

99.90.5F

Treat fund

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ἰδού τέλος πάντων ἐξέρχεται εἰς φῶς καὶ ἡ ἱερὰ βίβλος τῆς ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ἐκκαθαρμένη τῶν ἀπείρων σφαλμάτων, ἐλλείψεων, καὶ πλεονασμῶν, ὧν οἱ κατὰ καιροὺς διορθωταί, ἢ ἐξ ἀπειρίας, ἢ ἀμαθείας, ἢ, ὃ καὶ χερίστον, ἐκ δοκησιοφίας τὴν εἶχον ἐμπλήσει.

Ὑπάρχει γνωστὸς ἤδη ὁ ζῆλος, καὶ αἱ προσπάθειαι, ἃς ἐξυπαρχῆς ἢ διεύθυνσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος κατέβαλε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκ τῶν πιεστηρίων τῆς ἐξερχομένων βιβλίων· ἡ δὲ προτίμησις τῶν βιβλίων τῆς Τυπογραφίας ταύτης, καὶ ἡ ταχεῖα αὐτῶν ἐξάντλησις, προσμαρτυρεῖ τὰ λεγόμενα καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς προσπάθειάς αὐτῆς.

Προκειμένης οὖν τῆς ἀνατυπώσεως τῆς Παρακλητικῆς, ὃ εὐσεβέστατε ἀναγνώστα, συνειδοῦσα ἡ διεύθυνσις τῆς ῥηθείσης Τυπογραφίας τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀκριβοῦς διορθώσεως, πλὴν γενομένης παρ' ἀνδρὸς, καὶ τῆς εὐκλεοῦς καὶ μελιρρύτου γλώσσης ἡμῶν ἐγκρατοῦς, καὶ τῆς περὶ τὰ Θεῖα γνώσεως εἰδήμονος, προσέτρεξεν εἰς τὸν Αἰδεσιμοελλογιμώτατον Ἀρχιμανδρίτην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Σπυρίδωνα Ζερβόν, καὶ ἀνέθετο αὐτῷ τὴν διόρθωσιν. Ὁ δὲ ἐνάρετος οὗτος τῆς ἐν Βενετίᾳ Ἑλληνικῆς ἀποικίας ποιμὴν, ἐδέχθη τὸ βᾶρος τοῦτο, καίτοι ὑπὸ τοσούτων, ὥς ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, περικυκλούμενος ἀσχολιῶν, μὴ ἀνεχόμενος νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἀνατυπούμενην, εἰς ἣν ὑπῆρχε κατὰστασιν.

Ἀλλ' ὁρῶντος τὸ ἐργῶδες τῆς ἀσχολίας, πασχούσης καὶ τῆς υἱείας του, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετριότητος ἔνεκεν, ἀπεφάσισε νὰ προστρέξῃ καὶ εἰς ἄλλα βοηθήματα, καὶ ἰδίως ἐξαιτησάμενος ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἑλλογίμου Δόκτορος Κυρίου Μιχαὴλ Ἰδρωμένου, τὰς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου αὐτοῦ πάππου γενομένας πρὸ εἰκοσαετίας ἐπὶ τῆς Παρακλητικῆς διορθώσεις, αἵτινες, ἀποβιώσαντος τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρὸς, ἔμενον ἐν γωνίᾳ οὕτως εἰπεῖν καὶ παραβύστω. Τούτων λοιπὸν τυχὼν ὁ ῥηθεὶς Σπυρίδων Ζερβὸς ἐπεσκεύασε τὴν βίβλον ῥιζηθεν, ἣν καὶ παρέδωκεν ἡμῖν ἵνα ἐκδώσωμεν αὐτὴν εἰς νέαν ἔκδοσιν, ἐπὶ ῥητῇ διαταγῇ τοῦ νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν τὰ ῥηθέντα βοηθήματα, ὧν ἐχρήσατο, καὶ τὰς ἐξῆς ὀλίγας ἐκ τῶν πολλῶν διορθώσεων, ἃς θέλεις ἀπαντήσῃ, φίλτατε, μετ' ἐπιστάσιος ἀναγινώσκων τὴν βίβλον, ὥσει μαρτύριον τῶν εἰρημένων, καὶ ἔλεγχον τῆς ἀνά χεῖράς σου Παρακλητικῆς, καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ὑπαρχουσῶν.

Εἰς τὸ β'. Δοξαστικὸν τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ τοῦ α'. ἤχου, φέρ' εἰπεῖν, ἀνεγινώσκετο, ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετός, κτλ. ὅπερ διωρθώθη διὰ τοῦ, ἐν σοὶ γὰρ κτλ. διότι οὐρανόθεν ὁ Κύριος, ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον κατέβη. Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ ή. ὡδῇ τῆ Προδρόμου τὸ Θεοτοκίον, καὶ φλογὸς ἀμαρτίας, διὰ τοῦ, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, ἵνα μὴ δις ἡ λέξις, ἀμαρτίας, λέγῃται. Ἐν τῇ γ'. ὡδῇ τῶν μαρτυρικῶν τὸ β'. ὅλον μεταπαιθὲν, εὐληπτον ἀπέβη, ὡς δηλωθέντων τῶν ὀργάνων, δι' ὧν αἱ Μάρτυρες ἠγειρον ἑαυτὰς καὶ κτλ. Τῇ δ'. ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ β'. μετεφέρθη τὸ, ἐκείνην, ὅπου τὸ, ἀγίων, καὶ τὸ, ἀγίων, ὅπου τὸ, ἐκείνην, ἵνα σαφεστέρα γείνη τοῦ συγγραφέως ἡ ἔννοια· αὐτῷ, τὴν φοβεράν ἀγίων κατενόησας δόξαν, ἅγιε, ἐκείνην, κτλ. καὶ μὴ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνωσιν οἱ ἀπλούστεροι, μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐστὶν ἅγιος ἀγίων.

Πλὴν ἐκτὸς τῶν πολλῶν σφαλμάτων, ἅπερ, ἐσκεμμένως τὴν βίβλον ταύτην ἀναγινώσκων, διωρθωμένα εὐρήσεις φίλτατε Ἀναγκῶσα, πόσαι πρῶτον αἱ ἐλλείψεις συλλαβῶν, λέξεων, καὶ ὁλοκλήρων τῆς περιόδου μελῶν! Οὕτω, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ, τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ γ'. ὡδῇ τῆς Θεοτόκου, τὸ α'. ἐλλειπὲς ὄν, ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, μετὰ δακρύων σοῦ δέομαι· εἰς τὸ β'. τῆς αὐτῆς, μετὰ τὰ, ἱαμάτων, προσετέθη τὸ, ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν β'. ἤχον, ἐν τῇ δ'. ὡδῇ τῶν ἀσωμάτων, τὸ β'. ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, Χριστέ μου ὑπεράγαθε.

Τοιούτου εἵδους προσθήκας, ὡς καὶ πάλιν ἀφαιρέσεις συλλαβῶν τε καὶ λέξεων, ὅτι περιττῶν, πλείστας εὐρήσεις καὶ ὅλους τοὺς ἤχους, αἱ παραλείπονται διὰ τὸ σύντομον. Σημειοῦνται δὲ μόνον ἐνταῦθα τέσσαρες διορθώσεις, αἱ ὅποσαι κατὰ παραδρομὴν δὲν ἐτέθησαν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Τῇ δ'. ἐσπέρας τοῦ πλ. β'. εἰς τὸ Δόξα καὶ νῦν, τοῦ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ, Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν κτλ. ἐλλειποῦς οὔσης τῆς προτάσεως, διωρθώθη διὰ τοῦ, Μέγιστον δωρημάτων κτλ. Τῇ Παρασκευῇ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ ή. ὡδῇ τοῦ Σταυρωσίμου τὸ α'. ἀντὶ τοῦ, ὑμνῶ σε ἀναμέλπων, διὰ τοῦ, διό περ ἀνυμνῶ σε. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῇ γ'. ὡδῇ τῆ κανόνας τῶν κεκαιμημένων τὸ α'. ἀντὶ τῆ, βραβεύεσι, διὰ τοῦ, αἰτοῦσί σε.

Τῇ ε'. τοῦ βαρέος ἤχου, ἐν τῇ δ'. ὡδῇ τῶν Ἀποστόλων τὸ γ'. ἀντὶ τῶν σεπτῶν, διὰ τοῦ, καὶ τῶν σῶν.

Τοιαύτην λοιπὸν οὔσαν ἐκδίδομεν αὐτὴν εἰς φῶς, ἀποδίδαντες τὴν εὐγκωμοσύνην μας εἰς τὸν τοσοῦτο μοχθήσαντα διορθωτὴν αὐτῆς Σπυρίδωνα Ζερβὸν Ἀρχιμανδρίτην κτλ.

Ἐρρώσθε

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1858.

Η ΔΙΕΤΘΤΗΣΙΣ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΠΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος α'.

Παρθενική πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἀγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας, ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδάμ Παράδεισος, τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, ἡ πανήγυρις τῆς σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστάς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ, Καταξίωσον, κτλ. ψάλλομεν τὸ πρῶτον Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποσίχων, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομήτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναῖδιον Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. "Ακουσον θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις ἄγνη, σὲ προστασίαν μόνην, κεκτημένοι Παρθέने, βοῶμεν εὐχαρίστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγή, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ανεκακίσθη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυῆτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶς, αἰτουμένων σε ἄχραντε· μὴ διαλείπης πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου, Παρθέने, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐν σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβαῖς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλας, τὸν Κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νῦν Ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. καὶ τῇ Ἀγίᾳ τῆς ἡμέρας γ'. ἢ δ'. καὶ ε'. εἴπερ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α΄.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιάνθρωπος.

Τ

Τ

Τ

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἐστὶν ἐορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον· εἰδὲ μὴ, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τ

τεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον καὶ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β΄.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιέζωσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἑκτενὴς, τὸ Καταξίωσον, κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχαῖς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος α΄.

Τ

Ἔτερα Στιχηρά κατὰ Ἀλφάβητον.

Αγγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῇ ἀναστήσας, ὡς φιάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ Ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. ὦ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Παναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ κανὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, εἰ ἔστιν· εἰδὲ μὴ,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ'δου πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. Ἀλλ' ὦ Θεομήτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σὼ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης· ἀλλ' ὡς τὸν Εὐσπλαγχνὸν σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρόμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ, Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

XX

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ἦχος α'. Ὡδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ ἡ τροπαιῆχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ αἰσιγῆτως δοξάζουσιν, ἀναρχὸν αἰδισιν, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον, ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾠσμασιν.

Ἦνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπὴ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀνῶθεν δεικνὺς μοναδικόν, Σεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νῦν μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Σεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισήλιον.

Εκ σὺ γεννηθεὶς Σεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα Σεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξαζόμεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἶνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξαζόμεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξη, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν· ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' δῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεραίγαθον παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὡδὴ δ'. Ὅρα σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν Σεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φανταζέσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν Σεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτεροῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανούς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἐπλάσας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε Μονὰς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θελημαί σου τὰ ἅγιον, τὰ ἀγαθὸν ἐν ἰσχυῖ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λαμπρῆσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ητὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διακόσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φωτίσον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις ἐνικὴ Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις πᾶσαι Προφητῶν προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ισόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονὰς, πέφυκας ἀπλή καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τῆς αἰῶνας τῇ βηλήσει σε, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ ἑκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς, εἴτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλάσας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, ταῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, αἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάζωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεῶ, συμφυεῖς ἀπαύγασμα, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, ὡς ὑπέσχε τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σε, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς Δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεσι.

Δίς.

Ἰνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὐθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Χερουδὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ὁπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρί σε παρθενικῇ, ὥκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, ἕρανὸς ἐξέτεινας ὥσεί δέρριν, εἴτα καὶ γῆς ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Δίς.

Φωτίσον θεαρχικὸν Φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισηλίον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σαῖς, φωτοδοτιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωταουργὸν καὶ πανάλκιον, καὶ ὑπερυψώ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υψώσεν εἰς οὐρανούς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός

σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίσως ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνὴν διαπαντός ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Ινα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δειξῆς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξιώσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ Θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἰς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντης, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον α΄, καὶ τὸ Ἀναξάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία τῆς Ψαλτηρίας. Μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Ἀναξάσιμα.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, ἑνωμένοι τὴν Ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμων, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σε· σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἷ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστα-

σίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θάυμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθούσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἐγερσιν· Τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ. Δόξα.

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ Ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος· ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ἀμώμου, ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια. Εἰδ' οὕτω, Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χάραν ἐμήνυσεν· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡς περ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἁσώμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων· ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνόν, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαθὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φράρησον, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἁμαρτίας,

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομῆσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρί καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ε πὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφρανθήμεν τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ε πὶ οἶκον Δαυὶδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρήσιαίσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιον Ἑωθινόν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἴτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν εἰς Ἦχον β'.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἴτα.

Εἰλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὰ πλήθος τῶν αἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος β'.

Ἀνασταῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιῶντες τὸν μὲν Ἀναστάσιμον εἰς δ'. τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ'. τὸν τῆς Θεοτόκου εἰς γ'. καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'. εἰ δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ε'. ἡ ἡ. καταλιμπάνοντες τότε τὸν Σταυροαναστάσιμον Κανόνα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ, θεσπεπῶς ἐν
- » ἰσχυρῇ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
- » ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
- » Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοῶς, θεουργικῶς κατ' ἀρχαῖς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Ν ἐκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰώνιων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χ αἶρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ· Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὄρος αἰατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Χ ριστὸς Θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστὸς με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθὴ ἔργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης φύσει σαρκός· ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον ὧδὴν, ὅτι δεδοξασται.

Χ ριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ὧδὴν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Θ εὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῇ, ἐν δυσὶν οὐσίαις, γνωρίζομενον Υἱόν· ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Π οῖάν σοι ἐπάξιον ὧδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τ ῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τῇ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυναμῶν, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοί, πνευματικῶς βοήσωμεν: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Α πειρος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κυήσεως Πάναγνε· πίστει ἀδιζάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσφερομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
- » τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
- » μορφωσάμενος, περίζωσάν με ἐξ ὕψους, δύναν

» μιν, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ἔμφυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατω-
κτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με νυδό-
κησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν
σοι: Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος
ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ
φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσά-
μενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα,
τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος,
ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλε-
κτος· ἐπεὶ σέ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλε-
γομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ
πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν Σταυροῦν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον
ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτῇ
ἀμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν: Ὁ ἀνυ-
ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ
Ἰσραὴλ Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ,
διὰ τῶν Ἀποστόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμά-
ναντι, ἐν ἀληθείᾳ, τῷ θείῳ πιστοί, Πνεύματι
λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βε-
λήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκῆσαν μετὰ τόκον,
θεϊκῇ δυναστείᾳ, ἀγνὴν παρθένον φυλάξαντι,
τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ: Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνο-
μάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν·
ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύ-
πτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς
ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς,
πηγὴν, καὶ κεκλεισμένην, πύλην ὠνόμασε,
τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς
τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας
καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιόμε-
νος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περι-
χαρῇ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλλη-
ψιν, ἐμφανῶς μηνύουσιν, καὶ τὸν ἄφραστον τό-
κον κηρύττουσαν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκειν,
προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανσή-
σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὗτος σωτὴρ, ὁ ἐξ Ἐδῶμ ἀφικόμενος,
στεφνηροῦν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος
τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ
ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν.

Ιδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνητε· ὃν
ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν
σταυρῷ, Πιλάτῳ ἡτήσασθε φρενοβλαβῶς, θά-
νάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη
τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Εὐλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ
γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος
τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς
τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροῦν. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὡραίος ἐξ Ἐδῶμ, καὶ τούτου τὸ
ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσῶρ;
Ὡραίος, ὅτι Θεός· ὡς βροτὶς δὲ αἷματι, σαρ-
κὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος· ὃ μελωδοῦμεν
πιστοί: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεὶς ἀρ-
χιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἀμαρτίαν διεσκέδασε·
καὶ δείξας ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ αἷματι, εἰς
κρείττονα καὶ τελειότεραν, εἰσέδραμε δὲ σκη-
νὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν πάλαι ὀφειλὴν, ἀπέτισας Πα-
νύμνητε, τῷ δὲ ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ·
ἐνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σὰρκα
νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς,
εἰς τὸ συναμφοτέρων Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ακούε θαυματῶν οὐρανέ, ἐκωτίζου δὲ ἡ γῆ,
ὅτι θυγάτηρ χοῖκῆ, τῇ πεπτωκότος μὲν
Ἀδάμ, Θεῷ ἐχρημάτισε, τῇ ἑαυτῆς Δημιουργῇ τε
λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτὸν σου μυστή-
ριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, Ταξιαρ-
χίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός, ὁ
ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ
ἀνάπλασιν.

Αγίων ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίαις
» φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκροῦς, ἐν Ἀδῇ τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἡσυχνας Χριστέ, γυμνὸν ἡπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς αἰτήσεσι τῶν πιστῶς αἰτουμένων Πανύμνητε, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἀχραντε Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ω πλοῦτος καὶ βάθος, σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τέτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἐκείως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἐνοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυρεῖται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὐθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς ἤξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἁγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἀπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε, ἀγαλλονται σὺν αὐταῖς, τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς ἔπαινον τοῦ βροτῶν, ἀλη-

θῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύνκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου Κυρίου, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μῶλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ανήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἀδῆ Κυρίου, τὸ κῆτος χειρῶν ἡμῶν, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ, κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· σὸ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τῇ γεννῇ οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς, καὶ αὐλὸς μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ, μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει σαρκὸς τε παχύτητι, καὶ ὅλω μοι, ἀτρέπτως ὅλος ἦνῶται, ἵνα σωτηρίαν ὅλω μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδάμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευθεὶς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπῳ οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τούτῃ ἀγεναλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρρητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εκύνκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ

γὰρ ἀγνή καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σὲ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βυλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ ἐρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τῆ μη ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτῳ, καὶ πεπότηται ὁ Ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διό βοῶ: Τὰ πάθη λύσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Εξανέστης ὡς Θεός ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδάμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρωμένη, χαίρει κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς νηδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ, Χαίρετε, φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται· καὶ Ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ Κόσμος ἀγαλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
- » οἱ πιστοὶ· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
- » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν
- » τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εφρίξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τῆ Ναοῦ θείον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονῶς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἐκουσίως τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, αἰζώου ναύματος· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν

πιστῶν· Χαῖρε Ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροῦ. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ, φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῇ χειρὶ· θεορρύτῳ δέ σου αἵματι, εὐλογεῖται ῥαντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοᾷ: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνεῖτω Ἰηδαίων, ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ ταῖς Μυροφόροις, ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος: Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητὴν.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς νηδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνὴ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σὲ, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· ὃν περ νῦν ἰκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χω-
- » νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
- » καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγον-
- » τες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον
- » ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο βυλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν ταιπωρίαν, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ

Ἄδου, ἀνασταῖς ἐκ τάφου τριήμερος. Σέ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς Θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολῦτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροῦ. Θαύματος ὑπερυψοῦς.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ Θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαί, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλεγκται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἀγιασμοῖς Θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφίμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡς περ νυμφίος προελήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σέ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἷτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, Σικέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βωόντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένα βάλτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-

» τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ωπὼς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! Ὁν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σέ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Θεῷ σου Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, Θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεότη-
κου ταῖς ἐντεύξεσι.

Κανὼν Σταυροῦ. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρὸς σου Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη· δι' οὗ δυνατοὶ μὲν, καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς, τοῖς ἐν Ἀδῇ Χριστέ ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζῶν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Η ἄναρχος φύσις καὶ ἀπερκόριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις Θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι· μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ἧς ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς ἡμῶν πεποιθὼς σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Απας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττάται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα παρίκετῶν ἀναξίων μὲν, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον θαῦμα Παν-

γνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου.
Διόσε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Ἰστώμεν δὲ Στίχους ἢ ψάλλοντες τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. καὶ τὰ ἐξῆς δ'. Ἀνατολ. Ἐάν ὅμως τύχη ἑορτὴ τῆς Θεομήτορος, ἢ δοξολογουμένου Ἀγίου, τότε μετὰ τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. ψάλλομεν δ' ἐκ τῆς ἑορτῆς, καταλιμπάνοντες τὰ δ'. Ἀνατολικά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Ἦμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σαυρόν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν Θεοπρεπῇ σου συγκατάθεσιν δοξάζοντες, Ἦμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν Κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σαυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παραδεδεισὸν ἠνοιξας· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ δυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνήμά σου κατέλαβον αἱ τίμαι Γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθεῖναι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σὲ προσκυνούμεν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱεραρχίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων Θεοφανῶς γεγενημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε· Πᾶ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες· εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεὶς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἰδιόμελον Ἑωθινόν τῆς Κυριακῆς.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισαι, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Εἶτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσαυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστέ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἤλθον κλαίοντας, ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χριστέ ὁ Θεός, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, Τί ζητεῖτε; κρᾶζοντα· ἐξάνεστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὐ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλησέσιν αὐτῆς, τῆς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ, Λόγω καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε· εἴτα πεποιήκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα· ἐγὼ δὲ μάλισα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω· ἀλλὰ φρεῖσαι δέομαι.

Γνωθὶ σου ταλαίπωρε ψυχὴ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἀφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην καταλήψασθαι· μηδὲν σε τῶν φθαρτῶν προσηλώσει· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ, καὶ φθείρεται· μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρα παναθλία μου ψυχὴ, πρὸς τὸν ὑπεράγαθον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸ τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἵλεων τὸν Κτίστην ταλαίπωρε, σαυτῇ ἀπέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ασώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παραστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμ-

ποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αθάνατοι Ἄγγελοι ζωὴν, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, αἰδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θαύματος, σοφίας αἰδίου γεγόνατε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συσρεφόμεναι, ἀρμοζόντως, ἐπαναδεικνύμενοι.

Αρχάγγελοι Ἄγγελοι Ἀρχαί, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Σεραφίμ ἐξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα, Χερουβίμ τὰ θεία, τῆς σοφίας ὄργανα, Δυνάμεις Ἐξουσίαι θειόταται, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῆς καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἵθυναν, πανσθενεσάτη σου, προσασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μητὴρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δῶλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐξῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἴτα, τὸ, Καταξίωσον, κτλ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ἀφθαλμούς μου.

Οτι ἐννοίαις πανηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδικασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κρᾶζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προσασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τὸ Τροπαρίον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἀγίαις Τεσσαρακοσαῖς, τὸ, Ἀλληλουϊα, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τοὺς Τριαδικοὺς Ὑμνοὺς τοῦ Α'. Πίχου. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.) Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιланθρωπίαν σε, κράζω: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ἐγὼ ποῦ φανῶμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάξασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αῤῥαντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ἑρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξά μοι σπεῦσον· ἄσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσιν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω: Ἡμαρτόν σοι σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσιν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αφρόνως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς Πανοικτίρμον, ἄσώτως τὸν ἐμὸν, ἐδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἐκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὐσπλαγχνε, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ σεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείκῃ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αῤῥων Στρατῶν, ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ Τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέχη. Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν τοὺς ἐπομένους δύο Κανόνας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς ποίημα Ἰωσήφ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλύνον Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχυρῇ δεδοξάσαι· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
» πανσθενὴς ὑπεναντίης ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραη-
» λίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τῶν ἁμαρτιῶν με τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλήθος Χριστέ τῷ ἐλέει σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Ωφθης διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νεκρώσιν μεκρύνενοι Χριστοῦ, τοῦ ἐκουσίως παθόντος καὶ θάνατον, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ καὶ θάνατον αἰοίδιμοι· ὅθεν ἀθανάτοι, ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμοαῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθεΐας τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων,

Ποῖημα Θεοφάνους, ἔχων Ἀκροσιχίδα.

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ Δεσπότητος πανάγιοι Ἀγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Εἴσοπτρα φωτὸς Θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἑλλάμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτόν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ Θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτοκίον.

Οἱ διακοσμήσας ὡς Θεός, ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφίμ ὑψηλοτέραν ὥκησε, τὴν σὴν Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἐσίας τὴν
» ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
» φωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
» τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς
» ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ανάνηψον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίσει σου, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρπούς ἐπιδειξαι, ὅπως ἐλεήσῃ σε, ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσῃται.

Ιλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἰλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφία καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, Ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιστὴν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ σερόνως ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης σεφάλους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταί, Τριάδα τοῖς προσώποις δέ, ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον, ἐνθέῳ πίσει ἐξηφανίσαστε, καὶ φωστῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, ταῖς καρδίαις ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αἴγια Θεόνυμφε ἀγνή, ἀγίως ἀπεκύνησας, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, τὸν καθαγιαζόντα ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἀγιάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φωτὶ θεουργῶ τὰ Σεραφίμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουνσι θέσει θεούμενα.

Αγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιεμένοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πισοί, αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις ζήμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῇ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττων σοι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θεῇ κατὰσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀβθακὴμ, κατανοήσας
» ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τῇ Ἰσραὴλ
» προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
» καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίني σε ψυχὴ με ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιῆσαν τὰ καλὰ; ἐπίστρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθέλησίως πτωχεύσαντι: Καρδιογνώσα οἰκτείρησον σῶσόν με.

Ωρίσας μετάνοιαν, Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἦν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν καὶ σεναγμόν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τοπρότερον, καταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τῇ Πνεύματος, πλησθέντες αἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοί, ὤφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριστὲ χεიმάρρους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν πιστῶν διανοίας κατήρδευσαν.

Μεγάλως οί Θεῖοι, ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γάρ καὶ ξίφος, καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπὴνεγκαν ποινὴν. Αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοῦς πίσει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ο παῖλαι Πατρός ἐξ ἀγεννήτου, Υἱὸς γεννηθεῖς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σὲ Παρθένη γεννηθεῖς, τὸν χρόνιον πόλεμον τῶν γηγενῶν, ἐξᾶραι θέλων ὡς εὐσπλαγχνός, ὁ ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οί Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκονον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλάμπονται, θεουργικαῖς ἱεραρχίαις δεχόμενοι, καὶ μελωδῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τρανῶντα τὸ ἄχραντον, τὰ Σεραφὶμ Θεολογίας μυσῆριον, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν διδάσκοντα.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἐνιαίας καὶ ἀπλῆς, αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφεξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τοῦτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστίας ἀληθῶς, ἐκτελῶν τεράσια, παρθενικαῖς ἠγλαῖσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν Ἀχραντε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίας φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Υπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοῦμαι σὺ τὸ δίκαιον δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἱκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ Πλάτης καὶ Κύριος· μὴ οὖν κατακρίνης με ἐν ᾧ ῥα κρίσεως, ἥνικα ἔρχῃ τοῦ κρῖναι πᾶς σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οί Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον ἐδείκνυν τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως·

ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, αἱ Θεοφόροι ἠγάλλοντο.

Νευρούμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς, τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον οὐ δυνήσεται σῶμα τοῦ τόκου σὺ, τὸ ἄρρητον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δευτεραι, ἀσιγήτοις σῶμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογῶσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ρυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ο ραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομήτορ ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Υπάρχων ἰατρός Χριστέ ἰάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρδίας με, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ῥείθροις Ἰησοῦ μου κατανύξεως, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βέβηλοις παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίσρεψον Χριστέ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων, ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οί λέθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφηφόροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἁσταχυν οἱ Μάρτυρες τῆς ἀθλήσεως, ἐν

Πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἑκατοσεύοντα ἐξήνθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίνων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κηύσασα, ἐφάνης παναμώμητος, καὶ τῆς κτίσεως ἀπάσης πρωτουργός, πάντα γνε Παρθένε ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα τῷ τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχύς τούτων ὑπάρχεις, Χριστέ, καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐπρέπειαν τῆς σῆς θείας ἀγλαΐας ἐκλαμπρύνονται· σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγιε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πα-
» τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Λέοντας πρὶν, Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἔχων ἀρετὴν· τοῦτον ζήλωσον, ὦ ψυχὴ, καὶ τὸν ὠρυόμενον πάντοτε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλούμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνανεύσει αἰεὶ, ἀπρακτον ποιήσον.

Υπερβολῇ, ἀσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐρρύπωσα δεινῶς· ὑπερβάλλουσαν οὖν Χριστέ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἀσωτον, καὶ μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ, εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλαῖς, ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι Μάρτυρες νομίμως τε· τελειωθέντες δὲ ἔμελλον· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ Θεαυγεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσευμένοι τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν ὁμίχλην τε, διεληλύθατε μέλποντες· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν τίκεις Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αναρχὸν φῶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμπας ἐκ Πατρὸς· τῶν Ἀγγέλων ταῖς στρατιάς, φῶτα κατεσκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπὴν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστάσις ἐμφανῶς, περισώζεις ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, καὶ ὀρθοδόξως ὕμνουσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Γνώσσα καὶ νοῦς, οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές· σὺ γὰρ κατηγλαΐσας, πᾶσαν δικόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Σεμνὴ, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ὃ καὶ νῦν λατρεύουσι τῶν Ἀσωμάτων αἱ φαλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς νῦν με κατεχούσης ὁμίχλης ἀμαρτιῶν τε, καὶ παντοίων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οταν μέλλης ἔρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρῖναι κόσμον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου συναρίθμησον καὶ ἐμε, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Γῆς ἀγίας Μάρτυρες σοφοί, ἐπέβητε· ἐν γῇ γὰρ μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐρανίαν

ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι ἐπενδύσασθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εραὶ σε πόρρωθεν φωναὶ, γενήσεσθαι Μητέρα τοῦ πάντα τεκτηναμένου, προκατήγγειλαν Θεοῦ, ὃ μέλπομεν Ἀχραντε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αμφομένας καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτῖσι τῆς τρισηλίου ὠραιότητος πιστοὶ, μιμούμενοι μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παράγει θεία δυνάμει φῶτα δευτέρα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργός, ὑπερκοσμίας νόας Ἀγγέλων ὑπερουσίως ὑπεσήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε πανάμωμε, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολού-
• μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
• καὶ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσθαι, κα-
• τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ωσπερ Χαναναία κράζω σοι· Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην, τῷ θείου φόβου σου Μακρόθυμε.

Στῆσον ἐπὶ πέτρᾳ Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν πρασαγμάτων σου, καὶ τὸν

ἀναιδῶς ὑποσκελίζεν με θέλοντα, ὑποσκελίσον ὄφιν, καὶ ῥῦσαί με, τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ηδη παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντίσατε, τῆς ἄνω Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγες ἀνεσπέρη Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μετ' ὧν τὸν Ζωοδότῃν ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλαχεῖς τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιθωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύσας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέσησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφυλάξον, τὸν πίσει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νεμεῖς τῆς εἰρήνης Ἀγγελον, περιφρουρῶντα, Παντοκράτορ, τὴν ποιμνὴν σου, (τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος·) καὶ τὴν ἔμφρονα πίσιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ολος γλυκασμός ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαῖδρότητα, καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σε Δέσποτα, καὶ τὴν εὐτακτον δίδου κατὰς σιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν, θυμηδαῖς ἐμπίπλυνται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, νῦν καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τῷ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον.

Σύμου προσάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προ-
πύργιον, καὶ προσασία τοῦ Κόσμου, καὶ
σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Τῶν ὀδυνῶν με λύ-
τρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου
Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Αἴλλος σε Κόσμος ψυχὴ ἀναμένει καὶ Κριτὴς,
τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ
δεινὰ· μὴ ἔν ἐμμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθα-
σον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτὴρ με τῇ ράθυμίᾳ
τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου
τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμ-
πελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρού-
μενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῇ Θεῷ
ἡμῶν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ
ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ
κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν αἰνναον,
ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰγιώτερα ἀγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιώτερα
πάσης, κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ
Κόσμου σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀ-
πὸ πταισμάτων μυρίων, ὡς ἀγαθὴ, καὶ κινδύ-
νων ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχ-
θρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λη-
σὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί με
κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κατανύξεως πηγὴν μοι δώρησαι, τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου Χριστέ ὁ Θεός, παντός με ῥύπου
τῶν κακῶν, τῶν ἀμέτρων ἐκκαθαίρουσαν, καὶ
τῆς Βασιλείας σου, εὐεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς ἰκεσίαν
σοὶ κινούμεν Χριστέ· σῶσον οἰκτείρησον
ἡμᾶς, δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος, πάντα παρορῶν
ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν
νοητὸν Φαραῶ, ἐναπεπνίξατε σαφῶς· νῦν
δὲ βλύζετε θαυμαίων κρουνοὺς, πέλαγος ξη-
ραίνοντας νοσημάτων· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν
δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα,
πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ
λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τεκῆσα φῶς τὸ ἄχρονον, ἐσκοτισμένην τὴν
ψυχὴν με αἰεὶ, ταῖς τῶν Δαιμόνων προσβο-
λαῖς, φωταγωγήσον Πανάμωμε, καὶ πυρὸς τοῦ
μέλλοντος, μεσιτείαις θείαις ἐλευθέρωσον.

XX

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
Δεσποτικά Κατανυκτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰμαρτημάτων πελάγει περιαντλήμενος, καὶ
ἐν βυθῷ πταισμάτων, συνεχόμενος ὅλως,
βοῶ σοι τῷ Δεσπότη· Τῶν χαλεπῶν, καὶ ποι-
κίλων με λύτρωσαι, πειρατηρίων τοῦ βίου, καὶ
τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσθέσου Ὑπεράγαθε.

Βεθυθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ
πονηρίας πλήρης, λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς
σέμου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην ὁ
ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ἐπι-
δέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοικτειρήσας ὁ Κτίστης ἅπαν τὸ ποίημα,
διὰ φιланθρωπίας, καὶ ἀφάρτου πτωχείας,
ὁ αἶρων τὴν τοῦ Κόσμου, Λόγε Θεοῦ, ἀμαρτίαν
ὡς εὐσπλαγχνος, ἄρον καμνοῦ τὸ φορτίον, καὶ
τὸν κλοιόν, τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆτα θαυμάσιε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ
Πρόδρομε, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου,
τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμοὺς δακρύων, αἰννάως
ποίησον, προχέειν, δυσωπῶ σε πρεσβείαις σου,
ὅπως σωζόμενος, διὰ σοῦ ὁ πολυῶδυνος, μεγα-
λύνῃς τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Προφῆτα μακάριε πρὸς σέ, τὰς ἐλπίδας πά-
σας μου, καὶ τὴν ζωὴν ἀνατίθημι, τῆς
προσδοκίας μου· ὁ Χριστὸν βαπτίσας, Ἰησοῦν
τὴν ἄβυσσον, τὸν αἶροντα τῇ Κόσμῳ τὰ πται-
σματα, τοῦτον ἰκέτευε, Ἰωάννη τὴν καρδίαν με,
δυσωπῶ σε, καθᾶραι καὶ σῶσαί με.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πᾶσι με-
τάνοιαν, προκαταγγεῖλας τοῖς ἔθνεσι, τὴν
παναθλίαν μου, καὶ πεπωρωμένην ψυχὴν, δεῖτε
Πρόδρομε, προσμένειν μετάνοιᾳ εὐόδωσον, καὶ
τὰ θελήματα, τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε,
ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνῃ ἐχρημάτισας,
τῷ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος ὅθεν κραυ-
γάζω σοι: Τὴν ἐσχιτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ
ἐν σκηνώμασι φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με
πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσηκούσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων
μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς
πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς
τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδε-
δικασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι
ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω: Σῶσόν με,
Εὐεργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἁγιοι, τῶν
Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς
πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ
ταῖς κεφαλαῖς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε: Γενέ-
σθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσ-
δεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατε-
φρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, σὺ
τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ,

ἀλλὰ θαρρόν εἰς τὴν φιλάνθρωπίαν σου, κράζω:
Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦ-
μαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύ-
σωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν
ἐνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ
σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρρήκτον τεῖχος κεκτημένοι, πιστοὶ τὴν
Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν
αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα
ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεῦειν καὶ σῶζειν ἀπὸ
ὀργῆς, καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον·
ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς
πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν
σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσιν μὴ ὑπερίδης
καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυ-
γάζω: Ἠμάρτηκα σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία,
τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον,
προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύ-
τρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων με-
ρίδος, καὶ ἀξιώσον ἐν δεξιῶν σου μέ στήναι,
Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Απόθου ὦ ψυχῇ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ
ἀναφον φαιδρᾶν, μετάνοίας λαμπάδα, καὶ
ἐξέλθε νῦν χαίρουσα, τῆς τοῦ βίου συγχύσεως,
εἰς ἀπάντησιν, τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξα-
λέγουσα, καὶ μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς
τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο παῖλαι ταῖς ῥοαῖς, Ἰορδάνου βαπτίσας,
τὴν καθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ Κόσμου,
πολλοῖς με βυθίζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυ-
σον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλίδος,
τὸν Φιλάνθρωπον, διαπαντός ἱκετεύων, ὡς
πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεῦ-
σαντες, ταῖς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων μὴ
πτοούμενοι Ἁγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ
Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τε-
λέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην
ἐδέξασθε· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ

στεφανώσαντι· δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον Ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Δέχοις τεὸς δέ, τῆς ἐμῆς λόγῃς, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἰηχος α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
• ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
• ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδο-
• ξασται.

Τροπάρια.

Δουλούμενος πάθεσι τῆς ἀμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξῃς με τέτῳ ἐλεύθερον, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Επλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἀμαρτίας, ρομφαία καὶ τέθνηκα, καὶ ὁρῶν με κείμενον ἐχθρὸς ἀγαλλεται· ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκροὺς, ζώωσον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ ἐδοξάσθησαν τῶν Ἀθλοφόρων, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σᾶρκα φορέσαντα, καὶ διὰ πάθους τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα.

Οἱ πύργοι καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, προσβολαῖς ἀκλόνητοι ἐχθροῦ διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ος θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γένόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού.

Ἔτερος Κανὼν τῷ Προδρόμῳ, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς:
Φωνῆς ἀκῆσον τῶν βωόντωνσα, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φωνὴ ἐχρημάτισας τοῦ Λόγου Μάκαρ· διό τὰς φωνὰς ἡμῶν, ὥς πρὸς σὲ ποιοῦμεθα, προσδέχου. Πρόδρομε, ἐλευθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ος ὄρθρος ὡς ἥλιος ἐξανατείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ σκοτίζεις πνεύματα τὰ

πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλευσομένην, ἐκήρυξας Πρόδρομε· διὸ τὰ νεκροῦντά με πάθη θανάτωσον, καὶ δεῖξον θείας κοινωνόν, Μάκαρ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες,
• οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐ-
• τὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐσερέωσε, τὴν Ἐκ-
• κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάρια.

Ιδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὃ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς μου, τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχεσ τῇ φωνῇ μου, Χριστέ πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς, τό εἰδεχθὲς, εἰς εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον, σοῦ τοὺς σωτηρίους, παραβάντα νόμους, καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἀλόγως τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἄλλοτριούσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις Ἀσωμάτων Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν, ὄντως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, καὶ πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θεία ροπῇ κατηδαφίσατε.

Ετι τῶν πληγῶν τοῖς αἵμασι, περιηνηθισμένοι, ἐτι τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ Ἀθλοφόροι, σταζόμενοι Κυρίῳ, παρέστητε χαίροντες, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς καταστεφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τίκτεῖς, ὃν Πατὴρ ἐγέννησε, πάντων πρὸ αἰώνων· τρέφεις τὸν τροφέα, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. Παραδόξον τὸ θαῦμα! καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτωτε! διὸ πᾶσα πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου..

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὥφθης καρποφόρος, γεωργίαις θείαις· διό μου τὴν καρδίαν, παντοίων στερεύουσεν, εὐτεκνωσά ποίησεν καλῶν, ὅπως πιστῶς αἰεὶ δοξάζω σε.

Α"ρτω οὐρανίῳ σήριξον, τὴν ἐμὴν καρδίαν
Μάικαρ, παρειμένην ταῖς πονηραῖς μελέ-
ταις, καὶ δίδου μοι προθύμως, ποιεῖν τὰ θελή-
ματα, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πισῶς
αἰεὶ δοξάζω σε.

Κόσμη ἀμαρτίαν αἶροντα, τὸν Ἀμνὸν κηρύ-
ξας, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον,
μακάριε Προφῆτα, ἐλάφρυνον δέομαι, κατάνυξίν
μοι χορηγῶν, ῥύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν Ἀδάμ ἐφόρεσεν, ἐκ σὲ Θεοτόκε, ὅλος
σαρκοφόρος, προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν ἔν
Θεοτόκε, δυσώπει με ῥύσασθαι, ἐκ πειρασμῶν
παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
• βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
• ρυττες βοῶν: Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνώ-
• σθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
• ση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ον ἔδωκάς μοι πλοῦτον, ἐσκόρπισα κακῶς,
ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνός,
ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι:
Καταφαιδρυνον σολαῖς με, θεῖα κατανύσσων
με χάριτι.

Υπήχθην ἀπονοία, καὶ πέπτωκα δεινῶς,
καὶ εἰς γῆν κατὰκειμαι, ἀνίατα νοσῶν·
ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἡ στάσις, καὶ
ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας, στήριξον Χρι-
στὲ τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα, μιμούμενοι Χριστὸν,
ὁμιλοῦντες μαστιγίζιν, ἡγάλλοντο ὁμοῦ, οἱ
Ἀθλοφόροι· καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, πο-
λυθεῖας ἀναστείλαντες χειμάρρους, ῥεῖθρα ἰα-
μάτων πηγαῖζουσι.

Διέπλευσαν ἀβρόχως, βασάνων τὸ σφοδρὸν,
καὶ πικρὸν κλυδώνιον, αἱ θεῖαι Ἀθληταί,
τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, καὶ πρὸς
τοὺς ἄνω, προσωρμίσθησαν λιμένας, πάσης θυ-
μηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στραταῖ, πῶς ὁ
ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ κατ' ἡμᾶς, ἐκ σὲ ὡ-
ραίη, Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτη-
ρίας ἀξιῶσαι, πάντας τὴς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υφαίνας σωτηρίου, ἱμάτιον σαυτῷ, τῇ γυ-
μνώσει σώματος, Κυρίου Βαπτιστᾶ, γεγυ-

μνωμένον πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν με
δυσωπῷ δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγὼνα σωτηρίας, ἐπόμεθρισον καί μοι, τηκο-
μένῳ Προδρόμε, αὐχμῷ τῶν ἡδονῶν, ὁ κα-
ταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου, τρυφῆς χει-
μαρρῶν, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ
χρέος δοξάζω σε.

Οὐκ Ἄγγελος οὐ πρέσβυς, διέσωσεν ἡμᾶς,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐ τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάικαρ· ὃν
νῦν δυσώπει, ὑποδείξαι μοι τὴν τρίβον, τὴν πρὸς
Βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὺς ἡγιασμένος ἐδείχθης, τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν
σοὶ οἰκήσαντος Παρθένε ὑπὲρ πάντων. Αὐτὸν
δυσώπει ἀμαρτιῶν, ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθαῖραι,
ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον
Πνεύματος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
• ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκο-
• μεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
• των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τροπάρια.

Επλήσθην παραπτώσεων πολλῶν καὶ χα-
λεπῶν, Δέσποτα οἰκτίρμον· μακρόθυμε,
αἰκτεῖρήσόν με τὸν κατὰκριτον, καὶ μή με ἀ-
πορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας στενάξαντα Χριστέ·
τοῦτον οὖν καὶ γὰρ ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ
στήθος, καὶ κραυγάζω σοι: Ἰλάσθητί μοι, μόνε
εὐσπλαγχνε καὶ οἰκτίρμον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς,
ὥφθησαν τῆς πλάνης, διώκοντες νύκτα
βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες, τὴν Οἰκουμένην πᾶ-
σαν θαυμαίων δαδουχίαις.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι σε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς,
Δέσποτα, ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βα-
σάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν οἰκοδομίαν κατέσρε-
ψαν τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Εν δὴ ταῖς θελήσει τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς,
τέτοκας Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα
μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάν-
τας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὴν ἔρημον κατώκησας, ὡς παῖλαι Ἡλίου,
Προδρόμε Χριστοῦ· διὰ τὴν καρδίαν μου

ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελεία Θεία βελτίωσον Παμμακάαρ.

Ως στύλος ἀπερίτρεπτος, καὶ βάσις τῶν πιστῶν, μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, λάμπαν ἐπὶ γῆς φωτί σου, Μακάριε, καὶ αἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν· διὸ καταύγασόν με, δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασιλίσσαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαυὶδ, ἄχραντε Ἀγνή· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς οὐρανίου Βασιλείας με, ποιήσον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ:
» **Τ**ὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα: Δόξα σοι.

Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὅσα, τῆς ἀθλίας με ψυχῆς, καὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν, κατεκάμφθην ἡδονῶν· βοήθει μοι Χριστέ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Εν πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, ἐμπεσὼν ἀναβοῶ: Παντοδύναμε Χριστέ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σὲ χειρὶ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθὺς, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοητῶν, κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ ἥκωνται, ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Οὐ ξηράναντες βυθὸν, ἀθείας Ἀθληταί, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, ἐκληρώσασθε· διὸ, ξηράνατε, τὰς διεκχύσεις τῆς ἀμαρτίας μου.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματος σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, αγιάσον, καὶ Θείας δόξης μέτοχον ποιήσον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ο μετάνοιαν ἐν γῇ, καταγγείλας Βαπτιστὰ, μετανοίας μοι ὁδοῦς, ὁδηγούσας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαράθρων τῆς πλάνης ῥύσαι με.

Ως τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς, καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν, ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μοι, δακρύων ὄμβρους, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν σαρκικῶν, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ παν-

τοίων πειρασμῶν, καὶ θλίψεων, διάσωσόν με Κυρίου Προδρόμε. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναίξιν, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδης με Ἀγνή, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πάσης βλάβης σῶον συντήρησον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ ἥφατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγουν λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Υπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰὼβ, καὶ ἔμεινε, πάσαις πρόσβολαῖς τοῦ πονηροῦ ἀκλόνητος, καθάπερ πύργος ὁ γενναῖος· τοῦτον ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς ὧ ψυχῇ, ὀκλάσης ἐν τοῖς δεινοῖς.

Σωματικαῖς ἡττήθην ἡδοναῖς, καὶ γέγονα ἄλογος, ὑπάρχων λογικός· Λόγε Θεοῦ, ὁ διὰ λόγου Πόρνην σώσας, σῶσόν με τὸν δειλαιν, ἵνα ὕμνῳ εὐλογῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι Μάρτυρες σοφοί, τῷ Αἵματι τοῦ σαρκὶ παθόντος δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἴλεσθε, κενῶσαι τὰ οἰκεῖα αἵματα· διὸ ἀπαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Οικοδομία ἀθλῶν ἱερῶν, παλάτιον ὥφθητε σοφοὶ περιχαρὲς, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ πρὸς μοναῖς οὐρανῶν, μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστὸς, Πανύμνητε μόνην ἡρετίσατο αὐτῷ, οἷα σεμνὴν καὶ καθαρὰν εἰς κατοικίαν, καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας τὴν γῆν, πάσαν ἐφώτισεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ως παλαιᾶς καὶ νέας γεγονῶς, πανάριστε, ἔνδοξος μεσίτης Βαπτιστὰ, μεσίτευσον παλαιωθέντα ἀμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός, ἐκδυσωπῶν Ἰησοῦν. Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῇ, ἐπέφανας Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστὰ· ἦν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθῆμεν, ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν αἰεὶ.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδόν, ἐγκράτειαν πάσαν μετερχόμενος σοφέ, καὶ πλατυσμῷ, θεωριῶν τῶν φανωτάτων, ὅλως κατηγλαΐσαι ὧν ἐντρύφαν καὶ ἡμᾶς, δίδου Χριστὸν δυσωπῶν.

Τριαδικόν.

Ομοφυῇ Τριάδα οἱ Πιστοί, δοξάζομεν, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, ἰσοβασιλείον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχὴν, καὶ ζωὴν, ζωοποιούσαν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Γκετηρίαν Ἀχραντε Θεῷ, προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἀμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς, πυρὸς κολάζοντος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ φρίττουσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυμνόν με εἰργάσατο, παντοίων ἀρετῶν, ὁ ὄφης ὁ δόλιος, κακίστη συμβουλῇ· στολαῖς ἐναρέτοις καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου, Σωτὴρ μου τὴν κακίαν.

Οκρίναι ἐρχόμενος, τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐν ὥρᾳ φοβερά, κατὰ κριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Μαρτυρικά.

Υμᾶς παναοίδιμοι, Κυρίου Ἀθληταί, οὐ θλίψις, οὐ κίνδυνος, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ, ἐχώρισεν ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμᾶς ἠγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταί, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις συγχορεύετε, ἰώμενοι πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον κοιλάδεσι, τοῦ βίου εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ὁ πάντων φυτουργός, ὁσμαῖς ἐναρέτοις, καὶ σεμνότητος νῦν, κατευωδιάζον ἡμᾶς, Θεογεννήτορ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας, τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με διὰ τοῦ Προδρόμου, οἴκτειρήσον καὶ σῶσον.

Αγγελος τοῖς τρόποις ἀνεδείχθης, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλῆς τὸν Ἀγγελον τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασι· διό σε ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως Μάκαρ, ὁ καταδύσας τὴν κάραν, Χριστοῦ ἐν ὕδασι, ἐν-

δυναμῶσον πάντας πρεσβείαις σου, τοῦ πλάνῃ συμπατεῖν τὴν κάραν, τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Α΄ πασι τὰς τρίβους, τὰς φερούσας πρὸς τὰς θείας εἰσόδους, Μάκαρ ὑπόδειξον, ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες, νυμφῶνος θείου κληρονόμοι γενώμεθα εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με ἀτόπου ἀμαρτίας, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος Παρθένε, μόνη προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαράς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ ἔργα, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐκδίωξον, τῆς κακίστης ῥαθυμίας ψυχῇ μου, ὅπως γένη θείου φέγγους κοινωνός.

Ως ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Ληστὴς ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου οἴκτίρμον, καὶ ὡς ὁ Ἀσωτος υἱὸς κραυγάζω τὸ, Ἠμάρτον· προσπίπτω σοι, ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὥφθητε ὄντως ἰατροί, παραδόντες τὸ σῶμα πρὸς αἰκισμοὺς καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταί τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε αἰεὶ.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν σοφῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθείας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας κατεφώτισαν πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ τῆς ἀγίας σου γαστρος, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάζαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχὴν μου ἡδονῶν ἀμαυρώσει, σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστει σε ὕμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων, τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλικέλαδος ἰδοὺ χελιδὼν, ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστὸν, ὁ μέγιστος

Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς, καὶ τῆς νέας· οὐ πρεσβείαις φυλαττόμεθα αἰεὶ.

Ὡς τοῦ νυμφίου σε φίλον, νυνὶ προβάλλομαι πρέσβυν, ἔχων πληθὺν ἀμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά· Ἀποκοπὴν μοι τῶν χρεῶν, Παμμάκαρ πρυτάνευσον, καὶ ἀναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον, ἐσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφήται, τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἱκέτευε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰώνιων, τοὺς πλουτοῦντάς σε προσάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὠραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περὶ ῥιστερά ἡ παγκαλῆς, ἡ φιλέρημος τρυγῶν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστῆς, ἐρήμου τὸ βλάστημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπία, ψυχὴν μου γεγонуῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, Χερουβικός ὥσπερ θρόνος· τρέφεις τὸν τρέποντα ἡμᾶς· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἀλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποιήμνην ἐκλυτρώσασθαι αἰεὶ.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ ταῖς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Ἀινων.

Ἦχος α΄.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλων, δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινὰ· μὴ οὖν ἐμμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίας τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σῆ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ὁὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασιάνων·

καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βόιτον τὴν ἀφλεκτον, εἶπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τῇ Παραδείσῳ ὁ ἔχθρος τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ἀηστὴν, ἀντείσῃαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα ταῖς σὰς ἐντολαῖς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεός, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ὅπως σου τὴν ἄφατον, εὐσπλαγχνίαν δοξάζω Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὡφθῇς θείε Πρόδρομε, προπορευόμενος ἀδύτου Φωτός, τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἀνατείλαντος ἀρρήτως ἡμῖν. Τοῦτον οὖν ἱκέτευε, καταυγάζσαι ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Υπομείναντες πολὺπλοκα, βάσανα Μάρτυρες πανεύφημοι, ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἐν ὑψίστοις ἠξιώθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐκάστοτε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πιστοὶ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, Μνήσθητί μου, κράζοντες, ὁμοούσιε Τριάς, καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον αἰεπάργενος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, ἐφυλάχθης Ἀγνή, Θεὸν γεννήσασα σαρκί· ὃν δυσώπει σαρκικῶν ἡμᾶς, Ἀχραντε λυτρώσασθαι, ψυχικῶν τε παθῶν, ἱκετεύομεν.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Σταυρώσιμα. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντους σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ἠπλώσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτω

σας, θείων λυτρώσασθαι, τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον Φιλάνθρωπε, Ἀδὰμ τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὰ βασιλεια, τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἡγείρας, ἐξουσία τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστέ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὅφιν, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος, εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο πάσης ἐπέκεινα τιμῆς, χρηματίζων Δέσποτα, ἀτιμασθῆναι ηὐδόκησας, τὸν ἐπονείδιστον, ὑποστάς Οἰκτίρμον, ἐν τῷ ξύλῳ θάνατον, δι' οὗ ἀθανασίαν ἐτρύγησε, γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπειλήφε, σοῦ θανόντος, σαρκὶ Παντοδύναμε.

Ἑτέρα τῆς Θεοτόκου ὁμοία.

Ο δύνῃς με λύτρωσαι πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θράυσεως, καὶ ἀρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ρευμάτων δέ, ἐν πᾶσι τούτοις με ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Υπέκυψα πάθεσι δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὧν καὶ ἔτι νῦν, φαντασία τούτων, καὶ αἰσχρά με εἶδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας· ἀλλὰ σύ με σῶσον Ἀγνή.

Ο βίος μου Πάναγνε πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα· ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα· ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι: Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἠνθήσεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Α ῥήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες. Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανούς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγαλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον) τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἀγγέλος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρίμενοι, τῷ Σταυρῷ τῇ Υἱᾷ σου ἐν παντὶ φερούμενοι, καταχρέως σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρῶς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων: Παράδειςον ἡνέφξας Σωτῆρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου

Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας: Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τῷ Σταυρῷ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήτητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ Πίσεως. Τῷτο τρέμειν αἱ ἐναντία δυνάμεις· τῷτο γέγονε, καὶ τῶν πιζῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω δαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! (ἐβόα ἡ Ἀμναῖς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν ἀπλωθέντα τὸν Κύριον·) ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατὰκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Α πλώσας ἐν Σταυρῷ, ταῖς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληροχίαν, καὶ κατὰβαλε, τοὺς κατ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς οὐδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα: Πῶς ὑμνήσω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκέσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου. Ὁ Ἰωσήφ. Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

- **Η** ικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβαντον διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὀρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ᾄδει
- Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ,
- ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Σταυρῷ Χριστέ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν, πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη σεφανώσας τὸν ἄνθρωπον· ἀκάνθαις διὸ κατέξεψαι, τὴν ἀκανθοφορεῖσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον, Φυτὴργέ, ἐνθέων πράξεων. Μαρτυρικά.

Α γίων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας τὴν σύμπασαν, αἱμάτων ἀγίοις ρεύμασι, κτίσιν καθαγιάσας ταῖς ἐναγεῖς, Δαίμοσι θυσίας, φερομένας, ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠφάνισαν.

Υμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασιάνων οὐκ ἔκρυψαν, τὰ καρτερικὰ παλαίσματα· ὅθεν ὑπὲρ Ἡλίου μαρμαρυγαῖς, ἐνδοξοὶ ὀράσθε, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν, εἶργοντα ρομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς, τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχων Ἀκροστιχίδα, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Α γιόν σε τέμενος εὐρῶν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἀχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἀγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Β ότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἀμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς, σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γ νῶμη ὀλισθαίνοντα αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

- **Μ** ἢ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ
- τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων αἰεὶ: Ἐπὶ τὴν πέτραν
- τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα.

Τροπάρια.

Ω ρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως διαπλάσαντος πρώην, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβόα, Ἰησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἥλιος· τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ πα-

Θόντος Δεσπότη, σαρκί τῶν φωστήρων ἔκλειψιν· δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ, παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικὰ.

Εἴφρον προθύμως, ἀλγηδόνας οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ τραυματῆσθαι τὸν Βελίαν, τραυματίζοντες ὅφιν, σερρώως· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ἀλγηδόνας ἰῶνται αἰεὶ, θείαις ἐπινεύσεσι.

Στήλας τῶν Δαιμόνων, καὶ ναοὺς ἐδαφίσαντες Μάρτυρες, ὑπομονῇ τε καὶ ἀνδρίᾳ, ἐαυτοὺς παραδόξως, ναοὺς ἡγείρατε ἅγιοι, χωρητικούς τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ωρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος Παρθένε, οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς Ἀγνή, ἀλαλάζουσα: Οἱ μοι! πῶς πάσχεις Υἱὲ ἐκ παθῶν, πάντας θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν Πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα, ῥαθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Εἴχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθὲς, ὡς μόνη συμπαθίστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῇ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδῃς Ἀχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζᾶλῃς με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Παρθένε ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

- » **Α**κήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ
- » **Δ**αυμάσιος, τὴν ἀκοήν, καὶ φόβῳ ἔκρα-
- » **ζ**εν: Ἀπὸ Θαυμάν ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἦξεις,
- » ὅρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ
- » τοὺς χριστοὺς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα καὶ μῶλωπας Χριστέ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰώμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου γεύσεως, τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγεῖς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ, τὰ ἔθνη ἀνυψούμενος, ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον εἴλκυ-

σας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ, Μακρόθυμε μέσον ἐμβαλὼν οἷα μεσίτης σαυτὸν, καὶ μέσον τῆς γῆς, πάθος ἐνεγκὼν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικὰ.

Αιμάτων θαλάσση μυστικῇ, ὑμῶν Θεομακάριστοι, σὺν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο· ὅθεν ἐν χαρᾷ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν, οὐρανοπολῖται γεγόνατε.

Ισχυῖ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀνεδέξαντο ἐν τῇ τιμῇ σαρκί· διὰ τοῦτο παύουσι, πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτοὺς, καὶ μακαρίζόντων ἐκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν, Χριστέ ἢ σὲ Κυήσασα, ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Δικαιοκρίτα Υἱέ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει, κατακριθέντας τὸ πρὶν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ηλιον ὀλόφωτε νεφέλη, κυήσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεόν, ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με Δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με αἰεὶ κακοποιῆσαι δολερῶς, ἐτοίμη βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν ἐκυοφόρησας Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διαπαντός, ἀγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι Παρθένε τὸν δοῦλόν σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

- » **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ,
- » ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
- » εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν,
- » ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
- » ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε Φι-
- » λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο ἥλιος Σῶτερ, γυμνοῦται φωτός, ἐπὶ ξύλου γυμνὸν σε θεώμενος, κρεμάμενον τὸν ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν ὡς ἥσθοντο ἀρθέντα, διερράγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσαλεύεται.

Υψώθη· ἐν ξύλῳ καὶ ἡλοῖς παγεῖς, ἡμᾶς
 τῆς δακτύλους Μακρόθυμε, καὶ λόγῃς
 διατρήσεσιν ἐνύχθης τὴν πλευράν, ἰώμενος τὸ
 τραῦμα Ἀδάμ, ὅπερ ὑπέστη, τῆς πλευρᾶς ὑ-
 πακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικὰ.

Παράδεισος ὥρθη Μαρτύρων πληθὺς, τῆς
 ζωῆς μέσον ἔχων τὸ ξύλον Χριστόν· δι'
 ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ, θάνατον
 ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς Γεννάρχας θά-
 νατώσαντα ῥφιν, θεία δυνάμει ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀθείας
 βυθὸν ἐξηράνατε. καὶ θείαις ἀναβλύσεσι
 θαυμαμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυ-
 χῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν ἀξιο-
 χρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται ἐν ξύλῳ ὁρώσα Χριστόν, ὑψώ-
 σα θέντα βουλήσει ἡ Ἀμεμπτος, καὶ κλαί-
 σα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ, ὠδῖνας ἐν
 τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὁδύνας ὑπομένω ἀδί-
 κως, ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρπαφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχὴν μου ἀνάδει-
 ξαν, τοὺς ἀκάρπους λογισμούς μου Παρ-
 θένε διώκησα, καὶ τὰς συμπνιγθῆσας με, προρ-
 ρίζους τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς ἀμαρτίας Πα-
 νάχραντε.

Λάγον θείον δι' Ἀγγέλου, ἐν μήτρᾳ ἐχώρη-
 σας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτόν οὖν
 δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν
 θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου, τὴν ξύλῳ βλα-
 στήσασαν ἀμαρτίαν, τῆς σαρκὸς μου
 φρονήματα μάρanon, καὶ παθῶν ὁρμήματα,
 καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύ-
 μνητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ Σπλάγχχνον Ἰωανν.

» **Ο**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ
 » κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ'
 » ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰω-
 » νᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μου δώρη-
 » σαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε
 » πνεύματι θύσωσαι.

Τροπάρια.

Οτε Μωϋσῆς, τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὕψος
 τὸ σὸν πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος,
 ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ, διαλέ-

σαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὅθεν λυτρωτὴν
 εἰδότες σε, καὶ σωτῆρα ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεῖς, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ
 τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώω-
 σας, τῶν χειρῶν σου Χριστέ τὸ πλαστούργημα·
 τὴν πλευράν δὲ ὀρυττόμενος ἐξέβλυσας, δύο πο-
 ταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θειήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικὰ.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν
 Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τι-
 μίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον
 Βελιάρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς
 κολάσεων, κατεάξαι ὑμᾶς μηχανώμενον.

Ολῇ τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ
 εἶδη σοφοί, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὐ-
 ρατε, συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι'
 ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος, ὅθεν μεληδὸν
 τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦντες ἡγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πάναγνος βλέπουσα,
 ἐβόα· Υἱέ, τί τὸ ὀρώμενον, ξένον θέαμα.
 ὃ τὰ πάθη νοσοῦντων ἰώμενος, πῶς τὸ πάθος
 ὑπομένεις τὸ κρινότατον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέ-
 δωκαν, Εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, κερπῶ
 Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἄδης
 προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἡλευθερώθημεν·
 διὸ βοῶ· Τὰ πάθη λύσον, τὰ τῆς καρδιάς μου.
 Ἐνοούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω
 καθιστάμενον, Παναμώμητε οἰκείωσον αὐ-
 τῷ, ξένη μεσιτεία σου Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ,
 τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ο ἄχρονος Υἱός, ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ
 ἀποτικτόμενος· ὃν ἰκέτευε τὰ χρόνια
 Ἀγνή, πάθη θραπεῦσαι τῆς καρδιάς μου, καὶ
 πρὸς ζωὴν, τὴν αἰωνίαν καθοδηγήσάι με.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Πρὸς τὸ Οἶ Παῖδες.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
 » φλόγα τὴν ἄστεκτον, αἱ δὲ εὐσέβειαν
 » ποτε, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ
 » συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπαν· Ὁ
 » τῶν Πτερέων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Δεσπότης ὢν ἐκ δούλου, κατεδέξω Ἰησοῦ
 μου ῥάπισμα, ἐλευθερώσάι με ζητῶν, δε-
 λωθέντα τῷ αἰάατροι· τῷ σταυρῷ δὲ προσπα-
 γείς, σώζεις με μέλποντα· Ὁ τῶν Πτερέων
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ε΄σείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρουμένου σου εὐσπλαγγνε Κύριε· λόγῃ τρωθέντος σου ἐχθρός, ὁλοσώματον ἐδέξατο πληγὴν· ὁ δὲ πληγεὶς Ἀδάμ ὑγίωται, ἀναβοῶν· Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατός ὁ ἔνθεος, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶν, στεφάνους εἴληφεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν κεκτημένοι, Ἀθληταὶ προαίρεσιν, ἢ κατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλῶντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο΄ τόκος σου Παρθένε, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτός, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἰργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ρ΄ ὑπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρνον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κυήσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἀχραντε πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφυοῦς.

- » **Τ**ῆρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρὸς ἐνδρόσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἐφλέξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν,
- » τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν·
- » διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
- » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἐθέλουσίως, ὁ ἐν πνεύματι οὐρανὸν τείνας· ἥλιος προσηλοῦται δὲ, ἐξηλῶσαι ἀπιποθῶν, διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ

πρωτοπλάστου Ἀδάμ· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο΄ τε σε ζωῆς τὴν πέτραν, ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὑψωσε δῆμος, ὅρη ἐκλονήθησαν, γῆ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ σεσαλευμέναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπεσαι πάντοτε· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Υφαναν καταστολὴν σωτηριῶδη, ἑαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ κφάδας αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο΄ νυξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι, σπαραττόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν, ἀνδρείας πιστοῖς στηλαὶ δὲ ὤφθησαν, Εὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Πνα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμας, ὡς ὑπέλαβεν, ἐκ γῆς ἐξάρη, ἄτεκνος γεγένημαι καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ Ἀπείρανδρος ἐβόα ποτὲ, σταυρῷ ὀρώσασε ὑψωθέντα· μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, Δαιμόνων ἐπηρεῖαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασώζομαι, τῷ σῷ Υἱῷ μέλπων Ἀχραντε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπερτέρα οὐσα οὐρανῶν, ὑπέρτερον τὸν νῦν με τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἀγνή ἀνάδειξον μέλποντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτω, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας με, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

- » **Α**πόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουβικός,

» καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσε-
» βῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ως εἶδέ σε παλαι, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν
τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων
ἀπείρων, Ληστής ὁ εὐγνώμων, πιστῶς ἀνεβόα
σοι τὸ, Μνήσθητι· μεθ' οὗ εὐσεβῶς, σοῦ τὰ πα-
θήματα δοξάζομεν.

Σταυρέμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια· λόγχῃ
ἐκκεντήμενος, βλύζεις ἀθανασίας ξαγόνας,
αἱμάτε ὕδωρ, δι' ὧν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας
παθῶν Ἰησοῦ· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Μαρτυρικά.

Ηγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυ-
τοὺς προτρέποντες ὥσπερ ἐπὶ τρυφῇν οἱ
γενναῖοι, Στῶμεν, ἐκβαῶντες, ἰδοὺ ὡς ἀνέωγέ
τὸ σταδίου, Χριστὸς τοὺς στεφάνους νῦν προ-
τείνει, οἷς ἠγάπησε.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τοὺς
ἄθλους γεραίρουσα, πάντων τῶν ἀήττη-
των Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς
ἀπόνοῦ ἠξιώθησαν, τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ αἰ-
δίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀρρήτως κυήσασα, ὃν
ὀρώσα πάσχοντα, Κόρη ὑπὲρ ἄνθρωπον
βουλήσει, Τὶ τοῦτο; ἐβόας: Θεὸς ἀπαθὴς πά-
θος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ῥύσεται, τοὺς πί-
στει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Χαίραις ἡ χαρὰν κυήσασα· Χαῖρε τὴν λύπην
μόνη ἐξαφανίσασα· Χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν
ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυ-
γάζουσα, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Θεοκυῆτορ
μεγαλύνοντας.

Ψύξον τῶν παθῶν μου Πάναγνε, τὰς διεκχύ-
σεις πᾶσας καὶ ἀποξήρανεν, τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον
ὄμβρον γεννήσασα, καὶ παταμόν εἰρήνης, καὶ
εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ωφθης ἰατρεῖον ἄμωστον, τραυματισθεῖσι πᾶ-
σι καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, Ἀχραντε νασοῦσι,
καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν πελάγει τοῦ βίου
σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίστει σωζά-
μενος δοξάζει σε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς
Πίστεως, Σταυρόν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν,

καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα κατα-
φύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδό-
ξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως
ἀνειφημοῦμεν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σαυρὲ Χριστοῦ μου τὸ ὄπλον, τὸ μέγα τῶν
Ὁρθοδόξων, τῶν Βασιλέων τὸ νίκος, καὶ
τῶν Δαιμόνων ἡ πτώσις, τοὺς προσκυνοῦντάς
σε πόθῳ, φρούρει καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρόν καὶ τὰ πάθη τοῦ σοῦ
Υἱοῦ Θεοτόκε, ἐν ἀδιστακτῷ καρδίᾳ,
πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ Παραδείσου
πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν
ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δε-
σπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ
μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται·
Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημα Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ
στενωχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμός, οὐδὲ
μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ
ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ
μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀ-
γωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανά-
του καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν
πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσατε· οὐρανῶν Βα-
σιλείας κληρονόμοι γεγονάτε· ἀπαύστως πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ἑρανίων ταγμάτων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ
ἀμνὰς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνησά-
σα ἐβόα: Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυ-
ροῦ; οἶμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ
κάλλος νῦν ἔδω τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ
πάντας βροτοὺς;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ
ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν
Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνή-
σθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου.

Επὶ πονείδιστον ὑπέμεινας, πάθος Χριστέ καὶ
τὰ ὀνειδῆ ἡμῶν, πάντα ἀφείλω ἀγαθῆ,

καὶ τῆς ἁνῶ Βασιλείας ἡμᾶς, κοινωνοὺς ἀπέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τὸ Ἀδὰμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν, σὺ περιέβλων, ἐγυμνώθης σαρκί, καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἀγίαν Λόγε συγκατάβασιν.
Μαρτυρικόν.

Τοῖς ἀγίοις ὑμῶν τραύμασι, πληθὺν Δαιμόνων τραυματίσαντες, πάντων ἀνθρώπων αἰς πληγαῖς, καὶ τὰ τραύματα πανεύφημοι, Μάρτυρες ἐν χάριτι, καὶ ἐκάστην αἰὲν θεραπεύετε.
Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Τριάς ἀγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα Παναμώμητε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστὸν, προσηλωμένον σαρκικῶς, ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες: Πῦρ σὺ ἔδου, εὐσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος ὄντως τὸ ἀνέκφραστον;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ψαλμός α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Απόστολοι ἑνδοξοὶ Χριστοῦ, μαθηταὶ Θεόκλητοι, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, εὐρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην, καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτόν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ Κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Απόστολοι πάνσοφοι ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὴν ἄνοιαν, ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες, τῆς σοφίας ὄντως, μύσται καὶ ἐκφάντορες, τὸ φῶς τοῦ Παρακλητοῦ ἀνάψαντες, καὶ καταπρήσαντες, τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιῶσατε.

Θεόπται Ἀπόστολοι ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, Κόσμον καταυγάζσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιιπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἁνῶ, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων,

Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις αἰεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἀγίων, κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἐκείνην· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν αἰζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἐμφανίζεις ἱερώτατε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάτω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν αἰοιδίμων ἐκείνων θεωριῶν, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθης Παρθένος ἀγνή, θρόνος καὶ πύλη, καὶ τράπεζα μυστικὴ, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον, Ψαλμός πλ. β΄.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Ἀπόστιχα Ἀποστολικά. Ψαλμός α΄.

Πῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἀγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγερῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λευκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον· καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὁμμασι, Βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἶπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τῆς Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος α'.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης αἰλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε, σῶσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου ταῖς πλοκαῖς τῶν ῥητόρων, οἱ αἰλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβῆσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκῆσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τὴς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς σάλπιγγας Χριστοῦ, ταῖς εὐήχους ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν πιστοὶ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἱπποὺς τοὺς ταράξαντας, ἀδείας τὴν θάλασσαν, καὶ ἐλκύσαντας, ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον, τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη, καὶ Κόσμον κατεφώτισε, δι' ὧν παμμάκαριστοι· ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδασκαῖς ὧν θείαις, φωτιζόμενοι, τὴν ἱερὰν ὧν μνήμην, τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προσάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνὴ, τῷ ἁγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν Δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχ. ἕτερα Καθ. τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς Ἱεράρχα, τῷ μύρῳ νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὡφθης, χρισθεῖς πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις

θαυμάτων σου, κατεμήρισας, μύρον ἀένναον χέων, τοὺς μυρίσαι σε, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλοντας.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι νέμονται, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Οἱ θεῖοι Μαθηταί, καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδασκαῖς, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως· ἀλλ' αἰτούμεν σε, σὺν τούτοις αἴτει σωθῆναι, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχυρῇ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, ταῖς
» Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θείαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς, τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἔνδοξοι, θέσει χρηματίζετε ὄντως Θεοὶ, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Λόγῳ τῷ φανέντος ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐκπληρωταὶ προσταξέων, πίστει γεγονότες, αἰεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ταῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, τοῦ παναγίου αἰοίδιμοι Πνεύματος, ὅλον με φωτίσατε, ἁμαρτιῶν ἐν σκότει καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδὸν σοφῶς ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Η τῶν Ἀποστόλων χαρμονή, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα, τῇ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σοὶ, Ν(ικόλ)αε, πρῶτον εἰσφέρω μέλος ἐγὼ Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστῶς Νικόλαε, τοὺς ὕμνωδίας σε, νῦν καταστέφοντας πιστῶς, σῶζε πρεσβείαις σου.

Ο χάριν δεξάμενος τῶν ἱαμάτων, παμμάκαρ Νικόλαε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα,

εὐχαῖς σε ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἰσχυὶ Νικόλαε τῆς σῆς πρεσβείας, ὅλην παρειμένην μου, τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημμελήμασι, καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πάντας διάσωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοός με Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτὶ σε ἀπέλασον, καὶ τῇ σκοτίᾳ ῥῦσαί με τῇ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμνῶ διηνεκῶς, τὰ μεγαλεῖά σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύνά-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο μόνος ἀόρατος Θεὸς, ὠράθη σωματούμενος, καὶ μαθηταῖς ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα Κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι Θεοὶ Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστέ, σοὶ μόνῳ ἐπλημέλησα, καὶ τὴν ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῷ ἐλέει κἄθαρὸν σῶσόν με, ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε, Ἰησοῦ τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἀμαρτίας με, ὡς συμπαθεῖς Ἀπόστολοι ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ καταγλυκαίνοντες, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν Θεὸν φέροντες, γλυκασμὸν ἐν καρδίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν αὐλῶν Λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Χριστέ, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Αρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία Θεῖα τοῦ Πνεύματος, ταῖς μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον, τῆς καρδίας με Νικόλαε, σοφὴ πάθη δέομαι.

Εν ἀμελείᾳ διεξάγων μου, τὴν ζωὴν ὁ τάλας πτοοῦμαί σου, τὸ δικαστήριον Χριστέ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με, Νικόλαε μεσιτείαις ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος Θεῖα χάριτι, Ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ

κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα σου τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, καὶ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ Φῶς ἀποκυήσασα, βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ῥος σε τῇ χάριτι, τῇ Θεῖᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀβθακούμ, κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσης ἀθέῃς ἀπιστίας ταραξάντες, ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, Ἴπποι Θεόλεκτοι Χριστέ, ἐχθρὸν ἐβυθίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθισθέντας εἰλκύσατε, πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπους Ἀπόστολοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν Θεῶν ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν, παθῶν χρηματίζουσιν, τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμπρύνετε, Θεομακάριστοι Θεοὶ Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρίσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῇ αὐχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε, σωτηριῶδη, Ἀπόστολοι ἐνδοχοί.

Θεοτοκίον.

Προφῆται Ἀπόστολοι, πανένδοχοι Μάρτυρες, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐκδυσωπεῖτε ἔκτενῶς, ὅπως λυτρωθῆμεν, ἀμαρτιῶν καὶ αἰωνίᾳ κολάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ως πάντων προσταγμάτων, Θεοῦ ἐκπληρωτῆς, συντηρεῖν εὐόδωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς, νομοθεσίας πρὸς σωτηρίαν φερέσας, καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτὸν, ὅπως φυγόντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, Πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε.

Ο πάσας μεθοδείας, κοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ, Θεαῖς ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφέ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ

σέ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὅρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἀγνή, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις, Θεοτόκε νῦν ἐπισκιάζουσιν χάριτι.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίαις φώτισον φωτὶ τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Σταλαάζοντα γλυκασμὸν καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἀπάσαν τοῦ Διαβόλου καθελόντες, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ερχόμενον ἀλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια, ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε: ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διὸ λυτρώσατε τῆς βλάβης, Θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, ἱκεσίαις ἱεραῖς τῶν ἐν Κόσμῳ τὴν θείαν σου κηρυζάντων ἔλευσιν, καὶ τὰ παθήματα Οἰκτίρμον, καὶ τὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Ἀσωμάτων, ὃν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Εν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι Πάτερ Νικόλαε, ὡς κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι καθιλαρύνων, πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Γκετηρίαν νῦν Πάτερ ποιήσον ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἄφεςιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψεως ῥυσθῆιμεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σὲ τὸν θερμὸν προστάτην πρὸς Κύριον καθευόμεν· μὴ ἐάσης ἡμᾶς Ἅγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου πρεσβείᾳ περισώσον.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, Θεοχαρίτωτε, τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος,

ταῖς προσευχαῖς σου οἴκους ἡμᾶς ποιήσον, τὰ ὅσια πράττοντας.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε, τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ὃ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχὴ μου ταπεινὴ ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ: Ἡμαρτον ἱλάσθητι Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ο παλαι Ἰσραὴλ πηγὰς ὕδατα, ἐκ πέτρας Παντοδύναμε, διαλύσας μου τὴν πώρωσιν Χριστέ, φέρειν ὀχετοὺς δακρύων ποιήσον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα τεχθῆναι εὐδοκήσαντα, ἐκδυσώπησον ὡς Πλάστην καὶ Θεὸν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ, αἰεὶ ἐλπίζοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εχὼν πλῆθος οἰκτιρμῶν, τὴν πληθύν με τῶν κακῶν, ἀπομείωσον σοφέ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι, τῆς ἀμαρτίας χειμαζομένην αἰεὶ.

Ρωμαλέως τὸν ἐχθρόν, κατεπάτησας σοφέ· ὃν συντρίβειν καὶ ἡμᾶς, σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστάτην Θεῖον πλουτήσαντας.

Ως τῶν Μύρων γεγονὼς, ἀληθὴς Ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν, ταῖς αἰσθήσεσιν τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα, δυσώδη πάθη, Πάτερ διώκων αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖά σοι Χριστὸς, ἐποίησατο Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐν ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν

» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγὴ ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ὑπάρχων ὡσπερ
ποταμούς, ἐπαφῆκε τοὺς Μαθηταίς, νάμα-
σιν ἀρδεύοντας, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θεογνω-
σίας καὶ μέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν, ἐν καρδίᾳ φέροντες, τὴν θείαν
χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταὶ
ὑλὴν ἀθεότητος· ὅθεν τὰ ὑλῶδη μου βοῶντος
πάθη συμφλέξατε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρὸς τιμωρίας ρῦσαί με, ταῖς ἱκε-
σίαις ὁ Θεός, τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν,
καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν, ἐξελοῦ με Κύριε, ἀμαρτημάτων
καὶ παθῶν, ὁ ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς ἐκ τῆς
Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε τοῖς μελω-
δοῦσι δωρούμενος: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Εῤειστικῇ πρεσβείᾳ σου σοφὲ, καρδίας μου
ἔρεισον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρα Θεῷ
τῶν ἐντολῶν τῶν φανωτάτων, σῶζων ἀπερί-
τρεπτον, μεθοδειῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκαίου
ἐχθροῦ.

Λύσιν ἡμῖν τῶν ἀμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάν-
των τε τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πει-
ρασμῶν τῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε, πάν-
των προσταῖτα πιστῶν, καὶ Ἀρχιερέων ἔ-
ρεισμα.

Ο κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς τὸ ταλαν-
τον, ὃ εἰς ἐργασίαν Ἀγαθὴ ἀπείληφεν,
ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ κριτήριον,
ἐν ᾧ Θεὸς τοῦ παντὸς μὴ κατακρίνης με.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου
πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, συντετριμμένη
διανοία δυσωποῦμεν: Λύτρωσιν ἀμαρτημάτων
τῶν πολλῶν, λιταῖς σου δίδου ἡμῖν Ἀγαθὴ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσῷ, ἀπέστειλβον λέγοντες: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ος ἀκτῖνας Ἥλιος ὑμᾶς, ἐξήπλωσεν ὁ με-
γας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταυγάζ-
οντας πιστὸς βοῶντας, Ἀπόστολοι: Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος ποιμένες ὄντες λογικοὶ, ὡς ἄρνες τοῦ
Ποιμένος, ὡς θρέμματα τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ
λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπται Ἀπόστολοι,
νοητοῦ με λύκου ρυσθῆναι, πρεσβεύσατε ἀ-
παύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων, ὀδυνηρᾶς με-
ρίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυ-
ρίῳ: Ἠμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἠνό-
μησα δεινῶς· καθάρισον σῶσόν με, ὡς τὴν Πόρ-
νην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Ληστήν, Οἰκτίρ-
μον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσ-
δέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς
Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι καὶ Προφή-
ταις, ἐκδυσώπησον Χριστὸν, σῶσαι τοὺς κραυ-
γάζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Εν ὄρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς
πέρασι γνώριμος θαυματῶν ὑψηλῶν, Νι-
κόλαε ὠφθης, ἐπιδείξεις· ὅθεν πᾶσα γλῶσσα,
τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πι-
κρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν
ἡμᾶς ρῦσαι, ἱκετεύων Χριστὸν, ἐπανισταμένης
κινδύνους καταπαύειν.

Ος στύλος ἀκράδαντος, καὶ ἔρεισμα Πιστῶν,
αἰεὶ με κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς,
καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἐπιπνεύσεσι, στήριζον
παμμακάαρ, Νικόλαε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον δέομαι, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρ-
δίας κυήσασα τὸν πάντων Ἰατρὸν, καὶ τῆς
τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος,
Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ὡδὴ 2. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καὶ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν,
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις Μακάριοι, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος εἰδῶλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς νοτῆς ὑπάρχοντες, θείης βότρυας, ἐβλαστήσατε, ἀνκπηγάζοντας ἐνδοξοί, τὸν σωτήριον οἶνον Ἀπόστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης, τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Τρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος, τὸ φοβερόν ἐκεῖνο Χριστέ με βῆμά σε· πράξεις γὰρ αἰσχραὶς καὶ ῥυπαραῖς νῦν περικείμεαι, καὶ πρὸ δίκης ὑπάρχω καταδίκος· διό με ταῖς πρεσβείαις, τῶν Ἀποστόλων σου οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα· ὃν ἐκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, μακαριζόντων καὶ τιμώντων σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ φωτοβόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυμαμάτων αὐτουργόν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθόν, ὡς πρέσβυν θερμότατον, τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις σε Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν κατὰ πάντα, τῷ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωπῶμεν· ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποιμανὸν τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρουμένους πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ἡδὴ τὸ τέλος ἐγγίζει· τί ἀμελεῖς ὦ ψυχὴ μου; τί οὐ σπουδάζεις τῷ Θεῷ εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον ἀνάνηψον λοιπόν, καὶ κράζον· Φιλάνθρωπε οἰκτείρησον, Νικολάου πρεσβείαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥαθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία αὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑψηλὴν πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἐλ-

κύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλίπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεῦειν.

Ἴτερον ὅμοιον.

Ἡ δωδεκάς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπης, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἦχος α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγερῶν Δαιμόνων τελεταῖς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδῶλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγουριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε Βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσὴν τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίαν χρυσὴν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὅρος, καὶ κιβωτὸν, ἀγιάσματος, καὶ πύλην Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἔχθρος τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ἀηστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί με κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Οὐ τὰ πέρατα φωτίσαντες, θείαις ἀκτίσι τῶν δογμάτων ὑμῶν, τὸν σκοτασμόν τῆς πονηρᾶς ἀσεβείας διελύσατε, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον, μεταβάντες αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον, σχόντες σοφίαν Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσιν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος, Κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ Ἀθληταί, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς, κατὰ κράτος ἐνίκησατε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐκάστοτε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἀδιαίρετον πιστοὶ, καὶ ἀχώριστον καὶ σύνθρονον, Μονάδα κραυγάζοντες· Ἅγιος εἴ Θεὲ τρισάγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας Ἀγνή· Θεὸν γὰρ ἐκυοφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν Πανάμωμε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Προπάτωρ, θανάτῳ γεύεται· ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτρεῖται, θανάτου καταδίκης· πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάζωμεν, τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι· Λόγε Θεῶ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ ταῖς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπραΰνον ὡς εὐσπλαγχνος.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον, Χριστέ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν, τὸ σωτήριον Εὐσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω, ὡς ἀγαθός, ἐκουσίως ὑψωθείς ἐν αὐτῷ.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπγράφομαι· ἐν σοὶ θάρρῳ σωθῆναι, παναγία Παρθένε· ἐκ

πάσης ἔν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Επικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου τῆς φιλοχρηματίας, καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς ταῖς ὁρμαῖς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Ιλارωτάτη προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῇ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ἔραξ με κατ' ἐκάστην, ἰσχὺν κραταιάν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπασθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παραδόξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἥθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς αἰεννάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Αῖμα ῥήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τῷ Ἀδάμ, τὴν πικράν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον Δέσποτα, ἀναξὰς ὡς παντοδύναμος· ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύνουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῆρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· στῆσον Κύριε, τὴν κατ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκνύσεως σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδίδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι λοιπόν, ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τῷ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεέ παντοδύναμε· ἡ Πανάμωμος ἐν γεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πιστεῖ δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα·

ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὸν Κόσμον, καὶ κατάρταλε αἱρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Α'θλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείκῃ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η' ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Ὡς τολμήματος τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Κανὼν Σταυρώσιμος. (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος α'. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὥδὴν ἄσωμεν· Ὅτι
» δεδοξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Α'νατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμαῖς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἤλθες φύσεως ἡμῶν· ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί, ἀνταλλαζάμενοι καλῶς, βασιλείας ἑρανῶν ἡξιώθητε· ὅθεν δοξαῖζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἴασθε τῶν βροτῶν, χειρουργία μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἁγιοὶ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ωσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱέ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγὼ, τὴν σὴν

ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην· διάσω-
σόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ Πνεύμα-
τος φωτὶ, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύ-
γασμα Πατρός· διὸ τὸν ζόφον μου λύσον τοῦ
πταιίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνὴν, καὶ αἰγίαν κιβωτόν,
ἐν ἧ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός,
καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν με-
γαλύνομεν.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλὴς κα-
ταφυγὴ, τεῖχος, καὶ σκέπη, καὶ λιμὴν,
καὶ προστατίς κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου
πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θελήμα
» σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν
» στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς
» ὑδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἠπλώσας, καὶ δα-
κτύλους Θεοῦς ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν
σου τὸν Ἀδὰμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυ-
τρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πλευράν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν
πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα· ξύλῳ ὑψώθης τὸν
ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Πα-
ραδείσον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐ-
σεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ
ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίᾳ
καθαρᾷ μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἱά περ Θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέ-
λου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἠνεγκαν σα-
φῶς, καρτερίας προχέοντες οἶνον, πάντων τὰς
καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς
Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας
τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρ-
σίας καταστήσας κοινωνοὺς Θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερέωσον Κύριε.

Εν τῷ φωτὶ Δέσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τό-
ζωφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ
δακρύων σοῦ δέομαι, διασκεδάσον τῇ σῇ πρε-
σβείᾳ.

Ος ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσ-
σον, καὶ πηγὴν ἱαμάτων, ταῖς πρεσβείαις

σου ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
τὸν ἐξ ἀμαρτίας.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου Εὐλογημένη προσ-
κυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες·
δυσώπει Ἀγνή πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τῆς
σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ελπίδων σε πλήρωμα, καὶ Θεῖαν σκέπην,
προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κε-
κτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου· λάμπσον ἡμῖν φῶς
τῆς μετανοίας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐ-
φοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου (ὁ
Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύ-
ναμιν.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελο-
γίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα
Κύριε, πάντας δικαιοῦσαι βουλόμενος.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν αἱ τῶν Ἀγγέλων,
ἐπὶ Σταυροῦ σε, θαυμάμεναι ὑψούμενον,
καὶ τοῦ σκότους Ἥλιε, τὰς ἀρχαὶς δυνάμει τρο-
πούμενον.

Μαρτυρικά.

Ιαμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος
χαρισμάτων, ἀπαντλήσαντες οἱ Μάρτυρες,
πάντων ἀποπαύουσι, πάθη ψυχοφθόρα ἐν χά-
ριτι.

Νυσταγμὸν ἀπώσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ
Ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρσει Θεῖας πίστεως,
τῶν θηρῶν ἐκοίμησαν τὰς ὁρμὰς, καὶ χαίρον-
τες ἠθλήσαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱμοι τέκνον! πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον,
τὸν ζωὴν παρέχοντα; ἡ Παρθένος κλαίουσα
ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ιλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν
σου πάντες, ἀγνή Παρθένε, οἱ πιστοὶ κε-
κτήμεθα.

Θεὸν Ἀγνή Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, ἀφράστως
συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτῆρα τίκεις τοῦ
γένους ἡμῶν.

Απρὸς μάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέ-
πην Παρθένε, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν λυ-
τρούμεθα.

Πεπτωκότας ἀμαρτήμασι, διανόστησον Κόρη
εὐλογημένη· ἐλπίς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φαινὸν ἡμῖν ἔξανάτειλον, φῶς τὸ αἰ-
» διον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα
» τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χρι-
» στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Επὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκά-
λεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνω-
σιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθῃτε, Χρι-
στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε
Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος
Ἀδὰμ, καὶ κράζει: Δόξα τῇ σταυρώσει σου,
μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ωσπερ Παραδείσος θεοφύτευτος, ὥφθητε
Μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὖοσμα
προσκεικταμένοι, οἷς εὐωδιάζεται πιστῶν ψυχὴ
ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα, δένδρα
τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀν-
θήσαντα, τὰς τῆς κακίας ρίζας ἀνασπάσαντα,
ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδος ἡ ἐντιμος ἡ βλαστήσασα, κλάδον
ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλε-
πεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε, μὴ
ἄτεκνον δείξης με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε ὑ-
πάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψε-
σι, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις, εὖροιμεν εὐκαιρον
βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων, ὑπερφυῶς κυήσα-
σαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε ἀνυμνῶ-
σί σε αἰεὶ.

Εν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ρεί-
θροις τῶν θαυμαμάτων σου, τὸν μολυσμὸν
ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, προστριβέντα
μοι Πανάμωμε.

**Τσυλλαβοῦσα Ἀγνή, σωτηρίαν τέτοκας,
τοῖς ἐν πίστει ἀπλέρῳ, Θεοτόκον σε δοξά-
ζουσιν.**

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ» **Φ**ιλάνθρωπε· κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν
» **π**ταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.**

Τροπάρια.

Οτιμῆς πάσης ὑπερθεῖν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας,
Σταυρῷ προσπαγεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τι-
μῆσαι βουλόμενος.

Υπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλὰμῳ τυπτό-
μενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χρι-
στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πάνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον Ἀ-
γιοι, μετέβητε λῆξιν ἀρρήτου, χαρᾶς ἀ-
ξιούμενοι.

Επυρώθητε ἀνθραξί, τῆς Χριστοῦ ἀγαπή-
σεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἐμείνατε
ἄφλεκτοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέ-
μεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ξύλῳ, τὸν
ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺν τῷ Ἰωῶν βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου τὰ συντρίμματα,
ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῆς πρεσβείας
σου θαράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ολος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ
συληθεὶς τὸν νοῦν ἀμαρτίαις πολλαῖς, τῇ
σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστακτῶ πίστει σε Πάναγνε, ἐκ-
δυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων
ἡμῖν δώρησαι λύσιν, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Ως τῇ νοητῇ Ἠλίθ Πανάμωμε, ἀναδειχθεῖ-
σα ὄχημα, φωταγωγήσον τοὺς ἐν νυκτὶ,
ἀγνωσίας καθευδοντας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες
» **δ**ὲ χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ
» **Θ**εὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρού-
μενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολῇ ὁ μακρόθυμος, πηγάζων μοι
γλυκασμὸν σωτήριον, τῷ βρώσει στερη-
θέντι, Παραδείσου τῆς τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεῶμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ
πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θείαν
ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, μιμού-
μενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμὸς
ῥαδίως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος ἔλεγεν: Οἶ μοι! Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπίς τῶν πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ.

Εν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, σὲ Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν: Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν, ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με, δειναῖς ἀμαρτίαις, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὁδύνας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης· Χαῖρε πάντων ἱλαστήριον, τῶν πιστευει βοῶντων: Εὐλογημένη ἄχραντε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα κάμιναν εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ Κτίσις, ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἄδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Υπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἡνέσχου· ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλῳ κρέμασαι Οἰκτίρμον. Μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία!

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωροῦσι, καὶ τοῦτον ὠραίοις ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ιστάντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς οἱ γενναῖοι μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμῃσιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς Δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ θεωρήσασα, τὸν μόνον ὑψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑμνον σοι προσφέρομεν.

Γλέωσαι τὸν εὐσπλαγχνόν Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυῆτορ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀσιγήτως βοῶντων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αχλὺς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διὸ προστρέχω ἐν τῷ λιμένι, τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν ὁ Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διήλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνὴν μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ω! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθής, παραδίδωσι σταυρῷ, τὸν μόνον μακρόθυμον, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστέ, κατεδέξω ἐν σαρκί, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πάθεισιν ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σέ, καὶ σκότος κολάσεως, παραδραμόντας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὠδήγησας τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν ἡμᾶς ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας νοητῶν, ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἡνῶνται ἀγίων Δυναμέων, καὶ τὰ μυρία πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῇ θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος σαρκί, τὸν νοῦν μου καταύγασον, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου ἅπασαν τὴν ἀχλὺν ἀπελάυνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εῃχουσα πλήθος συμπαθές, καὶ πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ πάθη καὶ τραύματα τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδύνας θεραπείου Δέσποινα, δούλου τοῦ σου, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ τοῦτον κυήσασαν, ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ Παρθένον μείναςαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως, κράζων σοι: Χαῖρε ἀμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανής, ὁδηγία τῶν πιστῶν, καὶ τρίβος σωτήριος, εἰς εὐθείαν ἡμᾶς ἄγουσα, ὁδὸν οὐράνιον, τῆς Βασιλείας τοῦ μόνου Θεοῦ, Ἀχραντε, ἡ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις Πανάμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σῶζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐξαποστείλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νίκος τῶν Ἀνακτόρων, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα ἡττῶνται τὰ πλήθη, τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἔτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι! γλυκύτατον Τέκνον· πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκέντα, ὡς Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμνὴ γέγονεν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανόσ καὶ ἡ γῆ ἀγαλλεταί· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κύρυκας τῆς Πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέννητον,

ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἱάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Υψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον γλυκύτατον, (ἐν κλαυθμῷ ἐβόα ἡ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον) ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι· ἀλλ' ὑμῶν σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἀμαρτίας πάντων ἡρας Χριστέ· καὶ λογχευθεὶς σου τὴν πλευράν, σωτηρίας κρουνοὺς ἐβλυσας, αἵματος καὶ ὕδατος, ἀναπλάττων, τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Επὶ ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεός, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδὰμ, ἐμπαθὲς Οἰκτίρμον νόημα· τραύμασι τιμίοις δὲ, τῶν Δαιμόνων πληθὺν ἐτραυματίσας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἐκουσίως πεπονθότος σαρκί, Μάρτυρες ἐνδοξα αἰεὶ, πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχυρῶς τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Ισοδύναμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον, Θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστέ ὁ Θεός, ἡ σὲ κυήσασα σαρκί, θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο: Τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτέ, συμβουλία ὀφews, συνεπαρθεὶς καὶ ἐξόριστος, τῆς

Θείας δόξης σου, γεγονώς ὁ τάλας· διὸ τεθαναίτωμαι, ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ δειλῆαιος· λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου, οἰκῆτορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχὴν, ἐννοῶ τὴν ὥραν σου, τὴν τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῇ, πρὸς ἔξοδον, ἐτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἔλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὐρὼν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ ἔν ἀείποτε, γρηγορήσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεέ προάναρχε, θεία ἐξουσία, πρᾶϋνον ὡς εὐσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς εὐδιάλλακτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Αγία Θεόνυμφε ἀγνὸν, σεμνὸν με καὶ σώφρονα, πρᾶον ἡσύχιον κόσμιον, εὐθὴ καὶ ὅσιον, ἀληθῆ ἀνδρεῖον, φρόνιμον μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον, ἄμεμπτον ἁμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τοῦτοις Παραδείσου μέτοχον.

Υπέκκαυμα γέγονα αἰσχυρᾶς, ἀσωτίας Ἀχραντε, ἐφευρετῆς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γὰρ, ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι· ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥύσαι με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοὶ, ἀμαρτίας χειμαρροί, αἰδῖνες Ἄδου κυκλοῦσί με, παγὶς θανάτου δέ, ψυχικοῦ προφθάνει· ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου· Σπεῦσον ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ Ἄδου, νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω ταῖνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ψαλμός βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ με εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Πᾶσι ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαιροῦ ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανούς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενομένοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσαν ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς Οἴκουμένης, ἡ λαμπρὰ ἡ ἀσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά, ὅταν ἐν Ἀλληλουΐᾳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ ἁ. Μαρτυρικόν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος α'.

Ως καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοήμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάτας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Α'θλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείκῃ, οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστέ κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· καὶ οἱ εἰς σέ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοὶ. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ κατὰταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἁγίων σε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἑλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ, τοὺς πρὸς σέ μεταστάοντας· εἰς σέ γὰρ φιλάνθρωπε, τὰς ἐλπίδας

ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὧν πολυέλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφῆτας καὶ Μάρτυρας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ β'. ὠδῇ, Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
• **Ι**σχυὶ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
• ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
• Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὡμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἐνδοξοὶ Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἷμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε Μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος Ἀθλητῶν φωτοειδὲς, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιώξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, εἰ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πιστῶς θανούσιν πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοὺς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας Ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Γνα τῆς ἐνθέου σε ζωῆς, ἀξιοθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον· τέτου προνομεύσας δέ, τῆς θησαυροῦς ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἴλκυσας· νῦν δέ ζωοδάτα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Σὺ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας· ἐνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν κυφορήσασαν πισοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· ἦν ὡς Θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἐσίας τὴν
• ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
• φωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
• τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς
• ἀχραντοῦ σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεῖα τῷ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατὰβασιν, φαινοτάτως διетρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίξει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας με χαλεπῶς τροπόμενον, θείαις παρακλήσεσι, θηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συντριψάτε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες· διὸ κραυγάζω κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις συντριψάτε.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου Μάρτυρες ἐνδοξαί, παθῶν σαρκὸς με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ρύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαι σε, σκηνῶν αὐλῶν μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός

Ως μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἐνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἐνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἀμαρτίας αἵρων ὡς εὐσπλαγ-

χνος, τοῦ Κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἁγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα· ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατὰτάξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἀμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως συνέλαβες Ἀγνή, τὸν Λόγον τὸν αἰδίων, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἴσος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
• προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοή-
• σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τῷ Ἰσ-
• ραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
• ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι μυστικῶς, Προφῆται ὠράθητε· διὸ βοῶ: Εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ως πλήρεις ναμάτων, ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοί, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικά.

Αιμάτων πανεύφημοι, ῥανέσι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσθέσαντες σοφοί τῆς ἀθείας, Ἀδληταί, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρότῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων Χριστέ μου, ταῖς λιταῖς προσδεξάμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρόν, ἐχθρῶν ὀρωμένων με, ὡς ἀγαθός, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων αἰεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τῆς δόξης ἐπιστάμενοι Ἀχραντε, ἐν τῷ ναῷ σε τῷ σεπτῷ συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα, θεοπρεπῶς ἀγνή Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σε πρεσβείᾳ σωζόμεθα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ἀηττήτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς μόνος ἐλεύ-

Θερος Χριστέ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Οὐ πάντων ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀντάξιός, τοὺς ἐξ Ἀδάμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμὴν· διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Υπέστης Σωτήρ μου τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς νεκροὺς, ἐξανέστησας· νῦν δὲ ζωῆς τῆς αἰδίου, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλόνητος.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαιρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὁρῶν
» θαυμάσιως ὑμνοῦντων σε. Τροπάρια.

Οὐ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε, θανατηφόρου ἁμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Επορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θαυγάστατε, Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐρημάτισας· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν με καρδίαν, σαῖς προσευχαῖς φωταγωγήσον.

Μαρτυρικά.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε, τοῖς οἰκείαις μέλεσιν· ὃν ἱκετεύσατε, τυχεῖν με δόξης ἐνθέου Μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν ὀλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος, γινώσκοντες τῷ ναῶ σου τῷ θείῳ προσρέχοντες, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι, τῇ μεσιτείᾳ σου Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιώμενος τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον, κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἡμαυ-

ρώσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήτεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τῆς ἀνθρώπου ἀπὸ λήλαξας· τὰ πνεύματα τῶν πιστῶς μεταστάντων κατάταξον, ἐν σκηναῖς Ἀγίων σε, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Παράδειςον τῷ σὺν σοὶ κρεμασθέντι ὡς ἦνοιξας, νῦν προσδέχε τὰς ψυχὰς τῶν πρὸς σὲ διὰ πίψεως, μεταστάντων Δέσποτα, διδὼς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν προτοτόκων ἀνλίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη τοὺς ἐν σοὶ τῆς ἐλπίδος τὴν ἄγκυραν, κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θαλήματος, εὐμενῶς ὁδήγητον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
» σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Πελάγει με τῇ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον, ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστέ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους λιμένας ἵθυσον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ Νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ Νόμου θαυραπύσαντες Χριστὸν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου, λύσιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, Παμμακάριστοι· διό με, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλῆμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἁθλῶν καλλοναῖς ὠραϊζόμενοι, τῇ πάντων ὠραιότητι, πλησιάζετε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκαλλὲς καθωραῖσαι θείαις δεήτεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρὸν τοῦ Λόγου σκηνῶμα, παθῶν ἐναποκάθαρον τὴν καρδίαν με, καὶ σκεῦος καθαρὸν, Πνεύματος τοῦ θείου, ἀποτελέσον, ἵνα ὑμῶ καὶ μεγαλύνω σε τὴν πανύμνητον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως εὐσπλαγχνος τοῖς μεταστᾶσι δώρησαι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώ-

νιον ἀπολαυσιν διδούς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμός, καὶ καταυγάζει τοὺς Ἀθλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ρεύσαντι, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, ρῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ο πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὡραιότερον, νῦν τὰς ψυχὰς, τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνώσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σέ, τούτων παρορῶν τὰ ἀμαρτήματα, ὡς ἀγαθός, καὶ ἐλεήμων, καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἀχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιά, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**έ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

• Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορός· εὐλογίαις πνευματικαῖς, πάντας ἐπευλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρὸς φύσιν ἐκνικήσαντες, ἐπουρανίῳ δροσισμῷ, θεῖοι Παῖδες ἐκ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος, ρύσασθέ με ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς νίκαις κλειζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ· αἰωνίου δόξης ἡμᾶς, ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὁρμαὶς τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον ὁρμῇ, τὸν ὁρμῶντα νῦν κατ' ἐμοῦ, δράκοντα πατάξατε Μάρτυρες, καὶ σώσατε εὐσεβοφρόνως βοῶντά με· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ μεσίτης, Ἀγαθὴ, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρὸς, ὅπως με λυτρώσῃται, καὶ καταξιώσῃ με τῆς βασιλείας κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς, τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιαυγάζεσθαι Χριστέ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς, πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, πάντας καταξίωσον, μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἀδάμ δημιουργός, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδάμ, μόνος ἐξηφάνισας· ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ο τὴν ἡμῶν, φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώσκων ὡς Θεός, ἀγαθός τε καὶ συμπαθής, πάντας οὓς μετέστησας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῶ παρῆλθον τοκετῷ Θεομήτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος, φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν ἐκλυτρούμεθα, ἀρᾶς Ἀγνή, ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστὸν, ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς, λυτρώσασθε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θρηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλύσατε κακίαν· διό με πεπεδημένον, ἀμαρτήμασε σοφοί, λυτρώσατε Μάρτυρες, μελωδῶντα· Πάν-

τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὀλόφωτε Παρθέने,
τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον
φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα
τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιούς, τῇ πίστει δι-
καιώσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς
μετέστησας πιζούς, ἀνάδειξον μέλποντας: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων
ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν, ἀξιώσον ψάλλοντας: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐ-
ξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους, σῆς
ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπε-
ράντους, αἰῶνας διαμονῆς τε, καὶ λαμπρό-
τητος, Ἀγνὴ ἐγένου Πανάμωμε. Σὲ ὑμνοῦμεν
πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ινα ἱεροῖς σκηνώμασι, προδηλωθῇ Χριστέ σε
ἡ συγκατάβασις, σκευὴ ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς
Προφῆτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ
ἐσόμενα· δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμῆς
σου ἡμῖν δώρησαι.

Ο φθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐ-
χώρου βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· τέ-
των προσευχαῖς, χωρητικούς ἡμᾶς ποιήσον, τῶν
ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἀμαρ-
τίας, ἀποκαθάρσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιγι, τὰ τῶν Δαιμόνων
στίφη κατεμαστιζάτε, ἀπληγον τὸν νοῦν

διατηρήσαντες Μάρτυρες· πληγωθεῖσαν διὸ τὴν
καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευ-
χαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Η λγεί διωκτῶν κακόνοια, ταῖς ἐκ πληγῶν
ὀδύνας ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σε-
πτοὶ, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· τῆς ψυχῆς μου
διὸ θεραπεύσατε, τὰς χαλεπαῖς ὀδύνας, καὶ
τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς
ὀρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς
χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν
κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρ-
θενομῆτορ παναμώμητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φεῖσαι ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων,
τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, καὶ ἀνάπαυ-
σον ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀγίων σε, ἐνθα Μάρ-
τυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μετα-
στάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων Πολυέλεε.

Εχὼν τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ
τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμε-
νος οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, Ἀβραάμ ἐν τοῖς
κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου
ἐν τῷ φωτὶ σου κατασκήνωσον.

Ρύστης καὶ Σωτὴρ γένόμενος, τοῦ τῶν ἀν-
θρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, οὓς νῦν
ἐξ ἡμῶν, ὡς εὐεργέτης μετέστησας, ἀπολαύ-
σεως θείας ἀξιώσον, καὶ ζωῇ ἀκηράτου, καὶ
εὐφραδύνῃς καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ
Παρθέने μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδω-
κας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάνα-
γενε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου
διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρια. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἐν Ἀγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός,
τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν,
καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις,
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὁμοιον.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς
Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν
ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρ-
τον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς
Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινον τὴν
χεῖρά σου τὴν ἀγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς

ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Ίχος α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν αἰνναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασιάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εργῷ Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἀδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε δέ ἐστιν Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια, τοῦ κυρίου Θεοφάνους· ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις Ἰχοῖς τοιούτων Προσομοίων ἡ Ἀκροστιχὴς ἐστὶ:

Σοὺς, Χριστέ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξιώσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατὰ ταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα! ὃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σέ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτῆρ, θάρρουντες οἱ δούλοί σου, πρὸς σέ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι, ὑφ' οὗ σου τὸ ζωήρρυτον ἔχεας, Αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τούτους καταξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σέ Θεοτόκον εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιώσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῇ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὃ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ἀηστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήστητί μου, κρίζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων, καὶ σοφῶν γυναικῶν, καὶ Προφητῶν πα-

νευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦς ὁ Θεός· δίδου παῖ-
σιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάν-
θρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ἱερώτατον
Χριστοῦ Ἀσκηταί, σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς,
καὶ Προφήταις ἡξιώθητε, πόλιν τὴν οὐράνιον,
σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Εν φωτὶ Χριστὲ κατὰταξον, τῷ ἀνεσπέρῳ,
οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν παραβλέψας, ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως
σὸυ δοξάζωμεν, Εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

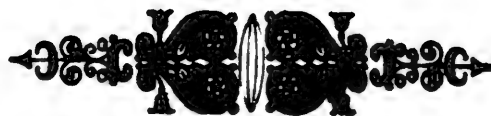
Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι Χριστὲ ὁ Θεός, πάντες δοξάζο-
μεν τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν ἀνακράζοντες·
Μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρί-
σεως Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης
καὶ νεφέλην φωτός, ὑμνολογοῦμέν σε Ἀ-
γνή, καὶ δεόμεθα· διαλύσον νέφη τὰ δεινότα-
τα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἦχου.

Τέχνη μελουργός, σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὦ τῆς ἀξίας!
Ἦχος ὁ πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνη,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογεῖσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις·
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Β. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.
Ήχος β'.

Ω τῷ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἑμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, ὡς φιλόανθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προήλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν· ἔτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράδως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα: Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Προκείμενον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὸ α'. Ἀναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἀχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἀμαρτίαν, ὁ τάλας ἔπραξα· πάσης κατακρίσεως ἄξιος πέφυκα· ἀφορμαὶς μετανοίας μοι παρὰ σὺ Παρθένε, ὅπως ἀνατάκριτος ἐκεῖ ὀφθῇσω·

μαί· σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν, σὲ ἐπικαλεῖμαι προσάτιν· μή με καταισχύνῃς, Θεονύμφευτε. Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Αλλο καταφύγιον Ἀγνή, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, ἐκ εὐπορῆμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῆς θερμῆς προστασίας σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τῷ Θεοῦ ἡμῶν σπεῦσον, δεῖξόν σῃ ἐλέους τὸν πλῆτον, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει, καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ σῆ γεγονυίας τῷ Κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε ἡ τὸν Ἀδάμ θρώσασσα, καὶ τὰ διεσῶτα συνάψασσα. Χαῖρε ἡ φωτίσασσα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

XX

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. ἐορταζομένου δὲ τοῦ Ἀγίου, δ'. ἢ ε'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ήχος β'.

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρό-
γραφον προσηλώσας, τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε,
καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσ-
κυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν
Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά,
καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι
Κόσμον, ὃν ἐπλασεν.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος
ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί·
Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη
γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ
ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρω-
σας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει
σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ
τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου·
πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύ-
λας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς σιδη-
ροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκό-
τους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς
ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων
ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν ᾧ κω Κυ-
ρίῃ, προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλῳ σταυ-
ρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις
τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος
ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιο-
σύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς,
ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα

Η Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτὴρ, ἅπασαν
ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω
τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδύναμε Κύριε, δάξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύ-
λου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ
σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ
ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι..

Εν τῷ σταυρῷ Χριστέ, φανεῖς καθηλωμένους,
ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν
ἁπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευ-
ράν σε ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον
ᾤκνησαν, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἀλλ'
ὁ δι' οἴκτον σπλάγχνων σε καταδεξάμενος τα-
φήν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς
διὰ θνητῆς, ἐν Ἄδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνα-
τὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν,
ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιᾶς, Παράδεισον
ἀντ' Ἄδου οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς
δοξαῖσιν τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρηται
ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω θάυματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι
θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνδρ'
ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσιν
τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐξ
βουλή τὸ κυθέν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε σαῖς
ὠλέναις βασιάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν
πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἄσραπῃ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, παῖ-
σαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σα Θεότοκε μυσῆρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ
ἐγκώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν·
αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ τρισσὸν ὕμνῳ τῆς Θεαρχίας σέλας.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς
Θεότητος, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, λέ-
γοντες· Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον,
οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας
φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ο πηγή και ρίζα πεφυκώς, ὁ Πατήρ ὡς αἷτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πῆγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς Θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικῇ, πᾶσαν διασκεδάσον, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζώφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποιήσον σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἀχραντε, σαρκωθείς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέσειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσαγώγησεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίσεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀρρέυζως πέφυκας, εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε'.

Σὺ Τάξεις τὰς αἰῶλους καὶ ἑρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύτως σε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου σώματος, δέξαι τὴν αἶνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίσεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Οπᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα.

Οτε κατ' ἀρχαῖς, τὸν Ἀδάμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ ἐδόξασας εὐσπλαγγχε· Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπάρῃν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι· Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατέθηκε· καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασιν βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνωῖ σε ἀκοῇ.

Νοεῖν σε οὐδὲ τάξεις αἰῶλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονὰς ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνῃ γλώττῃ, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίσει καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων πλατουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα καὶ μεριζῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, αἰετάρθενε Θεοτόκε, ὁ Πανουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἵωνος· ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ος ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίου, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρουρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάρῃ ὡς ὥφθης πυρὸς ἐν εἵδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν· δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Η φυσικὴν, συναῖδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτῃ Τριάς ἀγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομήτορ, συνεσχέθη ἀφράδως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικόν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τῶν ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιεζέοντας, Θεὲ τρισήλιε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Εν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπειρινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τρελαμπὲς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βροῦ βευσόν.

Θεοτοκίον.

Α'πορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Καθίσμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑποδεξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὡδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μοναῖς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κηῖσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενῶν ἡ παράκλησις· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνῃ σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Ρυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δείξον ἔν καμῶ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μονάρχα καὶ τρισηλῖε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φωτὰ· ὧν καμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δείξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ιθύενεν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δὲ ἄφχτον φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ η'. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Α'πρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βελὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβὴ τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισηλῖε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωδήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν

οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες· καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Εκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρέυσθ τῆς γεννήσεως, πιστευομένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισηλῖε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σε, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Α'πειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεός, ἅπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώην, οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σωσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπιτηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνέμενος ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεός καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιμένην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· σινδὼν καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστη Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς μυροφόροις Γυναῖξι, παρὰ τὸ μνήμα ἐπίστας, ὁ Ἄγγελος, ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-

χαίαν ἀπόλαυσιν· διό εὐχαριστοῦντες δοξολογῶμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίσεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις Γυναῖξιν ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἀδὴς ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτῳται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες Χριστὸν ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ, καὶ ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἔστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ᾤν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνδρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον εἰκόνασιν ὄρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔα Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία· ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις κατασέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι. Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσάγματι ὃ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὀπισθεν σελ. 6. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέβρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανσρατιὰν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις·
» σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ὃ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς δηλεγκται.

Ανθρωπότης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς αἰεπάρθενε Κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίσιν τέτοκας, ὡς νηδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὃ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς σὺν τοῖς Εἰρμοῖς:

« Ἀδὼ τὸν αἶνον τῷ φερεσθίῳ Λόγῳ ».

Ὁ Εἰρμός. Ἀτριπτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενούσιν, ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου· ὅτι δεδοξασται.

Ωκτειρε τὴν πεσῦσαν, εἰκόνα καὶ ἀνέστησε,
συντριβείσαν, ὁ πλασηγὸς Θεὸς καὶ και-
νουργός, νεκρωθεὶς, ὃ γέγονεν· ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ἀδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ »

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αῦλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα,
ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλω γέννησιν
Ἀγνή· ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδοξασται.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, Ὑπόστασις τελεία,
Θεοῦ Σοφία, σωματωθεῖσα Ἀχραντε ἐκ
σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν· ὅτι δεδοξασται.

Ωδευσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλεισμένης,
τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνή,
καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν· ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρῖνον Κύριε,
« ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦσθα, Ἐκκλησία τῇ
« παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Ηκτίσις ἐν τῷ πάθει σε, ἡλλοιῆτο βλέπουσα,
ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτη-
ριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Εκ χοῦς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἐπλα-
σας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν
θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς
Ἀῖδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πά-
ναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριξαν, αἱ
καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διόσε Θεοτόκον πί-
στει σέβομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον συνετρίβη δυναστῶν.

Οπάντων ἐπέκεινα Χριστός, ἡλάττωται
βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγ-
γέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων
Γυναιξί, στεφάνῳ δόξης Χριστέ, ὥφθης τῆς
Εὔγερεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο χρόνου ἐπέκεινα παντός, ὡς χρόνων
Ποιητῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἐκὼν, βρέφος
πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν ἑρανῶν, ὑμνήσωμεν πισοί·
δί' ἧς Ἀδάμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πε-
πολίτευται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ
« Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-

« κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·

« διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τροπάρια.

Παρίστασαι ὡς κριτὸς ὁ Θεός μου τῷ βῆ-
ματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐνά-
γων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ
Οἰκουμένη ἐργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἱ ρομφαῖαι ἐξε-
λίπον· τῶν ὑπεναντίων δέ, ἐν τῇ εἰς Ἀδὲ
καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυ-
ράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστά-
μεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κιν-
δύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐνδοξὸν σου.

Γδῶσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστέ παγέντα Παρθένος,
ἡ ἀνωδύνως σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ἀδύ-
νας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἀδου
τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ ραγέντος
μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Γδου ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἴκῳ Κυρίῳ,
ὑπεράνω τῶν Δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμ-
φανέστατα.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη
τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως,
κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
« Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
« τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
« νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ως κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα
συνέτριψας, ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυ-
παρίσσω ὡς ἡυδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ
κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος.

Εν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε,
ἄπνουν νεκρόν· ἀλλ' οἰκίῳ μώλωπι, ἐπι-
λελησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τῆς ἐν τάφοις
ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε
ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναν-
τίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνι-
κὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροαν. Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα.

Νηστεύειν ἀπανηνάμενος, Ἀδάμ γεύεται, θανατηφόρον τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐτῷ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νεκρωμένους Χριστέ, κευθμώνων Ἄδου ἐξανέστησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σποράς σωματωθεὶς ὁ Ὑψιστος.

Ὤδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθοράς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ως κακῆργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν, τῷ οἰκίῳ δωρθέμενος αἵματι.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἐνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαϊωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἦχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· ὥφθης γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Ληστῇ Παράδεισον.

Ερημος Ἄδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἐνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα ἀγνή, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχες γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνός, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Επιβοώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Παροργίσαντας οἰκέτας λύ-

τρῶσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱόν, παρρήσιαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α'νέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ Ἄδης ἰδὼν, τὸ θάυμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ Κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Ἀόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θάυμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ Κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Ὤδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννοῦμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ Αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιδόντες σε ἔπτηξαν ἡμφιεσμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Α'γίων Ἀγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμῶνυτε, Μητὲρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Εἴκρινε τὸν προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἑδέμ παρακοή· ἀλλ' ἐκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσει, τῇ ἰοβόλῳ ἐν Ἑδέμ· τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἐκουσίῳ πάθει ἰάσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιά με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Ἄδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Εώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὥφθη τοῖς μέλπουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἠνώθη ἀνθρώποις Ἀγνή, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἓνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱόν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστακτῶ γνώμη καὶ γλώσση βοῶν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστὸς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκὸς σου καθορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σε, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σύ μου τὸ θνητὸν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστέ κράζων σοι: Κατεπόθη ὄντως εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θειανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ πάντα γνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν Σταυροῦ. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Ωραθὴς ἐν Σταυρῷ, καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει· ἐκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξάνεστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελωδοῦντας: Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρεῖσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, ὅνπερ διέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου θεία, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης

αἰδίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω: Ὑμνεῖτω κραυγαῖζοντα πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ωραθὴ ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει, ὃ μελωδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγαῖζομεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὕμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἀγνήν, καταγγέλλοντες δοξαζόμεν Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν ἓνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον, ὃ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελωδοῦμεν. Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτὴρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστέ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τῇ Ἀδῃ φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁρ-
δοδόξως ὕμνουντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῇ, ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσιν.

Κανὼν Σταυροῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἄμνός ἀνηρ-
τήθης, Χριστέ ἐπὶ Κρανίου τοῦ Σταυροῦ· λόγῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδώ-
ρήσω, ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθός, τοῖς ἐν πί-
στει τιμῶσι τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ κρά-
τος, δυνάμει καταργήσαντα Θεὸν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι τῆς ἀπ' αἰῶνος νε-
κροὺς συνεξάνεστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.
Πάβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λό-
 γος Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ταύτην
 ἀνέστησε, πρὸς Ἄδην ὀλισθήσασαν· διό σε Πά-
 ναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἦν ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς,
 πρέσβιν Μητέρα, σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὴ
 τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται,
 ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύ-
 ριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κα-
 τήρησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν
 σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνητος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται
 ἀπώλεσαν, τηρῶντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί
 γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς;
 ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναξάντα προσκυ-
 νείτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει
 τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἀγγελος
 ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐ-
 τὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέστη
 ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρω-
 σε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε Λαοί, καὶ
 ἀγαλλιᾶσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλή-
 ψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν·
 Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήμα-
 τος ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ
 τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μνηύων, ὁ δὲ,
 ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων
 ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων
 Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εῤῥάναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνή-
 μά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
 στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυ-
 ρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τριήμερεύσαν-
 τα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκ νε-
 κρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τῷ
 Κόσμῳ τὰ πέρατα.

Εσταυρώθης, ἐτάφης Χριστέ, ὡς ἡβηλήθης,
 ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ
 Δεσπότης, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώ-
 νιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οντως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον,
 μείζονος ἡμᾶς θανάτου ἠξιώσατε· ἔχου-

σι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες· σήμερον προῆλθε τῷ
 μνήματος λέγοντες· πρὸς οὓς ὑμεῖς: Εἶπατε.
 ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ
 ἔκλεψαν αὐτὸν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλι-
 στα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως
 ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντά-
 φια αὐτῷ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς ἐδιέρρη-
 ξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας,
 καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον
 ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπά-
 ριον, Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν, ὡς
 καὶ ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ τοῦ Α΄ Ἦχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ
 καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ,
 ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμά-
 των συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω
 φιλόνητος.

Προσκυνούμεν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ
 τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω,
 τὸν Κόσμον φιλόνητος.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνα-
 τος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν
 Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθευδόντες, σὲ τὸ φῶς θαυ-
 σάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἄδου,
 Χριστὲ ἐξανέστησαν.

Μυροφόροις ὑπὴντησας, ἀνασταῖς ἐκ τῷ μνή-
 ματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰ-
 πεῖν σου τὴν ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάζωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνή-
 σωμεν, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πι-
 στῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε Νύμφη ἀ-
 νύμφευτε· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις,
 Παρθένε κηύσασα.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά
 Προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δὸς μοι μετανόιας λογισμόν, δὸς καὶ κατα-
 νύξως πόθον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγει-

ρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥαθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λύσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Λόγε, καὶ σὺ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιαλλάκτε Χριστέ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε· σοὶ προσπίπτω εὐσπλαγχνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς, σοὶ κραυγάζω δεόμενος: Ἠμάρτηκα σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω: Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα ἅπερ ἡμαρτον εἰς σέ, λόγοις τε καὶ ἔργοις Θεέ μου, καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντα ἐξαγγέλλω σοι, πάντα νῦν λέγω σοι· τὴν ἡμέραν παρῆλθον γάρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον πλήρης ὑπάρχων κακῶν· ὅθεν σοι προσπίπτω κραυγάζων: Δέσποτά μου, Δέσποτα Σῶτερ, ἡμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Δεῦτε ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν· πάντων γάρ ὡς πρόκριτοι, τῶν ἁσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοί, καὶ Ἀρχάγγελοι, ἐκλήθησαν ἅμφω· ἄρχων γάρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριήλ πεφυκῶς, νόμος, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως, ἑξαρχος γνωρίζεται αὐθις, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ.

Εὕγε Ἀσωμάτων ὁ φωστήρ! εὕγε τῆς αὐλῆς χορείας ὧ Ἀρχιστράτηγε, μύστα, καὶ πρωταγγελε τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαήλ παμμακάριστε, αὐτόπτα τῶν ἄνω. Λύτρωσαι δεόμεθα τῆς σοὶ προσρέχοντας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων· σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες, εὐμενῇ προστατὴν προβαλλόμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων στρατηγέ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ μύστης, καὶ λειτουργέ τοῦ Θεοῦ, ἄρχων καὶ ἀκρότατε, τῶν ἁσωμάτων Χορῶν, Γαβριήλ ὑπερένδοξε· φρικτῶν μυσηρίων, ὧφθης γὰρ διάκονος κρυφιομύστου βουλῆς· σὺ γὰρ τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἤλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ωραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φρίττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων· τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἁσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμαῖς ταῖς δάκρυσι: Πλῦνον τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἢ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Ἀπόσιχα Κατανυκτικά.

Ημαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν: Ἰλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Οὐκ ἐπὶ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι ταῖς δεήσεσι ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΤΗ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμέ ἐπανεστήσαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον· καὶ τὴν ἐκκοπὴν προοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκείνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθεῖας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ελέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυὶδ, καὶ γὰρ σοι κράζω: Ἠμαρτον Σωτήρ, ταῖς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαυὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίαις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν ταῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥα-

νίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σὺ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παραδείσος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Α'σωμαίων πανάγιοι χοροὶ, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθόν, καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προσρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠκούσθη παρθένος; ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παράδοξα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κατανυκτικός, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁμβρος δίδω μοι δακρύων, Θεῷ Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο' σαρκωθεὶς, καὶ μὴ δικαίους, ὡς ἔφησας, ἁμαρτωλοὺς καλέσαι δὲ παραγεγόμενος, εἰς μετάνοιαν Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγώ, τῇ ἁμαρτίᾳ δεδωλωμαι, μόνος ἐγώ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέωξα· Εὐδιαλλάκτε μόνε, ἐπίσρεψόν με, σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σὺ.

Μαρτυρικά.

Βῆμα τὸ σὸν, στεφηφοροῦντες παρίστανται, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐνίκησαντες θράση, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλουτήσαντες.

Ρεῖθρον ἡμῖν, τῶν ἱαμάτων πηγαῖζοντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι, δυνάμει τοῦ Δείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Η τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θειάπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς:

» Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

» Ὁ Εἰρμός. Ἀτριπτον, ἀσυνήθη.

Α'νθρακας θεοφόρου, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς οὐσίας, τοὺς ἄσωμάτους ἔδειξας Χορὸς, σὲ Χριστὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημένοι Ἄγγελοι Χριστέ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ωφθησαν λαμπροφόροι, τὴν αὔλῳ δεικνύντες καὶ κατὰ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἄγγελοι Χριστέ, αἰσθητῶς τυπούμενοι τὴν καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς τῶν Ἀγγέλων, τῷ Τόκῳ σου Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνῇ· τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ο' μήτραν ὑπεδύς Χριστέ ἀφθονον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, μετανοία καينوποίησον, καὶ φωτὸς αἰδίου δεῖξον ἐμπλεων.

Υπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἁμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι αἱ ἀήττητοι, ὀπλίται, καὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ τείχη κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχύϊν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τόξον συνετρίβη.

Ο φύσει ἀθάνατος Θεός, σοφὸς δημιουργός, ἐν χάριτι στρατιάς, ἀθανάτους δείκνυσιν. **Ν**ῦν παρεστῶτες ὀρεκτῶν, ἀκρότητι Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἄγγελοι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Αρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφώς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργός, Μήτηρ αἰε-
πάρθενε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἕμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
» συγκαταβάσιν, τὴν εἰς ἐμέ δοξαῖζω Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ιλῦϊ, ἀμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· διὸ μετανοίας ὠραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀπο-
συλήσας, κατὰ βρωμα ἴδιον εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων· αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπα-
σον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μοι ἀπωλείας· μιᾷ ῥοπῇ σῶσόν με, ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν Πόρνην, Χριστὲ μεταγνοῦσαν τῇ κελεύσει σε, ἵνα Ἕμνῶ σε μόνε Ἀναμάρτητε.

Μαρτυρικά.

Υπάρχων καινουργός ὁ ἄνομος, τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας ἠνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας Θεοῖς ἀπονεῖμαι, ἀλλ' ἡμαῦρῶται· Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνω τὸν ποιήσαντα.

Μονάδα τῇ ὑσὶα σέβοντες, καὶ Τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτί-
σμασιν οὐδόλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐ-
νεύματε· ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἀνθρώ-
ποις ἐνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἀχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας, τοὺς πρὶν ὑπαχθέν-
τας ἀμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς αἰεὶ κατα-
καμπτόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐνδοξὸν σου.

Γέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους· αὖς
περ Οἰκτίρμον, προσδεξάμενος ὡς εὐσπλαγ-
χνος, τῆς ἀμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοὶ πλησιάζοντες τῷ πανατίῳ, Νόες οἱ
Θεῖοι, καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑ-
περτάταις νοήσεσιν.

Οἱ Θεῖοι διάκοσμοι τῆς ἑρανίης ταξιαρχίας,
Θεῖῳ Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάτ-
τονται ἄτρωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας σε πόρρωθεν Θεὸν, Παρθένε σεσαρ-
κωμένον, ἐν ἀγκαλῆς σου βαστάσουςαν,
ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσαγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
» ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Τροπάρια.

Ο ὁμματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν
μου ψυχὴν, φώτισον ἐπαγρυπνεῖν, ταύτην
ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὕπνον ἀμελείας
τελείως μισήσασαν.

Ιᾶσαι μόνε Σωτήρ, τὴν πληγωθεῖσάν με ψυχὴν,
δηγμάτι τῆς χαλεπῆς ὄντως ἀμαρτίας, ὁ πάλαι
ταῖς πληγαῖς, τοῦ περιπεσόντος λησαῖς ἰα-
σάμενος.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Ἀθλητῶν, δῆμον ἀνόμων διω-
κτῶν ἡσχυνε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομεί-
νας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῶν Ἀγγέλων
αἰεὶ ἐπαγάζεται.

Αστρα πολύφωτα, μαρμαρυγαῖς ὑπομονῆς
πέμποντα, καὶ τῶν πιστῶν ἐν Πνεύματι
Θεῷ, φωτίζοντα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχ-
θησαν Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέ-
τοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχον-
τα διπλῶν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προσφθεῖς.

Τῇ Θεῇ τῆς Θεαρχίας προσεχῶς λάμπον-
τα, τὰ Σεραφίμ καὶ Χερουβίμ λαμπρό-
τητι, σὺν τοῖς Θρόνοις ταῖς ἐπηρμένοις, θεομι-
μήτως τοῖς ἐξῆς φωτίζουσιν.

Ως πάσης φωτοχυσίας χορηγός, ἔσοπτρα
φωτοειδῆ, Λόγε Θεοῦ παρήγαγες, τὴν σὴν
αἴγλην μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντονίας ἀκλινοῦς
δεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι τῶν Προπατόρων, σκυθρωπὸν
λύουσας, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερός Ἀρχάγγελος,

οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Κατεβλήθην κακία τοῦ ὄφους, καὶ ἐν ἀπο-
γνώσεως κλίνῃ κατάνκειμαι· ὁ παραλύ-
τους ῥήματι, ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ριπιζόμενον αὐραῖς τοῦ δράκοντος, καὶ κλυ-
δωνιζόμενον κύμασι πάντοθεν, τῆς ἀμαρ-
τίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλόνηρωπε
Κύριε.

Μαρτυρικά.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, τὰς ὑ-
πὲρ τὴν φύσιν βρασάνους ὑπέστητε· διὸ τῶν
ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀγαθῶν ἡξιώθητε Μάρτυρες.

Ως καλοὶ, ὡς ὠραῖοι, ὡς ἔντιμοι, τῷ καλλο-
ποιῷ καὶ ὠραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύοντες, παναοίδιμοι πάντοτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλ-
λονὴν Ἰακώβ ἦν ἡγάπησεν, ὁ Ποιητὴς
Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Οὶ θεῖοι τύποι τῆς δόξης σου, τῆς ἀρχιφώ-
του Δέσποτα Χριστέ, φωτοβόλοις λάμ-
φαις, ἀκτινοφωτοειδεῖς, οἱ Ἄγγελοι, αἰωνίως
μένουσι.

Ρώμη τῇ θεῖᾳ ῥωννύμενα, τὰ Σεραφίμ κραυ-
γάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνον τὸν τρις-
ἅγιον· σέβειν ὑπανοίγουσιν ἡμῖν, φύσιν τρις-
ὑπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ωμοσεν ὡςπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ παλαι-
τῷ Δαυὶδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πε-
πλήρωκε· τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς, Κόρη βα-
σιλεύοντα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δαυὶδ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νοὺς ἐκτροπαῖς, καὶ Δαιμόνων προσβολαῖς,
μακραὶν γεγέννηται τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς

ὁ Ἄσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος· νῦν
δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ Ἕμαρ-
τον· μή με βδελύξη Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθείς δι' ἐμέ.

Θεὸς τοῦ παντός, Νινευίτας, ἀπειλῆς γεννώ-
σης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι ἔ-
σωσας· ὡσαύτως, μόνε Φιλόνηρωπε, τὴν ὑπερ-
βολὴν ἀμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, νῦν
ἐπιστρέφουσιν, φρικτῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Επλήγη δεινῶς, ὁ πληγῶσαι βουλευθεὶς ὑμᾶς
κακοῦργος, θεομακάρις θεῖοι Μάρτυ-
ρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ πιστοῖς
ἰατρῆον, αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὥφθησαν, τοῖς πλη-
γωθεῖσι προσβολαῖς, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ.

Οὐ θήρας πικροῦς, οὐ τυράννων ἀπειλᾶς,
οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐδ' αἰκίσσεις καὶ τὰ
πριζήρια καπεπτοήθητε ὅργανα, ὡς ἐν ἄλλο-
τρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι, Μεγαλο-
μάρτυρες, διὸ ἐξεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Αὐτοῦ φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγέ-
νηται, τοῦ φρυκτωρίας θείας γνώσεως,
τὴν ἀθείαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε
Κόρη· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου δόξης, περιχο-
ρεύοντες αἰεὶ, οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἁσω-
μάτοις σώμασιν ἄδουσιν· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πα-
τέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, εἰς οὐρα-
νοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας
τὰς οὐρανίους ἡράν σοι ψάλλοντες· Ὁ ὑπέρ-
θεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, καὶ Προφη-
τῶν ὁ Γαβριήλ, ὑποδεικνύων ἐβόα· Ἴδου
σὺ τίκεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν
Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταθάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υποπесὼν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαν-
αῖς κατεδουλώθη, καὶ ὁρῶν με ὁ πλά-

νος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται· τούτου με ἐξάρπασον ἢ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφή Οἰκτίρμον.

Λύσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὃ τὰ ἄλυστα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμά, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὐόδωσον, ταῖς σωτηριώδεις, Χριστέ Σωτήρ τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικὰ

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν ἐτεκτῆναντο ὄντως τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὄντες μιμηταί, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θείῳ, ἀφθέντες, ἀφλεκτοὶ ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'ξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννήτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, ταῖς ῥωσικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Α'γάλματα τῆς σῆς, ἀγαθότητος ὑπέξησας τοὺς Ἀγγέλους, ταῖς ἐντολαῖς σου ἐκτελοῦντας Λόγε ἐν ἰσχυρί, καὶ συνεργοῦντας, πᾶσι τοῖς πιστῶς κραυγάζουσιν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων καταγλαῖσας ἱεραρχίαις, ταύτην δέχη δέ, Χριστέ μου αἰὶ κραυγάζουσιν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι λαμπρῶς, μελωδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελωδίαν, τῶν Ἀσωμάτων ἀνευδότως, καὶ τῷ Δεσπότη θεολογοῦντες, ᾄσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάζωμεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης ἢ σοφῶς, τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἡγάπησεν ἐπαξίως, σέ τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, ἐν σοὶ σκηνώσασα, ἣν δοξολογοῦμεν: Ὑ-

μνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως
• σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράδως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, αἵ
• πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Γδοῦ καιρὸς ἐργασίας· τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι, δάκρυσι φαιδρυνον τὴν λαμπάδα σου· σπεῦσον, ἐγγίξει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν· μὴ βραδύνῃς, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ωπῶς φρικτὸν σε τὸ βῆμα, φανερὴν πᾶσαν πράξιν, γυμνὴν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν! Ὡπῶς δευρὴ ἢ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασιν μέλλεις διδόναι! ἐξ ἧς ῥῦσαί με Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους, παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικὰ.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Παίμενος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι Ἀθληταί, αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἀγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ηλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης, διώκετε, γενναῖοι Ἀθληταί· διὰ τοῦτο ἐν πίστει, ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σέ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Λευχειμονοῦντες ὡφθησαν, Ἀγγελοι φαιδροί, συμβολικῶς, τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστέ· μεθ' ὧν σε ἅπαντες, θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ως εὐεργέτης ἅπασαν, φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς, δευτέραν λαμπρότητα, Χριστέ μου ὑπεραίγαθε· διό σε ἅπαντες, ὑμνολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Νενοηκῶς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγεῖς, χαράν σοι

ἐβόησεν ὁ Θεὸς Ἀρχιεράτηγος· διό σε ἅπαντες
ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτο-
πα, ἐπὶ τοὺς σούς καταφεύγω οἰκτιρμῆς,
Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσα-
σαν, καὶ τὸν Ἀσωτον υἱόν· διό καὶ προσπί-
πτω σοι Ἐλεῆμον, πρὶν μὲ καταδικάσης, φει-
σαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου κα-
θάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τῷ ἁγίου σου Πνεύ-
ματος· μή με ἐξουθενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προ-
σώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὡς
ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς
οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεῷ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον
δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βα-
σιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλ-
λόμενοι· συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος ἐναν-
τίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία κατὰ καρπὸς, ἡ Παρθένος ἐβλά-
σησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφο-
ρεῖν τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Λησοῦ, καὶ
βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Τὰ πολλά μοι ἐγκλήματα, παραβλέψας Φι-
λάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς, λαμ-
πρότητος, δέομαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, δυσωποῦσί σε
Κύριε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν πό-
θῳ ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σε, Ἰησοῦ ὑπερά-
γαθε, ἵλεως ἡμῖν γενεῖ, ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάζωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυ-
νῶμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες πιστοί, τὸ
Θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὁ-
λισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου Ἀγνή, πο-
λίτας εἰργάσατο.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
Δεσποτικά. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστέ, μόνε ἀνεξίκακε
μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν γέ-
νωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυ-
μάτων μου, ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σε
σῶσον τὸν δοῦλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη,
πόρρῳ ἐκδιώξας δοξάζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον
Σωτῆρά μου.

Βλέπον ὡς ψυχὴ μου ταπεινὴ, ἴδε σε τὰ ἔργα
ὅποια, εἰσὶ παμβέβηλα, ἴδε σε τὴν γύμνω-
σιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν· καὶ γὰρ μέλλεις χω-
ρίζεσθαι, Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύ-
τητον ρίπτεσθαι βάσανον. Νῆψον, διεγέρθητι,
σπεῦσον, βόησον· Ἠμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι
τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Σῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ
καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ῥυπαροῖς, πάσας
ταῖς αἰσθήσεσιν μου κατετραυματίσα, ὀφθαλμοὺς
ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλῶσσαν
ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά· ὅθεν σοι προσ-
πίπτων κραυγάζω· Δέσποτα Χριστέ ἡμαρτόν
σοι, ἡμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου ὁμοία.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, ἐνδοξε Κυ-
ρίου Προφήτα, καθικετεύω σε· μάτην γὰρ
κεκίνηται οἱ πολεμῶντές με, κατ' ἐμὲ πικροὶ
Δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ
δοῦλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρὸν· μή
με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον
Παμμακάρι, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Στείρας ὁ πανάγιος βλαστός, βλάβημα τερ-
πνὸν τῆς ἐρήμου, ἡ χελιδὼν ἡ τερπνὴ, ἀη-
δὼν ἡ εὐλάλος, περιζερά ἡ χρυσῇ, τὴν σειρεύν-
σαν πάντοτε, ἀθλίαν ψυχὴν μου, εὐκαρπον ἀνά-
δειξον, ἀγαθῶν πράξεων, ὅπως ἐκβλασάνουσα
στάχυν, τὸν ἐκατοστεύοντα Μάκαρ, ἐνθεον
προσάξῃ σοι τὴν αἴνεσιν.

Ρῦσαι αἰωνίου με πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς
καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης θλίψεως, πάσης
κακῆς τε, πάσης σενώσεως, ἱκετεύω σε Πρό-
δρομε, καὶ δεῖξον μερίδος, τὸν αὐτοκατάκριτον
ὄντα τοῖς πταίσμασι, Μάκαρ σωζομένων εὐ-
χαῖς σου, ἐνθα τῶν Ἀγίων χορεῖται, καὶ χαρὰ
ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θλίψεις, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαί, πάθη τε ποι-
κίλα χειμάζει, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
κυβερνήτις μοι φάνηθι, Σαλάσση τοῦ βίου, καὶ
τὸν ἐπικείμενον πρᾶϋνον κλυδωνά, ὁρμῶ γα-
ληνῶ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὁδηγοῦσα, τὸν
τῇ Σείᾳ σκέπη σου προστρέχοντα.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ημάρτον εἰς σέ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός·
δέξαι με Πάτερ, μετανοῶντα, καὶ ἐλέησόν
με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν
φωνήν· Ἰλασθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ
ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα
πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι·
Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέ-
πην σου.

Τῇ ΤΡΙΤῃ, ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος β'.

Ε'ννοῶσα ψυχὴ μου, τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν
ἔτασιν, τρόμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν, τῆς
αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δα-
κρύουσα: Ὁ Θεός, ἡμάρτον ἐλέησόν με.

Ε'ρευνῶν με τὸ συνειδὸς τὸ κατὰ κριτον, δει-
λιῶ σου τὸ φοβερόν δικαστήριον Κύριε, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν
πλῆτον τῆς εὐσπλαγχνίας, οἰκτείρησόν με Χρι-
στὲ, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεός βλαστήσας,
ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ε'λέησόν με εἶπεν ὁ Δαυῖδ, καὶ γὰρ σοι κράζω:
Ἡμάρτον Σωτὴρ· ταῖς ἐμαῖς ἀμαρτίαις, διὰ
τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν
ἀμαρτήμασιν ὁ Δαυῖδ ἐθρήνη· ἐπὶ μυ-
ρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν
στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥα-
νίδα, μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέο-
μαι: Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σὺ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἀντιλή-
ψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποι-
θεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄφθονον πηγὴν, Ἰορδαί-
νου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτε-
νῶς καθικετεύω σε, πάθεσι πολλοῖς καταπον-
τούμενον, πελάγει με τοῦ βίου κατ' ἐκάστην
χαλεπῶς, εὐπροσδέκτοις σὺ εὐχαῖς, ζωῆς πρὸς
λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυρικόν.

Ο' φαιδρύνας τοὺς Ἀγίους σου ὑπὲρ χρυ-
σόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀ-
γαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός,
τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιλαίνθρωπος,
καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μό-
νος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε Μητέρα τίκτουςαν τὸν
ἑαυτῆς Δημιουργόν; ἀπειράνδρως θηλά-
ζουσιν τὸν διδόντα τροφὴν πᾶσιν σαρκί; ὦ
τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ
γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη· πρέσβευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος β'. Ὡδὴ ἀ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Μωσέως ὡδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχὴ: Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ε'αυτοὺς ἀδελφοί, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσω-
μεν πικρῶς, ὅπως δάκρυσιν καλοῖς, φύγω-
μεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὀ-
φελος.

Μυριάκις Χριστέ, ἐπηγγειλάμην τοῦ μετα-
νοεῖν, καὶ ἀναίσθητον ψυχὴν, ἔχων τοῖς
σφάλμασι περιπίπτω· οἰκτερον Σωτὴρ τὴν
ἀσθενεῖάν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ βασιλῶν πυράν, ὑπενεγκόντες θείῳ
δροσισμῷ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πυ-

ρὸς γεννῆς λυτρώσασθέ με, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Ισχυροὶ κατ' ἐχθρῶν, ἀναδειχθέντες σθένει
 Δεῖκῶ, τὴν ἀνίσχυρον αὐτῶν, κατεπαλαί-
 σατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιώγα-
 στοί.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβίς, ἣν Ἡσαΐας ἐβλεψέ ποτε,
 τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθη Θεο-
 γεννήτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς:
 Βαπτισὰ τὴν δε τὴν δέησιν προσδέχῃ. Ἰωσήφ.
 Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, κατα-
 βαπτιζόμενον, διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ
 σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύ-
 ματα τῶν παθῶν καταπραΰνον, ὅπως ἐν γαλή-
 νῃ Δεῖα γεγονῶς ὑμνολογήσω σε.

Απορρήτῳ λάμπας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς
 πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέ-
 δραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν με
 Βαπτισὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις
 τῶν Δαιμόνων ἐπιθέσει.

Ποταμῷ τὴν ἄβυσσόν ποτε, Πάισοφε κατέ-
 δυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένην χάριτι,
 πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι, τοὺς χει-
 μάρρους Μακάριε, τῶν ἐμῶν παισισμάτων, ξή-
 ρανον ἐνθέῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀγνῆς Παρθένου συγγενῆς, Μάκαρ ἐ-
 χρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης
 Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα,
 οἱ τῷ Δεῖῳ τεμένει σου, νῦν περιπολοῦντες, οἴ-
 κους ἡμᾶς ποιήσον τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
 » Θεὸς ἀναδείξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν,
 » φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Ραθυμίας νυσταγμῷ, ἐθαρύνθην τὴν ψυχὴν·
 διεγείρόν με, πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστέ, με-
 τανοίας τοῦ ποιεῖν, τὰ σὰ προσταγμάτα.

Μή με δείξης Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβεῶ, κα-
 τεγνωσμένον, ἀλλὰ πρὸ τελευτῆς, ἐπι-
 στρέψας χαλεπῆς, ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι κα-
 λῶς, ἐνθεοῖς τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ,
 τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, πάθη ἰάσασθε.

Ινα τῶν ἐν οὐρανοῖς, αἰδίων ἀγαθῶν, ἀξιω-
 ῶσθε, πᾶσαν πείραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ
 γῆς, σερόνως ἠνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ
 παντός, καὶ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκάλαις
 Ἀγνῇ, τὸν τὰ σύμπαντα, χειρὶ φέροντα πάν-
 τοτε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίσεως σερεώσας.

Ιάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν
 νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον
 ἐνθέῳ σου μεσιτείᾳ, Κυρίου Προδρόμε, καὶ πᾶ-
 σης ῥῦσαί με, ἐναντίας δέομαι περιστάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκῆσαν, τεχθεῖς
 Θεοῦ προνοία, σοφὲ Προφῆτα· σειρεύουσιν
 οὖν ἔργασαι καρποφόρον, νῦν τὴν καρδίαν μου,
 Κυρίου Προδρόμε, ἀρετῶν ἐκφέρουσιν τὰ βλα-
 σήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δειμαίμενον Δεῖον οἶκον, τῆς
 ἄνω κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πί-
 σει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας, ναοὺς τοῦ
 Πνεύματος, τοῦ Δεῖου ποιήσον, Βαπτισὰ καὶ
 Πρόδρομε μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Αγάλλετο ὁ Πρόδρομος ἐν νηδυῖ, φερόμενος
 μητρώᾳ, καὶ προσεκύνει, τὸν Κύριον φε-
 ρόμενον σὴ νηδυῖ, Θεοχαρίτωτε· ὃν καθικέτευε,
 ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφῆ-
 » τῆς προβλέπων, ἀνεκήρυττε βαῶν: Τὴν
 » ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
 » Θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐ-
 » πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Σεσυλημένον με πάντοθεν, καὶ πτωχεύοντα
 Λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενῆς, τῇ ἀπωλείᾳ
 μου τέρπεται ὁ δολιόφρων· Κύριε τῆς δόξης,
 πλουτισὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτοῦ με κακουρ-
 γίας ἐξελοῦ.

Χεῖρας καὶ ὄμματα Κύριε, κατερρύψωσα
 πράττων, ἃ οὐ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς
 ὀργὴν συνεκίνησα τοὺς οἰκτιρμούς σου, κατα-
 δαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν, ἐπιβλέψας,
 οἰκτειρόν με Ἀγαθέ.

Μαρτυρικά.

Ως Δαυμασὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἀγίοις ὑ-
 πάρχει, πειθαρχήσασιν αὐτῷ, καὶ καθε-
 λοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, καὶ κληρωσα-

μένοις Παραδείσου τὸ πλάτος, οὐπὲρ πάλαι ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

Ρεῖθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεσεύλατε λύθρον, προσαγόμενόν ποτε, Δαίμοσι πράσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπώλεια καὶ φθορᾷ τῶν αὐτοῖς προσαγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περίδοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυσῆριον ποικιλοτρόπως, τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ πέρασ καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος οὐρανοῦς, καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν κάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου, Πανόλβιε· ἡ με περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Η ἔρημος σὲ πολίτην, ἡ ἄβυσσος ἔσχηκε, μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως, γεγεννημένην ψυχὴν μου περιποίησον.

Νόμον θεῖον ἐκδικῶν, παρανόμως ἀνήρησαι· διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε, καὶ δελεαζόμενον, ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμάμενος σεαυτὸν, τοῦ Δεσπότη ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε, ὧν τυχεῖν ἱκέτευε τὸν σοὶ πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λύσον τὰ πάθη μου τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλύναντα ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου κα-
• ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Αμαρτίας συνάπτω, ἀφρόνως ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἀναινέσεις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου· οἶμοι! πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Ναυαγήσας ὡς πλοῦν, ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον, καὶ νῦν πενόμενος κραίζω: Μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδόντες, τὴν καίτω καὶ πατομένην, οὐρακίου Ἀθλοφόρου, κατηξιώ-
• ζητε δόξης, συνκυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρίζαντες πίσει, ταῖς βασάνους οἰκειοῦσθε ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε ὄρος μέγα, ἐν πνεύματι ἐθεώρει, Θεοτόκε, ἐξ οὗ λίθος ἀποτμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν Δαιμόνων τὰ γλυπτὰ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου, τὰ ρεῖθρα, τῆς ἀφθαρσίας Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν, δυσώπει, ταῖς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηρᾶναι, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Η ὅδη θρηνῶ, καὶ συστελλομαι φόβῳ, καὶ ἀπορίᾳ πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη· εὐσπλαγχνε Κύριε φείσάι μου, τοῦ σοῦ Βάπτιστοῦ παρακλήσειςιν.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν, ἐν μεταγνώσει Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος ἔστης· διὰ τοῦτο ἐκδυσωποῦμέν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς κταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν, μετανοίας ῥαθύμως, τὸν παρελθόντα ὅλον δαπανήσαντα, Εὐεργέτη ἔχων εἰς τοῦτο δυσωποῦντά σε Λόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Επιβουλαῖς, καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου, ἐθανατώθην Δέσποινα πανάμωμε· ζώωσόν με ἡ τετοκυῖα τὴν Ζωὴν τῶν ἀπάντων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπάστατον, ἵνα σε ὑμνῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Β**υθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι αἰεὶ, καὶ
• ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι·
• ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, κα-
• μέ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον
• Σωτὴρ.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Χαναναία κραυγαῖζω σοι Σωτὴρ, Υἱὲ Θεῷ ἐλεήσας με ἄκτειρον· ψυχὴν γὰρ πάσχουσιν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων κλυδώνιον παθῶν· ὡς τῇ θαλάσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς ἁγίους Μαθηταίς, καὶ μέ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Εξέστησαν Ἀγγέλων ἀσώματοι χοροὶ, τὴν καρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι, καὶ ἤνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ Ἀθληταὶ καὶ δύναμιν, καὶ καμάτων ἀμοιβήν.

Ραῖνόμενοι αἱμάτων οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ, πρὸς θάλψιν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ος τράπεζα τὸν ἄρτον χωρεῖς τὸν μυστικόν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ γεννήτριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ηφωγή ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων ταῖς φωναῖς προσδεξάμενος αἴτησαι, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἀμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ιησοῦν ὃν χειρὶ σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἰκέτευε χειρὸς με ρύσασθαι, τῆς ἀμαρτίας αἶροντα, πρὸς αὐτὸν αἰεὶ χεῖρας πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Νυσαγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὕπνος ἀμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου· τῇ σῇ ἀγρύπνῳ Πάναγνε, μεσιτεία ἐξέγειρον σῶσόν με.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες: Εὐλογητὸς
» εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγα-
» γες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ
» ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράττων τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ, ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Εν ἀνομίαις Κύριε, ἰδοὺ ἐγὼ συνελήφθην, ὡς ὁ Δαυὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω· καὶ ὡς παραπικραίνων δοῦλος παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισται, δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων, μαρτυρικῶς ἐστέφθη τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγῳ· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρουχίας.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι χεῖρας, καὶ πόδας εὐθυδρόμως, πρὸς οὐράνιον οἱ εὐκλεεῖς, ἐστέλλοντο πορείαν, καθυποσκελίζοντες τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος. Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες αἰεὶ, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς ἐν σαρκί· ὃν αἴτησαι Ἀγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Προρρίζους ἀξίνη σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας, τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἀγνέτατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ροαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, ξεγάζοντα ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι. θείας κατανύξεως, αἰεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐνδοξε Πρόδρομε.

Ο Κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας, τοῦτον αἴτησαι, ἐρίφων τῆς μοίρας με, δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιῶς αὐτοῦ, καὶ με συναριθμῆσαι, προβάταις ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθέने, ἐγγάστριον φέρουσιν, τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν, ὁ μέγας Πρόδρομος, στεῖρας ὁ πανάγιος καρπός, ἐπέγνων χαίρων, καὶ προσεκύνησε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῇ βάλτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-
» σαντά ποτε, ἔμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γνα θείας ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον· οὐ συνῆκα δὲ ὅλως, δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ, ἐπίστρεψόν με Χριστέ, ἡ πάντων σωτηρία.

Σὺ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ἐπίστρεψον σῶσον, μὴ με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίη.

Μαρτυρικὰ.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβόων ἀλλήλοις, οἱ τερπνοὶ Ἀθλοφόροι, αἰκίζόμενοι δεινῶς· Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ισχυροτάταις νευραῖς, τῶν στερόων ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλούμενον ὑμᾶς, δελεάσαι κακούργως, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ὥφθητε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Ινα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγένετο βροτὸς, παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν σέ τιμῶντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινός ποτε.

Δίδου δεξιάν, ἐμοὶ χαμαὶ κειμένω, ὁ δεξιάν ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν Ἀμόλυντον, καὶ ῥύσαι με τῷ μολυσμῷ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Εἴχουσα ψυχὴν, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον, ὕπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως ἐπαγρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότη σου: Εὐσπλαγχνε οἴκτειρόν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσι.

Χεῖμαρροι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεισῆλθοσαν, μακάριε Πρόδρομε· σπεῦσον τάχος ἐξελεῖσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι, λούσας τῆς ἀπαθείας, τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οἱμοὶ τῷ πολλῷ, κακῷ πεποιηκότι! οἶμα τῷ μόνῳ παροργίσαντι, Θεὸν τὸν πανάγαθον! Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν, καὶ τῶν χρεῶν μου, ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υψίστην Θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν· ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον, Πάναγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμῶν σε σωζόμενος.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς
» **Ε**ώρακέ ποτε, ὅτι Παρθένος εὗρέθη ἐν
» **Γ**αστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίως τὸ βρέφος ἀ-

» ποτεκοῦσα; Τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σέ
» ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ωπῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον! ἐπίστρεψόν με, μόνε Δημιουργέ, ὁ Μανασσὴν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Στῆσον Χριστέ, τὰ ῥεύματα βοῶ σοι, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν, ὁμβροὺς διδούς μοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με ὁ σῶσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν Πόρνην τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικὰ.

Ηφωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων μνήμη, ὡς ἥλιος ἡμῖν ἐξανατείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων τὸν ζόρον θείῳ Πνεύματι.

Φαλαγὴ σεπτῇ, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ παρεμβολή, δῆμος ἀγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος χοροσασίας συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας μετόχους ποιήσον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστροῦ σου ἐξανατείλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρθενομήτορ Μαρία, φώτισον πάντας τοὺς πίστευσε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγὲς λύτρωσαι σκότους, ἐν ᾧ κατακρίσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Γλύος με λύτρωται, τῆς ἀμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις, τοῦ σέ παντὶ κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ αἶροντα, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα.

Ως ῥόδον ἠδύπνοον, ὡς εὖοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου Προφήτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας, εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι, ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεύειν ἀκάρπων με, Παμμακάρι ἔργων ποίησον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν αἰεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίου ποιῶντα, καὶ κοινωνὸν θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἀγίων ἀμοδιόαιτον.

Ημῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρῃσι, καὶ τῷ θείῳ ναῶ σου περιχορεύῃσι,

δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει Προφῆτα, τὴν ταπεινὴν σῶζεσθαι ψυχὴν μου, πολλοῖς περιπίπτουσιν, καὶ ἡμέραν πλημμελήμασι.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Ἀινῶν.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ· τίμι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ; εἰάν στενάξω ὡς ὁ Τελῶνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς οὐρανοὺς· εἰάν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσι τὴν γῆν· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν με καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουθενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταχώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεότοκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης: Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

~~~~~

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Λησοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα, καὶ τὴν Πόρνην τοῖς πάθεσιν· οἰκτεῖρησόν με Σωτὴρ, τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας τὴν ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας ἐν ὕδατι, Πρόδρομε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὰ πάθη μου μείωσον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τῆς πλάνης τὰ ῥήματα, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, ψύξαντες Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀξίως δοξάζεσθε.

Δόξα.

Ρήτορεύων ὡς γέγραπται, νοῦς ἀνθρώπων οὐ δύναται, Θεότητος μίαν ἀρχὴν, ὑμνεῖν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀφλέκτως κυήσασαν, τὸν Θεὸν τὸν προάναρχον, ἐγκωμίων πάντες ᾠδαῖς, ἀπαύστως ὑμνήσωμεν.

~~~~~

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα Ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχιζόντο, ὁρᾷν μὴ σθένουσai, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Οἷος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτώμα ἐξαίσιον, ὅφρις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε· Ἀδάμ δὲ κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται, ὁ πρὶν κατακρίτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεῖρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Κρίσιν δέχη μόνη Βασιλεῦ, ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα μέλλων, ἐν τῇ ἐλεύσει σου, στέφος ἀνεδήσω δὲ Σῶτερ· ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων Φιλάνθρωπε, τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης, ἀκανθὰν προθέλυμον, τῇ δυναστείᾳ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει, σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνῶσι, τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπίγνωσιν.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφή, καὶ καταφυγὴ τῶν πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπίς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες: Ἀγία Ἀγίων, λύτρωσαι προφθάσασα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σε, πάσης ἐπηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Οντως ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου Ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα, Κόρη, κέκτημαι ὁ δειλαῖος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ ἔν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Οσπερ ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομήτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν· Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ἡλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὃ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα: Οἱμοὶ! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

XX

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τὰς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Παρθένος καὶ Μητέρα σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσᾳ σε νεκρόν ἡπλωμένον, κλαίῃσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερόν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρόμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονειδιστον;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνούμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας, ἐκ τῆς θυλείας τῇ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ αἰγίᾳ σου ποιμνὴ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὄραν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύνετα Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ος ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶσα τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί με Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκυσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πῖαν· θείσῃ τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἁγίαι αἰσκηναὶ αἱ δεξαίμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θάυμα καινέν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος, θαντῶ τὸν Υἱὸν ἰδοῦσα καθηλούμενον· ὁ

δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πτώσις πέφυκε Δαιμόνων Σταυρῷ χάσις. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαρα-
» νίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ Πρω-
τόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπε-
τρύγησεν· ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ Ἀθάνατος
καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε
τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντε-
λῶς ἠφάνισται· ὁ πρὶν ἀπώσμενος δέ, πρὸς
Παραδείσον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος· δόξα σοι
τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ὡς κριοὶ, ὡς ἄρνες λογικοὶ, ἐναποσφαττό-
μενοι, καὶ μεληδὸν ἀνηλεῶς κοπτόμενοι,
πανεύφημοι Μάρτυρες, προσηνέχθητε τῷ τυ-
θέντι ὡς πρόβατον, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, νῦν
τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνετε.

Σταθηράν τὴν ἐνστασιν σοφοί, πάντοτε ποι-
ούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς κατεπα-
λαΐσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι καὶ
πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου, τέλους
Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε. Σταυροθεοτοκίον.

Γερός ἐκάλει σε χορὸς, πύλην ἀδιοδευτον, γῆν
ἐκλεκτὴν καὶ ὅρος ἀλατόμητον, παναγία
Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων
ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ρύ-
σθηναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασί-
λισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμ-
ψαντος, Βασιλέως ἑστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν
παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταπο-
δόσεως Πανάμωμε.

Χερσωθείσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτε-
λήμασι, τὸν ὑέτὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθείσαν, δεῖξον καρπο-
φόρον Θεοσύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦνσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σε, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν Κτίσιν Κύ-
ριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόν-
τας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε
συγκατάβασιν.

Παραδείσον ἠνέωξας, τῷ Σταυρῷ σε Δέσπο-
τα, καὶ τὸν Λησὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα
τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας
εὐσπλαγχνίας σου. Μαρτυρικά.

Εξήνθησαν οἱ Μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὖοσμα,
ταῖς νοηταῖς κοιλάσι, καὶ δυσώδη πλάνην
ἐμείωσαν, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐωδίασαν.

Φωστῆρες οἰκουμένης, πιζῶν σωτῆρες Ἅγιοι,
φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος φρυκτωρίαις,
πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς καταχρέως μα-
καρίζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν Ζωοδότην βλέ-
πουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ
τοῖς πᾶσι ζῶν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγ-
χνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου
πρόειςιν, ὁ Ποιητὴς Πανάχραντε, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε,
ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπει-
νήν με ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου
Πάναγνε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου,
φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὀφews, δραστηκῶ σου
φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἑσώσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τροπάρια.

Κατήργησας, τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμή-
τορος, ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν

ἐξηφάνισας· ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
σωσμένοι μόνε Κύριε.

Εφήπλωσο, ἐν σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν ἡ-
λίος τὸ φῶς θεωρήσας σε, ὅρη καὶ πέτραι
ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα, τὸ τοῦ ναῦ
διεῖράγη Παντοδύναμε.

Μαρτυρικά.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεκρώ-
σατε· σιδήρῳ ξεόμενοι, τῆς δερματίνης
νεκρώσεως, πάθος ἐξεδύσασθε, Μάρτυρες Θεῖοι,
καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Διέκοψαν, κεφαλὰς ἐν ἐκστάσει οἱ Μάρτυ-
ρες, πονηρῶν δυνάμεων, ταῖς κεφαλὰς ἐκ-
τεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐκληρονόμη-
σαν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ανέτειλεν, ἐκ γαστρός σου Πατὴρ τὸ ἀ-
παύγασμα, Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε, τὴν Οἰ-
κουμένην σαυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ
τῶν Δαιμόνων σκίτος ἐξηφάνισεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποι-
να, ἐξαίρουσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας
μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου, ταῖς σφα-
λεραῖς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ρομφαία με, ἡδονῆς τὸν πληγέντα καὶ κεί-
μενον, τραυματίαν Ἀχραντε, μὴ ὑπερίδης,
ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρω-
θέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς Κτί-
σεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος
Θείας οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγα-
θὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Χ**ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνώστιας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Τροπάρια.

Ικρίω παγεῖς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλει-
σας· καὶ λόγχῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρ-
χέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνούς σωτηρίας,
πᾶσι Χριστέ ἐπήγασας.

Μὴ φέρων ὄραν, ὃν χερσὶ διέπλασας πλα-
νώμενον, ταῖς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ
ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώσας τῆτον, ξύλῳ
ποτὲ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλή-
πτορες, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ περιφανῆ

σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἀ-
ξίως μακαρίζονται.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ χορὸς ὁ ἅγιος τῶν σῶν
Ἀθλητῶν, ἀνόμους κατήσχυνε, μόνε Νο-
μοδότα τῇ δυνάμει σου, καὶ τελέσας τὸν δρό-
μον, μαρτυρικῶς κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγνή, μετὰ τόκον ἄφθορος· Θεός
γὰρ ἐκ σοῦ, ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος, ὃν κα-
τανοήσασα σταυρήμενον, τὴν τῶν σπλάγχχνων
ὀδύνην, μὴ φέρουσα ἠλάλῃζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἀχραντε, ὁδήγη-
σον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας
τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, αἰ-
λόγως κρημιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε
Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς
μακρὰν περιπλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶ-
σον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρύτων πότισον τὸν
δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν αἰ-
μαρτιῶν καὶ κινδυνεύοντα, προσβολαῖς τῶν
Δαιμόνων, Παρθενομήτορ Ἀχραντε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἀδου δεο-
» μαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Νεαζούσαις κάραις Θεῖς, παλάμας ποτὲ Ἰα-
κώβ, Σταυρὸν προέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐ-
ξεπέτασας, παλάμας καὶ χειρὸς, πλάινου πολε-
μήτορος, ἐλυτρώσω Χριστέ τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, παμβασιλεῦ βου-
λήματι, ἡ βασιλεύουσα, ἀμαρτία ἐξωστρί-
κισαι· Ἀδάμ δὲ ὁ ποτὲ, Παραδείσου ἀποκοι-
νὸς, ἐν αὐτῷ σὲ ὑμῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ὡραίους ἐν σίγμασιν, ἱεροὺς ὑπάρχον-
τας, τῆς τὴν εὐπρέπειαν, σολισθέντας τὴν
οὐράνιον, τοὺς ὄντως ποθητοὺς, τοῦ Κυρίου Μάρ-
τυρας, ἀδιστάκτω καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Ανύδακτον λαμπαίδα, τὴν ἐαυτῶν τηρήσαν-
τες, οἱ Θεῖοι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλε-
σιώτατα, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς Θεῖας
ἐτυχον, τοῦ Νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κηῖσα-
σαν, τὸν ὑπερύμνητον, τὸν ξύλῳ τὸν ἀρ-

χέκακον, δυνάμει τῇ αὐτῇ, ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ με δείξης Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέστοις μου πράξεσιν· εἰς ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου· οἴκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννῃ, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῇ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ρομφαία τὸ πρότερον ἡ σρεφομένη, τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ' ἧς τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, σαυρῶ ἀνυψήμενος, εὐσπλαγχνε Κύριε· ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῶ τιμίῳ πάθει εὐρῶν ἀπάθειαν.

Ο ὄφιν ὑψήμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θείαν ἀνάρτησιν, ἐν ξύλῳ προεικόνιζε, Χριστῇ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζωώσαντος ἡμᾶς, τῆς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν.

Μαρτυρικά.

Υιοὶ χρηματίζετε θεία μεθέξει, ἀνάρχῳ Γεννήτορος, Υἱῷ ἀνάρχῳ Ἁγίοι, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι· ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ πληρονόμῃς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῶ ἀναρτῶμενοι ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ Θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν βότρυν τὸν πέπειρον ἀγεωργήτως, Ἀγνή ὃν ἐβλάστησας, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακας κρεμάμενον ἔκραζες· Τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ, παθῶν ἡ μέθη ἀνασφαλῆσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπαί-

χουσα Δέσποινα τοὺς πολεμοῦντάς με, Δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων, ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με ταῖς πάθεσι, καταρρύπουμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδεῖαις, ῥῦσαι πρεσβεῖαις σου.

Η κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε πυρὸς, τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πισοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἷματι τῷ σῶ, πλευρᾷς ἐξ ἀκηράτου, ἐναποστάζοντι Μακρόθυμε, ἡ Κτίσις ἡγίασται, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν παλυθείας, ὄμβροι τε ὥφθησαν εὐσεβείας, πλάνης αὐχμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ὁ ἥλιος ἠδέσθη, καὶ ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε· πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ Ἄδης κάτω ἔφριξε· Δικαίων δὲ ἐσκίρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα, τὴν παντελῇ Λόγῃ λύτρωσιν.

Μαρτυρικά.

Ιᾶμα πιστᾷς, ἡ κόνις τῶν λειψάνων, τῶν Ἀθλοφόρων βρῦει πάντοτε· ἰχώρες δυσίατα θεραπεύουσι παθήματα· Ὡς θαυμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίστως, ἐν ταῖς ἀγίαις σου Μάρτυσι!

Στόματα θηρῶν, καὶ βρῆσματα λεβήτων, πῆξιν τε κρύους, βάρος καύσωνος, ὀνύχων σπαράγματα, ὑπεμείνατε σερρότατα, καὶ κἀσειρξιν, καὶ βίαιον θάνατον Ἀθλοφόρα· ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς, γαστρός λαμβάνει θέλων, καὶ καθορᾶται ὁ Ἀόρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ κατάρχῃ ὀνομάζεται, κατάρχας ἐξαιρούμενος, ἅπαντας ὁ Υἱὸς σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ζῆλῳ τῷ καλῷ, κρυφῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχῇ μου πρεσ-

βεύουσιν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθὴ καὶ φιλάγαθον.

Ελυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυήτορ τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ἱκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἀχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίαν σκυθρωπαῖζουσιν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Γάσω τὸ σύντριμμα, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῷ μῶλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίασε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα, πονηροῖς πάθεσιν, ἐκάθηρας τῷ πάθει σε Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ωράθης ὑψόμενος, ἐν κυπαρίσσῳ Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἰς τῆς ἀγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων, ἐν δυσὶ θελήσεις, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μαρτυρικά.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὥφθητε, τῷ δημιουργοῦ τῆς κακίας· ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τῷτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Η γῇ μὲν τὰ αἵματα, ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, οὐρανὸς δὲ τὰ θεία κέκτῃται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων Ταγμάτων, τῷ θείῳ θρόνῳ παρεστώτα, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἄσκειται.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι, ἡλάλαζες βλέπουσα, παναγία Μητραπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πνευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρώγησε· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα, Ἀδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν Ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακῆργον ἀντ' εὐεργέτη ἡτῆντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονεῦται· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τῷ ἐχθρῷ· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικά.

Τῶν Ἀγίων σε τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε σε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνῆρτησε, τότε ἡ πανάμωμος Ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σε, παρεῴσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἶμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν, φύσιν Σωτήρ τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, σοῦ τῇ λόγῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτόν, τῶν ζώντων Φιλάνθρωπε.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοὶ, γεγόνατε Μάρτυρες. Δόξα.

Ο Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συναναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ, καὶ δόξῃ σὺν Πνεύματι.

Ε'ν σταυρῷ ὡς ἐώρακας, ὃν ἀσπύρως ἐκύη-
σας, τούτου ἀνύμνεις Παρθένε, τὸ ἄφατον
ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῶν Ἀποστόλων .

Ἰγος α'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σαλπιγγες κα-
 θάρπυον ὀφθέντες, θείοι Ἀπόστολοι, τέτι
 τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνατε, καὶ λαοὺς συνη-
 θροίσατε, πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλάνης ὀχυρώ-
 ματα καταστρεψάμενοι· ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέ-
 ρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὄντως ἐκο-
 μίσασθε Μακάριοι.

Δ ἡμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, τοὺς ἱεροὺς Μαθηταίς, βλέποντες κυρύττοντας, ἐν παρῶνσίᾳ πολλῇ, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σὰρκα προσλαβὼν ἐκουσίως, σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ ᾄδει Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης Οἰκουμένης ἀλλεῖς, τὴν ἡγκιστρωμέ-
νην ψυχὴν μου, ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ,
τάχος ἐκλυτρώσασθε, καὶ ἀπογνώσει με νῦν,
κινδυνεύοντα σώσατε, καρποὺς μετανοίας, φέ-
ρειν ἐνισχύοντες, Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως τοῦ
πυρὸς τῆς γεέννης, πεῖραν μὴ λαβὼν, Βασιλείας,
τῆς τῶν Οὐρανῶν ἀξιωθῆσωμαι.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περισχεσθεῖς, καὶ ταῖς
 τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σά-
 λω τε ποντούμενος τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς
 λύπαις βαλλόμενος, ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν
 ἀνατίθημι, Παῖτερ Νικόλαε· πάντων τῶν δεινῶν
 μοι παραίσχου, λύσον ταῖς πρεσβείαις σου Μά-
 καρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεσι.

Νέφει ἀθυμίας σκοτεινῷ, καὶ στενοχωρίας
ὁμίχλῃ, νυνὶ καλύπτομαι, θλίψεις ἀλλε-
πάλληλοι διαταραάττουσιν, ὃ δὲ φόβος κινδύνων
με, δεινῶς περιέχει· δέομαί σου σωσόν με, Θεο-
μακάριστε· σὲ γὰρ ὀνομαίζω προστάτην, καὶ
σοῦ τὴν βοήθειαν Πάτερ, ἐπικαλουμένῳ μοι
κατάπεμψον.

Χάριν εἰληφώς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς
τὰς ἰάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ἅγιε
Νικόλαε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι· φυγαδεύεις

Δαιμόνων γάρ, ἀνίατα πάθη, πάντας θρα-
πεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου· ὅθεν καὶ ἡμεῖς
δυσωπῆμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον, πάσης, λυ-
τρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

· Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς, σὺ ὑπάρχεις ἀ-
 χραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον· πάντων
 τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις· μὴ οὖν μά-
 την λογίζονται, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατα-
 καυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου· σὺ γὰρ πρὸς
 Θεὸν προστασία, δέδοσαι· διὰ μὴ παρίδῃς, δια-
 σῶσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εμεγάλυνας Σωτήρ, ἐν τῇ Οἰκουμένη τῶν
κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα·
ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς
ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ
πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἀλλείων ἐθχυματούργει,
καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ
δόγματα· δι' ὧν Εὐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέ-
γα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμού-
μενοι, καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες τὸν
ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθη-
τῶν προσφερομέν σοι, λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς
Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς
ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν, καὶ
σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστό-
λων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότη-
τα, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν .

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτίθησασθε Ἀγιοι, διὰ τῆς Πίσεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἵνα ἐλεηθῇται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος β'.

Ο σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς Ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάση τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιланθρωπία, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατὰπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ Ἀλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν σερέωσον Πίσιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατὰπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε, πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα Ἀποστολικά.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνία πτωχεύσας ὁ Θεός, πλουτίστας ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, φαίνοντας πτωχεῖα τοῦ κηρύγματος, πλουτοὺν τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· δι' ὧν καὶ πλουτήσαντες τὴν Πίσιν τὴν ἔνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν Θεῖαν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Τῆς σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ Μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητόρων ἄσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν, τῇ ἰδιωτεῖα τοῦ κηρύγματος, τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν, τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθός τοῖς ἐν θλίψει Θεοκυῆτορ, καὶ προσάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἀνιάτων τὰς νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε πανύμνητε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ταῖς τῶν θαυματῶν ἀκτῖσι Νικόλαε, καταφαιδρύνεις ὑφήλιον ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον, προσάτης ὑπάρχων θερμότατος.

Μαρτυρικόν.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἀγενεύουσα, σοὶ προσπίπτω Ἀχραντε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως· Ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρώσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν ἢ ὑπέρπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσαι.

Τροπάρια.

Τοῦ φωτὸς τοῦ Θεοῦ ἀσραπαὶ, πίσει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, καὶ ἐν ἀμελείᾳ, πάντα με τὸν βίον διανύοντα.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλον με γενόμενον, τοῦ δυσμενοῦς διὰ κακῶν οἰκείωσιν, τούτου ἐκλυτρώσασθε, συγκινοῦντές μου τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπησιν, τοῦ πεφιληκότος, γένος τῶν βροτῶν δι' ἀγαθότητα.

Ταπεινὴ ψυχὴ μου, πρὸ θανῆς, σπεῦσον μετανόησον, καὶ σεαυτὴν νενεκρωμένην πένθησον, ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἀναστήσας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ σὲ ἀναστήσῃ, ταῖς τῶν Ἀποστόλων παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Α'γαθὸν κυήσασα Θεὸν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῇ φθορᾷ κεκρατημένους Πάνταγε, τοῦτον καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφῆταις καὶ Μάρτυσι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Κανὼν τῆ Ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σοὶ, Νικόλαε, Θεῖον ἐξάδω μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στεφανόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω, χαίρων σου Παμμακάρι τὸ μνημόσυνον.

Οδοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον τοὺς προσρέχοντας, τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε καὶ πόθῳ Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὅφεις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλασουργῷ ὡς αἰχμάλωτον εἶλέ με· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημα· θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γάρ Θεομήτορ, τὸν ἐμέ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐςερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Διδάσκαλον κτησάμενοι, τὴν σοφίαν ἐνδοξοί, τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι, τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράνατε, τὴν σοφίαν Θεόπται ἀξιάγαστοι.

Τὴν στείρωσιν Πανεύφημοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, καὶ εὐτεκνίαν πράξεων, ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε, ὡς τοῦ Λόγου αὐτόπται πανσεβάσμιοι.

Δεινῶς με φαρμαχθέντα νῦν, τῷ ἰοβόλῳ δῆγματι, τοῦ δυσμενοῦς θεράπευσον, ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Εὐεργέτα τῶν ὅλων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, ἐκδυσώπει Πάναγνε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότη γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σέ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐςτερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-

» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πεινῶντά με, καὶ λιμῷ κατ' ἐκάστην τηκόμενον, σωτηρίου βρώσεως, ἔμπλησον μόνε Ἀθάνατε, θείαις παρακλήσεσι, τῶν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρυζάντων σε.

Εἰς θαλάσσαν, κοσμικὴν ἐπεβίβασας ἅπαντας, ὡς ἵππης Φιλάνθρωπε, τοὺς εὐκλεεῖς Ἀποστόλους σου, ταύτης συνταράσσοντας, τῆς ἀλμυρᾶς ἀπιστίας πικρὰ ὕδατα.

Τ

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, ἡ Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, σὺν Ἀποστόλοις ἱκέτευε, ὅπως λυτρωθῆμεν ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων καὶ κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ομιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊστάμενος, καὶ πάντας σῶζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὥφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Απήσραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητῆς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότη γενόμενος, σῶζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, σωματωθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὐσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό σε πάντες Θεοτόκον πιστοὶ σέβομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεῶ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ο μέγας Ποιμὴν, μέσον λύκων ἔστειλεν ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα, τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Τῷ θείῳ φωτί, τὰς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτί-
σατε, καρδίας Ἀπόστολοι· ὅθεν ἵκετεύω
σκοτισθέντα με, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωτίσατε
Μακάριοι.

Αῖθλία ψυχὴ, πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον μετα-
νόησον, Κυρίῳ κραυγάζουσα: Ἡμαρτόν σοι
Δέσποτα, συγχώρησον, διὰ τῶν Ἀποστόλων,
καὶ σῶσόν με ὡς εὐσπλαγχνός.

Θεοτοκίον.

Φωτί με τῷ σῷ, τὸν ἐν σκότει κείμενον κα-
ταύγασον, Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀ-
ποστόλοις καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
ῥυθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτεία τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ,
θανάτωθῆναι παρασὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπό-
τῃ Χριστῷ κραυγάζοντας: Ἐτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εν ἑρανοῖς, τὴν αἰδίου δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς
φανωτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με
τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον Χριστῷ παν-
σεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ινα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμέ-
νην, πάθῃσιν οὐσίας λαθῶν, Χριστέ μου τὰς
οὐρανίους, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης
τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν: Ἐτερον ἐκτός σε Θεὸν
οὐ γινώσκωμεν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οὐ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, τὴν κα-
τατακεῖσαν ψυχὴν μου τῷ καύσωνι, τῆς
ἀμαρτίας δέομαι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος πο-
τίσατε.

Οὐρανοὶ νοητοὶ χρηματίσαντες, δόξαν τοῦ
Θεοῦ διηγεῖσθε τὴν ἀρρήτον, θεοφειγεῖς
Ἀπόστολοι, ἧς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσ-
βεύσατε.

Εν πελάγει δεινῶν κυματῆμενος, σοὶ τῷ τῷ
παντὸς Κυβερνήτῃ προσέρχομαι· διὰ τῶν
Ἀποστόλων σε, σωτηρίας πρὸς ὄρμον με ἵθουνον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ
Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων σου, εἰς

ἱλασμόν προσάγω σοὶ τὴν Μητέρα σου· οἴκτει-
ρον, σῶσόν με.

Κανὼν τῷ Ἀγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ο τῆς νίκης Νικολάε στέφανος, τῇ σῇ κα-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητὴς οὖν
ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον,
ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητερ αἰ-
πάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προ-
στάτιν τίθῃμι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἁ-
σειστον.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πυρὶ θείου Πνεύματος προσαναφθέντες, τῆς
πλάνης τοὺς ἄνθρακας, Ἀπόστολοι ἐσθέ-
σατε, Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα, ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν
πιστῶν πάντων ἐπανήψατε· διὸ μεγαλοφώνως
ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν Κόσμον μισήσαντες καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ,
Χριστὸν ἠγαπήσατε, ἐν Κόσμῳ μετὰ σώ-
ματος, βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὃν ἵκετεύσατε,
πάντων τῶν ἐν βίῳ με δεινῶν, ἐλευθερώσαι,
θεῖοι Ἀπόστολοι.

Κριτὰ δικαιοτάτε καρδιογνώστα, ὁ μόνος
τὰ κρύφια, εἰδὼς μου πλημμελήματα, ἐν
ᾧ ῥα τῆς κρίσεως μὴ κατακρίνης με, μηδὲ
πέμψῃς με εἰς πῦρ, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀποστό-
λων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οὐ κατεφλέχθης, ἀρ-
ρήτως κυήσασα, Παρθένε ἀπειρόγαμε·
διὸ καθικέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἀγνή, διαιωνι-
ζούσης με φλογὸς, ἐλευθερώσαι, τὸν σὲ δοξά-
ζοντα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατα-
κεντούμενος, καὶ πύλαις Ἄδου προσεπέ-
λασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με
πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλ-
λειν σοὶ: Σὲ μακαρίζω ἱερὲ Χριστοῦ θερά-
πον αἰεί.

Αὐτοῦ φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων, κεκρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας, καθοδήγησον ψάλλοντας: Σὲ μακαρίζομεν αἰεὶ, Θεράπον ὄντως Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Αυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταισμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τῆ ὀφews, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» **Κ**ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πισοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σωματοειδῶς, ὑμῖν ἐπιφοιτῆσαν, πυρὸς ἐν εἵδει Παρακλήτον, Πνεῦμα ἀπειργάσατο, ὡς λαμπάδας φλογιζούσας μὲν, ἀθέους, φωτιζούσας δὲ πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, θείῳ τῷ Λόγῳ Ἀπόστολοι.

Παῖθι τὰ δεινῶς, χειμάζοντα Οἰκτίρμον, τὴν ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, θεράπευσον δέομαι, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, τὸν νοῦν μὲ καθοδήγησον, ρέποντα εἰς κακίαν, τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ δάκρυσον συντόνως, καὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, πρὸ τοῦ καταλάβῃ σε, ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαρακλήτος, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου: Δέσποτα οἴκτειρόν με, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κάμινός ποτε, μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε πανάχραντε: διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε, ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ος εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν ἱερομύστα.

Μυσαγωγὸς τῶν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν αὐλῶν λειτουργὸς καὶ ὑρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, Ἀρχιερεὺς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἀφεσιν αἰτησάμενος, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἱερομύστα.

Paraclitichi.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μὲ νῦν ὁ νῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς: ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα: διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Εμὲ τὸν κατάκριτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Απόστολοι ἑνδοξοί, Ἀπόστολοι μακάριοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Κήρυκες πάνσοφοι, πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, πάσης ὀργῆς, πάσης ἀμαρτίας, πάσης περιστάσεως, καὶ ποικίλης παραβάσεως.

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον, προσφέρων καὶ συνειδησιν, συγχωσθεῖσαν τῇ ὕλῃ τῶν παραπτώσεων, καὶ μεμολυσμένην καρδίαν, καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον, βοᾶ σοι φιάνθρωπε: Οἴκτειρόν με τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, Θεὸν καὶ Ἀνθρώπον: ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ῥυσθῆναι κολάσεως τῆς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Λαμπᾶσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμῶτοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνηταῖς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομητορ ἀγνή συνέλαβες, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ κατ' ἐνώσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ἐν τῇ Οἰκημένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν ἑβραίων τὰ ἄρρήτα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἀλλείων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν Εὐσπλαγχνε, δός ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφερομέν σοι λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἀμαρτίας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὡς ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων εἰ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προσταίς, καὶ τῶν πεινῶντων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μητὴρ τῇ Θεῷ τῇ Ὑψίστῃ· ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες, πάσης ἡμᾶς ρῦσαι περιστάσεως.

Ⲅⲉⲙⲉⲛⲉⲙ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ἀηστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, διελθόντες Ἀπόστολοι, σκότους τοῦ τῆς πλάνης βροτῆς, ἐρρύσασθε πάνσοφοι.

Τῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, ἀνθρώπους Μύσται σοφοί, σαφῶς ἀνειλκύσατε.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς τὸν δρόμον τετέσαντας, καὶ τὴν πῖσιν τηρήσαντας, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ισουργὸν τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, ἅπαντες νῦν οἱ πιστοί, ἐν φόβῳ δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αποστόλων τὸ καύχημα, Ἀθλητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή, καὶ Κόσμου διάσωσμα.

Ⲅⲉⲙⲉⲛⲉⲙ

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα, ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσειέτο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾶν μὴ σθένευσαι, Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ολος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτώμα ἐξαίσιον, ὅφρις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου φιλάνθρωπε· Ἀδὰμ δὲ κατάρσας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεiron πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Οτε ὁ παράνομος λαός, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνῆρτησε, τότε Κτίσις ἅπασα, φόβῳ ἐτρόμαξε, τὰ τοῦ Ἀδου βασιλεία, καὶ κράτος θανάτου, πάντα ἐξηφάνισαι, Δεῖα δυνάμει σου· τότε καὶ Ἀδὰμ ὁ προπάτωρ, χαίρων ἀνεβόασοι: Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, ταῖς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σθέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος, καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότη Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ζαίλη ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίας τῇ βίου κλυδωνιζόμενος, πνεύμασιν ἀτάκτοις τε περιφερόμενος, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, βοῶ σοι Παρθένε: Σπεῦσον ἐξελεσθαι με, τῶν κατεχόντων δεινῶν, ὅπως εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, σοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττω, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Θεοχαρίτωτε.

Ιδε τὴν ἀσθένειαν ἐμήν, καὶ τὴν τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν Ἀγνή, καὶ τὴν τῆς καρδίας μου, κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βουλαῖς

διασκεδάσον, ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαίνοντων μοι, καὶ πολεμούντων δεινῶς· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν τετοκυῖα, τοῖς ἐν τοῖς κινδύναις τελοῦσι, δύνασαι παρέχειν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ νῦν εὐσπλαγχνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω, ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τῇ Σταυροῦ, ὁ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πισεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγονάσι. Κύριε πρεσβεύαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τῷτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναίγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρισω ἡμῖν τοῖς ἀναξίαις Κύριε, σὺ

προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας.

Καθορώσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένος: Ὡ μαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παραδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ως ὁ Ληστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τὴν ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεξῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὄραν

αἰδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὑμῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυροῦ παγέντος, Δαιμόνων πίπτει πλάνη.

Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** "τριπτον, ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ:
» Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἦλαι προσεπάγης
ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι θέλων τῆς
βροτῆς, τοὺς τὰ σὰ ἐκέσια, πάθη δοξαζοντας.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη
καὶ λαὸς τῆς τὰ σὰ ἐκέσια, πάθη δοξαζοντας.

Μαρτυρικά.

Α "ραυτες ἐπὶ ὤμων, Σταυρόν οἱ Ἀθλοφόροι,
τῷ σταυρωθέντι, ἀκολυθῆσαι εἵλοντο Χριστῷ,
τούτου συμμορφούμενοι, τοῖς θείοις πάθεσι.

Υ "μνησαν τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, κατιδού-
σαι ὑμῶν τοὺς ἄθλους· ἐθρήνησε Δαιμόνων
δὲ πληθεὺς, κικηφόροι Μάρτυρες, θεοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρ "ῃσις σεπτοῦ Προφήτου πεπλήρωται· ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διήλθεν,
ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν
Υἱὸν ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, σῶζε, Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς, σέ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνή, ὁ-
μολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμά-
των νῦν με διάσωσον.

Ο "λην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Υ "πὲρ ἡμῶν, τῶν σέ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σ ἐ αἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεντήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδατε καὶ τεῖχος,
Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** "ν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ο βότρυν ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας, κρε-
μάμενος ἀπέσταξε θείον γλεῦκος, καρ-
δίας κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας
παῦον δὲ τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρω-
σις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ "ψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν
Διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρράξας· πε-
σόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας
πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ
πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔ-
πτηξαν τὸν θάνατον ἀθανάτους, ἀποσκοπού-
μενοι δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγου-
σαν, καὶ φῶς ἄδυτον.

Α ἱμάτων ἐξ οἰκείων οἱ Ἀθλοφόροι, ὑπέρ-
λαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ ταύ-
την σολισάμενοι δεξιᾷ τε, ὡς σκῆπτρον φέρον-
τες, χειρὶ τὸν θεῖον Σταυρόν, τῷ Κυρίῳ πάντα
τε συμβασιλεύουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν
πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐ-
κύησας τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαν-
τας, Κόρη θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα
τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερέωσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου, Ἀγνή Θεόν, ὃν ἔτεκες, πα-
ράσχου εὐῖλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προσ-
τρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνού-
σί σου τὴν κύησιν.

Ρήμάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρ-
θένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευ-
σον Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασώ-
ζουσα.

Ο "λην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθέ-
νε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Θεο-
νύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκά-
λαις ὡς φέρουσα Θεομήτορ, ἐξ ἀγνοίας

καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν κα-
τένευε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου, ἐκ πρέσβυς, ἐκ Ἀγ-
» γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμέ-
» νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
» κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ε κρέμασο, ἐπὶ ξύλου κρεμάσας ἐν ὕδασι,
τὴν γῆν Παντοδύναμε, λόγχῃ πλευράν ὀ-
ρυττόμενος, αἷμά τε σὺν ὕδατι, ἐναποστάξας
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ν υγείης σου, τῆς πλευρᾶς ἰατρεύθη τὸ ἄλ-
» γος μου· χειρὶ ραπισθέντος σου, ἐλευθε-
ρίας ἐπέτυχον· χολῆς γευσάμενου δέ, τῆς ἐνη-
δόου ἐρρύσθη Χριστέ βρώσεως.

Μαρτυρικά.

Τ οῖς τραύμασι, τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δό-
» λιον, ἰᾶσθε τραύματα, τῶν καρδιῶν ἡ-
μῶν πάντοτε, χάριν ἀναβλύζοντες, ἐκ τῶν πη-
γῶν τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ Μάρτυρες.

Ο λώσωμον, τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέγ-
» κατε, πληγαῖς αἱματούμενοι, ἐπὶ τροχοῦ
τε τεινόμενοι, καὶ τυμπανιζόμενοι, Θεοειδεῖς
Ἀθλοφόροι πανσεβάσμιοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σ εσάρκωται, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων ὁ Ὑψι-
» στος, ὃν βλέπουσα Πάναγνε ξύλῳ ἀδίκως
ὑψούμενον, ἔστενες δακρύουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ
εὐσπλαγχνίαν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Τ ῶν τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυ-
» χῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦ-
σα, λύσιν παραίσχου μοι.

Ρ ἱπιζόμενον πάθεις καὶ λογισμοῖς, βίη τρικυ-
» μίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίσει βεβαίωσον.

Ε κ περιστάσεως ρύσαι με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ
» ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις
μόνη Πανύμνητε.

Χ ειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῷ, ἐξάρπασον
» Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦ-
σά με.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προσφθεῖς, Ἥλιος
» παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς
» ἐν σκότει πεπλανημένοις, καὶ Θεογνωσίας
» φωτισμὲν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Δ ἰ οἶκτον προσομίλησας τῷ σταυρῷ, Δέ-
» σποτα ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν ἀνέ-

σπασας, καὶ ἐτίμησας συνεδρία, τῇ πατρικῇ,
ἀτιμασθεῖς θελήματι.

Α κάνθαις στεφανωθείς ὁ στεφανῶν, ἄνθεσι
» πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν με ἄκαν-
» θαν, ἀποτέμνεις ριζόθεν Λόγε, καὶ ἐμφυτεύεις
μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ι σχυῖ τῇ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Ἅγιοι, ἐθέλοντί
» περιθεμένῃ Μάρτυρες, δυναμήμενοι, τῶν Δαι-
μόνων, τὴν δυναστείαν παντελῶς ὠλέσατε.

Μ εγάλως ἀγωνισάμενοι ἐν γῇ Ἅγιοι, ἐν οὐ-
» ρανοῖς μεγίστην δόξαν εὗρατε, καὶ με-
γίστων ἡμᾶς κινδύνων, ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς
γεραίροντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο νώτοις Χερουβικοῖς, ἐν οὐρανοῖς Θεοπρε-
» πῶς, ὡς ἀληθῶς ὀχοῦμενος, ταῖς ἀγκά-
λαις σου ἐποχεῖται, καὶ σταυρωθεῖς πάντα
φθορᾶς διέσωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ο πλον ἀήτητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
» σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπη-
ρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον αἰεὶ
ἐπιστάμενοι.

Ν ὀμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβίμ
» τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέν-
τα, Υἱὸν μονογενῆ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν
σῶν ἐκδυσώπησον.

Τ ὦν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
» σου Ἀγνή φέρουσα, τῷ τὸν ἡμῖν ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις, εὐῖλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας
πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Α πὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς
» δέησιν, τῶν αἰκτιρμῶν μόνη τῇ Τεκούσῃ,
τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ ταῖς αἰκτεί-
ρασα σῶσόν με.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** χου ρήμάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου
» Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας, τῶν δει-
» νῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἰ τῆς ἡμῶν,
» σωτηρίας αἴτιος.

Τροπάρια.

Ν ῶτον παρέχων εἰς μάστιγας, καὶ σιαγόνας
» σε εἰς ραπισμὸν, πρόσωπον δὲ Σῶτερ, εἰς
ἐμπτύσματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ, ἀφρόνως
σοι πταίσαντα.

Ο σπερ ἀρνίον τοῦ θύεσθαι, ἦλθες Χριστέ
» μου, λύκου νοητοῦ, ἰοδόλῳ δήγματι, τοὺς
θνήξαντας ἐπαναίγων πρὸς ζωὴν. Δόξα τῇ
σταυρώσει σου.

Μαρτυρικά.

Νόμους τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τοὺς τῷ Δεσπότου, ἄνομον βουλήν, παρανόμων παντελῶς ἐξέκλιναν, καὶ θανόντες, τῆς ζωῆς, τῆς μελλούσης ἔτυχον.

Παραταξάμενοι Ἅγιοι, πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχαῖς, θείοις ὅπλοις, ταύτας ἐτροπώσασθε, καὶ σεφάνους ἐκ Θεοῦ, νίκης ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦνα θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παρθέने τίκτεται Θεός, καὶ σταυροῦται, καὶ θανάτου γεύεται, ἀποκτείνων τὸν ἐμέ, τὸ πρὶν ἀποκτείναντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίβη τὴν θάλασσαν, ἐπικαλεῖμαι Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς με γενέσθαι σε.

Ενεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ αἰεπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν κηύσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Γεῖρας πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δειλαιο· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσαγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ρυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξιώσον, ἢ τὸν συμπαθέσατον Λόγον κηύσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πτωθέντα με ἠγείρας τῇ παραθάσει, σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἢ πάντων ἐξανάστασις· καὶ πτώσας τὸν πτώσαντα, Δόγε πολέμιον, ὅλον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑποδεικνύεις. Δόξα τῷ κράτει σου.

Τοῖς ἡλοῖς ἐξήλωσας τὴν ἀμαρτίαν, Χριστέ τοῦ προπατόρος· καλὰ μὲν δὲ τυπτόμενος, ὑπέγραψας ἅπασιν ἐλευθερίαν βροτοῖς. Δόξα τοῖς Παθήμασι τοῖς σοῖς, δι' ὧν μυρίων παθῶν ἐρρύσθημεν.

Μαρτυρικά.

Ετέμνοντο σώματα τῶν μαιφόνων, χερσὶν οἱ καλλίνικοι, Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ ἔμενον Πνεύματι Θεοῦ ἀχώριστοι, τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρὸν, ἀνδρίας ξίφει, καὶ κατασφάττοντες.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον τὸν σταυρωθέντα, Χριστὸν ἐπαγόμενος, Στρατὸς ὁ ἀκατάπληκτος, ὀλέθριον σράτευμα κατεξωλόθρευσε, ἔπαθλον ληψόμενος, ζῶν τὴν μακαρίαν τε καὶ ἀνώλεθρον. Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τῷ Βασιλέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος, Παρθέने ἀναδέδειξαι· ἐν ᾧ καθεζόμενος πάντας ἐξήγειρε, τῷ προτέρου πτώματος βροτοῦς, καὶ συνεδρία Πατρὸς ἐτίμησε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰκόνας χρυσῆς.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδάμ διεύρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν Παρθέने δυσώπησον, πάσης πονηρίας ρύσθηναι, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντος: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ελπίς ἀγαθὴ, προστασία φοβερά ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθ' ἀπὸ σου δωρησθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σε κραυγάζουσιν: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινὴ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθέने λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιεσάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλαιο· νῦν δέ σοι προσρέχω Παρθέने, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδάμ σέσωσαι· διὰ τοῦ Τόκου σου, νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρπτούμενον, σῶσον ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν σοι: Εὐλογημένη ἢ Θεὸν, σαρκὶ κηύσασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**νδάλματος χρυσῆ, καταπτύσαντες τρισόλ-
» βιοὶ Νεανῖαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζω-
» σαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυ-
» ρὸς ἀνέμελπον: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν
» Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ὁ ἀπειθής, ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα σε παρανομήντας, ξύλῳ ἀνυψοῖ σταυρούμενον· ὃν πᾶσα Κτίσις δοξάζει ὡς Κύριον, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Αίμάτωσας Χριστέ, τοὺς δακτυλοὺς σου ἐν ξύλῳ προσηλωμένος, τὸ προσαγόμενον τοῖς Δαίμοσιν αἷμα πάλαι, ἐπ' ἀπώλειά τῶν προσαγομένων ἔπαυσας· ὅθεν σε δοξάζει ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεὲ τῶν ὅλων, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων ζωτικῶν, ὄντες ἔμπλεοι οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάρρους, τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν, θείοις ρείθροις τοῖς τῶν αἱμάτων, πίστει ἀκλινεῖ κραυγάζοντες· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἀπειρος πληθὺς, τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, ἀσεβείας τὸ πῦρ κατέσβεσε, καὶ Ἑλλήνων τὴν πολύθεον ἔλυσε πλάνην, πάντας δὲ πιστοὺς ἐφώτισε μελωδοῦντας· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄμωμος Ἀμναῖς, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων ἡ ὠραιότης, ὥσπερ ἀμνὸν σε ἀναρτῶμενον ἐπὶ ξύλου θρασυμένη, ἔκλαιε πικρῶς καὶ ἔλεγεν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν καμίνῳ.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τῆς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεσνάως ταῖς πισταῖς Ἀγνὴ πηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν ἀπαρυόμενοι, σοῦ ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
» ἀξίαν· ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκό-

» σμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-
» χουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πό-
» θον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστια-
» νῶν εἰ προστατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γνα τυπώσῃ πάλαι, Ἰσαάκ σοῦ τὸ πάθος, δεσμεῖται Λόγε· λύεται, δεθέντος δέ, προβάτου ἀντιτύπου, ἐν φυτῷ Σαβὲν ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη, τῆς ἀκουσίως τότε θυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐθελουσίως τυθέντος, κακῶν ἐρρύσθημεν.

Ωραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Χριστέ ὑπάρχων κάλλος οὐκ ἐκέκτησο, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν, ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ καλλωπίζων, τὴν ἀμορφίαν πᾶσαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνε, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Σιὼν τῆς ἄνω ὥφθητε, οἰκήτορες θεῖοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων Μάρτυρες ἰσάγγελοι, ὡς ὄντες συμπολῖται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι τῶν πρωτοτόκων, περιφανῶς φαιδρύνετε, λάμποντες φωτὶ θείῳ, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ, καλλωπιζόμενοι.

Η γαπημένοι φίλοι, τοῦ ἡμᾶς παραδόξως πεφιληκτός, ρύσασθε φιλίας με, δολίας τῆς πρὸς σάρκα, ἅγιοι Κυρίου Μάρτυρες, ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, καὶ λύσιν πταισμάτων χαλεπῶν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου, τοῦ συνήθους ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπηρμένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θελήματι· ἡ δὲ Παρθένος, σὺν Μαθητῇ παρθένῳ, ἠλάλαζε πικρῶς, Οἶμοι! ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀντιτίθιμι ἐν σοί· σῶσον με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς αἰδίδι, πλησθῆναι καθικέτευσον Ἀγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Επιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς, αὐγασον, πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ τρυφῆς αἰωνίου, πλησθῆναι καταξίωσον Ἀγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ

εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λυ-
σον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα
πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστροῦ πρό
αίωνων, Πατήρ, ὃν περ ἐγέννησεν, Υἱὸς, τέ-
λειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων,
σὲ Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς προσκυνούσι,
τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμά-
των αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ'
εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φο-
νευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς φιλάνθρωπος.

Εκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀ-
δαμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ
Παρθένου σαρκωθείς, καὶ σταυρὸν κατεδέξω,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧ
ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς
οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον
δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βα-
σιλεῖς προσκυνούσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλ-
λόμενοι, συνήθως βοῶμεν: Ὑπνος τίμιος ἐναν-
τίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμναῖς, ἄρνα τὸν οἰ-
κεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλο-
φύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύου-
σα ἔλεγε: Πῶς θνήσκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ
χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδαμ, ρῆξαι,
καὶ θανάτου λυτρωῖσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον;
Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε!

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληξοῦ καὶ
βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς Ἀναμάρτητε, ἐν Κρανίῳ συνέθλα-
σας, κάραν τοῦ δολίᾳ ἐχθροῦ, καὶ Κόσμον
διέσωσας.

Εξερρίζωσας Δέσποτα, τῆς κακίας τὴν ἁ-
κανθαν, στέφος ἐκὼν ἀκανθῶν, φορέσας
Μακρόθυμε.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι Μάρτυρες, τοῦ ἐχθροῦ συνετρί-
ψατε, πᾶσαν τὴν πλάνην σαφῶς, καὶ εὖ-
φος ἐδέξασθε.

Δόξα.

Ραντισμῷ θείου αἵματος, οἱ πιστοὶ φωτιζό-
μενοι, μίαν ἐν Προσώποις τρισὶ, Θεότητα
σέβομεν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἀρνίον κρεμάμενον, ἐπὶ ξύλου Πανάμω-
με, βλέπουσα Χριστόν, ἐν κλαυθμῷ, αὐ-
τὸν ἐμεγαλυνες.

XX

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά
Προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριστέ, ἔλθῃς μετ' Ἀγ-
γέλων ἁγίων, κρίναι τὰ σύμπαντα, ὅτε
παραστήσωνται, γυμνοὶ σοι ἅπαντες, ἀποδοῦ-
ναι ὧν ἔπραξαν, τὴν ἀπολογίαν, τότε τοῖς προ-
βάτοις με, σύνταξον Λόγε τοῖς σοῖς, λῦσιν πα-
ρασχῶν μοι ἐνταῦθα, τῶν πλημμελημάτων μου
πάντων, ὧν περ ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Ρῆξον τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, ξήρανον
ψυχῆς σηπεδόνας, μόνε Φιλάνθρωπε, δώ-
ρησαί μοι δάκρυα, τῆς κατανύξεως, τὴν καρ-
δίαν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, λύτρωσαί
με δέομαι ἐκ περιστάσεως, ζάλης συμφορῶν
ἐναντίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, τοῦ
δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ κοσμοκράτορος.

Λάβε ὦ ψυχὴ μου κατὰ νοῦν, τὴν φοβερω-
τάτην ἐκείνην, ὥραν τῆς κρίσεως, ὅτε
τρόμος λήφεται, τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καὶ καθί-
σῃ ὁ Ὑψιστος ἐν θρόνῳ ἀξέκτῳ, λόγον εἰσπρα-
ξόμενος τῶν πεπραγμένων ἡμῖν· σπεῦσον, διαλ-
λάγηθι ἐνθεν, τῷ Κριτῇ τῶν ὅλων βοῶσα: Ἠ-
μαρτόν σοι Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα Θεοτοκία ὁμοία.

Ολος ἐκ νεότητος ἐγώ, πάθεσιν αἰσχύνης
δουλεύσας, καὶ αἰσωτίᾳ πολλῇ, τέλεον
ἡμαύρωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοοῦμαι
Πανύμνητε, τὴν μέλλουσαν δίκην, ὅτε παρα-
στήσωμαι τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ· νῦν οὖν πρὸ
τοῦ τέλους μοι δίδου, καθαρσιν Ἀγνή τῶν πα-
θῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Φρίττω τὸ κριτήριον Ἀγνή, καὶ τὴν τοῦ πυ-
ρὸς τιμωρίαν, τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ τὴν
ἀπαραίτητον, ὄντως ἀπόφασιν, τὸν βρυγμὸν

τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου, σπώληκος Πανάμωμε, τὴν ἀγριότητα· ὅθεν, ἐν ὀδύνῃ καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Ο ἅτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλῃ ἡ ψυχὴ μὲ βιαίως, διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράστηθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν, τὰς βουλάς διασκέδασον, καὶ τούτων τὰς μύλας, σύντριψον ζητούντων με, καταπιεῖν ἀφειδῶς, ὅπως ἀκωλύτως διέλθω, τοὺς ἐν τῷ αἵρι ἐσώτας, ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλῖος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀποστιχὰ Μαρτυρικά.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως! Ἐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενούντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὁς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡγούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατὰταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ φωτός· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ'. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σε ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Α ἁλοφόροι Κυρίε, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α πόστολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἁγῶνα τετέλεσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν ἕραν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ο νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεός, ἔξουσίαν ἀπάντων ἐσχηκώς ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ σπλάγχνα τὰ φιλάνθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἀφεσιν ψυχῶν, ἃς μετέστησας, ἐπ' ἐλπίδι τῇ εἰς σέ, ὁ δὲ εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθός τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τῆ ἀφράσου φωτὸς, ἀγγελικοῖς
σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἀγίους.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Μωσέως ὥδην, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχὴ: Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Διωγμὸς χαλεπὸς, καὶ αἰκισμὸς σφοδρὸς καρ-
τερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν
πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θείκῳ ἐδιώξατε.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι, φέγγει
νοητῷ, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς, πρὸς
φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ
πληρώματα.

Υπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι κα-
λῶς, κατεκλίνετε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες
ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε αἰεὶ.

Νεκρώσιμον.

Λαμπροτάτου φωτὸς, καὶ αἰωνίου δεῖξον
κοινωνοὺς, εὐφροσύνης ὡς Θεὸς, οὓς περ
μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πι-
στους, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αἰ ἀσκήσει στερόν, ἡγωνισμέναι καὶ ἀθλητι-
κῶς, καθελεῖσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖ-
κες Θεοκυήτορ, σὲ περιεστῶσαι εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οἷ ἡ Ἀκροσιχίς:

Τοῖς τεθνεῶσι δεῦτερον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ τὴν ἄβατον.

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον,
θείας ζωῆς ἀνέβλυσας αἰδιότητα· ἦν πα-
ράσχου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς,
ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφειν,
πταισμάτων χαριζόμενος.

Ο τὸ πλούσιον αἰεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐ-
σεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν
τῷ οἴκῳ σε Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σε σκηνῇ,
τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δού-
λοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Ισχυρότατος κατὰ θανάτου γέγονας, ὅθεν
αὐτόν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος· καὶ
νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθο-
ρᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως τὴν
μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Στερεώσασα τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μή-
τηρ Θεῆ βεβαίωσον, θείοις προσταγμάσι,

τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γασ-
τρὸς, καὶ καταργήσαντος, τοῦ Ἄδου Δέσποι-
να, τὸ ζοφερόν βασίλειον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν κα-
» λῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγ-
» χνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν
πυραὶν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν
Πνεύματος.

Αγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοὶ
Ὅσιων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν
φιλάνθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

Ιερώτατος χορὸς, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμε-
γαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα
στερόν, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεῖς ἐπὶ σταυροῦ, ἔδωρήσω τοῖς θνη-
τοῖς ἀθανασίαν· ἥς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ,
καταξίωσον Χριστέ μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱε-
ρῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ,
δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Ταῖς τῆς σῆς ὠραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγά-
ζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδό-
κησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σε·
σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν
σου Κύριε.

Εν τόποις ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώ-
ρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίω-
σον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ
κραυγάζοντας: Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔκ ἐστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις
ταῖς Παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι
τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέ-
στησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων
Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέν-
τα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν Ζωοδότην·
ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτό-
κον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάνα-
γνε, σὲ τὴν πανύμνητον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφή-
 » τῆς προβλέπων, ἀνεκλήρυττε βοῶν: Τὴν
 » ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
 » Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου, κατασκίου, ἐ-
 » πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀ-
 θλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατει-
 νόμενοι ἔχαιρον, πολλαῖς βασάνοις, ταῖς αἰωνι-
 ζούσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες,
 μακαρίζονται αἰεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχαι
 προφρόνως, ἐπωκείλατε λαοὺς, ὡς κυβερ-
 νῆται πανάριστοι, πρὸς Θεῖον ὄρμον, καὶ μετα-
 τεθέντες ἐκ τῶν κατώ θορύβων, πρὸς γαλήνην
 μετηνέχθητε ζωῆς.

Τῆς παρεπίδημοι ὦφθητε, μεταθέντες Πατέ-
 ρες, τὸ πολίτευμα ὑμῶν, ἐν οὐρανοῖς, κα-
 θὼς γέγραπται, εὐσεβοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ
 πάθη, χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ ду-
 νάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέκρωσιν Θεῖαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν
 ἀγήρω, προξενούσαν ἀληθῶς, διὰ βασά-
 νων καὶ θλίψεων, καὶ ἐγκρατείας, τίμια Γυ-
 ναῖκες, ἡξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χρι-
 στὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ην μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων
 τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθύν, ἐν ὀρθο-
 δόξῳ λατρεύσασαν, Λόγε τῇ Πίστει, πάσῃ σω-
 ζομένων, τῇ πληθυῖ συνάψας, αἰωνίου κατα-
 ξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Οῖος κατάσκιον βλέπει σε, ἀρεταῖς ὁ Προ-
 φήτης, Θεοτόκε Ἀββακούμ, ἐξ οὗ ἐπέ-
 φανεν ἀνθρώποις ὁ Θεός, ἀφράστως ἀρετῇ, κα-
 λύψας οὐρανοὺς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων, δια-
 σώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὑμνω σε ἀκοήν.

Ελπίδι, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήμα-
 τι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπὲρ νῦν δόξης σε, ἀξίω-
 σον τῆς σῆς οἰκέτας Χριστέ, τῇ πολλῇ φιλαν-
 θρωπίᾳ σε, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσι.

Ος ἔχων, τῆς τρυφῆς ἀένναον, τὸν χειμάρ-
 ρουν αἰεὶ ποτίζεις, τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε·
 μεθ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστέ, τῇ
 ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέ-
 ψον τῆς ἀφέσεως.

Σὺ ζώντων, κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανά-
 του ἐξουσιάζεις· Σὺ τοὺς ἐκ γῆς χώμα-
 τι, δυνάμει σου ἐξανέστησας· διὸ τοὺς πρὸς σέ
 μεταφοιτήσαντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ
 κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ιάσω, τὸ τῆς Εὐας σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι
 ταλαιπωρίαν· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τῆς
 πτώματι καταρράγέντας, ἡμᾶς ἀνορθῶσαι τὸν
 δυνάμενον, Θεογεννητορ μόνη Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ με δια-
 » σκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σε κα-
 » ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Σὲ ποθοῦντες Οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα
 κόσμον οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομι-
 λούντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Ιεράρχαι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι Θεοφόροι, ταῖς
 τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν
 Κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι,
 καὶ αἰοδίμοι Γυναῖκες, σοὶ τῷ Δεσπότη
 τῶν ὅλων, εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον.

Ικετεύομεν Σῶτερ, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου,
 ἐν τῷ χορῷ ἐκλεκτῶν σου, κατασκηνώσας,
 μετόχους, δεῖξον κρείττονος ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύ-
 ρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς
 τυραννίδος, ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν
 φρουρᾷ ἡγείρας, ἐκ ζοφερῶν τοῦ Ἄδου
 κευθμώνων, ἀρπάσας Ἀγαθὲ, καὶ δεῖξας ἀγίων
 Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χρι-
 στέ, δέξαι νῦν, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σέ με-
 ταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραάμ, καὶ μετὰ
 Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Ελυσας Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μα-
 κρόν πόλεμον, τὸν πρὶν πρὸς σέ, μεσίτης
 καὶ πρέσβις εἰρήνης γεγονώς· καὶ νῦν τοὺς σῆς
 δούλους, οἰκτεῖρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην σε, οἱ πεποισμένοι ἐπὶ σοῦ,
 ζήσονται, Μήτηρ Θεοῦ· τὸν γὰρ ζωοδότην
 ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιούντα, τὰ πάντα
 βουλήματι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθῷ ἀμάρτημάτων, συνέχομαι αἰεὶ, καὶ
» τρικυμία τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὥς-
» περ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θήρος, κάμει τῶν πα-
» θῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Τροπάρια.

Στερρότητι καρδίας, ἐχθρόν οἱ Ἀθληταί, κα-
ταπαλαίσαντες, τοῦτον κατέβαλον, καὶ
ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς
πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας, τιμήσωμεν πιστῶς,
καὶ τοὺς Ὀσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σω-
ζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὀργῆς
καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἐχθροῦ.

Ενῆθλησε Γυναιῶν, ὁ ἐνθεὸς χορὸς, καὶ ἐν
ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε Βα-
σιλείας οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς τὸν Κό-
σμον σου, σῶσον μόνε Ἰησοῦ.

Νεκρώσιμον.

Οπλάσας Ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς,
τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον,
τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστέ, τῶν
κακῶν ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ οἰκτίρμων Ἰησὺ.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε, ἀγίασον ἡμῶν, τῆς λογισμῆς
καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ
τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἀτρώτους ἡμᾶς δοξά-
ζοντας, σοῦ τὸ ἔλεος Ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, ἐν-
θα τῶν Μαρτύρων χοροὶ καταξιώσον, ὅς
ἀπὸ γῆς μετέστησας, παντουργῶ σου βουλήσει
Φιλάνθρωπε.

Ελλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου, τῆς
καταλιπόντας τὸν βίον ἀξιώσον, καὶ πρὸς
τὸ φῶς σου Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄ-
φραστον.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη προθύμως ἐπίφανον, τοὺς προσκα-
λουμένους σε, πάνταγενε Δέσποινα, ἡ τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου
δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ, ὑπέφαλλον βοῶντες: Εὐλόγη-
» τὸς εἴ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐ-
» πήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας
» ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπομονὴ κατέβαλον, οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ,
ὑπενεγκόντες πᾶσαν, πείραν βασάνων χα-
λεπῶν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησαν, τὸν
παθόντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσ-
ευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, πειρασμῶν καὶ
κινδύνων.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφη-
ται, καὶ Ἱερομαρτύρων, ἡ ἀξιάγαθος πλη-
θὺς, καὶ Γυναικῶν ἀγίων ἅγιος κατάλογος, ἐν
ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ, δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Νεκρώσιμον.

Ενθα ὁδὺνη πέφευγε, σенаγμός τε καὶ λύπη,
ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει, Χριστέ, τοῦ σοῦ
προσώπου, ἐνθα Ἁγίων δῆμοι νῦν περιχορεύεσι,
τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν, τὰ
πταίσματα αὐτῶν, πάντα παραβλέψας, ὡς μό-
νος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Μετά Μαρτύρων Ἀχραντέ, καὶ ὁσίων Πατέ-
ρων, καὶ Προφητῶν, πασῶν τε, τῶν ὁσίων
Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἀγίοις μόνον ἐπαναπαυόμε-
νον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς καθαγιασάει Ἀγνή, ἀγίαις
ἐν φωναῖς, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Οὖν καταβέβηκας, ἐπὶ τὸ σῶσαι, τὸ πάλαι
πλανώμενον, ἀνθρώπων γένος Κύριε· διό σε
οἱ Μάρτυρες, αἰεὶ καθικετεύεσι, τήτις ὅς μετέ-
στησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πράξεις, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν, ἀπετινάξω, ἐν νε-
κροῖς ἐλεύθερος, αὐτὸς μόνος γενόμενος·
καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως, τῆς ἀμαρτίας Δέσποτα,
λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνὺς, καὶ κληρο-
νόμους τῆς Βασιλείας σου.

Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εὐσπλαγχνία, ἀ-
μέτρητος ἄβυσσος, ἡ τῆς φιλανθρωπίας
σου· πταισμάτων οὖν ἄφεσιν, τοῖς μεταστᾶσι
Χριστέ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ, κεκαθαρμέ-
νους αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία γεγένησαι, τῆς θείας δόξης, ἀπαύ-
γασμα φέρουσα, Παρθένε διὰ Πνεύματος,
ἡμῶν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἄδου ἀχλὺν,
φέγγει τῆς Θεότητος, αὐτοῦ ἐξαφανίζον, Θεο-
χαρίτῳ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῇ βᾶτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-

» σάντα ποτέ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ρεῦσαν τὸ αἷμα ὑμῶν, καθηγίασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι τὴν Κτίσιν, καὶ ἐξήρανε σαφῶς, τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, κατήρδευσε πλουσίως.

Ωφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Γυναίων ἀγίων, Προφητῶν τε εὐκλεῶν, ὁμότιμος Ἀγγέλων, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεκρώσιμον.

Οὗς ἐξ ἡμῶν Ἰησοῦ, προσελάβου ἐν κόλποις, Ἀβραάμ κατατάξας, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, ἀνάπαυσον, παρέχων, ἁμαρτημάτων αὐτοῖς, ὡς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀγνή, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ ἀγίων Γυναίκων, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Κάμινός ποτε.

Εδείξας ἡμῖν, τοῦ δυσμενοῦς θανάτου, τὰς διεξόδους ὡς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς ἀθάνατε· ἥς περ οἱ Μάρτυρές σου, νῦν ἐπαξίως ἐπέτυχον.

Καὶ ἄλλους νοητοῦ, τοῦ σου κατατρυφῆσαι, τοὺς μεταστάντας καταξιώσον, τὸ αἷσχος τὸ δύσμορφον, ἐκκαθαίρων ὡς φιλάνθρωπος, τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα· μόνος γὰρ ἀνεδείχθης, τῆς ἁμαρτίας ἐλεύθερος.

Ωρθώσας ἡμᾶς, Χριστέ τοὺς πεπτωκότας, εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῳ σου ζῶν χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ χαρμονὴν αἰδίου, ἥς νῦν τοὺς μεταστάντας, ὡς ἐλεήμων ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, ὑπάρχει Θεομῆτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστεξε, καὶ τάφος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε Παναγία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν Πιστοί.

Τροπάρια.

Ισχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἐχθρῶν, φανέντες Ἀθλοφόροι, ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ως Θεοῦ Ἱεουργοὶ, καὶ Ποιμένος τοῦ καλῆ, μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ, τὰ θρέμματα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Σὺν ὁσίοις Ἀσκηταῖς, καὶ Προφήταις ἱεροῖς, μιμήσωμεν Γυναίων, ἀθλησάντων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει, καθελόντων τὸν ἐχθρόν.

Νεκρώσιμον.

Η πανένδοξος Χριστέ, τῶν Ὁσίων σου πληθὺς, ἀπαύστως δυσωπεῖ σε· Οὗς μετέστησας πίσει, μετόχης αἰωνίᾳ, δεῖξον Κύριε ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεόν, ἡ κηῖσασα σαρκί, μετὰ πάντων Ἀγίων, καθικέτευε αἰεὶ, κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἡ τὸν πρὸ Ἠλίου φωστῆρα.

Εχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν Ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπὸ γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσας, κληρουχίαν ἐν οὐρανοῖς, παράσχου καὶ λαμπρότητα, τὴν τῶν ἀγίων Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Λόγος ὢν ὁ πάλαι, τὸ εὖ εἶναί μοι διδούς Ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εὖ εἶναι πάλιν χαριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ὡς ἐλεήμων κατασκήνωσον.

Ολος χρηματίζεις Σωτὴρ μου, γλυκασμός φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀκόρεστος· τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως, οἱ πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἐπόμενοι· σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐκυφόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα, τὴν δυναστείαν Μητροπάρθενε.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνισον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγονόσιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὧς ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἱ μοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἱ μοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ολὴν τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνή. πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον, οἱ μοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὐ περ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουῖα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἶνους· Ἀπόστιχα δὲ ταῦτα.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδώρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξιώσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ινα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετόχους ἀνάδειξον, τῆς

Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τέτους καταξιώσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστέ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένεσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε φείσαιο Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίσει τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάζωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνη τεκμήση, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις τὸν τὴν Εὐὰν τεκοῦσα, πάλιν ἀναπλαίσαντα. Χαίροις, ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τῇ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, αἰεὶ θεωραπεύετε.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὀσίοις Διδάσκαλοι, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Μετά πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἀγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστοὺς, δεόμεθα δούλους σου. Δόξα.

Ω Τριάς ὁμοούσιε, τῆς ὕμνουντάς σε οἴκτειρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρουμένη αἰεὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδης Πανάμωμε, σώζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν, πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἦχου.

Κ ἄν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,

Ἄλλ' ἡδονὴ πρώτη σοὶ τῷ μελιρρύτῳ.

Τ ὁ σὸν μελιχρὸν, καὶ γλυκύτατον μέλος

Ὅσῃ πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.

Σ πρῆνες ἡδον δευτέρου πάντως μέλη.

Ὅ ἔτω πρῶτος σοὶ ῥεῖ μελισταγὴς μέλος.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὰ τρία Στιχ. Ἀνασ. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος γ'.

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκῆσα, καὶ τὸ
τεχθέν Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανὴς ὁ τό-
κος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. ὦ Μυστη-
ρίου φρικῶδους! ὃ καὶ νοούμενον, ἄφραστον μέ-
νει, καὶ θεωρούμενον, ἔ καταλαμβάνεται. Μα-
καρία σὺ εἰ ἄχραντε Κόρη, Ἀδαμ τοῦ γηγενῆς
δυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μή-
τηρ. Αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον,
εἶτα τὰ παρόντα Προσέμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τίμιον.
Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητὴν Ἀγνὴ γινώσκωμεν, ἔ φέ-
ρυσαν τὰς πλάκας τὰς θεογράφους, τὸν
δὲ νόμου ποιητὴν, καὶ χάριτος τὰ δόγματα,
τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Κτίστην· ὃ πρέσβευε σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Επὶ γῆς σὲ ἕρανόν Ἀγνὴ ἀνέδειξεν, ὃ ἐν μή-
τρα τῇ σῇ κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρ-
κα προσλαβὼν ὃ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομ-
βρίζεις τοῖς πᾶσιν, ἀθάνατον δρόσον Ἀπειρόγαμε.

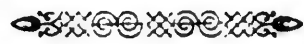
Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σε κεκτήμεθα, ὅτι
δὲ αὐτῶν Παρθένε, ἐκ τῶν κινδύνων αἰεὶ
καὶ τῶν πειρασμῶν, τὴν ζάλην ὑπεκφεύγομεν·
καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν
δεομένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Ανάπλασιν καὶ ζωὴν, διὰ σοῦ δευτέραν γι-
νώσκωμεν, ἄχραντε Μαρία, τῆς ἀνθρωπί-

νης φύσεως, ἐν τῇ γαστρὶ σου φυραθέντα τὸν
Κτίστην τῆς Κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς,
ἐκ τοῦ Ἄδου καὶ τῆ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον
παρεσχηκότα ἡμῖν, τοῦ βοᾶν σοι Ἀειπάρθενε·
Χαῖρε ἡ συνόψασα τὰ κάτω τοῖς ἐπουρανίοις·
Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,
καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε ἡ τῇ ἀνα-
στάσει τοῦ Υἱοῦ σου, φαιδρύνουσα τὰ σύμπαν-
τα, καὶ παρέχουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὰ λοιπὰ.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ, θανάτου
κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη
κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζό-
μενον, ὕμνον σοι κατ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει
σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέω-
νται· πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕ-
μνον σοι κατ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ τὴν δύνα-
μιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξου-
σίαν, ἀδιαίρετον, ἀκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁ-
μοῦσιν, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν
Χριστέ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σε ὕμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ
πάντες ἰάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου
σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαυρώθη, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἀδῇ καταβαῖς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες: Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θαυματοποιόν σε τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναίμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Η ζωοδόχος σου Ἐγερσις Κύριε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν: Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι· ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν Ἀδῇ δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ινα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, ἐαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσης πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Μητροφάνους.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα.

Ακατάληπτε μόνῃ Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾠσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Γερῶς τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς αἰς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν, καὶ Λόγον, καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ως φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφὼς Θεοῦ Λόγε, τὸ τριστὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι παλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἠλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ρώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι: Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ρῦσαι καὶ σῶσάν με.

Ισηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεὸς τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Απὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισηλίον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερέσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ κατ' ἡμᾶς ἐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξαῖζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθεές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν, Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μετ' ὧν ἡμεῖς δοξαῖζομεν λέγοντες: Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Εἰθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σωματωθεῖς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σὲ δοξαῖζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς, τρίφωτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισηλίον. Δίς.

Η πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη

Μονὰς τρισηλίε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

ᾠδὴ ε'. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρικάϊς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Ιθυον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισηλίε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ανοῖξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κυθύντος ἐκ νηδύος σου Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισηλίον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίας φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάνναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάνναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων Ποιητὴς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξαῖζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς παλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικάϊς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ παλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλο-

ξενίας μισθόν, τὸν Ἰσαάκ ἀντιδοῦς δι' ἔλεον· ὃν περ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντὺργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντης σου γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὡδὴ ἡ. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ανάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἦν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ρυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἁσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τέκνον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ιδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῇ, αἱ Θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἀφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· ταύταις συμφώνως, μοναδικὴ Τριάς σε δοξάζομεν. Δίς.

Απλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτεῖρον. Θεοτοκίον.

Ναὸν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγεῦς σου Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἦν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.
Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς

Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκεὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ Ἄδης ἐπωδύρετο: Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ἀπόρρητον Μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομήτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνώμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια,
ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καί με ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Δόγε.

Εν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ αἰζωΐας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ, καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἄγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· ὅσοι πᾶσαν γὰρ Κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γάρ, ὡς Πατρὶ τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι· τρίβες βαδιῶνται, τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζωορὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις ὁ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Α'. Ἦχον, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾠ-
» σωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν ταῖς ἀκάνθαις, ἀ-

κανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατος δεδυνκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδύς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἰρμός:

ᾠσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θριοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδοξασται.

Ως μὲν θνητός, θανάτῳ θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιεύχος, Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τὴν νεκρὸν ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς:

σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

Ἀγῶ τρίτον μέλισμα σοί, Θεοτόκε.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις, ἐπιθρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σῆ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδοξασται.

Ω συναλλαγματῶν τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως, παρεκτικὸς ὢν Θεὸς, Πνεῦμα θείον δούς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρυξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε ταῖς θαλάσσαις Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελαίληνται περί σου, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, ταῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανέστραφη.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρύψις ἄχραντε Σταυρέ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμαίων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ινα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον Μῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, ἄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ράβδος ρίζης Ἰεσοῦ, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Ινα θείας κοινωνοῦς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβῶν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιῶν ἀγάπησιν Κύρια· τὸν μονογενῆ γαίρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν ραπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δὲ ὦν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ Ζωὴ θανάτῳ ὠμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἔνεκεν· καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένη, πάντας συνανέστησας, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μηήσθητι Χριστέ, ἥς ἐκτίσω ποίμνης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς, ταῖς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξαίμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν οὕς κατέπειν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἄδου,

φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Οστήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευθεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστηκώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἐνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίσμου εἰ ὁ Κύριος, καὶ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ἐνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προστάγματατά σου, ἐν αἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτὴ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς, ὁ Παντεπόπτης καὶ ἅπασαν δικαίως, κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδάμ τῆς παύλαι, ἐρρύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀλητῇτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παρὰ σχου, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἀγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνῃ ἐδείχθης Ἀειπαρθένος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγῃ πλευράν, ὡς Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἡλευθέρωσας.

Ισος Πατρί, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δάμον, τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδάμ τῷ πρωτοπλάστῳ, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἔμψυχον, ἐαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ισος Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Αβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλαγχνῇ καθόδῳ σου· σαρκω-
θεῖς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγωνῶς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεύργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρω-
θέντα ζωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀνα-
στάσεως, ταῦτα Χριστέ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἐπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστοργῷ, καὶ τοῖς
ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν
Υἱόν σου ἴλεων, τοῖς ἐπτακόσι δούλοις σου,
καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σκηνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειραθεῖς, Ἄδου τραυματίας,
πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· ὅθεν σοὶ
κραυγάζω: Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Φιλάνθρωπε.

Ανοίγονταί σοι Χριστέ, φόβῳ πύλαι Ἄδου,
σκευὴ ἐχθροῦ δὲ ἀρπαίζονται· ὅθεν σοὶ
Γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κοι-
σάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ κατ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου
Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑ-
πάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεῖς τὴν Θεότη-
τα ἄνθρωπος.

Αβύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταγίδος,
Πάναγνε τῶν παθῶν ρύσαι με· πέφυκας
λίμην γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμαμάτων τοῖς
πίστει σοὶ προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Εξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρ-
μον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδαὶμ χορεύει, καὶ χαί-
ρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πα-
τριαρχαῖς, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύτως, τὸ θεῖον
κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν,
καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεί-
τωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέ-
στησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρου-
σα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ

Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἄδου σή-
μερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρα-
νοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ
τὰς ἐπαρσεις, καὶ πύλας τῆς Ἄδου διαθλάττει,
τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐ-
» δρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ,
» τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς
» καταύγασον, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντας, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ερράγη τὸ τοῦ Ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτα-
σμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν
ἐγκεκρυμμένην τῷ γραίμματι δηλοῦν, τοῖς πι-
στοῖς ἀλήθειαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζουσιν, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες θεορρύ-
τοι ζωοποιῦ αἵματος Χριστέ, οἰκονομι-
κῶς ἀποσταίζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέ-
πλασαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντας, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν,
καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ
πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα, Εὐ-
λογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ φιλὸν ὁ ἥλιος, ἐν σταυρῷ κρεμαίμενον
ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σε-
σαρκωμένον ὁρῶν, ὃ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος Ἄδης ὁ δεῖλαιος,
τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων
βώσας ἡμεσε· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέ-
φυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ, σὲ ὁμολο-
γοῦσι Θεογεννήτριαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσαρ-
κῶται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Οτῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἁνῶ
Δυναμίεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθημέρος, παρ-
θενκαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμιλή-
σαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦ πό-

στατος σὰρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κηῖτασαν ἐγνώμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἓνα γὰρ, σε-
σαρκωμένον ἀγνή γεγέννηκας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβεῖα
» προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δέ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ερράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρὸς
σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ Κτίσις συνε-
κλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανέστης Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πε-
πτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ ξύλου ἀνωρθώσω
θεῖα δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἐμψυχον χωρίον
κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν, τοῖς βροτοῖς γὰρ
Θεογεννήτορ, ἀχραντε κατήλλαξας· καὶ ἀξίως
πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ο Λόγος οὐ παθητός, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεό-
τητι· πάσχει σαρκὶ δέ Θεός, ὃ καὶ ψάλλο-
μεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Υπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθης ὡς ἀθά-
νατος Σῶτερ, καὶ σῶζεις θανάτῃ τῆς μέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ατρεύομεν εὐσεβῶς, τρισυπόστατον Θεότη-
τα, ἐνιζομένην ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Η τάξεις τὰς νοεράς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα,
καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλο-
γοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικόν, ὠραιότερον ἀνέδει-
ξας, ἐξαστράψασα σάρκα Θεότητος. Εὐ-

λογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**αινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές! τῆς
» Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην,
» σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ,
» καὶ σαρκοφόρος ὥφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ
» μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφραίως,
» ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ιδέσθαι σέ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου
ἀναρτηθέντα Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δέ
πάσχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ
ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ Ἄδου
λελυκότα· ὅθεν Χριστέ σε, ὡς παντοδύναμον
μεγαλύνομεν.

Φθορὰς θανάτου ἔσωσας Χριστέ, τοὺς Προ-
πάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός,
καὶ ζωὴν ἐξηγήσας, νεκροὺς ἀναστήσας, χει-
ραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ
θεῖαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· ὅθεν πηγὴν σε, φω-
τὸς αἰεζῶου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὥφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ὥ-
κησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπει-
ράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σε
πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις Σεμνὴ λιταῖς σου,
τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάττον εἰς τέλος,
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν
ἐπήγασας· οὐ διὰ σταυρώσεως Σῶτερ
γευσάμενος, τῇ ἐσῖα τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι,
ἐδωρήσω Χριστέ ὡς φιάνθρωπος.

Εσώσας με ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστέ
καὶ ὑψώσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ
σῷ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθισας,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρθένε, τοῖς
εὐαγέσι πιστοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται·
πόθῳ γὰρ πόθον αἰεὶ θεῖον, καὶ πνευματικόν
προσλαμβάνοντες, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύ-
νουσιν.

Εθου ἡμῖν ἀκαταίσχυτον πρέσβιν, τὴν σέ
Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ταῖς ἐντεύξε-
σιν, ἱλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικόν
ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχό-
μενον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμασία, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαράς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὔρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Υμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπινδαλίζουσαι. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἀγγελὸς ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· Οἶμοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἐνδοθεν τῷ μνημεῖο ἐβόα· Τί κλαίεις, ὦ Γύναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτη δὲ στραφείσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν Ζωήν· Ληστής δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Εἴτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον· Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν. Ὁρχ. σελ. 11.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἀρχῇ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὥλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίσει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξι, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτήρ βοήσας τὸ, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίσει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας, προσετύπε τὸν Σταυρόν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίσει τῆτον, κατὰ Δαιμόνων ὄπλον κραταιόν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἓνα Θεόν, ἓνα Κύριον,

ὡς ἐξ ἐνὸς Ἡλίου· τρισσολαμπής γάρ ἐστιν ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διήλθε σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν Δεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτὸν, πῖον ἀλατόμητον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἡμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἡμαρτόν σοι· ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπώσῃ, μὴ βδελύξῃ με Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθὴς τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξαί με μεταγνόντα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με Σῶτερ δικαιώματα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος ἐν δυνάμωσον.

Πρόφθασον Κύριε ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμον· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσαγάγε με κατανύξεως, ὅπως πενήθσω μου τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Λύτρωσαι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρος, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἵσχη· αὐγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει· φῶς τῆς σῆς δώρησαι Σῶτερ ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι, ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τῇ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου Χριστέ ἡ δύναμις· αἰσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν Κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχυί, τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφίμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβίμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου

καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλῃ δια σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν Τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἧσαν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλασάντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Εσπερινὸν ὕμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ὠδῶν πνευματικῶν· ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιοπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα, τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὕμνωδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῇ Δευτέρᾳ Πρωί.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνῃ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμαρτον· πρίν με καταδικάσης, φείσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Εως πότε ψυχὴ μου, ἐπιμένεις τοῖς πταισμάθεσιν; Ἄββε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία, μήτηρ καὶ παρθένε, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὃ ἐν Ἑδὲμ Παραδείσῳ· ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἄνευ σπορᾶς ὁ μόνος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Επὶ τῆς δίκης τῆς φοβεῆς, ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θαύτῳ, μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Φοβερόν δικαστήριον, περιμένει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα ἔγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Ταῖ ἐπεράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ, σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες, τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Ταῖ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἠψφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**αραὼ τὰ ἄρματα, βυθῷ καλύψας Κύριε,
» τὴν θάλασσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας
» ἄσμασι τὸν ὑμνοῦντά σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τροπάρια.

Εγκλημάτων ῥῦσαι με, μυρίων Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὧν περ ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῇ Πόρνῃ.

Paraclitichí.

14

Γεγονότα σπηλαιον, ληστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν ἀνάδειξον, Φιλάνθρωπε οἰκόν σου, ὁ θαλήματι, τεχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος, τοῦ Θεοῦ παρεδράμετε, βασάνων τὸ κλυδώνιον, Θεόπνευστοι Μάρτυρες, καὶ πρὸς ἐνθεον, ἐφθάσατε λιμένα.

Λαμπρυνθέντες Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, τὸ σκότος τὸ βαθύτατον, ἐξέφυγον χαίροντες, οἱ πανεύφημοι, τῆς εἰδωλομανίας.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἀμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις, μετάνοιαν δίδου μοι, κατανύξεως, πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

» Ἀγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσμα καινόν.

Αναρχον φῶς καὶ περιεκτικόν, φαίους ὑπάρχων παντός Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, τῇ ἐπιστάσι φωταγώγησον, τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελοπρεπῶς, τῇ πανολβίῳ μεθέξει οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ, τῆς σῆς κρυφιοτήτος, τοῖς ὠραιότατοις ἐναστράπτονται, Θεοῖς χαρίσμασιν.

Ως ἀγαθὸν καὶ ζωποιοῦν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα πανσθενές τοῦ Πατρὸς, οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐξερέωσε, Θεαῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν Θεῖε Γαβριήλ, ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν πανολβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἀναβόησον· Χαῖρε Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Κύριε, καὶ μόνε Πολυέλεε,
» καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, βοηθείας, ὡς φι-
» λάνθρωπος.

Τροπάρια.

Ως Πέτρον βυθιζόμενον, διέσωσας φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με, τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν· αὐτὸς με Ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες, ἀδίκως φλογιζόμενοι, αὐλῶς τοῦ αὐλοῦ, ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα, ἠφάνισαν τοῦ πλάγῃ, καὶ στεφαίνων ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ ποταμούς χρηστότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χοροὺς, κρυφίότητος τῆς σῆς, αἶγλη διαλάμποντας.

Ἰνα δείξης ἐμφανῶς, τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου, καὶ ἰσχύος Δέσποτα Χριστέ, τῆς σῆς δόξης κοινωνῆς, τοὺς Νόας παρήγαγες.

Τρόμῳ σοι λειτουργικῶς, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, παρεστῶσαι μέλπουσιν αἰεὶ, τὴν σὴν δύναμιν Χριστέ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Οἷον εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἀνελλειπῶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Δεσπότης τοῦδε τοῦ παντός, Θεομήτορ καὶ πηγὴν, χάριτός σε ἔδειξεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ
» τὸ ὄρμημά σου.

Τροπάρια.

Λύσον τοὺς δεσμοὺς, τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ συνδήσας, μέτοχον ποιήσον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς, μετανοίας τρόπους μοι, Ἦλιε Χριστέ, τῶν κακῶν μου, ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε σοφοί, Ἀθληταὶ ὡς ἄνθρωποι, ὕλην ἀθείας τεφροῦντες, καὶ τῆς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νέκρωσιν Χριστοῦ, ἐκμιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὠμίλειτε ποικίλοις· ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν κληροῦσθε.

Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἀγνή, ἀληθῇ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, ἀμαρτανόντων ἡ προστασία.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Νεφέλαι τὴν τρισηλίον, φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θεία βουλήσει, τριαδικοῖ Διακόσμοι, κυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μουῦνται κρυφίότητα, τὴν αὔλον οἱ Ἀγγελοι, τῇ ἐγγύτητι τῆς θραυρίας, τῆς σῆς Χριστέ λαμπόμενοι: Τῇ δυνάμει σε δόξα, κραυγάζοντες.

Εν Κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας, πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται, ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας, τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἀγγελοι, περιέποντες Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν ἄδυτον λαμπρότητα, τῆς Θεότητος τῆς ὑπερθέου, πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, τῇ σκέπη σου Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥύσαι με Θεογεννήτορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴτιον τέξασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ ψυχῇ, καὶ
» ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς ταῖς προσταγματά σου.

Τροπάρια.

Μὴ στήσης με γυμνὸν ἔργων καλῶν, ἐπὶ τοῦ βήματός σου φιλάνθρωπε Χριστέ· ἀλλ' ἀμφιάσον θείων πράξεων, καταστολαῖς, διαμετανοίας.

Επλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως βόθρῳ ἐμπέπτωκα βαθεῖ· μὴ πκρίδης με, ἀλλὰ ἴασαι, ἐπιστροφῆς Δέσποτα φαρμάκῳ.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ο Κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται σύμπας ἅγιοι Μάρτυρες· καὶ γὰρ ὑπερκόσμιον εὗρατε, διαγωγὴν μετὰ τῶν Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς, τὸν Λόγον τέξασα, καὶ παρθενεύουσα, τῶν αλόγων με ῥύσαι πράξεων, λόγοις σεπτοῖς, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισσοφегγει φωτὶ λελαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν, οἱ Σεραφίμ διδάσκουσι βοῶντες, φωνὴν τὴν τρισά-

γιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι, φωτιζόμενοι οἱ Ἀγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ανευ σποράς ὁ Ἀρχάγγελος Κόρη, σοὶ Γαβριήλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην, εὐηγγελίσατο Θεοτόκε πάλιν σεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας, » μὴ παρίδης: Σῶσον Σωτὴρ ὡς ἔσωσας, τοῦ » Σηρός τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Υπεραρθεῖς τῇ διανοίᾳ, ὡς ὁ πάλαι Φαρισαῖος πρὶν, πτώμα κατέπεσα δεινόν· καὶ ὁρῶν ὁ πλάνος τέρπεται Χριστὲ, ὁ ταπεινῶσας τὸν Σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Φιλαμαρτήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ πώποτε, καὶ ἔδαπάνησα τὴν σὴν, μακροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀναισθητῶν· ἐπίσρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Ιταμωτάτη προαιρέσει, οἱ παρσίνομοι τῆς εὐφρονας, καταδικάζοντες πυρὶ, καὶ πριζῆρσι καὶ στρεβλώσεσι, χρυσίου λαμπροτέρους, ὡς ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριστοῦ κληρονόμους.

Σταδίων πλήρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν, ὑπελθόντες ἐνίκησατε, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ τοὺς στεφάνους.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν ἀγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἐμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε, τοῦ Πλαστουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σκηνώσεως Ἰωάννης.

Τὸ πρῶτον καὶ παντουργόν, τῆς ἀγαθαρχίας φέγγος, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε, κραυγάζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυναμίεσιν.

Ο Κόσμον τὸν νοητὸν, ἐν παναρμονίᾳ τάξει, κοσμήσας Ἀόρατε, τούτῃ ἐκμιμεῖσθαι τὸ εὐτακτον, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Ιάσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος, ἀένναον ἔδειξε· τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἦν τὰ τραύματα, Θεοτόκε Παρθένε Σεράπευσον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ θύραις ἢ ἔξοδος, μετανοίας ὡς ψυχὴ, καρπούς ἐπιδείξαι, πρὶν ἂν κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρω, ἀληθῆς ἐπιγνώσεως. τὰς καρδίας, μετανοίας σῆτον φέροντες, ὅπως Σερίσωμεν στάχυν δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λαμπτήρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι, τῶν ἀπόρων πλουτισταί, Κυρίου Μάρτυρες, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, στερουμένην ἀρετῶν καταπλουτίσατε.

Ο σῶσας τὸν Τελώνην, ἀπὸ βάθους στενάξαντα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δέξαι καὶ σῶσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, τῶν δοξασάντων σε Χριστὲ οἰκείοις μέλεσι.

Θεοτοκίον.

Η κρήνη ἢ τὸ ὕδωρ, τῆς ἀφέσεως βρύουσα, τὰς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως σε αἰεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμῶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Σοβαρὸς ὁ τύραννος. **Σ**ταθερῷ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι βλέποντες, τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, μεδέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Α κλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότῳ σχέσει τε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τῇ δέσει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε Λόγον τὸν ἀναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν προαιώνιον θείαν γέννησιν: Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταθάντα θείῃ τῇ δυνάμει, καὶ ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γέλῳτι Χαμ πατρικῇ ἀποφάσει, δοῦλος γεγένηται· τί ποιήσεις ψυχὴ μου, δουλωθεῖσα

πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδουμένη τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Επιμανεῖς Καὶν ἀδελφοκτόνος ἀφρόνως, γέγονε· τούτου ὥφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φονεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχὴ μου, ταῖς φιληδονίαις, καὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικὰ.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκεύη τὰ τίμια, ταῖς λαμπούσας λαμπάδας, αἶγλην Θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, πίστει συνελθόντες, τιμήσωμεν ἀξίως.

Ο τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἷμα, ὑπὲρ θυμίαμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐτῶν δέησιν, τῆς ἐν μετανοίᾳ σοι, προσπίπτοντας σῶσον, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Υπερβολῇ ἀσωτείας τῷ Ἄδῃ, νυνὶ προσήγγισα· ὑπερβάλλουσιν Κόρη, εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον, ἀρήτῳ τσκοῦσα, οἰκτεῖράς με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐνύλου φλόγα πυρὸς.

Ως πάντων Δημιουργός, τοὺς Ἀγγέλους ἐνόησας, καὶ παρεστήκασιν φόβῳ κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει Θείου πυρὸς, ὥσπερ φλόγες χρηματίζοντες, ἐπουράνιοι Νόες κραυγάζουσιν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγγέλους καὶ νοερούς, τοὺς Ἀγγέλους προὔπεστησας, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων σοὶ κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, Θεογεννῆτορ Παρθένη γεγέννηκας· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέν σε, ἐν τῇ βασιλῇ
» τῷ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δαυιδ
» δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλάστησας, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης
» Δαυὶδ.

Τροπαρία.

Ιακώβ πρωτοτόκια εἴληφε, δι' ἐγκράτειαν ποτὲ, καὶ Ἡσαΐα τὰ πρωτεῖα ἀπέδωκε, μὴ κρατήσας τῆς γαστρὸς. Ὡς κακὸν ἀκρασία! Ὡς μέ-

γα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν· στέργε ὡς ψυχὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ως πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος, ἐστεφανώται Ἰωβ· πειρασμῶν γὰρ συρρέουσιν αὐτῷ χεῖμαρροι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ τῆς καρδίας τὸν πύργον· τῷτον ζήλῃ πάντοτε, ἄτρωτος μένουσα, τοῖς τῷ πονηρῷ, ὡς ψυχὴ μηχανήμασι.

Μαρτυρικὰ.

Στομωθέντες πυρὶ Θείου Πνεύματος, ξίφη ὥφθητε σαφῶς, ἐναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, Ἀθλοφόροι τῷ Χριστῷ· καὶ μεγάλως ταῖς νίκαις κατακλιζόμενοι, ἐστεφανώθητε, τῇ παντοδυναμίᾳ χειρὶ τοῦ Παντάναντος.

Η ἀμέτρων μου κακῶν τὴν πληθύν, ἐξαλείψαι ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, τὸν ὑμῶν τοὺς ἀπείρους, καμάτους δεξάμενον, καὶ τοῖς στρατεύμασι, τοῖς τῶν Ἀσωμάτων ὑμᾶς ἀριθμήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη παλάτιον, οἶκον δεῖξόν με φωτός. Ἀδιόδευτε πύλη, ὑπάνοιξον μετανοίας μοι ὁδούς. Γῆ ἀγία πρὸς γῆν με, πράεων ὁδήγησον Δέσποινα· πάσης με δεῖξον, δεσπρτείας παθῶν ἀπελεύθερον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, νῦν παρεσῶτες Χοροὶ, πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς ἐφικτόν, ὡς Θεοτάτα, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ισοσθενῇ τὴν Τριάδα δοξάζειν, ἀξιοθέντες τρυφῶς, ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι πρώτως πυρσούμενοι, λάμπειν δευτεροφρῶς ἀξιώσατε, τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπίδα, πάντες γινώσκομεν· σοῦ γὰρ ὁ πανάχραντος Τόκος διέσωσεν, Αἵματι Θεουργικῷ τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικὰ.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν· τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄταπα λογι-

ζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θάατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Α'γγέλων οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, προσάγαγε τὴν δέησιν, Παναγία τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ὁμολογοῦντάς σε, ἀληθῆ Θεοτόκον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Α'θετήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λησὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν κακῶν με τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης ῥῦσαί με Σωτὴρ, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ, σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Χερσὶμ, καὶ Σεραφίμ, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ Κυριότητες, Ἀγγελοι, καὶ Ἐξουσίαι πᾶσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργόν, παριδεῖν με τότε τὰ σφάλματα, ὅταν μέλλῃ τὴν γῆν κρίναι, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ε'ξ αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν βάψαντες Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, συμβασιλεύειν ὄντως, κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτοὺς, πάντοτε γεραίρουσι.

Δόξα.

Τρισυπόστατον πισοί, μίαν Θεότητα, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον, σὺν Πνεύματι, τῷ παρακλητῇ πάντες, ἀγγελικαῖς βοήσωμεν φωναῖς, ἀσιγήτως· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς κυσφορήσασα, Νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθει, καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου, τῇ μετανοίᾳ φώτισον Ἀγνή, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἐκέτευσ, ἥς ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτὴρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω· καὶ πρὸς βάθος ἀπογνωσέως με ἔλκουσιν· ἀλλ' ὥς ποτε θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ· Ἰλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σε Δέσποτα ἡ ἔλευσις, ἐν ἣ καθίσσης κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσας· μὴ οὖν κρίνης με τὸν κατακεκριμένον· ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὁμοία.

Ω'ς ὀρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασιν, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων ἐνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύειν Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ Κόσμου, δεόμεθά σε πάντες· ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνωμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβιν.

Η' νῖκα τῷ φθαρτῷ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκήνης, προσάτην εὐροίμῃ σε, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, καθοδηγῶντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεστώτης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σου τοὺς δούλους.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ε'σπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ὠδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστί. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

XX

Τῇ ΤΡΙΤῃ, ΠΡΩΓ.

⌘⌘⌘⌘⌘

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ με μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνώστα ἡμάρτον· πρίν με καταδικάσης, φείσασαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Εως πότε ψυχὴ με ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπερδесιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνώστα ἡμάρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχῇ μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσης· Ἠμάρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Θεομακάριζε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενῆσάν με, ψυχὴν θαλάπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, ξεναγμῷ τῆς καρδίας μου: Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα. Θείας πίστεως.

Εν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς ἐκ βάθους: Θεομακά-

ριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρία δέ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὤθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
» ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά
» σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια.

Εαυτοὺς θαρμῶς ἀδελφοί κλαύσωμεν, ὅλη τῇ ψυχῇ· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος· ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδραῖς λαμπάδας, ὅπως θείου νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην· τοῦτον ζήλου ψυχῇ, καὶ σῶζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

Οφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν ξέρησιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ιατρεῖον ὥφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καταχρέως ὑμᾶς γεραίροντες αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, Στάμνε λογικῇ, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρομοῦ.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος βλαστήμα θείον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκθλαστάνειν, τῷ

Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατῆφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ, προτρέχων ἀστήρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἅπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ᾿Αδῇ Πνεύματι θείῳ, ἐγγίζουσιν προμηνύσας Προφήτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἐνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, Παρθένε μετὰ Ἀγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἵτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ρύσασθαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
» εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐξερεώ-
» σην διὰ σοῦ ὁ Θεός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. Κριτὰ δικαιοτάτε, οἵκτειρον σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ανάτολῃ Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Γῆς νοητῆς οἰκῆτορες, ξύλα κατὰ καρπὰ, τῇ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ταῖς μυριαδάς ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ προσρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι, λαβεῖν, τοῦτον ἴλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κα-

τεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ημάρτηκά σοι ἠνόμησα, καὶ δεινῶς, Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτερήσόν με.

Εν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόντε τῇ νέῃ λαῷ, ἰκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, Ἱεουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἀχραντε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ κατὰ σκίον ὄρος, ὁ Ἀββακούμ προεώ-
» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ
» Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ἐξ ὄρους, κατασκήνους
» δασέος.

Τροπάρια.

Οπηγάσας ἐκ πέτρας, παλαι λαῷ, ἀπειθοῦντι Χριστῇ καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἱάμα, ἐκ τῆς ψυχῆς μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλύσον.

Γατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλαγχνῶ ρόπῃ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς Ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥῶσιν, τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτίρμων.

Μαρτυρικά.

Συμπαθοῦς Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτοὺς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου, χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων, ὑπέστητε Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τῇ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὁδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος, ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἡ σκευάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνὴν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίῃ δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ρῦσαι με πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντάς σε, καὶ καταχρέως πίσει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχή, καὶ Θεῷ τῷ Κτίσει σου βόησον: Ἡμαρτον, ἱλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβεράς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τῷ Προδρόμου θείαις παρακληήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς αἰεὶ βυθιζόμενον, Βαπτισὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὁρμῇ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν αὐλῶν Λειτουργῶν, μετὰ Ἀγίων ἀπάντων, ἰκέτευε Χριστόν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Πανάμωμε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες ἀνυμνεῖμέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ
» μονογενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
» καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
» πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τροπάρια.

Ραντίσας με μετανοίας ὑσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὁφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλης Ἰησοῦ κρίναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οί μώλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με, διὰ πλῆθος ἐλέους.

Μαρτυρικά.

Συντέτριπται τὰ ὄσπράκινά σκεύη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἀγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος, θολεροῦς τῆς χειμαρρόους.

Θεοτοκίον.

Τῷ Τόκῳ σου ἀπεξείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ Προπάτορος ἀράν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμοὺς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίσει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Επὶ τῆς γῆς, ὥσπερ Ἀγγελος Μάικαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὦφθης· καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφῆτα τὸν κηρυττόμενον· ὃν ἀπαύσως αἶτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὦφθης, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκε, Παρθένε Θεοχαρίτωτε· τῆς σενοχωρούσης με, ἀμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεῖξη, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι φθοράς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θνητοῦ τὸν Προφῆτην.

Τροπάρια.

Ημβλύνθην ἀμαρτίας ὁμίχλη, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος· ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμέ λόγχῃ ποτε, Χριστέ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν ἐφρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ως ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταί, πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς, προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης, τοῖς βυθοῖς ὠμίλειτε, ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριστός, Ἀθληταί, νίκης σεφάνοις τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμει.

Θεοτοκίον.

Ηθύρα τῶν πιζῶς σωζομένων, ἡ πύλη, ἣν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, ὑπάνοιξον, τοῖς πιζῶς σὲ ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Υδατι χειμαρρόον τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου ἐβάπτισας· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, Σοφὲ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Αβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφῆτα λείεις, ὑπερῶα τοῖς ὕδασιν, οὐρανούς γεγαύζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον· ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεςιν.

Ηγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν· μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε· ἥς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Αῖσαντε ἡ σάρκα τῷ Πλασουργῷ δανεισα-
μένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, σὺν Προφή-
ταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, τοῦτον
πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ
» τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ-
» λογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εὔγυνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ
ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ·
Ἀρετῶν σολαῖς με καταφαιδρυνον.

Οφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῇ
ἀκρασίας ἐρρύπωθην, καὶ ἐβδελύχθην
ἐκώπιόν σου Ἰησοῦ· ὡς τὸν Ἀσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικά.

Υπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότες, ὑπερτέρους
ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ Ὀπλῖται,
φωστῆρες Θεῖοι· διὰ τοῦτο πιζῶς μακαρίζεσθε.

Αμπρυνθέντες τῇ αἰγλῇ τῶν βασάνων, ἀ-
πησράψατε πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντα
ζόφον τῆς ἀθείας, ἐδιώξατε, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνέ-
χοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας, καὶ ἁμαρτίας
ἀπαλλάξόν με, Δέσποινα, Θεότοκε Ἀειπαρθένε.

Κανὼν τοῦ Προδρ. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ο λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχὴν με καταύ-
γασον, ἐσθεςμένην ῥαθυμία καὶ τυφλώτ-
τουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους, καθοδηγῶν με
Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δεδοικα,
περικείμενος πληθὺν αἰτόπων πράξεων·
Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι ῥῦσαί με πυ-
ρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προσάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιληπτόρ μου Πρό-
δρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὀρωμένων
τε, περιφύλαττε σκέπε, καὶ Βασιλείας οὐρα-
κῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεότοκε, τὸν Υἱόν σου ἰκέτευε, σὺν
Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι,
τῆς μελλύσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς
τοὺς σὲ τιμῶντας αἰεί.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων αἰσιγῆτως, ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ

» πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτί-
» στην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Οτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω, ἐνοικοῦντα τῇ
καρδίᾳ τῇ ἐμῇ, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς,
ἁμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν
δίκην Παμβασίλεῦ· μή με βδελύξη νυνὶ μετα-
γνόντα.

Υῆς τῆς ἀγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλε ἀξιώσον
καί με, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πραεῖς, μετανοία
ἀποπλύνας με, γηϊνῆς ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀ-
ναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικά.

Εν τῷ οἰκείῳ ὕμῳ αἵματι, κατεβάφησαν
οἱ πόδες ὕμῳ, ὑποσκελίζοντες ἐχθροὺς,
καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον ποιοῦμενοι, ὁσίως
πανευκλεεῖς, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Ἀ-
θλοφόροι.

Εναπεδύσασθε προθύμως πρὸς τὰ μέγιστα
παλαισμάτα ὑμεῖς, ἀπογυμνώσαντες ἐχ-
θρὸν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ στεφα-
νηφόροι, ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ
Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακώβ τὴν καλλονὴν σε ὁ ὠραῖος καλ-
λεὶ Κύριος Ἀγνή, ἠγαπηκῶς, τὴν σὴν νη-
δὺν, Παναμώμητε κατώκησεν, ἀνθρώπων τὴν
οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ
νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀστέκτω πυρί.

Αμὲν τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν ταῖς ἁμαρ-
τίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη
Θεῖε Προφήτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορ-
τίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν
σωζομένων μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγ-
γοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν
σκότει πονηρῶν ἔργων, ὅλον συνεχόμενον, δυ-
σωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ
ἐνδόξου καὶ Θεοῦ Βαπτιστοῦ σου.

Ερήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετα-
νοίας εὐκαρπία ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου
Θεῖε Προφήτα, ἀκानθηφορήσασαν, τὴν ψυχὴν
μου πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλα-
στήσω ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἀγίων
Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ
τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ

μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐ-
» λέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ
» ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδού καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἰλα-
σμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλῃσον λοιπὸν, ὦ ψυχὴ,
ποιούσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπὸν σε
εὖρη, θανάτῳ ἀξίῃ φοβερά, καὶ ὡς συκὴν τὴν
πάλαι, ἐκτεμῆσα, τῷ πυρὶ, τῷ ἐκείθεν πέμψῃ.

Ως ὁ ποτὲ Πλούσιος, ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς,
ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολ-
λὴν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν
λιθώδη, ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως καὶ
ἐπὶ τέλους, εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκο-
τισμένος.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στερόως,
ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης
ἀνιέρου πολλοὺς ἀφηρπάσατε λαοὺς, μεταβο-
λαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντας τῷ φωτὶ τῆς θεο-
γνωσίας.

Ηΰκνημένα ὥφθητε, ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ,
παρατάξεις, θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ,
καὶ σκεύη τὴν αἴγλην χωρήσαντα, τῆς ἀγίας
Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς, τῆς
εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοητῆς, ἀλη-
θεῖς ὀπλῖται.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῇ νεφέλῃ σε, ὁ Προφήτης προορᾷ,
ἐξ ἧς μέγας ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χρι-
στὸς ὁ Θεός καὶ ἐφώτισε, τὰ πρὶν ἐσκοτισμέ-
να· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν
μου νέφη, ἐκδιώξαι καὶ φωτὶ, θεῖῳ φαιδρυν-
θῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν νόμῳ σκιαῇ.

Εκ νόμου σκιαῆς προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς
θείας χάριτος, πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς
γῆς πληρώματα Σοφεί, φωταγωγῆσαν, καὶ σκό-
τος, ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφῆτα·
διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ως Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστής,
ὡς μετανοίας λαμπτήρ, ὡς ὀρθρος εὐσε-
βείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιω-

θεῖσαν κακίᾳ, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, δι' ἐ-
πιγνώσεως θείας, καινεργήσας φωταγωγήσον.

Εν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δι-
κης Σοφεί κρινόμενόν με ῥύσαι, ἀπειλῆς
μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῶν
σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν σω-
τῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τε-
χθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων,
Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ
Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι
τὸν Κόσμον, Παναγία Μητροπάργε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε,
καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθά-
ρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς
τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δά-
κρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· Ὁ
Θεός σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φι-
λάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην
τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ
ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λο-
γιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ
Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαν-
το οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς
καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἀπάν-
των Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύ-
σιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμεν σοι· Χαῖρε
Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Αϋθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν
προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώ-
ρισας· τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαν-
τά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκisas κραζόντα·
Μνήσθητί μου Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐσπιλωμένην κεκτη-
μένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσ-
έρχομαι· κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἥττημένος
κραζῶ σοι Σωτῆρ, τῷ εἰδότει μόνῳ τὰ κρύφια·
Κάθαρόν με τῇ σῇ, εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ως μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς γενό-
μενος, θεῖς Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με

πταίσμασιν, ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἱεσίσαις
βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς μετανοίας τρίβους Πα-
νεύκρημε, εἰσαγούσας καλῶς, πρὸς Βασιλείαν
Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ἀγωνισάμενοι, γεν-
ναῖοι Ἀθληταί, μυρίους πόνους ἠνέγκατε,
καὶ διὰ τοῦτο πάντα, πόνον κουφίζετε διηνε-
κῶς, καὶ πνευμάτων λώβην διώκετε· ὅθεν πί-
σται ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργός, ἡ τρισυπό-
στατος Μονὰς ὡς ἀληθῶς, ὑπάρχει, ἣν περ
δοξάζομεν· Πατὴρ γάρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὁ
ἐνιαῖος καὶ συνεκτικός, τῶν ἀπάντων Δεσπό-
της καὶ Κύριος, εἰς Θεὸς ἐν τρισί, Προσώποις
γνωρίζεται.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αῖμαρτάνοντα αἰεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν
τὸν ἀγαθόν, Παρθενομῆτορ οἰκτείρησον,
καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον
Ἀγνή, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις φύγω, ὑ-
μνῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ηῖ κτίσις ἡλλοιώθη Λόγε τῇ σταυρώσει σου,
ὁ ἥλιος ἀκτίνας, συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ
ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς πιστὸς
σέσωσται· ὅθεν δοξάζομεν, σοῦ τὸν ἄμετρον
πλοῦτον.

Οἱ σάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμε-
νος, Θεὸς τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσ-
επάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερράγμένους,
ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ ηὐδόκησε, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους.

Ρᾶνίδες θεωρρύτου αἵματος καὶ ὕδατος, ἀ-
νέπλασαν τὸν Κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευ-
ρᾶς σου· τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλύνεις ὡς οἰκτίρ-
μων, πάντων τὰς ἀμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ αἵ-
ματι, τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Εν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου,
τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ῥαθυμῶς ἐξετέ-
λεσα, καὶ πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν·
ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἐγείρασά, σῶσόν με πρὸς
μετάνοιαν Κόρη.

Τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου Ἀγνή θεράπευ-
σον, καὶ στήσον τῇ νοός μου, τὴν πλάνην,
καὶ ἀξιώσον, καθαρά σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ
ἐξαιτεῖσθαι χάριν, εὐρεῖν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δίκης.

Απόθου ταπεινὴ ψυχὴ μου τὰ δυσβάστακτα,
φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσελθε δακρύθ-
σα, καὶ βοῶσα: Τὸν ζυγὸν ἀγνή Παρθένε με
ἀξιώσον, τὸν ἐλαφρὸν βαρύνειν, τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σου, διήλθε Πάναγνε,
ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ σταυροῦ προσέ-
βλεψας, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ
μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον
παρθένον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τί-
μιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτη-
ρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον,
τῇ Βασιλείᾳ τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς
Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλά-
σησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν σταυρω-
θέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρ-
τυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοού-
σιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα,
καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων, ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτῶμενον, Χριστέ μου ὡς ἐώ-
ρακεν, Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος
καὶ Μητήρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνε-
βόα: Μὴ με δείξης ἄτεκνον, ἣν ἐφύλαξας ἀγνήν
καὶ μετὰ τόκον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐ-
ρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ
ὑψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰς
σύμπαντας. Κύριε δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώ-
θης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς
ἐν πίσει προσκυνῶντας, τὴν ἐκκσίον σὺ Σταύ-
ρωσιν. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβα-
λοῦμεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν
ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ
ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγ-
γέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ
ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμασίζετο; Σέλων ἐκλυ-
τρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ὡς
ζωοδότῃ βοῶμέν σοι: Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ
ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε: Τί σοι
ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος
καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σὺ, Υἱέ
μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν θείαν
συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερ-
ἐκείνα, πάσης τῆς Κτίσεως, ὅπως τιμήσῃς
με τὸν πρίν, δεινῶς ἀτιμασθέντα· λόγῃ τὴν
πλευράν σου δέ, ἐκεντήθης Μακρόθυμε, Σέλων
ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σὺ.
Ὑμῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν
ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ
ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, ταῖς πα-
ρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε·
προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε,
πάσας τῶν τυράννων πρίν, ἀπειλαῖς τε καὶ
μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε,
Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέ-
σποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ παναμώμητος
ἀγνή, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ σου, Οἱ μοι! ἀνε-

βόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἄνομώ-
τατος, δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων
Ποιητὴν καὶ Δεσπότην; Ὑμῶ σου τὴν ἀκραν
ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις, Λόγε.

Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεός ἡ-
» μῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Πολυώδυνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πᾶ-
» σεσι τῆς τιμίας σαρκὸς σου, καὶ βροτῆς
ἔσωσας, οὓς ἐτραυματίσε, πάλαι ὁ ἀντίπαλος,
τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας, τὴν ἀπερινόητον
οἰκονομίαν σου.

Ο δεσμεύσας ἀπάτη ἐν Παρὰδείσῳ, τὸν ἄν-
» θρωπον ἐντολῆς παρὰβάσει, τοῖς δεσμοῖς
δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος,
ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν
Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγῆσαν ὀρώντες οἱ Ἀθλοφόροι, τὴν Κτί-
» σιν ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, τῶν πι-
στῶν ὥφθησαν λιμένες εὐδιοι, πᾶσαν τοῦ ἀλά-
στορος, χύσει αἰκείων αἱμάτων, δύναμιν βυθί-
ζοντες οἱ μεγαλύνουμοι.

Ο χορὸς τῶν Μαρτύρων χοροεστίαις, ταῖς
» ἄνω περιφανῶς συνημμένος, ἀσραπαῖς
πάντοτε περιουγάζεται ἀκτίστῃ Θεότητος, καὶ
τοὺς ἐν γῇ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράσια πί-
ζει δοξαῖζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω ὥφθης Τάγματων, τε-
» κοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς
Ἀχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς αὐτοῦ παθή-
μασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβά-
σαντα δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τρίτον μέλισμα τῇ Θεοτόκῳ φέρω.

Ὁ Εἰρμός. Τὸ κατάσκιον ὅρος.

Ραντισμῷ θείου ρείθρου, τοῦ κενωθέντος ἐκ
» θείας Ἀγνῆς, πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς
ἐμοὺς ἐκπλυνον, καρδίας μωλωπας, ὅπως με-
γαλύνῃς σε, καὶ καταχρέως δοξαῖζω, τὴν αἰμα-
κάριζον καὶ παναμώμητον.

Ι'σουργόν τῷ Τεκόντι, ἔτεκες Λόγον Θεώσαν-
τα, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἵ-
τησαι, ἡπορημένον με, καὶ ἐξασθενήσαντα, ταῖς
τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείαις, θείας παρακλήσεως κα-
ταξιῶσαι Ἀγνή.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθῆ, παθητὸν
γενόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλῳ ἐθα-
νάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Επὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν
ξύλῳ θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με
εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας, τὰ βάρα-
θρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ,
πανεύφημοι Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρί-
στασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι, πλουσιωτάτῃ
χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Αγαλλομένη ψυχῇ πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς, ἐ-
χώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δρά-
κοντι, λύπην ἐμποιοῦμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων
χοροὺς χαρᾶς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὀρώσα ἐν τῷ σταυρῷ, Χριστὸν
Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγε: Ἐδὺς δό-
ξης Ἦλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν
σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρμοῖς, ὑπάρ-
χοντα πλούσιον, ἐλεήμων ὑπάρχουσα,
Παναγία αἵτησαι, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κε-
κακωμένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰ-
κῆσαι δυσώπησον, ἐν ἐμοὶ τὸν Παράκλη-
τον γεγονότι σπῆλαιον, τῶν ψυχοφθόρων ληστῶν
ἀγνή Παρθένε.

Νεύματι πάντα τὸν φέροντα θεῖκῳ, ἀγκά-
λαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίνευσον, ἐπ'
ἐμέ, καὶ ρῦσαί με, τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύ-
σεως ἀτόπου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θὺ πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε·
» τὸν μονογενῆ γὰρ σὺ Υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν
» εἰς θάνατον δέδωκας. Διὸ σοι κραυγάζομεν
» εὐχαριστῶντες: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Υθριν ἀληθῶς, ὁ τιμῆς ἀπάσης ἐπέκεινα,
Δέσποτα ὑπέμεινας Χριστέ, τὴν κεφαλὴν
καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀτι-
μασθέντα, τιμήσης Φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν, ἀνεδήσω θέλων Μακρόθυ-
με, οἷα βασιλεὺς ἀληθινός, καὶ τὴν ἀκαν-
θηφόρον προθύμνον, ἀμαρτίαν ἔπαυσας· ὑ-
μολογῶ σου Σῶτερ τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

Αθραυσοι ποιναῖς, αἰκισμῶν ἐμείνατε Μάρ-
τυρες, θραύοντες τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὑποτάττοντες, ἄμετρα
καυχώμενον, καὶ ἀπονοία ὅλον μαραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν θείαν ἐκτῆ-
σασθε, πάθεσι τὸ πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ
ἀπαθὸς σεργύως μιμησάμενοι, πανεύφημοι Μάρ-
τυρες, τῶν Ἀσωμάτων πάντων συνάριθμοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τόμον σε ποτέ, ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται,
ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ τῷ Πατρὸς, ἐναπεγράφη
Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ Προπάτορος,
λόγχῃ ῥηγνύει, Ἀχραντε, χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μώλωπας Χριστέ, καὶ σφαγὴν ἐκὼν ὡς ὑ-
πέμεινας, τὴν μωλωπισθεῖσαν μου ψυχὴν
ταῖς ληστρικαῖς Δαιμόνων κακώσεσι, πρεσβείαις
θεράπευσον, τῆς σὲ Τεκούσης, μόνη Πολυέλεε.

Εργὸν σὼν χειρῶν, Πλασουργέ ὑπάρχω καὶ
ποίημα, κακία δὲ ὀφείω Χριστέ, ὑφ' ἡδο-
νῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· διὸ με ἀνάπλασον,
τῆς σὲ Τεκούσης, θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, λύ-
σαντα πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· ὃν
ἐκτενῶς δυσώπει, ἀλόγοις με πάθεσι δουλούμε-
νον, ἐλευθερῶσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

Γαμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρύεις ἐκάστῳτε,
ὅλη ἀγιάσματος σκηπὴ, ὅλη φωτὸς ὑπάρχου-
σα ἔμπλεως, ὅλη ἀποσάξουσα, μύρον εὐωδίας,
πάνανθε Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἐκὼν, συνανεγράψης ὁ ἀκατά-
» ληptos· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνεῖμεν
» σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὅσπερ ἄμνός ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ, καὶ τῷ
Πατρὶ θυσία προσηνέχθης, ὑπὲρ ἡμῶν
Ἀγαθέ, καὶ θυσίας ἔπαυσας, τῶν εἰδῶλων
Παντοδύναμε.

Νυγείς πλευράν Ζωοδότα τῇ λόγῃ, δύο κρηνὲς σωτηρίας προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος, σὲ ἓνα καταγγέλλουσιν, ἐνεργείας δύο φέροντα.

Μαρτυρικὰ.

Βάσιν στερρόαν καὶ ἀσάλευτον πέτρην, σὲ Ἰησοῦ οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι, πίστει εὐράμενοι, ὥσπερ λίθοι τίμιοι, ἑαυτοὺς ἐπωκοδόμησαν.

Ρώμη Θεοῦ δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν, δυναστείαν τοῦ πλάνου κατεπαλαίσατε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πρὶν παραβάσει, τὴν φύσιν τὴν κατ' ἡμᾶς, ὡς ἀρρέυστως τεκῆσα Χριστόν, ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα, προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκός μου τὰς ὀδύνας καὶ τῆς ψυχῆς, τὸν πόνον μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὰ νέφη διώξον Παρθένε, φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξαζόντι.

Μεσίτιν σε καὶ πρέσβιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα, νῦν προβάλλομαι, πάσης ἀμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως. Παρθένε ἐγγυητής μοι, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία, πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Αΐγιασον τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ψυχὴν, Παρθένε φωταγωγήσον, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην, προσφέρω τὴν συνειδήσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Οφίς με ἐξήγαγε τῆς Ἑδέμ, δολία βρώσει δελεάσας ὁ δολίος· ὁ Χριστὸς ἐν ξύλῳ δὲ ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι, πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Τέτρωται τρωθείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ ἀνίατος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε· οἱ δὲ πιστοὶ ἰάθημεν, σοῦ τοῖς μώλωψιν, οἷς ἐκὼν τετραυματίσαι.

Μαρτυρικὰ.

Οφθητε πυρὸς ἐν μέσῳ, σοφοὶ Χριστοῦ Ὁπλῖται, ὥσπερ ἄρνες ὀπτῶμενοι, καὶ Θεῶ

παντάνακτος, τραπέζῃ προσαγόμενοι, καὶ τὴν ἄφραστον, εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμούς, ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὀρώσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος Πανάμωμε, μητρικῶς ἡλάλαζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἷτιον, ἐμεγάλυνες, Μητροπαίρθενε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένη διανοία ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος αἰεὶ, καὶ βαράθροις συνωθούμενος, ἀμέτρων συμπτωμάτων· μόνῃ Ἀγνῇ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἵκτειρόν με.

Η ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν, ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοί, τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θορνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὀπηνίκα τὸ κριτήριον, τὸ φοβερόν ἐνθυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι· ἀπείρανδρε Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ᾧρᾳ τῇ φοβερᾷ πρόστηθί μοι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σε-
» βάσματι, Παῖδες ἔ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Ὁ τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πόνοις σου ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε· καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον, μετηγάγου τοὺς τὰ σεπτά σου Πάθη, προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Οτε σε ἔβλεψε Χριστέ, ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἡλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμε· γῆ ἐσειέσθη, ἐρρῶχθησαν δὲ πέτραι, καὶ παρέστειλε τὸ φῶς ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικὰ.

Νόμοις πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν, τὰς θωπείας οἱ Μάρτυρες· καὶ νομίμως ἐν μέσῳ, τοῦ ξαδίου ἐναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογί, πυρὸς τὴν προαίρεσιν, θερμότεραν κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, στεφανηφόροι, ἐκβοῶντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστασο βλέπουσα Χριστὸν, σταυρῷ ἀνιψούμενον, ὃν ἐκύησας Ἀχραντε, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἣν ἐτήρησας ἀγνήν καὶ μετὰ τόκον.

Θεοτοκίον.

Επὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος Ἀχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης με βασάνου, ῥυομένη τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εξ ἔργων σωτηρία, ἢ ὑπάρχει μοι Δέσποινα· ἀμαρτίας γὰρ ἀμαρτίαις προστίθημι, καὶ κακίαν κακία· τῇ οὖν πρεσβείᾳ σε Ἀγνή, οἵκτειρον σῶσόν με.

Η κρίσις ἐπὶ θύραις, τὸ κριτήριον ἔτοιμον, ἑτοιμάζου ὦ ψυχὴ μου καὶ βόησον: Ἐν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνης με, εὐχαῖς τῆς κυσάσης σε.

Τρυγῆσας ἀμαρτίας, τοὺς καρποὺς τεθανάτωμαι, καὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρπον, κράζω σοι: Καρποφόρον με δείξον, ἢ τῷ καρπῷ σου τὴν φθορὰν ἐξαφανίσασα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἐφλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων
» πιστοὶ βοήσωμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σοὺ σταυρωθέντος ἦνοικται, πάλιν ὁ Παράδεισος, καὶ ἡ στρεφομένη κατ' ἡμῶν, ῥομφαία νῶτα δίδωσι, τὴν λόγχην αἰδεσθεῖσα, τὴν ἐκκεντήσασαν, τὴν ἀγίαν πλευράν σου, Χριστέ πολυέλεε.

Λόγχῃ σε ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν, Ἀδάμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι, ἐθελουσίως Χριστέ: Εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεέ πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ο Κόσμος τοῖς παλαίσμασιν, ὑμῶν καταλάμπεται, καὶ ταῖς ἀριστεταῖς Ἀθληταί, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ σκότους νοσημάτων λυτροῦται πίστει, βοῶν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέλως ὁράται κείμενος, ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ πρὶν ἐγκαυχώμενος τὴν γῆν, ἐξαλείφειν καὶ θάλασσαν· Χριστὸς δὲ ζωηφόρῳ, κατακοσμεῖ δεξιᾷ, ἀμαράντοις σεφάνοις, ὑμᾶς Παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ ἀπεκύησας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια δεσμά, τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ Ἀχραντε, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀστέκτω πυρί.

Ο ἡ ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ Παμβασιλέως, γεγονυῖα Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακία συζήσαντα, καὶ ῥαθύμως πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητώας γαστρός ὡς ἐρρύσω, πάλαι τὸν Προφήτην, Θεοῦ Λόγε παραδόξως, οὕτω ῥυσαί μου τὴν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπωλείας, ἔχων Σῶτερ δυσωποῦσάν σε, τὴν ἀπειρογάμως, τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ωραίαν στολὴν ἐνδυθέντα, Θεογενεσία, εὐρηκότες Θεοτόκε, οἱ κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτὴ με θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον, διὰ μετανοίας, πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
» ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὀλέφωτον, καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὅντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ινα εὖρης τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστέ, ἀνῆψας ἐν τῷ σταυρῷ, σοῦ τὴν σάρκα Ἀγαθὴ, καὶ κοινωνοὺς, ποιεῖς τῆς χαρᾶς ταῖς Δυναμείς σου, τὰς ἄνω Ζωοδότα, μετ' ὧν σε Εὐεργέτα, ὑμνοῦντες, ἐν ἁσμασι μεγαλύνομεν.

Ως ἀνύψωσας Χριστέ, σοῦ ταῖς χεῖρας ἐν σταυρῷ, τὰς παρειμένας μου πρὶν, χεῖρας πάθεσι πολλοῖς, ἐκίνησας δυνάμει τῇ σῇ, καὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον ὄντως, τὰ παραλελυμένα ἐνίσχυσας· ὅθεν σὲ μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαιόμενοι φλογμῷ, τῶν ἀπείρων αἰνισμάτων, δρόσον σε εὖρον Χριστέ, ἀναψύξεως οἱ σοί, στερροὶ καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί· ὅθεν χαίροντες διήνυον τὸν δρόμον, ἐφέσει τῶν βραβείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σὲ μεγαλύνοντες.

Η πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, ἐκδισωπεῖ σε Χριστέ, ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλή-

Θεῖ σου, Οἰκτίρμον τοῦ ἐλέους, ἐξαλείψαι τὰ πλήθη, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφήν, τὸ Ἀπαύγασμα Πατρὸς, Παρθένε, τέτοκας· ὃν ὑψούμενον σταυρῷ ὁ ἥλιος μὴ φέρων ὄραν ἐμελαίνεται, καὶ ζόφος ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας· διὸ σὺν ἐκείνῳ σέ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν νόμῳ σκιά καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νῦν, φθαρέντα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν, κακία μολυνθέντα, καὶ γυμνὸν παντοίων ἀγαθῶν ἀποδειχθέντα, Παρθένε ἄφθορε ἄμωμε, μή με παρίδης, ἀλλ' ἔργοις, εὐσεβείας κατακόσμησον.

Επλήσθην κακῶν, ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με, ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ· Μετανοῶντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ με τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ρυσθείην ταῖς σαῖς, παναίμωμε, Κόρη πρεσβείαις πάσης ὀργῆς, παθῶν θανατηφόρων, χαλεπῆς γεέννης καὶ πυρὸς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων, ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, ὁ προσφυγῶν σου τῇ σκέπῃ, καὶ καλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ως μήτηρ Θεοῦ δυσώπει, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, τῷ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ πονηρᾶς συνηθείας, τὸν σὸν ἱκέτην Ἀγνή, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα, ἐκ γαστρὸς μητρός μου, Δέσπονα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσῶν χαλεπὸν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δὲ ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι, καὶ σῶζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροπύτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημεῖωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. Διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Μαρτυρικόν.

Ως φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε κρεμάμενον, ἐν ξύλῳ ἡ Πανάμωμος, Χριστέ μου ὑπεράγαθε, ὀδυρομένη ἐβόα μητρικῶς· Υἱέ μου παμφίλτατε, πῶς δῆμος ὁ ἄνομος, ξύλῳ σε κατέκρινε;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σε, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κρίζοντα· Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εσταυρώθης δι' ἐμέ, καὶ ἐλογχεύθης Ἰησοῦ μου τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς ἀναβλύσας μοι, σωτηριῶδεις· ὅθεν, διασωθεῖς τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀνυμνῶ, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν σὴν, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, τὰς ἀνομίας, πάντων ἡρᾶς Ἰησοῦ, καὶ ταῖς ἀκάνθαις στεφόμενος, ὡς Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῆς ἀμαρτίας πρόρρίζον Χριστέ, τέμνεις ἄκανθαν τοῦ Προπάτορος· ὅθεν πίστει τὸ σὸν, Πάθος νῦν δοξάζομεν.

Νεκρώσιμον.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ ἐκμιμησάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταί, πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, καταβαλόντες σθένει θεϊκῷ, οὐρανίου δόξης ἐτύχετε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, Ἅγιοι πρεσβεύοντες.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀδιαίρετε Τριάς, ἡ πανταυργὸς Οὐσία, μία καὶ δύναμις, τῆς ὑμνηταῖς σου σκέπε, ἀπὸ παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον, ἥς καὶ ἐπέτυχον, οἱ καλῶς βιώσαντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθαρῶσα ἐν σταυρῷ, ὃν ἐξ αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἀγνῶν, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες, Θεογεννητορ Κόρη· Τί ταῦτα Τέκνον, δῆμος πονηρὸς, ἀνταπέδωκέ σοι, θανατώσας σε, τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν, πάντων καὶ ἀνάστασιν;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά προσόμοια
Ἀποστολικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, φιλάνθρωπε Οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε, σθεννῦντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῳ, τὸν ἁμαρτιῶν καύσωνι, ἐκτεκόμενον, εὐεργέται μου Θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν Οἰκουμένην ὄντως ἐξεληλύθεν, ὁ Θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τῆς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Επλήγην ἰοβόλῳ δῆγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐρρίμμενος, καὶ ἐξηπορημένος· τῇ ἀγρύπνῳ σου δεήσει Ἱεράρχα, ἐν τάχει ἀνάστησον, ἵνα δοξάζω σου, τὴν ταχύκοον χάριν.

Εν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ἣ μέλλω παρίστασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικτῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὐροιμι Ἱερομύστα, ρυόμενόν με σκότους, καθικετεύω रे, παρρήσιαν ὡς σχόντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απάντων κυριεύουσα κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πά-

θη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρήσιαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις.

Αγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτό σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

XX

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ρείθροις, οἱ Ἀπόστολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μη, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσιν, Παρθένε Θεοτόκε βοῶσαι: Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετά τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες, τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν, ἄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς Θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον αὐτὴς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάζωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἐσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ Θεόπται Ἀπόστολοι· καὶ εὐσεβείᾳ τὸν Κόσμον πλουτίσαντες, ταῖς Ἐκκλησίαις φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι εἰρήνην, τοῖς πιστοῖς καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι· ἐκτεινον Πανάχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου· σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱὸς σου διέσωσεν· ἐλέησον ψυχὴν ποντομένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετά τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα ὅμοια.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα Κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι· Ὡς τοὺς ἀθώους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν Ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἄγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ ταῖς αἰκίσεις μὴ δειλاندρίσαντες, τῶν εἰδώλων ταῖς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος τῆς Βασιλείας, καὶ Παράδεισος διηνητισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ, καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος β'.

Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα παλαι, νεύματι θείῳ, εἰς
» μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τε-
» μῶν θαλάσσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, ὅτος ὁ Θεὸς
» ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ
» ἄσσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Εκκλησίας τοὺς πύργους τῷ θμελίῳ, τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἠδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθῆῃμεν.

Απερίτρεπτοι σύλοι τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, καὶ κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὖροιμι τὴν ἄφεσιν ὧν ἐπλημμέλησα.

Εμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης Δικαιοκρίτα, ὁ ἁγίωτος δεδοικῶς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γὰρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἰκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, Ἄγνη ἰκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσῃται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα.

Τ

Ρώμη Θεοῦ Παμμακάρι, δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἰκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ρύσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ικετηρίαν Πάτερ, ἀδιαλείπτου τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαγωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσῃται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τ

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σὴ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα διδαχῆς, ἐν-
θέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πλη-
ρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀ-
γαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Απὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενωπείας,
ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώ-
σασθέ με.

Οἱ μοι ψυχὴ μου ἀθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς
ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα!
πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κα-
κῶν μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον.

Η θεία κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς κα-
ταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς
ἐκτενε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Η κωνημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὡφθης σοφὴ,
τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἰρετι-
ζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον, πιστοῖς ὁμαλίζου-
σα, Πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων
κρουνῶν, ἐκδυσωποῦμεν Ἄγιε, τὰ βορβο-
ρώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλα-
σον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Ισχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχ-
θρὸν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀ-
σθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσε-
σιν, αἰγίαις πρεσβεΐαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν το-
κετόν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεο-
γεννητορ μητροπάρθενε· διὸ ἐκτενῶς σε, τὸν
νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ αἰεὶ δοξάζειν σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
» ριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ
» ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοι κραυγὰ-
» ζομεν εὐχαριστῶντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ωσπερ ἀστραπαῖς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε Ἥλιε,
σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐφαπλῶν, εἰς τὰ
τοῦ Κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατε-
φώτισας, καὶ ἀγνοσίας ζόφον ἀπέδιώξας.

Θάλασσα δεινῆς, ἁμαρτίας Λόγε χειμάζει
με, κύματα ἀτάκτων λογισμῶν, τὴν τα-
πεινὴν ψυχὴν μου ταράττουσι. Κυβερνήτα Κύ-
ριε, τῶν Μαθητῶν σου, αἰσάν με δεήσῃ.

Φρίττω ἐννοῶν, τὴν φρικτὴν σου Δέσποτα
ἐλευσιν· ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμὴν,
κατηγοροῦσαν ἐνδὸν συνείδησιν, καὶ προβασα-
νίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν μου.
Θεοτοκίον.

Λόγε τῷ Θεῷ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης Θεόπαιδος,
ταύτης μεσιτείαις ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν
Σωτὴρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως,
πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας πιστὸς κατ' ἐ-
κίστην, Νικόλαε προβάλλεται· διὸ σε ἐκε-
τεύομεν, ἐκ περιστάσεως, χαλεπῆς καὶ συμπτῶ-
σεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίῃ ἔχων τὴν χά-
ριν, δροσίξεις αἰετῶς Σοφὴ, τοὺς καύσωνι
τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἁμαρτιῶν,
κινδυνεύοντας ἀθλίως, ἀπολέσθαι Παμμακάρε.

Ο ῥυσάμενος πάλαι, ἀπαγομένους θάνατον,
ἀδίκου Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς
περίσωζε, ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, ἐνοχλή-
σεως καὶ πάσης, τῶν Δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῇ εὐσπλαγ-
χνίας, ἀρρήτως ἀπεκύησας. Αὐτὸν δυσώ-
πει Ἀχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν,
ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων, δυσχερῶν τῶν
τοῦ βίου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὡφθης, καὶ βρο-
» τοῖς ἐκὼν, συνανεστράφης ὁ ἀκατάλη-
» πτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν
» σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Επὶ τῆς γῆς σαρκωθεὶς ἀπειργάσω, τοὺς
Μαθητάς οὐρανούς φθεγγομένους, Χριστὲ
τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν ἔν Κυρίῃ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ἐλέησον.

Απὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δει-
νῆς περιστάσεως Λόγε, ῥῦσαι τοὺς δού-
λους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέ-
κτοις παρακλήσεσιν.

Οἱ μοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις, τῷ φο-
βερῷ Δικαστῇ παραστῆναι, ἄκαρπος μέ-
νουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν καρπούς
βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ὀφθέντα, ἀφράστως, μετα-
σαρκοῦς ἐξ ἀγκῶν σε αἱμάτων, Ἀγνή ἐκ-

τευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμόν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τῷ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκώς, καὶ ταῖς ἐκείθεν αἰεὶ ἐκδιδόμεναις αὐγαῖς, πυρσευόμενος, πᾶσιν αἴτησαι τὸν φωτισμόν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Εμέ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτούς, σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτεῖρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ρᾠθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν, τὸν λογισμόν κατεσπιλωμένον.

Θεοτοκίον.

Ως μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαρὰς μου πλήρωσον Θεοχαρίτῳ, τὴν διάνοιαν σκυθρωπαζούσαν, καὶ ἀμελείᾳ βεβυθισμένην.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Αβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε, σοφίας πάντα ρεύματα, καὶ κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ, ψυχὴ βοῶσα, καὶ πρὸς Κύριον λέγουσα: Ἡμαρτόν σοι Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι Εὐσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Ρεύσαντες οἱ χεῖμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς καρδίας τὸ οἶκημα· ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες Ἀπόστολοι, συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον.

Δῆμός σε τῶν Ἀποστόλων, Χριστέ, καθικετεύει, μετὰ τῆς κλησάσης σε, ἱλασμόν κατὰπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σε, ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπ'ἀνέστη.

Νεκρώσας ἐγκρατεῖα τὰ μέλη, ἐκθήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἥς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου Σοφέ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Ιστίῳ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἁμαρτίας βυθοῦ

ρύσαι ἡμᾶς, πρὸς ὄρμον ζωῆς, διαβιβάζων σοφὸν Ἱεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν, διάσωζε ἀβλαβεῖς Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρί σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθορὰν, Μήτηρ ἀγνή ὡς ὁ μόνος Θεός, ἐξώκισε διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῇ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς.
» ἀνυμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Τὰς κατ' ἡμῶν τῷ δυσμενοῦς, παγίδας συν-
» τρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς
» τρίβους ἡμῖν τῆς μετανοίας, ὁμαλίσατε ὑμῖν
» προσπεφυγόσι.

Τὴν μωρανθεῖσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἅλας θείον ὑπάρχοντες, θηγόροι Ἀπόστολοι Κυρίου, ἐκκαθάρατε, πιστοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον.

Η καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Τρεῖς παῖδες.

Λυμαινόμενον πάλαι, τὸν παραίφρονα Ἀρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαόν, ἐναπηγχόνησας, ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς ποιμενάρχης ἀληθῆς Πάτερ Νικόλαε.

Αγίως διανύσας, τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμόν ἐπιπέμπων, καὶ φωτισμόν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

Ως ἐτοιμόν σε ρύσῃ, ὡς θερμόν ἀντιλήπτο-
» ρα, προσκαλούμεθα αἰεὶ Πάτερ Νικόλαε,
» τῶν παθῶν ἡμᾶς ρύσαι, καὶ αἰδοκῆτων πειρασ-
» μῶν ἐπερχομένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Εμέ τὸν ἀμελείᾳ, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγωγήσον Ἀγνή, τὸν τῆς καρδίας με,

προσεπανάπτυσσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ, ὅπως δοξάζω σε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκτὼ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖς προε-
» ἤλθον Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθῇ-
» σάντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάν-
» τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Επλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυ-
ματίσθην τὴν καρδίαν ἀπονοίᾳ, τοῦ κα-
κίαν δημιουργοῦντος· Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, ἰά-
σασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σω-
μάτων, ἰατροὶ πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύκων, φθόγγος
ἐξεχύθη ὁ θεῖος, ἐκδιδάσκων, παραδόξως
μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι, τῆς Τριάδος,
μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν Βασιλείαν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Εμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυ-
μίαν σου τὴν θεῖαν δαπανῶντα, τῇ ἐπι-
μόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίσρεψον Δέσποτα, ὃ εἰδώς
μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυ-
μίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ηθεῖα λαβὴς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρωπα ἀρρή-
τως δεξαμένη Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου
πεπυρωμένους, ἄνθρωπος κατὰ σέβασον Πανα-
γία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν
πανενδόξων, καὶ θεῶν Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Γῆν τῶν πραέων ἐκλήρῳσω, πρᾶος Ὅσιε γε-
νόμενος· διό σθ δέομαι πισῶς, καταπραΰ-
νον πρεσβείαις σθ, τὰς ἐπεχειρομένας διηνεκῶς,
τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ως ἐλυτρώσω στρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνή-
σκουσιν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονη-
ρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης
τῶν Δαιμόνων, ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν
τὸν Σωτῆρα.

Οδὸν ὑπέδειξας εὐθείαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ
σωτήριον, ἐν ᾗ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ
παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ
εἰσελθῶμεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὃ ἐκ σοῦ τεχθεὶς
Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρει-
μένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε ἐκσχύσαι, τοῦ
ἐκτελεῖν ταῖς σωτηρίαις αὐτοῦ διατάξεις.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ο λόγῳ τῶν σῶν σφρίξας, Μαθητῶν τῆς
γῆς τὰ πέρατα, Πατὸς ἀνάρχου Λόγε,
ταῖς αὐτῶν δεήσεσι καὶ με, τὸν πρὸς τὰ πάθη
ἀλόγως, κατολισθήσαντα, καὶ τῶν Δαιμόνων
τῇ πλάνῃ, ὑπαχθέντα κατοικτεῖρησον.

Ψυχὴ μου παθῶν δουλεύουσα, ὁρμαῖς τῷ
παθητῷ διὰ σέ, προσάγαγε δεήσεις, ὅπως
ῥύσῃται σε ἐκ παθῶν, ἱκετευόντων προδήλως,
τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου,
τῇ σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριστοῦ Μαθηταὶ ἡνίκα, σὺν αὐτῷ κρῖναι
καθίστητε, τοὺς κρίσει ὑπευθύνους, ἀκα-
τάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτό-
ποις ἔργοις τηρήσατε, ὡς ἀγαθοὶ μου προσάται,
ὡς τοῦ Κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή Θεόνυμφε, καθαρὸν Χριστοῦ
παλάτιον, Παρθένε παναγία, τῶν Ἀγίων
Ἄγιον Θεόν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορή-
σασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων
καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ως χαράκωμα θεῖον καὶ σήριγμα, καὶ κα-
λὴν καταφυγὴν, ὃ περίγειος Κόσμος σε
κέντηται, μεσιτείαις σου αἰεὶ, ἐκλυτρουμένον
πάσης πειρασμῶν ξενώσεως, Πάτερ Νικόλαε·
ὅθεν ἐν αἰνέσει, πισῶς μακαρίζει σε.

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς
τὸ πλάτος τῆς θερμῆς, καταφεύγω Παμ-
μάκαρ πρεσβείας σου· μεταποίησον βῶθ, τῆς
ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πρᾶυνον, τῆς
ἀπογνώσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου, τὸν νοῦν τα-
ραττόμενον.

Η τοῦ Κτίστου ἐφῆξηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἅ-
πασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὃ τάλας
ἀνέταμος, ὅλως φρίττω ἐννοῶν, τὴν πληθύν τῶν
κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, ὀκτεῖρον σῶσόν
με, θεῖαις Νικολάου, εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κηρύσασα
τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα
τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὅπως υἱὸς ἡμέρας,

χαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὑμολογίαις, αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε, Θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἄγων ὑμῶν, ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Ταῖς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίαις, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἐθαύμασαν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγίόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγματίων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οἱ καλὰ μὴ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας τοὺς λαοὺς, ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην, ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι, τῶν πιστῶν ἀληθῶς· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικάι, καὶ λαμπηδόνες τοῦ Ἡλίου εὐκλεεῖς, γεγεννημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς τῆς Θεογνωσίας ὠδηγήσατε, ἅπαντας τοὺς λαοὺς· ὅθεν ἡμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, καθυπομείναντες ἐξ ὕψους Ἀθληταί, χάριτος δρόσον ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ Χριστοῦ θειάποντες αἰεὶ, εὐσθενῶς σοφοὶ θειραπεύετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς, Ἄγιοι γεραίρομεν.

Δόξα.

Τῆς Τριάδος ἱεροὶ, κήρυκες Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε καὶ Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰάκωβε, Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἱκετεύσατε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων καλλογή, καὶ τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων χαρμονή, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν τοῦ παντός Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, καὶ τῆς θείας ζωῆς, πάντες ἐπιτύχωμεν.

XX

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ἡ Κτίσις καθηγιάσται μόνε Μακρόθυμε, τιμῷ αἵματί σου, καὶ ὕδατι ἁγίῳ· ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, καὶ ὁ Ἀδὴμ σέσωσαι, τῆς καταπτώσεως, τῇ σταυρώσει σου Λόγε.

Ὁ πάσης ὧν τιμῆς ἐπέκεινα Φιλάνθρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας σταυρὸν ἐθελυσίως, ὅπως φθορᾶς ἅπαντας, τῷ θανάτῳ σου, Εὐεργέτα λυτρώσης.

Εν ξύλῳ ἀνηρτήθης θέλων Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, καὶ κατέπαυσας θυσίας τῶν εἰδῶλων, καὶ τὸ κράτος ἔλυσας, τῷ κακογνώμονος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Ἐτεβὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ἡ τοῦ φωτός τοῦ ἀδύτου νεφέλη, Θεοχαρίτωτε Κόρη, εὐλογημένη Μαρία, λάμψον μοι φῶς μετανοίας, τῷ σκότει τῆς ἀμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκοτὸς ἀφεγγῆς, καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπέρου κοινωνόν, προσφυγόντα με τῇ σκέπῃ σου Πανάχραντε.

Τὸν θελιτὴν τοῦ ἐλέους τεκοῦσα, παντελεῆμον Παρθένε, αὐτὸν αἰεὶ ἐκδυσώπει, τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι ψυχὴν μου, τὴν εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατολισθήσασαν, ὅντως ἐπηρείαις τοῦ ἐχθροῦ· μὴ οὖν βδελύξη τὴν δέησίν μου νῦν, μηδὲ ἀποστρέψῃς ἀπὸ τοῦ δούλου σου, τοὺς ἀμέτρους Κόρη οἰκτιρμούς σου, δι' οἵκτον ἀμέτρητον.

Ὁ ἐν Ἐδέμ τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, ἵνα Θεοῦ παρακαύση, οὗτος καὶ ἐμε δελεάσας, ἐκ

τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔρ-
 ῥιψε βόθρον πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κερπάζει
 ὁ δεινός, καταπτωθέντα ἰδὼν με παντελῶς·
 πρεσβειῶν σου ξίφει, τοῦτον οὖν πάταξον Παρ-
 θένε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ με, παγίδων ὡς εὐ-
 σπλαγχνός.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ο ῥῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἡλάλαζες βοῶσα:
Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδν τὸ κάλ-
λος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τίμιον, τὸν φυλάκα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νῆκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλά-
στησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρω-
θέντα Κύριον· σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις·
ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κό-
σμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ αἰλιέων Ἀποστόλους,
καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο Ἄνθρωπε, ὁ Κόσμος ἡλεήθη Δόγε τῇ σαυρώσει σου, ἡ
Κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον
Δέσποτα· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἐγὼ δὲ νῦν τέ-
τρωμαι, καθορῶσά σου τὸ ἐκούσιον πάθος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ.

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

⁷Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώ-
σης ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς
ἐν πίσει προσκυνῶντας, τὴν ἐκούσιόν σου σταύ-
ρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὥραιότητα.

Χαράν ἢ σύμπασα, Κτίσις ὀρώσά σε, χαίρει
Μακρόθιμε, σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανα-
κῆρατος Ἀγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρω-
σιν γὰρ εὔρατο, διὰ σοῦ Τέκνον φίλτατον, ξύ-
λῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν·
ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρῃσα
ὄραν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ὁρῶσαι κατεπλήττοντο· πῶς ὁ ἀθεώρητος, τῇ σαρκὶ ἐμαστιζέτο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διό σοι ζωοδότα ἐβόων· Δόξα Χριστέ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρὸν καὶ Θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέ-
σον τῆς Κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε
ἠυδόκησας Σωτῆρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι·
τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· τότε
καὶ Ληστῆς ἰδὼν, ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν
σοι εὐλαβῶς, Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύ-
σας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόζυγος, καὶ θεία Δάμαλις, κατανεή-
σασσα, Μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν
σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπεμένοντα, Οἴμοι Τέκνον!
ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθά-
νατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; ὑμνῶσθι τὸ μα-
κρόθιμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ο ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν
ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάν-
θρωπος.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὖψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε
τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ,
Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου
κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσα-
τε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ
ποιμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθρονοκίον.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπί-
γεια, φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν
σαυρῷ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος· ἥλιος ἐσκότασε,
καὶ σελήνη ἡμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου,

Θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο: Υἱέ μου, τί τὸ ὄραμα
τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Καύχημα πιστῶν Σταυρός ἐστι καὶ κλέος. »
Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

« **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἦλιος, ἐπε-
« πόλευσέ ποτε· ὥσκει τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
« ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
« καὶ θαρρέστως μέλποντι: Ἄσωμεν τῷ Κυ-
« ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. »

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῇ ῥάβδῳ ἐπηξας, καὶ
διήγαγες λαὸν, προμηνύων τὸν Σταυρόν
σου, δι' οὗ ἔτεμες ὕδωρ, τῆς πλάνης, καὶ πρὸς
γῆν Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας
τούς ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Αβυσσον ὁ ποιήσας τῇ προστάξει σου, ὑπε-
ρῶα Δυνατὲ ὁ στεγάζων, ἐφ' ὕδάτων, ὁ
τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμάσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ
σαλεύεις πᾶσαν τὴν Κτίσιν νεύματι, πάντων
δὲ τὰς καρδίας στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν θεῖοι Μάρτυρες, χρημα-
τίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἀνῶ, Σιών
καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες,
περιφανῶς κραυγαίετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες,
καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομι-
λοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ὄντα τῶν ὅλων, ἀλλὰ θερμῶς ἐκράζετε: Ἄσω-
μεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Η περικαλλὴς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν
ἐκύησεν Υἱόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψω-
θέντα βυλήσει, ἡλάλαζε βοῶσα ἐν ὁδύνῃ: Θεὸς
τῶν ὅλων Εὐσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης,
πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Η νοερά νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης, ἀκτι-
να ἀνατείλασα ἀρρήτως, θείας ἐπιγνώ-
σεως φῶς, καὶ μετανοίας, κατέλαμψε πᾶσιν ἡ-
μῖν ἡ μόνη Θεοτόκος καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος
προπύργιον, καὶ ἀσφαλὴ λιμένα, σὲ τὴν
Θεομήτορα πάντες κεκτημένοι, οἱ πελάγει τῶν
δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων
λυτρούμεθα.

Χαῖρε ἀρρήτου δόξης οἰκητήριον· Χαῖρε ἐν-
διαίτημα, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· Χαῖρε τὸ
κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας· Χαῖρε τὸ θεῖον
ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος· Χαῖρε τροφὴ
τῆς πάντων ζωῆς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
« στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
« ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι. »

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑ-
πέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τι-
μῶσί σε τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Απελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κα-
τάρας σου Δέσποτα γεγεννημένου, καὶ σταυ-
ρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐ-
ραῖνοι ὠφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ
συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Ισχυρότατον, ὄπλον Σταυρόν κεκτημένοι, οἱ
Ἅγιοι, ἄπασαν τὴν δυναστείαν, τοῦ αἰλάξο-
ρος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ
Θεὸν Ἀγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν
σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Η ἀκηλίδωτος Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, τὸν
Ἀμνὸν τὸν αἵροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτό-
κε κυήσασα, σῶζε τὴν ποιμήνην σου.

Σὺ τὸν ἑράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ
κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρ-
τωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας,
καὶ πταισμάτων ἄλμῃ καταποθέντες, τῷ
γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**κάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
« τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἀγιά-
« σματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ Ναῶ
« τῆς δόξης σου, ὠφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφο-
« ρούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς
« αἰνέσεως. »

Τροπάρια.

Τὴν ἐκπτωσιν τοῦ Ἀδάμ νέος Ἀδάμ γεγο-
νὼς, μόνος ἀνέστησας Χριστέ, ἐπὶ σταυρῷ
τὰς χεῖρας προσηλούμενος, καλὰ μὲν τε τυπτό-
μενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος·

ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Ος πρόβατον εἰς σφαγὴν σε ὁ Προφήτης ὄρα, καὶ ὡς ἀμνὸν σε, Λόγε Θεῷ ἐρίζοντα ἐδόλως, ἐδὲ κράζοντα· καὶ γὰρ ἐθελυσίως ἠνέσχε σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταίσαντας, ὅπως λυτρώσης τούτους ὡς πολυεὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν ἀρότρῳ πίστεως, σπόρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ὑπομονῇ βασάνων κατεβάλλοντο, καὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν, ἐδρέψαντο πιστῶν συστήματα, τὸν διατρέφοντα· ὅθεν αἰεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ἄνω, Βασιλείας Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες κατήντησαν· ὅθεν πλατύνουσιν ἡμῶν τὰ σώματα, τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνενδότως ὑμνεῖν παλαίσματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὴς τὸν θείον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε τὴν ἀφθορον καὶ θείαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον, ἐθελουσίως ἐν ξύλῳ, ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πολυέλεον, τὴν εἰς ἐμέ δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος, ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον, τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἀμαρτίας Ἀειπάρθενε πλανώμενον, ὡς Φωστῆρα τεκοῦσα.

Υπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, προστασία τῷ Κόσμου.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
- ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, Ὡς τάλας, ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ
- εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρη,
- καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τροπάρια.

Ανέπαυσάς με Λόγε τὸν κεκμηκότα, κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἦρας ὄνειδός μου, οἷς ὑπέστης Ἰησοῦ ὄνειδισμοῖς. Ὑμνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεία παθήματα.

Υψῆψας ὥσπερ λύχνον ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν σάρκα καὶ ἐζήτησας, τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς ταῖς

φίλας σου Δυνάμεις, ἐν τῇ ταύτις εὐρέσει, ὑμῆσαι τὸ κράτος, Χριστέ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικά.

Ρηγνύμενος ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν, πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθορᾶται καὶ ἀνενέργητος· αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλανέσι, συναρίθμιοι ὑπάρχουσιν Ἀγγέλοις νῦν, τῆς ἀρρήτου χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρείε τῶν χαλεπῶν, βασάνων καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν, οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προσταῖται, τῶν πιστῶν αἰεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν ξύλῳ, καὶ τὴν πλευράν, τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πάλαι δημιουργήσαντα, τὴν Εὐάν, ἀγνὴ Παρθένε, θεωροῦσα ἀνεβόας μητρικῶς: Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Η τοῦ Ὑψίστου δύναμις ἐπισκιάσασα, τὴν σὴν γαστέρα Ἀγνή, χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε ζωῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγὴν σε θείαν κτώμενον τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρᾶ καταποντίσαι με, μηδὲ καταπιέτω ἀμαρτίας με βυθός, ὑπεραγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ ἐγεννήθη γεωργός, ὁ πλασουργός πάντων ἡμῶν.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέση, ἐκ
- Θεοῦ, Χριστέ σὺ Θεός μου.

Τροπάρια.

Εκὼν ἐτύθης, ὥσπερ ἀρνίον, τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα, ἐκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν Χριστέ ἐπανάγων.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ κατεπτῶθῃ, Δαιμόνων πλάνη, ὑψώθῃ δὲ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικά.

Τῇ πορφυρίδι, τῇ ἐξ αἱμάτων, πεποικιλμένοι οἱ Μάρτυρες, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, νῦν παρίστανται στεφηφόροι.

Ιάσεις πᾶσι, τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀναπηγάζει τὰ λείψανα, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει, τὸ ὑπὲρ φύσιν, τῇ τοκετοῦ
σε Πανύμνητε, νῆς ἀνθρώπων Κόρη· ὑπὲρ
νοῦν δὲ σὺ ἀποτίκτεῖς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη, γεγόνασιν
Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ
σταυροῦ προσηλωθεὶς, δικαιοσύνης προεξένησας
πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου πᾶσα, τῆς ἀ-
μαρτίας ἡ ἀχλύς· τὸ γὰρ φῶς ἐκλάμψαν
ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον Χριστὸς, διεσκέδασε τῶν
πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω
Ἀγαθὴ, τὴν ἐκ σὲ πρὸς τὸν ἐκ σὲ ἱλαστή-
ριον χάριν, δι' ἧς με οἴκτειρον, Παναγία Παρθένε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Κἔδρω ἀνυψώθης, πεύκτης, καὶ κυπαρίσ-
σω Δέσποτα, τῆς Τριάδος εἰς ὑπάρχων
καὶ ἀνύψωσας, τοὺς εἰς βάθην μυρίων, ἡδονῶν
συμπτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Αἵματι τιμίῳ Κύριε, τὴν Κτίσιν ἀνεκάθηρας,
ἐξ αἱμάτων φερομένων αἰσχροῖς Δαίμοσι,
καὶ ἔπαυσας θυσίας ἐναγεῖς, Θεοῦ Λόγε, τυ-
θεὶς ὡς ἄκακος ἄμνος. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Ἰστάντο τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς ζῦλοι ἀπε-
ρίτρεπτοι, περιτρέποντες τὴν πλάνην καὶ
στηρίζοντες, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, οἱ Ἀ-
θληταὶ μελωδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἀγνὴ ἀσύγκριτον, καὶ τόκον ἀνερ-
μήνευτον, μόνη ἔσχες τὸν Δεσπότην σω-
ματώσασα, τὸν σαρκὶ σταυρωθέντα, ὃν ὑμνῶν-
τες βοῶμεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εκ σοῦ Παρθενομῆτορ, ὁ ὑπέρφωτος Ἥλιος,
ἀνατείλας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας ἡ-
μῶν, ἀναμέλπειν διδάσκει: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ Κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει
σου, καὶ μεγαλύνει σου τὸν τόκον, καὶ
δοξάζει αὐτὸν, εὐσεβῶς μελωδοῦσα: Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Κτίστης τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπέρθεος Κύ-
ριος, προσλαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ
Πανύμνητε, καὶ θεώσας, πρὸς ὕψος, συνεδριά-
ζει τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθής καὶ ἀγνώμων, γνώμη εὐπει-
θεῖ σε βουλευθέντα σταυρωθῆναι, κατα-
δικάζει τεθνάναι· ὅπως τοὺς θελήματι, νεκρω-
θέντας Λόγε ζωώσης, ὑμνοῦνταί σε, καὶ δοξο-
λογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκτείνεις σταυρῷ τὰς παλάμας, ξύλῳ ἀ-
κρατῶς τὰς ἐκταθείσας, πρὸς τὸ ξύλον
τῆς βρώσεως, τῇ πρωτοπλάστου ὑγείωσας Δέ-
σποτα, καὶ ὁρῶν σε φόβῳ ἀκτῖνας συνέστειλεν
ἥλιος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ομβροὶς ἱερῶν παλαισμάτων, ρεῖθρα ἀσε-
βείας, προχοαίς τε ἀθείας, ἐξήραναν οἱ
Ἀθλοφόροι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν ἱαμάτων, ρύ-
πον παθημάτων πλύνουσιν, καὶ πιστῶν καρ-
δίας, ἀρδεύουσιν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῶν παθημάτων, θείων πλη-
ρωταί, παραγγελμάτων, Ἀθλοφόροι, τῶν
Ἀσωμάτων συμπολῖται, πολιτογραφεῖσθαι νῦν,
ἐν τῇ ἄνω πόλει, Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς
τιμῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσὴν καὶ λυχνίαν, τραπέζαν
καὶ ράβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, πα-
λάτιον τοῦ Βασιλέως· καὶ θρόνον πυρίμορφον,
Θεοτόκε πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν καὶ
μετὰ τόκον, παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν φλογί.

Εν τῷ σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, κατερ-
γασάμενος ὁ Υἱός σου Παρθένε, κραυγάζειν
προτρέπεται: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρὸς με πειράται, ταῖς ἀμαρ-
τίαις· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ἐξελοῦ καὶ ρύ-

σαι με, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, ὅπως σε δοξάζω,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινὴ με νύξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρ-
θένε ἄχραντε, οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα, τὴν
ψυχὴν μου φωτίζεσαν, εὐποιᾶς ἐλαίῳ· διὸ καὶ
τῆς ἄνω, ἀπερὶρίφην πασταίδος.

Ὡδὴ 2. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἵν' νόμῳ, σικιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
 » κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ
 » τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρω-
 » τότοκον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν,
 » πρωτοτοκούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγα-
 » λύνωμεν.

Τροπάρια.

Κρίω παγεῖς, ὁ πῆξας Ἰησοῦ ἐπ' ὕδενος παῖ-
σαν γῆν, ἰλυῖ με παγέντα, ἁμαρτίας γνώμη
πονηρᾶ, ὡς αἰγαθὸς καὶ οἰκτίρμων, Χριστέ ἀ-
νεῖλκυσας, καὶ δι' ἀτίμου θανάτου, Πολυέλεε
ἐτίμησας.

Ωραίης Θεὸς ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑψούμενος, ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων, ὅπως ῥύσῃ Κόσμον ὁρατὸν, καὶ οὐρανίους τοὺς κάτω, ἀποτελέσῃ Χριστέ. Δοξολογοῦμεν τὸ κράτος τῆς μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατός ἱερῶν Ἀγίων, ἁγία παρεμβολή ἐκ-
λεκτή, Παραδείσος ἐν μέσῳ, ζωῆς ξύλον
ἔχων τὸν Χριστὸν, Θεοτερπὴς Ἐκκλησία, σύλ-
λογος τίμιος, πανευκλεῖς Ἀθλοφόροι, τοῦ Σω-
τῆρος ἀνεδείχθητε.

Ἡ μῶν τῶν ἐν γῇ ὑμῶν, μεμνημένων μέμνησθε
 Ἄγιοι, τῷ Σπρόνῳ τοῦ Δεσπότη, παρε-
 ρώτες νῦν περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκείθεν πλου-
 σίαις μαρμαρυγαῖς ἱερῶς, καταλαμπόμενοι, ὅ-
 πως, ὀφλημάτων λύσιν εὐρωμεν.

Σταυροθετοκίον.

Φωστῆρες τὴν σὴν ὁρῶντες, Ὑιέ μου, σταύρωσιν ἔδυσαν, καὶ πῶς Ἑβραίων δῆμος, οὐ κατέδυσεν ὁ ἀπειθής, παραδὲς σε Νιναίτῳ, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς; ἢ Θεοτόκος ἐβόα· ἦν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Χεῖρας ἐκυσίως ἀπλώσας, ἐν τῷ Νείῳ Σταυ-
ρῷ σου, τὴν ἐκταθειῖσαν ἐν Ἑδὲμ τῇ πα-
ραθείσει, ἐν ξύλῳ χεῖρα ἰάσω τῷ Προπάτορος.

Ο ἤλην ταῖς δειναῖς ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν με-
τρωθεῖσαν, καὶ ἀνίατον ἄλγος κενόση-
κυσαν, μοτώσει τῆς πρεσβείας σου, ταύτην
ἴασαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου, Θεῖος ἔμψυχος οἶκος· Χαῖρε ὄπλον νοητόν, τῆς μετανοίας· Χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἁμαρτωλοὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴν ἐτρο-
πύτο· σὺ δὲ Σωτὴρ ταῖς παλάμας ἀπλώσας,
ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας,
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι ση-
μείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων
μου· διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν
σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσὼν
χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀ-
ναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ
σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου
δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θεάτρον γεγόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Δ ακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος,
ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων
ψυχῆς: Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυσ' Ἰησοῦ μου;
ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν
σταυρῷ νῦν ὁράσαι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Α 'θετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σε, τὸν πατέρα Ἀδάμ, τῷ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶν σε ἐν σταυρῷ, ἥλιος Κύριε, ἐσκό-
τασε τὸ φῶς, πέτραι ἐσχίσθησαν Δέσπο-
τα· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα δὲ
τοῦ ναοῦ διερράγη, ἀδίκως πάσχοντα βλέψαν-
τά σε Σωτὴρ, τὸν ἀκατανόητον.

Υπὲρ πάντων Ἰησοῦ, ἡχθῆς εἰς θάνατον,
τῶν ζώντων ἢ ζωῇ, ὅπως τοῖς θείοις σου
πάθεσι, τοὺς τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, θανατωθέν-
τας σώσης ὡς Θεός, Παραδείσου δείξας οἰκῆ-
τορας· ὅθεν πίσει τὰ σὰ, πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν .

Τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ ὄνειδῃ ἀφελόντος τῶν βροτῶν, πάθη μιμνῆμενα Μάρ-

τυρες, διὰ πολλῶν βασιάνων, κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε· ὅθεν θεοπρεπῶς Ἅγιοι δοξάζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἐν ἀσυγχύτῳ Θεότητι, μίαν ἀρχὴν καὶ δόξαν, θεοπρεπῶς προσκυνῶντες καὶ σεπτῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ κράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῖθι φέροντα σαρκί, ἐθελουσίως καθορῶσα ἐν σταυρῷ, τὸν σὸν Υἱὸν Παναμώμητε, διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνηθῆσα ἔκραζες Ἀγνή: Οἶμοι τέκνον ἐμόν! πῶς τέθνηκας, τοὺς θανόντας Σωτήρ, ζωῶσαι βουλόμενος;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας, Χριστέ με τῶν πταισμάτων, καταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· οὗς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας, πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Οὐδέλων πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὖσπλαγχνος, ἀμαρτωλοὺς δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποιήσον ἓνα καὶ με τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προσάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστέ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀήττητῳ, ἀνέστης συνεγείρας, τῆς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος· διὸ τοὺς κοιμηθέντας, πίσει ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Ταῖς αὖραις τοῦ ἐχθροῦ ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι, διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσιν μὴ εἰς τέλος, ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ σφρέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ο κλύδων τῶν παθῶν συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταράττει, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν με, καὶ ὥθει εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με· ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἀγνή μετάβαλλε, εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποιμήνην σου φυλάττειν, ἀλώθητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου Διαβόλου.

καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας, αὐτοῦ τὸ θεῆμα, ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θαυμάσιον σε Τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόσιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε πίσει σφριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐκωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὥλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

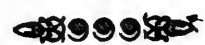
Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Π Ρ Ω Γ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι

ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν Τυράννων, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι. Ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς Πίσεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν Τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ ξαυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑτέρα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαῖ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Οτε τῷ λόγῳ σου, παρασησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβη ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Δόξα.

Εὐλῶ πεπτώκαμεν, πικρῶς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δέ, πάλιν ἀνέστημεν· διὰ σταυροῦ σου γὰρ Σωτὴρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἥς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδῶνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ θείῳ νεύματι, καὶ με-

ταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι, καὶ προσάγαγε, τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἱκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

(Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Θαυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ· ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Μαρτυρίου κλέος σοφοί, εὐρατε πάντες Ἀθληταί, βασάνης πολυτρόπης ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν αἰεὶ.

Υπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὦφθητε Προφῆται καὶ σοφοί, Κυρίου Ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θείῳ.

Σταυρωθέντες Κόσμῳ σαρκός, Ὅσιοι πάσας ἡδονὰς ἡρνήσασθε· καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάξει τῇ σῇ, Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀξιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ος Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ, Πάναγνε γνώμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς:

«Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσιν νέμω.»

Τεμνομένην θάλασσαν.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ Ἄδου τὴν τυραννίδα, οὐρανούς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας· νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Ο τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνίσχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Υπὲρ δούλων Δέσποτα τὸ σὸν αἷμα, σφαιγιασθεὶς ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφει-

λήν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τῆ-
το εὐσπλαγχνε σὲ αἰτούμεν, νῦν ταῖς ψυχαῖς
ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν
Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ, τῷ ἑαυ-
τοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν
πηγάσαντα τὴν ἀγῆρω, καὶ δι' αἰῶνος μένου-
σαν μακαριότητα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
• εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐξερεώ-
• θην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
• ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ρώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι,
ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνα-
τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰ-
λείφατε θείον σέφανον.

Οὓς τοὺς Ὀσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικη-
ταῖς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν,
ἀγίασαν φῶτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίσει καὶ
πόθῳ, ἀπαύτως ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν,
τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν
ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμπυντας, καὶ τὸν
πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει
Χριστέ, μετὰ Ἀγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ
βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, Οἰκτίρμον ἐγκλήματα,
πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Οσσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ το-
κετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιζῶς,
τὸ Χαῖρε, καὶ δεόμεθα· τῇ παρακλήσει σου,
πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἰτῆσαι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ο διαπλάσας ἐκ γῆς με καὶ πρὸς τὴν γῆν,
γραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμ-
πρότερον, ταῖς ψυχαῖς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέν-
των, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς,
σρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγαῖς
δυσωπούμενος, ταῖς ψυχαῖς ἀνάπαυσον τῶν με-
ταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Ρῦσαι γενένης πυρός τε καὶ ζοφερῶν, τῇ Ἀ-
δου Φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων, τοὺς δού-
λους σου, τοὺς ἐν πίσει Δέσποτα, κεκοιμημένους
τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστοουργοῦ, τῆς
Κτίσεως πέφνησας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαν-
τος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν
δεδωρημένου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακούμ προεώ-
• ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
• διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θιμαὴν ἤξει ὁ
• Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους, κατασκήνους δασέος.

Τροπάρια.

Ιερεῖα καθάπερ, προσανηνέχθητε πίσει, σφκ-
γέντες ὥσπερ ἄρνες σοφοί, Ἀμνῷ τῷ ἐπὶ
ξύλου σαυροῦ, ἐπευδοκήσαντι Ἀθληταί, ἐθελου-
σίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σὺν Ὀσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρ-
χας, φωστῆρας γεγονότας πιζῶν, παθῶν μὲν
σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας,
καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίσει, προσχωρήσαντας
φέγγος.

Ο ραιότητι λόγων, οἱ θρηγόροι Προφῆται, φαι-
δρύνουσι πιζῶν ταῖς ψυχαῖς· ἀγώνων ταῖς
λαμπρότησι, καὶ τῶν θαυμασίων ἀνατολαῖς,
καταυγάζουσι καρδίας, θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης,
μετόχους δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων
ἀπολύτρωσιν, τοῖς δωρούμενος Ἀγαθὲ, ὧν
περ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ
Ὀσίων, τὸ θείον ἐγκαλλώπισμα, τῶν
Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σε-
μνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν
Μητέρα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατώκησας Δέ-
σποτα· τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεός, καὶ
νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις
ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κα-
τάταξον.

Ο τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς σερρόρους ἀγῶνας καὶ
μάστιγας, καὶ τῶν μελῶν ἀποκοπαῖς, αἷς
ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν Δέσποτα, ἀσμένως δεξα-
μενος, οὓς προσελάβου ρῦσαι κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ ταλαν-
τα, τῆς ἀτελευτητότου σου ζωῆς, καὶ ἀκη-
ράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς πρὸς σὲ μετέστησας,
τῆς ἀμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ παρθένος ὥφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ, τῇ παρθενίᾳ μόνῃ συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χρισέ, καταύγασον ὡς Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ,
» καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς
» τὰ προσάγματά σου.

Τροπάρια.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαί, ἐχθροῦ μὲν ὥφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, τὰς ἡμῶν πληγαὶς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιζῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Υμνήσωμεν Ὀσίων τὴν πληθύν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφῆτας, νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Γυναῖκες, γνώμη εὐθείᾳ ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τῆς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Εν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χρισέ, ἐνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον, οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστοὺς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Εκ σὺ Θεὸς σεσάρκωται Ἀγνή, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν, πάντων· διό σε ὑμνολογῶμεν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Πρὸς σὲ ὀρβρίζω.

Εν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων Ἀγαθῆ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις, τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χρισέ, παναγιώτατον αἷμα, νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπαυσον.

Ιθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων ταῖς ψυχὰς, εἰς τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν τῶν Ἀγίων θείας, λαμπρότητος ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεστή, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσω-
» σας τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταί, τιμάσθωσαν ἱεραῖς μελωδίαις.

Υψώθη τῶν Ὀσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις αἰεὶ, δοξάσαντες τὴν ἀγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θείαις, καὶ πόνων καρτερία τελεία, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς, ὁ ἱερός Γυναίων χορὸς, κατέπληξεν ἱερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Εν πίστει οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, Ἀγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ, τάξον Χριστέ, ἐν κόλποις Σωτὴρ, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἀγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἰ Ἀγνή· ὅθεν φωναῖς, σαφῶς ἱεραῖς, τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με.

Μετάβαλλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετόν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τέτους εὐσεβῶς, τὴν εὐφροσύνην Χριστέ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν, εὐθυνον καὶ ἐφοδήγησον.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἐνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ παιδρὸν, τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, παρορῶν αὐτῶν, ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστέ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἰλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἑρρύσω με καὶ θανάτῃ, τῷ παραδέξῳ τόκῳ σε Θεομήτορ· σὺ γὰρ Ἀγνή τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ τῷ σῷ φωτὶ, Κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ-
 • πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
 • τεπάτησαν, καὶ ὑμνῶντες ἐβόων· Εὐλογητὸς
 • εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισάμενοι ἐν μέσῳ, τοῦ πυρὸς ἐδέξασθε, θείαν
 ὁρόσον οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ
 ὁμιλοῦντες βασιάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν,
 νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὀλκάδα ἰθύναντες,
 τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἀκαταπόντι-
 στον ταύτην ἐτήρησαν, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῶς
 πλάνης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς ἀγωνίσμα-
 σιν, Ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας ἐκληρώσατε,
 τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἀγίων Προφητῶν,
 καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξης ὑπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς
 δούλους σου, οὓς μετέστησας πιστοὺς,
 ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς, ἐν ταῖς λαμπρότησι Λόγε
 ταῖς τῶν Ἀγίων καὶ ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε Πανα-
 μωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρ-
 χῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀ-
 ληθῶς· μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὡς πάλαι τῆς εὐσεβεῖς.

Η πάντων ζωαρχικὴ, αἰτία καὶ δύναμις,
 ποητικὴ Λόγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελ-
 μένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς ἀξίω-
 σον τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγη-
 σαν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν
 δὲ παρρήσίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ· Τὰς ψυ-
 χὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου,
 ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὑπέγραψας ἄφε-
 σιν, ἀμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς· ἥς νῦν
 τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σέ, μετασχεῖν
 ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας· Ὁ Θεὸς
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήμα-
 τι, δημιουργῶν φύσιν τῶν βροτῶν, τὴν
 συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρὴν, ὡς Θεὸς
 ἀνέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
 τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις
 • δοξαζόμενον, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
 • γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν
 • γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην,
 • καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Επιφοραῖς τῶν ἀληθδόνων, καὶ τῶν πόνων
 ἐπιδόσεσι, περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ
 ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, Κυρίου Ἀθλοφόροι,
 οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον σέβας.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σε-
 πτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν,
 ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλο-
 φόροι ἱερουργοὶ, τῶν ἑρανίων Νέων συμπολῖται.

Οἱ ἀξιεπαινοὶ Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κα-
 τάλογος, τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερὸς, ἀθλη-
 σάντων θεῖος ὁμιλος, ὑμνεῖσθωσαν ἀξίως, ὑπὲρ
 ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πι-
 στῶς μετέστησας, μετὰ Ἀγίων ἐν φωτὶ,
 τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησεν
 πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύ-
 ριε εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Η πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ πε-
 ριήχημα, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν, καὶ
 Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναικῶν τε ἀγίων ἡ
 χαρμονή, ὑμνεῖσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Λατρεῦειν ζῶντι.

Υπάρχων ὁ θησαυρὸς, τῆς ἀθανασίας σὺ
 Ζωαρχικώτατε, τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν
 κατήγγειλας, ἦν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστέ,
 τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι· Εὐ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων,
 οἱ στερρότατοι Ἀθληταί, τῶν βασιάνων
 καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάν-
 των παρὰ Χριστοῦ, ἄνεσιν αἰτοῦνται, κραυγάζ-
 οντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Ιλάσθητι Ἀγαθὲ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου ῥή-
 ξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σέ μεταστάν-
 των, καὶ μεσότοιχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμά-
 των, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον.
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητὴν, τοῖς προκεκοιμηκόσι δι-
 ψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀφέ-

σεως πηγαίζουσιν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῇ, πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσιν: Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέν σε, ἐν τῇ βαί-
» τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ
» δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλα-
» στήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης
» Δαυΐδ.

Τροπάρια.

Γερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θεῖους ναοὺς ἐπληρώσατε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίζατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβεράς πλάνης ῥύσασθε.

Ως φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτί-
σατε ψυχὰς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτα-
τοι, θείας δόξης κοινωνοί· ὡς τὸ πῦρ δεδεγμέ-
νοι, τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων πυρὰν ἠφάνισατε.

Σὺν Προφήταις ἁγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὁσίων τὴν πληθύν, τῆς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳ τε, πολιτεία καθαρά· Γυναικῶν τε ἁγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν καὶ ἐκβοήσωμεν: Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Η ταφή σου Χριστέ καὶ Ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωή· διὰ τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι: Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πι-
σῶς προσελάβου, δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταίσματα, πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερός οὗτος τόπος ἐβόησεν, ὅπηνίκα Ἰα-
κώβ, σοῦ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί.

Νῦν ὡς ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεός, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων, Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εν Ἀγίῳ σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, οὓς προσελάβου Σωτὴρ, συναρίθμησον τοῖς σοῖς Δικαίοις, ἐνθα λάμπει τὸ φῶς,

τοῦ προσώπου σου, τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως αἰδὶος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰώνιων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθῆς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βε-
λήσει ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς γλῶσσης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ως ἁγία Κιβωτός, μαρτυρίου τε Σκηνῇ, τὸν ζωοδότην Θεόν, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, Παναμώμητε τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κατάρ-
ρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τῆ θανάτου, ἰδίῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαν-
το, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεόν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμα-
σαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνη-
σαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τῆ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ανθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρό-
μος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειού-
μενος· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοή-
σωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἢ κα-
τοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιοπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐ-
ρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ταῖς δεήσεις.

Ὅταν δέ ἐστιν· Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σε τὸν τίμιον, δι' ἧς ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε Πο-

λυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν, Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βασιάζουσιν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ῥμιλῆσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. Τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, αὐλίζεσθαι, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἢ κατοικία Ἀγνή, δοξάζειν σὲ τὴν Πανάμωμον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώ-

ρισας· τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὗρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκὸς, τὰς ὀδύνας· ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον αἰεί, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Γεράρχαι ἱεροὶ, Προφῆται ἐνδοξοὶ, Ὀσίων ἢ πληθὺς, Γυναίων θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, ἑρανίῃ δόξης ἐπέτυχον· ὧν πρεσβείαις Σωτήρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ενθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεός, ὅπου τρυφή ἢ ἀένναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίσει, μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ, προσκυνουμένην μίαν ἀναρχον πιστοὶ, θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἀμχρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς, τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμός, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτὴς, θεοχαρίτωτε Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη φοβερά, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἀχραντε τοὺς πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ἰηχου.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους

Σύνεγγυς εἶ πῶς, τοῦ προάρχοντος Τρίτε.

Ἀχομφος, ἀπλοῦς, ἀνδρικός πάνυ, Τρίτε,

Πέφνης δυντῶς, καὶ σὲ τιμῶμεν Τρίτε.

Πλήθους κατάρχων, ἰσαρίθμου σοὶ Τρίτε,

Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος δ'.

Α'σπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα κέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν Ἀνάστασιν· διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾧδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ο' ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκατάθεσιν καὶ σωτηρίαν βροτῶν, Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παραύξη, τῷ Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, ἅμα καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσῃται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιάλλακτος· ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον Ἀγνὴν τὴν ἀμόλυντον, ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σαρκὶ ἀφράστως ἡμῶν, καὶ τῆς φθορᾶς ἡλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθείσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ἦ'να σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας. τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μητὴρ οὕσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσά σοι, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Ο' σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, τὸν Πρωτοπλάστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀναξάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διέρ-

ρήξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν κρίζοντες· Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς κατηνύγησθαι τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κρίζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδίδιος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἄδου κἀθοδος, φοβερὰ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μεγαλειᾶ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθέν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ Θεότοκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξηλείψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡ-

λευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρήμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ, πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρήμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, ξαυρωθῆναι κατεδίκησεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνημα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι! Σωτήρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, πῶς ἐκλάπη; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἀγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήτεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλόμενοι· σπεῦσον εἰς ἡμετέραν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκυλεύεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεότοκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.

Ωδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαῖδα Θεαρχικὴν δοξάζωμεν, ταῖς ὑποστά-
σεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν, τῶν τριῶν, συ-
ναῖδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν:
Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Εχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλ-
λιάσεως, Θεουργικῶς ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, ἐν ᾧ
σάρκωσιν εἴληφε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ
τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μοναῖς
τρισηλίου, τὰ Σεραφίμ οὐ φέροντα ὄρα,ν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμα-
σιν, ἀκαταπαύστως σέ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Αφράδως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀράς,
τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθοράς, καὶ διὰ
σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀπο-
στόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ
Πατρὸς τὸν Παρακλήτον, τὴν μίαν ἐνέφηνας
φύσιν τρισηλίον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὠφθης ἐν σχή-
ματι, ἀνδρικῶ, τριττῇ Μοναῖς, τὸ ἀπαραλ-
λακτον ἐδείξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυ-
ριότητος.

Ο χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιςευόμε-
νος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἄ-
πασι, ρύσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγή-
σεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῇ, τὴν Θεαρχίαν
δοξάζομεν, καὶ σέ μακαρίζομεν τὴν Ἀει-
πάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισηλίε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μοναῖς τρι-
συπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δού-
λους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς
Θεὸς ἐλεήμων· σέ γὰρ Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν
καὶ Δεσπότην, κεντήμεθα βωῶντες: Γενεῖ ἡμῖν
ἰλως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν
δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν, αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτη-
ρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε,
καὶ πρὸς σέ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν ἀι-
τοῦμεν: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερῆσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζο-
μεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς
ἰσορρόπον, δόξῃ Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὕσαν ἀφράδως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ
κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον,
ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νῆς ὁ ἀναρχὸς τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννη-
κε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκ-
πεπόρευκε· καὶ διὰ τῆς Τριάδα ὁμοῦσιον, τὸν
Δεσπότην, τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τοῖς παλαι. τυπικῶς προκατήγ-
γειλε, τὴν ἐκ σὲ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λό-
γος· ἀλλ' ὕψερν, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ'
ἀλήθειαν, τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφάνερωσε.

Ωδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεό-
τητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς
δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν
Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συ-
ναῖδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισηλίου, τῆς οὐσιώδους αἴγλης
σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε
φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδό-
τιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλ-
λος τὸ ἄρρητον.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμ-
παντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην,
πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόν-
τες σε, βωῶμέν σοι πιστῶς: Δέσποτα τρισηλίου,
τοὺς ὑμνοῦχτάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄν-
θρωπον, ὁ δὲ ἀγαθότητα Παρθένε, πλά-
σας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρω-
πος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον,
Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ωδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ενέφηγεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα,
καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι

ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως εἶδέν σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλῶς ἐπὶ θρόνον καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ηξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονούντες κηρύττομεν, ἀναρχὸν Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν: Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον Ἀχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτεκῶς σοι βοῶμεν: Τῆς δόξης τῆς αἰωνίᾳ πάντας ἀξιώσον.

Ὦδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεαῖς τάξεις, ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσοурγοῖς ὑποστάσεσι.

Δίς.

Ρῆσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Πανουργός, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς, Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλέμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ὦδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Φῶς μοναρχικόν καὶ τριλαμπές, ἕσια ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον· καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δίς.

Απὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζωφώσεως

λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σὺ θεία, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, ἕσια δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς Μονὰς, φέρεται τὴν ποιμήνην σὺ, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ὦδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ο λην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν με καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ταῖς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας καὶ ταῖς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ρύστην με, Μονάρχᾳ τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσόν με τὸν θυλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλίου, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχῃν Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχὸν αἰδίων οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, Θεαρχικά καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σὺ ἀξιώσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι: Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἐγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἀδῇ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκουσία σου βουλή, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῶ, ἄνθρωποι ἐθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συζητάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἀδῇ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πάσαν

ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἑτέρα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'νέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἄδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν Κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχυρί, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διό βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ε'κ νεότητος με πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ με. **Ο**ἱ μισθῶντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ε'κείραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ε'πὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστὶ, πάντων τῶν λυπούντων. Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Η'καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ε'πὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, θεωγνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Υ'ψώθης, τὴν ἡμετέραν ἐκπτωσιν, ἐπανορθώμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ε'ν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βηλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκίησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ιάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κυριε, τῷ θείῳ σου αἵματι, ἀνασκευάσας αὐ-

τήν, καὶ συνέτριψας, δυνάστην ἐν ἰσχυΐ, τὸν
παῖλαι συντρίψαντα, σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγο-
νας· ἰσχύς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανάτω-
σεως, ὁμιλήσασα, Ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων
δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων,
ὁ Θεὸς σου γέγονεν, οἶκος ὁ ἐμψυχος, ἡ
ἐν μήτρᾳ σε, βαστάσασα Παρθένος, τὸ ὅρος
τὸ ἅγιον σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἡ Ἁκροσιχίς:
σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

« Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ. »
Ὁ Εἰρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Εσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασι-
λεῖται κραταιαὶ δὲ, ἐκλιναν Ἀγνή, ἐκ τοῦ
φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μὲ,
καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν Κόσμον
φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἶκός ἐν ὑψίστοις,
τοῖς βροτοῖς συγκαταβάς, ἡγίασε Χρι-
στός, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνη γὰρ μετὰ
τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον, ἡ τὸν Κτίστην
τεκοῦσα διέμεινεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
« **Ε**στὲ κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
« καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς
ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν
ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ως μέγας ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ Ἄδου κα-
θελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος,
νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ιοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφεις, ὁδόντας ἐνέπειρε
Σωτήρ, οὓς παντοκράτορ Δέσποτα, ἡλοῖς
χειρῶν σου ἔθλασας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, Ἀ-
γίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ωραῖθης Φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νε-
κρὸς ζωοποιός, καὶ πύλας ἀνεπέτασας,
Ἄδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἅγιος, Ἀγίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ανῆροτος ἄρουρα ὠραῖθης, τὸν στάχυν τε-
κοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχου-
σιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἀγίοις Ἅγιον,
ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀφ' ὕψους κατήλθες.

Ρύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσα-
σα, ἀσέκτῳ θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας πᾶ-
ναγνε Παρθένε ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβη-
τον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς
ὑπερβάσα ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων
τάγματα; Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρ-
θενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκρά-
τορος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
« σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
« ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
« σα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ανελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ
σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκὸς
σου, ἦν ἐκὼν ἐφόρεσας· διό σοι κραυγάζομεν:
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζω-
ποιου τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέ-
σποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι: Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ
τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν
ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει
ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστέ τὸν
νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνων, ἀλλ' ὡς
ἄνομον ξαυρῷ, παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νο-
μοθεσίας ἀνάξιος.

Η τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχὴ, Ἄδου θησαυ-
ρὸς προνομεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος, συνα-
νέστησε ψυχὰς· τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ, πᾶσιν
ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπαρθένον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεο-
τόκον δοξάζομεν· ἦν προετύπου, τῷ θεό-
πτη Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως Πάναγνε, βάτας
τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανестραίφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ Ἀράτος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτης Θεότητος· καὶ μορφωθείς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τῆς εἰδότας σε, σῶζει ἀγνὴν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἡράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνas, τοῦ θανάτου Οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, Ἄδης ὁ ἄφρων στόματι· ἐξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, λόγχῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσασατο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τὴν ἰσχύν τῆς Θεότητος.

Λυθέντα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος· αἱ Ἄδης, ἀκόντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σὺ ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόρρησις· σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὅρος Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνή, νύμφην πασταίδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ

Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ παραδείσον τρυφῆς. αἰδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἴληφας Χριστὸν, ἄσπορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῇ θειῇ, αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα παρθενικὴ, ἡσχυνε γαστήρ· βρέφος ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχολέθρον ἐξηρεύνησε χειρὶ, καὶ ἀποσάτην, ἀλαζόνα καθελὼν, τῶν πιζῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ανῆλθες, ἐν σαυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρράξας· τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ανέστης, ἐξαστράπτων ὠραίος ἐκ τάφου Χριστέ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ωσαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ Ἄδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, καταβαὶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Εἄλῳ ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δωρημένος· ἐμφανισθεὶς, Γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ασέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδὺς σου ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε· ἡ ἀδελῶς, ἑρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίσαι οὐ δεδύννηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφεις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὐας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Αβυσσὸς σε ἄβυσσον ἀρρήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων.

καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀσραπῇ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἰδοῦ συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἰδοῦ τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον: Εὐλογη-
• μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἢ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο ὁ ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σε, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκῆνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Εταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὀφρῦν, εἰς γῆν καταθέβληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὑψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἰδοῦ κενώσας πρίν, τὸν πολυάνθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ρήσεσι θείαις ἐπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὡς ἐν λαμπάσι τρισίν, ἀσύγχυτον

ἄτμητον αἴγλην· ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσιν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ελκεῖμε πρὸς ὑμνωδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἐγκαρδίον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Υπερτέρῃ τῶν κτισμάτων, ὥφθης ὡς τὸν Ποιητὴν, τεκῆσα καὶ Κύριον· διό σοι βοῶ Θεοτόκε: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον ὑμνῶ, τρισυπόστατε Φύσις, Εὐλογημένη κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διιδύνουσα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαντὴλ, λεόντων χάσρα-
• τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
• ἐσθεςαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
• ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠραίθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἀγγελος: Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, ὃ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἀχραντε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Τὴν ἀδικὸν βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ Κτίσις κατηφιῶσα ἐπ' αὐτὴν γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφὲς ὁ ἥλιος περιβάλλετο· ἡμεῖς δὲ σε ἀπαύστως ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συγκαταβάς μοι μέχρι Ἰδοῦ, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὐθις ἀναβέ-

βηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νεῦν πρῶτον καὶ αἷτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀνάιτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἀναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἓνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός, Τριάδα συμφυῇ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ισαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοισι σώμασι, κατεπάτουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- » **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
- » **ς**ὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
- » **γ**αλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ολον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλω μοι διδούς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· ὁ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεωγμένον σε τὸν τάφον, καὶ ταῖς Θεοφόρους σινδόνας, κεκεκωμέναις τῇ Ἀναστάσει, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· Ὁντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῇ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀπας γηγενής.

Δὼ τῆς Ἑδῆς, ἐρπύσας ὁ ὄφισ με, εἶλεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δέ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς

δέ, αὐθὶς μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Εθου κραταιὰ, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν· τῇ παναλκесάτῃ δέ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ κενεώνων Ἄδου με συναναθήσας Χριστέ, καὶ τὸν πάλαι, ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ιθι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κἀκώσιν, ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθесάτῃ δέ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σταυροφόρον Ἀνακτα κατὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστέ ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κρυπτὸν Θεῖον.

Ορῶμεν ὡς κρινόν σε, τῇ ἀλουργίδι, βεβαμμένην Ἀχραντε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσιν, καὶ εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν προσλαβόμενος, βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Πανάμωμε, γαστρὸς ὁ Ἀφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν, ἄρρευσον δὲ εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ηπάντων δεσπόζουσα, τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι, τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῇ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ΄.

Οσταυρόν ὑπομείνας καὶ Θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ Θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας· ἐν δέ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γεγόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρόν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ

νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἐαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν: Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλόνηρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη· ἔφριξαν Ἀδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Επεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστέ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἀγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐσὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐσὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρὸν, αἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἢ πισεύσατε τῷ ἀναστάντι· καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, αἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν αἰκὸς, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οὕψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλόνηρωπε, ταῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἀδου τῇ Ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οσταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καί με εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξιώσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτήρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δὶ ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ἐν σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστη· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακρίζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἀδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντατε, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιείρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρουόμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπύρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἀφθαρτον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε ταῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

XX

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι, τῶν δακρύων κραζουσα, τὸ Ἠμάρτηκα· ψυχὴ παμβέβηλε ἱλεων, τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι, πρὸ τοῦ τέλους καὶ αὐτῷ, ἐκ καρ-

δίας ἀνάκραξον: Μὴ ἀπόσῃ μου, στεναγμούς ὁ Θεός μου, μὴ παρόψῃ, συντριβὴν μου τῆς καρδίας, ὡς πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρα τε, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλκει με, κακίας πρὸς βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθός, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με, ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Ἰησοῦ μου, ὑπεράγαθε καὶ σῶσον, ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα, λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ Δέσποτα· τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου τὸ θέλημα, οὐκ ἠθέλησα ποτέ· ἀλλ' εὐδόκησον Κύριε, ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλῆθος ἐλέους, καὶ διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα, κατεσκευάσας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροῦς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνατῶς ἐν ἰσχυρῇ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου φιλόανθρωπε.

Αγαθότητος πέλαγος, ἀναφαίνειν βουλόμενος, ἀγαθὸς ὢν Ἀναρχε, πρῶτον ἐκτίσας, παντοδυναμῶ σου νεύματι, καὶ θεῷ προσταγματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, καὶ Δυναμέων τάγματα· ὅντως ἔδει γάρ, τὸ καλὸν ἐκχυθῆναι καὶ ὁδεῦσαι, καὶ ὡς πλείονα γενέσθαι, τὰ σὰ δωρήματα Δέσποτα.

Σεραφίμ ἐξαπτέρυγα, Χερουβίμ πολυόμματα, ἐπηρμένοι Θρόνοι τε, περιέπουσι, τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως, ἀμέσως μετέχοντες, Κυριότητες Ἀρχαί, Ἐξουσίαι Ἀρχάγγελοι καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυναμεῖς αἱ θεῖαι τὴν σὴν δόξαν, Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος πρεσβεῖαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πραίυνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάξω σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ηθέλον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπό-

λοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τὸς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὁδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἀγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη· χαῖρε Λυχνία φωτεινὴ· χαῖρε Στάμνε ἡ τοῦ Μάννα· χαῖρε ἡ Ῥάβδος Ἀαρὼν· χαῖρε Βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε Λαμπάς· χαῖρε Θρόνε· χαῖρε Ὄρος ἅγιον· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεῖα Τράπεζα· χαῖρε Πύλη μυστικὴ· χαῖρε πάντων ἐλπίς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΤ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δεῖξαι καὶ με, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμόν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερόν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παραδόξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον πάλιν σώα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πραίυνον, καὶ τὸν Κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, καὶ πάντες ἀκούσωμεν, τῆς μακα-

ρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγνότες, τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνετε τὰς λαμπάδας ὑμῶν, διὰ τῆς πίσεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροὶ, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· πρόβηματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ἤχῳ, κατακαλύπτει τοὺς πταίσαντας. Ἀναλογίζου ταῦτα ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὐθύνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηκυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος πρεσβεύουσα, ὡς Μήτηρ ἐν παρρήσίᾳ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφυλάξον ποιμνὴν, ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σέ καταφεύγουσαν τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αὑλοῖς ἐν στόμασι, Τριάς ὑπέρβη, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τῶν Ἀσωμάτων χοροὶ, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος, ἐκβοῶντες, Τρισυπόστατε Φύσις. Ἐλέησον γοῦν χειρῶν σου τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν Ἀσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοῦς, ὃ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Τροπάρια.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἀσωτον σῶσας, ὁ τῆς Πόρνῃς τὸν κλαυθμὸν, δεξάμενός ποτε, ὁ Τελώνην ξενάξαντα, νεύματί σου δικαιοῦσας, ἀναρίθμητα πταίσαντα, ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ως ὕλην δαπανᾷ, τὴν ψυχὴν μου κακίας, ἡ πυρὰ, καὶ τῆς φλογός, ὑπέκκαυμα ποιεῖ, τῆς μελλούσης Φιλάνθρωπε· σθέσον ταύτην δροσισμῷ σου, τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς, ὁ χορὸς πεπλησμένος, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἀσύνητον βουλήν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν παρανομούντων, νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οἱ Κόσμου τὰ τερπνὰ, παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζωὴν, εἰλήφατε σοφοὶ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· πάσης οὖν με τῆς τοῦ Κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε λαμπαῖς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σθεννύμενον αἰεὶ, ῥαθυμία, προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

» Ὡδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων νόων. »

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ως νόες καθαροὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, παριστάμενοι Νοῖ, καὶ θείας ἀστραπῆς, ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, αἴγλη με τῇ ὑμετέρᾳ, καταυγάσατε μέλποντα, τὸν παναίτιον Λόγον πανένδοξοι.

Δι' ὅλου πρὸς Θεὸν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, μορφούμενοι αἰεὶ, ὧς Ἀρχάγγελοι ἐνδοξοὶ, στάσεσι παναρμονίοις περιέπετε, κρίζοντες ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐν γαστρὶ, δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαὶ, δοξάζουσιν αἰεὶ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λύουσα τῆς ἀμαρτίας, τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φ' ὕψους κατήλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ταπεινὴν

» ἀνύψωσας ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, φύσιν βρο-
» τείαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάν-
» θρωπε.

Τροπάρια.

Νυκτί με τοῦ βίου, τὸ σκότος τῶν παθῶν
κατέλαβε Χριστέ ὁ Θεός· φῶς οὖν τυγ-
χάνων ἄδυτον, ἀκτιῖσι μετανοίας με καταυγά-
σας, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον, Χριστέ τῶν ἐκλεκτῶν,
τῆς ἐναντίας μοίρας Σωτῆρ, ἀποχωρίσας
δάκρυσι, καὶ ἐλεημοσύνη κεκαθαρμένον, ὅπως
καταχρέως σε δοξάζω πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ε'βάφησαν ὄντως, τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, οἱ πό-
δες, καὶ ὀξύτερον, πρὸς οὐρανὸν ἐβάδι-
σαν, μετὰ τῆς ἀμαρτίας τὴν γῆν λιπόντες, Μάρ-
τυρες ἐφάμιλλοι, θείων Δυνάμεων.

Στρεβλούμενον σῶμα, ὑμῶν τοῖς αἰκισμοῖς,
ἐλύετο Χριστοῦ Ἀθληταί, ψυχῆς δὲ ἐκρα-
τύνετο, ὁ τόνος τῇ ἀγάπῃ προσδεδεμένος, ἀλύ-
τως τοῦ Κτίσαντος, πάντα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, ὡς οὔσα τοῦ παντός, τὸν Κύ-
ριον γεννήσασα, κυριευθέντα πάθεσι τὸν
νοῦν μου, καὶ κακία μελανωθέντα, ἐλεύθερον
ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις, ὁ ὑμνοῦμενος χορεῖαις,
ταῖς τάξεσι τούτων Χριστέ, καὶ τὰ τῶν
πιστῶν συστήματα, μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποίη-
σον Λόγε· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φι-
λάνθρωπε.

Ε'ρωτος θερμοῦ συντονία, ὀρεκτῶν, προσο-
μιλοῦντες πρώτη πηγῇ, λειτουργικῶς πα-
ρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως μίαν ἑστίαν, Θεό-
τητος ἀναρχον, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν πάλαι κατάραν, περιφανῶς
διέλυσας, τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, Μήτηρ
ἀγνή, τὸν πάντας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις·
οὐ γὰρ ἔστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῇ παλάμῃ, καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ος Κριτῇ δικαιοστάτῃ, νῦν προσπίπτω σοι
Κύριε· κατακεκριμένον, καὶ κατεγνω-

σμένον με οἴκτειρον, καὶ τῆς δικαίας σου ῥῦσαι
ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν
καταξίωσον.

Τὸν λησταῖς περιπεσόντα, ἀνημέροις Φιλάν-
θρωπε, τὸν τραυματισθέντα, ἴασαι Χριστέ,
ἐπιχέων μοι, τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταβολὴν τὴν σωτήριον.

Μαρτυρικά.

Ε'νεδύσασθε ἐξ ὑψους, σωτηρίῃ ἱμάτιον, ἐν τῇ
ἀπεκδύσει, σώματος πανεύφημοι Μάρτυ-
τυρες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρώην τοὺς Προπά-
τορας, ἐγυμνώσατε, ἄπνην νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ρήτορεύοντες ἀνόμων, κατενώπιον Μάρτυ-
ρες, τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον, γνώσει εὐσεβείας
κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας πάντας, κα-
τησχύνετε, ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ θά-
νατώσαντες.

Θεοτοκίον.

Ε'πὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσ-
σος, Ἰησὺς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐ-
ράμενος, Θεογεννητορ Παρθένε, καὶ κατέκαυσεν,
ἀμαρτίας, χειμάρρους δεινούς θεία χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α'καταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρή-
γαγες, οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ
ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀρρήτῳ σου δόξῃ κατεκάλ-
λυνας, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Ρυθμιζόμεναι τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις τοῦ
Πνεύματος, ταῖς ἡνίαις τούτῃ, καὶ θείαις
αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους ταῖς τά-
ξεις ἐκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι, πάντων ἀρ-
χήν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος, τὸ ὡραῖον
θεάσασθαι, καταξιωθεῖσαι, αἱ λειτουργι-
καί σου λαμπρότητες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐμφά-
σεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι· Δόξα Χρι-
στὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Η' Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω στολί-
σματι, ὡραϊζομένη, Ὑῖῳ Βασιλεῖ νῦν πα-
ρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχου-
σα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ ду-
νάμει σου.

Ἐδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός,
» νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ νοητὸν, ἀνύψων τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Τροπάρια.

Ω πῶς κατὰ κριτος, σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ, μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγεσθαι, περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἐκὼν, καὶ ἐμαυτὸν ὅλως κατηχεῖωσα!

Σ ὡσὸν με Κύριε, ὅτι κακῶν πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι Δέσποτα, τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τὰ ἔλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐάσης ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Ἰησοῦ με, πολλά σοι πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον, οἳ Ἀθληταὶ εὗραντο σαφῶς, δόξης ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι τὸν ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς, ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς αἰρούμενοι.

Ο ἄλθον οὐράνιον, πανευκλεῶς Δεῖοι Ἀθληταί, στέφος ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σ οὐ τὰ θαυμασία, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὅρος καλῶντές σε, καὶ πύλην Ἀχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος, ἀληθῶς τὸ θαυμαστόν, φρυκτωρεῖ Ἀγνή Κόσμον ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τρόμῳ δοξάζουσι, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, Θρόνοι Ἀρχαγγέλοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν, τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ο φθησαν Ἀγγέλοι, φωτοειδῶς λάμποντες Χριστέ, σὺ τὴν Ἀνάσασιν διακηρύττοντες, ταῖς ὁσίοις Γυναιξί, καὶ τῶν ἐχθρῶν σου, κατασεύοντες τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς τῆς σαυτῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον, παρεμβολαῖς, Ἀρχαγγελικάῃς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, ὃ ἐκ Παρθένου, ἀπορρήτως γεννηθεῖς, καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ῥυσάμενος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** ἄλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὃ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμέ-

νην φέρων αἰεὶ· ὁ Θεὸς ὁ πλάστης μου, μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν Οἰκτίρμον, ἐπὶ τοῦ βήματός σου, ὥσπερ δῆμιοι κατηγορεῖν μου· ἐξ ὧν Χριστέ, διὰ τάχους ῥύσαι με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων, ὅστ' αὖ τῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ. κληρονόμοι ὠφθήσαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἵς τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραι, τῆς ἀρράγοῦς ἐλπίδος, ὠκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσκήνωσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις, Θεονύμφευτε τῆς ἀμαρτίας, τῷ φωτισμῷ, τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἢ τὸν ἥλιον κηύσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλω παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότη, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι, τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ λαμπρύνετε, τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφία τῇ σῇ δημιουργήσας, Ἀγγελικαῖς χορείαις, Κυριότητάς τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφίμ, ὡς Δεσπότης ἔδειξας, αἰωνίως σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ο ἵς Θρόνοις Χριστέ τοῖς ἐπηρμένοις, ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα Δεῖα προνοία περισκοπῶν, ἐν ἀγκαλῆαις Δέσποτα, τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τίνι σε ἐξομοιώσω, οἶμοι! τάλαινα ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Ο μβρους Χριστέ δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ κακὰ ἀποκλαύσωμαι πικρῶς· καὶ μὴ συγχωρήσης με Σῶτερ, νῦν ἀπολέσθαι πταίσαντα, σοὶ πολλὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος, Λόγου φέροντες σαρκί, πλάνην ἐνεκρώσατε· ζῆτε δὲ θα-

νόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντας πάθεισιν, Ἀ-
θληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος νῦν οὐκ ἔχει, Μάρτυρες φωτα-
γωγῆς, ὑμᾶς καὶ προπύργια; ποία ἔφαι-
δρύνεται χώρα, ὑμῶν τοῖς ἄθλοις ἐνδοξοί, καὶ
δόσει τῶν ἰάσεων;

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόκον, Δέσποινα παρθε-
νικῶ, καλλεὶ διαλάμπουσα· μόνη τὰ μητέ-
ρων διέδρας· Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, λυτρωτὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων, ἔχοντες τοὺς
νερους, Ἀγγέλους ἐλώμεθα, ἀγνώως βιω-
τεύειν βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ανθρακι κεκαθαρμένος, θρόνῳ σου τὰ Σερα-
φίμ, ὁρᾷ παριστάμενα, ὁ Θεὸς βοῶν Ἡ-
σαΐας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ταῖγματα τῶν Ἀσωμάτων, πάντων, ὡς τὸν
Ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθέne
σαφῶς ὑπερέβης· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Απεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὅμοιος, ὑποκύψας
αἰλόγων τοῖς πάθεισι, Λόγε Θεοῦ προά-
ναρχε· ἐπιστρέψας με σῶσον, ἀναβοῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὡς ἐλυμήνατο, μονιὸς με Σω-
τήρ, ὥσπερ ἄμπελον, γεωργηθεῖσαν πά-
θεισιν· ἐξ οὗ ῥῦσαί με τάχος, καὶ καρποφόρον,
ἀρεταῖς τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αἱ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν, πορφυ-
ρίδα ὑμῖν Θεοῦφαντον· ἦν στολισθέντες
Μάρτυρες, στεφηφόροι ταῖς νίκαις, τῷ ἐν ὑψί-
στοις Βασιλεῖ αἰωνίῳ παράστασθε.

Γερὸς τῶν Μαρτύρων κατάλογος, ἀνιέρων διέ-
λυσε σύστημα, τὸ κελεύον παράνομα· καὶ
νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότη τῶν ἀ-
πάντων νομίμως κατέστειπται.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλο-
γίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀραίαν

ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη, δεδοξασμένη, ἡ
τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως ὑπάρχων ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἀθανάτου
ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργῶν ὑπέξη-
σας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀ-
παύστοις φωναῖς ἀνακράζουσι, θεοπρε-
πῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἀνα-
βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνες σε, τεξομένην
Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλη σαρκὸς ἐνούμε-
νον, τὸν πρὶν αἶλον ὄντα, φύσει τῇ θείᾳ· εὐ-
λογοῦμεν Παρθέne τὸν τόκον σου.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθέne
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ μετανοίας ὁ καιρὸς· τί μέλλομεν; τί τῷ
ὑπνῷ βυθιζόμεθα; τῆς ῥαθυμίας ἀποσῶμεν·
κοσμήσωμεν λαμπαδάς ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐ-
ποιῖας· μὴ μείνωμεν, ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι

Ως ἔστι καιρὸς μετανοεῖν, ἐπίστρεψον, τῶν
κακῶν σου ὧν ἐποίησας, γνώσει ψυχὴ μου
καὶ ἀγνοία, καὶ βόησον τῷ πάντα γινώσκοντι·
Ἡμάρτηκα συγχώρησον Δέσποτα, μή με βδε-
λύξη τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς ἀθλήσαντας,
τοὺς Ἀγίους ἐμφανέστατα, χώρας καὶ
πόλεως εἰς τόπους, ἐνδόξους εἰς τιμίαν κατὰ-
παυσιν· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνεσι,
τὴν Ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ηπάνσεπτος θῆκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων
σου, φρυκτωρίαὶς θείου Πνεύματος, αὐ-
γαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει φαι-
δρότητας, ἐνθάπτει νοσημάτων ἐπήρειαν, Κύ-
ριε μόne πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε,
τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον
βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταρ-
ράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου,
καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Κρυπτόν θείον.

Οἱ νῦν τὸν Γεννήτορα καὶ προβολέα, τῷ Υἱῷ
καὶ Πνεύματος, ὑμνοῦντες Ἀγγελοι, νῦν

με ὁδήγησον, τῆς μετάνοιας, καὶ λογισμόν μοι δός
κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου,
ταπεινὴν καὶ ἀπλὴν, ἀπερίεργον, καὶ πραεῖαν
Σωτήρ μου, τῇ σῇ χάριτι ὡς εὐσπλαγχνός.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακίαν τοῦ
ὄφους, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσ-
βείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὁδήγησον βαί-
νειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακα-
ρίαν καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε,
δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης
σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Τῆς στερείας ὡς βλάβη, ὑπάρχων τίμιε
Πρόδρομε, τὴν ψυχὴν μου στειρεύουσαν,
παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν Παμμακάρε,
ποίησον εὐχαῖς σου, καρπούς προσφέρειν τῷ
Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε· ὅπως ταῖς ἀ-
ριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου,
μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κριτὰ δικαιοτάτε, καρδιογνώστα φιλάνθρω-
πε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς
κρίσεως, μή με καταισχύνης, τὸν ἄσωτον Λόγε,
ἀλλὰ τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, σεπταῖς πρεσβείαις
νῦν ἐπικαίμῃ, καὶ σῶσόν με τὸν δαίμονα,
καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ησαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανά-
χραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος
ὥφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνός μόνος ὅλος·
τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνησέι
μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι;
Ἡμαρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὥσπερ ἔσωσε
πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσωτον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ηθέλον δαίμυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν
πτισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ
τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετάνοιας εὐα-
ρεστήσαι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ
πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι
τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος
καὶ προσπίπτων, τῷ ἱατρῷ τούτῳ οὐ θερα-
πεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ
τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπώλωμαι,
σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξαίμενος τὴν ὑ-
πομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνή-

δίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου
καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημε-
λείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου
Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου,
καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω
σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε,
τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανή-
σασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καὶ
σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς,
ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου
κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμόν,
τὴν τοῦ Πέτρου σοὶ προσφθέγγομαι φωνήν· Σῶ-
σόν με Χριστέ, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεο-
τόκε Παρθένε, μόνῃ ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένη·
διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.**

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἔτερα.

Εννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πται-
σμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι
τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατανύξιν πρὸς
μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀχλὺϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡ-
δονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώ-
ρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμόν κατανύξεως οὐκ
έρχεται· ἀλλ' οἵκτειρον Σωτὴρ, καὶ τὸν δαί-
μονα, καὶ δός μοι λογισμόν κατανύξεως, ἵνα
καὶ γὰρ πρὸ τέλους, ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου Κύριε· Χριστέ Σωτὴρ μου, ἀπεγνωσμένον,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βωῶντες· Χαῖρε
αὐτοῦ φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα
ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα. .

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἢ φιλήρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προσάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθὼν ἀεννάως. Αὐτοῦ ταῖς ἱεσίσαις Χριστέ, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Μαρτυρικὸν, ὁμοιον.

Σταυρὸν ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ἀδηγοῦντες· κέμουσι ταῖς ἰάσεσι, τοῖς ἐν πίσει αἰτούσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱεσίσαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τῆ δολίου Βελίαρ· γῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν
» τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν
» διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ὡς
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους Κύριε, μὴ φανερῶς ἐλέγξης, μὴ στηλιτεύσης ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Α ἁμαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἁμαρτίας Δέσποτα, ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου τοῦ σου ποτέ Κύριε· διό με πρὸ τῆ τέλους σῶσον, οἰκτείρησον,

Μαρτυρικά.

Θυρεῶ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος Σταυρὸς τὸ ὄπλον, πρὸς τὴν πάλην τῆ δυσμενοῦς, ἐνδοξοὶ ἐξήλθετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Α ἰμοδόρως λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμούς ὀνύχων, σπαθισμέστε καὶ ἀλγεινά, βάσανα οἱ Μάρτυρες, οἱ θεῖοι οὐκ ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὅρος οὗ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, λίθος ὁ τοῦ παντός Κύριος, Μάρίαν τὴν Παρθένον ὕμνοις τηρήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Ὠδὴν πλέκω σοι εὐκτικήν, Μάκαρ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Ο ὁ μέγιστος ἀστὴρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμπεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά· ὅθεν κράζω σοι: Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διελυσάς ποτε, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στεριώσεως δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στεριεύουσαν, πάθεσι ψυχὴν μου δείξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατὰ καρπὸν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Η ὑτρέπισας ὁδὸν, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ· πρὸς ὄρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καὶ λίθον, ἐμπαθείας αἰοῖδιμε, Βαπτιστά ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς μεσιτείαις διάλυσον· ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυστον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερεώσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο τῶν τυφλῶν τὰ ὅμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι, τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Ιδε καιρὸς, ἀνάνηψον ψυχὴ μου, ἐκ τῶν κανῶν ὧν ἔπραξας, καὶ τῷ Δεσπότη καὶ Λυτρωτῇ ἀναβόησον ἐν φόβῳ: Τῆς μετανοίας πύλας μοι, Χριστέ ἀναπέτασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ὦφθη ὁ Βελίαρ, τοῖς θείαις ἀγωνίσμασι τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν συμπατούμενος ὁράται, νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος, ὁ πρῶτον καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἀγίων σύλλογος, ταῖς μυριάδας τῶν νοσητῶν Αἰθιοπῶν, θείῳ σθένει ὡς ἀληθῶς διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε. Θεοτοκίον.

Τῶν Προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα, τὸν Ζωοδότην καὶ Λυτρω-

τὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τόξον δυνατῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἀμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Λόγῳ σαρκωθέντος Προδρόμος, μέγιστος ἐδείχθης· καὶ διὰ τὸτο σὺ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ρῦσαι, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Ε'τι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυστο Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου, ἐνδυναμῶσον δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὃ τῇ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ὦδαίς ἀσμάτων, καταχρέως μακαρίζει σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ε'γυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνῃς πέπλησμαι· Ἰησοῦ φιλόανθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Διαπλέων τῆς κοσμικῆς, θαλάσσης Λόγε τὸν πλοῦν ῥαθύμως, ναυαγίῳ περιέπεσα, ἡδονῶν τῆ σώματος· πρὸς μετανοίας ὄρμον με ἱθύνον.

Μαρτυρικά.

Α'πεκάθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἁλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν. Αὐτῶν πρεσβείαις Κύριε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι, μὴ παρίδῃς με Πανάμωμε, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν λυτρωτὴν ὁμῇ καὶ Σωτῆρά με.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Δί' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον.

Ω'ς τρυγὸνα σε τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας, παναληθέσι λόγοις, προμηνύσαν Κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, αἰοῖδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τῇ πλάνῃ ταῖς ἐπηρεαῖς, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Ο' τὴν ἔρημον οἰκήσας ἀμέμπτῳ βίῳ, ἐρημωμένον πάσῃ, παραβάσει τὸν νοῦν μου θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ι'λασμός ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὃ σὸς Υἱὸς Παρθέने· ὃν ἰκέτευε, σῶσαι τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσαγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ πέλεις μου Θεός, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Ρ'αθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον τῇ πλάνῃ καθεκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Υ'ψώθη ἡ καρδιά μου, ὑποβολαῖς τῇ ὀφείῃ, καὶ κατηνέχθην πτώμα μέγιστον· ἡ τῶν κατερράχμενων, Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψον σῶσόν με, διὰ πλήθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσθέσατε, αἱμάτων τὴν πολυθειον, τῆς πλάνης κάμινον Μακάριοι, καὶ ὄμβροισ ἰαμάτων, φλογμὸν κατεπαύσατε, παθμάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ι'στάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μᾶστιξι ξαιόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πληθεῖ ὁμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θείῃ.

Θεοτοκίον.

Α'νάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθέने, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἀχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ε'ρημικοῖς με ἀνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Υ'πὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἀγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἡ θεία, Παμμάκαρ δεξιᾶ, σῶζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγὴν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιάν, καὶ μέγα τεῖχος, πᾶς Κόσμός σου ἔχει· λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεός σε Ἰακώβ,
παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας
διὰ σὲ ἀμαυρωθέντας, παραβάσει τὸ πρότερον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί με κα-
• τήλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰω-
• νᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με
• ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην ὁ τάλας
τὴν ψυχὴν, καὶ ἀμαρτίας ὑπὼ κατηνέ-
χθην· μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε,
καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην
Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς οὐ λαμβάνω ἐν
αἰσθήσει τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ
μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητάμου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ὠφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σω-
τήριον αἰεὶ, καὶ καθηδύνουσα πιζῶν καρ-
δίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης τελείως διώ-
κετε, Ἀθληταὶ κατηγλαῖσμένοι.

Υπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς ἀνθρωπίνους
οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸς τὸν Κτί-
στην ἀνανεύσει Θεϊκῇ, τῶν βασιάνων τῆς ἀθλous
ὑπέφερον χαίραντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλατρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἀπάντων τῶν
πιστῶν, πρόστηθι ρῦσαί με ἀπειλῆς, καὶ
σκοτόους, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου ἐν ᾧ τῆς
κρίσεως, ἵνα πίστει αἰεὶ ὑμνῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ιστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ρείθροις, τὸν ἀμαρ-
τίας πάντων, τῶν ἀνθρώπων αἶροντα Δε-
σπότην· ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπης Πρόδρομε,
οἰκτειρῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κήρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρη-
σόν μου, τὴν καρδίαν κατεσπιλωμένην,
ταῖς βλαβεραῖς ἀμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνά-
νευσιν μὴ ἔχουσιν.

Ηῤησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τῆς Λόγου
Μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὅθεν
φωναῖς αἰγιήτοις ἀπάσα, Ἐκκλησία μακαρί-
ζει σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου διατραίνωσαν εἰκόνες, τὴν σὴν φρικτὴν
λοχείαν, Θεονύμφευτε· ὦν ταῖς ἐκβάσεις,
ἡμεῖς νυνὶ καθαρῶντες Δέσπονα, ἐπαξίως σὲ
δοξαζομεν.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, μὴ προσκυνήσαντες
• Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὥς-
• περ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ
• πυρὸς ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶν-
• τες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος ὁραθεῖς, τῆς παλαιᾶς καταδί-
κης, λυτῆσαι Κόσμον Χριστέ, ὡς εὐσπλαγ-
χνος· διὸ βοῶ· Πεπαλαιωμένον, ἀμαρτίαις με
πολλαῖς, καινοποιήσον Σωτήρ, καὶ σῶσόν με βοῶν-
τα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ποτὲ τὸν Μανασσῆν, μετανοήσαντα σώ-
σας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύσασαν,
ὁ τὸν Ληστήν λόγῳ δικαιοῦσας, τὸν πολλὰ καὶ
χαλεπὰ ἡμαρτηκότα σοι Σωτήρ, καὶ με βοῶντα
δέξαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθείας κρατοῦντος
τὴν Οἰκουμένην, νηὶ χρησάμενοι τῆς εὐσε-
βείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ,
πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς, ἀπέπλευσαν βοῶντες·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν
χωνείᾳ, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο
οἱ Ἀθληταί, ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα
σεπτά, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείαις ἑρα-
νίοις, ἐν ἀφθαρσίᾳ παλλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ
Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσ-
ποινα, τοῦτον αἰεὶ Ἀχραντε δυσώπει, ὅπως λύ-
σιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν, τὴν ἄφε-
σιν λαθόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπέρ-
νοῦν οἰκτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀβραμιαῖοι πατέ.

Μεῖζων παντὸς γεννητοῦ, ἀποδειχθεῖς Προ-
φήτα, Θεοῦ, μεγάλως ἀμαρτόντα με, με-
γίστη πρεσβείᾳ σου, φλαγὸς μεγίστης ρῦσαι,
ὅπως σε μακαρίζω.

Α καρπὸς ὠφθην συκῇ, καὶ τὴν τομὴν πτοῦ-
μαι· βελτίωσόν με μεσιτείᾳ σου, καὶ ἔγ-
καρπον ποιήσου, ὅπως σε μακαρίζω, Πρόδρομε
ταῦ Σωτῆρος.

Καίμισον πᾶσαν ἐχθρῆ, ἐγειρομένην βλάβην,
κατὰ τῶν πίσει προσρεχόντων σοι, ἀγρύ-
πνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων,
Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Απαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένε,
καὶ τῆς δουλείας τοῦ αἰλάρατος, τοὺς δέ-

λους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῇ καὶ γλώσση, αἰεὶ δοξολογοῦντας.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πυρὶ φλογὸς παρίστανται, σοὶ Χερου-
» βὶμ, Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα Κτίσις
» ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν: Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Δημιουργόν
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐν-
τολῶν ἤκουσα, τὸ θῆλημά σου οὐκ ἐποίη-
σά ποτε· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλόανθρωπος
ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δῶρον Σωτῆρ, καὶ
μή με ἀπορρίψης.

Γεωργέ καλῶν τοῦ φόβου σου, τῇ δρεπάνῃ,
βοῶ, ἐκτίλον, προρρίζους πάντας ἀκαν-
θώδεις λογισμοὺς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· καὶ
σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χρι-
στὲ, ἀξιώσόν με στάχυν.

Μαρτυρικόν.

Επ' πλατύνθησαν ξενούμενοι, ἐν βασιάνοις πολ-
λαῖς χάριτι, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ ἐστένω-
σαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις· καὶ νῦν
καθοδηγοῦσιν, ἡμᾶς πρὸς ταῖς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ,
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Εναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσὼν εἰς βυθὸν Μάρ-
τυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν,
καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελῶμενος ὁ ἄφρων· ἡ-
μεῖς δὲ τῆς νίκης αἰεὶ τοῖς ξεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Η κοιλία σου Πανάμωμε, θημωνία σεπτῆς
ἄλωνος, ἐδείχθη Κόσμῳ σῖτον φέρουσα
ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διό σε ὡς αἰ-
τίαν, ἀπάντων τῶν καλῶν, οἱ πιστοὶ συμφῶ-
νως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρᾶθυμίας με ὑπνῷ κρατούμενον, καὶ ὁμί-
χλη κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς
πρέσβειαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡ-
μέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ πα-
θῶν καταιγὶς συνταράσσει με· χεῖρά μοι
δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὄρμον, τῆς
μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσ-
βείαις σου.

Ο τὸν αἶροντα Κόσμου τὰ πταίσματα, πο-
ταμίῳς βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κα-
κῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ρεῖθροις τῶν
πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης
φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρέσης
Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀρρήτῳ, βαπτιζομένῳ
Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ως πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέν-
τα με ὅλον ἀνάπλασον, ταῖς προσβολαῖς
τοῦ ὄφεως, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μακαρί-
ζω, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» θάρτε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὑψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ἠνεώχθη ὁ νυμφὼν ὁ μυστικός, οἱ φρό-
νιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν
ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν
ὑπνον, ὦ ψυχῇ, τῆς ράθυμίας ὅπως, συνεισέλ-
θης τῷ Χριστῷ, λαμπαδηφοροῦσα.

Ως Πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς,
καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε·
ἀπόπλυνόν με Σωτῆρ, τοῦ βορβόρου τῶν πα-
θῶν, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, νῦν καί-
μοι ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὕμνῳ
εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδίᾳ γηθομένη τε ψυχῇ, οἱ Μάρ-
τυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι, τὰ στίγματα
τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ αἰεὶ κε-
κτημένοι, καὶ ἡμῖν, εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ δει-
νῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Η γίγασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταί, τὰ
λείψανα ὑμῶν καθάπερ ἄλλην, ὁ Ἰσραὴλ
κιθωτὸν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς· ἀγάλλεται δὲ
ὁ οὐρανὸς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς
Μακάριοι, ὑμῶν κεκτημένος. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη τὸν φιλάγαθον Θεόν, κηῖσα-
σα, ἀγάθηνυν βοῶ σοι, κεκακωμένην δει-
νῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσι καὶ
ταῖς πονηραῖς, ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πί-
σται σε ὕμνῳ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν
δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με
ἐπισχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστο-
ρος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θῆλημα, ὅπως ὕμνῳ
σε εὐωδούμενος.

Οραία τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἡδυλάλος, ἀνεδείχθης **Θ**εῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ **Θ**εῖον, Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλύδωνος, τῆς ἀμαρτίας ἱκετεύω σε.

Σκιρτήσας νηδυῖ τῆς μητρὸς ἐμήνυσας, ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα· τοῦτον ἱκέτευε, σαρκός μου, σκιρτήματα νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμνῶ σε **Θ**εῖε Πρόδρομε.

Η κρίσις ἀνίλεως ψυχὴ τοῖς ἔλεος, μὴ ποιῇσιν· ὅρα πρόσεχε, ἔλαιον βάλε εἰς τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σε ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσθεςμένην σχῆς προκίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν φιλάγαθε, Θεοτόκε τῷτον αἶτησαι, πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ αὐτοῦ καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον. Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ζαίη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγγέλων συμμέτοχοι, γεγονάτε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε τερπνὰ, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύζως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον Εἰκόνα σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυ-

ρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ο τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστέ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα, οἰκτεῖρας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ ἐμέ προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς σειρώσεως δεσμὰ, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπλίαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτεῖᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ· Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποيناῖς, καὶ θηρίοις βρώμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτῃ κρίσει καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ὃν πάντοτε ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ανακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱέ μονογενές, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τῆς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας μιᾷ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὲρ νῆν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεο-νυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἶτησαι ἐκτενῶς, σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εκ γῆς με τὸ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σὴ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφήν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ δελεασθέντα καὶ φθορᾷ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητής μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῇ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθός, ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ἠυδόκησε· καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἀμαρτίαν ὡς εὐσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἁρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἡλῶν, καὶ τοῦ πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγείς σου τὴν πλευράν, Χριστέ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον· ὑμῶν σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στησον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβου καὶ πόθου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν Δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνανγος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κρίζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν κατάδυμιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὔπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, ταῖς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Εχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἀγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμναῖς ἡ τέξασα, ἐπώδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θάυματων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταθάσει Φιλάνθρωπε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τῆς νόμῃ, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμναῖς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τῆτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκὼν; πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστοργε συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς

ισχύει, ὀρθοδόξων ἢ Πίσις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῶ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βελῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῶ σε ὑψόμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παραδόξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτημε, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδώρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμῆς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Επὶ σταυροῦ σε· Δυνατὲ κρεμασθέντα, καταννοῦσα ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατὰκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁ Σταυρός ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
- » σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
- » τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ο τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῶ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κηφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν, Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Αλύτοις, δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κηύσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ὡδὴ τετάρτη τῇ Θεητόκῳ Κόρῃ. »

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ως οὔσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκαθάρον.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ Ἀχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Η μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κηύσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀράς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον, Πάναγνε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε, Χριστέ κρᾶζουσα: Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Υψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐκπτώσας, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ρομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδέμ ἡνοικται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τῆς τῆς ἀπάτης ποταμούς ἐπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἐσβέσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι
Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα,
ξίφει καρτερίας ἐσφάζατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν σταυ-
ρῷ βλέπῃσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν,
ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβὶμ ἱκετεύω σε Δέσποι-
να, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπη-
ρείαις τοῦ ὄφους, παθῶν τῶν τοῦ σώματος,
δεῖξον ἀνώτερον.

Ε'ν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύ-
ριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα
Πανάμωμε, εὐροιμί σε σῶζῃσαν, τῆς κατα-
δίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου
τρόπους μετάβαλε· συμπαθεῖα σε Χριστέ,
ἀσυμπαθῇ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι,
τῆς κηυσάσης σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε'**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ε'παρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατα-
νοῶν ὁ ἥλιος, ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνε-
δύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὸ τοῦ
ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγχῃ ἐκκεντουμένη,
ἡ σρεφομένη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα
τῇ κελεύσει σου, Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνο-
λογοῦντι τὸ κράτος σου. **Μαρτυρικά.**

Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ σου,
οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει,
τῆς κακίας ὠφθήσαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν,
εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Ιερεῖα ὥσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσ-
φοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν Μάρ-
τυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων
ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Η' τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεικοῦσα, καὶ
παρθενίαν ἄμωμον ἢ μόνη κεκτημένη,
ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πό-
νοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α' γιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ
κενωθέντος Ἀχραντε ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ

ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου ἀγίασον, καὶ τὸν
λογισμόν φωταγώγησον.

Ρίπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κακίας, λογι-
σμόν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον
βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν
συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν ἑ-
ρανὸν τὸν ἐμψυχον, νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶ-
κον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπή-
λαιον λησῶν χρηματίζοντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιτρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρᾷς, ἀφθαρσίας προχέεις
μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ρεῖθρα, τῷ πλευρᾷς
παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ο' τίμιος Σταυρός, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρό-
παιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν
σωτηρίαν, τοῖς πίσει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθη-
σαν, πῦρ ἐνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων
βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λύομενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι,
τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς
ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο' μόνος Ἀγαθός, ὑποδὺς μήτραν ἀφθορον,
σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος
ὅπως, φθορᾷς ἡμᾶς λυτρώσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὀφονται.

Η' Ἀμνάς ἡ τέξασα, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ,
τὴν ἐμὴν ζωῶσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν
δήγματι, τῷ τοῦ ὄφους, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα,
πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν
δεινῶν, πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς
θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θεῖαν ἀγάπησιν, εὐσε-
βῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Η' καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἀγνή ἐν γυναιξί, τὴν
ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμή-
σεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνώως βιώσαί με,
μεσιτείαις σου εὐόδωσον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρων
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾷς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ο πάσης, ἀνωτάτω τιμῆς ὧν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἡνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμῆς, καὶ Σταυρῷ διασώσης Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης· Ποιητά μου, ὑμῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ετρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνεικέστοις βασιάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁράται, ὑπὸ πάντων γελῶμενος Μάρτυρες.

Ιάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κόκκῳ κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν Δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ηλοῖς σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ ρομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων Παρθέने, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἱκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων Δυναμέων.

Ηχώρα, ἡ τὸν θεῖον βλασήσασα ἄσυχον, τὴν χερσωθεῖσαν ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδης, ἀλλὰ θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σε ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς Ἀθάνατε, μόνε ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν παλαιοὺς Προπάτορας, ἀπαγυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰῶνον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδάμ ἐγήγερται· λόγχῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ωραιοτάτως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἐνούμενοι, Κόσμου παντελῶς πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε δεσμῆμενοι, καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν αἰεὶ συμποδίζοντες.

Τεῖχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεία κατέαξαν, θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πισοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται ἄνευ χειρὸς, ὁ συντρίψας γῆρας Κόρη δαιμονικᾶς, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθῶδη ἀπέλασον πώρῳσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη τὸν προσβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύοντα· διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου Ἀγνή φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμία ἡμαύρωσεν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα
» ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας
» ἔρασαι, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ηπλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρτημα ἀκρατῆς Δέσποτα, θέλων ἰάσασθαι ἡλοῖς δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόημα, τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶν, ἐμπαθὲς Κύριε, μελωδοῦντος· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· ῥαντίσιν αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, αἰεὶ κραυγάζουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Γσαντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ παναοίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμείποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ὠδὴν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανύσακτον φέροντες πυρσόν, τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυτον: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρήμενον βλέψασα Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρῶσαντα, βροτὲς νεκρῶντα ἐχθρόν, ἡ πολυμνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὕμναι κλαίῃσας, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα, ἀνεβόα: Πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ωριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ Θάνατος, φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι, Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἀμαρτίας με, θανατωθέντα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, πρεσβεία πάντα γνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με, τῆς ῥαθυμίας μελωδεῖν, γρηγορήσῃ ψυχῇ: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλόν, τὴν μόνην Ἀχραντον, προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» ἄχος ἀχείρστμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτῃ σθ
» **Λ** Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
» συνάψας τὰς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γδοὺ ἡ Ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὥράθη· ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ σπνρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ωπῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει ξύλῳ Ἰησοῦ με τεθνᾶναι, ζωὴν τῶν ὄλων, ὄντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύφημοι, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστεφθῆτε.

Ημεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψετε, καὶ ἐλπίδων θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδαίετε, νύκτα βαθεῖαν θεοὶ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἀμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν· λύσον τῶν κακῶν με τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον, ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρῆξον τὰ δεσμά τῶν κακῶν με, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λύσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδεσον, Παρθενομῆτορ τῇ Θεῇ ἡμῶν.

Ητῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ινα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξαμένην, πάσης ἀδοξίας με ρῦσαι τῆς ἀμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποιήσον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβημένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριαμβεύσας, τὰς ἀρχαῖς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσώματους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς πηγνύμενον, καὶ πλευράν τῇ λόγχῃ σε, τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν: Οἶμα Τέκνον ποθεινόν! πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδῇ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὴ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ φέρεσα, καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, ἐσβέννυτο ἥλιος, ἐσαλεύοντο ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θείῳ ματι, καὶ τὰς σὰς ἡλώθης χεῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρὶ σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νῦν Λόγε εὐσπλαγχνία σου.

Μαρτυρικόν.

Οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἀγιοὶ λάμπεσι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δὶ ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεόμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς καταχρέως ὑμᾶς μακαρίζουσι.

Δόξα.

Πέρας δόξαν καὶ τιμὴν, τῇ πανταγίῳ Τριάδι προσνέμωμεν, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες· Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτώμενον σταυρῷ, ἐθελυσίως βλέψασα Ἀχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκπλητομένη κλαίουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔδου τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἀκρᾷ ἀγαθότητι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στερρότάτῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἐνδοξοὶ, κατὰ τοῦ ἀλάζωρος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραζάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν, τῶν Δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκυῖλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκάς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρησε, Χριστέ πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἀλμυράς. τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκὶς ἡ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, Πέτρος, καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος, Ἀνδρέας, Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μάρκος, Σίμων καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἐνδοξος, νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω σὺν τῷ θείῳ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐβδομήκοντα.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Μύρω θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τῷ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ως λαμπτήρ σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ σερεώματι ἀναλλαίψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν αἰχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην, ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωσικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ρύτης θερμότατος, ὡς προστατῆς ἀληθῆς, τῶν πιζῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων, συμπολίτα τῶν Ὁσίων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

πνοαῖς, ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριοι, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Εν κλίνῃ, τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἀμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με ἐνδοξοί, Χριστοῦ Αὐτόπται ἀξιώσατε.

Οἱ λόγῳ, τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκωτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλητοῦ χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.
Θεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένης, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροσυχίς:

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ. Ὁ Εἰρμός. Τριζάτας κραταιούς.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, πληρούμενος αἰεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξαῖζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Ετέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος δαδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίσει δυσωπῶ σε, φωτοδόλοις πρεσβείαις σε, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Τῷ βίου τῷ φθαρτῷ, νῦν τὸ πέλαγος πλέων, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενον Σοφίᾳ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν: Εὐροίμῃ σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μεταίγοντα, τὸ κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.
Θεοτοκίον.

Ανοίμην Ἀγνή, κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη, δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα: Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ σφερέωμα.

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ρεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Ποιταὶ τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ο σφερέωσας Χριστέ, τῆς λογικῆς σου οὐρανούς, σφίριζον, τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, τοῦ τῶν θελημάτων ὡς εὐσπλαγχνος.
Θεοτοκίον.

Ως Μητὴρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἀγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρομφαία ὠφθης, πολεμίους ἐχθρούς κατασφάττουσα· ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεραπεύσον, ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ τὰς πανουργίας καὶ ἐνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Ο καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόαν, τοῦ νοός μου ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.
Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτημένη· μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» ξαυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση
» ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα:
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Επεβίβασας εἰς θάλασσαν σου τοὺς ἱππούς, τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας, ὕδατα ταρασσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσιν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβεῖα, τὸ νοητὸν στερέωμα τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Αναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπυρωμένα, βέλη τῆς κακίας αὐτοῦ, νυνὶ κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου στηρίξατε.
Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοδόλοις, τῶν ἐναντίων δῆγμασι, δραστηκῶς φαρμάκῳ, πρεσβειῶν θεραπεύσον, Χριστέ τῆς Τεκνέσεως σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο περίδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίοις θείοις, κατακλειζόμενον

ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὠραιότης, πάντων καύχημα,
τῶν τιμῶντων σε, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Υψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἤνε-
σας, ταπεινοφροσύνης, θείαις ἐξασράπτων
φαιδρότησιν ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποιήσον,
εὐπροσδέκτοις σου, Πάτερ σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνα-
τον, ζήλω θείῳ Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρα-
κτούμενος· διὸ βοῶμεν· Ὡσαύτως ἐξελεῖ ἡμᾶς,
πειρασμῶν, θανατούντων δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸν περιπολεύων, χαρμοσύνως Νικόλαε,
ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων
σε πάρεσο, ἐπικυφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων, καταπλήττονται
Πάναγνε, ἀνυμνολογούσαι, μέγεθος τῆς
θείας λοχείας σου· μεθ' ὧν δυσώπει Παρθέने,
πάντας σῶζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε, εἰλικρινεῖ
μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Αμπέλου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες,
ἐπότισαν πάντας οἶνον, νοητῆς εὐφροσύ-
νης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τῷ Θεοῦ ὁδηγήσατε,
Ἀπόστολοι τοὺς ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥαθυ-
μίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων,
καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς
καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος σῶσόν με,
δείξεσι τῆς ἀφράστως, σὲ τεκούσης καὶ
πάντων, τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Εἴδυσας ὡς ἥλιος, θανὼν Πάτερ σοφὲ, καὶ
ἀνέτειλας εἰς Χριστόν, σελασφόροις λάμ-
ψεσι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπα-
σαν, τὴν ὑψηλίον Νικόλαε.

Ἰερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν
δυσχέρειαν, κατευνάζων, χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰ-
κοῦντος Πνεύματος.

Συντριβεῖς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχὴν,
εἰς βοήθειαν σὲ καλῶ, ἱερὲ Νικόλαε· σπεῦ-

σον καὶ δίδου μοι, τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν
τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθέने σὲ ὁρῶν, Ἡ-
σαΐας ἀναβοᾷ· Ἰδοὺ μέλλει τίκτεσθαι
Κόρης θεόπαιδος, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώ-
πων ἀναγέννησιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα,
διασπαρέντα ἐν Κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων
πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων, ἡμερότητα
πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θείου, Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὐ-
καρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν
ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου, μεταγάγε-
τε γνώμης Ἀπόστολοι.

Εἴτρωθην, ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τέθηκα·
οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιστᾶν νε-
κροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν, τὴν ἀθλίαν
ψυχὴν μου ζωώσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς με τὸν ἄγριον κλύδωνα,
Θεὲ τῶν ἔλων οἰκτίρμον, ἱκεσίαις τῆς
κυσσάσης σε, Ἀποστόλων, τῶν σεπτῶν τε καὶ
θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἰσχυσας, τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθεῖς
Θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρόν ὀλέσαι· οὗ
τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σε
Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, καὶ πονηρῶν
ἀνθρώπων, ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης,
ῥύσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε
Νικόλαε.

Οἱ πάλαι τεθνήξεσθαι ἀδίκως, μέλλοντες
στρατηλάται, ἐλυτρώθησαν σαῖς προστα-
σίαις· ὥσπερ αὐτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον,
πάσης βλάβης Ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον.

Λαός σε καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τῷ Θεῷ
Μητέρα· ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης,
καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κα-
τακρίσεως.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» **Π**ερσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ

» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκράυαζον: Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τῇ συντονίᾳ, τοῦ ἁγίου καὶ Θείου κηρύγμα-
τος, πλάνης ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τῷ Χρι-
στῷ, τὸν χειμῶνα διελύσατε, καὶ κατελάμψατε,
θεογνωσίᾳ πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες, ἀναπηγάζοντες πάντοτε, Θεῖοι
Μαθηταὶ τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας
τοὺς προσρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, καὶ τὰ
δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι,
Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἐνδοξοὶ Μαθηταί,
διασώσατέ με ψάλλοντα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων καὶ Ἀ-
ποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε
τὴν πολλήν, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε·
πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς
εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Αἴγιε τὸν ἐν Ἀγίοις μόνον πάντων Ποιητὴν,
ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἁγιάσαι,
καὶ καταπέμψαι πλῆσια, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτῷ.

Οἷσιος εὐθύς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπει-
νός, γενόμενος Ἐνδοξε, ὕψος πρὸς περιδο-
ξον ἤρθης, ἱερωσύνης θαύματα, ἐκτελῶν καὶ
τεράστια.

Νόμους Θείους συντηρήσας Ὅσιε τοὺς τοῦ
Θεοῦ, ναὸς καθαρὸς ὥφθης, ὅθεν σοι βοῶ-
μεν Παμμάκαρ: Παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ
πάσης τοὺς δούλους σου. Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις παθῶν τῆς ἐμῆς ψυ-
χῆς, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· δίδου μοι ἐ-
γρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥαθυμίας πόρρῳ, τὸν νυ-
σταγμὸν ἀπελαύνουσα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλωτα
στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κή-
ρυγμα, πανταχοῦ νῦν κατασπεύραντες, σόματος
λύκου νοητοῦ ἀπολυτρώσασθε, τοὺς βοῶντας:
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης
ψυχῆς, εὐηχοὶ σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπό-
στολοι ἐνδοξοὶ, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ
ῥαθυμίας χαλεπῆς ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλ-
πειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστέ, καταπα-
τήσαντα νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσω-
τον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ
συνηθείᾳ πονηρᾷ αἰεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδης,
τῶν Μαθητῶν σου Χριστέ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τῷ παντός, κυριευθέντα με ὑπὸ
τοῦ ὄφους, καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐ-
λευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον
Χριστῷ ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν: Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρήτορεύων τὰ Θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων
ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας,
καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐρρύσω, ὀρθοδό-
ξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Οτῆς νίκης ἐπώνυμος Ἀγιε, νικητὰς ἡμᾶς
δεῖξον πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων
θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δο-
λίας, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμ-
ψαι ἡμῖν παρακλητήτι, θαυματουργέ Νι-
κόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἡνίκα ταύτης, οἱ
πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικόν.

Ορθοδόξως πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν ἁ-
γίαν Τριάδα δοξάζοντες, Πατέρα τὸν
πανάγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶν-
τες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, συμπαθέ-
στατον Λόγον κηύσασα, εὐλογημένη Πα-
ναγνε· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥῦσαι,
τῆς ἐκεῖ με Ἀγνή κατακρίσεως.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στός συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν
γωνίας λίθου, ἐπωκοδομήσατε πάντων,
πιστῶν καρδίας πέτρα τῆς Πίσεως, τῷ δυσμενῆς
Ἀπόστολοι, οἰκοδομαῖς κατασρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστὴ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ συνδῆσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Θεῖαι τῇ Δεσπότη νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐν δέοις ὄμβροισιν νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, Θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννητορ πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιάσεις αἰεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σθ, εὐωδίας μύρον Ὅσιε, ἀναπηγάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος πᾶσαν φρυκτωρεῖς Νικόλαε, Θεομάκαρ τὴν ὑφήλιον, θείων θαυμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων, διώκων ἐραῖς μεσιτείαις σθ, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Συνήθως οἰκτείρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τῇ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείαις τε δεινῶς χειμαζομένους ἐκάστοτε, ὅπως σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ημέρας καὶ ὥρας φοβεράς μνημόνευε, ὦ ψυχὴ μου, ὅτε μέλλει σε ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ: Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμοσύνως, καὶ κραυγάζομεν: Χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· περιδόξον τῇ Λόγῳ παλάτιον, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθηταῖς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σθ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ⲄⲉⲉⲉⲉⲄ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολήν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρέμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένου καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄμνοι Σοφοὶ ἀπεσταλῆτε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κράζοντες ἀκλινεῖ λογισμῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τοὶ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστοκήρυκες, ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικόν.

Θανατούμενοι Σοφοί, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρὰς πολυθείας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ρεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίσεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντε εἰπώμεν, τῷ ἐν ὑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι: Τριάς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, καὶ πάντα φωτίζουσα, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πίστει σοὶ κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αποστόλων χαρμονή, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεο-

γεννήτορ Κόρη πανάμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, ταῖς πίστει αἰτοῦσί σε καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὔτε σε σταυρούμενον, ἡ Κτίσις πᾶσα ἐώρακεν, ἡλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμεν, ἡ γῆ δὲ ἐσειέτο, ὅλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λόγε, τὸ καταπέτασμα Ναοῦ, φόβῳ ἐσχίσθη ὑβριζομένου σου, καὶ πέτραι διερρήχθησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου, καὶ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέσειλε, Ποιητὴν σε γινώσκοντα.

Ρήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδάμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ρανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακραίζουσα. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος, δῆμος τολμᾷ κατακρίναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν νόμον χαράξαντα, ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῇ τῷ θεόπτη; πῶς ἐπὶ ξύλου τὴν Ζωὴν, τὴν τῶν ἀπάντων ὀρώντες θνήξασαν, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Δαιμόνων κλονέμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτεῖρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ ταῖς βουλαῖς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προσάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Λησταῖς περιέπεσα, τοῖς μαιφόνοις Πανάμωμε, καὶ τὸ ἀφθαρτον ἔνδυμα, τῆς ἁνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφόδοις, ἐξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς, ἐτραυματίσθην καὶ καταβέβλημαι, ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον δέομαι.

Εν κλίνῃ κατὰκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν

Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφεις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ιδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἦλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδοθήθη φόβῳ τῷ κράτους σου· ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόᾳ σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεαῖς τῶν Ἀγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθῆσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τοῦτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρί τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τῷ νόμῳ, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρ-

μούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότη, κα-
τανοοῦσα ἡ Ἀγνή καὶ Παρθένος, ὀδυρο-
μένη ἔλεγε δακρύουσα· Τέκνον ποθεινότατον,
πῶς θανεῖν ἡρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι,
τῶν κακῆργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος
Θεός; Δοξολογῶ σου Υἱέ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς,
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν
ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἀνέλε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ,
δὲ οὐ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ
πρὶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἔτεινας ταῖς παλά-
μας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευ-
ράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεῷ,
ρόμφαία διηλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσω-
ποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡ-
μῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγα-
θὲ, δὲ ἀμείνον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ
κρίσιν τὴν ἀδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ
ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσῃς, τοὺς
αἰπάτη φθαρέντας· διό σου καὶ προσκυνοῦμεν,
Δόγε τὴν σταύρωσιν. Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων γρατεύματα, ἐν τῇ
μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, ταῖς
τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμέ-
νην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεός δυ-
σωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Δόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-

νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ κακὸν καὶ ξένον, τῷ
θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς
εὐσπλαγχνος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυρῷ παγεῖς ὁ Χριστὸς, τὴν πλάην λύει.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα. Τροπάρια.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας Μακρό-
δυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον Κόσμον ἐκά-
λεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου Οἰκτίρ-
μον· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα,
τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρ-
χε· δι' ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοβόλος ὄφης, τοῦ πτώ-
ματος πρόξενος, Ἀδάμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Αγίων λαμπρότητας, νῦν κατοικεῖν ἡξιώθη-
τε, ἀσάλευτον Μάρτυρες, παραλαβόντες
σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ Παῦλος Βασιλείαν, καὶ
δόξης συμμετοχοί, Χριστοῦ γεγονάτε.

Υψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολά-
σεων, ὑμῶν οὐκ ἐβύθισε, τὸ σκάφος Μάρ-
τυρες· κυβερνήσει γὰρ, τοῦ πάντων Βασιλέως,
λιμέναις ἐφθάσατε, τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρόμφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
σου, διήλθεν ὡς ἔβλεψας, Χριστὸν σταυ-
ρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυττάμενον τῇ λόγχῃ·
ὅθεν αἰαλαῖζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οὗ ὃν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐ-
διος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-
νιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον,
ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σωζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμε-
νον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενομέ-
νον· σὺ γὰρ πέφνηας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων,
δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἁ-
παντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν
Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν,
Παρθένον τε μέινασαν, ἀδιαλώθητον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγὴ, θάσσον συγκροτή-
• σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Τροπάρια.

Ως πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς
ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρ-
χοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι, λύκῃ πικρῇ
τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρωπῶς ἠγάπησας.

Παρέστῃς κριτὸς κριτῇ ἀδίκῃ, ὁ κρίνων δι-
καίως πᾶσαν γῆν, καὶ ἠνεγκας ῥαπίσμα-
τα, ἐλευθερώσαι θέλων με, δεδουλωμένον Κύριε,
τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Μαρτυρικά.

Αθλήσαντες Ἅγιοι νομίμως, ἀνόμους ἡσχύ-
νατε ἐχθρούς· καὶ γνώμῃ θανατούμενοι,
διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρό-
ξενον, κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Γῆθεν ἀνυψώθησαν εὐκλείας, ἤδη ἐπιβαίντες
ἀληθοῦς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ
ταῖς ἀύλοις τάξεσιν, αἱ ὑλικά ἠνώθησαν, χαρᾶς
ἀρρήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ σὺ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐας, ὠραίθη Παρ-
θένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ
ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταρράσων Δαί-
μονας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ο διαπλάσας, καταρχαῖς ἐκ χοῆς με τὸν
ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ
γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν παῖλαι κατὰπτωσιν
ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀ-
πόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν Ζωὴν, Θεογεν-
νῆτορ κατήργησας· διό σου τὴν ἀχραντον σέβο-
μεν γέννησιν.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῇ Θεομητορ κειτῆμεθα·
ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμε-
θα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρήμεθα.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζο-
μεν, τῷ γεννήματι τῷ σῶϊ, προσηγορίαν ἀρ-
μόζοντες, καὶ κλησὶν καταάλληλον, πάνταγνε
Δέσποινα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
• ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκράυγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ινα ἀπολύσης με ἐκ τῶν δεσμῶν, τῶν τῆς ἀ-
μαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως, ἐδεσμεύ-
θης, καὶ σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος τέθηκας.
Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίγματα ὑπήνεγκας Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν
ἐπονείδιστον θάνατον, ἀθανατίζων, τὴν
οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν πάθει.
Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Οὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν τῷ Θεοῦ, μέλλοντες
κληροῦσθαι ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ,
ἀγαλλόμενοι ψυχῇ, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπήνεγκαν,
καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεῖρας ἀφαιρέμενοι καὶ κεφαλὰς, γλῶσσάν
τε κοπτόμενοι Μάρτυρες, τὴν θεολόγον,
καὶ στερῆμενοι φωτὸς, καὶ μεληδὸν τεμνόμενοι,
ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρῆγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ, λόγχῃ
νυττομένου σου Δέσποτα· ἡ Θεοτόκος ἀ-
νεβόα τῷ Σταυρῷ, παρισταμένη Κύριε, καὶ ὀ-
δυνηρῶς ἀλαλάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐ-
πρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιη-
τὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων
σωματῆμενον, τὸν ῥυόμενον πάντας αὐτὸν τῆς
δοξαζόντας.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι
βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, τὸν ἐξ οὐ-
ρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθέ-
νου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν
ἀνυμνήσωμεν.

Η ἀγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τῇ
φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ
πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κατὰσκιον,
ἡ χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν
ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ δια-
νομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης,
Θεοσύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς
Παντοκράτορος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
• σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
• ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
• ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εὐ-
• ρήνην βραβεύουσα.

Τροπάρια.

Ιδὼν σε ὁ ἥλιος, ἐπὶ σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα συνέστειλεν ἀκτῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ δύναντος, καὶ φωταγωγῆντος τῆς νυκτὶ, τῆς πλάνης καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε· ὅξους καὶ χολῆς δέχη τὴν γεῦσιν, τῆς ἐνηδόνου ἀπολυτρούμενος, γείσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ ὑπέπεσαμεν.

Μαρτυρικά.

Τῆς πλάνης ἐλύσατε, χειμῶνα θεῖοι Μάρτυρες, Πνεύματος ἁγίου ἐπιθάλπει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως, χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προΐζαμενοι, ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν.

Ομβροῖς θείου αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε, ἐναποξηράναντες τοὺς ὀμβρους, τῆς ἀθείας ἅγιοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκεὶ ὃν ἐκύησας, Χριστὸν Θεοχαρίτωτε, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακρόθυμον, τούτου κατεπλήττου ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγάλυνες, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὀφνούνται.

Ανατείλας ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγεῖς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Αληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατρός τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν κατὰλληλον, προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρί, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενής, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστροῦ σου Μητροπαίρθε.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
» **Ε**ορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινας, σαυρούμενος τοὺς πόνους κατέπαυσας, τῆς ἀνθρωπότη-

τος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἅπαντας, διαγωγὴν μετάγεις εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ηλίου σέλας ἐκρύπτετο, ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ κατεσεῖετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐσχίζοντο, ἐπὶ σαυροῦ τὸν Κτίστην ὁρᾷ μὴ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸς ὁ ὄφεις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θεώμενος, τοὺς θεῖους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, κληρονομοῦντας ὄντως τῇ θεῇ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, πολυαρίθμητα, πλήθη Μαρτύρων αἰείζωα· διὸ τὰ τῶν κακῶν με πληθύνει μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Αιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, ἢ ναυαγήσασαν, πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου, Θεογεννητορ Κόρη νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐδόησε, προτυπῶν.

Αγνείας σε, καθαρὸν εὐρηκῶς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρὶ σου, καθαρῶς ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθάραι θέλων, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Ουράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο μόνην, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομήτορ τὸν ἀναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καὶ ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωρίζομενον φύσεσιν.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ Κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ανετράπη, ὁ πολέμιος καὶ βέβληται, πτώμα ἐξαίσιον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ, ἐν ξύλῳ καὶ σέσωσται, πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα, διὰ ξύλου με ἐθέωσας, θνήξας ἐν ξύλῳ Χριστέ, καὶ θεῖοις τραύμασι σοῖς, ἰάσω τὰ τραύματα τὰ τῆς καρδίας μου· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Π᾿φανίζετο, τὰ σώματα πληττόμενα, ἀπεί-
ροις μάστιξιν, ἀλλ' ὄντως τὸ εὐπρεπές,
ψυχῆς ὠραιότερον ὑμῶν ἐδείκνυτο, Χριστομάρτυ-
ρες, αἰεὶ βοώντων: Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας, ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν, ὑμῶν
ἀπώλετο, σὺν μυριάσιν αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ
πανεύφημοι Μάρτυρες χαίροντες, ἀνεμέλπετε:
Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος,
θρόνος πυρίμορφος, ἀγεώργητος γῆ, ἐδεί-
χθησιν Πανάμωμε· ὅθεν βοῶ μέν σοι: Χαῖρε Δέσποι-
να, ἡ τῆς βροτῆς θεώσασσα, θείκῃ κυφορίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ανακαλόμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρ-
θένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρί σου
σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοητῇ, τῆς Ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὑ-
ψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις
ἐκ σοῦ Θεοτύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοίαν,
τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῇ Παμβασιλέως πα-
ρέσης, ἐκ δεξιῶν τῇ ἐκ τῶν σῶν, σαρκω-
θέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύθ-
σα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ρῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ
παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πισῶς, με-
λωδούντων Παρθένε τῷ Τόκῳ σου: Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν: Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ
ὁ Ἄχρονος γενόμενος· δεθεὶς δὲ θελήματι,
καὶ τὸν ὑπερήφανον, δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα,
παραπεμψάμενος, σώζεις με σταυρῷ καὶ τῷ
πάθει· ὅθεν εὐλογῶ σε Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψώθης ἐν ξύλῳ ἐκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν
Κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε,
ἀναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τῇ σκότει τε, καὶ
ἐξουσίας Χριστέ, τῷ πάθει σου παραδειγματίσας·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Επέβητε αἵμασιν οἰκειοῖς, ὡς ἄρματι Μάρ-
τυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια,
ἤρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια γέρα
λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ικρίῳ ὑφούμενοι καὶ βόθρῳ, ῥιπτόμενοι, θηρ-
σί τε διδόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι, διαμερι-
ζόμενοι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες χαίροντες ἐ-
ψαλλον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρή-
γορσιν παρέχοντα, θείαν καὶ σωτήριον, Μή-
τηρ ἡ πανάμωμος, ἀλαλαγμῷ ὠδύρετο καὶ ἀ-
νεκραύγαζε: Τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα;
ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Απάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων, ὁ Κτίστης
ταῖς ἀνωτέραις Κόρη Τάξεσιν, ὥκησε τὴν
μήτραν σου, ἀφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ
τόκον ἄφθορον, ὃ νῦν κρυγαζόμεν: Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης
ἀγίωσύνης οὔσα τέμενος, Λόγον τὸν πα-
νάγιον, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ συ-
νάναρχον, ἐκυοφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες
ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ
Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ
Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρ-
θένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκια-
ζομένην θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώ-
νιον, Λόγον καὶ αἰδίου, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφα-
τον ἐνανθρωπήσαντα, τεκῆσαν Θεοτόκον ὑμνῶ-
μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμ-
» παδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν
» Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμασία
» τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαίροις παμ-
» μακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ιστασο κριτὸς, ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα, μελ-
λων Φιλόανθρωπε· στέφος ἀνεδήσω δὲ, ἐθε-

λυσίως Σωτὴρ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν ἀκάνθαν
Χριστὲ προθύμνον, ὑπεκτίλλων, πᾶσιν ἐμφυ-
τεύων τε, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ω πῶς ὁ λαὸς, ὁ ἄδικος, δίκαιον ὄντα καὶ
ἄμεμπτον, φθόνῳ σκοτιζόμενος, σὲ Φωτο-
δότα σταυρῷ προδίδωσιν· ἔπερ τὸ πάθος ἥλιος
ὁρῶν σκοτίζεται, καὶ φαιδρότης Ναοῦ διαρρή-
γνυται, καὶ δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθῶν, Χριστοῦ χρηματίζετε, ἅ-
γιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δὲ, τῆς
Βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος· διὸ φωτα-
γωγήσατε, τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, ἀμαρτίας, ζό-
φου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων Σοφοὶ πε-
ριστάσεων.

Ηδη πρὸς αὐτὰ, Σοφοὶ τὰ ἑράνια κατεσκη-
νώσατε, δόξης τε λαθόμενοι, τῆς αἰδίδι καὶ
ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἱεραῖς θεούμενοι· μέμνησθε
πάντων ἡμῶν, τῶν τιμώντων, πίσει τὴν πανίε-
ρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε καὶ
μεγαλύνοντας· λύσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὸ
σκῶτος Κόρη· παῦσον τὸν κλύδωνα· τῇ πονη-
ροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τοὺς τῆς
Ἀ' γαρ, γόνους καθυπόταξον, Βασιλεῖ εὐσεβεῖ
ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκης. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ανθρακα τὸν νοητὸν ἀγνή Θεόνυμφε, Ἡσαΐας
ὄν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε,
μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ Κόσμῳ σωτη-
ρίαν πυρσεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ
Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα
μνηθέντες, καὶ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος,
τῷ Κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες· ὦν τὰς ἐκ-
βάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ωραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος,
παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ
Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννη-
σας φανέντα, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅ-
θεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σε, Ἰησοῦ Σω-
τὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ
οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προση-
λωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Εἴδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύ-
ριε, τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐ-

θριάμβευσας, τὰς ἀρχαῖς τοῦ σκότους, καὶ τὰς
ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρ-
χαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον,
οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν
ἀγῶνα τὸν καλόν, ἐν ἡγωνίσασθε; πῶς ἐν
σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε;
Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὀπλισά-
μενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε Δαιμόνων φυ-
γαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως
πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο,
καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄ-
ποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής
Παραδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος,
ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυ-
ρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον,
Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε σταυρῷ, τεταμένον μόνε Μα-
κρόθυμε, αἱ Δυναμεις οὐρανῶν, ἀποροῦ-
σαι τρόμῳ ἐξίσταντο· ἡ γῆ ἐκυμαίνετο, καὶ
φωσῆρων κάλλος ἐναπесθέννυτο· Ἀδάμ ὁ κα-
τάκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου,
ἐδικαιούτο, ὑμῶν σου τὴν ἀγαθότητα.

Εν τῷ Κρανίῳ ὑψωθείς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν καί-
ραν συνέτριψας· ἐπὶ ξύλῳ δὲ θανὼν, τῆς
καρπῷ τῇ ξύλῳ τεθνήξαντας, ἐζώωσας Δέσπο-
τα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἐδειξας, ἀπαύστως
ὑμνοῦντάς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶντάς
σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ωσπερ ὄπλον τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβόντες ἅ-
γιοι Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν,
λογισμῷ γενναίῳ ἐξήλθετε· καὶ τούτους ὀλέ-
σαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδήσασθε, καὶ
δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος Ἀξιά-
γασοι· ὅθεν πίσει ὑμᾶς πάντες μακαρίζομεν.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Π Ρ Ω Γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουνσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάνης ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τῆς τυράννης καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σαυρὸν ἐκυσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων γρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἅς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες ἄφες Οἰκτίρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε, πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὓς περ ἐπὶ τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν

ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδέιχθης Ἀγνή, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμῇ, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσίτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς· Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ ἀ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριζάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς » τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Τροπάρια.

Φαιδρύνεται αἰεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν, Κυρίῳ Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

Αινέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαὸν, ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὁσίων, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδοναῖς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

Ισχὺς παρὰ Θεοῦ, Γυναιξὶν ἐδωρήθη· ἐν ἀσκήσει καὶ στερρῷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τῶν Κυρίῳ πρεσβεΐαις, Προφητῶν τε ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατὰπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστέ, οὓς δικαία προνοία, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἀφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσι τε σὺν τοῖς Δικαίοις, συγχορεῦειν ἀξίωσον, τὰ αὐτῶν παριδὼν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησεν Ἀγνή, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν ἑράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνῶντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.

Ὁ Εἰρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὀδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ

Θεάν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Αφράστου καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μετασπέντας πρὸς σέ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαιοῶν τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Νεκρώσει τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός· αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, ὅς προσελάβη πιςὺς δούλης σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Οραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὼ Θεός ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ σὲ Παρθένε σαρκωθείς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος ἔκ εἶχε, θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἑσπερώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου.

Τροπάρια.

Οσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες καὶ σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ καὶ Λόγῳ, τῷ Θεῷ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ ἱερομῦσαι ἐξ ἀναξίων προσήγαγον, τῆς ἀξίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

Εὕρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δι' ἐγκρατείας θεόθεν τρυφὴν τὴν ἀδιάπανον, ἐντρυφῆσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον.

Πάντας οὓς πιςὺς μετέστησας, πάντων ἱεστίαις τῶν σῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀπατεχθέντι βεβήματι, Γυναικῶν τε τῆς χορῆς, Ἀγγέλων, ταῖς χαραῖς ἐπισυναΐψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασιν θείαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν εὐεφρομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδεῖον μεθέξεως, τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Εν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἐνθα ἡχος καθαρὸς, ἑορτα-

ζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τοῖς δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμοσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὐπερ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Γερώτατος Μαρτύρων, ἐδοξάσθη κατὰ λόγον, ἱερώς δοξάσας, μέλεσιν οἰκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει, ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν αὐτῷ φωταυγείᾳ, διαλάμποντα ἔχοντες, θεῖοι ἱεράρχαι, νύκτα ἀθείας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγία τὴν θεόλεκτον, ποιμνην Χριστοῦ, πρὸς τὸ φῶς ὠδηγήσατε.

Οραιωθὴ τῶν Ὁσίων, πολυάριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη, θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη δῆμος ἅγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις, ἐνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται, χρηματίζοντες Μάρτυρες, ταῖς κεκοιμημένοις, πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου τοῦ θείου τὴν κατοίκησιν, καὶ πταισμάτων, ὁλοσχερῇ ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ο παρθένον σε φυλάξας, μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους πάσας, σὲ περιστώσας ἐδόξασε· μετ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει διασωῖεσθαι, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἱ καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, αἰτοῦνται δωρήσασθαι, ταῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν αἰ δούλοι σου θάλατταν διήλθον· οὓς περ καταφύτευσον, εἰς ὅρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἀγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἡγαπημένα, οὓς ἐξελέξω Δέσποτα, καὶ οὓς προσελάβου

δούλους σου εὐδόκησον, σκηνώσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἐνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε, σαρκὶ δ' Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Υψούμενοι ξαυρῶ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι μεληδόν τε, οἱ γερροὶ Ἀθλοφόροι, Θεοῦ ὠφθησαν ἄτμητοι.

Σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἱεράρχαι γερόμενοι, προσήξατε τῷ Ποιμένι, καὶ Ἀμνῶ ὅς ποιμαίνειν, ὁσίως ἐπιβεύητε.

Θορύβων κοσμικῶν, χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι, εἰρήνευσαν τὴν καρδίαν, ἐκ παθῶν, καὶ τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγόνασι.

Νεκρώσιμον.

Ενθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε κατάλογος, τὸν Κύριον θεραπεύσας, τοῖς προκεκοιμημένοις, αἰτεῖται τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, κατοικήσας Πανάχραντε, εἰργάσατο τοὺς ἀνθρώπους, τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε οἰκητήρια.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς, δεσποτείας τῆς Μάρτυρας, ἐδόξασας· δι' αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις, παράσχου Πολυέλεε.

Ο μόνος Ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀνάπαυσον τοὺς ἐν πίσει, καὶ τῇ σῇ ἐπιγνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε, τὸ ἄφρασον Θεομήτορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Υπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας,

οἰκοδομήν, πᾶσαν κατεσρέψατε, καὶ ναοὶ Θεῶ γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας, ὑποχειρίους πάντας, Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι πάντες, οἱ ἐν Χριστῷ ποιμένης ἡγησάμενοι· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Ρήσεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντα, τῶν Γυναικῶν τὰ πλήθη, ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἐν ἀθλήσει, τῷ Γυναικός, ἐκ παρθένου λάμπαντι, Θεῷ Λόγῳ καθυπουργήσαν.

Νεκρώσιμον.

Η πάντων Ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, ἐκδημήσαντας πρὸς σέ τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ τοῦ προσώπου σου, Πολυέλεε κατὰταξον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν Μητέρα· ἀλλὰ τῇ σῇ, μεσιτείᾳ ῥύσαι με, αἰωνίου κατακρίσεως.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὴν λόγχην τὴν θείαν πλευράν σου κεντήσασαν, ἡ σρεφομένη ῥομφαία, κατιδοῦσα Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο, τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἱεσίσαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Εν ξύλῳ, κρεμασθεὶς τὸν Παράδεισον ἦνοιξας· τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας, ἐν αὐτῷ Σωτὴρ με καταφυτεύσας, ὡς οἰκτίρμων, τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀναδείξον.

Λειμῶνας, τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι, τοὺς περὶ σέ τὸν Δεσπότην, εὐσεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, καὶ Δικαίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, καθὰ Θεός ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκίῳ τὸν θάνατον ἔλυσε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ἡγιασμένα σκεῦη, τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, αἰγίσσωμεν συμφώνως.

Ο Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀγίων πάντων, χορὸς ὁ θείος ἐναγάζεται, ταῖς ἀνω

Δυνάμεσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ, σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Ῥ'πομονὴν ἀγαθὴν αἱ Γυναικῶν ὁσίως, ἀθλητικῶς τε διαλάμψασαι, καὶ πίσει ἀσκήσασαι, ὑπακοὴν τὴν Εὐάν, τὸν τρώσαντα καθεῖλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν Ἄδην ἐλὼν, καὶ Θάνατον πατήσας, τῷ σῶ Θανάτῳ, οὓς μετέστησας, ἐν πίσει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δεῖξον, οἰκήτορας Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι, μὴ πυρπολῆσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο, τὸν τύπον τῆ τόκῃ σε, Θεοκυῆτορ μόνη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥ'πομονήν τε, καὶ καρτερίαν καὶ τὰ αἵματα, πάντων τῶν Μαρτύρων, λύτρον τῶν εὐσεβῶς, μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας, τοῖς πρωτοτόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σέ, μεταστάντων καταξίωσον, ἀκαταπαύστως σοι, ἐντρυφᾶν τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι.

Μετ' εὐφροσύνης, καὶ παρρησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τῷ Θεοῦ εὐδόκησον ὡς Θεός, ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, οὓς προσελάβη σύ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς, τοῦ Θανάτου ἡ καθάρσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσι δεδώρηται.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἱεράρχαι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον, συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμόν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Λαμπρυνθέντες οἱ Ὅσιοι Πνεύματι, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν· μεθ' ὧν Ἱερομάρτυρες, Ἱεράρχαι, Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ αἵωνος εὐφραίνονται.

Ὁ τὸ πρὶν ἀφροσύνη καυχώμενος, ἐξαλείψει τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ Γυναίων πάντοτε συμπατεῖται, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, ἐκλαμψάντων ἀκτίσι τῷ Πνεύματι.

Νεκρώσιμον.

Ῥ'πὲρ πάντων Χριστέ δυσωποῦμέν σε, τῶν πιζῶς κοιμηθέντων· ὡς εὐσπλαγχνος, τέτους χοροῖς ἀρίθμησον, σωζομένων ἀπαύστως, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέσατον Λόγον κηύσασα, Θεογεννήτορ πάναγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

Μαρτύρων δεξάμενος λιταῖς, καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον Δέσποτα, τῶν ἐν πίσει κοιμηθέντων τῇ σῇ, τὰς ἀμαρτίας παρορῶν, τούτων βοῶντων σοι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, νεκροῖς ἐπήγασας ζωὴν ἀθάνατον· τοὺς μεταστάντας οὖν Δέσποτα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τῆς Βασιλείας σε τυχεῖν, Σῶτερ ἀξίωσον, σοὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ ὄντως ἀένναος πηγὴ καὶ ἀδαπάνητος, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σε, καὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, ἀπολιπόντας, εὐμενῶς, Σῶτερ ὑπόδεξαι, σοὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σύ ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Παρθένος ἄχραντος, καὶ Μήτηρ ἄφθορος· Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σύ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι, τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύναντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ νεκροφόρους ἀναδείξαντα.

Ὁ ἱεραρχήσαντες λαοῦ προέστητε, Ἱεράρχαι θεῖοι κήρυκες· ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, Ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι, ἐλάμψατε πιστοὺς καταυγαζόντες, ἔργων μεγάλων ἐπιδείξεσι.

Σὺν Ἱερομάρτυσιν ὁμοῦ καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις μακαρίσωμεν, πάντας Ὅσιους καὶ Δικαίους, καὶ Γύναια λαμπρῶς ἀριστεύσαντα: Αὐτῶν Χριστέ βοῶντες δεήσεσι, ρῦσαι γεέννης ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν χαρὰς οἱ Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστέ τοὺς μεταστάντας ἐν πίστει τῇ εἰς σέ καταξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἀμαρτήματα, διὰ τὸ πλῆσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ Πανάμωμε, ἀνωτέρα ὡς βασιάσασα, τὸν συνοχέα τῶν ἀπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότης πράττειν θέλημα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εἰδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι, παρρησίαν ἱκετεύειν σε· δὸς ἔν τοις πίσει κοιμηθεῖσι, τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἀγίας σου Κύριε, κατασκηνώσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα, συμφερόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς εὐσπλαγχνος, κατὰταξον οὓς μεστέστησας δούλους σου, ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ο φύσει ὑπάρχων ἀγαθὸς ὁ πλούσιος, ἐν ἐλέει καὶ χρηστότητι, ρῦσαι ἐκ σκότῃς ἐξωτέρου, τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίσεως δικαιοῦσας καὶ χάριτι, τούτῃς λαμπρύνας ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ ταῖς προσηγορίας ἀρμόζοντες· Ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ Ἀδὲ γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν ξαδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε, τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίσιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύτως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ

ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ, Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον ταῖς ψυχὰς τῶν δούλων σε, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἀθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐσιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; πῃ ἐσιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐσιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐσιν τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά· Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε, τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τῆς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα δὲ ψαλλομένη, λέγομεν τὰ ἄνωτέρῳ Μαρτυρικά εἰς τῆς Αἰνῆς· Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα, τοῦ κυρῆ Θεοφάνους.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Οντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τῆ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν· τοῖς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωδότα Φιλόανθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Υπὸ πνοῇ ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπύοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· Διό σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας κατὰταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἀγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσή-

γαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπίτιμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παρπτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγᾶσαι Πανάχραντε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυρέμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήστητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ ἅγιοι Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, δροσισμῷ ἀγώνων ἐσθέσατε, καὶ λύχνοι πολύφωτοι, Ἐκκλησίας ὠφθητε ἀπελαύνοντες, τὸ σκότος ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὅθεν χρεωσικῶς πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Γεράρχαι ἱεροὶ, Προφητῶν ἐνθέων κατάλογος, καὶ Ὀσίων οἱ χοροὶ, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες, ἐναρέτοις πράξεσιν, ἐδοξάσθησαν. Αὐτοὺς μακαρίζωμεν, ταῖς τούτων δεήσεσι δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Ενθα λάμπει σὺ τὸ φῶς, ἐνθα χοροὶ ἁγίων αὐλίζονται, οὗ ἀπέδρα στεναγμός, καὶ ὀδύνη τάξον τῆς δούλης σου, τῆς προτελευτήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυώδυνον, ὑμνεῖν σου τὴν ἄφατον, Σωτὴρ ἀγαθότητα, παριδὼν αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ὅπερ διεπράξαντο.

Δόξα.

Η ἀχώριστος Τριάς, ἡ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ ἐν Πνεύματι, ἐνουμένη ὁλικῶς, καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ιδιότησι, Μονὰς τρισυπόστατε, τῆς θανέντας πίσει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, λιταῖς τῶν ἁγίων σου, Μαρτύρων, Ὀσίων τε, καὶ σεπτῶν Προφητῶν, νέμουσα ἱλασμόν τούτοις καὶ συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ον ἐγέννησε Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκί, γεγονότα ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνεργείαις Ἀχραντε καὶ θελήσεσιν· αὐτὸν ἔν ἰκέτευσ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἦχου.

Πανηγυριστῆς, καὶ χορευτῆς ὢν, φέρεις

Τέταρτον εὖχος μουσικωτάτῃ κρίσει.

Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,

Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.

Σὺ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας

Πλήρη, χορευτῶν εὐλογεῖς τὰ στίφη.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τρία Στιχηρὰ Ἀναστασιμα δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. α'.

Τὴν Θεοπρεπὴ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ· ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὅλων ἐνανθρωπῆσαι βουλευθεὶς, ἐν αὐτῇ ὤκησεν ἀφράστως. Ὡς ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων! τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεὶς; ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε, καὶ τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρξε; καὶ τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, καὶ μείωσις ἐν αὐτῇ ἔχ' ὑπελείφθη; καθὼς ὁ Προφήτης ἔγει· Ἀνθρώπος ταύτην ἐξ ἐμοῦ ποτε, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόσιχα, τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον,
καὶ τὰ παρόντα προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ, καὶ ῥυπαρὰ χεῖλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σὺ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, Ἀγνή καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὀδύνας μου ἱάσαι, τὰ χρόνια μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητι, σὴ Θεράπευσον τραύματα· ῥῦσαι ἐξ ὀρωμένων με, ἐχθρῶν ἀοράτων τε· κούφισον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου, ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω, δι' ἧς εὗρατο ὁ Κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, καὶ τοῦτον σαρκί τεκοῦσα, τὸ κατ' ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ

αὐτεξούσιον ἔχοντα· ἀνελλειπῶς γὰρ, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται, ὡς ἐκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστὸς· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογόφορος λαβὶς, τῆς ἀράς ἡ λύσις παντευλόγητε, γαστήρ Θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἀγιωτέρα, Χερουβίμ, καὶ τῆς Κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὄραμα, ἀκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἄρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἡμᾶς καταυγάζων, τῆς ἐν σκόσει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἰ περί σου προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε ἀγνή· ὁ μὲν γὰρ σε τῶν Προφητῶν, Πύλιν προηγόρευσεν ἐν Ἐδέμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολαίς, ἐν ἣ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς Πλαστουργός, καὶ τοῦ Κόσμου παντός· ὁ δὲ Βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ὤκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἀφλεκτον μείνασαν· ἄλλος Ὅρος ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, ἀνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. Ἀληθῶς μέγα καὶ παράδοξον, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον ὑπάρχει Θεομητορ! διό σε δοξάζομεν, διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Θανάτου. Δοξαζόμεν σε Μονογενές.

Ο τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τῆτον οἱ ἄρχοντες τῆ ᾨδοῦ, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα Θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνησιν προσφερόμεν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμπαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέχρις ᾨδοῦ κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τ

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τῆς μνημεῖος ἐσυλήθη ὁ νεκρός· Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν Θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπύρως ἡ Παρθένος· ἡ Θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σκυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· σκυλεύσας Ἄδην πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Ξένη σε ἡ σαύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἄδῃ κάθοδος, Ἰλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παραδείσον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δουξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ο δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θειράπειςον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρήσίαν πρὸς αὐτὸν κερκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τῆς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

.....

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

Ἦχος πλ. α'. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός· Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Τὸν νοῦν ἡμῶν κα-
ταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρησον δόξαν ἄφραστον.

Αἴνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροὶ, ἀ-
σιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι,
Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον,
ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φω-
τουργόν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς
Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ Δεῖαν κατάνυξιν, καθαρτι-
κὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατήλθεν ἀψοφητὶ,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ υἱὸς ἐν μήτρᾳ σε
ὁ Δεῖος, καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν
ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας ταῖς νοεραῖς ἐσίας ὑπέστησας, ὑμνω-
δοὺς ἀπαύσης τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε
Θεὲ καὶ παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων,
καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν
ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαραδέκτος,
τοῖς ἀλλοιούμενοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι,
τὴν ἀνεξγκνιάσον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης,

πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σω-
τηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζο-
μεν, ἐν ἀπαράλλακτῳ μορφῇ Θεότητος,
σέ τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῇ, Κύριον τῶν ἀπάν-
των, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ
σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἀγγελος,
βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος,
σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεῷ
Λόγε· δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς
οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελεήμων ὑπάρχεις Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς
γὰρ τοὺς πάντας ὡς παντοδύναμος, καὶ
πανοικτίρμων, συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ
προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολ-
λοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες: Ἰλάσθητι τοῖς
σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τῆς προσ-
φεύγοντας πίσει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον,
καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σε νῦν ἀντίληψιν·
δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τῆς πάντας σῶζειν, ὡς
οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς
σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτῳ.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Δεῖαν ἐννοήσας σου.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαές ὁ
Δανιὴλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς
τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον
τὴν ὄρασιν.

Δίς.

Πηλίνους τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν
ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι,
μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων
ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασύ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε
πρὶν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἀ-
γίος, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλου σῆς Παρ-
θένης συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ
κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κα-
τοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ
εὐσπλαγχνος.

Σὺ με καθοδήγησον, Μονὰς τρισηλίε, πρὸς
τρίβους Δεῖας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς
εὐλαμπείας πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειρο-
δύναμος.

Φῶς τὸ ἀδαιρέτον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασαν ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ως κατεῖδε πάλαι σε, Ἀγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφῆτης βλέψαν πύλιν, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω, Θεὸ κατοικητήριον. Ὡδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφάης ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Γκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφῆτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σὺ φωτὶ ἐψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱόν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατὰ πεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλὴν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδῶλων πάντα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'πορήσας ἐκ πάντων πρὸς σέ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ, "Ἡμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ως ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἁπείρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον, τῆς ἓνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῇ Θεὸν τῶν ὅλων.

Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνῶντες βοῶμέν σοι: Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναϊδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Γνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὡφθης Θεέ μου,

ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. Δίς.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, Θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ηῥαψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἓνα Πανῦμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ Προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Αλιαί σε βρότειαι, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μοναῖς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίξεως, Θεαρχικὴ συνήθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σὺ κράτει καὶ τὴν αἰνεσιν. Δίς.

Γσορρόπῳ δόξη σε, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μετ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεςιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δῶναι καδικέτευε.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος πλ. ἀ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἀγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτῇ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἀδὲ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βράτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε

ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα· Λησὴς ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητὴν; ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; Ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψέμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν αἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ δράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο: Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου: Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀόρατοῖς· αὐτοκρατὲς γὰρ ὃν, τῆς Τριάδος ἐν ἑστίν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθώμεν· δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σε χεὶρ καί με, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαχάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, θεολογῶντες φῶμεν: Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλαὶς προσβῶμεν Κυρίου· χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἵσχρον νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χριστὲ θεατάμενοι. Τὸν Πεντηκοστὸν, κτλ. ὅρα σελ. 61.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπνίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκάνθηφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ σοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γενάρχη λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ηγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεῖς, ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράσως, θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πῖσις χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκί, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν· ὅτι δεδοξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, καὶ συνε-

δρία Πατρική κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
σωμεν· ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Α᾿χραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος
μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύστως πρέσβευε,
πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασε.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν, ἐν σοὶ Πανάχραντε.
καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον, μαρμαρυγαῖς
Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι
ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ως ὠραῖζομένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ
κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ
αἰγλῇ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν
τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾷ,
ἐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα·
παρθένος γὰρ τέτοκας, καὶ παρθένος ἔμεινας,
ὑπὲρ ἔννοιαν Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει
» σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθου-
» σαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
» ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον,
» μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαν-
τες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι,
σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ· ὅξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ
οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν
Ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ'
αὐτεξουσίως ἀναστὰς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε,
τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τῇ Πνεύ-
ματος ἑλλαμψίν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγέννησαι, τοῦ
ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευ-
θεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σε-
σαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως
κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, φθορᾶς θά-
νάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας
ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστέ, αἱ Μυροφόροι
κατεπεύγοντο, καὶ μὴ εὐροῦσαι ὑπέστρε-
φον, ἀνυμνοῦσαί σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Η κλίμαξ ἡ πρὸς ἡμᾶς, κατέβη ὁ Ὑψιστος,
τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι,
σὺ ἀριδηλότατα Σεμνή, πᾶσι νῦν καθωράθης·
διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι
κυνόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν, Παρθένε μυστήριον,
καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον,
τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐ-
σχάτων, ἐν τῇ νηδυῖ σου Πανάμωμε, πέρας
εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ελύθη ἡ τῆς ἀρᾶς, τῆς πάλαι κατάκρισις,
τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε ἄχραντε· ἐπὶ
σοὶ γὰρ Κύριος ὁφθεῖς, πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς
ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγ-
καλλώπισμα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ
» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μερόρᾶς τὰ πικρότατα ναίματα, ὡς ἐν
εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυ-
ρόν Ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦ-
σιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρόν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ
γλυκειάς ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρμου προ-
σίεσαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου
τὸ θείον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Εκτός μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθό-
ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτο-
κας, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ
τεκοῦσα πεφυλάξαι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός,
συνετρίβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι,
καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυναμίει σου Κύριε.

Ως κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους
ὡς θνητός, συνανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ'

αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐδόξαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μήτηρ μὲν ἐστὶ, παρθένος δὲ διέμεινεν· ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδιά, νῶ, ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὁμολογῶν πανευσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνή, τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, καὶ σῶζομαι Παρθε-
νε πρεσβείαις σου.

Ο' κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης ἠδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντων Πανάμωμε.

Υ' μνοῦσι τὸν σὸν τόκον Πανάμωμε, οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῇ Θεοτόκον φρονούντων σε, Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ράβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν, ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο'** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν ψυχὴν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ο' τῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἐκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθεύμενος.

Σὺ με μετημφίας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ε'ξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν ὡς φιλόνητος.

Ε'σκύλευσας τὸν Ἄδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνῶμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Α' πάντες Προφῆταί σε σαφῶς προήγγειλαν, γεννησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμνε· μόνη γὰρ εὐρέθης ἀγνή, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε τοῦ ζῶντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὄμβρήσασαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ω'ς πλησίον ὄλην σε καλὴν καὶ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην τῇ παρθενίᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν, ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεός, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλυδωνι, ψυχοφθέρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης, Δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τῆς πάθους σου.

Η' Ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἄδην Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς παρθένος Μητὴρ βαστάσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ε'ξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν διεσῶτά σου, ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς φιλόνητος.

Ε'σκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψας· Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς ἀνεβόα σοι: Διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην ἐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παρασχῶν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε, σαρκούμενος τὸ κατ' ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ πανάμωμε.

Ιαμάτων, Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύουσαν πηγήν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον, ζωοδότῃν τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῇ, σέ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτὴρ με συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανέντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστέ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ακούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίσρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθεῖλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὐσιώσας σύσασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ἀπεριόριστος, διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν, ἠνώθη ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Πανσάννακτος, ἀγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγέννησαι, τοῦ σέ πλασουργήσαντος· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εσώσέ με Κύριος, Θεομήτορ ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον, ἐκ σοῦ περιθέμενος· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν, τοῦ σωτηρίου πάθους ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἄδης, Χριστέ καταγέλαστος, γεγονώς ἡμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σέ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἐκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διαρρήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξαμένον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τανῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξαμένης σου τῆς Θεομήτορος· ὅθεν ἀπαύστως, ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αῖνε σὺν ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον διαυγές, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σου ἐξελήλυθεν ὁ πάντων Κύριος, ρύπον ἐκπλύνων, τῶν πίστει σε ὑμνούντων, καὶ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος ὁμολογοῦμέν σε, Λόγον Παρθέκε, Πατρός ὡς δεξαμένην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα
» αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθεὶς· μόνος ἀμαρτίας δὲ μὴ μετασχὼν, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρύτῳ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σὺ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν ἡ ἀγνή Κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον καὶ ἀψειδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ Ἄδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Paracletichi.

25

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύσαντα, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἵτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἄνευ δὲ σπορᾶς, ἔννοος καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὄρμην, γεννήσασα σαρκικῶς, ἔντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἡ πρεσβαλὼν στόματι πικρῷ, Ἄδης κατήργηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Εν θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κρυσσωτοῖς, θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσιν, ἐκ δεξιῶν ἔστησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἶσια, ὡς Μητρίσι Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνιμνοῖσιν, ἀπέδδες ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τῷ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριμήρου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σοὶ τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τῆς Μαθηταίς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ Κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτὰ σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφάνέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου τῷ Ἀηστῇ Παράδεισον ἠνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβούσαι, λίαν πρωῒ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰηδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον: Ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάσασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὡς τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίῃ! Τί πάλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε, τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανὸθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν· καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναῖξιν: Οὐχ ὁράτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἀδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἀδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι:

Οὕτως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπόρχεις.

Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτήν, Τροπάριον Ἀνασχάσιμον, ψαλλόμενον εἰς τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ'. Ἦχον.

Ἦχος πλ. δ'.

Α'ναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνη Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀληθὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πισεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηραίναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τῆς αἰώνου θανέντας, σὲ ὑμνῶντας τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἐπεζήτουν σε ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὥφθη ταύταις Ἀγγελος βοῶν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων λησῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὥκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν: Ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριαὶς ἀμέριστε Μονὰς, ἡ παντοουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναε, Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευ-
τε· χαῖρε ἀφλεκτε καὶ πυρίμορφε θρό-
νε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Δεσποτικά. Ψαλ. πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἱ μοι τῷ παροργίσαντι σέ, τὸν ἐλεήμονα
Θεόν μου καὶ Κύριον! ποσάκις ἐπηγγει-
λάμην, μετανοῆσαι Χριστέ, καὶ ψευδὴς εὐρέθην
ὁ ἀνόητος! Τὸ πρὶν τοῦ βαπτίσματος, κατερ-
ρύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς
σέ μου ἡλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον, πάλιν τοῦτο
ἐπάγγελμα, ὅσοι καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐ-
νώπιον, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ σχῆμα, τὸ πέν-
θιμον ἐνδυόμενος, εἰμὶ ἀθετήσας· λοιπὸν Σῶ-
τερ μὴ εἰς τέλος, ἀφῆς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογίαν ψυχὴ, ἔχεις ἀθλία ἐν ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδί-
κης, τοῦ αἰωνίου πυρός, καὶ πασῶν βασάνων
ἐξαιρήσεται; οὐδεὶς εἰμὶ σὺ σαυτῇ, ἰλεώσῃ τὸν
Εὐσπλαγχνον, τὰς ἀθεμίτους, καταλείψασα
πράξεις σου, καὶ θεάρεστον, κτησαμένη βιότευ-
σιν, κλαίουσα κατ' ἐκástην σου, τὰ ἄπειρα
σφάλματα, ἅπερ κατ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ
καὶ λόγῳ ἐννοία τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρα-
σχεῖν σοι τὴν τελείαν, τούτων συγχώρησιν.

Μή με κατακρατεῖτω Σωτὴρ, τῆς ἀμαρτίας
ἡ συνήθεια ἔλκουσα, μηδέ μου κυριευέτω,
Δαίμων αἰεὶ πολεμῶν, καὶ καταφερέτω πρὸς
τὸ θέλημα, αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξάρπασον, τῆς αὐτοῦ
δεσποτείας με, καὶ τυραννίδος, καὶ ζοφώδους
πολάσεως· καὶ βασιλεύων ἐν ἐμοὶ σὺ Φιλάν-
θρωπε, ὅλον τε σὸν γενέσθαι με, καὶ ζῆν κα-
ταξίωσον, κατὰ τὸ θέλημα Δόγε, τὸ σὸν, καὶ
ἔχειν ἀνάπαυσιν, ἐν σοὶ, καὶ εὐρεῖν με, ἰλα-
σμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Λήμῃ με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρ-
δίας με τὰς κόρας ἐζόφωσε, καὶ βλέπειν
οὐ σθένω ὅλως, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς· προϊὼν
πλανῶμαι καὶ κρημνίζομαι, δεινῶς εἰς τὰ βά-
ραθρα, τὰ τοῦ Ἄδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ
θαιμάτων, τῶν ὑμῶν μιμησκόμενος, θανα-
τεύομαι, ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου. Ἰδοὺμὲ τὴν

εὐμένειαν ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σβέ-
σαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πανσέβα-
στοι, πρὸς φῶς ὁδηγοῦντες, σωτηρίας με καὶ
λύσιν, κακῶν μοι νέμοντες.

Εσχέ τὸν τῆς εὐκλείας βαθμόν, τῆς κατ' ὑ-
μᾶς ὁ πονηρὸς Ἀρχιστράτηγοι, ὁ πρώην
ὡς Ἐωσφόρος, συνανατέλλων ὑμῖν· ἀλλ' ἐκ
πονηρίας ὁ ἀντίπαλος, εἰς γῆν κατενήνεκται,
καὶ τῷ σκότει ζεζόφωται, καὶ σὺν αὐτῷ με,
καταρράξαι ἐπείγεται, τιμηθέντα με, τῇ εἰκόνι
τῆ πλάσαντος· ὅμως εἰ καὶ προπέπτωκα, Χρι-
στός με ἀνέστησε· φάνητε οὖν μοι προσταταί,
καὶ προμηθεῖς καὶ ἐπίκουροι, Σοφοὶ τῷ ἀθλίῳ,
σωτηρίαν μοι αἰτοῦντες, καὶ μέγα ἔλεος.

Εδεῖ με, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, γεγεννημένον καὶ
ὑμῖν συναρίθμιον, μηδ' ὅλως καθυποκύψαι,
τῷ πονηρῷ, φεῦ! ἐχθρῷ, ἀλλὰ συμβουλίᾳ τοῦ
ἀλάστορος, ὑμᾶς οὐκ ἐζήλωσα, ἐντολὴν δὲ ἡ-
θέτησα, καὶ ἐκπέπτωκα τῆς τιμῆς τοῦ Ποιή-
σαντος, Ἀρχιστράτηγοι, καὶ δουλείᾳ καθελκο-
μαι· ὅμως περιπαρέντα με, τοῖς πάθεσι βλέ-
ποντες, δότε μοι χεῖρα πρὸς τρίβον, τὴν ἀνω-
τάτω με φέρουσιν, τυχεῖν σωτηρίας, ἐξαιτοῦν-
τές μοι καὶ καλλοὺς, ἀρχαίαν εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ
σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγ-
γος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ
σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώ-
σεως διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν,
ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριζον, τῆς ψυχῆς
μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με,
πολεμοῦντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν
τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν
περάτων, ἢ τῷ Κόσμῳ δωρημένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε ἀμαρτάνων ὁ παύσμαι· φιλάνθρωπίης
ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν
πώρωσιν, μόνη Ἀγαθὴ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ
πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικα-
στηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῇ-
ναι βουλόμενος, τὸν ἱατρὸν παροργίζει ὡς κα-
γώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου
σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες,
καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμή-
σαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχή-
σατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γε-

γόνετε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρ-
ρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ
τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερόν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυ-
στήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη,
καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον Παρθένος πάλιν
διέμεινε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκω-
θέντα. Αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπω-
μεν, σὺν Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες: Ἅγιος εἰ
Χριστὸς ὁ Θεός· ὁ δὲ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δό-
ξα σοι.

XX

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΤΗ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐσώτων,
σαλπιγγοῦ ἡχούσης, καὶ φλογὸς καιομέ-
νης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρί-
σιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ
κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ
τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶ-
σόν με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώ-
νια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνῳ
τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν
σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ
ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυτος, τεῖ-
χος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων
σοι, Ἀειπάρθενε ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δῆναι τῷ Κόσμῳ,
καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντή-
σωμεν, μετὰ πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπά-
δων φαινῶν, ὅπως τῷ νυμφῶνος ἐνδὸν ἀξιωθώ-
μεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, ἀπρα-
κτα τῷ Θεῷ κέκραγεν: Ἐλέησόν με.

Εν κλίνῃ κατακείμενος, ἀμαρτημάτων πολ-
λῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας
μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ

μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεός, ὁ
τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν
ὑμνωδίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α γιωτέρα τῶν Χερυβὶμ, ὑψηλότερα τῶν οὐ-
ρανῶν Πανύμνητε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ
ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν,
καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ
μὴ παύσῃ πρεσβεύεσσα ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα
καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριο τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ
Κριτοῦ τὴν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν· ἡ
συνείδησις καὶ γὰρ αἰεὶ ἐλέγχει με· τῇ ἀμελείᾳ
δὲ συζῶν, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· πρεσβείαις ὑμῶν
ἀγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς
πιστοὺς φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ
χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύεσι
τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριήλ σοι τὸ Χαῖρε τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς
παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ Ἀγγέ-
λων Ποιητὴν, ἐν σοὶ σαρκούμενον ὁρῶν, τὸ με-
λῶδημα χαρᾶς, ἀναμέλπει σοι Σεμνὴ, βροτοὺς
δὲ αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνη χαρᾶς αἰτία,
πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** σῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμα-
» στα τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὡ-
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται.

Τὸν πολλὰς ἀπάταις, ἐξελκόμενον καὶ δε-
λεαζόμενον, Χριστέ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐπί-
στρεψον, οἴκτειρον, ὡς παντοδύναμος.

Ο τοῦ κωφοῦ τὰ ὦτα, διανοίξας Χριστέ,
τῆς ψυχῆς με δέομαι, κωφεύοντα τὰ ὦτα
διάνοιξον, ὅπως σου τοὺς λόγους ἐνωτισθῶ.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ἀστέρες, χρηματίζοντες τοῦ Ἡ-
λίου Μάρτυρες, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, τὸ
σκότος σκεδάζετε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Πεπυρωμένα βέλη, θείαις ἀνθραξι τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, οἱ Ἀθληταὶ δειχθέντες, τὰ βέ-
λη συντρίβουσι, πάντα τοῦ ὄφεως.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀναπέτασον, καὶ ἐκ πυλῶν τοῦ Ἄδου, ἐξάρπασον δέομαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :

Μέλος Ἀγγέλοις τὸ πέμπτον.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδότιδος, ὡς ταῖς ταύτης ἀκτίσι, πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι, τὴν ψυχὴν μετ' Ἀγγελοι, τὸν Δεσπότην καθικετεύσατε.

Εχόντες παρρήσιαν ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ, παριστάμενοι πάντας, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς, κινδύνων λυτρώσασθε, Πρωτοζάται τάξεως, οὐρανίου, ὧς Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη, πεισοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς
• κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ
• ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Σὺ ὁ μηδένα ἀπολέσθαι βουλόμενος, ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολλύμενον οἴκτειρον, καὶ σῶσόν με ῥοπῇ, Πανοικτίρμον τοῦ ἐλέους σου.

Οτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, σοὶ Χριστέ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἀσῶτον.

Μαρτυρικά.

Ινα τὴν ζωσαν αἵμαρτίαν νεκρώσητε, καὶ νεκρὸν Μάρτυρες τὸν ἐχθρὸν ἀποδείξητε, νεκρώσεως σωμάτων, Μακάριοι ἐκ ἐφροντίσατε.

Πεποιικιλμένοι τοῖς παθήμασι Μάρτυρες, καὶ σολαῖς αἵμασι βεβαμμέναις κοσμούμενοι, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ξεφηφόροι νῦν παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὰς φωναῖς πρόσδεξαι τῶν βοώντων σοι πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ολόγῳ τοὺς χορευταῖς τῶν ἄνω Δυνάμεων, σοφῶς ὑποστήσας, τὴν σὴν χρηστότητα, τὴν ἀπειροδύναμον δεικνὺς, τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ τοὺς Ἀσωμάτους χοροὺς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ, μέλπειν ἀκαταπαύστως, ἀγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες
• γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ σῶσαι τοὺς
• χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρά· ἐξ ὧν Χριστέ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Απάσης ἐντολῆς σεπτῆς κατεφρόνησα, τὸν φόβον σου παρωσάμενος Χριστέ, καὶ δέδοικα τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα· ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με Εὐσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Ιμάσι πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι, καὶ μάξιξι δαπανώμενοι σφοδρῶς, καὶ ὄνυξι καταξέόμενοι Λόγε, οἱ Ἀθληταὶ σε πίσει ἡγάλλοντο.

Σαλευῖσαι Ἀθληταὶ ὑμᾶς θείας ζάσεως, οὐκ ἴσχυσε παντελῶς ὁ πονηρὸς· διὸ πολλῶν σαλευομένων γενναῖοι, στηρίγματα ἐνθέως ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμῶσί σε διδοὺς Πανύμνητε, τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὐσπλαγχνος καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Αγγέλων ὑποστήσας λαμπρότητας, Θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότης ἐλάμπρυνας, ὡς δυνατὰς ἐν ἰσχυρί, τὸν λόγον σου πληρῶσαι Φιλάνθρωπε.

Γεώδη τῶν σωμάτων φρονήματα, ἀποβαλλώμεθα πιστοὶ, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, καὶ νοῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι προσασία Πανάμωμε, καταφυγὴ τε καὶ λιμὴν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἡ τὰς Ἀγγέλων χορείας, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστέ ὁ Θεός, πρὸς
• σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός·
• ἐπίφανον ἐπ' ἐμέ τὸ πρόσωπόν σου.

Τροπάρια.

Ανάνηψον ψυχὴ ἀνάνηψον ὕπνε, βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἀμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιαυγάζου.

Νεώσωμεν τὴν ψυχὴν δι' ἐμμελείας, καὶ κατανύξεως ὁμβροῖς ἀρδευθῶμεν, ὅπως βλάψωμεν μετανοίας σάχυν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ἀνθράξι σομωθέντες τῆς ἀγάπης, οὐραναχάλκευτα ξίφη Ἀθλοφόροι, ἐδείχθητε δυσμενῶν κόπτοντες ξίφη.

Αδούλωται τῷ ἐχθρῷ γεγεννημένοι, κατεδουλώσατε τοῦτον Ἀθλοφόροι, καὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ ὡφθητε φίλοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου· τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Επιπορευόμενοι, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὰς τοῦ Δεσπότης εὐεργεσίας, τοῖς πιστοῖς κομίζετε, καὶ περιφραυρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρός, τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκονοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος, φωτὶ περιαυγάζονται.

Θεοτοκίον.

Οἴλη μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σέ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἢ φέρῃσα, τοῖς σέ Θεοτόκον, ἀγνὴν ἐπιγινώσκουσι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**αῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμέ
• **Τ**ὸ δὲ ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε
• **Κ**ύριε καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ βίῳ ἀμαρτία, ἣν μόνος οὐκ ἐτέλεσα ὁ τάλας· μόνος Ἀναμάρτητε, αἰκτείρησόν με.

Ιστίῳ πτερωθῶμεν προθυμίας, καὶ σωτηρίου μετανοίας· ὅπως προφθάσαντες ἅπαντες σωθῆμεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύκων, Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, τοῖς ἁθλοῖς καταυγάζεται ἡ Κτίσις· δι' ὧν ἡμᾶς φώτισον Φιλάνθρωπε.

Γὰ σκευὴ τὰ χωρήσαντα τὴν αἴγλην, τῆς Δείας καὶ σεπτῆς φωταδοσίας, τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τῶν πιζῶν ἡ προσασία, ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Μαινομένην κλύδωνι.

Γερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοί, φωτοδότοις λάμπεσι φαιδρύνονται, τὰς Θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεόν, ὃν σὺν τρόμῳ βλέπουσι γηθόμενοι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἀγγελοι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ βλέπων ἀβύσσους,
• καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν, μετανοῶντας πάντας δεχόμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ιᾶσαι εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τὰ πολλὰ μὲ πάθη, ὁ τὴν ἐμὴν γινώσκων ἀσθένειαν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Ρώμη τῇ Δείᾳ κρατυνθεῖς, χορὸς Ἀθλοφόρων τοὺς δυσμενεῖς βοῶν κατεπαλάσειν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ ἐνισχύσας τοὺς σοφοὺς, Ἀθλοφόρους Λόγε, ὑπενεγκεῖν πολὺπλοκα βάσανα, δεήσῃσιν αὐτῶν, πάντας οἰκτεῖρον. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδύς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν ἀπειροδύναμον, ἀναφαίνων δύναμιν, ὑμᾶς Ἀρχιερατῆγοι, Χριστὸς ὑπεξήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οπληθὺν ἀμέτρητον, Ἀσωμάτων τάξεων, κοσμῶν ἀγαθότητι, πιζῶν τὰ συστήματα, ἀξιώσον ὑμνεῖν σε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθεσι κλονούμενον, σὺ με νῦν στερέωσον, ἡ πᾶσι πηγάσασα, πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίσει μελωδοῦσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
• Ἀγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψῆτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρὸν ταῖς παραβάσει, γενόμενον Κύριε
ζώωσόν με, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αμπρύνας μετανοία με, σκότους ἁμαρτίας
ῥύσαι Κύριε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὴν φλόγα τῆς
πλάνης κατεπάτησαν, δρόσον οὐρανόθεν,
λαβόντες παραδόξως.

Γῆ ὥσπερ πίων Ἅγιοι, στάχυν ἀληθῶς ἐκα-
τοσεύοντα, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Χριστῷ καρπο-
φορεῖτε.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσίᾳ κα-
τελάμπρυνε, τοὺς ἐσκοτισμένους, πανύ-
μνητε Παρθένε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ελκει με τὰ νῦν, τοὺς τῶν Ἀγγέλων δῆμους,
ὑμνῆσαι τοῖς ἄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς
περ συμμέλπω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύσται τῆς ἀπλῆς, καὶ τρισηλίου αἴγλης,
σωθῆναι πρεσβεύσατε τῆς πίσει μέλπον-
τας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τοῦ Φωτὸς, παρθενομήτορ Κόρη, φωτί-
σου καταύγασον, τοὺς σοὶ προσρέχοντας·
σύ γὰρ ὑπάρχεις, ἐλπίς καὶ προστασία, μόνη
Παναγία αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογη-
» μένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
» νος, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γλεως γενοῦ μοι Κύριε, ἄμετρα ἀφρόνως
πταίσαντι, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας με, Λόγε
καταξίωσον.

Ος τῆς Νινευίτας ἔσωσας, πάλαι μεταγνόν-
τας μόνη Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε, σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Σάρκα παραδόντες πάσαις πληγαῖς, ἀπλη-
γον ἔσωσατε ψυχὴν, Ἀθλοφόροι Κυρίου,
τῆς θείας δόξης μέτοχοι.

Ημεροφαεῖς ἀγέρες ἐν γῇ, πάντων καταυ-
γάζοντες τὰς ψυχὰς, Ἀθλοφόροι τῷ πάν-
των, Κυρίου ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις, ὥσπερ θρόνος πύρινος, νεύματι τὸν
πάντα φέροντα, καὶ θηλαΐεις Παρθένε,
τὸν πάντα διατρέφοντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ταγμάτων ἔξαρχοι, πεφυκότες τῶν Ἀγ-
γελικῶν, φαιδρότατε Μιχαὴλ, θεῖε Γα-
βριήλ, τῆς θείας σαρκώσεως, παναληθῆς, κή-
ρυξ γεγονώς, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνοῦν-
τας ὑμᾶς ἐνδοξοί.

Ο πλουσίαις δόσεσιν, ὑπερχέων σὲ τὸν θη-
σαυρόν, ὁ τάξεις παραγαγὼν, τὰς Ἀγγε-
λικὰς, μεθ' ὧν ἐλευσόμενος, οἷα Κριτῆς, πάν-
των καὶ Θεός, φεῖσαί μου Δέσποτα, προσπε-
φευγότης τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Χε-
ρουβὶμ, Δυνάμεις καὶ Σεραφὶμ, Ἄγγελοι
φαιδροί, Ἀρχαί, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, ἄ-
χραντε Σεμνῇ, τρόμῳ λατρεύεσι, Θεοτόκε παμ-
μακάριζε.

Ἀπόστιχα τῶν Λίνων, Κατανυκτικά.

Οἱμοὶ! τί ὠμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ,
καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκο-
πῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν
χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδει-
ξον, καὶ ὥς τὸν Ἀσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐ-
λέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύ-
ριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας
ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέ-
χων ἐπιστροφῆς, ὥς μόνος φιλόανθρωπος δέομαι,
καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν
οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον
οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον
φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ
διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιο-
θέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμ-
ψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυ-
χῆς μου, ἡ παύσασα πᾶν δάκρυον ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς· σύ γὰρ βροτῶν τὰς οἰκίας
διώκεις, ἁμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις· σὲ
πάντες κεκτήμεθα, ἐλπίδα καὶ σῆριγμα, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀηστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πι-
σεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς
ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ψυχοφθόροι με λησαί, ὁδῷ τοῦ βίου συναν-
τήσαντες, κατεπλήγωσάν με· ἀλλὰ τῇ σῇ
εὐσπλαγχνίᾳ νῦν προσρέχω· ἴασαι Χριστὲ, καὶ
σῶσόν με δέομαι.

Εἴπουράνιοι Χοροί, ὕμνολογοῦσί σε τὸν πάν-
των Θεόν· τούτων Δέσποτα ἱεραῖς μεσι-
τείαις, τὰ πολλά μου πάριδε κακὰ, καὶ σῶσόν
με δέομαι.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, συναριθμούμενοι
Χριστῷ Ἀθληταί, καὶ πληρέμενοι φωτισμῷ
ἀνεσπέρου, τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας
μειώσατε.

Δόξα.

Μετὰ δόξης ὦ Τριάς, ταῖς τῶν Ἀγγέλων ὕ-
μνουμένη φωναῖς, τὴν κεκακωμένην ἐκ
τῶν Δαιμόνων ψυχὴν μου, σὺ ἐλέει ὅλην ὑγιῇ,
ἀνάδειξον δέομαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηἰ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν, ἐν τῇ νηδυῖ δεξα-
μένη Ἀγνή, σκυθρωπάζουσαν πονηραῖς
ἐργασίαις, τὴν ψυχὴν με πλήρωσον χαρᾶς, πρὸς
φῶς ὁδηγοῦσά με.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΕΣΠΕΡᾳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Δεσποτικά. Ήχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας Σωτήρ, τὴν ἐκ Δαι-
μόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός
μοι δακρύων ὄμβρους, τῆς μετανοίας ὡς ἂν, τὰ
πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ
ρύπαῖνον, τὸν λογισμόν μου ῥυφθήσωμαι, καὶ
τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ
ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν· πρόσχε
μοι καὶ εἰσάκουσον, ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν
ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλα-
ξον, παθῶν ὅπως εὖρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράτ-
τω, τὰ σὰ θελήματα.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαράς χει-
ρας πρὸς σέ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκε-
χωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς
τυφλώττων ὁ πανάθλιος, ψυχὴν περιφέρω, ἐ-

σκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡ-
δοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ
ἔχω ἀνάνευσιν· ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου,
παλάμας Φιλάνθρωπε· σῶσόν με Σῶτερ βοῶ
σοι, καὶ μολυσμῷ ἀποκάθαρων, πολλῶν ἐγκλη-
μάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων, ὡς πολυεύ-
σπλαγχνος.

Ψύξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ, τοὺς θολεροὺς,
καὶ τοὺς χειμάρρους ἀνάξειλον, καὶ ὄμ-
βρους πολλῶν δακρύων, ἐν κατανύξει ψυχῆς,
Ἀγαθὲ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου· ἰδοὺ ἀπεμά-
κρυνα, ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ Ἄσωτος, καὶ ἐγυμνώθην
ἀπὸ πάσης θελήσεως, σῆς χρηστότητος, πολυέ-
λεε Κύριε· ἡμαρτον, μὴ παρίδης με, μὴ λάβῃ με
τέλεον, ὥσπερ ὑπεύθυνον ὄντα, ὁ ἀλαζὼν καὶ
παμπόνηρος, ἐχθρὸς, ἀλλὰ τάχει, τῆς αὐτοῦ με
τυραννίδος, Δέσποτα λύτρωσαι.

Στιχηρὰ τῇ Προδρόμου, ὅμοια.

Ρεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινόν, τῆς καται-
γίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου, ἐχύθη,
καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερόν, συνωθεῖ
ἀτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς ἀοράτῳ, ἐπιζασία
σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχυρί, τῆς σεπτῆς συμπα-
θείας σου, τούτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνι-
σον, ρεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη αἰοίδι-
με, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔν-
νοιαν ἅπασαν· δι' ὧν ἐκβλασάνειν, ἰλασμόν καὶ
σωτηρίαν, δίδου μοι Προδρόμε.

Ο ἅλην μου τὴν καρδίαν Σοφὲ, καὶ τὴν διά-
νοιαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα· γενοῦ μοι θερ-
μός προστατῆς, καὶ σωτηρίας ἐλπίς, βοηθός
καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέ-
στατος, κυβερνήτης πανάριςτος, λιμὴν καὶ τεῖχος,
ἐκ κινδύνων ῥυόμενος, ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν, ἀφαρ-
πάζων με Προδρόμε· ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον,
πρεσβείαν καὶ δύναμιν, ἔχεις παμμάκαρ, ἀμέ-
τρους, τοὺς οἰκτιρμούς καὶ συμπάθειαν· δι' ὧν
σκέπε, φρούρει, διαφυλάττε διδὼς μοι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δός μοι κατατρυφήσαι τῆς σῆς, εὐπρεπεσά-
της καὶ λαμπρᾶς ὠραιότητος, καθάρας
τὸν ῥύπον πάντα, τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς, διὰ
μετανοίας καὶ δακρύων μου· καὶ γὰρ σὺ ἐπί-
στασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον
πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτη-
μαι, μεγαλύνων σε Προδρόμε· πλήρωσόν μου
τὴν ἔφесιν, καὶ μέγα τὸ αἶτημα, καὶ ὑπερβαί-
νη τὰ μέτρα τῆς ταλαιπώρου ἀξίας μου, Χριστὸν
ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ρείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον· ἐχθρὸς καὶ ἐκάστην, τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς αἰτοίαις, ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον, ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λύσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἀμαρτάνων ὃ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς ἐγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐσώτων, σαλπιγγοῦ ἡχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ

κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρότελous βόησον: Ὁ Θεὸς ἰλασθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκείαιων· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θείον ρίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἁγία τράπεζα Χριστὸν, τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θρήνησον ψυχὴ μου, τὴν ἑαυτῆς ῥαθυμίαν· θέλῃσον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν, Θεῷ προσκολληθῇ τῷ ἀγαθῷ· καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἀμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν, τοὺς κατ' ἐμὲ ἀμαρτωλούς· θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὦ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σε Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ χειρώσεως ἡλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνὴ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδυῖ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνούς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Γλασμὸν, Χριστέ, πταισμάτων δίδου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» ποτε, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνήν,
» τὸ κῦτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-
» χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτόν, εἰς ὄρος
» ἀγιάσματος σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινί-
» κιον ὠδὴν.

Τροπάρια.

Γλασμὸν μοι δώρησαι, τῶν πεπραγμένων μοι Σωτὴρ, καὶ ἄνεις μοι, πρὸ τοῦ ἐνθεν ἀπελθεῖν· κάθαρον πολλῆς, σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθαρίσας λεπρούς· καὶ ἀξιώσον καὶ ἐμὲ ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Λήμην, ἣν περικείμεαι, τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσιν, μὴ ὁρᾶν σου τὰς αὐγὰς, αἷς ἐπιφανεῖς, ἐφ' ἡμᾶς ἐξήπλωσας, Ἥλιε ἄδυτε, ταύτην κάθαρον Σωτὴρ, καὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, Κύριε εὐσπλαγχνε, τῶν χαρίτων σου τὸ φῶς.

Μαρτυρικά.

Αῖ γρυπνοὶ γενόμενοι, τῶν προσταγμάτων τῆ Χριστοῦ φύλακες, ἐκοιμίσατε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι· διὸ βαρούμενον ὑπὸ τῶν αἱμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν, διεγείρατε καὶ ἐμὲ.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ, Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτόν τῷ ὀπλῷ τοῦ Σταυροῦ, καὶ αἱμάτων ῥεύμασι κατεποντίσατε· καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ἄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ὠδὴν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι συνηθείας με, ἀγνή Παρθένε πονηρᾶς· στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδείαις Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερυγοῦ· καὶ ἀξιώσον καὶ ἐμὲ, Χριστῷ εὐαρεσῆσαι καλῶς, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὠδὴν.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Βαπτισαί, τὴν δε τὴν παράκλησιν δέχε. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγητισμένον, ζωνήν τε αὐλόν, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι· διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητὰς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Αβυσσον καταδύσας, τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστόν, ποταμίους ἐν ῥείθροις, αὐτόν δυσώπει Πρόδρομε, ξηρᾶναι τὴν ἄβυσσον, τῶν κακῶν με δέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἐκ μετανοίας μοι ἀφορμαῖς προξενούσας, κατάνυξιν δοθῆναί μοι, βορβόρου με πλύνουσιν, ἀμαρτίας αἵτησαι, τὸν Φιλάνθρωπον, ἵκετεύω σε.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ὠδίνων ἀνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων, ἀρρέυστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα· ὃν δυσώπει σώζεσθαι, πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**αλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα
» εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἀμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθῆσωμαι, ἡνίκα κρῖνης τὴν γῆν;

Οτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, καὶ προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἀσωτον.

Μαρτυρικά.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠκίζοντο, νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Χοροὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν, τῶν νοερῶν Ἀγγέλων ἰσάγγελοι, γεγονότες, χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτός Παρθένε, καὶ εἴσοδον τῶν παθῶν ἀπόκλεισον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Γάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, θαυμαστὲ Προφῆτα πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι, ἐξ ἀπροσεξίας πανόλβιε.

Στενάζω καὶ ἐδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, ρόνε δικαιοτάτε Κριτὰ· ἐν ᾧ με ἱκεσίαις, τοῦ Βα-

πιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεέ μου συν-
τήρησον.

Τῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος,
μεσιτείαις θείαις ἔνδοξε Πρόδρομε, πε-
παλαιωμένον με πολλαῖς, βοῶ σοι ἁμαρτίαις:
Τῇ μετανοίᾳ καινοπαίησον, ὅπως ἐν αἰνέσει
γεραίρω σε. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθενομῆτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγ-
κλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φω-
τισον ἡμῶν τὸν λογισμόν, ἀγίασον καρδίαν,
καὶ αἰώνιῳ ἡμᾶς λύτρωσαι, πάντας καταδίκης
δεόμεθα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
• θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ
• ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ρημάτων σου Κύριε, καταφρονήσας φωταγω-
γούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοῦ-
μαί σου, τὸ ἐκεῖθεν μέγα κριτήριον.

Ιστίῳ πτερώσωμεν, ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ
σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσω-
μεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικά.

Σταλαῖζοντα Μάρτυρες γλυκασμόν, ὦφθητε
θεῖα ὄρη, καὶ παραδείσος θεοφύτευτος,
ζωῆς ξύλον, ἔχοντες τὸν Κύριον.

Τοξεύμασιν Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτε-
ρίας κατεσφάζατε, πολεμίους Δαίμονας,
καὶ στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἁμαρτανόντων ἡ
προστασία, τῶν πιπτόντων θεῖα ἐπα-
νόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Τὰ ἄνω καταικίησας βασιλεία, ὡς στρατιώ-
της ἀληθῆς, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Βα-
πτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κα-
τοικτηρῆσαι τιμῶντά σε.

Ηγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς
τὸ εὐγενές, τῆς σῆς καρδίας Ἀοίδιμε
αὐτὸν ἰκέτευε πάντας, ἡμᾶς καθαγιασάσαι
δεόμεθα.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν, τοῦ νεκρω-
θέντος δι' ἡμᾶς αὐτὸν ἰκέτευε Πρόδρο-
με νεκρωμένον ζωῶσαι, καὶ ταῖς ἁμαρ-
τίαις καὶ σῶσαι με.

Δεσμοῖς προσμιλήσας Μακάριε, καὶ φυλα-
καῖς διὰ Χριστὸν, δεσμὰ κακῶν μου δια-

λυσον, καὶ τὰ σέπτά με φυλάττειν, προσάγμα-
τα δυνάμωσον δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ελέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα
Θεόν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύ-
τως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν
• τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἱ-
• κτειρον, καὶ λάμψον νοητὴ Ἥλιε, ἡμερο-
• φαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηῆσαι τὴν
• νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Εξ ἔργων σωτηρία, ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ
γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλαις ἤμαρτον, καὶ
τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρί-
ναι μέλλεις ὁ Θεός, τοὺς παραβάτας τῶν σῶν
ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; πῶς ἐσκοτίσθην ποιῶν
τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φό-
βον; ἀλλ' εἰς γῆν νένευκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτή-
νεσι πολλοῖς; ἐπίσρεψόν με Θεέ τοῦ παντός.

Μαρτυρικά.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, διεσκέδασαν τὰ
νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ἠύγασαν
ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθείας ἔλυ-
σαν ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Αγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων σου Χριστέ πρεσβείαις δέομαι, καὶ
δείξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δό-
ξης κοινωνόν, ἵνα δοξάζων ὑμῶ σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθενομῆτορ ἐκύησας,
ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολ-
λὰ πταίουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς,
καταφυγὴ τῶν πιστῶν καὶ λιμὴν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τέτοκε στερεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε,
τὰς στερευούσας καλῶν καρδίας, εὐτέ-
κνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε
μακαρίζομεν.

Ηνθησας ὡς εὖοσμον κρίνον αἰοίδιμε, ἐν
ταῖς ἐρήμοις· διὰ βοῶ σοι: Τῆς ψυχῆς
μου Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν, κακίας ἀ-
ποδίωξον.

Νόμου μέσον ἔστηκας σοφὴ καὶ χάριτος· διὸ
κραυγάζω: Τροπούμενόν με ἁμαρτίας
Πρόδρομε, νόμῳ, αἰκτειρῆσαι, τὸν Κύριον ἰ-
κέτευε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἀχραντε, διάνοι-
ξόν μοι, τῆς μετανοίας, πύλας προξενήσας
μοι, τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύ-
• ρις, καὶ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων
• παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
• ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Ιδοὺ καιρὸς ἐπιστροφῆς, καὶ γὰρ κατάνειμαι,
ὑπτιος αἰεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ, κρατούμενος
πάντοτε Λόγε· τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου,
διαλύσας ἐλέησόν με.

Στενάζοντα ὡς ποτὲ, τὸν Τελώνην οἵκτειρον,
οἵκτιρμον Χριστέ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερ-
μῶς, δακρύειν ἀξιώσον, ἵνα ἐκπλύνω καὶ γὰρ τὸν
βάβαρον, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μεγάλως με πταί-
σαντα, μεγάλης φλογὸς τῆς ἐν γεννῇ ἐ-
κεῖ, μενούσης με ρύσασθε, ἵνα μεγάλως καὶ γὰρ
πανένδοξα, τὴν ὑμῶν δοξαῖζω μνήμην.

Αγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν
οἱ Ἀθληταί σου, ζωαρχικῇ δεξιᾷ ὧ Θεέ
καὶ Κύριε, διὰ τούτων σεπταῖς παρακλησεσι,
σῶσον πάντα τὸν λαόν σου. Θεοτοκίον.

Θεαχαρίτωτε σικηνή, τοῦ ἁγιάσματος σεπτὴ
κιβωτὲ, λυχνία θείου φωτός, ἄρτου ζωῆς
τράπεζα, τοῦ Λόγου παλάτιον τὰ ἐμψυχον, οἶ-
κον Πνεύματος με δεῖξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μαιναμένην κλυδωνι.

Απορρήτοις λάμπεσι, διαλάμπων Πρόδρομε
Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβεία σου καταύγασον,
τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ρᾠθυμίας ὑπνώ με, συσχεθέντα Πρόδρομε
Χριστοῦ, καταυγάζας χάριτι διέγειρον, τοῦ
προθύμως τὰ θεῖα πράττειν θελήματα.

Απὸ πάσης ἐλπίσεως, ἐναντίας λύτρωσαι
ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖαν σε πλουτή-
σαντας, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Δεσπότην
Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Καταιγὶς χεимаζει με, ἁμαρτίας Ἀχραντε
ἀγνή· σπεῦσον ἐξελεσθαι με εἰσάγουσα,
μετανοίας πρὸς τοὺς λιμένας Πανάμωμε.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς σβεσῆριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή,
• **Π**ροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τοῦ θαύματος.

• **Τ**ος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοῦς
• ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτήρ,
τὰ ἄπειρα πταίσματα, Χριστέ συγχώρη-
σον, καὶ μελλούσης με ρύσαι κολάσεως, διὰ τὸ
πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Ωσπερ ὁ Ἀσωτος, κατεδαπάνησα νῦν, τὸν
πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῶ φθείρομαι,
ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως· μετανοῶντα,
Σωτήρ, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸν εἰργάσασθε, τὸν πολεμοῦντα ἐχθρόν,
τὰ μέλη νεκρούμενοι, πολλαῖς κολάσεσιν,
ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες· διὰ οἱ πιστοὶ
εὐσεβῶς, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, τυράννων πᾶσαν πλη-
θύν, τοξεύμασι Μάρτυρες, ἐτραυματίσα-
τε, καρτερίας τε καὶ γενναιότητος, καὶ πρὸς
ζωὴν ἀληθῆ, μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν σωτήριος, ἐδείχθης πᾶσιν Ἀγνή, πα-
θῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα, πρὸς
γαλήνην τε πάντας μεταίγουσα, τῆς μετανοίας
Σεμνή, τοὺς ἐν γῇ ταπεινοὺς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρό-
δρομον, πατρώαν ὡς ἔλυσας, φωνὴν ἐν
τῷ τίκτεσθαι, διαλύσον τοὺς βρόχους, τῶν ἡ-
μῶν ἁμαρτημάτων.

Ηλιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι, σω-
τήριοι ἐλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρω-
σαι, παθῶν παρενοχλούντων, τὴν ζοφώδη μου
καρδίαν.

Στεῖραν ψυχὴν κέντησαι, καὶ καρδίαν ἄτε-
κνον· στείρας θεῖον βλάστημα, καρπούς
μετανοίας με, βλαστάνειν ἐκδυσώπει, Βαπτιστὰ
Χριστοῦ ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

Ισον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξαζομεν, καὶ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν-
θέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, παιδίον Πανάμωμε, Χρι-
στὸν, τὴν ἀνάπλασιν, ἡμῶν ἐργαζόμενον,
τῶν πεπαλαιωμένων, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

Ὡδὴ 11'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
• τοῦ Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός.

» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γ'δου προσώζεσαν, καὶ κατεσάπησαν, οἱ τῆς
ψυχῆς μου μώλωπες Χριστέ, καὶ ταλαιπωρή-
σας, κατεκάμφθην διόλῃ· φαρμάκοις μετανοίας,
Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφεις με, ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας,
ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στεναίζων κράζω·
Μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ
τεταπεινωμένον.

Μαρτυρικά.

Οὐ παρετράπητε, κρείττονος στάσεως, τοὺς
τοῦ Σταυροῦ δέ, Πανεύφημοι ἐχθρῆς, τῆς
ὑποσκειλίζειν, ὑμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε
τελείως, σοφοὶ ἀνατραπέντας.

Υμᾶς πανεύφημοι, Κυρίῃ Μάρτυρες, ἢ πῦρ,
οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμὸς, οὐ τροχὸς
μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρί-
σαι, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον.

Α'γγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγ-
γυητῆς μου γενοῦ, Μῆτερ Θεοῦ, ὅπως ἐ-
πιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρ-
τημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Σοὶ τῷ Πανουργῷ.

Δῆμον προχοαῖς, ταῖς Ἰορδάνου λούεις, κη-
ρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὁ-
θεν βοῶ σοι· Τὰ τῶν παθῶν μου ρεῖθρα, ξήρα-
νον πηγὰς μοι, δακρύων ἐπιπέμπων.

Ε'ντρομος γενοῦ, ἐννοουμένη ὅλη, ψυχὴ τὸ
κριτήριον, τοῦ Παντοκράτορος, κράζουσα·
Οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, ἀΐκτειρόν
με σῶσον, καὶ τῶν βασάνων ῥῦσαι.

Χεῖλη ῥυπαρά, καὶ μολυνθεῖσαν γλῶσ-
σαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, ἅγιε Πρό-
δρομε· σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι παν-
τοίαις, προσβολαῖς τοῦ πλάνου, ἀπαύτως κλο-
νουμένῳ.

Τριαδικόν.

Ο'μβρισὼν ἡμῖν, Πάτερ Υἱέ καὶ Πνεῦμα,
Τριάς ὁμοούσιε, πταισμάτων ἄφεσιν· ὅ-
πως ταχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υψώσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόκῳ, βαρᾶ-
θρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε· ὅθεν
φωνᾷς σε, χαριστηρίοις πίστει, Κόρη ἀνυμνοῦ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο'τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
» Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἀγνὴν μετὰ
» τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυ-
» τῆς Παιστὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γ'να σου μεγαλύνω τὸ μακρόθυμον Δυνατέ,
μακροθύμησον ἐτι ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ ἐκκό-
ψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Λόγε συκὴν, κραυγαί-
ζω σοι, ὅπως τῆς μετανοίας καρποὺς προσφέ-
ρω σοι.

Ω'ς φοβερός, σὺ μόνε Κραταίε καὶ Δυνατέ!
καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβεράν ἀ-
πειλὴν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζε-
σθαι; ἐν ᾗ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν,
ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί· διὸ ἰάσασθε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπώτατα, ἰα-
τῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Η'λιακῶν ἀκτίνων ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν,
ἡ θῆκη τῶν λειψάνων τὰς αὐγὰς, τῆς
θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ
καταυγάζει ψυχὰς, τῶν πίστει Ἀθλοφόροι εὐ-
φημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη προηγούμενη νέου λαοῦ,
πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρί-
τωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς
ζωὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Γ'δου ἡ εὐπρέπεια, τοῦ σου οἴκου, οἷα οὐρα-
νός, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ·
ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐας θείαις φρυκτωρεῖς,
τοὺς καθ' ἐκάστην σε, νῦν ἐν τούτῳ μακαρί-
ζοντας.

Ω'ς ὑπάρχων γνήσιος, τοῦ Δεσπότη φίλος.
Βαπτιστὰ, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ, γνώμη
ἀκλινεῖ, Παμμάκαρ καρδίωσον, καὶ τὰ πάθη
τὰ φθοροποιὰ, ἀποθδελύττεσθαι, συνωθοῦντας
πρὸς ἀπώλειαν.

Σὺ οὐκ ἔφους κάλαμος, ἐναντίοις πνεύμασι.
Σοφὲ, κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν, θείος στη-
ριγμός, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα Ἐκκλησίας· ἦν
ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τήρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων
ἅπαν σκάνδαλον.

Η τοῦ Κτίστου ἔλευσις, ἐπὶ θύραις· τί οὖν
σοὶ πενήθεις, σαυτὴν ἀθλία· ψυχὴ, ζῶσα.
ἀμελῶς; ἀνάνηψον βόησον τῷ Κυρίῳ· Φεῖσαί.

μου Σωτήρ, ταῖς παρακλήσεσι, τοῦ Προδρόμου, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα, τοῦ Ἡλίου ὥφθης ἀλη-
θῶς, τῷ λάμπαντος ἐν τῶν σῶν, Ἀχραν-
τε ἀγνή, λαγόνων, καὶ λύσαντος, τῆς ἀπάτης
σκότος χαλεπόν· ὅθεν ἐν πίσει σε, κατὰ χρέος
μεγαλύνομεν.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οἱμοι! τέ ὠμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ,
καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκ-
κοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστέ ὁ Θεός,
τὴν χερσθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνά-
δειξον, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ
ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύ-
ριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας
ἐξαλείψον τὰς ἀνομίας μου, λαγισμόν μοι παρέ-
χων ἐπιστροφῆς, ὡς μάνος φιλάνθρωπος δέομαι,
καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο,
τῷ αἵρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρε-
δόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων
ἐστὶν ἡ φωνή: Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδα-
τος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Ταῖς
πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀ-
πεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ
προστρεχόντων, αἰγία Δέσποινα Θεοτόκε Παρ-
θένε, τὴν βοήθειάν σου κατὰπεμψον ἡμῖν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πι-
στεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρι-
νῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βρωῶν, ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ως ἐδικαίωσας Χριστέ, τὴν Πόρνην κλαύσα-
σαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, οὕτω Δέσποτα καὶ
ἐμὲ ἀπογνόντα, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι Ἀγαθὲ, κο-
λαίσεως δέομαι.

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐτοιμά-
σαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς, μακαρίζωμεν Ἰωάν-
νην συμφώνως, ὅπως τέτου θείαις προσευχαῖς,
πταισμάτων ῥυσθῆῃμεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὸ πατήριον Χριστοῦ, πτόντες Μάρτυρες
προθύμῳ ψυχῇ, θολερῶν ἡμᾶς ἀμαρτη-

μαίων καὶ νόσων, ἐπομβρίαις θείων προσευ-
χῶν, λυτρώσασθε Ἅγιοι.

Δόξα.

Α κατὰληπτε Θεέ, ἡ παντοδύναμος Τριάς
καὶ Μονὰς, τοῦ Προδρόμου σου ταῖς προ-
σευχαῖς με σῶσον, λυτρουμένη σκοτούς καὶ
φλογός, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, Παρθένε πράξε-
σι σπιλούμενος, σέ τὴν ἄσπιλον τοῦ Δε-
σπότης Μητέρα, ἱκετεύω· ῥύπου με παντός,
καθαρίσον Δέσποινα.

XX

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Δεσποτικά. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν Δαιμόνων ὁρμαῖς, τὰς κατ'
ἐμοῦ ἐπερχομένας Φιλάνθρωπε, ζητούν-
των τοῦ θανατῶσαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν· αὐτῶν ταῖς
βουλαῖς τε, καὶ ταῖς ἐνέδραις ματαιώσον, τὰς
καθ' ἐκάστην, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα τε, καὶ ἐκλύ-
τρωσαι ἀπὸ τούτων με Δέσποτα· παῦσον τὸ
πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδώνιον, ῥῦσαι γεέν-
νης καὶ σκοτούς, τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χρι-
στὲ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι Κόσμον μετὰ δόξης, ὡς
ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παρι-
σταμένων, τῷ κριτηρίῳ τῷ σῷ, καὶ ἀποβλεπόν-
των τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος,
ἐλκομένου, καὶ σάλπιγγος, σφοδρῶς ἠχούσης,
τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος, ὑπὸ τῆς συ-
νειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν
ἄσβεστον; δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν
εὐρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστέ ὁ Θεός μου,
ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Η ρας ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστέ, τὸν σὸν σταυ-
ρὸν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐρχόμενος, καὶ τύπον
ἡμῖν παρέσχες, ἐν σοὶ ταῖς θείαις ζῆν, πῶς
συνδοξασθῶμεν σοὶ καὶ ζήσωμεν· αὐτὸς κα-
ταξίωσον, καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι, τῶν πα-
σημάτων, καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, τὴν σὴν
νέκρωσιν, ἑαυτοῖς περιφέροντας· νέκρωσόν μου
Φιλάνθρωπε, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐκ τῆς
θείου σου φόβου, μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον,
κεκρὸν πρὸς τὸν Κόσμον, ζῶντα δὲ ταῖς ἐντο-
λαῖς σου, μόνον ποτήσας με.

Ἑτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερόν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κητημένος, ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με, τὰς εὐθύνas εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἀγνὴ τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφήν, ἀναπλάσαι θέλων κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξεληλύθε, σαρκοφόρος ὡς εὐσπλαγχνος, σταυρόν καὶ πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν, ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν· Παράσχῃ πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαΐς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ρεῖθρα δακρυρροΐας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου Υἱέ ποθεινότατε, ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως, οὐ κατισχύσει ποτέ, ἡ Ἀγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματα, δι' οὗ φωστῆρες, οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται· τί μου τὸ βλέπειν ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; φῶς μου γλυκὺ πῶς ἐσθέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; Λοιπὸν ἀπαλείψω, τῶν δακρύων μου τοῖς ρεῖθροις, κόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Αῖνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς, ποτὲ ὀρώσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ: Ποῦ πορεύῃ, Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρέλθῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρὸς σε Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὁράται τῇ ὁσίᾳ, ἀλλὰ θεία περιθέβληται δυναστείαν καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνῶντες, δοξάζομέν σε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στάσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνοδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα: Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὁδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ Ἀμεμπτος; ὅρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦγος πλ. α'.

Τόπος Κρανίου Παραδείσος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθύς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτῆρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου Σωτῆρ ἡμῶν, τοῦ Κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριο· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρas ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων Ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν: Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, ὡς κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἑτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς αἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν,

ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνῶμεν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τῇ Σταυρῷ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπᾶνται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχρέως σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρυνται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρασ εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστὲ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σε Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μεμυκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὁφθαλμοῖς καθορῶσα τὸ φῶς με σθέννυται· οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὁρᾶν ὅλως ἀνέχομαι· ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμοὺς ἐξορυχθῆναι ὁφθαλμούς· σκοτίσθητι φῶς ἡλίου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ ἐν τῷ σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κόσμον ὑψοῖ Χριστός, ὑψωθείς ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ωδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυν
» θράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν,
» ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Τὸν ἀκαταληψία, κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ Κόσμῳ ἐμφανισθέντα σῶματι,

ξύλῳ ἀπηώρησε, βουλευθέντα παλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Οτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, σαυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυρικά.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει, ἐπαίνων Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πᾶσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον, ἐσκηνώσατε εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων, ὑπερνηξάμενοι, κυβερνήσει τοῦ Λόγου πανεύφημοι, Χριστοῦ Ἀθληταί, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτῃ ὕμνησας ὅτῳ, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτον πέφυκεν ἄσμα νῦν τῇ Παρθένῳ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διανοίξον δέομαι, καὶ τὸν νῦν με φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Εστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Πανάμωμε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στήσαι, καὶ σῶσαί με.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σὲ σεσωμάτῳται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασωζὼν με μεσιτείαις σου.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπιεράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ἐμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἱκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέωσαν, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυρῶσαι, καὶ Παραδείσος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστὴς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχε-

ται· θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζοῦται δέ· Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαραίνεις τῆς ἀμαρτίας φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα· λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς· γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικὰ.

Ο δειξας ἀειφανεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διασκηδάζοντας, τούτων παρακλήσεσι Χριστέ, τὴν νύκτα τῶν παθῶν μου ἀποδίωξον, καὶ φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

Νομίμως οἱ εὐκλεεῖς ἠρίστευσαν Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐστεφανώθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλαὶς ἐξέκλιναν ἐμφρόνως, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν θείαν ἔλαβον, καὶ τῇ Παραδείσου τὴν οἴκησιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ χοροὶ σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνὴ, ἀπάλλαξον ὁδύνης, τῶν ὁδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Οί μάτην τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαι με, Δέσποινα, ἀόρατοι ἐχθροὶ, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστάσι διαμένουσιν, ἄπρακτοι αἰσχύνης πληρούμενοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν με πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ Κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἄνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θείᾳ σε γαλήνην πραΰνουσα.

Παρήλθε τὰ σκιωδῶς τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ

» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν, περιποιήμενος Χριστέ, Πατὴρ εἰς χεῖρας παρέδωκας, τὴν παναγίαν ψυχὴν σου, ἐν ξύλῳ ἐκουσίως κρεμάμενος.

Ο ἄδικος κριτὴς κατακρίνει σε, δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθνᾶναι ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιοσύνης, ἀδίκῳ δυσμενεῖ ὑποκύψαντας.

Μαρτυρικὰ.

Ιδεῖν κατηξιώθητε Μάρτυρες, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, κινδύνους πλείστοις καὶ θλίψεσι, καὶ ἀνηκέστοις βασάνοις, ἐν γῇ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπέξηλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν, ἐπουρανίων ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, σεπτοὶ κατηριθμήθητε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Θεομήτορ διηλθέ σου, εὐλογημένη τὴν ψυχὴν, ἥνικα εἶδες σταυρούμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ εἰς χεῖρας, ψυχὴν τὰς πατρικαῖς παραθέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου διό, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἥλιε ὄχημα σεπτόν, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν με, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Υφάνασα ἱστὸν ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικῶν, τὸν ἕρανὸν νεφέλαις Κόρῃ ἐνδύοντα, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἀπάτη γυμνωθέντα με ἐνδύσον.

Κοιλᾶδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρῖνόν σε, ἀναλαβὼν ὁ Πλατουργός, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ διέπνευσε, πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν ψυχὴν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ιστασο κρινόμενος, δικαιοκρίτα Χριστέ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἐχθραν, καλᾶμῳ

τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν, τελείαν ὑπογράφων μοι.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστέ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἡλῖος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερράγησαν.

Μαρτυρικά.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα καθηγιάσατε· ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν θείων νόμων, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀγιωσύνην, ἀθλοῦντες ἐκληρώσασθε.

Οἱ περικαλλέστατοι καὶ θαυγέστατοι, οἱ θείαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, καὶ ἀπογυμνώσαντες, ἐχθροῦ τὴν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Θεῶ λοχεύτριαν, δι' ἧς κατάρρα ἀπεστεριώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία, ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εὗρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε παραστήσωμαι.

Νόμῳ με τροπούμενον, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, καὶ ταῖς ἀπάταις τῆ ἀλλοτρίου, συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημναῖς πταισμάτων, ὠθούμενον ἐπίσρεψον.

Ανθρακα κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο ὁ Ἡσαΐας, κατὰφλεξόν με, τὴν ὕλην Πανάμωμε, τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ φωτίσόν με δέομαι.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου, Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη, δι' ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσπο-
» **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὖσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Υψωθείς Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἐπάρσεις ἐπτώσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχὰι τῶν Δικαίων σε, ἐπὶ ξύλῳ πάλαι τὴν ψυχὴν, παραδόντα Δέσποτα, ὡς ἡσθοντο αἰωνίων, Λόγε δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικά.

Ως ξερροὶ ἀδάμαντες, τῶν βασάνων πᾶσαν τὴν πυρὰν, καρτερίᾳ γνώμης ὑπηνέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστὸς ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις δοξαζόμενος, Θεοτόκε, μόνῃ πανθαύμαζε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με, ῥαθυμίας Δέσποινα βυθός, ἀμαρτίας κῆμα μὴ καλύψαι με, ἀλλὰ μόνῃ ἡ σὴ πρεσβεία σωσάτω με.

Αγαθὸν κυήσασα, εὐεργέτην καὶ δημιουργόν, Παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τὴν ψυχὴν μου, κεκακωμένην ἀγάθυνον.

Νόμῳ προετύπου σε, ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Πάναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ· Ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελωδῶντας· Ὁ Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Εστεφαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προρρίζους ἐκτέμνοντα, τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ινα ἐπενδύσης με, στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ ξαύρωσιν καὶ πάθος, ἀπαθὴς ὢν κατ' οὐσίαν.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι γενόμενοι, παθημάτων Ἅγιοι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, εἰκότως ὑπάρχετε, υἱοὶ καὶ κληρονόμοι, Βασιλείας ἀσαλεύτου.

Ξύλοις οὐκ ἐνείματε, σέβας ἀλογώτατον, τὸν ξύλῳ τανύσαντα, χεῖρας Χριστομάρτυρες, σεβόμενοι ὡς πάντων, Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις, ὑπάρχει Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα, τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν Κόσμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Υμνῶ σε Πανάμωμε· Θεὸν ὑπερύμνητον, ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τῆς μέλλοντας, Παρθένε Παναγία· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἢ κυήσασα· ἔγειρόν με κείμενον, ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, φέρσαντα τέτοκας, Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υψιστε Θεέ, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν πο-
τιζόμενος, ὁ γλυκασμός τῆς ζωῆς· λόγῃ
κεντάσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδεί-
σῳ, Ἀδὰμ καταβαλόντα.

Λύεις με δεσμῶν, τῆς ἀμαρτίας Λόγε, θε-
λήσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς,
Σῶτερ δεσμεύων, τὸν δυσμενῆ Βελίαρ· ὅθεν σε
δοξάζω, τὸ πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οφθητε φωτός, ἐν μετοχῇ αὐτῷ, φωτα ὄν-
τες δεύτερα, ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς
πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων, πιστῶν τὰς
καρδίας, φωτίζοντα ἐνθέως.

Ιερουσαλήμ, τῆς ἄνω ἐλευθέρας, υἱοὶ χρηματί-
ζετε, καταφαιδρύνοντες, τῶν πρωτοτόκων,
Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστασο σταυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη, πηγνύμε-
νον Δέσποινα, Χριστὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐβόας·
Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἀναρχε ἀνάρχε, Πατὴρ
Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η περικαλλῆς, καὶ θαυγῆς Παρθένος, κα-
λῶς ταῖς ἰδέαις με, κάλλυνον φαίδρυνον,
ὅπως κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτός, τῆς μετανοίας πύλην, φω-
ταυγῇ μοι ἀνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν
εὐθεΐαν, ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσιν εἰς Θεοῦ,
Θελήματος εἰσόδους.

Αγιον Ἀγνή, ὑπεραγία Λόγον, πιστοὺς ἀγιά-
ζοντα, ἀρρήτως τέτοκας· τέκτον δυσώπει,
τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, νῦν καθαγιασά, κα-
κία μινθεῖσαν.

Ρεῖθρον διαυγές, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ
προελήλυθεν, ἁγία Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι·
Τὰ ρεῖθρα τῶν κακῶν μου, ξήρανον τοῖς ὀμ-
βροῖς, τῆς σῆς Ἀγνὴ πρεσβείας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν
» τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν
» μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ος ἄμνός ἀνήρτησαι, ἐπὶ ξύλου Δέσποτα
Χρισέ, ταῖς σιαγόνας συνθλῶν, λύκου νοη-
τοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ
τὰ λογικά, Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων
τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀκάνθινον, ἀνεδήσω οἷα Βασιλεὺς,
βασιλευόντων Χρισέ, τὰ τοῦ πονηροῦ, κα-
θαίρων βασιλεία, καὶ ἐκ ριζῶν τέμνων Ἀγα-
θὲ, πλάνης τὴν ἀκάνθαν· ὅθεν πίστει σε δο-
ξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Ησραφεν ὡς ἥλιος, ἡ βεβαία ἐνστασις ὑμῶν,
καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν, ἔλυσεν ἀχλὺν,
Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν
πιστῶν, πύργοι ἀκλόνητοι, εὐσεβείας ἀξιάγατοι.

Φαλαγὲ θεοσύλλεκτος, στρατός Θεῖος, δῆμος
ἐκλεκτός, ἁγία παρεμβολή, ὡφθητε ὑμεῖς,
Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ τὰς παρεμ-
βολαῖς, ἐξαφανίζοντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φυτεργὸν ἐκύησας, εὐσεβείας τὸν Δημιουργόν,
φυτεύοντα ἐπὶ γῆς, γινώσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν
ἐκβλαστήσαντα, ἀπὸ φυτοῦ, λύνοντα ἄραν· ὃν
μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσεισον, σωτηρίας τέτοκας Ἀγνή,
ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θείαις προσταγαῖς,
τὸν θεμελιώσαντα· ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς,
σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτευε.

Εν ὁδῷ εἰρήνης με, προσταγμάτων θείων
ἀπλανῶν, πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποιήσον
Ἀγνή, Δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν
ταῖς ἐπαγωγαῖς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νῦν μου
καταυγάζουσα.

Νυσαγμῷ κρατούμενον, ἀμελείας βλέπων ὁ
ἐχθρός, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὑπὸν ἡδονῆς,
ἐλπίζων συλῆσαί με· ἀλλ' αὐτὴ με φύλαξον Ἀ-
γνή, τῇ ἀκοιμήτῳ σε, μεσιτεία Μητροπάρθενε.

Ος αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἀμαρ-
τιῶν, τὸ πλῆθος καὶ τὸ φρικτὸν, βῆμα
τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι· ἀλλ' ἡ Κρι-
τὴν τέξασα Θεόν, τότε με τήρησον, Θεοτόκε ἀ-
κατάκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τῷ Προφῆτῃ, μό-
νον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος,
ἐνίκαι τοὺς ἐχθρούς σε· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυ-
ρὸν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτούμεν· κράτυ-
νον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βα-

σιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον,
διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Οὐ Σταυρὸς σε Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήρ-
γησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε
τῶν ἀνθρώπων· ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμε-
νος, τῷ Ἀησῇ τὸν Παράδεισον ἠνοιξεν· ὃν προσ-
κυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σε Κύριε, ταῖς τάξεις τῶν Ἀγ-
γέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς
βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγισον ἐλπίδα
ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπό-
λαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Ως αἰνῶν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος,
πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθαρῶσα ἐβόα·
Ὡς ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι
τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; μέγα σου Υἱέ
μου τὸ ἔλεος!

✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀησὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἰναί σε πιστεύ-
σας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ
καρδίας, Μνήστητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου.

Αναβάς ἐν τῷ σταυρῷ, πᾶσαν ἐκλόνησας
Δαιμόνων πληθύν, καὶ κατέρραξας τὸ ὀ-
λέθριον κράτος, τοῦ τυράννου Δέσποτα Χριστέ,
σώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Εκεντήθης τὴν πλευράν, κρουνοὺς ἀφέσεως
πηγαῖσας μοι· προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου
ταῖς χεῖρας, ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθεῖς, τῶν ἀν-
θρώπων νόημα.

Μαρτυρικά.

Μιμηταὶ τοῦ Χριστοῦ, παθῶν γενομένοι Μακά-
ριοι, πᾶσαν βάσανον Ἀθλοφόροι Κυρίου,
διελθόντες, τῶν ἐν οὐρανοῖς, τερπικῶν ἠξιώθητε.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν
Προσώποις τρισὶ, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁ-
μότιμον φύσιν, κράζοντές σοι· Δόξα σοι Μοναῖς,
Τριαῖς ὁμοούσις.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παριζαμένη τῷ Σταυρῷ, Θεοχαρίτωτε, καὶ
ταῖς τοῦ Υἱοῦ τρώσεις βλέπουσα, τὴν ψυ-
χὴν κατετρώθης, ἀνυμνοῦσα τέττου τὴν πολλήν,
ὄντως συγκατάβασιν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
τῶν Ἀποστόλων. Πχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Βέλη ἠκονημένα ὑμεῖς, τοῦ Δυνατοῦ ἀπο-
σταλέντες Ἀπόστολοι, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰ-
κουμένην, ἀπτέρῳ τάχει σαφῶς, πάντα τῶν
Δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρίφλογα,
βέλη ὄντως Μακάριοι, πολυθείαν, ἐκποδῶν ποιη-
σάμενοι, καὶ διδάξαντες, τὴν εὐσέβειαν ἅπαν-
τας, πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστὸ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ ἀρχιποίμενος ὄντως, ὃς λύκων μέσον
ἀπέστειλεν, ὑμᾶς τοῦ πραῦναι, τὴν αὐτῶν θη-
ριωδίαν, διὰ τῆς Πίστεως.

Λόγῳ μαθητευθέντες Θεοῦ, ἐνυποστάτῳ τῷ
βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δι' ἅκραν φιλανθρω-
πίαν, καὶ προσλαβόντι αὐτῶν, ἀληθῶς τὴν φύ-
σιν καὶ θεώσαντι, αὐτῷ οὖν ἐπόμενοι, θείοις
ἔχνεσι Πάνσοφοι, καὶ τὴν πτωχείαν, τὴν αὐτῇ
ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἠγησάμενοι ἐν-
δοξοὶ· ὅθεν καὶ ἀπερρίψατε, χιτῶνα τὸν δεύ-
τερον, μὴ βακτηρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῷ ἐ-
παγόμενοι· καὶ νῦν οὐρανίους, θησαυροὺς κλη-
ρονοῦντες, κατηξιώθητε.

Σάλου τῶν πειρασμῶν καὶ δεινῆς, ἐρεσχέ-
λιας τῶν ἀσέμνων αἰρέσεων, Δαιμόνων
κακοβουλίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς, συ-
στροφῆς καὶ ζαίλης Παμμακάριστοι, πυρὸς ἀ-
φεγγοῦς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, βρυγ-
μοῦ ὀδόντων, καὶ πάσης ἄλλης κολάσεως, ταῖς
πρὸς Κύριον, ἱκεσίαις λυτρώσασθε, πάντας ἡ-
μᾶς, καὶ τεύξασθαι, αὐτὸν δυσωπήσατε, δι' ἐγ-
κρατείας καὶ πόνων, τῶν ἀρετῆς ἀντιδόσεων,
τυχεῖν κληρουχίας, οὐρανῶν τε Βασιλείας, καὶ
μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τοῦ ἀγίου Νικολάου, ὅμοια.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀ-
ρετῶν καταγώγιον, ὁ θείος τῆς θειοτά-
της, ἱερωσύνης κανὼν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φα-
νώτατος, πυρρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὀ-
νομα, ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ
καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ
ἐταμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι ταῖς
πίστει τιμῶσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου·
Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι,
τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος
καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στυλὸς τῆς Ἐκ-

κλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἢ βοήθεια· ἀστήρ ὁ ταῖς λάμπουσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκηδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὁρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίασι τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ Θεοῦ ζήλου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστάσις φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι· πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μῦρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς ἡμᾶς ἀμαρτημάτων πληθύν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν· Κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγωγήσον· καὶ γὰρ τὸ ἀνέσπερον, φῶς ἐκύησας Ἀχραντε, τὸ καταυγάζον, Οἰκισμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι, τῆς αὐτῆς ἐπιγνώσεως· φώτισόν μου Πανάμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι, τῆς σῆς πρεσβείας γενέσθαι, υἱὸν φωτὸς ἀξιούσά με, Χριστὸν δυσωπῆσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται· γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν σοφίας· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἀποστόλης Κυρίᾳ μελωδικῶς, ἐν ᾧδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῆται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ανορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἄγιοι Μάρτυρες, τῆς δεινῆς καὶ διαφοροῦς αἰκισμοῦ παθημάτων ὑπεμείνατε· τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς θρανὸς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες

πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκήασέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα· ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιστοί· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, καθικετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἀψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικόν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Απειρόγαμε Νύμφη καὶ αἰετάρθενε, σὺν τοῖς Θεοῖς Αὐτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησε· δι' ἡμᾶς γὰρ καὶ ἡμᾶς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μητρὶ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ Θεοῦ κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικούς σαγηνευτὰς σαφῶς· ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος Θεοὶ Ἀπόστολοι, οἱ Σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάζαντες, τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ, καθημένους, τὴν ἐμὴν, φω-

τίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον Ἀγνή, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον μυσῆριον, τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν· τοὺς ῥήτορας ἀλιεῖς ἐπεσόμισαν, καὶ γεγόνασι τῶν ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς θείας γκώσεως· δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες κατέλιπον, τὴν τῆ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνή καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**ππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
• βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Ελλαμψιν πρωτοδότως, τὴν φωτοδότιδα, τῇ σαρκὶ ὁμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἔνδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, πάντα ζόφον θεῖα Ἀπόστολοι.

Τείνας καθάπερ βέλη, τὸ θεῖον τόξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας, τοῦ Βελιάρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Εχόντες τὴν σοφίαν, αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα· διό με φωτίσατε, τοῦ δυσμενοῦς ἁπάσαν, κακουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μὲν εὐλογημένη, Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς θείοις Ἀχραντε, Ἀποστόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πέμπτον προσάξω σοὶ, Νικόλαε, μέλος. Ἰωσήφ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πῖζει καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθείς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τούτῃ, ἐπλήρωσας θελήματα, δι' ὧν ἐχρημάτισας, κατὰ πάντα ἅγιος, θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εχόντες σε προσάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περισάσεσι Μάκαρ, καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σέ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων Ἀρχιερέα, Χριστὸς σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαυμαίων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἀμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε, χορὸς ἐκάλεσεν, ὅρος θεῖον Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, μετανοίας πύλας, Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιζον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσταξεί σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν
• τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο σάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηστότητος, δι' αὐτὸν πτωχεύσαντας κατεπλούτησεν, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι ὑμᾶς, χάρισμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Επλήγην τῷ ἰοβόλῳ ὄφως δῆγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι· ὅθεν σοὶ βοῶ τῷ δι' ἐμέ, Χριστέ τραυματισθέντι: Τῶν Ἀποστόλων σου δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Σαγήνη τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυμίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προσάξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὁμβρον δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἱκέτευε, στήσαι

μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος ξηρᾶναι τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με τὸν εὐλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τῇ πονηρῇ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, τῆς τούτου κακουργίας, καὶ ἐπηρείας διατήρησον, καὶ ἡμᾶς ἀτρώτους Νικόλαε.

Ο βίον ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις αἰεὶ παρίσασαι, θρόνω τῆς Τριάδος ἱερῷ, ἡμῖν ἀμαρτημάτων, καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σοῦ ταῖς σελασφόροις εὐχαῖς Νικόλαε· κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν· κυβέρνησόν με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὄρμον δέομαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσωτοῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν Βασιλείαν, τῶν οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου, Κόρη προξενούσα πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ἐννόησας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ
» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τῇ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Η θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ· τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν, διήνοιξε τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υιὲ Θεοῦ, υἱοὺς κατὰ μέθεξιν, τοῦ οὐρανίου σου Πατρὸς, τοὺς Ἀποστόλους ἀνέδειξας· ταῖς παρακλήσεσι τούτων, υἱοὺς φωτὸς ἡμᾶς πάντα ποίησον.

Οἱ θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σὺν τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβεραῆς καὶ φρικτῆς με, Ἀπόστολοι, λυτρώσασθε κρίσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου κιθωτὲ ἁγίσματος, ἁγιάσόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λογισμόν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωποῦσα, Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σωθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλοντα· ὧν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς ἁγίαις σε ποιή-

σον, πειρατηρίων παντοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἄγιε, πάθη δυσώδη ἐκ ταύτης, εὐχαῖς σου ἐκδιώκων ἐκάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθρούς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦντας, τελεία ἀφανία παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διηνεκῶς, βυθιζομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥαθυμίας ἐν κλίνῃ, αἰεὶ κατακειμένῳ καὶ γένοντι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ
» ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Οἱ πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερώῳ πυρὸς ἐν εἶδει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς ἀπέστειλε, συνθλῶντας βέλη τῆς πονηρίας· διό με ἰάσασθε, τετραυματισμένον, τῇ δυσμενῆς τοῖς βέλεσι.

Οἱ καταστρεψάμενοι τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν ταῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἱαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσης με, μὴ ἀπορρίψης με, τῇ σὲ προσώπῃ· ἐκδυσωπεῖ σε, ἡ ἀγνώως τεκῆ· σά σέ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ξόανα κατέαξας εἰδῶλων Ἄγιε, βουλαῖς ἀπράκτους αἰρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Ωρθρισας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις, ὅλως κατηγλαῖσαι· διό τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σέ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων, γενῇ τῶν καλόντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδούς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ο Ἀπερινόητος Θεοχαρίτωτε, περιοχὴν σε, σωματοφόρος, γενόμενος ἔσχηκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων, περιεχούσης θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσπο-
- » **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
- » κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
- » εὖσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν
ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς Φιλάνθρωπε τῷ ἄλατι,
τῶν διδασκῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι, τῶν κακῶν μὴ Δέσπο-
τα Χριστέ· δός μοι χεῖρα σῶσόν με Φιλάν-
θρωπε, ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβεράς,
τῆς φρικτῆς με ῥύσαι κατακρίσεως, τῶν
εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ὑπὸ πλήθους τῶν ἁ-
νομικῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξιώσον, τῶν Μα-
θητῶν, καὶ τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σου ταῖς
προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε,
ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσῃται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν
βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νι-
κόλαε, τοὺς πρεσβευτὴν σὲ κεκτημένους πρὸς
Κύριον.

Γατρόν σε ἄρισον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστός·
διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς
σοὶ προσιόντων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἄνανδρος Θεομήτορ πέφηνας Ἀ-
γνή· διὰ τῆτο πίσει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς
μου τὴν ῥαθυμίαν ἀπέλασον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
- » **Ο** τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
- » δρόσισε, συμφώνως μελωδῶντας· Ὁ Θεὸς εὐ-
- » λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ο ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς
ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρρᾳξεν, ἐχθρῷ
τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

Ρύπον τῆς κακίας μὲ, ρείθροις κατανύξεως,
ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνετε,
διδάσκοντες κραυγάζειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ θείου Πνεύματος, ὕλην κατεφλέξατε,
πάσης ματαιότητος· διὸ φλογιζούσης με,
λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Η τῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδάμ ἀνόρθωσις,
ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βάρ-

θρα, πρεσβείαις σου Παρθέने, καὶ τῶν θείων
Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ο ἄλος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον
με διάσωσον, τῷ βίῃ τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως
καθ' ἐκάστην, περιπίπτοντα θεόφρον.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μὴ καταύ-
γασον, παθῶν ἀμαυρότησιν, αἰεὶ σκοτιζόμε-
νον, καὶ δίδε εὐσχημόνως, παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Α ἅπαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμῷ Νικόλαε, εὐχαῖς
σου ἀπόφραξον, ζόμα πονηρότατον, καὶ
ῥῦσαι ὁρατῶν με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἥλιος, νε-
φέλη ὀλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φω-
τίζον τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
- » **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
- » πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
- » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς νοητὰς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέ-
λας ἐξήπλωσας, ἐπιρραίνουσας ἡμῖν, ὁμ-
βρους πανσόφων, καὶ θείων διδασκάλων, καὶ
καταρδευούσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ
ταύτην βαστάζοντες, πίστεως δόγμασι,
σεσαθρωμένην, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θεία
τεχνουργία, στηρίζατε θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ὀχετοὺς δακρύων, ἐξ ὅ-
λης προσάγαγε, καρδίας κρᾶζουσα· Μόνε
Οἰκτίρμον, σῶσον ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μα-
θητῶν σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σιῶν ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἁνῶ
πολίτην με, ποιήσον πόλεως, μετὰ τῶν
θείων, Μαθητῶν δυσωποῦσα, ἄχραντε Παρθέने,
τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονώς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς
μου Νικόλαε, αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως
ἐκφύγω, παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρα-
κλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Εστησας Σοφέ, τῆς σῆς ἁγίας γλώσσης,
τοῖς ρεύμασι ρεύματα, Ἀρείου δύσφημα·
ὅθεν βοῶ σοι· Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρα-
νον εὐχαῖς σου, Νικόλαε παμμακάαρ.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, Δαι-
μόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἀλώσεως, πάν-

των ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σε ὡς
ρύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Ο ἱ τριαδικῶς, τὴν μοναρχίαν πίστει, ἀπαύ-
στως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν: Πάτερ
καὶ Λόγε, καὶ πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογῶ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, ἀγνήν
σε πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν,
Θείαν Παρθένη, δεικνύει προστασίαν· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρί, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐ-
» τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακα-
» ρίζομεν.

Τροπάρια.

Οὐρανοὶ κατὰστεροι, ἀγλαΐαις Θείων ἀρε-
τῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστόν,
ὡς ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα
Σοφοί, κατενεώσατε· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ Θεῷ σώ-
ματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανευπρεπῆ, φέ-
ροντες Σοφοί, τὴν κατατακεῖσάν μου, δαιμονι-
κοῖς βέλεσι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, με-
σιτεῖαις θεραπεύσατε.

Λάκκῳ κατωτάτῳ με, ἀμαρτίας κείμενον
Χριστὲ, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς, ὑπνωτὴν ψυ-
χήν, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν Λόγε Μαθη-
τῶν, ὥσπερ τὸν Λαΐζαρον, ἐξεγείρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὐθύνον, τὰς πορείας Λόγε
τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σοῦ
τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, δυσωπῆ-
σαν ἄχραντον Ἀγνήν, καὶ τοὺς πανσόφους σου,
Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιεράρχης ἐνθεος, χρηματίσας πάσας τῆς Χρι-
στοῦ, ἐφύλαξας ἐντολάς· ὅθεν τῶν πιστῶν,
φύλαξ Θεὸς γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συν-
τηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ος ποτὲ διέθρεψας, ἀπορῆσαν ἄρτι ἐν λιμῷ,
τὴν πόλιν σου ὡς καλὸς, Ὅσιε ποιμὴν· ὡ-
σαύτως διαθρέψον, τὴν ψυχὴν μου ἄρτῳ νοητῷ,
Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστατὴν εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον αἰεὶ,
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε ποιμὴν, πι-
στῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμπεσι φωτός,
σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφα-
νῆς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ· ἄγνε ψυχὴ,
ἀπόθε το ῥάθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χρι-
στῷ: Κύριε σῶσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φαινήν λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἀ-
γνή, λαμπάδιον νοητόν, φέρουσαν Χριστόν·
δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν,
σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε αἰετάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυσηρίων αὐτόπται
γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρ-
χήν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων,
οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνω-
θεν Σοφίας· διὸ παρρήσιαν ἔχοντες, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελωδικῶς ἐν ᾧ-
δαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν
τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλά-
νην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν
στεφανῖται· ᾧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλό-
μενοι ἐβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ
ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπα-
νισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἐν-
δυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ
δεσμωτηρίων, ὁ Παραδείσος· καὶ ἀντὶ τῆς με-
τὰ τῶν κακούργων κακαδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέ-
λων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον ταῖς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν
ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη
ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστῆς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πι-
στεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς
ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βρωῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Οσπερ νεφέλαι φωτειναί, τὴν γῆν διήλθετε,
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐπιρραίνοντες, καὶ καρ-
δίας τακείσας, ἀμαρτίαις Θεῖαι Μαθηταί, πλε-
σίως ἠρδεύσατε.

Οσπερ ἀκτῖνες μυστικαί, Ἡλίου, λάμπαν-
τος ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐφώτισατε τοὺς ἐν
σκότηι ἀγνοίας, καθημένους Δεῖοι Μαθηταί,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὰς πυρακτώσεις τῶν δεινῶν, καθυπομεί-
ναντες προθύμῳ ψυχῇ, κατεφλέξατε τῶν
εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ πρὸς Δείαν ἐπανα-
ψυχὴν, μετήλθετε Μάρτυρες. Δόξα.

Ινα δραχμὴν τὴν ἐν βυθῷ, τῷ τῶν πταισμά-
των συγχωσθεῖσαν Χριστῇ, ἐξάρης, καὶ Πα-
τρὶ προσαγάγῃς, Ἀποστόλους κήρυκας τελεῖς,
διὰ Δείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων καλλονή, Θεοχαρίτωτε ὑ-
πάρχουσα, ἀμαυρούμενον ἡδοναῖς με τοῦ
βίου, μετανοίας λάμπρυνον αὐγαῖς, ὅπως μα-
καρίζω σε.

xx

ΤΗ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. αΐ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσαι τοὺς πόνους Δέλων βροτῶν, καὶ τὰ
ὄνειδη, ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτὴρ με γαύ-
ρωσιν φέρεις, τὴν ἐπονείδιστον· χολῆς δὲ ἐγεύ-
σω ἀνεξίκακε, ἡμῶν τὴν πικρίαν, πᾶσαν ἐξά-
ρων τὴν καίκιζον· ἐπλήγῃς λόγχῃ, τὴν πλευράν
τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγαῖς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης
ἰώμενος· ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἐνδοξον
γαύρωσιν, καὶ προσκυνοῦντες τιμῶμεν, λόγχην,
τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον· δι' ὧν ἐδωρήσω, σὲ
τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Πάθος τὸ σὸν Χριστέ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ
μέγας σε θεράπων ἀνύψωσεν, Οἰκτίρμον
χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφρων βλάβης βροτῆς, ἰοβό-
λου δῆγματος ἐξαιρούμενος· καὶ νῦν σταυρωθέν-
τος σου, ἐπὶ ξύλῳ Μακρόθυμε, Κόσμος ἐκ βλά-
βης, ἐλυτρώθη τοῦ ὄφους, καὶ ἀνυψώθη, ἀπὸ
γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνεῖ-
μεν τὸ κράτος σε, καὶ τὸν Σταυρόν σε τιμῶμεν,
καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε· δι' ἧς πᾶσα Κτί-
σις εὔρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλά-
στου ἐξηλώσαι Φιλάνθρωπε, εἰς τέλος πᾶ-
σαν ὀδύνην, ὁ Πλαστοουργὸς τοῦ Ἀδάμ, ἦλθας
προσηλώθης ἀναμάρτητε, Χριστῇ καὶ τῇ λόγχῃ,
Δείαν πλευράν τρωθεῖς δι' ἡμᾶς, κωλύεις Λόγε,
τὴν ῥομφαίαν τὴν φλέγουσαν, μὴ κωλύειν ἡμῖν,

τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον· ὅθεν δοξολογοῦν-
τές σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυ-
ρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρω-
πε· δι' ἧς πᾶσα Κτίσις εὔρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ
μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Εχων πεφορτισμένον αἰεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου
ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους αἵμαρ-
τημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ
πρὸς ὕψος ἄραι ὅμματα· διὸ νενευκῶς εἰς γῆν,
ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Ἐλέησόν με, ἡ Θεὸν
πολυεύσπλαγχνον, ἀνατείλασα, ἐξ ἀχράντη νη-
δύος σου· δεῖξον τῶν θαυμασίων σε, τὸ πλήθος
τὸ ἄπειρον, καὶ τὰς ἀχράντους καὶ Δείας,
πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε παλά-
μας, σωτηρίαν μοι παράσχε, ταῖς ἱκεσίαις σε.

Λαίλαψ ἀμαρτιῶν χαλεπῇ, ἐν τῷ πελάγει με
τοῦ βίου κατέλαβε, καὶ ζάλη καὶ τρικυ-
μία, καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ, τὴν ἐμὴν καρδίαν
ἀπογνώσεως· Ἀγνὴ ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν
ζωὴν με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα, τῆς ζωῆς
τὸν ἀκύμαντον, πρὸς μετάνοιαν, καὶ τελείαν
διόρθωσιν· ἴδε μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ πρόσχε
τῇ κρίσει μου, δίδου μοι χεῖρα κειμένῳ, τῆς βοη-
θείας Πανύμνητε, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα, τὸν πα-
ρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Υἱὸν ἀμαρτιῶν χαλεπῶν, ἐπισυναΐξας ἐμαυ-
τῷ ἐθησαύρισα, καὶ τρέμω ἀπὸ προσώπου,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἀγαθῇ, πῶς ὑποίσω τότε τὸ κρι-
τήριον· καὶ γὰρ ποταμὸς πυρὸς, ἔλκει βήματος
ἐμπροσθεν, καὶ μυριάδες, τῶν Ἀγγέλων παρί-
στανται, τοὺς ἀνομοῦντας, ἐν αὐτῷ ἀπορρί-
πτοντες· ὅθεν πρὸ τῆς ἐξόδου μου, τοῦ βίου Πα-
νάχραντε, καθικετεύω πρεσβεῦσαι, ὑπὲρ ἐμοῦ
τὸν φιλάνθρωπον, Κριτὴν ἐλεῆσαι, καὶ συγχώ-
ρησίν μοι δοῦναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ολὴν ἀναλαβὼν τὴν ἐμὴν, μορφήν ὁ Πλάστης
καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφῶσαι τὴν πρὶν
πεσοῦσαν, μορφήν Ἀδάμ βουληθεῖς, ἐν σταυρῷ
ὑψώθη, ὡς ὑπεύθυνος, ἐκὼν καὶ τὰς χεῖρας,
προσηλωθεῖς νῦν ἰάσατο, τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ,
παρειμένας τῆς βρώσεως· ὃν ἡ Πάναγνος, θεω-
ροῦσα ἠλάλαξε· Τίς ἐστὶν ἡ τοσαύτη σε, Υἱέ με
ἀνείκαστος, μακροθυμία; οὐ φέρω, ἐπὶ σταυροῦ
ἀναρτώμενον, ὁρᾷν σε τὸν πάντα, τῇ δρακί δια-
κρατοῦντα, Χριστέ τὰ σύμπαντα.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μό-
νος ὁ τύπος τῆς Σταυροῦ σου δεκνύμενος,

ένίκα τοὺς ἐχθροὺς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σε Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὀράται τῇ ὁσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασιάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων ἐκ ἡσυχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγη σου τὴν πλευράν, ὦ Υἱέ, ὀρυττομένην καθορῶσα, τιτρώσκομαι, τῆς λύπης δεινῇ ῥομφαίᾳ, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέναι ὅλως ἐδεδύνημαι, ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεξῶσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σου, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε· ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια, βοῶσα σὺν δάκρυσι; ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφρατος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βυλῆσαι προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τῆς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωὴ. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκσίως Οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως, ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεία καὶ σεπτά, πάθη σου Δέσποτα Χριστέ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογῶντες ἀπαύτως, τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι τέκνον μου θείον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, ὁ τείνας θείκῳ τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγαῖς ὑδάτων τῷ σῷ προσταγμάτι;

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τῆς Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τόπος Κρανίου, Παραδείσος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ; εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρῶσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκσίως παγέντα ἄμνον ὡς ἄκακον, θρήνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο, Οἶμοι! βοῶσα τὸ ἐμὸν, πῶς ἀπεσθέσθης φῶς πικρῶς; καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακῶν Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης Κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ., ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδάμ ἐτρύγησε, πρὸς φθοράν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὀφews· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανοὺς· καὶ κατηργήθη ὁ ὄφis, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς ἔν εἰς λύπην ἡ χαρὰ, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παθῶν με σῶζοις τῷ πάθει σε, Χριστέ με. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν Θαλάσῃ λαόν,
» ποσὶν αἰθρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ
» πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾧ
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐθελουσίως αὐτός, ὑπέ-
στης πάθος καὶ ἀπέκτεινας, τὸν ἀπο-
κτείναντα πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου
δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Ανυψώθης σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός,
καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παρα-
δείσου πολῖται Χριστέ γεγόναμεν, τὸ κράτος
δοξάζοντες, τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισθέντες καλῶς,
πρὸς πάλιν πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, προσ-
εχωρήσατε σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῦ-
τον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ως ἀρνία σεμνά, τῷ δὲ ἡμᾶς Ἀθληταί, Ἀ-
μνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, τὰς ἐναγεῖς
περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν,
ὑμᾶς πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, ἀγνή
Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν
φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε,
τῷ θείῳ πάθει αὐταῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτη δέσις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, με-
τανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διανοιξόν,
καὶ δίδου τὴν εἴσοδον τῆς ἐκείσε Κόρης, ἀγαλ-
λιάσεως καὶ τερπνότητος.

Εχῶν σε Θεοτόκε, προστάτιν ἄμαχον, καὶ
ἀπόρρητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρ-
βλητον, ῥυσθῆν τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου
Πάναγνε, ταῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν
με σφοδρῶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης
σου, μὴ κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάρι-
τός σου Ἀχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυ-
μένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν
ἔλεος.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίαις μου,
Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον,
καὶ τῇ σωτηρίᾳ σου παράσχου μοι, Θεομήτορ,
θείαν αἴγλην καὶ σωτήριο.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**υνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέω-
» σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν σωτήριο νῦν Σταύρωσιν.

Τροπάρια.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ
Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πη-
γὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Ετύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἄμνος, φλοιὰς σφρα-
γίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι
Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πολυ-
τρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ῥι-
πτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Ως βότρυες ἀμπέλου ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου
οἶνον ἔβλυσαν, πιστῶν καρδίας εὐφραίνον-
τες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανῶν ἐν ξύλῳ
ἀναδεικνύεται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος,
δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Τοῦ Κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανά-
χραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ δια-
νοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτρεῖται τῶν δεινῶν·
διὸ με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύ-
τρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Η μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις,
σὺ ἀντιλαβοῦ μου ἱλέω ὄμματι, Δέσποινα
τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ,
ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν
ἀνυπέρβλητον.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος,
καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, μή με ἰσχύσας
λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὀλεθρον, ἄξῃ
αἰωνίου κολάσεως.

Εν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων κῆρυ-
γάζω σοι, Θεοτόκε· Σύ μοι γενεὴ βοήθεια,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ἐν ᾧ τοῦ θεί-
ου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς
εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας τῇ
» Σταυρῷ σου, ὡς Παραδείσος ἡνοίγη δι' αὐ-
» τῇ, καὶ ἐδόξα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Οτε ἔδυσ ἐν σταυρῷ δικαιοσύνης Ἡλίας
Χριστέ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν,

τοῖς ὕμνοῦσί σου Λόγε τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Ιστάμενος πρὸ δικαστικοῦ Χριστέ μου βήματος ποτέ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρόν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαίων.

Μαρτυρικά.

Στεφανύμενοι νικητικῶς οἱ τῷ Χριστῷ Ἀθληταί, τὸν ἀόρατον κατήσχυαν ἐχθρόν, καὶ ἐκραύγαζον: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη πιστοί, τοῦ νοητοῦ Παρδείσου, τὰ πολύτιμα σκεύη τῷ Χριστῷ, δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακας ἐν τῷ σταυρῷ Χριστὸν ὃν ἔτεκες Ἀγνή, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτῇ, μακροθυμίαν· ὅθεν σὺν αὐτῷ σὲ δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν Δείαν ἐννοήσας σου.

Η πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, ἐν τῇ γαστρὶ σε βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτείρησον.

Σαρκὸς μου τὰς ἀτάκτους κατὰσβεσον, ὀρέξεις, ὁμβροῖς σῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς με διάναψον, τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ Δείου ἔρωτος Πάναγνε.

Ισχύς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγνωσμένων ἢ ἐλπίς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιόν μοι παράσχου, πένθος, δι' οὗ εὐρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σὲ τεῖχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς αἰεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε: Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ αἶδαμεν.

Τροπάρια.

Πέτραι σε ἐπὶ ξύλου αἰσθόμεναι, ὑψωθέντα Χριστέ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσείσθη Σεμέλια.

Απέθετο λαμπαδα ὁ ἥλιος, ὑψωθέντος σου, ἐν ξύλῳ Ἥλιε, δικαιοσύνης μακρόθυμε.

Μαρτυρικά.

Θαυμάτων ἀπαστραίπτετε Ἅγιοι, λαμπηδόνας, τὰ σκότος διώκοντες, τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Ετέμνεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα Δείας ἀγαπήσεως, ἅτρωτον εἴχετε ἅγια.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιδοῦσα ἐπὶ ξύλῳ ὑπνώσαντα, τὸν Δεσπότην, θρηνῆσα ἠλάλαζες, Παρθενομήτορ πανάμωμε. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς με τὸ χειρόγραφον, τῶν παραπτώσεων, καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἀγνή διαρρήξειεν; εἰμὴ σὺ προφθάσης, καὶ δώῃς μοι τὴν λύτρωσιν.

Ηλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου, πληθύν Παρθένε ἀναλογιζόμενος· διό σοι κραυγάζω: Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Θεῶ Μῆτερ ἄφθορε, Θεῶ λοχεύτρια, Θεῶ τῇ πάντα νεύματι μόνῳ, ἐκτελοῦντος ῥύσαί με, τῆς αἰωνιζέσης, καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Εχουσα τὸ καύχημα, παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αὐθις Θεοῦ γεραίρη, ὑπερτέρως Ἀχραντε· διό σοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρωμεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφῆ μοι τὸ κῆτος· ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σε Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐν γῇ ἐπήγνυτο, καὶ πτώσις Δαιμόνων ἐγένετο, καὶ πίεσις ἔδρασμα ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπεκλήλατο.

Ο ἥλιος ἐσθέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάψαντος, ἐν ξύλῳ σου Κύριε· δραχμὴ δὲ εὐρίσκετο, ἡ κεχωσμένη ἐσκοτισμένοις πάθεσι.

Μαρτυρικά.

Υψούμενος Φιλάνθρωπε, ἐν ξύλῳ, χοροὺς ἐπομένους σου, τοῖς ἔχουσιν ἐσχηκας, Μαρτύρων τὸ πάθος σε, ἐκμιμουμένους τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάρρους ἐξηράνατε, τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, καὶ πῦρ ἀπεσβέσατε, Δαιμόνων ἀλλότρια, τῇ Δείᾳ δρόσῳ στεφανηφόροι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σου, διηλθεν ἡνίκα σταυρέμενον, τὸν Κτίστην τεθέασαι, Παρθένε πανάμωμε, καὶ λόγχῃ Δείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μαινομένην κλύδων.

Ηζωὴν κηύσασα, οὐσιώδη Δέσποινα Ἀγνή, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς, τῆς αἰωνίου ἀξιώσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον, ἐν τῷ κάλλει πάντων
γεννητῶν, σὲ αἰτῶμαι Δέσποινα Θεόνυμφε,
τῆς εἰδεχθοῦς, κακίας με ἐλευθέρωτον.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν, ἐν τῷ Κόσμῳ πλὴν
σου Ἀγαθή· διό σοι προσπίπτω καὶ
κραυγάζω σοι· Μὴ ἀποστῇς, ἀπὸ τοῦ δούλου
σου Πάναγνε.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς, τὸν νοῦν
μου αἰεὶ, ἐκταράσσει· Δέσποινα βοήθει
μοι, καὶ τῆς τούτου, πονηρίας με ἐξάρπασον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώ-
» σας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ινα ῥυσθῶμεν ἡμεῖς, τῆς ἐνηδόου ἀμαρτίας,
χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, ὁ γλυκασμός τῆς ζωῆς.

Σὲ ἐν σαυρῷ Ἰησοῦ, τραυματισθέντος ἰατρεύθη,
τὰ τραύματα τοῦ Ἀδάμ, τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυρικά.

Τετιμηκότες Χριστόν, δι' ἐπιπόνου ἀτιμίας,
τῆς ἀνωτάτω τιμῆς, ἐτύχετε Ἀθληταί.

Εθέλωσίαις ὁρμαῖς, κεχωρηκότες πρὸς τὸ πά-
θος, οἱ Ἀθληταί νικηταί, ἐναπεφάνθησαν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Ἀγνή, ὡς πρὸ τοῦ τόκου δια-
μένεις· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ
βροτοὺς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ω θεομακάριστε, Θεοτόκε πάναγνε, ψυχῆς
μου τὴν κακώσιν, ἴασαι καὶ δώρησαι, γα-
λήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος, ταῖς
πύλας ἀπόκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος,
καὶ ὁ τῆς ἀμαρτίας, ὀλεθρος ὑπείσεν.

Εβλυσεν ὁ τόκος σου, ἀφθαρσίας νάματα·
ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλύσαι παρα-
σκεύασον, καὶ μοι τῆς συμπαθείας, τὸν αὐτοῦ
ἄμετρον πλοῦτον.

Λύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως,
βίβη περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων,
καὶ νόσων καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκο-
φαντίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μητρὸς,
» Ἰσρεὶς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο τὴν κατάρχην τοῦ ξύλου, διὰ ξύλου ἰασά-
μενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας, τοῖς ἀν-
θρώποις Ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ἡμνοῦμεν, καὶ
σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραιρόμενον ὄφιν, τῷ σταυρῷ σου ἐτα-
πείνωσας, καὶ τὸν δεινῶς συμπτωθέντα,
ταπεινούμενον ἀνύψωσας· σὲ Σωτὴρ ἡμνοῦμεν,
καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμά-
χους θείας Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς
στύλους, καὶ στερρόους ὄντως ἀδαίμαντας, τοὺς
Χριστοῦ ὀπλίτας, πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τι-
μήσωμεν ἐν ὕμνοις.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἥλιος ἐκ-
λάμπαντες, τῶν ἀλγηδόνων τὰ νέφη, διε-
σκεδάσαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσεβείας, διέλυ-
σαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι Παρθένε, Γαβριὴλ ἀποσελλό-
μενος, Χαῖρε, ἐδόθησε λέγων, φωτεινότατον
παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰ-
κήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Εν τοῖς πειρασμοῖς, εὐρομί σε προστατίν,
ἐν θλίψεσι πρόμαχον, ἐν συμφοραῖς βοη-
θόν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν
πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν.

Ιδε τὴν ἐμὴν, σεμνὴ Παρθένε πίστιν· ἴδε τὸν
πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι· ἴδε ψυχῆς
μου τὸν ἔρωτα τὸν θεῖον, καὶ τὴν σὴν μοι δί-
δου, πολυπλασίως χάριν.

Φῶς τὸ νοητόν, σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, φω-
τίσον τὰ ὄμματα, τὰ τῆς καρδίας μου·
λύσον τὸν ζόφον τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῶν
παθημάτων, σκέδασον τὴν ὁμίχλην.

Η τὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν
πᾶσι βραβεύοντα, τὴν σωτηρίαν βροτοῖς,
Κόρη τὴν θεῖαν δίδου μοι σωτηρίαν, τῶν ἀμαρ-
τημάτων, ἀναστελλουσα λύμην.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἀχρονον, ἀφραίστως
» κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ισχύς τῆ ἐχθρῆ, καὶ κράτος ἀφήρηται, κρα-
ταιὲ μόνη Κύριε, σταυρῷ ὑψωθέντος σοι, καὶ
δακτύλους, ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

Ωρυξαν Χριστέ, χεῖρας καὶ πόδας σου, καὶ ὅσα σου ἠρίθμησαν, σταυροῦντες οἱ ἄνομοι, καὶ χολὴν μετὰ ὄξους σε ἐπότισαν.

Μαρτυρικά.

Στόματι λαμπρῷ, Θεὸν ἐκκρύξατε, χρηματίσαντα ἄνθρωπον, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόροι, καὶ δόξαν ἐκκληρώσασθε.

Ηλγησαν ἐχθροὶ, ἀλγείνοντες μάστιγι, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ὑμᾶς Πανσεβάσμιαι, ἰατροὶ ἀλγηδόνων Δεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἐκ σθ, Ἀγνή ἀνατέταλκεν Ἰησοῦς καὶ ἐφαίδρυνε, τὴν Κτίσιν σταυρούμενος, καὶ Δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Αλγεινοῖς κυκλούμενος, πολλοῖς γόνυ κλίνω σοι Σεμνή· τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ρίπτω δυστυχῶς· δακρύων κραυγάζω σοι· Τῶν ζητούντων ρῦσαι Ἀγαθὴ, καὶ διμηδίας μοι, ἀνατολὴ ἐπιφάνηθι.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως, ἐνισχύει κράτος ἐν ἐμοί· χειλῶν ρυπαρῶν, ποία σοι ὠδὴ; καρδίας αἰτήματος κεχαρμένης, τίς ἀποδοχή; ἀλλὰ θαυμάστωσον, τοῖς ἀθλίοις τὰ ἐλέη σου.

Ηλλοιώθην θλίψεσιν, ἡμαυρώθη νοῦς καὶ ὀφθαλμός, κυκλοῦσί μου τὴν ζωὴν ἀλγη χαλεπά· πρὸς τούτοις ἐκτῆκει με, τὰ ἐκεῖθεν δείματα Σεμνή· ὦν με διάσωσον, τὰς ὁδύνας μεταβάλλουσα.

Ο βραχὺς ἀνήλωται, τῆς ζωῆς μου βίος ἐν κακοῖς, καὶ πλήθει τῶν λυπηρῶν, καὶ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κηῖσασα, Θεοτόκε πάντων τὴν χαρὰν, ταῦτα πρεσβείαις σου, εὐπροσδέκτοις ἐπικούφισον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ο Σταυρὸς σου Χριστέ, καὶ τὸ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ρυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἠνοιξεν· ὃν προσκυνῶντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ

Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιώθεντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυωδύνου ψυχῆς μου, ἐβία ἡ Ἀμεμπτος ὀδυρομένη Χριστῷ· εἰ γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σώζεις, ἀλλὰ τιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Δόγε. Σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ Τέκνον καὶ Πλάστης μου· ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστῆς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνησθητί μου Κύριε βῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Θανατωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ, τοὺς διὰ βρώσεως πεσίντας ἡμᾶς, ἀνεζώσας, Ζωοδότα οἰκτίρμον, καὶ πολίτας πάλιν Ἀγαθὲ Παραδείσῃ ἀνέδειξας.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, Χριστέ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ἀπέσταξας πόμα σωτηριῶδες, ἐπευφραῖνον πάντων τῶν πιζῶν, καρδίας ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Τυμπανιζόμενοι σοφοὶ, καὶ μεληδὸν κατατεμνόμενοι, εἰκονίσατε τὴν σφαγὴν τοῦ Δεσπότη· διὰ τοῦτο Μάρτυρες Χριστοῦ, αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Επὶ σταυρῷ ὁ τῷ Πατρὶ, καὶ Δεῖς Πνεύματος Ἀχώριστος, ἐθελήσιον καθυπέμεινε πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ, ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις συνέκοπτες σαυτὴν, ὀρώσα Δέσποινα ἐν ξύλῳ Σταυροῦ, τὴν Ζωὴν ἡμῶν ἐκυσίως θανοῦσαν· ὅθεν πάντες Δείαις σε φωναῖς, αἰεὶ μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσαι τοῦ σου οἰκέτη Χριστέ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχὴ μου τοῦ σώματος, προσταῖξαι σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἐν, τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θείῳ νεύματι· ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων, ἀφειδῶς

διασπᾶσαί με, καὶ κατὰ βρωμα, ἐαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με καὶ ἀξιώσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, καὶ στεναγμός· ἐνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμαρρῶς, καὶ φωνὴ ἐορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Οὖραν τῆς τελευτῆς δεδοικώς, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνῃ, ψυχῆς ὁ ταῖας ἐγώ: Ταῖς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυναστείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσης, τῆς αὐτῶν με σκαιότητος, παρανάλωμα, χρηματίζει τὸν δοῦλόν σου· ἴδε με τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ θλίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν ὁδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕπερ ἡ Χαναναία Σωτὴρ, καὶ γὰρ βοῶ σοι: Τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι Δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ σὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, αἰεὶ καὶ φθειρόντων, τὸ κατ' εἰκόνα σε Κύριε, καὶ ἐξελκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα, καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα· ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον σου τὸν ἀγνότατον φύτευσον· καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκτελεῖσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Ἑτέρα Μαρτυρικά, Αὐτόμελα.

Τὸν θύρεόν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἐαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς ταῖς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰκονοποιεῖται ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράσος κατηδαφίσατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθαδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν

ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θαλάσσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ Ἀμεμπτos, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος· Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγονότες, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπα· Ἄρα τίς ἐστίν; Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλῆσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἐπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας: Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθείαν ὁδόν σε, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Π Ρ Ω Ι'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ παύους σε, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγονάσι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παρᾶσχέ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν

αζοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖ-
χος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ·
χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἑτέρα. Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικά.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖ-
χος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλαῖς
ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τῆς
δούλου σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται· παρο-
ρῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀ-
γνοίᾳ, καὶ γνώσει Φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν
Σωτῆρα τοῦ Κόσμου κυοφορήσασα, καὶ
τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπη-
σον αὐτὸν, σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι
καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σω-
τηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῖς, Χριστέ, δούλοις τοὺς δε τοὺς ὕμνους φέρω.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» ποτέ, ἄβυσσον, ἣν ἔχ' ἐώρακε γυμνὴν, τὸ
» κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως
» Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσμα-
» τός σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὥδῃν.

Τροπάρια.

Σώματα προῖέμενοι, τοῖς ἀνημέροις δικασαῖς,
» ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμούς, γενναῖοι
» Ἀθληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἀ-
» νωθεν· καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς, Χριστὸς εἰς αἰωνίους
» σκηναῖς, χαίροντας ἄδοντας, ἐπινίκιον ὥδῃν.

Οἱσὶ καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς,
» τελέσαντες τὰ προστάγματα Θεοῦ, ἐποί-
» μαναν λαοὺς, καὶ καλῶς ὠδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώ-

σεως, καὶ χεμαρρῶς τῆς τρυφῆς, ἀξίως ἀπειλγ-
φασι, βρύνοντες πάντοτε, ἱαμάτων ποταμούς.

Ιθύνόν με Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
» δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱε-
» ραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων σερ-
» ρῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα αἰεὶ, ἀνδρεία πατησάντων
» φρενὶ, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὥδῃν.

Νεκρώσιμον.

Σὲ καθικετεύομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν·
» ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς
» δούλους σου Χριστέ, οὓς πιστῶς μετέστησας,
» ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτῆς,
» φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα,
» παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χα-
» ρὰν, Πανύμνητε· φωταγωγήσον ἡμῶν, τὸν
» νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως
» πάντας ὠδήγησον, καὶ πταισμάτων ἱλασμόν,
» δοθῆναι πᾶσιν αἵτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν
» Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοφάνης ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς κανῶν.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτῃ στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυ-
» ράννων θράσος κατηδάφισαν· τοῖς μετα-
» στασι δὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται,
» τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Εν Ἀγίῳ σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χρι-
» στέ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν
» ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά
» σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Η σοφία Θεῶ, χαρακτήρ ὁ ἀκριβής, ὁ πάν-
» τα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβε
» Οἰκτίρμον αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδούς τὴν αἰδὶον
» μακαριότητα.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρος σκηνὴ, χρυσοειδὴς κιβωτός, τὸν
» Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι'
» ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν,
» ὥφθης Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**αλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου, στερέωσον εἰς λιμένα
» εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Ραβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πα-
» νεύφημοι ὀπλῖται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι
» Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Ιεραρχίας στολὴν ἐφαιδρύνετε, ιδέαις ἐναρέ-
» τοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον,
» ἐπὶ νομαῖς ζωηραῖς.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατεῖα οἱ Ὅσιοι, ζωῆς
Θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστέ, ἱεραῖς
δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φι-
λάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν, ἐπὶ γῆς
ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατὰ-
λογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ προσ-
ήνεκται, Παρθενομήτορ Υἱῷ.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ανδρείως ταῖς τυράννων ὁρμαῖς, ἀνθεστηκό-
τες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταί, καὶ πρεσ-
βεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μετα-
στάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σε σκη-
νώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Ομόνος ἐλεήμων Θεός, οὓς ἐξελέξω κατα-
ξίωσον, τῆς τῶν Ἀγίων λαμπρότητος, πα-
ρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἀγνή, δι' οὗ τῆς
πρώην κατακρίσεως, καὶ τῆς κατάρας ἐρ-
ρυσθήμεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν αἰκοὴν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σε, καὶ
» ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δυνάμει σου Κύριε, οἱ Ἀθλοφόροι ἐχθροῦ δυ-
νάμεις, κατεπάτησαν καὶ ἰσχύς γεγόνασι,
τῶν πιστῶν καὶ μέγα κραταίωμα.

Οἱ Ὅσιοι ἅπαντες, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶνται,
καὶ ἐνδέδυνται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἐνθεοὶ, δικαιο-
σύνην, ὥσπερ ἱμάτιον.

Υμνήσωμεν ἅπαντες, τοὺς θεηγόρους Θεοῦ
Προφήτας, καὶ τιμήσωμεν Γυναικῶν κα-
τάλογον, τὸν καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντα.

Νεκρώσιμον.

Λιμένι σου Δέσποτα, τῆς Βασιλείας ἐγκα-
θαρμίσας, οὓς μετέστησας ταραχῆς καὶ
κλύδωνος, τοῦ παρόντος βίου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο Ἀχρονος γέγονε, νῦν ὑπὸ χρόνον ἐκ σοῦ
Παρθένε· τῆτον αἶτησαι διαλύσαι ἅπαν-
τα, τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Εἰσακήκοα τὴν αἰκοὴν.

Συναῖδιον σέ τῷ Πατρὶ ὁμολογοῦντες εὐ-
σεβῶς, ἀνηρέθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστέ,

καὶ βοῶσί σοι: Σῶσον οὓς προσελάβου δού-
λους σου.

Ο γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς νεκρὸς ἐλεύθε-
ρος Χριστέ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον δα-
δούς, τὴν ἀνάπαυσιν, δός νῦν τοῖς μεταστᾶσι
δούλοις σου.

Παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλανώμε-
νον Χριστέ, τὸν Παραδείσον ἀξίωσον οἰ-
κεῖν, οὓς μετέστησας, πίστει δικαιώσας καὶ
χάριτι.

Θεοτοκίον.

Επεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου Κόρη δύνამις
ἐν σοί, καὶ Παραδείσον εἰργάσατο ζωῆς,
ξύλον ἔχουσα, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν
» τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰ-
» κτειρον· καὶ λάμψον νοητὴ Ἥλιε, ἡμεροφαεῖς
» ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηῆσαι τὴν νύκτα
» τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ιάσεις τοῖς νοσοῦσι, πηγάζει Μαρτύρων τὰ
ὅστα· μὴ συντριβέντα γὰρ κακία, ὥσει
χνοῦν ἐλέπτυναν, τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα
ὅστα, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνορθοῦσι συντριβὴν.

Σοὺς νόμους συντηροῦσαι, Ἱεραρχίαι ἐποίμα-
ναν λαοὺς, καὶ καθωδήγησαν Οἰκτίρμον,
πρὸς ζωὴν τὴν μένουσαν· οἱ δὲ Ὅσιοι ἐνέκρω-
σαν παθῶν, τυραννίδα τελείω νοῖ.

Τιμάσθωσαν Προφῆται, καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶν-
τες Δίκαιοι πιστῶς· καὶ εὐφημείσθωσαν
ὁσίως αἱ πολιτευσάμεναι, καὶ διὰ βασάνων
λάμψασαι ἐν γῇ, θεῖαι Γυναῖκες, ὡς δοῦλαι
Χριστοῦ.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, ἐν οὐρανίοις κατὰ-
ταξον σκηναῖς, πιστοὺς οἰκέτας σου, τού-
των παρορῶν τὰ πταίσματα, δι' ὑπερβολὴν
χρηστότητος τῆς σῆς, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς τῆς
βροτούς.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐφάνη ὁ Θεός
ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῇ εὐ-
καρπε, ἡ καρποφορήσασα στάχυν μυστικὸν ἡ-
μῖν, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πνοήν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύριε, ταῖς αἰτή-
σεις, ψυχὰς ἅς μετέστησας, τοῖς ἐκλε-
κτοῖς σου συναρίθμησον.

Προέφησας, Οὐκ ὄψεται θάνατον, ὁ πιστεύ-
σας εἰς σέ· διὸ Δέσποτα, τοὺς μεταστάν-
τας ἀνάπαυσον.

Τερπνότητος τοῦ οἴκου σου Κύριε, τοὺς σοὺς
δούλους τυχεῖν καταξίωσον, καὶ τῆς γλυ-
κειάς μεθέξεως.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ Πατρὶ συναΐδιος, σαρκωθείς
ἐκ Παρθένου ἐνέκρωσε, διὰ θανάτου τὸν
θάνατον.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύ-
» ριε, καί με τοῦ βυθοῦ, τῶν ἀκαθέκτων
» παθῶν ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς, οἱ Μάρτυρες,
τυράννων χερσὶν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ· τὴν
θεῖαν γὰρ ἔβλεπον, ὄντως αἰώνιον ἀπόλαυσιν,
καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Δόξα σοφῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Ὁσίων σὺ
ὑπάρχεις Χριστέ· ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν,
τὸν σὸν Λαὸν οἴκτειρον, ὃν περ ἰδίῳ σου αἵμα-
ματι, ὡς φιλόανθρωπος ἐκτήσω.

Εκ σοῦ λαμπόμενοι τὸν νοῦν, Προφῆται Κύ-
ριε δηλοῦσι μακράν, τὰ ἐσόμενα τρανῶς·
Γυναῖκες δὲ σθένει σου, κράτος ἐχθροῦ κατα-
λύουσιν, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, πιστοὺς οἰκέ-
τας σου χοροῖς ἐκλεκτῶν, συναριθμῶν Ἀ-
γαθῇ, ἀνάπαυσον Κύριε, πάντα τὰ τούτων ἐγ-
κλήματα, παρορῶν δὲ εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας κατ' ἀρχαῖς, τὴν Εὐάν Κύριε,
Παρθένου νηδύν, καθυποδὺς τὴν ἐμήν, ἐρ-
γάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος,
ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκκύλῳσέ με ἄδυσσοις.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, ταῖς ἄνω Δυ-
νάμεις μιμούμενα, Χριστέ δυσωποῦσί σε·
παράσχου Φιλάνθρωπε, τοῖς μεταστᾶσι τὴν
παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Εν τόποις ἀναψύξεως, ἐν τόποις Ἀγίων
λαμπρότητος, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μά-
νος φιλόανθρωπος, οὓς προσελεύθου ἐγκατατάξον
οἰκέτας σου.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πται-
σμάτων συγχώρησιν, παράσχου δεόμεθα,

ζωῆς καταξίωσον τῆς ἀνωλήθρη, καὶ μακαρίας
λήξεως.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φρά-
σαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν
γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδη-
μήσαντα.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**υρὸς σβεσθήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή·
» δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύμα-
» τος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς
» ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Υμεῖς πυρούμενοι, σφοδρῶν βασάνων φλογί,
τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἐνδο-
ξοί, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον
ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Σοφία Πνεύματος, καλλωπισθέντες Σοφοί,
λαοῦ προηγῆσασθε, ἱεουργήσαντες, τῆς
χάρτος τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ ὡς Χριστοῦ λει-
τουργοὺς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Υμεῖς νεκρώσαντες, τὴν σάρκα πόνοις πολ-
λοῖς, ζωῆς ἠξιώθητε, μελλούσης Ὁσίοι,
πρεσβεύοντες αὐτῆς τυχεῖν ἡμᾶς, τοὺς νεκρου-
μένους αἰεὶ ταῖς τῶν παθῶν προσβολαῖς.

Μακαριώτατος, χορὸς Θεοῦ Προφητῶν, Γυ-
ναίων κατάλογος, ἀγωνισάμενος, δι' ἀσκή-
σεώς τε καὶ ἀθλήσεως, καὶ καθελὼν τὸν ἐχθρόν,
εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Νεκροῖς ὁμιλήσας, ἡ πάντων Λόγε ζωῆ, τῆς
νῦν καταλείψαντας, βίου τὸν τάραχον,
λιμένι σου θεῖῳ καθόρμισον, ταῖς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν παρορῶν Ἀγαθῇ.

Θεοτοκίον.

Ο ἱ Θεοτόκον σε, φρονοῦντες γνώμῃ εὐθείᾳ,
πυρὸς αἰωνίζοντος, καὶ σκότους Δέσποι-
να, ῥυσθείμεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων
ἐχθρῶν πολεμούντων ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Νῦν ἀπροσίτου φωτός, ἐμφορηθῆναι δίδου,
Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλο-
φόρων σου.

Εν Ἐκκλησίᾳ Χριστέ, τῶν Πρωτοτόκων
τοὺς ἐν πίστει, τελειωθέντας, Οἰκτίρμον
συναρίθμησον.

Κεκοσμημένους σοφαῖς, τῆς ἀφθαρσίας τοὺς
σοὺς δούλους, τοὺς μεταστάντας, πρὸς σέ
Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ρύμην θανάτου Ἀγνή, ζών ἄσπόρως συλλαβούσα, τὴν ἐσιώδη, Πανάμωμε διέκοψας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
- » τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός,
- » Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπερνηξάμενοι, βασιάνων πέλαγος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Λόγου Ἀθληταί, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων, ἐβυθίσατε πάσας, τὰς φάλαγγας τῆ πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνας.

Σοφοὶ γενόμενοι, Ἱεουργοὶ πιστῶς ὀρθοδόξιας ἐφ' ὕδωρ τὴν ὑμῖν, πιστευθεῖσαν ποιμνην, ἐξεθρέψατε· ὄντως, τρυφῆς τερπνὸν χεϊμάρρουν, τρυφᾶτε εἰς αἰῶνας.

Φωστῆρες Ὅσιοι, πιζῶν ἐδείχθητε, ὡς ἐκτελέσαντες ἔργα τοῦ φωτός, καὶ πρὸς Θεῖον φέγγος μετετέθητε· σκότους ἡμᾶς ἐλευθερώσαι, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνε σύλλογος, Γυναικῶν γάδιον, πλη-
ρες παντοίων ἀνύσας αἰκισμῶν· καὶ χο-
ρὸς ἀγάλλε, Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν εὐα-
ρεστησάντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεκρώσιμον.

Ρομφαίαν Δέσποτα, τὴν στρεφομένην, δίδου τοῖς σοῖς δούλοις ἀκωλύτως διελθεῖν, μεταστᾶσι τοῦ βίου, ἔνδον τοῦ Παραδείσου, αὐτοὺς κατασκηνώσας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσιν, πρὸς Θεῖαν εἴσοδον, ὡς εὐδιάβατον κλίμακα Θεοῦ, τῶν σωζομένων ἀπλανῆ ὁδηγίαν, τὴν Κεχαριτωμένην ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῆς ἀγῶνας προσδεξάμενος, καὶ δι' αὐτῶν ἀναπαύων, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ σῇ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπερκοσμίου σου δόξης, λαμπηδόσι καταστράπτεσθαι, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, καταξίωσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Σὺν ταῖς Ἀγίων χορείαις, οὓς μετέστη-
σας κατάταξον, καὶ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλ-
ποις, τῷ Λαζάρῳ συναρίθμησον, σὲ Σωτὴρ ὑ-

μνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει, τῆς ἀγνείας Μη-
τροπάρθενε, καλλοποιὸν εὐπρεπείας, ἐν-
διαίτημα γεγένησαι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
- » Παρθένον ἀναδείξας σε ἁγνήν μετὰ τὴν
- » κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἄσπόρως τὸν ἑαυτῆς
- » Ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιεουργοὶ Ποιμένες, Προφητῶν ἁγίων χορὸς,
Δικαίων ἀναρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων
σύλλογος, ἱεραῖς μελωδίαις μακαριζέσθωσαν,
πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως θαυμαστῶς ἀσκήσας, τῶν Ἀγίων δῆμος
ὁ σοφός, θαυμάτων ἐπιδείξει πολλῶν,
νῦν θαυμάστωται· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, θαυ-
μαστὲ Κύριε, θαυμάστωσον εἰς πάντας τὰ ἐ-
λέη σου.

Σὺν Ἱερομάρτυσι, τελεσάντων δρόμον κα-
λῶς, Γυναικῶν ἀναρίθμητος πληθὺς, ἥτε
ἀθλήσασα καὶ ἀσκήσασα πόθῳ, μακαριζέ-
σθω πιστῶς, Ἀγγέλων ταῖς χορείαις συνυ-
πάρχουσα.

Νεκρώσιμον.

Η τῶν Ἀγίων πάντων δυσωπεῖ σε Λόγε
πληθὺς· Ἀνάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πι-
στῶς μετατεθέντων ἐκ γῆς, διὰ πλῆθος ἐλέους,
τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἅπαντα, ἐν βίῳ παρα-
βλέπων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς Παρθένε, ἀμαρτίας πράξας
πολλὰς, τὴν κόλασιν ἐκδέχομαι λοιπὸν·
ἀφ' ἧς με λύτρωσαι, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ τῇ Θεῇ
σκέπῃ σου, προστρέχοντα, τῆς μόνης προστα-
σίας τῶν πιστῶν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Αθλῶν ἱερῶν οἱ Μάρτυρες ἔπαθλα, εἰληρό-
τες δωρήσασθαι, σὲ νῦν ἰκετεύουσι, τοῖς
πιστῶς μεταστᾶσι Σῶτερ ἄνεσιν.

Νέκρωσιν ὑπέστης μόνη Ἀθάνατε, ὁ νεκροῖς
τὴν ἀνάστασιν, παρέχων ὡς εὐσπλαγχνος,
καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

Ωρθώσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, καὶ
ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐλπίζειν ἐδίδαξας· ἥς
τυχεῖν τοὺς σοὺς δούλους Σῶτερ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαί, παρῆλθον τῷ τόκῳ σου· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν· ἡ χάρις δεδωρήται, Θεοτόκε· διό σε μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ αἵρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, ταῖς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδὲν, ὃ οὐ παρελεύσεται· οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστέ οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδης ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή μόνη Εὐλογημένη.

Ὅταν δέ ἐστιν Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνους μετὰ τὸ, Πᾶσα πνοή· Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τοὺς μετασάντας, ὡς οἰκτίρμων κατὰταξον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοὺς καὶ θείας ἀπολαύσεως· ἐν κόλποις

ἀνέσεως, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος, ἐνθα τὸ φῶς σθ, καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέονται αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἐνθα περιχόρευουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων Δικαίων οἱ δῆμοι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν ἀριθμήσας, τοὺς οἰκέτας σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδούς ὠραιότητι, τοῦ σοῦ καλλοῦς ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἀγγελοι, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπθσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Οπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῶ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει, κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν ὅσα ἡμάρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὰ τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους· ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστόν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε, Θεομήτορα, βίβλω ζώντων ἐγγράψασθαι· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σθ, σωθέντες Πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε βῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, θανέντες Μάρτυρες ὠλέσατε, καὶ διήλθετε πρὸς τὰ ἀνω στε-

φθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ, Θεῷ
παριστάμενοι.

Ιερωσύνης τῷ φωτὶ, οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνό-
μενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὀσίων τὰ πλήθη,
αἰδίου ἔτυχον ζωῆς· ὅθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσ-
ποτα ἀνέσεως, οὓς μετέστησας, κατασκή-
νωσον Δόγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν γῇ,
Σῶτερ πλημμελήματα.

Δόξα.

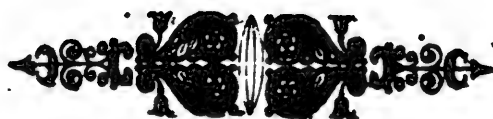
Ω Τριάς, Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς
ἀγῶσι σεπτῶν, δυσωπήθητι, καὶ τοῖς πίσει
θανοῦσι, σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τὸν Ἀχώρητον παντὶ, Θεοχαρίτωτε, χω-
ρήσασα, καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ
λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἴλεων ἡμῖν, γενέσθαι
ἐκέτευσ.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἦχου.

Θρηνηδὸς εἰ σὺ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν·
Ἄλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως.
Ὁ μουσικὸς ναῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,
Τίς ἢ παρεκκλίνουσα κλῆσις πλαγίων;
Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μάνου,
Ἔχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίω.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Αἴσιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργός, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπείς τὴν φύσιν, σὺ δὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἐνωθεὶς κατ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλοίμεναις, τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτεε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ορκῶ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι παλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν Ἀχραντε ἐκ γαστροῦ σε θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σῆς ὁ Κύριος, ὁ δρακί συνέχων τὰ πέρατα· ὃν περ καί μοι εὐΐλατον, ποίησον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτῇ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Ντοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς Κτίσεως τεξομένην σε, ὡς σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὡφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπσεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῇ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Θανάτῃ καταλύσις, διὰ τοῦ τόκου σε ὡφθῇ. σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτῃ ἐνδιαίτημα· διό σου δέομαι, ἐν σωροῖς τῇ Ἄδῃ, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνολέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἐνθα τρυφὴ ἡ αἰδίου, ἐνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἀνευφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινὰ· ὁ Ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργασηται, οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ κατ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἰς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, κατ' ἐκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστοίμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν κτλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστὲ, τὴν κατὰ ταῦ Ἄδου, ἐν τῷ σταιρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ,

ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείῃ φωτός· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καὶ θῶς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδώρησατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν: Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σὺ Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασιν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε· ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνέκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Η ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμά τοῦ Ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πιτρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ

τῆτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον: Οἶμοι Σωτήρ τῶν ἀπόντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχε, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. Θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἀγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε: Τὸν θρήνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἡβουλήθη Χριστέ καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης· τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου: Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἔξατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτῆ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχαίρητέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θεότης.
Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'.

Ο' Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνεῖμεν Θεαρχικὰς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμέν
ἡμῖν δωρούμενον.

Ο' ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χα-
κτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκώς,
συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξιώσον τῆς σῆς Δείας
ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν,
Ἐκκλησίαν, ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ περ, καὶ
ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονε.

Θεοτοκίον.

Ε'κ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεο-
τόκος Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τρι-
φαοῦς Θεότητος αὐγαῖς· ὃν ὑμνεῖντες εὐσεβῶς
σε μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρα-
νίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις
σε φωναῖς· δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦν-
τας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἀτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐ-
νιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιταζομέν σε
θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι
νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο' Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ
Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Δεῖον, τὸ ἀγα-
θὸν καὶ εὐθές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ
σὸν κράτος φρούρησον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐ-
σίαν, γεγονώς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ
σου Ἀγνή, καὶ τοὺς Γενάρχας τῆς πρίν, κα-
ταδίκης μόνος ἡλευθέρωσε.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον ἑρπαιόθεν· ἴδε τὴν
ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγ-
χνίσθητι Φιλόανθρωπε πανάγαθε· ἕδαμόθεν γὰρ
ἐλπίζομεν συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν
ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς
καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· ἴδε
τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ
σπλαγχνίσθητι Πανάχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συ-
νειδότητος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἐλέει δροσίζουσα,
καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑ-
μῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Υψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυ-
χὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, Δάκτον
ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ
λαμπρότητος ἀξιώσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ
κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀ-
σχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς
αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγ-
γέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, σοῦ τῆς ἀ-
γαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονὰς· μεθ' ὧν
δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο' φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτι-
στὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν
ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε
ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου.

Νοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ
σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα,
τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, συγχώ-
ρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναἰδίδιος
Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχι-
κωτάτῃ Τριάς τοὺς σοὺς ὑμνηταῖς, καὶ πάσης
ἐπηρείας ρῦσαι καὶ θλίψεως.

Ρυθμίζων λάμψεσι θειουργοῖς, καὶ πρὸς εὐα-
ρέσησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος,
Ἥλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς Δείας
Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ο' πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντο-
δυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεᾷ ἀναλλοίωτε,
φρούρει καὶ συντήρει τὴν σὲ δοξάζοντα, πρεσ-
βείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφασὴς, τοῖς
ὑμνηταῖς σε δώρησαι, καὶ τῇ κάλλεος ἀκτι-
σὶ τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, κατα-
λάμπεσθαι πάντας καταξιώσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές,
παντοκράτης ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας

καταύγασον τῶν πιζῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῇ, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Καθίσμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμνῶσί σε: Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιμήνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτουσί σε: Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ρωμαλαίαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μοναῖς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράδως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναῖδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτω σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο Θεός ὁ ὑπερέσιος προσεΐληφεν, Ἀχραντε ἐκ γαστρός σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων θάττον παράσχε μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μοναῖς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλλόμενος, ὡς Θεός ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μοναῖς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τῆς δοξολογῆντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰδίου φῶς συναῖδιον, τῷ Πατρὶ γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίσει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἀχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ο ῥὰν αἱ τάξεις Χερυβὶμ Δέσποτα, καλλῆς τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θειαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσιν.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἡλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχε ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνη Παντελεῆμον καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξιώσον.

Η φῶς ὁμότιμον καὶ τρισηλίον, καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξιώσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τῆς σέ Θεοτόκον ἀληθῆ αἰεὶ δοξάζοντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένε, τοῦ Ἀδὲ ὀδυρομένε, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τῆς κεκρυμμένους Ἀποστόλους: Ἐξέλθετε οἱ τῷ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς Γῆ ἀγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα, σρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σε, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἐνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθοράς ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότηι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἐκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκκσίῳ καὶ ζωοποιῷ σε θανάτῳ Χριστέ, πύλας τῆς Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παραδείσον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ Λόγε· οἶκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.
Ελέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴτινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὕξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἐνθην ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή με ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς σρουθίου Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σῴσεις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσχυρόν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.
Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληροσ, ἐπὶ κερὸν σε ἔχων, Σῶτερ ἐκ ἐκτείνει.
Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κατω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντῆμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδὴν, ἐβόα
» ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Εκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διὸ, ἐπινίκιον ὦδὴν σοι πάντες ἄδομεν.

Φόβῳ σοι ὡς Θεραπειῆς ἡ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς· δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὼν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Κύματι θαλάσσης.

Βῆματι Πιλάτου, παρίσταται θείων ἀνόμων κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτής, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φρίττουσιν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ηπλῶσας τὰς θείας, παλάμας σου Σῶτερ ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνῶντα Κύριε, τὴν ἐνδοξὴν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστατα δακρύων, πηγᾶς ἀφείσα ἡ Ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτήρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν αἱμάτων καθαρῶσα

Χριστέ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον, συμπάθειαν
δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἀφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὐὰ τῆς τοῦ φυτοῦ, παρη-
κόρου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ'
αὐτὴν διέλυσας Ἀγνή, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χρι-
στὸν κυήσασα.

Η μαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀ-
χλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἀγνή, διασκέ-
δασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν
ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς,
νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεόν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ε κλελοιπότην ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰουδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός,
προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀλη-
θῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ἐμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν ξαυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ Κτίσις,
διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ
τῇ δι' ἡμᾶς, ξαυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθεῖς, κεῖται δειλῆτος ἄ-
πνης· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἐνθεον
προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται,
πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπαύρθετος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Τὰς τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῶ ἐ-
γέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας· οἱ κα-
ταδίκης λυόμενοι, χαρμανικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ
ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε, κραυγαῖζοντες.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν· ὅτι ἡμᾶς
ἐξ Ἄδου, φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἐρρύ-
σω ὡς παντοδύναμος· καὶ μελωδῶντες λέγομεν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σε Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἐβλεψας τιτρω-
σκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑ-
περαγία πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες·
Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ρεύσῃν με σάρκα καὶ θνητὴν, πάνταγνε Θεο-
μήτορ, ἐκ γασρός σου ἀφράστως, προσλα-
βὼν ὁ Ἀγαθός, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, αἰωνίως
ἐαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρ-
θένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων
οἱ χοροί· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕ-
μνοις σε γεραίρουσιν.

Εξέστη ὄρος νοητὸν, βλέπων σε ὁ Προφήτης,
Δαυνὴλ ἐξ οὗ λίθος, ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν·
καὶ τῶν Δαιμόνων βωμούς, Θεομήτορ κρα-
ταιῶς συνέτριψεν.

Οὐ σθένει λόγος σε βρωτῶν, οὔτε γλῶσσα
Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ
ἄνευ σπορᾶς, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθῆναι
Πάναγνε ηὑδόκησε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραῖζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορταῖζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἠνθήσε, Χριστέ τῆς ὄντως ζωῆς·
ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεῖς, αἵ-
ματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν
ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφισ μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑπο-
βάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θουργός, τῆς
ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον,
τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε
κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπαύρθε-
νε μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς
ἡλούς Χριστέ, καὶ τὴν αἰγίαν λόγχην, σὺν
τῷ καλαμῷ στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν· δι' ὧν
ἐκ τῆς ταῦ Ἄδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφος Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νε-
κρόν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα, ἀλλ' οὐδαμῶς
δεδυνήταί Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεός γὰρ ἀνέ-
στης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστόν, βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χριστὸς μου δύναμις.

Υμνοῦμεν Ἀχραντε, σὲ τὴν πανάμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαῖνον παμμάκαριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Η χάρις ἦνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τὴν ἄφεισιν.

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτὲ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
- » δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
- » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμεναν.

Τροπάρια.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογὶνὴ ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Ληστὴν ὁδοποιήσαντα τὸν Παραδείσον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ ἐπιστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Ταὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσάσιαν ἀκαταμάχητον, κεκτῆμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἑδέμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης παρακούσας Κύριε, ἐνταλῆς τῆς αἵας ὑπεράγαθε· ἀλλὰ ταῦτον διὰ Σταυροῦ, πάλιν ἀνήγαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκουος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ Ἀγαθὲ, τὸ τῷ θανάτῳ ἠφάνισαι κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται· διὰ τούτου σὺ τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίσει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεὸς, Κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἀπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε κατώκησεν, ἀπορρήτως μήτρα δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν ἑρανῶν, ἀγιωτέραν τε Ταγματῶν αὐλῶν· διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Αἰγνεία λάμψασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τῷ Δεσπότην Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης ὄντως Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὠραιότητος σου ψυχῆς, Νύμφη Θεῷ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνὴ, καὶ φέγγει τῆς αἰγνείας Κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε, διαρρήδην ἀγνὴν Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη θείου φωτός ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**οῦ βίβει τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
- » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἁρὰν, τὴν κατ' ἡμῶν ἐξηλείψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Αδάμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ Ἀδᾶ βάραιθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεὸς τε καὶ συμπαθὴς, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὧμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄσχατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρachan, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ· Ἑβραίων ἡ πληθὺς· ὡς γὰρ Πραφήτας πάλαι, ἀληθείας μυστικᾶς ἀκτῖνας, κτεῖναι οὐκ ἔδεδοίκει, καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐ-

κεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν, γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἐκουσίως, ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἀδῇ, καὶ χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Α"τιμόν σε, καὶ ἐκλείπον ὥφθη, εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοῦς, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσία, ὥραϊος κάλλει, τῷ Δαυὶδ ἐδείκνυσο· ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας, ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, ἔλεγεν ἡ Ἀγνή, ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ τάφου ἀνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορά, τὸ τοῦ Ἀδάμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα προσβαλὼν· ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο νόμος ἡσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιά, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Παλυῦμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης ἀνχστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σε Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν· ὅτι τὸν Ἀδὴν ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκρὰς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀνχστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τῆ ὀφείας, καὶ ὡς μέγαν δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τῆ ἐχ-

θροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σε ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκοτάσε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ημφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σε, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἐμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκήρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἵτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιζοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀφραστον θαῦμα.

Ω ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σταυροῦται ἐκὼν, ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς ἀμπλακημάτων· ὃ πιστεῖ μελωδοῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Εὕας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδάμ, Παρθένε ἀγνή· διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σε ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέεχεν ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ πάναγνε, Μήτηρ ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα, φωτα-

βόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λειθρίους μὲν ὁδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὅφρις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὺς, Θεομήτορ ἔθλασεν Υἱός, ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ι λασήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ, Χερουβὶμ καθήμενον Θεόν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** 'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαι·
» σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ι ουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σέ ἐπὶ σταυροῦ, ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ὑρανίους ἀψίδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἄδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σέ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε 'κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδοξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη θείον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ε 'φριξε πᾶσα ἀκοή, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγείραι κραυγάζειν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π έπαυται Ἄδου τυραννίς, καὶ τὸ βασίλειον ἐξουδένωται λοιπόν· σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τέτθ δυναστείαν καθεῖλεν· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς ἀφράστου σου Χριστέ, φιланθρωπότητος, καὶ ἀρρήτων ἀγαθῶν! ἐμέ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐρρύσω· διό σε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Δ ιαχρύσω ἐσθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σου λαμπρύνας αἴγλη τοῦ Πνεύματος, σέ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ' δελήματι μόνῳ Κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου σε μήτρας σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν αὐτὴν ἀναπλάσαι βηλόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σ υναφείας τοῦ Λόγου πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαίτημα θείον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς παρθενίας λαμπρότησιν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χ ρυσαυγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ** εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολμαῖς Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δέ Πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Π αθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος.

Φ θορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευσον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἄδῃ οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θ εὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἀρρήτον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενὴς Τριάς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Ε ἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα· ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστέ, συνεγείρας νεκροὺς, οὓς καὶ συγκατέπιε· καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνουσι.

Α 'γαλλιάσθω ἡ Κτίσις, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός. Ποῦ σου θάνατε, νῦν τὸ κέντρον; κρίζομεν; Ποῦ σου Ἄδῃ τὸ νῆκος; καθεῖλε σε

εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος. Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν αἰδύνατον.

Αΐψῃ ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τοῖς ζόφῳ κρατούμενοις ἀνέτειλε, διὰ σοῦ νῦν Πάναγνε Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς ὑρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Ρώσθεις δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων Θεσαυρῶν Θεομακάριζε.

Ιστός ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, Θεοργήσας τὴν ἐμὴν Παρθένη μορφήν· ἥν περ ἐνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαράς σέ μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δωδότηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράξου καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε Πάναγνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σὰρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ο σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σέ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἥνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σέ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ

προῆλθες ἐκ τῆ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ πασᾶδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθέρῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ω παράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τῆ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεὺς· ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ μύρα βασταζουσai, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν· εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐταῖς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον· δραμεῖσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγεῖλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀνασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, κτλ. ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληστὴν βωῶντα· Μνήσθητί μου Κύριε.

Αδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βωῶντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθῆσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἡκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τ

Δόξα.

Τ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέने σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο πάντων βυλόμενος, ἔχῃ τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκότων σοι πολυεύσπλαγχνε, Χριστέ καὶ Κύριε, καὶ ποιῶν ἔλεος, μετ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με, σώσης ὡς φιλόανθρωπος.

Ο μόνος φιλόανθρωπος, ὁ πάντας θείων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῆς Δέσποτα, μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνῃς τῶν αἰτόπων με, ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδρασον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, σενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θείων σωθῆναι, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεότητος· διὸ προσπίπτω σοι, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσι· σπλαγχνίσθητι ἐλέησον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέους ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν, μή με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Η ἔχον ἑορτάσιμον, Ἀγγελικαὶ σοι χορεῖαι, ἀσιγήτοις εὐμασίαι, αἰωνίως μέλπεσιν Ὑπεράγαθε, σὲ τρανῶς βλέπεσαι, τὸ ὠραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορέμεναι, τῇ πρὸς τὰ χείρονα, νεύσει ἑδαμῶς ἐμπερόμεναι, αἰεὶ δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν, μᾶλλον ἀκλινῶς ἀνανεύσαι, καὶ τὰς πανολβίους, δεχόμεναι προθύμως ἄσραπαῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τείχισον τὴν ποιμήνην σου, Ἀγγελικαῖς προσασίαις, ὁ τὰ τούτων τάγματα, λόγῳ συζητάμενος καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ αἰρέσεων· τῷ σῷ γὰρ αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατὰκριμα, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐξήλειψας· ὅπως λυτρωθεῖσα, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Αρχαὶ Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ σὺν τοῖς Ὁρόνοις, Χερουβίμ τὰ ἄχραντα, Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι τὸν σεβάσμιον, καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θείαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπεσι· Δυνάμεις πᾶσαι δὲ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις γεραίρουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφρασον, καὶ τὴν ἐν τοῖς ἔσι, σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστέ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερβαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμῷ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν αἰετακάριον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθῇσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ μὴ ἀκῆσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προσάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλιν σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατὰβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου Ἀχραντε, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΠΡΩΤῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου ταῖς πράξεις ταῖς ῥυπαράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης με τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προστασία τοῦ Κόσμου· ἐκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἐκείαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν·

οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ψυχὴ, ῥαθύμως τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν κατὰ νῦν ἔλαμβάνεις· ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλθ' ἐπίσρεψον, καὶ βόησον Χριστῷ· Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῇς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐν ᾧ ῥα καταδίκης.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διαπαντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὦν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τῇ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τῶν ὁμμάτων μου, Χριστέ, τὸν κλαυθμὸν δέχε.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** αἰσθητὸς Φαραῶ, κατεποντίσθη παν-
» στρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς
» θαλάσσης, ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾠ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τὸν ἐμπεσόντα Χριστέ, ληστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις, ἡμιθανῇ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ, θεραπεύσας, οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Ως ἁμαρτήσας πολλὰ, σπῆλαιον γέγονα ληστῶν· ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρισον, ὅπως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικά.

Νεανικῶς τὸν ἐχθρόν, καταβαλόντες Ἀθληταί, θεοπλόκοις ἀληθῶς, στεφαίνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληρούμενοι.

Οἱ τῶν αἱμάτων βυθῷ, τὸν Φαραῶ τὸν νοητὸν, ἀποπνίξαντες ποτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, ἑρανίου μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀγνῇ, μετὰ τῶν θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτί-

στην τῶν ἀπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ δοξαίζοντας, θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς :

Ἐκτε πέφυκε τῶν Νόων μελωδία.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ε'πουρανίου χορείας ἀνευφημῶν, τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτιστικαῖς, ἀσραπαῖς φαιδρύνεσθαι βοῶ, ἵκετεύων σε Χριστέ, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ καὶ τῷ ἐκ σοῦ, παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, σὲ τὸν πάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκεύασας αὐτοὺς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν τῇ στερῇ τῆς πίξεώς σου πέτρα, λογισμόν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, σερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην· τίς γένωμαι τύφλωσιν, περικείμενος πολλήν; Υἱὲ Θεοῦ σύ με οἰκτερον.

Α'ποσκοπῶν Θεοῦ μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥαθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ, ἡ τῇ θανάτῳ προφθάσῃ με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὥσπερ τρυφὴν οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, ἡγάλλοντο βλέποντες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Ω'ς τῇ στερῇ τῆς εὐσεβείας πέτρα, τὸν λογισμόν ἐδράσαντες πανσόφως, μαχλεύεσιν Ἅγιοι, πολυτράπων αἰκισμῶν, οὐκ ἀνέτραπητε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παραδείσος ἐδείχθης, ζωῆς Ἀγνή τὸ ξύλον μέσον ἔχων· ἐξ οὗ φαγὼν Ἀχραντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδαμ, τῆς πονηραῖς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Η'πᾶσαν φύσιν λογικὴν, ἐκ μὴ ὄντων βουλήσει, πλασουργήσασα Φύσις, τρισαγία ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριττοῖς, ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθόν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ πλησίως ἐκχέων, τῇ μεθέξει ἀγαθούς, τοὺς ἀσωμάτων χοροὺς, τῶν Ἀγγέλων ἔδειξας Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ε'δόθη ἄφεσις ἡμῖν, διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ γὰρ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεῖς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Τροπάρια.

Μὴ κατακρίνης ἡμᾶς, τοὺς πατρίοντάς σοι πολλά· ἀλλὰ τῷ συνήθει σου Δέσποτα, ἐλέει οἰκτείρησον.

Ο'δὸς ὑπάρχων ζωῆς, θανατηφόρους ὁδοὺς, Σῶτερ ἀμαρτίας ἐκκλίνειν με, αἰεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικά.

Υ'φάπτουσιν αἰκισμῶν, καθυπελθόντες πυρᾶν, δρόσω θείου Πνεύματος Μάρτυρες, ἐμείνατε ἀφλεκτοί.

Χειμάρρουν θείας τρυφῆς, τρυφᾶτε περιφανῶς, Μάρτυρες αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν, αὐτὴν κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ρ'αθύμως μου τὴν ζωὴν, ἐκδαπανήσας Ἀγνή, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν· αἰκτείρησον σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Χριστὸς μου δύνამις.

Φθορὰς ἀπρόσδεκτον, τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θειότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν, θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν, κληρωσάμενοι Φιλάνθρωπε.

Υ'πὸ τοῦ Πνεύματος, ἀγιαζόμενοι, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι πρὸς τὸ κακόν, μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον Ἀγαθόν, ἀναβάσεις θεούμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρρα λελυται, ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σῆς Θεομήτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἀχραντε πανάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ἐκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ, Χριστέ, φωτίσον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός· σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Γεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσας Χριστέ, ξήρα-
νον τὰ βλασθήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων
μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμὸν ὡς ὁ Τελώνης κτησώμεθα, καὶ
κακῶν ἀποσχώμεθα, στεναγμὸν ὅπως φύ-
γωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικά.

Τετρωμένοι τῷ θείῳ σου ἔρωτι, τιτρωσκόμε-
νοι ἔχαιρον, ταῖς βασάνοις, οἱ Μάρτυρες
σου Κύριε.

Εκ περάτων τῆς σώματος οἱ Μάρτυρες, ἐνα-
θλοῦντες κεκραγάτε, καὶ Χριστὸς τῆς
φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάν-
τες εἰσέρχονται, ἁμαρτωλοὶ πρὸς εἰσό-
δους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Επὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβὶμ, βλέπων ὁ
Προφήτης σε, Παντεπόπτα τὸν Κτίστην
καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα διὰ συμβόλων τὴν
σὴν, μυεῖται δεσποτεῖαν καὶ κυριότητα.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ, καὶ ταῖς χιλιάσι,
τῶν Ἀγγέλων κυκλουμένῳ σοι Δέσποτα,
βλέπων ἡνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν,
τὸ κράτος σου τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱός, παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν γηγενῶν, ὥφθη πανύμνητε Δέσποινα·
Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ
καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σου ἀνέλαβε.

Ὤδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ κῆτει καταποθεῖς, τῷ τῆς ἁμαρτίας,
» κραυγάζω σοι Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Ο ὁμματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς με ἀνοι-
ξον ὅμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω,
καὶ παθῶν σκότους ῥυσθῆσωμαι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, μετανοίας ἔμπλεων
ποιήσον, Οἰκτίρμον τὴν ψυχὴν μου, ποτα-
μαὺς διδοὺς δακρύων μοι.

Μαρτυρικά.

Κοιλάδες μαρτυρικά, κρίνα ἱαμάτων ἐκ-
φύουσι, καὶ πάντων ταῖς καρδίαις, εὐσε-
βῶν εὐωδιάζουσι.

Λυόμενοι αἰκισμοῖς, σῶμα τὸ φθειρόμενον Ἀ-
γίαι, τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, τὴν καρδίαν
συνεδήσατε.

Θεοτοκίον.

Αγία Μητὲρ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρ-
δίαν μου, πράξεσιν ἐναγέσι, συμπαθείᾳ
σου ἀγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν, ὁ Ἰα-
κώβ ἐν κλίμακι, τοὺς Ἀγγέλους σε Δέσπο-
τα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκειτο, ἐν σαρκὶ
παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἐνθεον, τῶν Ἀγγέλων καὶ φαι-
δράν, παρεμβολὴν ἠγάλλετο, ὁ θειάπων
σου Δέσποτα Ἰσραὴλ, εὐρύθμως χορεύουσιν,
καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν περιέπουσιν.

Θεοτοκίον.

Ορέων ὑπέρτερον, αἰωνίων ἀληθῶς, ἀγγελι-
κῶν Δυνάμεων, ἀνεδείχθη τὸ ὅρος τὸ ἐμ-
φανές, σὴ γαστήρ χωρήσασα, τῆς Θεότητος
αἴγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὤδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Υπὸ τῆς ἁγαν κακίας, τὸν νοῦν ἀπετυφλώ-
σθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μετανοίας τὸ φέγ-
γος· Χριστέ Σωτὴρ μου σῶσόν με.

Θάρρῳ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, προσπίπτω σοι
Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μου
τὴν λύσιν· μή με παρίδῃς Δέσποτα.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην, ἐξ ἔργων δικαιοῦν-
των· μόνος ἔπραξα πᾶσαν ἄτοπον πρά-
ξιν· μόνος Χριστέ σύ με οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Ο ὑπερκόσμιον δόξαν, ἐνδύσας τοὺς Ἀγίους,
τοὺς ἀθλήσαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, πρεσ-
βείαις αὐτῶν, Χριστέ με σῶσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίκης, δικαίᾳ νόμου ὄντες, θείοι
φυλάκες κατεπτύσατε πίστει, νομίμως
ἐναθλήσαντες.

Θεοτοκίον.

Δούλου μορφήν ὑποδύντα, Δεσπότην Κόρη
τίκτεῖς· ὃν ἰκέτευε τῶν παθῶν τῆς δου-
λείας, Ἀγνή ἐλευθερώσαί με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ωραϊότητι φαιδρύνεσθε πανάγιοι, Ἀγγελοι
τοῦ Παντοκράτορος, πλησιάζοντες, τῇ ἀ-
φράστῳ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πόθῳ κραυγα-
ζοντες αἰεὶ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Νοερῶς περί σέ Δέσποτα σρεφόμενοι, Ἀγγε-
λοι τὴν ἀκατάληπτον, φωτοφανείαν, αἰδίως
δέχονται τὴν σὴν, ὑμνῶντες καὶ λέγοντες αἰεὶ :
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σὲ εὐλογημένη, ὁ Ἀσώματος, Κύριος
ἔφη ὁ Γαβριήλ· τὴν καταφθαρεῖσαν γὰρ
ἀναπλάσαι φύσιν βηληθεῖς, τὴν μήτραν σὺ ὤκη-
σεν Ἀγνή· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χε-
» ρυθίμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον
» ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Εζήλωσα ἀσπλάγχχνου πλουσίου τρόπους,
καὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα, τὸν νοῦν
πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας, κακία ἠλκωμένον·
Χριστέ μὴ με εἰς πῦρ πέμψης ἄσβεστον.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μὴ με
τοῦ βίου ἀνέτοιμον, λάβης, χειμῶνα τῆς
ἀμαρτίας, ὁ καταπαύσας Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπι-
στροφὴν θείαν δίδου μοι. Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες,
τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἄπασαν, βασιάνων ἡ-
νεγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψοῦντες τὸν Κύριον.

Υφάπτουσιν βασιάνων ἡνεγκαν φλόγα, ὑ-
πομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι, ὕλην ἐφλεξάν τε
ἀσβεδίας· θείας ζήλῳ ἀγάπης, πυρῆμενοι καλ-
λίνικοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Ἀγγέλων τριωτέρα, Θεὸν τὸν
ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖ-
σα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν κα-
θαγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐν φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ελίσσαϊον ὡς πάλαι σοῦ τὸν θανάτῳ, Τροπάρια.
στρατιαῖς ἀσωμάτοις περιτείχισας· ἔτω
δὴ καὶ νῦν, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ
ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε,
Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὡς παριστάμενοι,
θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξαζοντας,
καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως Μητρὶ καὶ Παρθένῳ Χαῖρέ σοι κράζομεν,
Γαβριήλ σὺν τῷ θείῳ Θεομακάρισε· Λό-
γον γὰρ ἡμῖν, Θεὸς σαρκὶ γεγέννηκας· ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλῳ δεξαμένη, καὶ τε-
» κοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
» σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ιωσήφ μὲν σωφρονήσας σιτοδότης, ἐγνωρίσθη·
ἐγὼ ἀσωτεύων δέ, λιμῷ κρατῶμαι ἐναρέτων
πράξεων.

Ως ὁ Πέτρος μεταγνοῦς Χριστὲ δακρύω, ὡς
ὁ Τελώνης στεναίζω, ὡς ὁ Ἀσωτος ἐκ
βάθους κράζω· Ἠμαρτον, συγχώρησον.

Μαρτυρικά.

Συμμαχία τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες, τὴν κα-
κίαν Σοφοὶ τοῦ ἀλάστορος, στεφάνους νί-
κης ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Η ἀγία τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη, ἁ-
γιαίνει ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως
αὐτὴν ἀγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με ἀμαρτία σκοτισθέντα, ἀπαθείας
τὸ φῶς ἡ κυήσασα, ἵνα ὑμῶν σε ἀγνή
Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Δαυὶδ Προφήτῃ τῷ σῶ ὡς ἔπαυσας, τὸν
σὸν λαὸν πατάσσοντα ῥομφαία σου Ἀγ-
γέλῳ· ἔτῳς Οἰκτίρμον βράβευσον εἰρήνην Χρι-
στὲ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον
νῦν, ἐπικουφίζων πειρασμὸν ὡς πολυέλεος.

Ιδὼν λαοῦ σὺ Χριστέ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρός·
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκε-
σίαις Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν
περικυκλούντων, σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς
τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σερα-
φίμ, Δυναμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἀγγελοι,
Θρόνοι πολυορμάτοις σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν
τὸν δεδοξασμένον, Τόκον σὺ σέβοντες, σὲ Παρ-
θενομήτορ εὐλαβῶς αἰεὶ δοξαίζουν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν
ἀμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σω-
τῆρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, παρέ-
χων τοῖς αἰτούσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν
αἰεὶ· παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς
μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κυρίε, καὶ ἐλέη-
σόν με.

Υμνόν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρός, τῷ
βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς

ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς με θεραπεύσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει· οἱ Οὐρανοὶ ἀγαλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικόσ θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνησθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Παρίδέ μου, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα Ἰησοῦ φιλόανθρωπε, καὶ σωζομένων, μερίδι με σύνταξον.

Ολαμπρύνας, τῶν Ἀγγέλων ταῖς χορείας, ταῖς ἐκείνων Χριστὲ παρακλήσεσι, τὸ ὀπτικόν μου, τῆς καρδίας φώτισον.

Μαρτυρικόν.

Πᾶσαν πεῖραν, ἀλγεινῶν ὑπενεγκόντες, Ἀθλοφόροι τὰ ἄλγη καὶ τραύματα, τὰ τῶν ἀνθρώπων, αἰεὶ θεραπεύετε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα, τὴν ἀγίαν προσκυνοῦμεν, ὑμνεμένην Ἀγγέλων στρατεύμασιν, αὐτῇ βοῶντες· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαί με, τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννητορ, ὅπως μακαρίζω σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἐκ νεότητος, ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθην, τῆς σαρκὸς καὶ γέγονα, παθῶν καταγωγίον τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅλως δέ, ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα· ἀλλὰ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν Εὐσπλαγχνε, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ

γνώσει, αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἡμάρτον, μόνε εὐσυνπάθητε.

Τίς ἐκ τῆ θανάτου με, τῆς ταλαιπώρου σαρκὸς μου, ῥύσεται, καὶ σώσει μου, τὴν ψυχὴν ἀπήμονα καὶ ἀπείραστον; τυραννεῖ βία γάρ, εὐπαθοῦσα αὕτη, καὶ ψυχῆς κατεξανίσταται, καὶ θλίβει πάλιν δέ, ἀσθενοῦσα· οἱ μοι τῷ τάλανι! Ἀντέχειν ἔν ου δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν· ἀλλ' ὡ Παιητά μου, μὴ δώσης νικηθῆναι τῷ χοῖ, τὸ πνεῦμα, ὁ μοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Οταν τῇ προσᾶξῃ σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ σαρκίου, βουλευθῇς χωρίσαι μου, τὴν ψυχὴν Ἀθάνατε, τότε φεῖσαί μου, προσηνῇ Ἀγγελον, χαροποιῶς βλέποντα, ἀποσεύλας παραλήψεσθαι, καὶ διασώσασθαι, ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους με· εὐκόλως δυναμούντά με, τοῦ εὐθυπορῆσαι τὴν ἄνοδον, τὴν ἐν τῷ αἰέρι, καὶ φθάσαι εἰς προσκύνησιν τοῦ σοῦ, θρόνου φρικτοῦ ἀκατάκριτον, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Οκατεγνωσμένος ἐν ἀσωτεία, σοὶ τῷ ὑπὲρ λόγον δεδοξασμένῳ, προσπίπτω, καὶ δέομαι ἐκ βάθους τῆς καρδίας· ἴδε τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς με, τῆς χαρᾶς ὁ προλάμψας· ἴδε τὰ ἔλκη τῆς καρδίας, μετανοίας ὁ κήρυξ· καὶ παράσχῃ μοι τὴν σωτηρίαν, διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου Πρόδρομε, καθικετεύων τὸν Κύριον.

Ολος ἐν κακίᾳ κατεγνωσμένος, ὅλος ἀπογνώσει βεβυθισμένος, αὐτὸς πονηρότατος, καὶ ζοφερός ὑπάρχω· ὅλως κατεσιγμένος ὅλος, ἐξ ἡδονῶν ἀτάπων, ὅλως δεινῶς κατεφθαρμένος, καὶ κατηχρειωμένος· σὲ τοῖς ἔχνεσι προσπίπτω Μάκαρ, μὴ ἀπορρίψης, ἀλλὰ σῶσον Ἰωάννη με, φίλε Κυρίου καὶ Πρόδρομε.

Ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου πικροῦ θανάτου, τοῦ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν πταισμάτων, πανεύφημε Πρόδρομε, καὶ ζώωσον ἐν ἔργοις θείαις, Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, πρεσβειῶν σου δυνάμει· παῦσον πολέμους ἀοράτως, τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, καὶ ὁδήγησον ὁδοῖς εὐθείαις, τῆς αἰωνίης καὶ σωτηρίου καταπαύσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σύμβολον ὀργῆς ἐστὶ, μνησικακία, θυμός τε, τῆς ὀργῆς ἐμφάνεια, δι' ὧν καὶ τῶν ὑβρεων τὰ ἀλλόκοτα, ἀναιδῶς ἄλλονται, τοῦ οἰκτροῦ ατόματος, τὸν ἐν ταύταις ἐνεργούμενον,

ποιῶντες ἔνοχον, πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται· διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν, τὴν ὀργὴν, μῆνιν καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομὴν, τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα· Δέσποινά μου σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' ἔδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθῇσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρυσίᾳ σε Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προσταγμάτων ἡμῶν ἀπράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

XX

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΤ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β΄.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης με τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μοι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τ

ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ., ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνηστῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμεν· σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν· Εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμόν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ Βασιλεῖς οἱ Σοφοί· καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ἐμολογία Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἵτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**οηθὲς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς » **Β**σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-

» σω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω
» αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λυτρώταί μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν
πταισμάτων, Πόρνην τὴν ποτὲ, μεταγνῶ-
σαν καλῶς, καὶ με δυσωπῶ σε, τῶν ἀμέτρων με
κακῶν, ὡς ἐλεήμων λύτρωσαι.

Υποπλέων Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας,
βίου τὸ δεινόν, τοῦτο πέλαγος, φεῦ! πολ-
λοῖς ναυαγίοις, περιέπεσα· ἐξ ὧν, ἀπολυτρώ-
σας σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς γενναίους Ἀθληταίς, τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς
καθαιρέτας, τοὺς καρτερικῶς ἐναθλήσαν-
τας, καὶ στέφος λαβόντας, ἐκ Θεοῦ νικητικόν,
περιχαρῶς δοξάσωμεν.

Ρήτορεύοντες σοφῶς, ἐν παρρησίᾳ Θεοῦ τὸν
λόγον, ῥήτορας δεινούς ἐνικήσατε, καὶ πᾶ-
σαν ιδέαν, ἐνεγκόντες ἀλγεινῶν, μεγάλως ἐδο-
ξάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ
τοκετῷ σου, λύσασα Ἀγνή· ὡφθης γῇ ἐ-
κλεκτῇ, δι' ἧς ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸς,
τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανὼν τῆ τιμῆ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
κατὰ Ἀλφάβητον. Ἡ δὲ Ἡ· καὶ Θ'.

« Ἔπος Ἰωσήφ. »

Ὁ Εἰρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Αγγελος Θεῖος τὴν σὴν, γέννησιν Ἀγγελε
Θεοῦ, προμηνύει τῷ πατρί· μεθ' ἧς ἡμῶν
μνημόνευε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῷ εὐρεῖν ἡμᾶς
ἐλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνός, ἐρήμου Πρόδρο-
με Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως, βλα-
στάνουσαν ἀμέλειαν, ἐκ ρίζῶν ἀνασπάσας, με-
τανοίας προφέρειν με, καρποὺς εὐόδωσον.

Γαστήρ στερεῖούσα σέ, καρπογονεῖ πανευ-
κλεῶς, γονίμους καρδίας, τὰς πρὶν ἀκάρ-
πους δείξαντα· ἀλλὰ πίστει βοῶ σοι· Βαπτί-
σταί, τοὺς ἀκάρπους μου, λογισμοὺς ἐκτίλον.

Θεοτοκίον.

Δόλω ἀπαύστως ὁ ἐχθρός, θηρεύει με ὁ πο-
νηρός· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, Πανάμωμε
ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τῷ Δεσπότη, Θεοτόκε
εὐόδωσον, μόνον τὸ θέλημα.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
» **Σ**τολῶν σε, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν με,
» ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Γλέω σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου,
παραστῆναι τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν
μοι μόνε, εὐδιάλλακτε Κύριε.

Στενάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην ψυχῆς
ἐκ βάθους, καὶ μετάνοιάν μοι δώρησαι, ἀ-
μαρτίας πάσης με, Σωτὴρ ἀπαλλάττουσαν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ρεύμασιν Ἅγιοι, τῶν παναγίων ὑμῶν
αἱμάτων, ἐναγῶς λύθρον φερόμενον, ἀπε-
παύσατε Δαίμοσι, ποτὲ ἐπιβώμιον.

Εν Πνεύματι Ἅγιοι, ἐρρίζωμένοι τῷ πανα-
γίῳ, κατεσρέψατε σεβάσματα, ἀπωλείας
πάντας, πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τῷ
Κόσμου· διὰ τῆτο ἱκετεύω σε· Λύτρωσαί
με πάσης, συνεχούσης κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ στερρῇ τῆς πίστεώς σου.

Επιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης, δίδου μοι
νῦν, καὶ ἐκτεινὸν μοι χεῖρα, μακάριε Πρό-
δρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, διηνεκῶς θαλατ-
τεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει· ταῖς σαῖς
προσευχαῖς, ἀνάνευσίν μοι δίδου, αἰδίμμε
Πρόδρομε, μὴ ὡς ἄκαρπος εἰς πῦρ, ἀποπεμ-
φθήσωμαι ἄσβεστον.

Ηφοβερά ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπὰ,
περίκειμαι φορτία· ἐξ ὧν με ἐλάφρωσον,
τῷ Κυρίῳ Βαπτιστᾷ, ταῖς καθαραῖς σε δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκί
καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώμα-
τος, τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωναῖς, χαριστηρίοις
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σε Κύ-
» **Α**ριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
» νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ
» ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβή-
» θην· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Κρουνούς μοι δακρύων δίδου, ξηραίνοντας
τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς
ἀμαρτίας πάντα βόρβορον, ἀποπλύνοντας Οἰ-
κτίρμον Κύριε, καὶ παύοντας πυρὸς γεέννης,
αἰωνιζούσης, φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Οὐ παύομαι ἐπιζέων, τὰ τραύματα τῆς ψυ-
χῆς μου φιληδονίαις· μόνος δὲ ἀναίσθη-

τος εἰς αἴσθησιν, ἐμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος· τίς γένωμαι, καὶ τί ποιήσω; Χριστέ οἰκτίρμον, ἴασαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Υδάτων τῆς ἀπωλείας, καὶ κλύδωνος τῆς κακίας, τῇ κυβερνήσει, τῇ ἐνθέῳ Μάρτυρες αἰοίδιμοι, πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος, τὸ ἄσατον, τῆς Βασιλείας, τῆς οὐρανίου, ὄρμον κατελάβετε.

Φωστῆρες τῆς εὐσεβείας, λαμπτήρες τῆς ἀληθείας γεγεννημένοι, φέγγει τῶν ἀγώνων ἐμειώσατε, σκότος ἀθείας πολυώδυνον· θαυμάτων δὲ ταῖς φρυκτωρίαις, παθῶν ὁμίχλην, Μάρτυρες σκεδαίετε. Θεοτοκίον.

Επτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς Θεογνωσίας φέρουσιν Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με δέομαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ιάτρευσον Πρόδρομε, τὴν πληγωθεῖσαν λησῶν ἐφόδοις, ἵκετεύω σε καρδίαν μου, δραστηρίῳ, θείας σου φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε Πρόδρομε, τὴν ἔτι ζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἀμαρτίαν καὶ ἀνάνευσιν, νῦν μοι δίδου, πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Λιμὴν ἡμῖν φάνηθι, χειμαζομένοις ἐν τῷ πελάγει, τῷ τοῦ βίου τὸ κλυδώνιον, μεταβάλλων, ὅλον εἰς γαλήνην Πανόλθιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνης με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἰλεῶς μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε, σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἡ Τεκνοῦσά σε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς
» προσάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν
» τὸ θέλημά σου.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας Χριστέ, ὀκνηρὸς δαῖμόν σου, καὶ σχολάσας πονηραῖς, τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω· διὸ, μή με εἰς πῦρ ἐκπέμψης.

Σὸς υἱὸς γεγόμενος ἐν χάριτι, εὐσπλαγχνε Κύριε, ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, καὶ σὺ ἀπεμακρύνθην, ζήσας ἀσώτως· διὸ, ἐπιστρέψας με σῶσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ἴσταντο πρὸ βήματος, θώρακα πίστεως, περιφέροντες· διὸ, τοῖς βέ-

λεσι τῆς πλάνης, τρώσαι αὐτοὺς ὁ δεινός, οὐκ ἴσχυσε Βελίαρ.

Νεκρούμενοι σώμασιν οἱ Μάρτυρες, πάσας ἐνέκρωσαν, μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ζωὴν ἀγήρω, μετέβησαν ἐν χαρᾷ, στέφος λαβόντες δόξης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε διάνοιξον, πύλας μοι δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον, τῆς σωτηρίας Ἀγνή, ἡ πάντων ὁδηγία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νοὸς ἐγένου, Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ ναῶ σου ἀγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι, ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε· ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν τε, καὶ θλίψεων Μακάριε.

Ξενώσας πάσης, ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τεμόντα, ὁδὸν ἐν βίῳ Μάκαρ, νῦν ἐκδυσωπῶ· τῷ τῶν ὅλων Θεῷ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίσταις ἐπιδόσεσιν.

Οκαταδύσας, ταῖς τῇ Ἰορδάνῃ, προχοαῖς, τοῦ ἐλέους, τὴν ἄβυσσον Προφήτα, ταῖς βρύσεις τῶν κακῶν μου, πρεσβείαις σου ξήρανον, ὀχετοῦς μοι δακρύων παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, θείαις ἀγλαῖαις, τὸν ὥραϊον ἐν κάλλει, ἐκύησας Παρθένε· αὐτόν οὖν αἰεὶ ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξαζοντας.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
» Ἰδοὺ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωὴν μου.

Τροπάρια.

Μὴ δείξης με Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ· μὴ ἀκούσω τότε, φωνῆς παραπεμπούσης, εἰς τὸ πῦρ Χριστέ, Ἰησοῦ τὸ τῆς γεέννης.

Εβύθισε βυθῷ παραπτώσεων, ὁ τῶν διακαίων με ἐχθρός, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, προστρέχω τῷ πελάγει· Ἰησοῦ πρὸς ὄρμον, ζωῆς νῦν ἰθύνόν με.

Μαρτυρικά.

Πόνων πολλῶν ἀρότρῳ νεώσαντες, ψυχῆς τὴν αὐλακα Σοφοί, τῷ ἐνθέῳ σπόρῳ, τῆς πίστεως πολύχουν, μαρτυρίου στάχυν, σαφῶς ἐγεωργεῖτε.

Τοῖς τραύμασι κατετραυματίσατε, τὸν τραυματίσαντα ὑμᾶς, εὐσεβῶς Ὀπλῖται· διὸ

μετατεθέντες, πρὸς ζῶν, τὰ πάθη, βροτῶν καὶ νῦν ἰᾶσθε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθη Πανάμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερῶς, τὴν βροτῶν οὐσίαν, ἐθέωσε ποιήσας, τῆς πιςῆς, ναοὺς, ἑαυτῇ παραδόξως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ράδαμνος Προφήτα, ρίζης ἐβλάστησας στερεούσης, καὶ καρδίας στερεουούσας πάσης, θεογνωσίας ἐγκάρπους, εἰς αἴνεσιν ἀπέδειξας.

Σύντριψον ἐν τάχει, τὸν πονηρὸν ἐν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας, τοὺς νοητῆς εἰς εἰρήνης ὁδόν, ταῖς προσησίαις σου Πρόδρομε.

Τείχισον Προφήτα, δικαιοσύνης, τὴν ποιμήνην σου, ἐκλυτρουόμενος ἡμᾶς παντοίας, ἐπιβουλῆς τῶν Δαιμόνων, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Υμνον σοι Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν, διὰ σοῦ Ἀγνή οἱ σεσωσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τροπάρια.

Αποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος, σοῦ τὸ ἄμετρον ἄμετρα πταίσας· οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον, καὶ τὸ ἀνεξίκακον· μετανοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον, καρπούς καὶ σῶσόν με.

Ιάτρευσον τῆς καρδίας μου, τὰ ἀνίατα πάθη Οἰκτίρμον, δίδου ἀποκοπὴν τῶν χρεῶν με, τό βαρύτατον φορτίον ἐλάφρυνον, ἵνα ἐν κατανύξει σε δοξάζω αἰεὶ, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι, συγκοπτόμενοι, δαπανώμενοι πυρὶ ἐνύλῳ, λέουσιν ἐκδιδόμενοι βρῶμα, καὶ τεινόμενοι τροχοῖς, οὐκ ἠρνήσαντο σέ, τὸν ζῶντα Θεόν ἡμῶν οἱ θεῖοι, καὶ ἱεροὶ Ἀθληταί.

Μερίζεσθε ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀμέριστοι Θεῷ ὁράσθε, Μάρτυρες δι' ἐνώσεως, θείας τοῦ ἐνώσαντος, ἑαυτὸν ἀρρέυστως ἡμῖν· ὃν αἰεὶ δυσωπήσατε σωθῆναι, πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εβλάστησας ἄνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀρρέυστως· ἔμεινας μετὰ τόκον, παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ μεμακάρισαι, καὶ δεδόξασαι Ἀχραντε ἀπαύστως, ὡς Μήτηρ οὔσα Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων, νῦν ταῖς φωναῖς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι, τὸν λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις Προφήτα, Ἀμνὸν Θεῷ Κόσμῳ αἴροντα ἀμαρτίας αἰεὶ· ὃν δυσώπει, ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα, τὰ χαλεπὰ καὶ χροῖα, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχὴ με σπεῦσον καὶ κράζον, τὸν σκοτασμόν καταλείψασα τῶν ἀλόγων πράξεων· Οἰκτειρόν με, Ἰησοῦ παρακλήσεσι, τοῦ Βαπτιστῆ καὶ ῥῦσαί με, τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Θεοτοκίον.

Ωπαιρεστήκεισαν τρόμῳ, τὰ ἐπουράνια Τάγματα, τοῦτον τίκεις Ἀγνή ἐνωθέντα, τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αποσκοπῶ, εἰς τὸ μέγα ἔλεος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστέ, ὥσπερ ὁ Δαυὶδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκείνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ· Μόνε Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν, γενέσθαι μοι εὐχομαι, καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς, πράξεσι ποτὲ, τέλος οὐ προθυμοῦμαι, πεπωρωμένην ἔχων τὴν ἐμὴν καρδίαν· οἰκτειρήσόν με Θεοῦ Λόγε.

Μαρτυρικά.

Ως ἐκλεκτὰ, καὶ ἄμωμα θύματα, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ μονογενεῖ, Λόγῳ ἐθελουσίως, προσήχθητε θυσίας, πᾶσας καταργοῦντες, ταῖς τῶν Δαιμόνων Ἀθλοφόροι.

Νευρῶν τομαῖς, ὁδόντων ἐκρίζωσιν, ἀφαιρέσιν τε χειρῶν, ξέσεις τε μελῶν, πᾶσαν ποιήν τε ἄλλην, ἠνέγκατε γενναίως, Μάρτυρες ὑμνῶντες, Χριστὸν τὸν μόνον ἀθλοθέτην. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, βρέφος ἀπεκύησας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπὶ γῆς, τρίβους ὑποδει-

κύντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν, φύσιν καινουργοῦντα, Ἀνύμφευτε εὐλογημένη.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Νόμων πατρῶων.

Επὶ τὸν Λόγον, βαπτίζομενον, περιστερᾶς ἐν εἵδει Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐθεάσω κατερχόμενον, καὶ φωνῆς ἐπακοῦσαι, κατηξιῶθης, Μάκαρ τοῦ Πατρός: Οὗτος ἐστίν, ὁ Υἱός μου ὁ σύνθρονος· ὃ μέλπει πᾶσα Κτίσις: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ Προφῆτα, σῶν δεήσεων, τὰ φρυγανῶδη πάθη τῆς διανοίας μου, καταφλέξας ἐσβεσμένον μου, τὸν λύχνον τῆς καρδίας, ἀναψον πάλιν, ὅπως τηλαυγῶς κατανοῶν, ἀναμέλπω τοῦ Κτίσαντος, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατακρύψας, δοῦλος τάλαντον, ὅπερ εἰς ἐργασίαν ἐκ Θεοῦ εἴληφα, ἐγὼ πέφυκα ὁ ἄθλιος· καὶ τί ποιήσω, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃ, ἐκάστου τὸ ἔργον ἐκζητῶν; Πρόφθασον τοίνυν Προφῆτα, κραυγάζοντά με πίστει: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου, τὴν διάνοιαν, ἐν ταπεινώσει Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἢ τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, ἐπάρσεις τῶν Δαιμόνων· καὶ ὑψώσόν με, ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου, κόρεσον μελωδοῦντα: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις· Θεῶ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν, ἡμῶν γινώσκων· ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, δι' οἶκτον βουλόμενος, αὐτὴν ἀποκαθάραι· διό τοὺς σπίλους τοὺς πονηροὺς, καὶ τὰ ἔλκη τῶν παθῶν μου, ἀποκαθάρον, καὶ σῶσόν με.

Ως Πόρνη τὰ δάκρυα, προσφέρω σοι Φιλάνθρωπε· ὡς ὁ Τελώνης, ξενάζων κραυγάζω σοι: Ἰλάσθητι σῶσόν με· ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλέησόν με, ἐκβοῶ· ὡς τὸν Πέτρον μεταγνόντα, συγχωρήσεως ἀξιώσον.

Μαρτυρικά.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ κοσμοκράτορι, πυγμαῖς τῶν ἄθλων, τοῦτον κατεβάλετε, καὶ νίκης τὸν σέφανον, ἐδέξασθε ἀξίως· διό πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει, εὐφημούντων ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ηγίαςας Κύριε, τὴν γῆν ἀγίοις αἵμασι, τῶν σῶν Ἀγίων, καὶ τούτων Πανάγιε, τὰ πνεύματα πνεύμασι, Δυνάμεων ἁγίων, συνάπτεις πάντοτε· δι' αὐτῶν, ἀγιάζων τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ σε ἀγιάζοντας. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε, εὐλογημένη: Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον· χαῖρε κατάρας λύσις, καὶ εὐλογίας εἰσαγωγή· χαῖρε μόνη Παραδείσου, ἢ τὴν θύραν ἀνεῴξασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ξενίας δεσποτικῆς.

Ιάτρευσόν μου τὸν νοῦν, φιληδονίαις τοῦ βίου, δεινῶς τραυματισθέντα, καὶ παῦσον τὸ σφοδρῶς, συνταράσσον με κλυδώνιον· καὶ δεῖξόν μοι τῆς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, Κυρίου Προδρόμε.

Ωρᾶθης μέσον ἐστὼς, τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας· τὴν μὲν Προφῆτα παύων, τῆς δὲ τὸ φῶς δηλῶν· ὃ πορεύεσθαι εὐόδωσον, ἡμᾶς ἐν συνειδότι θείῳ, ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν, διακινίζοντος.

Συνήφθης ταῖς Στρατιαῖς, ταῖς οὐρανίαις Θεόφρον· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπει, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς διασώζεσθαι τιμῶντάς σε, τῷ σεπτῷ σου τέτῳ οἴκῳ, Βαπτιστὰ Ἰωάννη Κυρίῳ Προδρόμε.

Ημέρα πλήρης θυμοῦ, ἡμέρα σκότους ὑπάρχει, τοῖς ἔργα σχοῦσι σκότους, ἡ δίκη ἡ φρικτή. Βαπτιστὰ Χριστοῦ καὶ Προδρόμε, ἱκεσίαις σου τότε ῥῦσαι, κατακρίσεως πάσης, τοὺς σὲ γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Φανείσα τῶν Χερουβὶμ, ἀγιωτέρα Παρθένε, ὡς τὸν Θεὸν τεκῆσα τὸν ὑπεράγιον, πάντας ἡμᾶς καθαγιάσον, τοὺς ἐν φωναῖς ἀγίαις πίστει, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἀγιάζοντας.

Ἀπόσιχα τῶν Αἵνων, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν αἰεὶ· παράσχῃ μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

τῆς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπousα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θαναεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν συναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σε Κύριε, Παράδεισον ἡνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ο ἄθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ ἔρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σε Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱέ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθραὶν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπαρθένος Κόρη, ἐν τῷ σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἐ-

κλαιε θρηνῶδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Σήμερον τὸ προφητικόν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εν ξύλῳ βλέπousα νεκρὸν, κρεμάμενον ἢ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνῶδῶσα ἐβόα· Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου Υἱέ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον σταυρῷ προσήλωσαν οἱ ἄνομοι τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἠνεγκε φθορὰν, ἐν Ἐδέμ τῷ Γενάρχη· Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἠνθήσεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ· ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὔρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ· ὦ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικόν.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Σῶζεις με, Σῶτερ, προσπαγεῖς ἐπὶ ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-

» θορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάριον.

Σὺ τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ σταυροῦ, ἡγαλίσσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βρο-

τούς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Ὡς περ ἀμνὸς ἀνηρτήθη ἐπὶ σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὐρὼν συνέταξας αὐτὸ, ἀπλανέσιν, Ἰησοῦ· δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικὰ.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῇ, ὑποστάντες βάσανα πολλὰ, καὶ ποικίλους πειρασμούς, οἱ ἀξιάγαστοι.

Επὶ βημάτων ἀδίκων διὰ Χριστὸν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεσῶτες Ἀθληταί, κρίσιν πᾶσαν ἀδικὸν ὑμεῖς, δικαιούσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, προξενήσης Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ γῇ· θρηνῶδουσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἐκτον προσάξω τῇ Θεοτόκῳ μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν· ἀλλ' αὐτὴ, τὴν Ζωὴν κηύσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σέ τὴν καθάραν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἀγνήν, καταφεύγω: Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπὰ, Θεοτόκε ἴασαι· τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσεῖετο Κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν, σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρείᾳ, πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεῖς ὁ ἀδικὸς λαὸς, σὲ τὸν Δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιούντα τοὺς βροτῆς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτου ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικὰ.

Εκίνει πᾶσαν ἑαυτῇ, τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἀγίοις παλαίων, ἀλλ' ἠττάτο καθορῶν, ἀταπεινώτους αὐτοὺς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητος.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς, ἡλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον, ἡ παιδρότης τῆς ψυχῆς, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει σε Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων· καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθὴς, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμέ ἐπὶ σταυρῷ, κενώσας, διὰ τῆς σέ, κυησάσης, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ, ἐκουσίως εἰς πάθη ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε Θεοῦ ναέ, ἱκετεύω: Δέσποινα βοήθει μοι.

Πασὰς Κυρίου ἐκλεκτῇ, οὐρανίου πασάδος, ποιήσον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἐν πασάδι σεπτῇ, καθ' ἐκάστην, πόθῳ σε γεραίροντα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐν διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορταίζουσα.

Τροπάρια.

Ταθέντα ξύλῳ σε, ὁρῶν ὁ ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμὸν πλάσμα ἀπεδύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Εδέσμει χεῖράς σου, λαὸς παράνομος, καὶ δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ δεσμῶν, πάντες ἀπελύοντο, ἥλιε ἄδυτε Χριστέ· πᾶσα Κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικὰ.

Ροαῖς ἐπνίξατε, αἱμάτων Μάρτυρες, Φαραῶν τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς, ἄμετρα καυχώμενον, καὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν, ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροῖς τοῦ Πνεύματος, ὑπερπτάμενοι, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων οἱ Ἀθληταί, χαίροντες ἀνέδραμον, ἔνθα τὸ πρῶτον Ἀγαθόν, καὶ ζωὴ καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τέτρωσαι τοῦ πάθους Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅτε αὐτὸν, ἐβλε-

ψας σταυρῶμενον, καὶ λόγχῃ ἄχραντον πλευράν, δι' ἡμᾶς ἐξορυσσόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρᾶνίσιν Ἀχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ρύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς, σπύλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Οδὸς εὐθεΐά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα, σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἢ τὴν ὁδὸν, τέξασα γενήσῃ, ἀποπλανήσῃ πονηρᾷ, καὶ ἐκάστην ὀλισθαίνουντι.

Σταγὸνα ὄμβρισον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, κατανύξεως Κόρη, ἢ τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κηρύσσασα, ταῖς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν, παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Αγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον, ἢ κηρύσσασα Λόγον, ἀγιασμόν, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, τὴν ζωὴν μου ἐλευθέρωσον.

Ὦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Δεῖν φέγγει σου Ἀγαθέ, ταῖς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανόν, νέφεσι Χριστέ ἐπὶ σταυροῦ, γυμνὸς ἐπαύγης Σελήματι, γυμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ σολαῖς ἀφθαρσίαις φαιδρύνων Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς, ἄμπελος Χριστὸς ὁ φυτουργός, καὶ γλυκασμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποσάζων, τὴν μέθην ἅπασαν, τῆς πλάνης ἀναξέλλων τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς ἱεροῖς, σίγμασι Χριστὸ οἱ Ἀθληταί, καὶ τοῖς στεφάνοις κοσμούμενοι, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίστανται, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν αἰτούμενοι.

Αποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ, δόξαν Ἀθλοφόροι καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθὴ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν παθῶν ἠνέγκατε, τῷ πάθει τοῦ Δεσπότου ἐνδυναμούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γαστρί χωρήσασα Χριστόν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντὶ, ὠδίνων ἀνευθεν τέτοκα· νῦν, δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε, Υἱέ μου· ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός:

Ξένον ὡς ἔσχηκας τοκετόν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ, δι' ἀμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον

ἐκ ταύτης, καὶ τῷ Οἰκτίρμονι, οἰκείωσον Παρθένε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ος ὅρος πάλαι σε Δανιὴλ, βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσιν· ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος συντρίβων Πάναγνε, τὰ εἶδωλα τῆς πλάνης σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐφόδοις ταῖς ληστρικαῖς, τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμίθανῃ τε τυγχάνοντα, ἐν ὁδῷ τῆ βίου καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ Τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

Ὦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι: Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Εστέφθης Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἀκάνθαν· λόγχῃ πλευράν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς, νεκροὺς ἐργασάμενον, ἀπενέκρωσας ὄφιν πολυμήχανον.

Κρίῳ ἀνήρτησαι, καταρράσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα, δουλείας δὲ πικρᾶς με ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥαπίσματα· ἀνυμνῶ σου Οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τείχη πονηρᾶ, οἱ Ἀθληταί κατέστρεψαν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν νικητικοῖς, στεφάνοις κοσμούμενοι, μετωκίσθησαν· ὅθεν μακαρίζονται.

Εἰς ὕψος περιδοξον, μαρτυρίου ἑαυτοῦς, ἀναγαγόντες Ἅγιοι, ταῖς πονηραῖς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς, εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα, πῶς ἐπήρθη ἐν σταυρῷ, φωταγωγοῦν τὰ σύμπαντα, καὶ καταρράσσον σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἡ Πάναγνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου φθοροποιούς, ἐννοίας βλαστάνουσας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρσον.

Θηρὸς ἀμαρτίας με, ὡς κητῶας ἐκ γαστροῦ, τὸν Ἰωάνν ἐξάγαγε, ταῖς ἱκεσίαις Λόγε τῆς ἐν γαστρὶ, ἀγνώως χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Επλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα· ὡς κε-

κτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίσρεψον σῶσόν με, παρακλήσεσι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ιοβόλον ἀπερράπισας τοῦ δράκοντος, κα-
κίαν ράπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος, ἐπὶ ξύ-
λου μόνε Δυνατὲ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εὗρατο γευσάμενος τὸν θάνατον, Ἀ-
δάμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ δὲ δεύτερος,
ἐν αὐτῷ Χριστὸς θανατωθεὶς, ἀθάνατον δίδωσι
ζωὴν, ἀπονεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, τὸν πολυμή-
χανον.

Μαρτυρικά.

Υπομένοντες τὸν Κύριον ἀνήχθητε, ταλαι-
πωρίας Μάρτυρες, τῶν κολάσεων· καὶ ἐν
πέτρᾳ ἔσητε σερρά, τῆς πίσεως, πᾶσαν πονη-
ραίαν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρῶ, κακίαν θείᾳ ροπῇ.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν ἐλάμψατε,
Ἡλίου τηλαυγέστερον, καὶ τὰς τοῦ σκό-
τους ἐξουσίας πάσας Ἀθληταί, ἐλύσατε μέλ-
ποντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, ἡλλοίω-
σας κρεμάμενος, ξαυρῷ Κτίσιν ἄπασαν,
ἡ Παρθένος ἔλεγεν Υἱέ· καὶ βλέπουσα ταῦτα
θρηνῶδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν οἰκονο-
μίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ητὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ
ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἀμαρτόντα με ὑ-
πὲρ φύσιν καὶ τὸν ἀγαθόν, τῇ φύσει πικράναν-
τα Θεόν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς αὐτῷ οἰ-
κείωσον.

Τὴν πηγάζουσιν ἐκάστοτε καρδίαν μου, ἀ-
μαρτημάτων ρεύματα, ἡ πηγάσασα, σω-
τηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν
ἐμμελῶς· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας, τοῦ
οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητοῦ· ὃν ἰκέτευε,
τῶν γῆς με ρύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν
ἐν ἔρανοῖς, καταξιῶσαι ἀγαθῶν Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-

» παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπεινώσας, ταπεινώ-
σει καρδίας ξύλῳ ὑψούμενος· ὕψισε Θεέ,
καὶ Ἀδάμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον,
ἀνύψωσας Οἰκτίρμον.

Τὴν τοῦ ξύλου πικρίαν μεταποιούμενος, ἐπὶ
ξύλου ἐτύθης χολῆς γευόμενος, πάντων
γλυκασμός, καὶ ζωὴ ἐνυπόστατος, Δέσποτα ὑ-
πάρχων, καὶ φῶς καὶ σωτηρία.

Μαρτυρικά.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Πανεύφημοι,
ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ
τοῦ πονηροῦ, τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὥφθητε Μάρτυρες,
τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδαφίσατε,
καὶ πρὸς τὸν Ναόν, τὸν οὐράνιον ἦρθητε, ἀνυ-
μολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τακώβ σε προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς
οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς
τὸν βυθόν, τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα,
συνθηεῖα δουλεύων καταδουλούσῃ με, δέ-
λοις πονηροῖς, ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασιν· Δέσποινα
Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ως τὸν βότρυν τεκῆσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν
πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθη με
πικρᾶς, ἀμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρ-
θένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Μῆμε στήσης, ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως
μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον·
ἀλλὰ τὸν μικρὸν, σεναγμόν με δεξάμενος, σῶσόν
με πρεσβείαις, τῆς σῆς Μητρὸς Οἰκτίρμον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον
τῆς γῆς μεσούσης τῆς ἡμέρας Μακρόθυ-
με, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, καὶ μέσον
τοῦ Παραδείσου, τοῦ ὑπομείναντος, ὀλισθόν,
καρπὸν φθοροποιὸν ἐπανορθούμενος.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο, καὶ ὁ τύραννος, ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν τὴν πληγὴν ὑπεδέχετο, καὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐνεφυτεύετο, ἐχθρὸς κατηργεῖτο, καὶ χαρᾶς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικά.

Η γῆ συνήφθη Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς οὐρανοῖς, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, καὶ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, πλήθος πολλῶν βασιάνων, καθυπομείνας, καὶ πληθὺν θείων Λειτουργῶν συνεξαστράπτουσιν.

Φωτὶ αὐτῷ ἐναπαστράπτοντες, θέσει θεοί, Κυρίου χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, δόξης πληρούμενοι· ὅθεν καταχρέος οἱ πιστοὶ ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν· ὃν ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἐπὶ ξύλου θελήσει Μακρόθυμε, ἔφριξε καθορῶσα· πάλαι ἡ Ἀμεμπτος, ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· ἦν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εμέ τὸν μόνον καταπατήσαντα, φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου Χριστέ τὸν σωτήριον, καὶ δεινὴ παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον, σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκνύσης σε Ἀγνῆς, ὡς ὑπεράγαθος.

Λιμὴν ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι, τῶν πειρασμῶν γενοῦ Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν με τὸν σάλον πραΰνουσα, τὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως καταχρέος σέ ὑμῶ τὴν πολυῦμνητον.

Οδὸν εὐθεϊάν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρεῖν δυνήσομαι τὴν πύλην τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένε Βασιλεία, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου, θεία σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ μακαριότητα.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σέ Τεκνύσης, ἐκδυσωποῦσί σε: Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτερον Χριστέ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέντημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ἐμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οί τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτῆ μεθο-

δείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήρηται, καὶ καταπεπιάτῃται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, σεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρήσίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρηνηδοῦσα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ⲅⲟⲟⲟⲟⲟ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήστητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εκουσίως, ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθην κακῶν ὀλισθήσαντας, ἀνεκαλέσω, μόνε Πολυέλεε.

Γῆ ἐσείσθῃ, καὶ ὁ ἥλιος ἐσθέσθῃ, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου Ἥλιε, δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικόν.

Παθημάτων, Ἀθλοφόροι κοινωνοῦντες, τοῦ Δεσπότη, καὶ θείας λαμπρότητος, συγκοινωνεῖτε, μεθέξει θεούμενοι.

Δόξα.

Υψώσόν με, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἷς ἐθελούσιον, καθυπομείνας, Χριστέ μου κατήλωσιν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεσῶσα, τῷ σταυρῷ καὶ καθορῶσα, ἐκούσιως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομῆτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν ἐράνιον, τῷ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φαλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐτροπώσαντο· Βασιλεῖς ἠλεγξαν, καὶ σοφοὺς ἡσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο· τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι

Χριστῷ, ἐν παρρήσίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι ἠκολούθησαν· καὶ σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προσάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανούς ἐκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σὲ ἐπίγνωσιν· καὶ νῦν διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι αἰεὶ, ἐν παρρήσίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απαντα τὸν βίον μὲ ἐν ἀμελείᾳ διάγω, πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δεῖλαιος, Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα· ἅπερ Φιλάνθρωπε, σκόρπισον ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός· οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικολάε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σε, καὶ τὰ ὄμματα Σοφέ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Εχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἄγιε, λύτρωσαί με, παρρήσιαν πρὸς Θεόν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, καὶ σῶσόν με ἐκ βλάβης, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων ῥύσαί με.

Λιμένα σε ἀχείμασον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, νῦν κεκτῆμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν πιστὸν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπόσιχα Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν· Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμαίων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου

κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σε· ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Ο Σταυρός σε Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμύντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΓ'.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δίδους αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ως φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν δόγμασι θείοις διώξαντες πολυθείας σκοτασμόν, καὶ λάμψαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμόν, καὶ σῶσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγεῖς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περὶ ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ ἡ σωτηρία τῆς γενέσεως τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Τῶν Ἀποστόλων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάζεται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Η δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρρος ὡς ἥλιος, ὥφθη τῇ γῇ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάραντας πλάνης τὴν βλάβην· δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς, τῶν σῶν δούλων· δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον Εὐσπλαγχνε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τῷ Θεῷ ἡμῶν Μήτηρ, ἢ τὸν ἀπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκῆσα, ἐκέτευσεν σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου Πίσεως, ταῖς διπλόαις ἀνατρέψαντες οἱ Ἀλιεῖς, ἐκ βυθῶν ματαιότητος εἴλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῷ ναῷ ἐσῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐξάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπιθράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θρώων ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην,
» ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Φῶς πεφυκότες τοῦ Κόσμου φωτιστικαῖς, Θεηγόροι λάμπετε, καταυγάζετε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτός, καὶ ὀμίχλης πειρασμῶν, Θεομακάριστοι.

Αρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί· τοῦ αἵρος ἀρχοντας διὸ, ἐτροπώσασθε, πιστοὺς ἐκλυτρωσάμενοι.

Εκ τοῦ πυρός τοῦ αὐλοῦ ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλῶδη μου Σοφοί, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς καθοδηγοῦντές με. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυριακῆς σε Ἀγνῆς, κατοικτεῖρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς:

Ἐκτον μέλισμα Νικόλαε προσδέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ.

Εν οὐρανοῖς κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφέ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει συμφώνως ἀ-

νυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονηρὰν διασκέδασον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τῆς πλάνου κακίας νῦν ἐνίσχυσον, τοὺς τῇ σκέπη σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ Νικόλαε, πιστεὶ προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' ἀοράτων τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας, περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, ταῖς τοῦ Κυρίου ὁδοῖς.

Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων Πατρί, ὁ συναΐδιος Υἱός, ἐπ' ἐσχάτων βουλευθεὶς κατώκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικῶδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δὲ ὑμῶν, τοὺς ἀνδρώπους ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Εν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, παῖαν ἔξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τῆς σοῦ βοῆς: Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἵ κτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινὰ, ἰάσασθε ἰατροί, πεφυκότες ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ημαρτηκότα με Χριστέ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σε κυριακῆς, ἐπιστρέψας ὡς Θεός, ἐλέησον, καὶ πυρός, αἰωνίου Σωτὴρ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν τῇ στερόρει τῆς πίστεώς σου.

Νίκη σαφῶς, κατὰ τῶν ψυχοφθόρων, παθῶν, Νικόλαε παμμακάρε πέλεις· ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Μέλῃ σαρκὸς, νεκρώσας ἐγκρατεῖα, πρὸς τὴν ζωὴν, μετέβης τὴν ἀγῆρω· ἦν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι Σοφέ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Επισκοπῶν, ἡμᾶς ἐξ οὐρανίου, περισπῆς, μὴ παύσῃ ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα, τὰ τῷ βίῳ δυσχερῇ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν, Ἀγνή ἀμαρτημάτων, τὸν Λυτρω-
τὴν, δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμόν
Ἀ᾿χραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεὶ, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις σκεδαΐζουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» **Σ**επτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραΐζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Λιμένες εὐδιοι, λιμένες ἀκλυστοι, γαληνόν με
πρὸς ὄρμον ἀληθινῆς, μετανοίας σώσατε,
ἀμαρτημάτων χαλεπῶν, τρικυμῖα χειμαζόμενον.
Ψυχὴ μου στέναξον, ψυχὴ μου δάκρυσον·
ταπεινὴ μου καρδία τῷ Ἀγαθῷ, ὀλίκῳς
κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογός, καὶ κολάσεως λυτρώσεται.

Σωτῆρα Κύριον, σωτῆρες πέλοντες, τῶν βρο-
τῶν δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς, σῶσθι ὡς φι-
λάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάρι-
στοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄμωμε, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίαν ποιή-
σον, ὅπως ῥυσθῆναι δεινῶν, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ιάτρευσον Ἄγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ
πλάνου, ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων,
τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόαντα, τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ
Θεράπον· ὅθεν πίστει ἱκετεύω σε, τοῦ
καὶ μου, κακίστα ἰνδαλματα μείωσον.

Μυρίπνοος γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις Θεό-
φρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας, τὴν
καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆ-
τορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, πάσης
βλάβης, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοηθία.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Θεῷ φέγγεισθι Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Οδὸν τὴν φέρουσιν εἰς ζωὴν, διὰ στενωπά-
της αἰγῶγης, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλί-

ψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς ὁδεύσαντες,
ταῖς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε.

Λύχνοι τῆς Θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθε ἐκ
σκοτόντων με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρό-
τητος, καὶ πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ
ζάλης καὶ κινδύνων, Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Τόμοι τοῦ Λόγου Θεοειδεῖς, βίβλω με γραφῇ-
ναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε Ἀπόστολοι, τῶν
ἀμαρτιῶν με τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνύντες γραμ-
ματεῖον ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Η σωτηρία μου καὶ ἐλπίς, σῶσόν με ἐλπί-
ζοντα εἰς σέ, πάντων ἐλπίς ἀκαταίσχυν-
τε, πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν
Θείων Μαθητῶν τε, μόνη Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Νυσαγμῷ ἀμελείας κρατήμενον, πρόθυμόν με
ἀπέργασαι, ἱεραῖς μεσιτείαις σε Νικόλαε.
Ιῆσθ τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε,
αἰωνίου κολάσεως με ῥύσασθαι.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διάσωσον, καὶ Δαι-
μόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε πρεσ-
βείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ο τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν μή-
τραν κατώκησε Θεοτόκε· ὃν αἵτησαι
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ως πλάκες Θεόγραφοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος
σαφῶς, νομοθεσίας Ἐνδοξοι, ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς· δι' ὧν τὸν ἐν γράμματι,
κατηργήσατε νόμον, Κόσμον σώσαντες.

Ψυχὴ ἀμαρτάνουσα, συνηθεία τε κακῇ, φρε-
νοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπί-
στρεψον, καὶ Θεῷ, οἰκτίρμονι βόησον· Διὰ τῶν
Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς ἐν τῇ φρικτῇ,
καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν
προβάτων σε προσευχαῖς, τῶν Θείων Κηρύκων
σου, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων Ἀμνὸς ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε, Ἀσωμάτων λειτουργῶν,
Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε· ἐκδυσωπεῖ σε δῆ-
μος τῶν Μαθητῶν· διὰ τῆς Τεκνύσεως σε, τῷ
λαῷ σου παρὰσχου τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῷ κήτει καταποθείς.

Ααμπτήρ' σε νοητὸν, ἔχουσα ἡ Κτίσις Νικολάε, φωτίζεται ἀκτίσι, τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Ανύσακτε πρεσβευτὰ, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικολάε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ῥαθυμίας με ἀπάλλαξον.

Ερρύσω πάλαι Σοφὲ, μέλλοντας ἀδίκως τε θνήξασθαι· ὡσαύτως ἔν με ῥῦσαι, συμβαινόντων παραπτώσεων. Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη ἀγνή, Κεχαριτωμένη βοήθει μοι, αἰεὶ χειμαζομένῳ, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου ἀνελκύσαντες, βυθῷ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε, τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι μέλποντες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ φανέντι ὕλη σώματος Ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε, φωτοδότοις λάμπεσιν αὐτοῦ· διό με φωτίσατε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν ἐκδυσωπήσατε, εἰς ὅρη με πλανώμενον, παραβάσεως, ἐκζητῆσαι θεῖοι Μαθηταί, καὶ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὃν ἐκύησας, καθικέτευε, λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων.

Ρώμη τοῦ Θεοῦ Παμμάκαρ, αἰρετιζόντων σίφος, κατεπάτησας, καὶ τῆς τῶν ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ο ἐποφθεῖς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στήριξον Πάτερ εὐχαῖς σε τοὺς σὲ προσκαλουμένους εἰς βοήθειαν, κατευνάζων δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἁγία Θεοτόκε τῆς δουλείας με, τῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἁρότρῳ τοῦ λόγου, ἐγκατασπείραντες, δόγμα τὸ σεπτὸν, σάχυν ἐκατοσεύοντα, τοὺς διασωθέντας, ἐδρέψασθε Θεόπται.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἐπικαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μῆ, θεῖοι γεωργοί, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας, καρποφορήσω στάχυν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον δικαίοις πρέποντα, ἀγρυπνοὶ ἡμῶν, πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ πυρὸς τῷ ἀσβέσου ῥῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ, χωρησάσης ἀρρήτως σε, Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ ὁσιοὶ σου Παῖδες.

Εν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης, ἀναδραμῶν ὥσπερ γνώριμος, πάσῃ τῇ Οἰκῇ τῇ θαυματουργίαις, Θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικολάε.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας, τῆς σὲ τιμῶντας Νικολάε· κατακοίμησον τὴν κακίαν ἐχθραινόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαίνόντων Νικολάε.

Ο πάσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου, σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωὴν μῆ, θεόφρον Ἱεράρχα Νικολάε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς ἀρχὴ ἀπεξεῖρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι σε μόνην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄνανδρον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολ-
» μαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος

» σαρκαρνωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ
θνητὸν ἐνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς
τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀ-
θέου πλάνης, ἡλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε
αἰεὶ θεῖοι Ἀπόστολοι.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν
τοῦ σώματος παικίλων Ἀπόστολοι, τῆς
σαρκὸς μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξα-
σθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νεκρωμέ-
νην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Οὁδὸς γενοῦμαι καθοδηγῆσά με, πρὸς ἀπλα-
γὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου Φιλάνθρωπε, ἀ-
μαρτίας πεσάντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανω-
μένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ ταῖς ὁδοῦς ταῖς πο-
νηραῖς καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξου-
σιῶν Δυναμείς, καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες,
Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι Χριστέ, δῆ-
μος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, μόνη
δυσωπαῦσι Βασιλεῦ· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦ τὸ Χαῖρε.

Γερέων, καλλονῇ, θαυμαμάτων βρύσις, ἐκδυσώ-
πει Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀμαρτημάτων,
εὐρεῖν ἡμᾶς ἄφεςιν.

Ὡσπερ παῖλαι, τῆς δεσμώτας ἐλυτρώσω, τῇ
θανάτου, ἡμᾶς οὕτω λύτρωσαι, πειρατη-
ρίων, τοῦ βίου Νικόλαε.

Σὺ ἐν Μύραις, τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα
βρύεις πάντα Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν,
τῶν παθῶν διώκοντα.

Η τοῦ Κτίστου, παρουσία ἐπὶ θύραις· μὴ
ἀμέλει ψυχὴ, ἀλλὰ βόησον· Ταῖς Νικο-
λάου, Χριστέ εὐχαῖς σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας,
μὴ βλεπούσας Πανύμνητε φώτισαν, ἵνα
ὑμνωῶ σε, διὰ σοῦ σωζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χει-
μαζόμενοι ἀνεβόων· Διδάσκαλε σῶσον ἡ-
μᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν·
Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν
τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, πο-

τὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων·
καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἡ-
ρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου
κόλπον ἐφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν
ἄχρονον Υἱόν σου· ὣν ταῖς πρεσβείαις, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Τοὺς Ἀγίους ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἀγίας ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε,
πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν
στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰ-
τοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεο-
μήτορ σεμνή, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με,
ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ Κό-
σμῳ τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμένοι,
Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ὡς ἀκτῖνες, μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς τὸν
Κόσμον, Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, ἀνθρώπων
γένος, πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλῶντες, θείαν
δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσιν, παρὰ Κυρίου,
ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν πισοὶ Τριάδα, προσ-
κυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν· Τῶν Ἀ-
ποστόλων, λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε
Πατρὶ τὸν Συνάνταρον, αὐτὸν δυσώπει,
σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

=====

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλάνθρωπε, Θεέ μου πολυέλεε,
καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπήνεγκας σφαγὴν,

καὶ νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένους·
δοξολογοῦμέν σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μα-
κρόθυμε, καὶ ὀνειδῆ, θέλων πάντας ἐκ
χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζω-
δότης, καὶ πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ανῆλθες ὁ Ποιμὴν ἐν σταυρῷ, καὶ ἔτεινας
ταῖς χεῖρας βῶν· Δεῦτε πρὸς με, καὶ φω-
τίσθητε βροτοί, οἱ πλάνη σκοτισθέντες· ἐγὼ
γὰρ φῶς ὑπάρχω. Δόξα σοι μόνε φωτοπάροχε.

Ἑτέρα τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Κατακαμπομένην δυσφορωτάτῳ, βάρει τὴν
ψυχὴν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, καὶ κα-
τασυγκύπτυσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε· σὺ γὰρ
τὸν τοὺς κατερράγμένους, ἀνορθοῦντα Σωτῆρα,
ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως, μητρικῇ παρρησίᾳ·
καὶ διάρρηξον σῇ μεσιτείᾳ, τῆς ἁμαρτίας τὸ
χειρόγραφον δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν κατεγνωσμένον ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἐ-
σπιλωμένον ταῖς ἀνομίαις, τὸν καταφρο-
νῆσαντα, Θεοῦ τῶν προσταγμάτων, ἴδε καὶ μὴ
με ἀπορρίψης, ἀπὸ τῆς σου προσώπου· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις Θεοτόκε, ἐλπίς μου καὶ προστάτις·
διὸ πρόσχες μου ταῖς ἱκεσίαις, ἀπὸ πάσης με
κηλίδος καθάρισον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ανοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας· δός μοι
Παναγία πηγὴν δακρύων, παράσχου κα-
ταίνυξιν, καὶ σώφρονα καρδίαν· σὲ γὰρ βε-
βαίαν προσασίαν, ἐπιγράφεται μόνην· πᾶσαν
ἐπὶ σὲ προσδοκίαν, τὴν ἐμὴν ἀναφέρω· μὴ ἀ-
πώσῃ με κατησχιμμένον, ἀλλὰ προσδέχῃ, καὶ
διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορῶσά σε ἡ Πάναγνος, ἐν ξύλῳ καθηλέμε-
νον, ἀνεβόα· ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ, τί τὸ
παραδοξόν σου, καὶ ἀνοίσμα τὸ ξένον, ὃ ὑπο-
μένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις,
ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πε-
ποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν
ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σου Κύριε, Παραδείσον ἡνοιξε,
τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς
λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν
ἡμῶν ὑμῆμεν· ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε,
οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου·
ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίσατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυ-
ρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν παρθένῳ Μα-
θητῇ, καὶ κλαίῃσα ἐβόα· Οἴμοι πῶς πάσχεις
πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον·
ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτη-
ρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευ-
θερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μό-
νε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ σταυροῦ
σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανά-
του Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέ-
λυσε τρόμῳ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε,
καὶ δοξολογῶμέν σε, Υἱέ Θεῶ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Η μόνη ἄμωμος ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθένε,
τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα
ὀρῶσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, ἐ-
κραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσιν πικροῖς· Υἱέ μου
ἀνεξίκηκε, ὑμνῷ σου τὴν φρικτὴν πᾶσαν οἰ-
κονομίαν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἑτέρα.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν
ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τὴν
ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥά-
βδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ
οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσ-
ήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευ-
θερώσῃς τῆς θηλείας τῇ ἐχθρῇ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ τοῦ ἀνεν πάθους ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ
νοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρρόῃσα
μητρικῶς· Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁ-

ρᾶν, πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Σταυρὲ Δαιμόνων ὀλετῆρ, ἱατρὲ τῶν νοσούντων, ἰσχύς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν, Βασιλέων τὸ νῆκος, τὸ καύχημα τῶν Ὀρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ σήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τῆ Χριστοῦ γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ φρουρὸς, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σθέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτὴρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον με, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προσασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τῆ Δεσπότης. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσσωμεν; Ἐνδόξως γὰρ
» δεδοξασται. Τροπάρια.

Πάθει σου τιμῶ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέσειλας, καὶ ἀπεικάθηρας, ρύπῃς κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό σε δοξάζομεν, σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Θῆρας αἰμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξιέπαινος, Μαρτύρων ἐνστασις· πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέῃ χάριτος· καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθεΐας ἔπαυσε.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης ἀποξηράναντες, ὀμβροὺς ἰάσεων, ἐποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀληθείας Μάρτυρες· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὡραῖον ἐν κἀλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατα-

νοῦσά σε Κόρη, τῶν πιζῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἧ ἡ ἀκροστιχίς:

κατὰ Ἀλφάβητον. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αῖχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία ἐνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνηταίς σε ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον, ὧδὴν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομήτορ, τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ, ἐδείχθης Δέσποινα, ὃν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· διό σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τῆ θανάτου καταδεδίκαται, τῇ τῆς Προμήτορος, ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἀγνή τὴν ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ
» συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε,
» κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος, συνησκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παρραδείσῳ πάλαι, τρώσας Ἀδάμ κακῆργος, καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὖρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἱάσιν.

Μαρτυρικόν.

Οὔτε χορὸς Ἀγγέλων, εῷρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἐνυλοὶ, αὐλοὺς ἔτρεπον, νίκης στέφος νομιζόμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχυῖ μόνου, τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δὼ με δελεᾶσας, θείως εἰς ἔχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδέμ Θεομήτορ, εἰς γῆν ἐρπύσας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς αἰκτεί-

ρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν ἀνέπλασεν.

Ελύθη τῆς κατάρας, τῆς ἐκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεῖς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Ζωῆς ὥραθης πύλη, Προφήτῃ πρὶν Ἰεζεκιήλ Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἀγνή τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὑψιστος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προο-
» ρῶν Ἀββακοῦμ, ἐξεσηκῶς ἐβόα: Σὺ δυ-
» ναστὼν διέκοψας, κράτος Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς
» ἐν Ἀδῇ, ὡς παντοδύναμος. Τροπάρια.

Εκτεταμένης χειρὸς Κύριε, τὴν ὁρμὴν ἀναι-
ρῶν, πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ τέθυσαι, σῶσαι βουληθεῖς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποσάξεις, δεσμώταις ἄφεσιν.

Παθεῖν ἡνέσχου Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσης ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας· χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι, θείον γλυκασμόν· ἐνεκρώθης ζωὴν μοι, παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λο-
γικῇ, προσφέροντες τὴν φλόγα, παρανο-
μούντων ἐσθεςαν, καὶ φωτισκαί, οἱ Χριστὲ Ἀ-
θλοφόροι, λαμπάδες ὥφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἑαυτοὺς, χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπα-
σαν ἐχώρησαν, βάσανον στερόν, καὶ νικήσαν-
τες, δόξῃ, ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέ-
πω σε νῦν, πάθει προσομιλοῦντα; πῶς
φέρεις τῆτο ἔκραζεν, ἀναρχε Υἱέ, ἡ Παρθένος;
δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η ἐκλεκτὴ τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γε-
νεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμ-
ψασα, Ἀχραντε σεμνή, τῆς σὲ ὑμνολογοῦντας,
αἴγλη σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου
σεμνὴ αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν
λυτρούμενον, πάντας ἐκ δεινῶν, τῆς ὑμνοῦντάς
σε, Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Ιερουργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε ἀγνή,
ἡ τῶν Ἀγίων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ
σύστημα, πόθῳ σε ὑμνεῖ· ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλλάμ-
ψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαν-
» τα Λόγε Θεοῦ: Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
» Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς ὁρᾶσαι, ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας
τὸν Ἀδὴν, τῷ πάθει τῆς σαρκὸς σου, καὶ
εἶδος Χριστέ, οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρεμάμενος,
καλλωπίσαι με θέλων ὡς φιλάνθρωπος.

Αδὰμ τοῦ πρώτου, ἐξηλῶσαι θέλων, ἐμπα-
θεῖς διαθέσεις, τοῖς ἡλοῖς προσηλοῦσαι,
καὶ λόγῃ τρωθεῖς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν
κωλύεις Χριστέ, μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς
δούλοις σου.

Μαρτυρικά.

Ιχνηλατοῦντες πάθη, τοῦ Δεσπότη, οἱ χοροὶ
τῶν Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ
χεῖρας ὁμοῦ, ἀφαιρῶνται καὶ πόδας, πρὸς τρί-
βον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐνθέως εὐθυνοῦμενοι.

Ναὶ τελείῳ, νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαιρόμενον
θράσει, καθεῖλετε τελείως, ταπεινωθέν-
τες, ἐν μιμῇσι τοῦ πάντας ὑψώσαντος, ταπει-
νώσει καρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ ρίζης Κόρη, Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς
ἄνθος προφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ Κό-
σμου, παραφυάδας, ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τῷ
Σταυρῷ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακώβ πρὸς
ὑψος ἐπηρμένη, τοῦ σοῦ Θεονύμφευτε ὑ-
πέφηνε τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· διὰ σοῦ
γὰρ Θεὸς ἡμῖν ὠμίλησε συγκαταβάσει τῇ θείᾳ,
καὶ πρὸς ζωὴν πάλιν ἐπανήγαγε.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης
Θεοκυῆτορ, θυμηδίας ἐμπλεοὶ γεγονάμεν,
εὐφροσύνην πᾶσι κυήσασα, καὶ παγκόσμιον
χαρμονὴν· διὸ Πανύμνητε τοὺς σοὺς ὑμνολό-
γους, κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον.

Μυσαγωγούμενος τὴν σὴν, θεοπτικῶς ὁ Μωϋ-
σῆς εἰκόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλε-
κτον, τῷ πυρὶ Παρθένε πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ
ὁ Πλαστουργός, οἰκήσας ἐκ ἐφλεξέ σε τὴν ἀνωτέ-
ραν, ἀπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' ἐκ κατεσχέθη, σέρνοις κη-
» τῶις Ἰωνᾶς· σὺ γὰρ τὸν τύπον φέρων,

» τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ Σα-
 » λάμου τοῦ Σηρὸς ἀνέθορε· προσεφώνει δὲ τῇ
 » κουστωδίᾳ: Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
 » ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Εὐαλλάπτων, χεῖρας προετύπη, πάλαι Σταυ-
 ρὸν ὁ Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας·
 ὅθεν Ὑψιζε ἐν τέτρω βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι
 λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐ-
 λογίαν, τοῖς εὐλογοῦσί σε μόνε Εὐλογητέ, καὶ
 Δημιουργέ καὶ Ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋ-
 σῆς ἀνυψοῖ, χαλκῶν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαι-
 ρούμενον τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλου δῆγμα-
 τος τῶν ὀφεινῶν· καὶ γὰρ Δέσποτα σοῦ σταυ-
 ρωθέντος, βλάβης τῇ ὀφεινῶν ἅπαντες οἱ πιστοί,
 τοῦ Θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικά.

Ωσπερ ἄλλου, πάσχοντος οἱ Θεῖοι, πάλαι
 καὶ σεπτοὶ Ἀθληταί, διέκριντο ἀθλοῦν-
 τες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίους
 καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χρι-
 στέ οἰκτίρμον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λύτρωσαι
 πειρασμῶν, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάρρους, ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ρεί-
 θροισ αἱμάτων οἱ σεπτοί, καὶ Θεῖοι Ἀ-
 δολοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς Θεογνωσίας, βλύ-
 ζουσαι ὕδωρ ὄντως ἀνεδείχθησαν. Ταῖς εὐχαῖς
 αὐτῶν Σωτὴρ τῇ Κόσμῃ, ὁμβρισὼν ἄφεςιν ἅπα-
 σι καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα, πρῶτον καὶ Δεσπότην, ξύλω
 ὀρώσα ἡ Ἀμνὰς, ἐναπηρωρημένον, Σηνη-
 δοῦσα μητρικῶς ἐβόα: Τί τοῦτο Τέκνον τὸ
 καινὸν μυστήριον; πῶς ἀθάνατος τὸ κατ' οὐ-
 σίαν, ὑπάρχων θάνατον δέδεξαι, τοὺς βροτῆς,
 θέλων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νομικοί σε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προρρή-
 σεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλουν, τε-
 ξομένην τὸν τοῦ Κόσμου ρύστην, καὶ εὐεργέτην
 ἀπάσης τῆς Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυ-
 τρόπως, εὐεργετήσαντα τῆς πίσει τε καὶ σιτοῦ,
 Δέσποινα ἀγνή, δοξολογοῦντάς σε.

Ξενωθέντας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωπο-
 κτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάστους,
 τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου μόνη, Θεογεννητορ
 αὐτῆς ἐπανήγαγες, πρὸς Παραδείσον ἀποτεκῆ-
 σα, Σωτῆρα Κύριον γαύρωσιν καὶ ταφὴν, θεία
 ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ο βουλήσει, θεία καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ
 ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συνησά-
 μενος Ἀγνή προῆλθεν, ἐκ σῆς νηδύος καὶ Θεὸς
 καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἁ-
 γνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας λάμψεσι θείαις,
 Δέσποινα ἀγνή φαιδρῶς κατηύγαγεν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
 νος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν
 τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτη-
 ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: Λυτρωτὰ ὁ
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Οτε σταυρῶ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε,
 θεωρῆσα ἔφριξεν ἡ γῆ, ἥλιος τὸ φῶς τὸ
 ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελω-
 δῶντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Υβριν ὑπέστης, καλάμῳ Σῶτερ τυπτόμενος,
 καὶ ἀκάνθαις οἷα Βασιλεὺς, βυλήσει Χρι-
 στέ ὁ Θεός σεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
 μελωδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε πᾶσαν, τῇ Διαβολῇ Πανεύφημοι,
 τὴν ἀπάτην λύοντες σαφῶς· φέρετε ποι-
 νὰς καὶ θάνατον ἄδικον, ζωὴν ποιοῦντες τὴν ἄνω
 καὶ βοῶντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εστητε μέσον, φλογός πανεύφημοι Μάρτυ-
 ρες τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς, καὶ
 τῷ δροσισμῷ τῆς ἐνθέου χάριτος, μὴ φλογι-
 σθέντες, βοᾶτε μελωδούντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός,
 εὐλογητός εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε,
 καὶ ὀρώσα ἄναρχε Υἱέ, λύπη τὴν ψυχὴν
 νῦν καταβαπτίζομαι· θνήσκεις παρέχων ζωὴν
 τοῖς μελωδῶσι: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πεποιικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον,
 Θεομήτορ κόσμον εὐπρεπῇ, ἔξεργεν ὁ σὸς
 Υἱός τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ
 βοώντων: Ὁ καρπός σε Ἀγνή εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μέσῳ, τῶν ἀκανθῶν εὐρῶν Ἀχραν-
 τε, ὁ Δεσπότης ἐπλησεν ἡμᾶς, ὁσμάς σε
 τερπναῖς χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκβοῶν-
 τας αὐτῷ ἐν κατανύξει: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
 λογητός εἶ.

Σύμβολα πάντες, Θεῖοι Προφῆται θεώμενοι,
 τῇ σοῦ θείᾳ τίκτῃ εὐκλεῶς, ἐβόων Ἀγνή:
 Ὁ Θεός ἐλεύσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ σῶσαι
 τῆς βοῶντας: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ε"κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς
» λογίζεται, ὃ ἐν ὑψίσταις οἰκῶν, καὶ τάφῳ
» σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,
» Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον Χριστέ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ
πάθους τοῦ σταυροῦ, πηγὰς μοι προχέων
ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευ-
ρᾶς θανατωθέντι· ὑμνῶ σε ἀναμέλπων· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οὔτε σε ἄνομος λαὸς, μέσον κατέκρινε, σταυ-
ρωθῆναι Ἰησοῦ, ἀνόμων, ζωοδότα Κύριε,
διδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος ἀπε-
φάνθη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες
πάθεσι, πάθους σεπτοῦ κοινωνοί, βοῶντες ἐ-
δείχθητε ἐμφρόνως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱε-
ρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οὕτως οὐ σαρκικά ὑμῶν, τὰ ὅπλα Μάρτυ-
ρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπίς δέ,
πίστις καὶ ἀλήθεια· δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγ-
γέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δε-
σπότη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψίσε ἀναρχε Υἱέ, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ
ὄνειδη καὶ σταυρόν, καλαίμῳ παικτικῶς
τυπτόμενος, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· δοξάζω τὴν σὴν
μακροθυμίαν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀ-
νυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιὴλ, σὺ προτεθέασαι, ἀ-
λατόμητον ὅρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη λίθος
τέτμηται, Χριστὸς ὁ μόνος Θεός, Παρθένη ἄνευ
χειρὸς ἀνθρώπου· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς
ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υμνοῖς τὸν Τόκον σου Ἀγνή, αἰεὶ δοξάζουσιν,
οἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί· καὶ σέ δέ Κόρη
αἰετάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομή-
τορα ἀνυμνοῦσιν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς

ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Φέγγες σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σέ φρο-
νοῦντας νῦν, Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φω-
ταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἀγνή· φω-
τὸς γὰρ σκιην ὥφθης Παρθένη, τοῖς πίστει σοι
βοῶσι· Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐποδύρῃ με Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ,
» ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες
» Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι,
» καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τῆς
» ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Γίνα τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνηδόνῳ τοῦ ξύλου,
μόνε Σωτὴρ ὡς ἀγαθός, λυτρώσῃ τῆς φθο-
ρᾶς, σταυρωθῆναι σαρκὶ θανατωθῆναί τε, κα-
τεδέξω· ὑμνοῦμεν, ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν
εὐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ωπὼς ὑπέστης ὀδύνας, ἐν σταυρῷ ἠπλωμέ-
νος, τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν, ἐξαίρων
με Σωτὴρ! πῶς ἀκάνθας στεφθεῖς, πάσας ἐ-
καυσας τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας! πῶς ὄξος
πατισθεῖς, εὐφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας!

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἰρκταῖς ὁμι-
λοῦντες, καὶ μεληδὸν οἱ Ἀθληταί, τεμνό-
μενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπηνῶς κατατεινόμε-
νοι, καὶ βορὰ ταῖς θηρίοις διδόμενοι, Χριστὸν,
τὸν ἀπάντων Δεσπότην αὐτὸν ἐξηρνήσασθε.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, πλειότερως ἐκλάμπει,
τῶν Ἀθλητῶν ἡ παμφαῆς, καὶ εὐσημος
μνήμη, καὶ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ
διώκει τὸ σκότος, παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ
Δαιμόνων σπεδαίνει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς
βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυ-
σάμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέ-
σπιννα· καὶ ὁρᾶς ἐπὶ ξύλου, ὑψούμενον σταυ-
ροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης,
ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, πρόξενος Ἀγνή,
τὸν Σωτῆρα πάντων κυοφορήσασα, τὸν τῆς γῆς
ἐκ προσώπου, πᾶν δάκρυον σαφῶς, ἀφελόντα,
καὶ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαυὶδ σὺς προπάτωρ, κιβωτὸν σε
προέφη συμβολικῶς, καὶ θείου, μάννα

χρυσήν, σταμόνον Μωσῆς ὁ Θεόπτης· καὶ γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις πατρώοις, ὑπάρχοντα αἰεὶ, Θεοτόκε· διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως πέλεις, τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἀπάντων, ἐκύησας σαρκί· διό σε προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρόν, διὰ σὲ σωτηρίας τυχεῖν ἐλπίζοντες.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατὰβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οὐ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες ταῖς αὐτῇ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήρηται, καὶ καταπεπάζεται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγαλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν ταῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησαν ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἀγνή Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Υφαπλώσας, ταῖς παλαίμας ἐπὶ ξύλῳ, ἡγκαλίσσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦντά σε, τὴν εὐσπλαγχνίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης, ἐκυσίως ἐπὶ ξύλῳ, καὶ τὰ κέντρα Χριστέ τοῦ αἰλάστορος, τῇ σῇ δυνάμει, τελείως ἐξήλειψας. Μαρτυρικόν.

Ταῖς βασάνοις, ἐντρυφῶντες Ἀθλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἀπαύστως δεόμενοι. Δόξα.

Απὸ πάσης, ἐξελοῦ ἡμᾶς βασάνη, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ σύνθρονον, Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τοὺς δούλους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορώσα, σὲ σταυρῷ ἐφηπλωμένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔστενεν· ἥς ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ρῦσαί με γεέννης ἀποκειμένης, ἐξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιοτάτε, τὸν κατακεκριμένον, δείξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε· τρέμω ὁ τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλῆθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμέ μὴ κλαύσῃ τὸν παραβάντα, ἐντολήν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν; τὸν Ἄδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; βρώσις γλυκεῖά μοι φανείσα, εἰς χολὴν μετετράπη· ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τῆς ἐν πίστει κεκοιμημένους, τάξον ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἐνθα τὸ φῶς τοῦ σὲ προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφή καὶ χαρμὸς, καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδὼν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά, αὐτόμελα.

Οὐ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν ἑρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οὐ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ ἑρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ταῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μοναγενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράδως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτευσεν, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Αρχήμοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλασθεγόν σε γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ζῶν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Αῆλος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὄφιν ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενὴ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνύσεως σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

XX

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰνίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν Τυράννης καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογία Χριστῷ. Ὁ ἐκσχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπῆμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτὴν εὐλογημένην καλέσας σε Μητέρα, ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λαίμ-

ψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ἔτερα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,

καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Ἀγίων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγαλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ηκραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριάμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε αὐτὸν, ὡς Μητέρα οὖσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείαις Ἀσκηταῖς σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ ἀκροσυχίς· Λόγοις γεραίρω τῆς ἐρασᾶς τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Οαἰσθητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα· Κύριε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται. Τροπάρια.

Λελαμπρυσμένῳ νοῖ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενομένοι, σοφῶς μετέβησαν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορὸς, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀτραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὐὰν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεκρώσιμον.

Οἀπὸ γῆς καταρχαίς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Γερωτέρα Ἀγνή, τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἀνεδείχθης τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ: Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἐπλάσας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, καταρχαίς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐὰν τοπρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σὰρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, Ἀγνή διέλυσε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ σερόρᾳ, τῆς Πίσεώς σου πέτρα; τὸν
» λογισμόν, ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στε-
» ρέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυ-
» γὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες· καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους πανταίους ἐν χάριτι.

Γνώμη στερόρᾳ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ ποθητὰ, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα δρεμματα.

Εθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθὼν, χορὰς ὁ τῶν Ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωὴν, τὴν δι' αἰῶνας ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι πυρὸς, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων Ἀγαθὲ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Αὶ τὸν Χριστὸν, παθήσασαι γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτὸν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε

Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, περιστάσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἠθλήσαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες ζωοδότα, καὶ σεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας εὖρες καὶ διέσωσας.

Ρεόντων ἄστατον φορὰν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιοῦσας πίσει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφο-
» βήτην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Γστάμενοι ἔβλεπον, τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων, Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Ρημάτων λαμπρότητας, οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τῆς ἀνθρώπου, σκότους τῶν αἰρέσεων ἔσωσαν.

Ως ἄνθρακες ὥφθησαν, τῇ πρὸς τὸ θεῖον θερμῇ συνέσει, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες, τὰ ὑλῶδη, Ὅσοι μεγαλῶς δοξάζονται.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων τε Κύριε, καὶ τῶν θανόντων ἐξουσιάζων, οὓς μετέστησας ἀνάπαυσον, μετὰ πάντων, εὐαρεστησάντων σοι Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος Ἀχραντε, ἐκ σὲ ἀρρήτως σὰρκα φορέσας, τῶν Γυναικῶν τὸν καταλογον, ἐν ἀνδρείᾳ, διηγωνισμένοι προσηγάτο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας μεῖζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χαρείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἔνθα Χριστέ, τῶν

εὐφραينوμένων ἐστίν, ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαῶς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὸ φῶς ἀνατελλὼν τῷ Κόσμῳ Χριστέ,
» φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός
» σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἱμάτιον Ἀθληταί, τὸν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις τιμήσωμεν, Ἱεράρχας θεόφρονas, καὶ Ὅσιους Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Εκ περάτων τοῦ σύμπαντος Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκράγατε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη ἡμᾶς πάσης φάνηθι, τοῦ ἐχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωπῆσα Χριστὸν τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Δέσποτα, τῆς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σε, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο μόνος φύσει ζωποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ κῆτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας
» κραυγάζω σοι, Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Αιμάτων θείαις ῥοαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, πιστῶν δὲ ταῖς καρδίαις, Ἀθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες ἑαυτοὺς, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάσιν Ὅσιοι, σοφοὶ σὺν Ἱεράρχαις, θείας δόξης ἡξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, καὶ σεπτῶν Γυναίων κατάλογος, καλῶς ἡγωνισμένος, καταχρέος μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον ὁ Θεός, τῶν προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σε, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου μεσιτεία σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τοῦ βίβη τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σοῦ δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, παιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων· τῆς δόξης σου τοὺς πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβαίντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν Κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, τῆς σθέσαντας τὴν φλόγα, ὄμβροισ ἀιμάτων, τῆς δεινῆς ἀθείας, μελωδικῶς τιμήσωμεν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἵρέσεων χειμῶνα, διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Υπομονὴ ἐν πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ἐπλουτήσατε, Ἀσκηταί καὶ τὰ θράση, τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον.

Λειμῶνας τῆς τῆς τρυφῆς σου, κληρώσασθαι, ἐν πίσει, καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο σέ τὴν παρθένον δείξας, ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἀγίων σοι, Γυναικῶν τὰς χορείας, ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Δροσοβόλον μέν.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζεσι σφαγὴν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίσει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνῶντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ Θεαρχικώτατε, τῆς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης Κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ
» Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
» ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκίζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν, τῆς ἄνω Βασιλείας κατήντησαν.

Οἱ ὅσιοι καὶ πάνσοφοι Ἱεράρχαι, ἀναφανέντες ὡς ἥλιος, φωταγωγοῦσι τὴν Οἰκουμένην διδασκαλίᾳ ἀκτίσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Υμνήσωμεν Γυναικῶν τὰς φιλοθέας, καὶ τοὺς ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, δελεύσαντας τῷ Κτίστῃ, καὶ πρεσβευτὰς γενομένους, πρὸς τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Νεκρώσιμον.

Υμνήσωμεν Δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν

κατανύξει: Τούτων Λόγε πρεσβείαις, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο λην σε τὴν πλησίον Θεοῦ Παρθένε, χορὸς Γυναικῶν ἠγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἀχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγαῖζοντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιεσὲς, καὶ πρὸς σέ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σέ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάρισε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς, γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ Χαῖρε, δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τε-
» κοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
» σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Γερεῖα, καθαρὰ προσενεχθέντες, τῷ Δεσπότη ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αὐτὸν αἰτεῖσθε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ποιμένες, ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ἱεράρχαι πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν, θείαν ἐσκηνώσατε.

Σὺν ἀγίοις, Ἱεράρχαις καὶ Προφήταις, καὶ Γυναικῶν χορῷ ἐναθλήσαντι, τοὺς τῶν Ὁσίων, χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Ης μετέσχον, εὐφροσύνης αἰδίδι, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας, τυχεῖν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγωγήσον Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου τὸ σκότος διώκουσα, τῆς ἀμαρτίας, Ἀγνή τὸ βαρύτερον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ελπίς Μαρτύρων χορὸς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν

μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως, ἀνάπαυσιν· ἥς τὲς μεταστάντας Ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξιώσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιών μακαριότητος.

Οὖν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἐνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς τούτους κατὰ ταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκωμεν, καὶ κιβωτόν καὶ πλάκα σέ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδωρήται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἐν Ἀλληλουῖα. Στιχηρὰ μαρτυρικά. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει· οἱ οὐρανοὶ ἀγαλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰμὴ τὲς Ἀγίους σε εἶχομεν πρεσβεύταῖς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβούμενοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἀγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβησθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν· Προφῆτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἐλευσίαν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσ-

βεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε· Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξιώσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμέ τὸν κατὰ κριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Νεκρώσιμα.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εἰχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος Πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκηνώτον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποιοῦμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσιν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκθεσίως, καὶ ζῶν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου πιστοῖς δέδωκας· ἐν ᾗ κατὰ ταξον, τοὺς νεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξαζώμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν· Τοὺς πιστοὺς δούλους σε, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων λαμπρότησι· θελητὴς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνη Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας Ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σέ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόνητος.

Ο Προφῆτας, Διδασκάλους καὶ Ὁσίους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλόνητε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος, ξέσεις καὶ ἀγρίους θῆρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἐνδοξοί, τῆς αἰδίου, ζωῆς ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πάντων, τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων, τὰ ξον Λόγε οὓς πίστει μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σὲ δοξάζωμεν.

Δόξα.

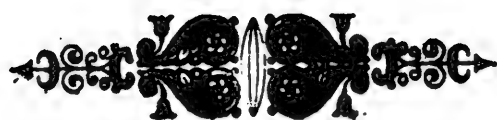
Παντοκράτορ, ἡ Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἡ μνημένη, ἐκ γῆς οὓς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ κατὰ τάξιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία, γενεαῖς ἐν πάσαις ὥφθης· τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως, ἐκύησας Ἀχραντε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἦχου.

Ἐκτος μελωδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
Τοῦ δευτέρου πῶς δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκύν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.
Ἦχος βαρὺς.

Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως, τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον μυστήριον Ἀμίαντε· Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἷτιον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοκας, ἐκ σὲ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως, ἀμεταβλήτου μεινάσης· συνδραμόντων γὰρ ἐκατέρων, αὐθυπάρκτως καὶ ὑπόστασιν ἐνικὴν, διπλοῦς τῇ φύσει προέρχεται ὁλος Θεός, καὶ ὁλος ἄνθρωπος, τὴν ἐπ' ἀμφοῖν ὁλότητα, ἐνεργητικοῖς ἰδιώμασιν ἐνδεικνύμενος· πεπονθὼς γὰρ ἐν σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθὴς διέμεινεν ὁ αὐτός· θεϊκῶς· ὥσπερ βροτὸς τεθνηκώς, ἀνεβίω ὡς Θεός· τριήμερος, τὸ κράτος τοῦ θανάτου κατελὼν, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. Αὐτὸν ὡς λυτρωτὴν, καὶ σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν, Θεομήτορ αἵτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν, τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῆς Θεοτόκου, προσόμοια.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Α'νατολὴ τῷ Ἠλίῳ, τῷ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν τῆς καὶ ἡμᾶς γενομένου φύσεως· ἀλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον Θεοτόκε πανύμνητε, ἀμετρήτων πταισμάτων ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ρ'άβδος ρίζης Παρθένε, τοῦ Ἰησοῦ σαφῶς ἐβλάστησας, τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης ἐκ ρίζης ἀφανίσαντα· ἀλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, ἀπαύστως ἰκέτευε ἐκρίζῶσαι Πανύμνητε, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Ἄδου ῥύσαι με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδὸν καὶ μοὶ καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρήσω πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· ὁδηγέ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρούρησον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ σὲ παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ἀφράδως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ ἄνθρωπος πρόσφατος· τὸ μὲν, ὢν αἰδῖος, τὸ δὲ, δι' ἡμᾶς γενόμενος· σῶζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ, ἐκατέρας φύσεως τὴν ιδιότητα, τὴν μὲν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δὲ, πιεσόμενος πάθεσιν· ὅθεν εἰς καὶ ὁ αὐτός, καὶ θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· ὃν ἰκέτευε, σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρὺς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Α'πόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικὴν· Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἔτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἑτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Κ ἂν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μὲ εἶ Θεός, καὶ ἐκ αἰσχύνομαι· ἐμασίχθης τὸν νῶτον, ἐκ ἀρνῆμαι· σαυρῶ προσηλώθης, καὶ ἐκρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μὲ. Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δ αὐτίκην προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιών τὴν οἰκίαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνύς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόανθρωπον.

Κ ατήλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστέ ὡς ἡβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ε ν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχυρί, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ ἦτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτος ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς κύσεως· ὅπου γὰρ βέλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθα σου ἐκτενῶς: πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Α νέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τῆ Ἄδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υ πὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλόανθρωπε.

Φ εβερός ὦφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνα-

τός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ πὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κ ατέλυσας τῷ σαυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ἀδῇ τὸν Παραδείσον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω ς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαυρίσμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκῆσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρό τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν ῥῦσα παρθένος.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Αἰνῶ, Τριάς, σέ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ἦχος βαρὺς. Ὡδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Α νοιζόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἰνεσίαν σου τρίψωτε, μία Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι ὠδὴν, φωτουργέ χαριστήριον.

Ι να τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, Πλαστουργέ κυριότητος.

Ν οὺς ὁ ἀναρχὸς Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συναναρχόν, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ω φθης ἐπὶ τῆς βάρτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν, δι' ἧς, τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ καταρχαῖς τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτῶμεν λύτρωσιν, ἀπειρο-

δύναμε Θεέ· μὴ οὖν παρίδης τοὺς πίστει, τοῦ
τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ρᾶδαμνος ὡφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης
ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν
τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦ-
το οἱ πιστοὶ, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν
Κυριότητα δοξάζομεν.

Ισοκλεῖ καὶ συμφυῇ, τὴν τρισυπόστατον φύ-
σιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρ-
χικὴν Τριάδα πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πι-
στοί, καὶ προσκυνῶντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημ-
μελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Αναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ
πάντα, Θεὸς Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλ-
θες σαφῶς, καὶ πᾶσιν ἐδείξας, τὴν Θεαρχίαν
τριλαμπῇ, καὶ ἐνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλ-
λάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ημαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἀγία τῆς δού-
λους σου· οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐ-
σπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταῖς κακωθείσας ψυχαῖς ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτίαις,
ἀγάθυνον πάντα γνε Θεοτόκε· καὶ λύτρωσαι
πταισμάτων, τῆς σέ ὑμνῶντας Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ καὶ
σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς
νῦν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ
παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου
τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦ-
μέν σε, φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου
τὴν δύναμιν.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἐν ἔρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων
τοῖς χοροῖς Μονὰς Τριάς, ἀμερίστως σε
μερίζομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων
πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκσταῖς, εἰς τὴν ἡ-
μῶν ἐσχατιὰν κατήλθες ἐκὼν, σαρκωθείς
ὁ Ὑπερούσιος· καὶ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν
θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ηἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆρας
καὶ Μονὰς ἐν βεληήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ
κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπην. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρ-
χίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτέ-
μεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθείς Θεὸς Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι
ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ομοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν,
τρισὶν ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλά-
κτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχού-
σαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος.

Δίς.

Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων,
αἰνεῖσι τρισήλιε Μοναρχία μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς,
ἐν πληνίοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων
μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Απορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου,
Πατρὸς, ἄλλος ἥλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς
Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ
προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέη-
σον οὓς ἐπλάσας Ἀθάνατε, καταφλέγου-
σα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρ-
δίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ
ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, κατα-
φλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζου
διανοίας τῶν αἰνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεο-
τόκε πανάμωμε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρῆσσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἕνα
σε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν
τρισὶ χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες: Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοῖκοις χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς ἑτάξουσιν
ὑμνοῖς, Τριάς ἀγία σε μέλομεν, ἐν μο-
νάδι οὐσίας, ἀναβοῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ινα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάνα-
γενε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τῆς
ἀνθρώπους θεώσας, οὕτω βοῶντας: Εὐλογημέ-
νος, Πάναγενε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία,
Κυριαρχία ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ τῷ σῷ, καταθελγό-
μενον, αἰεὶ φύλαξον ψάλλειν σοι: Πάντα τὰ ἔρ-

γα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξιώσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν, ὁρᾷν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς Μονάς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποιήσον αἴγλης, ἀγαθουργέ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ σαρκὸς πάθει Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς Θεαρχικόν, ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομήτορ ἄχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἔδειξε ψάλλουσιν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Μήτηρ Θεῶ καὶ Παρθένος.

Υψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως Σεραφίμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνωδοὺς σε, μοναδικῇ Τριάς ἀχώριστε· καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξιώσον.

Ισοσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος. ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὦφθη, καὶ θείας οὐσίας, κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος βαρύς.

Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγε-

λοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον, Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλες Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ε'πὶ τὸ μνήμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια,
ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σκῶν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ με Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρὰς δρέψεται, δράγματα αἰζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρῶν, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Εάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριούνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Τὸν Πεντηκοστὸν, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις
» Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ
» σοι, ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Αῶς σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνas τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνas, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὕας· ὡδίνas λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες σε πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Δύο πηγὰς ἡμῖν, ἐν σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίας παρέσχεν, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ Κόσμου σεσαρκωμένον τέτοκας· Χαῖρέ σοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Αβυσσον ἢ τεκῆσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθέने, ψυχὴν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμπει σου, ὅπως ὑμνήσω τῶν σῶν θαυμασιῶν σὺν πόθῳ τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ὥκτειρεν· ὅθεν ἀφράστως ἐνοῦται, Πάναγνε σαρκί, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθάρτη καὶ ἐπὶ κηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε· σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**καταρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυναμῶ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι,
» πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ μεπέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυναῖσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ εδείξας φῶς ἐν σκότει, πάλαι μοι κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς Ἀθὴν, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱκεσίαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ο ἐν σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεὸς, στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλῃμά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστάς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεὸς, στερεώσόν μου τὸν νῦν, εἰς τὸ θέλῃμά σου μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὐὰν ῥυσαμένη, Παρθενομήτορ Μαριὰμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεὸν σῶσαι τὴν ποιμνὴν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καταρχαὶς τοὺς οὐρανούς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θρώσας πόθῳ, δελεάσας ἔρριψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὐσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θουργεῖ, ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Παρθέने, Θεοτόκε πάντων ἡ χαρὰ· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσιν λύπην, τὴν τῆς ἀμαρτίας Θεογύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογεννητορ Παρθέने, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεόν, καταπραΰνησαν πίστει, καὶ ὁμολογία τῇ τῆς χάριτος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸ
» μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
» ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν, παρανομένωντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλὴν χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεός, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.)

Θεοτοκίον.

Ως ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν ἐκέλευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ο μὴ εἰδὼς ἀμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγὼνός Κύριε, ὃ οὐκ ἤσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσης τὸν Κόσμον, καὶ κτείνης δελεάσας τὸν τύραννον.

Επὶ σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, λύσας τὴν ἀμαρτίαν, χαρὰς τὴν Προμήτορα Κύριε ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις, ζωὴς δὲ τὸν Ἀδὰμ, γνώμη τὸν πλανηθέντα· καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπὼν.

Η ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανείσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Γεουργεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σῆς Πανύμνητε, τὸ μυστήριον τὸ ἄφραστον, τῆς κυοφορίας σου, μνηθεῖσα νῦν παμμακάριστε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦξ ἀφεγγής ταῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ
» πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων
» λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ
» ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπὲρ σῶν δούλων πιπραίσκη Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελωδοῦσί σοι: Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θείκῃ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτῳ Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνεδείξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς πανύμνητε· ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἀρρέενος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτε ἐν τοῖς ἀνόμοις, λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ

διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐρράγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα, τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχυῖ Θεότητος, τῆς ἀκατάληπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἐγείραντα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ πανύμνητε Θεότοκε, τοῖς πίσει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημῶσιν αἰεὶ, ἱλασμόν ταῖς ἱκεσίαις, τῶν παραπετωμάτων κατὰπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας, Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἐξηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται, τῆς Ἀπειρογάμου σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις, ὠμίλησε πάντα γνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰώνιαν, διὰ σοῦ Παρθέने νῦν εὐρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες, Πανύμνητε ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκानθῶν ἐν μέσῳ κρίνον Παρθέने, εὐρών, διαλάμπυσαν, ἀγνείας σιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας, Πανάμωμε νύμφην προσήκατο.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
» των, συμπλοοῖς ποντούμενος ἀμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θνητὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωάννης Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ε'μνημόνευόν σε, αἱ κατακλειςθεῖσαι τῷ Ἀδῇ, ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· ἦν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιθαῖς ὡς εὐσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἐμψυχόν σε, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον πανταχῇ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθέने Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεύσαι ἀνθρώπων δυνησεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνώθεῖς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Ε'ν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς Σωτὴρ ἐκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἡχμαλώτευσας κράτος, ἐν τῷ

προσηλώσας, τῆς ἀμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ε'κ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἐξουσία, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς φιάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο'ν ἔτεκες Θεότοκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις, σαφῶς προεμήνουν, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἀγνὴ πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τῆς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς Ἀπειρόγαμε, αὐθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ο' βεβλήσει θεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἀγνὴ προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, Θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνῃ ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τῷ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτῆς· Χριστὸς γὰρ κατήλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτῷ δεσμεῖται ὁ Ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται, Ἐπέση λέγοντες Σωτὴρ τοῖς ἐν πίσει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ε'τρεμὲ κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἄδης ἰδόντες σε ἔπηξαν· ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρεσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὥδῃν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ: Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἐκουσίως, παρακλήν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέ-

πλασται· δι' ἐμέ σταυροῦται γὰρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ᾿Αδῇ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τῇ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἀγνή, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως, τὸ χειρόγραφον λύσας λόγχῃ πλευρᾶς σε, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἱματος Θείου, τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἱμασι, τῆς εἰδωλομανίας κατακρανθεῖσαν, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις Θεοκυῆτορ, Χριστὸν τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας, Θεογνωσίᾳ, εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἡγάπησεν, ὁ Πλαστουργὸς σου Παρθένη καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται Κόρη τὸν ἄνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον Θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον, τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τοῦ Θείου σου τόκου, Θεῖοι Προφῆται Θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνῶντες ἐκραύγαζον· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλῆσα, βά-
» **Α**τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αχραντος Ἀμνὸς λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον

προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεὸς, εἰς αἰεὶ κράζοντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αφθαρτος ἐκ οὔσα πρὸ πάθους ἡ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς, καινουργεῖ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν καὶ πανάμωμον Παρθένη, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Πάναγνε· πάντες διό σε, Παρθένη εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἀναρχὸν Βασιλέα.

Τὸν ὑπομείναντα ἐκτυσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς Ἄδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τῆς τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχτὸν καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀφλεκτος πυρὶ.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ, τὴν Οἰκουμένην, ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννήτορ· τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστοὺς, τῆς αἰεὶ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν Ἀγνή εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, Θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς αἰεὶ κράζουσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς σου ταῖς μαρμαρυγαῖς τῆς σὲ ὑμνοῦν-
τας, φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Θεοτόκε Ἀγνή· φωτὸς γὰρ ὥφθης σκηπὴν, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς αἰεὶ κράζοντας· Πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
» σασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
» Πλαστουργοῦ σου, σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐ-
πιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες·
Κύριον δόξης γὰρ, σαρκὶ ἐσαυρωμένον, ἀσταύ-
ρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσεσι
μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες,
πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνήμα δι-
δάχθητε· ὅτι νεκρῶται, καὶ ἐγήγερται πάλιν,
ἡ σὰρξ τοῦ ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης,
Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεότητων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ
Μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέ-
βοντες, τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας,
συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας,
κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτός, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης,
ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ
τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον
ἀπῆλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν Θεότητος, ἐν Χρι-
στῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν
σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γὰρ αὐτὸς
ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντός
Δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλὴν σου Θεόν, οὐ γινώσκω ἕτερον, ἢ Ἐκ-
κλησία βοᾷ σοι, ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων,
αἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· δίδου οὖν Λόγε
πιστοῖς σωτηρίαν, σὲ τῆς κυησάσης πρεσβεΐαις,
ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰώνιος πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης
ἐδείχθης, αἰεπάρθενε Κόρη, τὸν Αὐτρωτὴν
κυοφορήσασα, τὸν ἀληθεῖα καὶ Πνεύματι θείῳ,
τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλον Δαυὶδ σὸς προπάτωρ Πάναγνε,
αἰ κιβωτὸν ὀνομάζει, ἀγιάσματος θείου,

ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν πατρώοις
καθήμενον κόλποις· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πι-
στοὶ μεγαλύνομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς
Κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅ-
λων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· ὅθεν ὡς Μή-
τηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, φέρεις κατὰ πάντων
ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου
τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγά-
λην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνή-
σωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ
παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ
τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ
δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων
ᾧ ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν
ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ
Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τὴς
αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν
σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης·
ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ
φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ· ἡ Ἀνάστασις διὰ
τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα. Ἀνατολικά.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου
τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ ду-
νάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκροὺς, τοὺς ἀπ'
αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐν-
δόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός,
καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐ-
φρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι
συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων
δεσμῶν, καὶ ἔδωρῆσατο τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός,
ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκά-
θηντο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναι-
ξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγεῖλατε
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὅρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θαλήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ· καὶ αἰῶνας αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα, Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμέ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βρωὴν σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλας αἰμαρτίας ἐξηλείψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν σταυρῷ Οἰκτίρμον, ταῖς ἡμῶν αἰμαρτίας Χριστέ, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τε θνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Εξέχεε τὸν ἱὸν ὁ ὄφεις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐας ποτέ· Χριστός δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνητός ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἀδου τοὺς μοχλοὺς· καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, τριήμερος ὡς δυνατός, πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τότε εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπών· Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία· εἰς γὰρ Θεός, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ

φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός· διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θωπέντες διὰ σῆς, Χαῖρές σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ψχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Αρόν σου ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, πῶς οὐρανούς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως· βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέπον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχὴ μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει; καὶ σκηπτὸς ἐφλέγει; πῶς ἄγριοι θῆρες ἐκ ἐσθίης σίσε; πῶς δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι αἰεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον· Ἠμαρτόν σοι ἡμαρτον, ἐλέησόν με.

Εχοντες ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδα, παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζαίης ἡμᾶς ἐκλυτρεῖσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διαγάγωμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, εὐρώμεν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, εὐμενῇ σε Δεσπότην καὶ ἱλεων.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Εὐλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστέ ἀπεφγάσω, τούτων ἡμῶν τὰ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα παλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων· πλῆνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς αἰμαρτίας ταῖς οὐλαῖς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφίμ, Χερουβίμ, Ἀγγελοι καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαί, Κυριότητες πάσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς

σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε πρόξενω τῷ τόκῳ σου..

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ω'ς ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον·
δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ω'ς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καὶ κλημάτων, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἶμοι! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθείαν ὀδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ε'χουσα ψυχὴ μου τὸ ἱατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τσιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυνάμει, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ο' τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Ε'τοιμάζου ψυχὴ μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ο' τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ βαθέων δικαιοῦσας, καὶ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Α'γιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυθθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Υ'περέβης ταῖς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτε ναὸς ἐδείχθης θείκος, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνέργησαντι Θεῷ Μωϋσῇ ἐν Αἴγυπτῳ,
» ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Ε'ν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἐκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων, πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ο' τοὺς Ἁγίους σου Χριστέ, τῇ χωνείᾳ λαμπρύνας, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν παρὰ κλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥῦσαί με.

» **Υ**'πομονῇ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες ἡλίου πλέον ἐξελαμψαν, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἡμαύρωσαν.

Θεοτοκίον.

Η προστάσια τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἀμαρτανόντων, ἐπιστροφή πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Ἀσωμάτοις ἔπαινον ἔβδομον φέρω.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Α πειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σ ταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, θεαρχικῆς προοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροὶ, ᾄσμασι Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον.

Ω ραιωθεῖσάν σε Ἀγνή, ταῖς θείαις ἀγλαΐαις οἱ πιστοὶ, ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρέ σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου
» Κύριε.

Τροπάρια.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἀμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Α ἰ τρίβαι πᾶσαι ᾧς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν· Ἰησοῦ μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γ ενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων ἑρανίων ἡξιώθητε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μ υρίους πόρους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἡξιώθητε, μυριάσιν ἐνούμενοι, ἀσωμάτων Δυναμέων.

Θεοτοκίον.

Μ όνη τεκοῦσα τὸν οὐράκιον Βασιλέα, Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἀμαρτίαν κατὰβαλε, καὶ οἰκτεῖράσα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Μ εσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων αὐλῶς, κραυγάζετε πάντες. Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Α γάπης νόμῳ ταῖς θείας, Ἀρχάγγελοι ἐμφάσεις, διαδιδόντες, εὐρύθμως, Χριστῷ μελωδεῖτε: Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Τ ῆς πρώτης αἴγλης, δευτέρας, τῆς λαμπρότητος βίον οἱ εὐσεβοῦντες ζηλοῦντες, συμ-

φώνως Χριστῷ μελωδοῦσιν: Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σῆ Παρθένε τὴν σάρκα, δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** κάλυψεν οὐρανούς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ
» σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου,
» σοφίας σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο θέλων πάντας Οἰκτίρμον σῶζεσθαι, σῶσόν με τὸν παραβάντα, σοῦ τὰ προσάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με.

Υ πέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας, ἐξωμοιώθην· Οἰκτίρμον, Λόγε Θεοῦ οἰκτεῖρον.

Μαρτυρικά.

Σ τρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Π αράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς Μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Π αρθένε ἀγνή θροχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ι άσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παρστάμενοι Χριστῷ, ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοὶ, χοροὶ Ἀγγέλων τοῦτον ἱκετεύοντες.

Σ τρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς, περικυκλοῦντα τρακῶς, αἰεὶ βοῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε ξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθ' ὁρῶντά σε Χριστέ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Π ανύμνητε καὶ Θεομήτορ ἄχραντε, ἡ τεκῆσα τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως σαρκί, σέ δυσωπούμεν: Πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἰ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
» αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον
» εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ραθυμία τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω, τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ ἄσωτος ἐγώ· οἴκτειρόν με Κύριε.

Ο τὰ ὄμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, δεινῶς ἀμαυρωθείσας, διάνοιξον ὁρᾶν, φῶς τῶν προσαγμάτων σου. Μαρτυρικά.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν, βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι Ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὁρμῶ, τῆς ἄνω Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς, Μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σὺ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Αγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγοις στόμασιν, ἄδουσι, τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον Ἀρχὴν, Σεραφίμ ταῖς αὐλοῖς, φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ιέρωτάταις, ὅψεις καὶ πόδας πτέρυξι σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μῆτολμῶντες καθορᾶν, Χερσὶν τῆς σοφίας, τῆς ὑπερθέου καταγωγή. Θεοτοκίον.

Νοήσῃ θεία, καὶ πανολβίῳ Θρόνοι οἱ ἔνδοξοι, ταῖς ὡραιωτάταις ἐντρυφῶντες ἀστραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀρρήτων, ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Ονοῦς ὁ θείος, τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανάγνω σου γαστρὶ, ἐνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καὶ ὑπόστασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἀδὲ ἐβόα· Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Εκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας· ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία· πρὸς ὁρμον με ἀληθῆς μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Ο Ἱεροὶ θυρεῶ ἀληθείας, σκεπόμενοι, τὰς ψευδεῖς τῶν τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Υψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ Κόσμου φιλίαν, οἱ Μάρτυρες καὶ φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ ἐχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε ὑπερύμνητε Κόρη, κηύσασαν ὑπερύμνητον Λόγον· ὃν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας ἀστράπτεισαι, καὶ τὴν ἀρρήτον δόξαν, τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες αἰεὶ διαδείκνυνται.

Ερωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυναμού τὴν δύναμιν, κατοπτεύουσαι θεῖαι Δυνάμεις, ἐν ἰσχυρῇ διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε, γέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ, Παῖ-
» δας δὲ διέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγον-
» τας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν, αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον μετανόησον· ἐνόσω ἡ πανήγυρις, τοῦ βίου ἐστὶ, νῦν ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Εγγίξει τῇ θανάτῳ, ψυχὴ, ἡ ἐκτομή· καρποὺς ἀξίους ποιήσον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄκαρπον, ἐκβληθῇ δένδρον, εἰς πῦρ γεέννης, καὶ θρηνήσῃς ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Ο Ἱεροὶ τὴν κάμινον, τῆς πλάνης τῶν αἰμάτων, τοῖς ὄμβροισι κατασβέσαντες, ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υιοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ, ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἀγνή, μὴ φλεγόμενη, τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον Παρθένε· διὸ βοῶσοι· Κατάφλεξόν μου τὰ ὑλῶδη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δοξολογῆσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιεστῶσαι, παντοδύναμε Κύριε, αἱ ἔνδοξοι καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολικωτάταις σε Ἀρχαί, προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν αὐλῶς στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἴ κρίζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόσασιν δυσὶν, ἐν οὐσίαις Θεογεννητορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλόανθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σποράς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τῷ
» **Π**νεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἴληφα, ἀλλ' ὡς ἄνους τοῖς ὁ λόγοις ὑπέκυψα ὁ ἄθλιος πάιδεσι, καὶ ἐν σκότει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Ο Κύριος ἐγγὺς ὡς πιγεύομεν: μερίμνησον ψυχῇ μου, καὶ μὴ κἀθευδε· ἀγρύπνησον βόησον ἐγρηγόρως: Οἰκτίρμον φιλόανθρωπε σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Πευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν τῶν ἀλγεινῶν ὑπεμείνατε· καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε, θειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι Μάρτυρες.

Εἰσηήθετε πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε καλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον φύραμα· τὸν γὰρ παντευλόγητον, εὐλογίᾳ τὰ πάντα κοσμεῖντα, ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν μόνον ἀναρχον.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐντροφῶντες ἀκτῖσιν, Ἀρχάγγελοι, τοῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, συγχώρησιν πταισμάτων, δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες, καθαρώτατοι πάσης, ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, ὧς Ἄγγελοι, διασώσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν ὑμῖν, Χριστὸν ὑπερυψῆντας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τῆς ἐν σκότει τῆ βίῃ, δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σου ἀνερμηνεύτως.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» **Π**αρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο-

» γημένην, ἄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ, μεγα-
» λύνομεν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα, κτησάμενος, ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω· Δικαιοκρίτα Χριστέ ὁ Θεός, μὴ κατακρίνης με.

Ως ἡ πιστὴ Χαναναία, Ἐλέησόν με, βοῶ σοι· ὡς τὴν συγκύπτεισαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς, πρὸς ταῖς τρίβους σου Φιλόανθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπεκδύσασθε πᾶσαν, τῷ ἱματίῳ κακίαν, καὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν μαστίγων, δόξης καταστολὴν, ἑαυτοῖς Ἀθληταὶ προεξενήσατε.

Η θεία χώρα τῶν ζώντων, Σιών ἡ ἄνω πόλις, τῶν πρωτοτόκων, ὑμᾶς λελαμπρυσμένους, ταῖς καλλοναῖς Ἀθληταὶ, τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ σου Παρθένε ἀγνὴ καταύγασόν με, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν, ἐν τῷ σκότει καλυπτόμενον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πανύμνητε, τῶν ἑβρανῶν.

Ελλάμψεσι, θειάρχικῆς φωτοχυσίας, ἐνηδόμεναι πᾶσαι, χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξασμένον Θεόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, καὶ δοξάζουσιν αἰεὶ μεγαλύνοντες.

Ρύσθηναί με τῆς τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὧς Χερουβὶμ Σεραφὶμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ Θρόνοι τε ὁμοῦ, καὶ Κυριότητες Χριστὸν ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ως Μητέρα νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παρρήσιᾳ χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας, ρῦσαι ἐκ πταισμάτων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἵνα πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Ως τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπον, μὴ ἐκκόψης με Σωτὴρ τὸν ἀμαρτωλόν· ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ως Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον ταῖς καρδίαις τῶν σοὶ βοώντων: Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου, Ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθη, Θεὸν κηύσασα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὃ ἐμέ θανατώσας καρπὸς· Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βρωὼ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ως ἡ πιστὴ Χαναναία κρᾶζω, ἐν ὁδύνῃ τῆς καρδίας μου· Ἐλέησόν με Σωτήρ, ὡς ἀγαθός· καὶ γὰρ ψυχὴν ἀπάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, ἔχω κινδυνεύουσιν, καὶ χειμαζομένην δεινοῖς.

Τὰ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυναμίεις αἰεὶ, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ τῶν Κυριοτήτων, καὶ σοφῶν Ἐξουσιῶν, δῆμοι σὲ δοξαῖουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς τῷ ἐχθρῷ πονηραῖς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψήμενοι, κατέρραξαν τελείως οἱ Ἀθληταί· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν χαρᾷ τῆς ἑρανῆς, νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Τὸν ἀναρχὸν προσκυνῶ Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τὴν ἀκτιστὸν οὐσίαν συμφυῆ, τὴν κτίσασαν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος Θεουργῶς, ἥτις καὶ Τριάς ἐστὶ, καὶ Μονὰς γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον, κατέφυγον Παρθένον· μώμου παντός, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε, τὴν αἰμακαρίστον.

XX

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Δέσποτα καὶ Θεὲ πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ, τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε, ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι, ταῖς πράξεσι τοῦ ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα, τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὃ εἰπὼν, Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν Δαιμόνων μὲν γέλως, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων θρήνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς αἵματος, καὶ γῆς καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίανον, ψυχὴν καὶ νῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἱμοι! Κύριε, ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον συγχώρησον.

Δέσποτα, καὶ μή με ἐκκόψῃς, ὡς ἀκαρπὸν δένδρον, τμητὴ τοῦ θανάτου, εἰς πῦρ ἀποπέμπων· ἀλλὰ καρποφόρον με, ποιῆσαι παρακληθῆτι, καιρὸν μετανοίας μοι, διδούς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου, τὰς πολλὰς Σωτῆρ μου ἀμαρτίας Χριστέ.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου.

Καταφρονήσαντες.

Νυμφοσολήσας τοῖς λόγοις, ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὲ ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην τῷ Δεσπότη παρέστησας· ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας, τοῦ Διαβόλου Παμμακάρε λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλόμψας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ με Πρόδρομε, ἐναποδίωξον αὐτῆς ὁμίχλην τὴν ἄπασαν, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, καὶ ὑπεράσπισον, καὶ προσάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ω Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ· ὦ τῶν ἀπάντων γηγενῶν μείζων ἀγιότης· ὦ Χριστοῦ παρουσίας, Θεῖος Κήρυξ καὶ Πρόδρομος· ὦ Διδάσκαλε μετανοίας· ὦ ἀγνείας ἀγαλμα· τοὺς σου δούλους περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε Σεμνή, ἐνδιαίτημα Θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν πιστῶν σωτηρία. Χαῖρε Δέσποινα Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ως ὁ Ἀσωτος υἱὸς, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὐσπλαγχνον,

τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρὸν; Ἐπὶ χεῖ ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Αῖγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ ξεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βωόντων σοι: Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΠΡΩΤῇ.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Εἴχουσα ψυχὴ μου, τὸ ἱατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων: Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου, χειμάζει με Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου, βυθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία θερμὴ, καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τῇ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνῃς τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Οὗ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ ξυναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμέν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας ὡς ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου Φιλάνθρωπε. σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσώπῳ, σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθός, ἀπόπλυνον Σωτὴρ, καὶ καθάρισας μολυσμοῦ, τῆς ἰλῦος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα· διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαόν, σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἰκέτευε ὡς ἄχραντος τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σε Χριστέ, μακροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· δός μοι λογισμόν, ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθός, καὶ μὴ παρίδης με.

Αμαρτίαις ἀμαρτίας, προστιθέμενος Χριστέ, διαλιμπάνω οὐδόλως ὁ ταλας ἐγώ· μόνε ἀγαθὲ καὶ ἀναμάρτητε Σωτὴρ, οἴκτειρον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί: Ἰδοὺ τὸ στάδιον πλήρες ἀγώνων, δράμωμεν· κἀθηται, Χριστὸς ἀγωνοθέτης στεφανῶν, τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Απεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, υἱοὶ γεγονάτε. Θεοτοκίον.

Τὸν πολλὰς κεκακωμένον, ἀμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννητορ Παρθένε θειάπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς, εὐχαριστίας ἐκτενῶς, αἰεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τῷ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Καὶ τὴν δε, Κλεινέ, τὴν μελωδίαν δέχου. Ἰωσήφ.
Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὠραϊσμένος ἐδεί-
χθης, μακάριε Πρόδρομε· ἦν πάντοτε
πρεσβείαις σου, σῶζε πάσης καταδίκης, τῶν
αἰρετιζόντων, ἐδραίαν ἀκλόνητον.

Αῖμον ἱερεῖον, τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης,
τυθεὶς θεῖε Πρόδρομε, ὥσπερ ἀρνίον ἄκα-
κον· ὅθεν πίσει δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας,
ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Ιᾶσαι τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
νόσους, αἰοῖδιμε Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἐκά-
στοτε, Λόγον τὸν πάντων τὰς νόσους, καὶ τὰς
μαλακίας, εὐσπλαγχνως ἀράμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον,
σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν, ἡμῖν προσομιλήσαν-
τα· τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πι-
στῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ
» τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων
» πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θε-
» λημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, διὰ πολ-
λὴν Χριστέ φιλανθρωπίαν, παρίδε μόνε
Σωτὴρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω
σε τὸν ὑπεράγαθον.

Ινα σαρκὸς τὸ θεῖλημα ποιήσω, τὰ σὰ Χριστέ
θελήματα παρεῖδον, ὁ ἀσυνεΐδητος, καὶ δέ-
δοικα τῆς φλογός, τὴν τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς
με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις, οἱ Ἀθλη-
ταὶ τὴν ἀπὸνον ἐσκόπουν, ζωὴν καὶ ἀνε-
σιν· ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν ἀνθρώπων πόνους
αἰεὶ κουφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀθλῶν Θεοφόροι, πλάνης
δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέ-
σπερον φῶς, μετέβητε, τῶν ἡμῶν, ὀδυνῶν τὸ
σκότος αἰεὶ ἐξαίροντες.

Θεοτοκίον.

Πύλιν Θεὸς προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς
διήλθε καθὼς εἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε
ἐκδυσωπῶ, μετανόιας πύλας αὐτῇ μοι ἀνοιξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ καταρχαὶς τοὺς οὐρανοὺς.

Ηλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν
Κτίσιν· τοῦ Ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ, ἀστὴρ

φαινὸς ἐδείχθης Πρόδρομε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκ-
τενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν πανω-
δύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἐστῶς, ἐν μέσῳ θεῖε
Προφήτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς,
τὴν παῦλαν τοῦ μέν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν, γε-
νησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσει τελεία, τῶν
παλαιωθέντων ἀμαρτήμασι.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων
τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χρι-
στοῦ Βαπτιστᾶ, βοῶμεν, λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν
τὸν Ἀγαθόν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κο-
λαστηρίων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα,
σὺν τῷ θεῷ τούτου Βαπτιστῇ, δυσώπει
ἀγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
συμφορᾶς, περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνε-
χομένων ἀμαρτήμασι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἑνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πι-
» στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ ἐ-
» κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εξένευσά τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν, φερέσης
με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν κατέπεσον·
Σῶτερ μὴ παρίδης με.

Δακρύων μοι ὀχετοὺς Λόγε Θεῶ, κατάπεμ-
ψον, ἵνα πλύνω, τῶν πολλῶν πταισμάτων
μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Αγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρ-
τυρες τὸν πολέμιον, ἐχθρὸν κατέσφατ-
τον, δόξης ἀξιούμενοι.

Κενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρουνοὶ, Πανεύ-
φημοι τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἡντρέ-
πιζον, πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν, ὁ Κύριος,
τὴν μετάνοιαν, βροτοῖς δωρούμενος, πᾶσι
μεσιτείαις σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπους.

Καταβαλὼν σίφος δυσμενῶν, καὶ ἀριξεύσας
κατ' αὐτῶν λαμπρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βα-
σιλεύουσιν, ἀμαρτίαν δέομαι, Βαπτιστᾶ εὐχαῖς
σου καταβάλε.

Λύχνος ὀφθεῖς Μάκαρ νοητός, δικαιοσύνης
τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας, Ἰησοῦν τὸν μέγαν
Ἡλίον· ὑφ' οὗ καταυγάζεται, τὰς καρδίας
πάντων ἱκέτευε.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ζῶ ἀμελῶς καὶ δέδοικα, τὰ ἐκείθεν κολασήρια· ἐξ ὧν με ἐξάρπασον, Βαπτιστὰ Θεὸν ἰλεούμενος.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων τῷ Θεῷ προσάγαγε, ὅπως πάσης ἡμᾶς ρύσῃται, δεινῆς περιστάσεως, καὶ Δαιμόνων βλάβης Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ σε πολυειδῶς, τὴν τεξαμένην τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν· ὃν ἱκέτευε Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με, καὶ παθῶν ρύσθῃναι τοῦ σώματος.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ιασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμψον μοι φῶς νοερὸν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς καταλάμψας τῷ Κόσμῳ, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ρύσαι με Λόγε δικαίας σου ὀργῆς, ἥνικα κρίνης τὴν γῆν· καὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων μετανοία καθάρας, ναόν με δείξον τῆς σῆς, ἀγαθότητος μόνε, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Υπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν, ἀπετυφλώσθην τὸν νῦν, καὶ οὐ γινώσκω τί πράττω, πωρωθεὶς τὴν καρδίαν· ἐπιστρέψόν με Χριστέ, καὶ μετάνοιάν μοι δίδε, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Στάδιον πλήρες ἰδρώτων Ἀθληταί, δραμόντες νεανικῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον νύσσαν κατηντήσατε, νίκης, βραβεΐα ζωαρχικῆς, ἐκ χειρὸς δεδεγμένοι· ὅθεν ἐπαγαλλεσθε.

Ισχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν, πόνων ὑμῶν Ἀθληταί, ἀπηγχονήσατε ὄντως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ἡξιώθητε· ὅθεν, ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Η τοῦ Ἡλίου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερὸν, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ ἀπέλασον σκότος, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμῶν σε, ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Εφ' ὧν φωνὴ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις Πάνσοφε διανοίαις, Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν ψυχὴν μου ἐρημωθεῖσαν, πάσῃ παραβάσει καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότη, σκεῦος δεδειγμένον Θεοῦ Προφήτα, ἀτίμων με πράξεων, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς τυχεῖν αἰώνιᾳ, τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον.

Ηγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ εἰσὼδω τῆς ῥαθυμίας· τρόποις μετανοίας με, μακάριε Πρόδρομε, βελτίωσον, ὅπως προθύμως, ταῖς ὁδοῦς Κυρίου ἀφίκωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεῶδες φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἢ κηύσασα, θανάτῳ τὸν θάνατον, παντελῶς θείᾳ δυναστείᾳ, Ἀχραντε σεμνὴ ἀφανίσασαν.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ἄσωτος ὥφθην, αἰσchrῶς βιώσας ἐν γῇ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὁρμαῖς· ἐπιστρέψόν με Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον ὡς ψυχὴ μου, ἵνα ρύσθῃς στεναγμῶν· δάκρυσον ὅπως δακρύων ἀπαύζων, μὴ λάβῃς πείραν ἐκεῖ ἐν ὀδύνῃ, ἔδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε ὥσπερ λίθοι, ἐν τῷ σεφάνῳ σαφῶς, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου, ἀξιωθέντες σοφοί, ἀτελευτήτους κληροῦσθε ἀμοιβᾶς· διὰ τὰ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοία, γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἢ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ καὶ δακρύων, πολλῶν πηγὴν μοι δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαεραίπτων, καὶ φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν Κτίσιν, νοητῆς Ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Εβλάστησας γηραιάς Μάικαρ ἐκ σείρας· διὸ βοῶ· Ἀμαρτίαις πολλαῖς με, γηράσαντα, εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς ἀνακαινίσαν.

Λύχνε φωτὸς ἀνεσπέρου θείε Προφήτα, τὸν λύχνον μου τῆς καρδίας σβεσθέντα, ἐπαύνασον εὐχαῖς σου, καὶ φωτὸς με καινωνὸν θείε παῖσον.

Θεοτοκίον.

Ως ὑετὸς ἐν γαστρί σου ὁ Λόγος κατέβη· ὃν αἶτησαι Παναγία Παρθένε, τὰ ρεύματα ξηρᾶναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸς ἐν καμίνῳ Παῖδας ἔκ' ἔφλεξεν, ἔδ' ἐπα-
» ρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ
» ἐνὸς σώματος ὕμνου, καὶ εὐλόγησαν λέγοντες·
» Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ
ὁμοιωθεὶς· καὶ σκοτισθεὶς, οὐ θεωρῶ τῆς
ἀνοχῆς σου, Λόγε τὸ μακρόθυμον· ἐπιστροφῆς
μοι καιρὸν, δίδου καὶ σῶσόν με.

Ρ' αὐθύμως τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράττων ἃ ἔκ'
ἔξεστι ποιεῖν· καὶ νῦν ἰδοὺ Ἄδου λοιπὸν
πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν· μὴ με
παρίδῃς Χριστέ, ὁ μόνος ὢν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, Κόσμῳ ἐνε-
κρώθητε σοφοί· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονε-
κρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανὸς ἀνίπτασθε,
ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταί, αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος, ἐλύσατε
πλάνης τὰ δεσμά, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἁγιοὶ
Μάρτυρες, σοργῇ ψυχὰς συνεδήσατε, τοῦ δεσμευ-
θέντος σαρκί, καὶ λύσαντος τὴν φθοράν.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινὸν σε Προφήτης ἔβλεπεν, ἐν ᾧ Λό-
γος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἀγνή ἐκδυ-
σωπῶ, βίβλω με ζώντων γραφῇναι ἱκέτευε, τὸν
καινουργὸν τοῦ παντός, ἐκδυσωπούσα Ἰησοῦν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον Παῖδες.

Ἰδοὺ μοι ὄμβρους, δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς
εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ὁ ποταμοῦ
προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον με κάθα-
ρον, μολυσμοῦ σαρκὸς τε καὶ πνεύματος.

Ἰκετηρίαν, προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάν-
των Θεῷ ἡμῶν, ὅπως καὶ ἐλεήσῃ ὡς εὐ-
σπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ἀνάνευσιν
νῦν μὴ ἔχοντα.

Ἄγωνα σπεῦσον, ψυχὴ μεταγνώνα, μὴ ὡς
συκὴν σε τὴν ἀκαρπον, ἡ θεία δίκη ἐκτί-
λῃ προθέλυμον· τῷ Δεσπότη βόησον· Ὁ Θεός
ἐλάσθητι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Νεκρωμένην, ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χα-
λεπαῖς παραβάσεσι, σὲ τὴν νεκρώσαντα
Ἀδὴν τῷ τόκῳ σου, ἱκετεύω Δέσποινα· Μετα-
νοίας τρόποις με ζώωσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δο-
» ξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν ἑρανῶν,
» γῆ καὶ ὄρη καὶ βουναὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν

» γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην,
» καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

ὑπερβαλλόντως ἐντροφήσας, ταῖς βλαπτέ-
σαις ἡδοναῖς φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνειδητος
ἐγὼ, ὑπερέβην πάντας ἁμαρτωλὸς· ὁ ἔχων εὐ-
σπλαγχνίας ὑπερβολὴν, παράσχου μοι, ἱλασμόν
τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ νυμφίος· τὴν λαμπάδα κα-
τακόσμησον ψυχὴ· ἐλαίῳ ἄρδευσον αὐτήν,
συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν· πρὶν ἂν
κλεισθῇ ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν,
ἐν χαρᾷ ἀσυγκρίτῳ.

Μαρτυρικά.

Ὁ δειλιῶντες τὰς βασάνους, οἱ γενναῖοι
ἀνεβόων Ἀθληταί· Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος
καιρὸς, στῶμεν πάντες σερότάτῳ νοῖ· κτησώ-
μεθα βραχέσι πόνοις, ζωὴν τὴν ἀπονον, καὶ
τροφήν τὴν ἀγήρω.

Ναίμασι θείαις Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος προσ-
κλυζόμενοι αἰεὶ· πᾶσαν ἄρδευετε γῆν, ἐκμι-
μήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν, καὶ καρποφόρον ταύ-
την, ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε οὐσα βεβαία, προσασία καὶ ἐλπίς
Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φορικτῇ, πρόσηθί
μοι ἐπταικότι πολλὰ, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης, τῆς
φοβεραῆς, προβάταις με, δεξιοῖς ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν μόνον ἀναρχον.

Δεσμῶν λυθῆναί με, τῶν πολλῶν με πταισμά-
των, τὸν δεσμευθέντα, καὶ δεσμώταις τὴν
λύσιν, βραβεύσαντα, ἱκετεύω Προφήτα, τὸν
μόνον Λυτρωτὴν, μὴ παύσῃ εἰς αἰῶνας, αἰεὶ σε
εὐφημοῦντα.

Επλήγην Πρόδρομε, ἡδονῆς τῇ ῥαμφαίᾳ, καὶ
ἐν ὀδύνῃ σοι καρδίας κραυγάζω· Ἰάτρευ-
σον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκδυσω-
πῶν, τὸν μόνον ἰατῆρα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Χεῖρί σε Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ
διαλίπῃς ἱκετεῦεν ἀπαύσως, ῥυθῆναι με
ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, τὸν πταίσαντα πολλὰ, καὶ
τεταπεινωμένον, καὶ κατακεκριμένον.

Ὅτι κατώρυξα, εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως, τὰ-
λαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχο-
μαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν· ἐξ ἧς με Βαπτιστὰ,
ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ ῥῆξας ἀφλεκτος, δεξαμένη ἐν σπλάγχνοις,
τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον, ὦ Παρθένε· διό με, ἐξάρ-

πασον τοῦ πυρός τοῦ ἀσθέσου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας, περικαλλέσι τρόποις.

Ὡδή Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** 'σπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει
» βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς
» μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς
» γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γ 'να κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ,
πενθήσωμεν στενάξωμεν, παρακαλέσωμεν
Χριστόν, ἐν ᾧ καιρὸν ἔχομεν πιστοί, μετανοίας
καὶ δεήσεως.

Ω 'ς Χαναναία κράζω σοι, Ἐλέησόν με Χριστέ·
ὥς πάλαι τὴν συγκύπτουσιν, ἀνόρθωσόν
με Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ με τὸν πολλαῖς,
αἱμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Σ τενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς καὶ
ποιναῖς, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς
πλατυσμόν ἀναψυχῆς, μετῆλθον ἐκ στενώσεως
ἡμᾶς, ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Η γῇ μὲν κατεκάλυψεν, ὑμῶν τὰ σώματα,
οὐρανὸς δὲ Ἅγιοι, φέρει τὰ πνεύματα αἰεὶ,
τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς δόξης, μετ' Ἀγγέλων
ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φ ορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ σὲ προῆλθεν Ἀγνή·
αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, στολῇ φαιδρῦναι
με φωτός, Παρθένε καὶ ἐκδῦσαι τῶν παθῶν,
νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Γ ερωτάτης Προφῆτα ρίζης ἐβλάστησας, καὶ
τῆς κακίας ταῖς ρίζας πάσας ἀνέσπασας·
καὶ συμπνιγόμενον, καὶ κατηχρειωμένον, ἐπί-
σκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας, ἐκ-
βλαστάνειν καρπούς εὐόδωσον.

Ω 'ραιοτάτην τρυγῶνα καὶ ἀηδόνα σε, ἡ Ἐκ-
κλησία γνωρίζει μέγιστε Πρόδρομε, τῆς
μετανοίας γὰρ, ἐβόησας τὸ μέλος, ψυχαῖς ἐρη-
μωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· ὅθεν πί-
σται σε μακαρίζομεν.

Σ ὑ ταῖς ὁδοῖς ταῖς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας,
πρὸς σωτηρίου εἰσόδους ἅγιε Πρόδρομε·
αἷς βηματίζειν με, εὐόδωσον τὸν πάσαις, τοῦ
βίου ἀνοδίαις, πλανώμενον ἀπάτη, τοῦ κακίαν
δημιουργήσαντος.

Η φοβερά ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ
κατακρίσεως ἔργα ἔχων ὁδύρομαι· εὐ-
σπλαγχνε Κύριε ὁ μόνος ἐλεήμων, εὐχαῖς τοῦ

σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἀκα-
τάκριτον τότε δεῖξόν με. Θεοτοκίον.

Φ ῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν
σκοτισθεῖσαν ψυχὴν με ταῖς παραβάσεσι,
φώτισον δέομαι, καὶ σκότους αἰωνίου, ἐλεύθε-
ρόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ δοξάζω
ἀειμακάριστε.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Ω 'ς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης με
Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ
τῷ ἔτει, κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων με τὴν
ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρ-
πὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ω 'ς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγή-
σον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βωόντων: Κύριε
δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ε 'ν μέσῳ τοῦ σαδὶς τῶν παρανόμων, ἀγαλ-
λόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δό-
ξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ε ὕρατο ἐκ γαστρὸς σφειρευούσης, θεολογεῖν
τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, Θεὸν Λόγον Κόρη,
Φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν
χάριν εὐροῦσα· ὅθεν Θεοτόκον σε, μητρός τῇ
γλώσσει ἐκράζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα, πληροῦσα
τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δι' ὧν διαρ-
θροῦνται τὰ νοήματα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ω 'ραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμὲ θα-
νατώσας καρπὸς· Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ
σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου.

Τ ᾶ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ ἀνίατα
Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρός, ψυχῶν
τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς,
πάντοτε εὐόδωσον, ταῖς σωτηριῶδεις ὁδοῖς.

Ο 'προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ Ἥλιου
Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς
μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἀναψον
θείαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε, πάντοτε
σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Α 'θλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, τὸν ἐχθρόν
κατησχύνετε· καὶ νῦν περιπολεῖτε τὸς ἔ-
ρανες, φωτὸς ἀδιαδόχου, ἀποπληρήμενοι σοφοί,
Μάρτυρες πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ιάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ ἀνίατα
Θεία Τριάς· καὶ ῥύσαι με γεέννης καὶ πει-
ρασμῶν, ἢ ἐν μιᾷ Θεότητι, δοξαζομένη εὐσεβῶς,
καὶ τὴν αἰωνίαν μοι Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰχώρησας ἀξενωχρήτως, ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώ-
ρητον· ὃν πάντοτε δυσώπει Μήτηρ ἀγνή,
ξενωχρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσα-
σθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξαζοντας.

XX

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Εν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ
τὸν θάνατον ἀναστείλῃς· Κύριε δόξα σοι.

Εκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ
τὸν ἄνθρωπον ἐκ θηλείας· Κύριε δόξα σοι.

Εξύλῳ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Πα-
ραΐδεισον ἡνοιξας τοῖς ἀνθρώποις· Κύριε
δόξα σοι.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ
Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· Εὐλογημένη, Πάν-
αγνε δόξα σοι.

Ανύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰ-
κέτας σου ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν βελῶν, ἀ-
πάντων τοῦ ὄφους.

Κατέπαυσας τὴν λύπην Ἀγνή τῆς Εὐας, ὡς
κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου· χαῖρε
Ἀνύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκβσίως, ἢ Πανά-
μωμος ὡς ἐώρακε θρηνωδοῦσα, ὕμνει τὸ
κράτος σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα
ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σε· Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλῳ, ἐθριαμβεύσας
ταῖς παγίδας τοῦ Διαβόλου· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἁ-
γιοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χρι-
στὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασά-
νων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες
παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντο-
δύναμον, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς
προστρέχόντων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ σταυροῦ
προσηλούμενος, ἢ Παρθενομήτωρ ἐβόα
θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ·
ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ,
καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νεκρω-
σον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς Θείας ἀπέργα-
σαι, καὶ σῶσόν με.

XX

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΓ'.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσ-
ηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἀγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οὐκ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φι-
λόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου αἰεὶ φρουρούμενοι,
ταῖς προσβολαῖς Παρθένης τῶν Δαιμόνων
ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες δο-
ξαζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ
ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, κα-
ταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτί-
ζον ταῖς καρδίαις τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν
σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Η Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέ-
δρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυ-
νοῦσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς
Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ Κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ
Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες
γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἔτερα.

Οὐκ ἐμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος
σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνούντας τὰ πά-
θη σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι· εὐφραίνεσθω τὰ οὐρά-
νια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισά-

μενοι, τὸν ἐχθρόν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοζήτη καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν.

Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρὺς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εύσει σὺ πρὸς γεῶδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη,
» ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε·
» ὅθεν ἀθρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦ·
» δὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὀνειδιζόμενος φέρει,
βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνειδὴ ὡς φιλάνθρωπος·
λόγχῃ πλευράν ἐκκεντᾶται, ταύτῃ κατασφάττων,
ἐχθρόν τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν ἔλεῃμον,
βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἡλῶν τὸν ἀντίπαλον,
Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους,
ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἵμασι τῶν Ἀγίων, τὰ ἐναγῇ τῶν αἱμάτων,
ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις προσφερόμενα·
πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιασθῇ, τούτους ἐν αἰνέσει,
αἰεὶ μακαρίζουσα.

Υμνήσαν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τοὺς γηγένους,
ὁρῶσαι ἐν σώματι, ἀσωμάτους παλαίοντας·
ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους τοῖς στεφάνοις,
νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνεβόα,
ἡ πάνταγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου·
ὅθεν ὑμνῷ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν,
ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἧ ἡ ἀκροστιχίς:

« Τὴν ἐβδόμην δέησιν, Ἀγνή, νῦν δέχου. »

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων,
Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν ἀσώματον·
ὅθεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου τὰ πάθη,
τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ηκεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου

λάμπρυνον, ὅπως αἰεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις,
βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρότοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου,
Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας ἄρδευσον,
ὅπως εἶχυν καρποφόρον, θείας ἐκβλαστήσω,
Ἀγνή κατανύξεως.

Εχὼν σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τείχη,
πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπη σου,
μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος,
Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καταρχὰς τοὺς οὐρανὸς, παντοδυναμῶ
» σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ
» τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν
» τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα,
» τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Ο διατείνας οὐρανὸν, καθάπερ δέρριν Οἰκτίρμον,
ἀπετάθης χειρὰς ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀκράτους
Ἀδάμ ἀμάρτημα, ἰώμενος ὡς συμπαθὴς,
καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπαζῶν, πάντας τοῦ δολίου.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος
στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέφαντα βροτοὺς, καὶ
παρακοῆς Ἀδάμ τὴν ἀκάνθαν, ἀπορρίζωσαντα
Χριστέ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς θεογνωσίας
τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοὶ, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ,
μελετῆσαι εἴλεσθε σοφοί· διὸ ταῖς ποίνας,
ταῖς θλίψεϊς Μάρτυρες, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ
ξесμούς, ταῖς τῶν μελῶν ἐκκοπὰς τε, ἀπαντα
γηθόμενοι ὑπέστητε.

Υπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα,
ἀπειλῶντα δόλιον ἐχθρόν, ὑμεῖς Ἀθληταὶ
ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ
ἀνυψώθητε, κράτος, θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα,
καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμναῖς, δακρύων πηγὰς
προχέεις λέγουσα: Τί τοῦτο τέκνον ἱερόν;
πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς θανέντας
προμηθεύμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα με μένει,
ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς· Παρθένε
ἀγνή ἡ μόνη τέξασα, Κριτὴν αἰώνιον Θεόν,
αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ρύσασθαι
κολάσεως.

Δεδοξασμένα περί σου, καθά φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλάληθη πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ἔναι αἰεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἵτησαι μόνῃ Ἀγαθῇ, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίσει σε δοξάζοντας.

Ο Θεηγόρος σε ποτὲ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἀγνή, δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἰκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀμαρτιῶν μου διαρρήξασα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ κα-
» ταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ
» μυστήριον ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
» ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Επὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὀφθεῖς, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· ὑψωθείς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Υπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου. **Μαρτυρικά.**

Θηρῶν ὀρμαῖς, βράσματα πυρὸς, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπαῖς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενούσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

Εκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταί, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν, τὸν πάντων Θεόν, κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ικέτηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνόντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὖρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθὲν, ἄχραντε Ἀγνή ὁ Πλαστουργὸς τῆς Κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ηλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστροῦ σου Ἀχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα· διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον ταῖς πάθεσι.

Νόμῳ σκιαί σε καὶ Προφητῶν, θηγορίαὶ μυθικῶς ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν· διὸ ἀνυμνεῖντά σε, Θεομήτορ Κόρη διόρθωσον.

Δια τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, δια τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων

καὶ Δικαίων σου, τῆς κηυσάσεως σε, τὸν λαόν σου σῶσον Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σέ
» ἰκέτεύω· παράσχε μοι ἄφεσιν, τῶν πα-
» ραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν
» προσαγμάτων, τὰς ὁδούς μου εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόνοῦ βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστελλῶν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις· θείῳ σε κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ηπλωσεν ὁ Βελιάρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαθόντες πυρὸς γὰρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θρούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ἠσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλῃ πάσχοντος· ἔτι πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πᾶσας ἀδύσσης, Υἱέ μου σθεννύμενον, σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἀγνή Παρθένος ἐβόα, θρήναις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Επαῖσε με πονηρῷ, ὁ Βελιάρ ἔλκει, καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ χειρουργίᾳ, ἰασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Η τῶν κατερράγμένων, ἀρράγης ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἐγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἰκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμνεῖτο· ὅρος γὰρ κατάσκιον, ὅρος ἀλατόμητον, πῖον ὅρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτραίνωσε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
» των, συμπλόις ποντούμενος ἀμαρτίας,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωάννης Χριστέ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε. **Τροπάρια.**

Ανθρωπότης ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβά-
λου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ ἠγοράσω, τῆς

αίχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου Χριστέμου τὸν τύραννον.

Α΄κρασία πάλαι, πτώμα χαλεπὸν κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἤγειρε, καὶ τραυματισθεὶς ἐβελουσίως, πάντα μὲ τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο. *Μαρτυρικὰ.*

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες, πᾶσαν, ὁρμὴν ἐκοιμήσατε τῶν τυράννων· καὶ τὸν δικαίους ἀρμόζοντα ὕπνον, κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν ἀπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Η΄δρασμένοι πέτρα, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθρῷ ἀπερίτρεπτοι μεθοδείαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεότοκε, νεοποιῶντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαωμένον ἀμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκαίκου συμβουλῇ Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ιωνᾶς ἐτύπου, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἐγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος· ὅθεν δυσωπῷ Ἀγνὴ θηρὸς με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς κατηνέχθην, εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἀμαρτίας, καὶ ἀπογνωσεως κλίνη κατὰκειμαι· ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἀγνὴ καὶ σῶσόν με.

Α΄πορῷ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνον σε δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἀμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον· πέλαγος ὅν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε καὶ ἐλέησον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Α΄πονον εὖρε, ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος, ἐπὶ σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὅφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστέ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑφούται γὰρ, ἐπὶ σταυροῦ εὐλο-

γίαν ἀένναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν. *Μαρτυρικὰ.*

Ε΄βελουσίαις, ὁρμαῖς προχωρῶντες, πρὸς ταῖς βασάνης οἱ Μάρτυρες, τὸν ἐκθεσίως παθόντα εἰκόνιζον· ὑφ' οὗ στεφανούμενα, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάναις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσεσι, τοὺς ἀσωμαίτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενήθσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοτάτε; ἢ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλῳ, πληγέντα ἰάσω, πληγαῖς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα· διὸ τῆς τεκούσης σε, ἱκεσίαις σῶσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Νέοι τρεῖς Παῖδες, ἐν μέσῳ καμίνῳ, σὲ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ γὰρ κηρύσασα· διὰ τὰ ὑλώδη μου, τῆς καρδίας πάθη Ἀγνὴ κατὰφλεξον.

Η΄θεῖα δρόσος, ἐκ σοῦ προϊοῦσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δροσίζει Πανάμωμε· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατὰκαεῖσαν ψυχὴν μου δροσίσον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**΄φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλήσα, Βά-
» **Α**τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αῖμα καὶ ὕδωρ ἐκρυέντα τῆς πλευρᾶς σου, Κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἐπλησαν, θυσίας τε μυσαραῖς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτὴρ ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὅξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φραγγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ σταυροῦ, ἡλούς δεξάμενος, δι' ὧν σωθεὶς κραυγάζω σοι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. *Μαρτυρικὰ.*

Ε΄ξ ἀκενώτων θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλητήσαντες, πάσης πενίας κατε-

πτύσατε, εἰδῶλων, καὶ πλουτισταὶ, τῶν πενομένων Ἀθληταί, βοῶντες ὥφθητε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς βοῶντες εὗρατε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, κιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσιν, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἀγνή· ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ, λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σῶζοντα: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε Ἀγνή πύλιν προεῖδε, τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος· δι' ἧς διῆλθε καὶ ἐξῆλθε Θεός, ἐσφραγισμένην λιπῶν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλιν ἀνοίγουσαν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ αἰτίαν Υἱὸν ἅγιον τίκεις, ἁγιασμὸν δωρούμενον, Ἀγνή τοῖς τοῦτον ἁγιαζουσι· διό μὲ τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσιν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ, λόγχῃ τοῦ σου Υἱοῦ διάρρήξον, τοῦ διάρρήξαντος τοῦ Ἄδου δεσμά, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς, τῆς ἀπαθείας τῆ βοᾶν Θεοχαρίτωτε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρός, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιζῶς κρίζοντας λύτρωσαι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτους, καὶ
» **Μ**παρθενεύσους πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμαμάτων, καταξιωθείσάν
» σε Ἀγνή μεγαλύνομεν. Τροπαρία.

Ισχὺς ἐχθροῦ, παντελῶς ἐξέλιπε, σὲ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ κεκραγότες, πρὸς τὸν

προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλῆντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστέ πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ωσπερ ἄμνός ἀνηρτήθης Δέσποτα, ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάχῃ τῶν σῶν προσταγμάτων, κατασφαλιζόμενος αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε. Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, πολυτρόπους ἰδέας, βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστέ ἡξιώθησαν.

Ηλιακὰς, ἀπασράπτει χάριτας, φωταγωγῆσα τοὺς πιζοῦς, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἡ ἀξιέπαινος πανήγυρις· ὅθεν οἱ ταύτην αἰεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν, ἐν σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱός, καὶ ἀρχαῖς ταῖς τοῦ σκότους, παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ἡμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἀγνή κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα.

Εν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνόλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ τάλας ἄκαρπος ἔφθασα· Μήτηρ ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεςιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱκεσίαις καθικετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἁγῶν σεπτῶν Δυνάμεων, ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἔνδοξοι, θεοὶ Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκης, Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ολοσχερῶς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι· αἶμαί τί γένωμαι; πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός μοι γενοῦ καὶ σῶσόν με.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάριζε, ἐναπεκύνθης πάντας ἀποδεικνύοντα, τῆς σέ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίης· διό σε ἱκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξιώσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κελυρώμεθα.

Δεσπότης ὢν φιλάνθρωπε ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι Χριστῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Θεοτόκος θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εξέτεινας ἐν σκυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδάμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὅθεν σε δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Εν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστέ Βασιλεῦ, ἐσταύρωσε συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ, τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἀγίας σου, ποταμοὺς ἀφέσεως. Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασάνους πολυεῖδεις, καὶ πρὸς ἀθανασίαν, μετεβιβασθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπές τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἓνα Θεόν, τὰ τρία νῦν γινώσκω· μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχή, Πατὴρ υἱοῦ καὶ Πνεύματος, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκράυγαζες, τὰ σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ: Πῶς ταῦτα ἐκουσίως, πάσχεις· μακρόθυμε Υἱέ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ο φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς Οἰκουμένης, Κύριε δόξα σοι.

Εὐδία ὀφθέντες Θεῷ τῷ Λόγῳ Πανσεβάσμιαι μυρίσατέ με, ὁσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοία.

Ωσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως, ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς ἱκέτας σου, Ἱεράρχα σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκωμεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα· ὃ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόσιχα Ἀποστολικά.

Απόστολοι ἑνδοξοί, στυλοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· διὸ ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὅμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ Πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς ἔχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γέγονατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχιστῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πῖστοι ἔκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σῆς τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἰδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγαλύναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς πυρσοὶ καταυγάζαντες, ἐν σκότει με παθῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετά τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ Κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε αἰεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὴν ἀχλὺν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες αἰσιδέαστοι.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπισεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σὲ ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθέne, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετά τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε Ἐνδοξοὶ· Θεὸν τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διό καὶ σὺ Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγαῖζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογῶντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις εἰδείχθη σωτηρίας πρόξενος·

διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξαζόντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν με-
» τήχθη, ἢ πρὶν εὐδιαχύτος, ὑδάτων φύ-
» σις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει
» Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Νεύσειςι πρὸς τὸ Θεῖον, Θεοειδεῖς γεγονότες, Θεούς συνετρίψατε, ἀθέων, καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ Πανσεβάσμιοι.

Αῆλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς Ξηγόροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα σήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς Ξεραπεύσατε.

Πάντων ἡνίκα μέλλῃ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κριτῆς ὁ δικαιοτάτος, Δεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Αῆραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων, λάβωμεν Παρθέne, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέχου δέησιν ἐβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.
Ὁ Εἰρμός. Τῷ συνεργήσαντι, Θεῷ.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξαζόντας, μετόχους Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποιήσον.

Εν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες· βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμακάρι κυκλούμεθα· ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον αἰεὶ, βοηθεῖας καὶ πάντων· Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν ὀρωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς αὐλοὺς λειτουργοὺς, Θεοτόκε ποιήσας ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καταρχαῖς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνα-
» μῶ σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ,
» καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δείῳ Πνεύματι, πᾶ-
» σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πανηροῦ,

σοφοὶ Μαθηταὶ τῷ Λόγῳ ῥύσασθε δέομαι· καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἀμαρτίας ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Οὗ οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγείσθε Θεῖοι Μαθηταὶ, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν Θεῖαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς· δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελευτρώθημεν.

Απατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου Θεῖοι Μαθηταὶ στολαῖς με φωτὸς φαιδρῦναι σπεύσατε, οἱ τῷ ἐχθρῷ ταῖς μηχαναῖς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τῷ του αἰσχύνην ἐπενδύσαντες. Θεοτοκίον.

Οὐ τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποσχέσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήτης χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρός σου, σῶσαν πάντας, οἵ κτειρον ὡς εὖσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερέωμά μου γενοῦ.

Υπὲρ τῆς αἰκουμένης, προσφέρων ἱκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μύριων, περίσωζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διάρρηξας, εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατὰλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστατήν σε καλοῦμεν· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις, προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς αἰεὶ, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ηλαβὶς ἢ τὸν Θεῖον, ἀνθρώπου δεξαμένη, ἐν τοῖς Θεαῖς σου σπλάγχνοις, μηδὲν δὲ φλέχθεισα, κατὰφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβαῖς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον αἰκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Πατρὸς σύνθερονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθηταῖς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα, διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν, περιπεσῶν φρενοβλαβῶς ὁ ταῖς ἐγὼ, τὴν καρδίαν τετραυματίσμαι· δέομαι ἰάσασθε, ἰατρὰ νοσούντων Ἀπόστολοι.

Απὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης πε-

ριστάσεως Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Η τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἐκλεκτὴ, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Σοφία σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἰρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε διέσωσας.

Ιάτρευσον τὰ πολλά μὲ πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, Θεομακάριστε Παῖτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σε Παμμακάαρ, ζώσας καινοποιήσον.

Θεοτοκίον.

Εκύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἀχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσηγμάτων, ταῖς ὁδοῦς μὲ εὐθύνον δέομαι.

Τροπάρια.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σε τὴν εἰρήνην, παῖλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ληστήν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσιν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἵ κτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμόν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Παῖτερ, συγκινούμενα, αἰεὶ καθ' ἡμῶν ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάρρήξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Οὐ γνῶμη αἰεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Παῖτερ, προστατήν σε θερμάτατον, Νικόλαε κακότημεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, πάσης Κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητοῦντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννητορ λύτρωσαι.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
» των, συμπλοῖς ποντῆμενος ἁμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θνήρι προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωάννης Χριστέ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ο τοῦ Πέτρου παλαι, δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα καθαρὸν, διὰ τὴν πολλὴν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστέ χρηστότητα.

Ο τοὺς Νινευίτας, παλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, καὶ μετὰ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλης Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Η τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Η κύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἀδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ σόματα ἀνοιγόμενα μάρτην, κατὰ τῶν σέ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Νομὴν πικρὰν δυσσεβείας Ἀρείῃ, ἀνέξειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν ἱερομῦστα, Ὁρθοδόξων στηριγμὸς σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ὡδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον παλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυ-

» μνουῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον παλαι, πικρᾶς ἀθείας, δρόσω τοῦ θεοῦ κηρύγματος, ἐναπεσθέσατε κράζοντες Ἑνδοξοὶ: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς χαλεπῆς με, Χριστέ ἁμαρτίας, τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγε σαγήνη, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφὲ, πάσης ἀκασμίας με, παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντός τοῦ Κόσμου ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα αἰεὶ.

Ο μβροῖς τῶν πρεσβειῶν σου Νικόλαε σοφὲ, πάντων ἡμῶν ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ λάβωμεν θεόθεν τὴν ἄφεσιν.

Λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξαζοντας, καὶ σὲ τὸν τοῦ τοῦ ἀνυμνουῦντος, ἀληθῆ Ἱεράρχην Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Απάσα γλῶσσα πίστει δοξαῖ σε Ἀγνή, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ 11. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλῆσα, βάπτιστος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεῶν,
» τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ανθρακες πυρὶ νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλὰ μὴν ἄπασαν, εἰδῶλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ

κατεφώτισαν πιστῶν ψυχὰς κραυγάζοντες: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσβεσμένην μου ψυχὴν τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτός, τοῦ αἰδίου κοινωνοὶ θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοδόλοις, τοῦ ἀλαζόνος δῆγμασιν, ὃ τὰς πληγαῖς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον προσευχαῖς, τῶν ἱερῶν σε Μαθητῶν, καὶ σῶσον ψάλλοντα: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αΰφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ Ἀποστόλοις, τοὺς πιστῶς σωθῆναι ψάλλοντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Εν Μύραις τὸ μυρίπνοον σῶμά σε, πανάγιε Νικόλαε κείμενον, μύρα τοῖς προσρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ Κόσμου σε προσάτην ἀνέδειξεν, ὁ Κόσμος Ποιητὴς τε καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλῶσί σε, ἐν ἀνάγκαις εὐρίσκη ρύστης ἐτοιμότητος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶττον ἔχ' εὐρίσκει παρακλήσιν· διό σε δεόμεθα: Πάντα πόνον Παμμακάρε ἡμῶν ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένη Θεό-
νυμφε· ὃν δυσώπει ἀπαύστως σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανεί-
» σασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένη Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου,
» Πλαστοργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰροπαρία.

Ισχύς ἀφήρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχὺν ὥπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι, Ἀπόστολοι καὶ θεῖοι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ως ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάρι-
τος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμε-
νοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν Κτίσιν,
καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσό-
φως· ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσω-
μεν, τοὺς ἱερούς Ἀθλοφόρους καὶ ἐκβοή-
σωμεν: Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἰκεσίαις,
καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον,
καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Η γῇ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιαζεται,
τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν θεῷ Πνεύ-
ματι· τῶν πρωτοτόκων δέ, ἡ ἄνω Ἐκκλησία,
τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται ἀπαύ-
στως· δι' ὧν Σῶτερ πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι,
χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων
Ἀγνὴ, φῶς ἀπαστράπτουσαν, ἐνθέων χαρισμά-
των, φωτίζονται αὐτῶς, καὶ πάντας τοὺς ἐν
πίστει, μεγαλύνοντάς σε φωτίζουνσι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ιχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀπο-
στόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώ-
σω, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ως ζηλωτὴν ἐνθεὸν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ
πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς εἰς
πάντα Κόσμον, Παμμακάρε ὁ Ποιητὴς, περι-
βόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένη καρδιά, ἀναβοῶμέν σοι Πά-
τερ: Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις,
σκεδάζων διηνεκῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Η ἐκτομὴ τῆ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δέν-
δρῳ, ἐπικείται σοι ψυχὴ· μὴ ἔν' ἀμέλει τῆς
μετανοίας καρπούς, ἐπιδείξαι προθυμήθητι.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἀγίαις
χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἀγνὴ τοῦ ἁλ-
λοτρίου, τῆς κακουργίας ἡμᾶς, ἀχειρώτους πε-
ρισώζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆ-
ρος, Σταυρὸν ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὠμοῖς
φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰ-
δώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον
σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ
Ἀπόστολοι.

Απόστολοι ἐνδοξοὶ, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν,
τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρ-

χοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος
 πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γέ-
 νος ἐφωτίσατε· καὶ νῦν ἵκετεύσατε δεόμεθα, τῷ
 Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον,
 καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Εν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφάροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράιμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, ὡς τοῦ πνεύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον: Ὅτι καὶ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Γέγονα καταγώγιον οἱ μοι! τῶν ἡδονῶν ὁ πα-
ναθήλιος! Γέλως ἔν ὀρώμαι, αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς
μη· ὅθεν σοι προσπίπτω ἀγία Παρθένε· ἴδε με
τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύ-
οις κάθαρων, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ κατα-
σχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἀγνή τῇ ἀπωλείᾳ μη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ω 'ραϊος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμέ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ε'κ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν
ταῖς ἀγέλας Σοφοί, ἠγρεύσατε πρὸς πίσιν
θεοτερπῇ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ, ὁψώνιον πολυτε-
λες, πάντας προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Τὸν σκοτασμόν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ
τῆς κηρύγματος, διώξαντες καρδίας τῶν εὐ-
σεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου, κατε φωτίσατε σαφῶς·
ᾧθεν ὑμεῖς ἄσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικόν .

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῖοι
ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρω-
τοῦ· πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν
χαρᾷ, πάντα τὰ ὑράνια, δόξῃ ἀπασράπτοντες.

Δόξα.

Ο 'κάνικτος καὶ φθορεὺς τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων κατέχει με· πρεσβείαις τῶν Κηρύκων πανσθενής, Τριάς ἐξάρπασόν με, ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σε, τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Paracritichi.

39

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὸν Σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν
σου αἱμάτων Σεμνὴ, προήγαγες φοροῦν-
τα σάρκα Νητην, ὅπως ἀθανατίσῃ, τὴν οὐ-
σίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε, πάντες
μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ι "να Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς
γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σαυροῦσαι· δόξα
τῇ δόξῃ σου.

ὁ τε σαυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατε-
δίκασε γῇ ἐσειέτο, καὶ ἡλίου σέλας ἐ-
κρύπτετο.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον σαυρουμένου
σου, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, κράζου-
σα: Δόξα σοι.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Κ λῖνόν μοι τὸ φιλάγαθον οὗς σου, δεομένῳ
Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με
προσώπου, μηδὲ πόρρῳ πέμψῃς τῆς σῆς βοη-
θείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος, σπουδαῖζει ἀπολέ-
σαι με· παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν
μη· σὺ δέ με συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλα-
βῆς ἀμέτοχον.

Ο "φελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὡ ψυχὴ μου
γενήσεται, περὶ ἣν σπουδαῖζεις εἰς μάτην
τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτῆκεις σαυτὴν ταῖς φρον-
τίσι· πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν, ἐπὶ ῥῆψιν πρὸς
Κύριον, τὸν κριναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι
βόησον· Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσ-
βείαις τῆς τεκούσης σε.

Ονομα εὐλαθείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέ-
μενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματί-
ζω, καὶ ἀλαζονείας, γέλως καθορῶμαι· θηρίοις
γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέχομαι ἐξ ἀ-
προσεξίας· διὰ τοῦτο ῥῦσαί με· σὺ γὰρ ἀγαλ-
λίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποιθήσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ρήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, χαροποιὰ
 πρώην ἤκουον, δι' ὧν προσεδόκων, χαρᾶς
 ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχαῖς τεθλιμ-
 μένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετρέπη, τῇ
 σαυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα, ἡ λύπη

γάρ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλῳ ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τῷ Σταυρῷ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλῳ, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τῷ Διαβόλῳ. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Τέτρωμαι τῇ ρομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν σταυρῷ καθορώσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱέ μου νῦν, αἰροῦμαι παμφίλτατε· φρίξον γῆ καὶ σείσθητι· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δεξαίμην τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Οὐκ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυναμέων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ σταυρῷ ὁρώσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μητέρα θρηνηδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβεράν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ τὸ τῷ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δεξαίμην τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δεξαίμην τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δεξαίμην τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Αἱ γιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ασπύρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθέने Θεοτόκε, ὃν περ κατεῖδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

« Χριστὸς ξύλῳ πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. »

Ἄσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν, » ὅτι δεδοξασται. Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἴλκυσε πιζοὺς, καὶ κατέρράξεν ἐχθρὸν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Ρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρὸν, Δέσποτα νεκρὸς γεγόμενος.

Μαρτυρικόν.

Ικετηρίαν τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ, προσενέγκατε φρικτῆς, ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστὸν, κατεπτώσατε σοφοί, Μάρτυρες τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σῆ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν σταυρῷ καθορώσα θρηνηδοῦσα, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Ἔτερος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ως τερπνότατον αἵμάτων, ὠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας ἕνεκα προσφέρομεν,

τὸ Χαῖρέ σοι Ἀγνή, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε· κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς διέσωσας.

Εκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς ὡδὴν ἐπινίκιον.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρὸς, ὠραίσθεισα ἀληθῶς ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα: Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ
» τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ο ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου!

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης Κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικά.

Εἴσεis σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Υπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν, Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, Ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις, ἢ τὸν σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κύησας.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς Θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχήν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Ο ἰ διὰ σοῦ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμ-

φευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθῶν, καὶ προστατὴν ἐν κλεῖ, πάντες δοξάζομεν.

Καταλλαγὴν πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν Θεϊκὴν πρεσβείαν σε πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνῶμέν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Η τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ρεῖθρα ἱαμάτων, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σώζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀένναος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σε, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τροπάρια.

Ωραϊότατος καθάπερ βότρυς, σταυρῷ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποσταῖξας φιλόνητο.

Πολυώδυνα ἀνθρώπων πάθη, ἔπαυσας Λόγε, πάθος Δέσποτα ἐκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικά.

Ετραυματίσαν τῷ τραυματοῦσθαι, οἱ Ἀθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὠφθησαν, ἱατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρετάξαντο πρὸς τοὺς τυράννους, οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Απεκύησας ἄνευ σποράς, Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Επαξιόν σοι ὡδὴν, τὸ Χαῖρε Ἀγνή, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Επήγειρον κατ' ἡμῶν, κινδύνους πολλὰς, τῶν παθῶν αἱ ἁμαρτίαι, ἀλλὰ ἡ Θεία σε σκέπη, ἡμᾶς Ἀγνή ἐρρύσατο.

Εὐχαριστὸν σοι ὡδὴν, ψυχῆς ταῖς χερσὶν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς Θείοις ὕμνοις σκιρτῶντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντες σέ, Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός·
» διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσταγμά-
» τα, ἐγένοντο ἱάματα, τοῖς δούλοις σου φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Υψόμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκί, τὴν Κτίσιν πᾶσαν, ἐκ Παράθρων χαλεπῶν, τῆς ἀγνωσίας εἴλκυσας, πρὸς γνῶσίν σου Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο, λαὸς ἄνομος, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφεως συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Εστήσατε δυσσεβείας ρεύματα, Χριστὲ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Τοῖς ὄνυξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαραΐζατε, τοῖς ἐλέγχαις Ἀθληταί, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταί γεγόνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ηγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, ἀγία Σεμνή, κατοικήσας ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν Κτίσιν συνανύψωσε.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσιν πιστῶν, Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων, διεσώθη ὁ Κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἀθυμία καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπαγνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα, σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ὁς σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἀγνή, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ὡδαῖς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ῥυσθέντες διὰ σοῦ, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἄχραντε Δέσποινα, ἢ ἐλπίς ἢ βεβαία, τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ἄλλος ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** Ἰωάννης ἐκ κοιλίας Ἀδᾶ ἐδόξα: Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι
» βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανα διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ ἰάσω τῷ σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλῳ δὲ νῦν τῷ Σταυρῷ δικαιᾶται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων, Παραδείσου καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Υμνῶμέν σε τὸν σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξαζόμεν τὸν ἀκάνθαις γεφθέντα, καὶ δόξῃ στεφανοῦντα, τοὺς ἀνθρώπους Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Λυμαντικὴν ἀπώσάμενοι βλάβην, οἱ Ἀθληταὶ τῆς εἰδωλομανίας, βασιάνοις ὁμιλοῦντες καὶ θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Οὐ διωγμός, ἢ λιμός, οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνος, οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θείους Ἀθλοφόρους, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνῶδεῖς, ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα, αὐτὸν κατανόῃσα, Μητροπάρθενε ἀγνή παναμώμητε.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσών.

Αγγέλων γλώσσαι Κόρη, τὰ σὰ ἐγκώμια, ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἀγνή· ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς, δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας, καὶ περιστάσεως, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, πεπτωκότες ἐρρύσθημεν, διὰ σοῦ τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή.

Υπόχρεων εἰργάσω, πάντα τὸν Κόσμον Ἀγνή, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν, τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων, καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Εν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερῶς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν, πάντες βοήθειαν, Παναγία Θεοτόκε ἀγνή, καὶ σεπτῶς σε γεραίρομεν.

Ἄλλος ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Βάρος κουφίζων, τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον ἀνέμων ἀνήρτησαι, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Λόγχῃ ἐνύγης, τὴν θείαν πλευράν σου, καὶ τῆς πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ἐπανωρθώσω· φλογίνῃ ῥομφαίᾳ δὲ, δίδόναι μοι εἴσοδον, Παραδείσου, Σῶτερ πρασταίττεις πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Αστρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγεννημένοι τὴν Κτίσιν αὐγάζουσιν, ἀθλῶν ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Βίβλος προσφέρει, αἰεὶ γεγραμμένος, ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτορας, τὰ γεγραμμένα

Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ ἐνηθληκότας στερότάτα.

Σταυροθεοτοκίον.

Η Παναγία, πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἀγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιαζόντα τοὺς ἀνθρώπους, ὁρῶσα ἐπωδύρετο.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν.

Η ὑλίσθημεν ἐσπέρας, κλαυθμῷ πολλῷ, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν Θεοπρεπῆ σκέπην Παρθένε, δεηθέντες εὕρομεν, ἀγαλλίασιν καὶ λύσιν, ἀπάσης θλίψεως.

Ως Θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπην σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς καὶ ἀμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγὴν, πλουτοῦμεν Ἀῤῥαντε.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι αἰεὶ, ὡς δι' αὐτῆς καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως, καὶ παντοίων παθῶν, οἱ δούλοι σου λυτρούμενοι.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
» ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυναμεις,
» καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρόν με ἔδειξε, τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώσας καὶ ἐφώτισας ψάλλειν: Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αΰκνθαις ἔστεψεν, ὁ παράνομος δῆμος, σὲ Βασιλεῦ παρακοῆς ἐκρίζουντα, τὴν ἄκανθαν Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστῃ, καὶ ὑψωσε σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάθους, ἐλκύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα, οὐρανοὺς σε τανύει, ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας, τῷ πάθει σου Σωτῆρ, καὶ παύσαντα τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἡλῶν πόνοις.

Μαρτυρικόν.

Μαρτύρων λείψανα, εὐωδίαν θαυμαμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστακτῶ καρδίᾳ, ἐκπέμ-

πουσι καὶ παθῶν δυσωδίαν, διώκουσιν αἰεὶ, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν, ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Αγίων τάγματα, λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ γαστρὸς σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν Σταυρῷ τούτοις τρίβον, ἀθλήσεως Ἀγνῆ, καὶ σὲ δοξολογῶσιν, ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Ως λυτρωθέντες καταιγίδος, ἀμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθῇ, Θεοτόκε εὐχαρίστῳ φωνῇ, τὸ Χαίρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Εν τῇ ὁδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότες οὐ παρείδες Ἀγαθῇ, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς ἐπακῆσασα ἐρρύσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πισῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἀγνῆ ἀνυμνεῖμεν.

Αμαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς· ταῖς σαῖς Θεοκυῆτορ, θείαις λιταῖς ἐρρύσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰκτιρμοὶ σε ἐπὶ πάντας, ἀεννάως καταπέμπονται Χριστέ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτῆρ ἐλεῆμον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ανύμνητε, τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, ἡ τὸν
» ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκῆσα τοῖς ἀνθρώποις· ὧδαίς πάντες σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ικρίω σε, ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν αἰπάντων ὁ ἥλιος ἐσθέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ ἐρράγη, ἡ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ωρυξάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευράν ζωηφόρον ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντὸς τὸν γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν, τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις ιδέαις τῶν βασιάνων, καὶ στεφανηφόροι τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Ηγίασαν, τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς

"Ετερα προσόμοια Δεσποτικά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ μὴ καταισχύνῃς με· ὅταν ἔλθῃς κρῖ-
ναι Κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνῃς ἔργα
ποιήσαντα.

Αμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολά-
σεις ἐκδέχομαι· ὁ Θεός μου οἷ' κτεiron καὶ
σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν
αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου
αἰξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθῃς ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε,
ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔν-
νοον· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύ-
σαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης
τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ
τρόπος τῆς κηρύσεως· ὅπερ γὰρ βούλεται Θεός,
νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα
τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς,
πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχη-
γμα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγ-
μα, Τριαῖς ἡ ὁμοούσιος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργή-
σας καταρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παρα-
δείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σε τῶν κτισμάτων·
φθόνῳ δὲ Διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως
μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς·
διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδί-
κασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν
ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέ-
στησας ἀδελφούς ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαί-
ρων, κρίζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὅρος θείον ἅγιον εἶδέ σε ὁ Δανιὴλ, καὶ
Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυ-
ξέ σε Σεμνή, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀ-
δαμ πλασουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβὶμ ἐτρό-
μαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξαζόντα,
ἀσιγῆτῳ τρισαγία φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἰτῆσαι,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτρο-
πώσαντο, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην
κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν
δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες
κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦν-
τές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισά-
μενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν
εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς
σεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώ-
που Δεσπότη καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέ-
χοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς
ἐπὶ σοὶ πέποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκ-
κου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ
τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα
τὴν σωτηρίαν· ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ ἐν
τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα
Παρθένος.

"Ετερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Αἱ γιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδο-
κωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θά-
νατου δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Θ θάνατός σου Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν
ἐξήνθησε· τὸν γὰρ Ἄδην ἐσκύλευσας, ἀ-
νακαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· διὸ
σε ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν· Οὓς ἐξ ἡμῶν
προσελάβου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως
εὐρωσιν ἐν κρίσει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν ὕρανοῖς, χωρήσασα
ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε τῶν Προ-
φητῶν τὸ κήρυγμα, ἐξ ἧς ἐλαμψεν ὁ Ἐμμανηὴλ.
Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὁσίους, Ἱεράρχας,
καὶ εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χοροὺς ἀνυμνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύρων, ἐγὼ
ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῇ ἐν Αἰγύπτῳ,
» ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χορὸς Μαρτύρων ἀπλανῶν, πᾶσαν πλάνην
νικήσας, τοῦ πολεμήτορος, χορεύει γηθό-
μενος, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ Ὅσιοι
πάντες, ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἠξιώθησαν,
αἰωνίου ἐν χάριτι.

Ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφητῶν καὶ Ὁ-
σίων, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, Χριστέ παρα-
κλήσεσι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οἱ διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν
Λόγε, καθυποσρέφειν με, κελεύσας ἀνά-
παυσον, οὓς ἐν πίστει μετέστησας,

Θεοτοκίον.

» **Υ**περαγία ἡ Θεὸν, ὑπεράγιον Λόγον, ἀπο-
» κυήσασα, ἀγίασον ἅπαντας, τοὺς πιστεῖ-
» σε δοξάζοντας.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Κανὼν τὸν αὐτὸν ἑβδομος σκοπὸν φέρων.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὠραϊσμένος, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις,
καὶ Θεῖον ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις κάλ-
λεσι, λάμπον ταῖς Θεοσημεῖαις, Μάρτυρες Χρι-
στῷ, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αἰγλῆς τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμ-
πᾶδος, τυχεῖν καταξίωσον, τοὺς μεταστάν-
τας δούλους σου, ἐνθ' ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη σε-
ναγμός, πολυέλεε Κύριε.

Νεκρώσει ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύ-
σιν, ζωὴ ἐνυπόστατος, ὑπάρχων Χριστέ
ἡγεῖρας· ὅθεν ὡς μόνος οἰκτίρμων, πίστει τοὺς
πρὸς σέ, μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ωρῶσας Παναγία, τὴν τῆς προμήτορος
πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ταύτην
ἀναστήσαντα, Λόγον τὸν ἐν ταῖς μνημεῖοις,
πνέοντα ζωὴν, ἐξουσία Θεότητος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
» αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τί-
» πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ἅπλον
» εἰς βοήθειαν. Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βόθροις ὀμιλῶντες,
συνετρίψατε πᾶσαν, τῇ πλάνῃ δυναστείαν,
καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν, ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἰγλή Θείων δογμαίων, καὶ ἀρετῶν ταῖς
ἀκτίσιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, πιστοὺς φω-
ταγωγοῦντες, αἰρέσεων ἀχλὺν, πᾶσαν διε-
σκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ οἱ Ὅσιοί σου Λόγε,
ὑπερκόσμιον ὄντως ζωὴν κληρονομοῦσι·
δι' ὧν ἡμᾶς Χριστέ, ἅπαντας οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

» **Υ**πὲρ τῶν μεταστάντων, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι,
» ἱκετεύομεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην,
τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικεῖς ὁ
Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος, κρα-
τούμενος ὠράθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβὼν, Ἀχραν-
τε ὁ Ἄναρχος.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Νεανικὴν καὶ σταθηρὰν, τὴν καρτερίαν ἀν-
δρείως, οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί· τῶν
γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἠνεγκαν, καὶ τῶν βα-
σάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηραΐτου σου δόξης,
Σῶτερ ἐφιέμενοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θα-
νέντων, Ἐλεῆμον πρόσδεξαι ψυχὰς, καὶ
τῶν ὀρεκτῶν καὶ Θείων Εὐσπλαγγνε, κόλπων
τοῦ Θεοῦ Ἀβραὰμ ἐνδον σκηνώσας Λαζάρῳ,
καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Οἱ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ
γένος, τῶν ἀνθρώπων εὐσπλαγγνε Σω-
τῆρ, αὐλοῦ φωτὰς καὶ Θείας δόξης σου, κατα-
τρυφῆσαι καὶ χαρὰς, τοὺς εὐσεβῶς μεταστάν-
τας, τῇ σῇ εὐσπλαγγνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοὶ, τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον, συλλαβούσῃ λέλυνται Ἀγνή, καὶ
νόμος ἡμῖν ὁ Θεῖος δεδοται, πᾶσι τὴν ἄφεσιν
διδούς, ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς
Θείας ἀγαθότητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πι-
» στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ ἐ-
» κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον εὐργίᾳ, οἱ Μάρ-
τυρες, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν· ὅ-
θεν μακαρίζονται.

Ως θρέμματα τοῦ Ποιμένου καὶ Ἀμνῆ, μα-
κάριοι, Ἱεράρχαι λογικῆς προέστητε, ποί-
μνης Θεῖα χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι, κατηυγάσατε πιζῶν πληρώματα, Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ομήγυρις στερρότατων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος, τῶν ἁγίων Προφητῶν τετύχηκε, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ὃν ἐκύησας Θεόν, Πανύμνητε, πειρασμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τὴν ποιμήνην σου.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Αθλητικούς πόνους καρτερῶς, ἐπιδειξάμενοι Χριστέ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο, τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Υπερφουῖς δόξης σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἀξίωσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοὺς αἰγλῆς Ἀγαθὲ, καὶ ἐνιαίας ἀστραπῇ Θεότητος, ἀπολαῦσαι καταξίωσον, τὴς προεκδημήσαντας, καὶ δοξάζοντάς σε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, παρθενοκοῖς κόλποις ὁ Χριστὸς αὐλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Θεομήτορ μόνη πανύμνητε.

Ῥδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός,
» διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσάγματα,
» ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, στερροὶ Ἀθληταί, καὶ τῆς μώλωπας πάντων, ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα, τῶν προσερχομένων ὑμῖν.

Ελάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς, τὴν ἐξουσίαν, Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ διὰ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, αἰεὶ φορτία λύσατε.

Νοὶ καθαρῶ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι, χοροὶ Ἀσκητῶν, Προφητῶν καὶ Δικαίων καὶ Γυναικῶν, χορεύουσι, χορείαν ἀκατάλυτον.

Νεκρώσιμον.

Ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστέ, μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποιήσον, φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀκατάλυτος ὀφθεῖσα Θεοῦ, δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, τοῦ νυμφῶνος οἰκήτορα, τοῦ νοητοῦ γενέσθαι με.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων, τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Εκ τῶν ἀδαπανήτων, θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἅς μετέστησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου, ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας νῦν πρὸς τὴν ἄνω, ζωὴν τοὺς οἰκέτας σου, μεταβεηκότας Χριστέ, ἐντρύφῃς ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων, λαμπρότησι Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομήτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πλημμελημάτων μου, ἢ ζωὴν τῷ Κόσμῳ τεκοῦσα, Πανάμωμε τὴν ἐνυπόστατον.

Ῥδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἰδοὺ ἐβόα: Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βρωμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψήμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, πανένδοξοι Ὀπλῖται, οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αἱρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τῷ Χριστῷ ἀληθεῖς Ἱεράρχαι, πρὸς ἑαρ ἀληθείας, τὴν πληθύν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Ἰσχυῖ σου τῶν ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν καὶ Γυναικῶν ἁγίων, Χριστέ δικαιοδέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολαύουσι.

Νεκρώσιμον.

Μετέστησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον, τοὺς δούλους σου, ὅλλ' αὐτὸς αἰωνίου, μετασχεῖν εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Παναγία Παρθένε, τοὺς δούλους σου, τὸν πανάγιον Λόγον, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἁγιάζουσα.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ο χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὁδύνας, στερρόως καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνους, καὶ ἀνωδύνους τρυφαῖς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ζωφόρου δεξιᾶς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἐνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἀγίων,

καὶ αἰωνίῃ ζωῇ ἀπόλαυσις, τὴν προκοιμηθέντας
σε οἰκέτας, τάξον Ἐλεῆμον ὡς Θεὸς ἀθάνατος.
Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει Δεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει,
τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ
τῆς γαστρὸς σου Ἀγνή προελήλυθε· καὶ τοὺς
ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, πάντας ὡς Θεὸς
ἐκ φθορᾶς ἀφήρπασε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογη-
» τὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ροαῖς αἱμάτων οἱ Ἀθλοφόροι, τῆς ἀσεβείας
ἔσβεσαν φλόγα.

Τοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας Κόσμου, γεγενη-
μένους, ἀνευφημοῦμεν.

Υμνοῖς τιμάσθω τῶν Προφητῶν τε, καὶ τῶν
Ὀσίων ἅγιος δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι γεέννης οὓς προσελάβου, πιστοὺς σου
δούλους Χριστὲ οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Ως τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον
ὑμνολογοῦμεν.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφοροῦντες οἱ χοροὶ, τῶν Μαρτύρων τὸν
Βασιλέα, Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοη-
τῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐξουσίαν ἔχων
Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐνθέου ἀξίωσον, τοὺς ἐν
πίσει σου δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτὶ, τὰς αὐλούς φω-
τοχυσίας, ψυχὰς ἃς αὐτὸς μετέστησας,
ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατασκηνώσας. Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, νῦν ἀπάτωρ
ἐκ σοῦ Παρθένε, Χριστὸς ἀφράστως γε-
γέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκὼν πτω-
χεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ
» τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι,
» ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
» Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεσρέψατε, Πανεύφημοι,
καὶ οἴκῃς ἐδείμασθε, ἑαυτῆς τοῦ Πνεύμα-
τος, Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, τὸν δρόμον τελέσαντες.

Εφάνητε ὡς κρίνα ἠδύπνοα, Ἱεράρχαι ψυ-
χὰς ἐπιγνώσεσι, πιστῶν κατευφραίνοντες,
εὐσεβείας· ἀξίως, διὸ μακαρίζεσθε.

Γῆς πάσης παρεπίδημοι Ὅσιοι, ὡς οἱ τοῦ Θεοῦ
Προφῆται γεγονάτε, τὴν ἄνω σκοπούμενοι,
κληροχίαν καὶ δόξαν, τὴν πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ως ζώντων καὶ νεκρῶν Λόγε Κύριος, τοὺς
πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου, χοροῖς
συναρίθμησον, σωζομένων ἀπάντων, ὡς μόνος
Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν Γυναιῶν ἀπάντων κατάλογος, ὁ ἀ-
σκήσει καὶ ἀθλήσει Πανάμωμε, ζητήσας
τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως, τὸ θεῖόν σου
πρόσωπον.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Πρὸς τὴν οὐράνιον ἀτενίζοντες δόξαν, τῆς ἐ-
πιγείου κατεφρόνησαν δόξης, οἱ Μάρτυρες
τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς,
αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν, τῶν ἐπ'
ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον
κατοικίαν παράσχῃ, Δικαίων ἐν σκηναῖς, τού-
τους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν, ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ
πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ὁ τὴν
πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος, ὡς μόνος ἀγαθός,
τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ
γαστρὶ σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας
τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς Χρι-
στὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημέ-
» νην, ἄσμασι μυσικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Τροπάρια.

Γερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δι-
καίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων,
ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ως λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότη, Ἱερομῦσται
δειχθέντες, συνήφθητε λειτουργοῖς ἐπα-
ρανίοις· μετ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίας προσ-
αγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως, τελειωσάσαις τὸν δρό-
μον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χοροὺς ἁγίους,
τοῖς τέτων ἁγιασμοῖς, ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεκρώσιμον.

Ης ἡξιώθησαν δόξης, αἱ τῶν Ἀγίων ἀπάντων, χοροσασίαι Χριστοῦ τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον μετασχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω, τὸ φοβερόν τοῦ ἐκ σοῦ Ἀγνή τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ, ἀκατάκριτον συντήρησον.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Μήτηρ Θεοῦ.

Επιφανῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καταλαμπρύνουσι Κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀρράγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· τούτης, ἐπαξίως εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ρῦσαι πυρὸς, τῆς γεέννης Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῇ λόγχῃ, τῆς ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τούτων ὡς μόνος φιλόνητος ῥήξας, καὶ τῆς τῶν Ἀγίων ἀξίῳ λαμπρότητος.

Ως ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος φύσει, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτου, ὡν Θεσαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, Σῶτερ τοὺς πίστει προκεκοιμημένους, τῆς ἀκαταλήπτου σου τρυφῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα τῇ σῇ γεννήσει παρήλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμου, καὶ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν· ὃν ἐν δυοῖς ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπαρθένον ἀγνὴν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἐν Ἀλληλουΐα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρὺς.

Εν μέσῳ τοῦ σαδίσ τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων, οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Εν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡς τοῦ θαύματος! ὥσπερ Θεσαυροὺς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι καὶ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν· Κύριε δόξα σοι.

Νεκρώσιμον.

Εν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ικέτευε Παρθένε, σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὐρεῖν ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Νεκρώσιμα.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὠράθης, ἐπὶ σταυροῦ μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς ἀκτίσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς Θεσαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας, χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκεις, τὸν Αὐτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, Παρθένε ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων δεόμεθα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς· Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ· Μνήσθητέ μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τελόσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ, ἐδέξασθε καὶ δόξης, καταξιούσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Ιερουργῶν καὶ Ὁσίων δῆμοι, Προφητῶν καὶ σέπτων Γυναικῶν, κατάλογος τιμάσθω ὁ ἱερός, σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν κατοικοῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελαζόντες, Ἀσωμάτων τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ ταύτων παραβλέψας

Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Γένοιτο σοι, ὦ Τριάς ἁγία, οἱ θανέντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι ἐξαιτούντες ἐκ φλογός, τῆς φοβεράς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ νυδύϊ, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τῷ ἐχθρῷ, κακίστη συμβουλίᾳ, καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθοράν, Παναγία Ἀχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ἦχου.

Ὁπλητικῆς φάλαγγος εἰκεῖτον μέλας,

Ὁ τοῦ βάρους σὺ, κλῆσιν εἰληφώς, φέρεις.

Ἦχον τὸν ἀπλοῦν, τὸν βάρους ἐπώνυμον,

Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φιλεῖ.

Ἀνδρῶν δὲ ᾄσμα, δευτερότριτε βρέμεις.

Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Ἀναστάσι-
μα γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.
Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίζωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυ-
μνήσωμεν Ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάλη-
πτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰώνων
γὰρ ὁ Ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς
φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν
ἐαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον· ὁ ὢν ἐν
τοῖς αὔλοις κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου
Ἀγνὴ κατσκηνώσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένε-
το ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμος· μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρ-
χε, φύσει Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνούμεν Θεὸν
τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑ-
κατέρᾳ μορφῇ· ἑκατέρα γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν
αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ
φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν
οὐσῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ θελή-
ματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ,
αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός· ὁμοό-
σιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐ-
νεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμ-
μακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀπόστιχα, τὸ Α'. Ἀναξάσιμον, καὶ τὰ παρόν-
τα προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσερνε· Χαῖρε Πηγὴ τῆν
ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἡ πηγάζουσα· Χαῖρε
πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως·
εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμος· δεδοξασμένη,

χαῖρε πανάχραντε· Χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε
θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε Ἀγνή· Χαῖρε Μητρο-
πάρθενε· Χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ.

Χαῖρε Θεομήτορ ἄχραντε· Χαῖρε πιστῶν ἡ
ἐλπίς· Χαῖρε Κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε
πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου· ἡ
τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις· ἡ ζωηφό-
ρος, χαῖρε ἀντίληψις· Χαῖρε προπύργιον, τῶν
προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιχί-
τημα, καὶ ὅρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ· Χαῖρε ἡ
μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις·
Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυχνία φωτός· ἡ
γλαῖσμένον, χαῖρε λαμπάδιον· ἡγιασμένον, χαῖ-
ρε παλάτιον· Χαῖρε Παράδεισε· Χαῖρε θεῖον
σκήνωμα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ ναίματα,
τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον Δογματικόν.

Οὗ ἕρανος ἔκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν
γαστρὶ σου ἀξενωχρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἑ-
μείνας ἀγνή, ἀρρήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας
λυμανθείσης. Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξί,
καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος· καὶ σὺ μόνη Πάναγνε,
ἐγαλέχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου
ἐθάψασας τὸ ἀνύδακτον ὄμμα· ἀλλ' οὐ διέλιπε
τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ, ὡς προὔπῆρχε πρὸ
τῶν αἰώνων· ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεός μετὰ Ἀγγέ-
λων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων,
καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἱκέτευε,
Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδό-
ξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἀγνήν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος· καὶ ἐδώρησω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνῶμεν, παντοδύναμε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανестραίφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ανῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· ἤλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ αἰ-

θάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων Ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδώρησω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυναμῶ. Δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθέने, ἢ τὸν Θεὸν ἀρράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἐκείας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Εξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θάνατον τὸν σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τριάς Μονάς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ καὶ πρῦτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ρήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰδίου συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ιερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τοπρίν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν κατ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλῇ καὶ Χερυβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισηλίον σέβομεν.

Οὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομήτορ Μαρία, τοῦ τα πάντα πανθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστηκε· τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κατὰ Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τῇ κραυγᾷ τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιούμενην εἰς αἰεὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ἕως καὶ γὰρ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι: Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμήνην σου, ἣν ἐκτίσω Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ανατολή, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγὴ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῇ δὲ προσώποις, ὃν ὕμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν. Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βεβῶντες: Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόνηρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ Θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάβῃ τοῦ σοῦ οἰκέτου τοσύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέδου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Οραίαν σέ, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλονὴν. καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ρυσθῆναί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συναῖδια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σέ τὴν θείαν φύσιν, διαιρουντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βεβῶμεν: Θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω: Ζωαρχικὴ Τριάς ἀγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, κατοικτείρησον καὶ διανύστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ε'πουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σέ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῳ καὶ μεγαλύνω σε.

Ο' παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισηλὶε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνετίσον ὡς εὐσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις: Ἅγιος εἶ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ· ἐλέησον οὕς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίῳ φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἡλεπμένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ παλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. Δίς.

Ο' Νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισηλὶε, ψάλλω σοι: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δῆλόν σε ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνῃ Ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο' φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς καὶ τρισηλὶον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφερὰν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγὴ καὶ φωσφόρον, ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ θεϊότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηνάου κάλλους σου, ἀγαθαρχεικὴ, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενὴ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰτίδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπὴλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἵγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ημία Κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ Θεαρχία τρισηλὶε, τῆς ὕμνηταίς, πρόσδεξαι τῆς σου ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν,

καὶ δάττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἑνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σθ, Θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέρσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σέ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου πρυτάνευσον.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος πλ. δ'.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναῖξιν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι: Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίοις προσέταξας Γυναῖξιν, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ Θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε: Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλιν καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ: Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ανθρώποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· Γυναῖκες ἐθαύσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών: Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμά τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Paraclitichi.

41

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον: Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναε, καὶ Παράδεισε λογικῇ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις· δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τῇ Ζωοδότῃ ἐπισᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτην, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τῆς Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν: Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδίᾳ μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, ἢ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις Θεὸς βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἑνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Εκείνα σοὶ Κύριε, πρόσχε, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ καθαρον πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐ-
θις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασιάνους, ἢ
γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, Θεολογία Μονὰς τρισαγία·
ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς
ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρο-
νον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ
Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ
ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φρον-
τίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἐνοεῖδεῖ αἰτία, πάντα ἔχε-
ται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ
ἐστὶ, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου
Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν τῆς Κυ-
ριακῆς· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θρασάμενοι· Ὁ
Πεντηκοστός, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος σταυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς
μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι,
τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζου-
σαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον
σταΐζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίου.

Ως εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγὴ φέρων, τῆς
ἐμφύτου σύμβολα, αὔλου καθαρότητος, τῇ μορ-
φῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως,
κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γε-
νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γασ-
τρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ
Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός· Ὑγραὶν διοδεύσας ὥσεὶ ξηράν.

Επὴρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν
Ἄδου, καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς
κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐ-
πέκεινα φύσεως.

Εξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὁρῶσαι ἐν
θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἐκ-
πτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμέ-
νην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμ-
φευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν
Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός· Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Αῆραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-
διον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τε-
κοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀ-
ποσταζόντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρ-
θένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μα-
καριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε
ἀξίως δοξάζει σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στηρίξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄ-
» γιος μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρ-
τίας, τῆς σαρκὸς σε τὸ σωτήριον πάθος, ἐδι-
καίωσε Χριστὲ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ
τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν
σκοτει, τοῦ θανάτου καὶ σκιά καθημένοις,
ὁ Θεός με Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν
ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτῃ τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψη-
λοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Απειθήσαντα πρῶην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ
πεποιηκότος με ὄντως σὺ ἀπεξένωσας·

ὃν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Ο σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε Θεοθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἐκείαις σου Πάναγνε, ταῖς προσβολαῖς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὕας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγόν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ζῶσον δυναστεῖάν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις.
» **Σ**ὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
» τρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφῆτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῇ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώ-
σεις, ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγ-
χνε Σωτὴρ, τῆς ἐσχρατίας μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀ-
νηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφρά-
στου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται,
διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ σταυ-
ροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν
Ἀδὴν πλούτου κενούμενον; τῆς θείας δυνα-
στείας, σοῦ τοῦ Ἑσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον
ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε,
σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χρι-
στιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν
σου, ἐντεύξεις φέρεις Παναμίωμε, καὶ σῴζεις
ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτό-
κον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστασίμος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, αἱ τῶν παρα-
νόμων παῖδες Φιλάνθρωπε· δι' αὐτὴν ἔσωσας

ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ πα-
θήματα.

Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέ-
στησας τοὺς ἐν Ἀδὴ νεκροὺς, καὶ ἐφώ-
τισας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου
τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία, τοῦ-
τον δυσώπησον, τοῖς ἐκέταις σου δωρήσα-
σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωποιοὺν
ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κό-
σμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάν-
τες γινώσκουμεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας,
τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Γλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς
ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον
σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πά-
θους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρω-
τοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν,
καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιά-
ζων, τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χορὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν
μου ἀνωκοδόμησας, ἀνασταῖς οὐσίαν, καὶ
ἀγήρῳ Χριστέ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλ-
ιν, βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φω-
τὶ ἀπαστραπτουσάν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε
κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας·
τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μό-
νην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν
εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστασίμος.

Φώτισαν ἡμᾶς.

Οδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου
Χριστέ, δι' αὐτοῦ γὰρ σοι προσπίπτομεν·
τὴν σὴν εἰρήνην παραίσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τῶν ὑμνῶν σου τὴν ἔγερσιν, καὶ
τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν
ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνή, τοῦ κα-
ταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν πα-
θῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνή-
την καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε,
Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν
τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν
ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς
σε εὐφρανον.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαί-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Δαΐ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκα-
κος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστέ κρα-
ταιότεραν, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας
τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ὥκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνή-
ματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς
εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν
βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ρύσθειμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ Ἀγνή, καὶ τύ-
χοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰα-
τρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἑ-
δέμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πικροῦ ξύ-
λου χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ· καὶ ἔσωσας ὡς
Δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτῃ ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τὴν ἀρχαίαν
τε ἀπόφασιν ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ
βασιλείον λύσῃ· καὶ τοῖς ἐν Ἀδὲ φοιτήσας ἀνέ-
στησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατὸς, τοὺς ὑμῶντας
αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Πανα-
γία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στή-
ριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κρα-
ταιούμεθα, καὶ πάθω σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρ-
κωθέντα ἀφράστως δοξάζαμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ πασάδα
ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ
πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ τό-
κος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτό-
κε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ
γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχαὶς τὴν φύσεως.

Εξανασταῖς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας
ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ
Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ Κόσμος
τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρ-
σει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῇ Ἀδὲ σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκρῆς
ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος·
καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης
σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν Κτίσιν
ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ Κόσμος
συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σὺ πολυέλεε.

ᾠδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τῆτο αἱ Παῖδες, ἐν
» τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
» χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Η ἔνδοξος κένωσις, ὁ θείος πλοῦτος τῆς σῆς
πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους,
Σταυρῷ ὀρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σω-
σαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σε, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ κα-
ταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν
διώκον· ὅθεν ἀνέστησαν, αἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται
κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογε-
νοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογῶν-
τές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδάτες σε ἐκπο-
ρευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκισμένης προ-
φητικῶς ὁ Θεός· ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ,
πάντας ἀνεκαλέσω, τὸς ἐν πίστει κραυγάζοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Αΰνασας ἐκ τῆ τάφου, ὡς ἐξ ὑπνυ Οἰκτίρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ Κτίσις δὲ πισθῆται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ισουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναῖδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίσει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος Δείας, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίσει σοὶ ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέτρες ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἀ-
» νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύ· ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεὶς ἀνὼρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἠνθῆσεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐναίαν ἐκλάμπουσιν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχόν, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατὴρ, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θαλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψηρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων ταῖς θελκτικαῖς καὶ φλογώδεις, κατ' ἡμῶν κατὰσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφύως τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνωσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ Δείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ· καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους, ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφη Θεόν, Ὑψίστη τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἐξαναστὰς τοῦ μνηματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην· μετ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Ωράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-

γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρέυ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ
τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάς. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεὸς σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γα-
στρί ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ
γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ ἐπαρθέντα ἐν
Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρω-
πότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἄδου γὰρ
ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός,
τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων
Θεότητος φωτὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπί-
πίγειος· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ
Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυπο-
τάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι
Βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι,
σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη,
τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐ-
σεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ
ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ
ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ωραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ
φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ
ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέξης, ὑπὸ Πιλάτῃ
κρινόμενος, ἀλλ' ἐκ ἀπελείφθης τῇ θρόνῳ,
τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας
τοῦ αἰσθητοῦ, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰσραηλῖται
σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλεῖα ὑπνοῦντα,
ἐρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυ-
ρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ
παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τῆς Διαβολῆς, τὸν Σταυρὸν
καὶ ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει,
μὴ φέρων καθορᾶν αὐτῇ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκρὸς
ἀκιστᾶ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο
προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ο Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν
κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβητε, τὰ

δὲ Γύναια ἐφώνησε, λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶν-
τα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ
Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικῶν.

Επαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι·
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐ-
λευθέρωσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός,
διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ,
τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἠλευ-
θέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τῇ Ἄδῃ αλύτων δεσμῶν,
καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, φρουροῦντες παρά-
νομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο
τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεός καὶ παντοδύ-
ναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἄδου Κύριε, καὶ
ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὐ-
τως ἐβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζε-
ται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς
σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμοτήριον·
ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν.
Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν.
Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη·
καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον,
Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημάτος. Ὁρα σελ. 194.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου,
ὥσπερ τοῦ Ληστῆ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,
καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς
οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ακουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι ὁ
γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι'
ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτης, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ξύλῳ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύ-
λου τὸν Ἀδὰμ, κατάρas ἐλυτρώσω, ἀπα-
διδούς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Πα-
ραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶ-
σι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ
τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ
τὰ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χτὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ ταῖς

αὐτοῦ ἀπαγγεῖλασαι Ἀποστόλοις, παντός τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτῷ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Αναρχε Τριας, ἀμέριξε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· Χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης· Χαῖρε ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νῦν βαλλόμενος, ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβεράν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως τὸ ἀδέκαστον! ὦ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰμὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτιρήσῃς με.

Ο ἦ μοι ψυχὴ μου ταλαίπωρε, πόσα θρηνησεις ἐκεῖ, ἐνθυμούσα ταῖς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, Βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται, σὺ δέ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθῇς, διὰ ταῖς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ, Χριστῷ, καὶ ἀπόνιψαι, ταῖς ἀμαρτίας σου.

Εὖς καιρὸς σοι ἐνέστηκεν, ὃ τῆς παρουσίας ζωῆς, ὃ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον, διὰ ταῖς ἀμαρτίας σου, ἵνα ἐκεῖσε, εὖρης ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίῃ ῥυσθῇς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὖσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον, γενέσθαι μέτοχον.

Ἔτερα προσόμοια, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῷ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προσασίαις, σῶσον Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ταῖς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ

σου Λόγῳ, καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτῶ- τοις αὐγαῖς, τοὺς ἐλλάμψεις χαριζόμενος· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σω- τὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφίμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἀγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες Θρό- νοι καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερου- βὶμ τὰ φρικτὰ, τὸν αἶνόν σοι προσάγουσιν· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σω- τὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Δαιμόνων ἀφάνισις· χαῖρε θυγάτηρ Ἀδάμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα, ἄνθος τὸ ἀ- μάραντον· χαῖρε δόξα τῶν δούλων σε· δεινῶν ἡ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε· τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθὲν, Κόσμῳ, διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε· χαῖρε Σεμνή· χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Ἀπόσιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἀγγελοι ἀ- παύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπί- πτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμα- σι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶ- σσ, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῇναι τῶν παγίδων τῇ ἐχθρῇ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιγερά λογικὴ· χαῖρε πόλις τοῦ Κτίσου σου· χαῖρε κα- ταφύγιον, τῶν πιζῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστα- σία, τῶν πεποιθότων ἐν σοὶ, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις· χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ με- τάγουσα, πρὸς Οὐρανόν· χαῖρε παντευλόγητε, ἀγία Δέσποινα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἡμῶν ἐὺσπλαγχνῷ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν τα- πείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δα-

πανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τῆτο δέομαι: "Ομματα εὐσπλάγχυν Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: Ἴδου ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίνον, καὶ δῶῃ σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οἱ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σὰρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἱλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασιάνη, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίσει βοῶμέν σοι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνιλεώς ἐστὶ, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον: Φεῖσαί μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Ως ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς ἱλασμόν ἀμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι: Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διασπλάγχχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσώματοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίαν ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εως πότε ψυχὴ μου ζῆς ἀμελῶς; ἕως πότε ῥαθυμῶς διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥαθυμίας ταλαίπωρε· καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρί-

ξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλήσεως, λυτρωθῆσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; Βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ: Τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεσιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σικηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ ἑρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγαλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατὰπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σικηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ρ' ὕσαι πυρός με τῆς γεέννης. Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτιαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης
• ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν,
Τροπάρια.

Ρῦσαι με γεέννης, ἣν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων αἰτόπων, προεξένησα Λυτρωτὰ, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἀναψὸν μου, ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Υπέκυψα πάθει σκυτισθεῖς, καὶ ἄλογος ὠφθην, λόγῳ Κυρίου τιμηθεῖς· ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίξασαι κρίμασι σῶσόν με.
Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινές, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συρρέουσιντες ποταμοί, σωμάτων ἁγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον, ἀπέρρηξαν.
Θεοτοκίον:

Γασαι νοσούντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνὴ ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμαίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Κατὰ Ἀλφάβητον. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοί, καὶ τῆς Θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς
προστάταις, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί·
Ἀρχάγγελοι Θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς
ἐκδυσωπήσατε. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμὴν τε καὶ
τεῖχος, καὶ προστατίς ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρ-
κὶ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὸν Λυτρωτὴν καὶ πα-
νοικτίρμονα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφηγὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με σερέωσον, ἐν
» τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
» πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστέ Σωτὴρ ὄμμασι,
μίαν ἐντολὴν ἐπὶ γῆς σε, μὴ ἐργασάμενος;
πῶς τῷ ἀσέκτῳ σου, παρασταθήσομαι θρόνῳ,
λέγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Υφαπλώσας ἀγκάλας, σὼν οἰκτιρμῶν δέξαι
με, Ἄσωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις
δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σε μα-
κρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Ρίζωθέντες ἐν πέτρᾳ, τῆς τῆ Θεοῦ γνώσεως,
Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς
πίστεως, ἐξερρίζώσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας,
καὶ καρποὺς ἀθλήσεως ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι, τῆς ἀληθοῦς Πίστεως,
τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας ἐγκαλλωπίσμα-
τα, οἱ ὠραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ
Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτη-
μαι· σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοί-
μητον· σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης,
πάσης κατακρίσεως, εὖροιμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως, οἷα
Ταξιάρχαι, δεικνύμενοι Ἀρχισράτῃγοι, κα-
τακοσμούμενοι, ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Εὐδοκίας ἐν ὄπλῳ, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα,
τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανού-
μενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστᾶται,
τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, Θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτης, Θεῖα σκηνὴ γέγονας, μό-
νη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, Παρθενομῆτορ ἀγνή·
ὄθεν καὶ δέομαι: Τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου,
πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβείαις σου.

Paraclitichi.

42

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρ-
» κοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγὼν ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος
φοβερός, Κριτοῦ καθεζομένου· καὶ κρι-
νομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκότων· οἶμοι! τί
πράξω ὁ κατάκριτος;

Εἰχὼν μολυσμῶν ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἀ-
μαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρ-
μοῖς σε προστρέχω· μή με παρίδῃς, ἀλλὰ οἰκτεί-
ρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἐναντι
Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· οὐ γὰρ ἡρνή-
σασθε τοῦτον πόνοις μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς
περικυκλούμενοι.

Ηἠλγησεν ἐχθρὸς τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων,
πέπτωκεν αὐτοῦ, ὄφρ' ἐπαιρομένη· καὶ
μεγαλύνεται τῆτων ὁ στεφοδότης, μέλεσι Θείοις
δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πί-
στει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης, Θεο-
γεννητορ κηλίδος, καὶ οἶκον δείξον, τοῦ καθα-
ροῦ καὶ Θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηδυὰς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων
νῦν ὁμηγύρεως, τὴς προστρέχοντα τῇ σκέ-
πῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θαρραλικῆς καὶ
ἀγαθοδοτίας, Ἀρχισράτῃγοι πανένδοξοι,
νῦν τὴν ποιμνὴν ὑμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ιέρως σε δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων Θεῖα
στρατεύματα, Θεομῆτορ πανσεβάσμις· τὸν
γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γνώμη ποιηρᾶ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐρ-
γαζόμενος τὰ ἄτοπα· ἀλλ' οἰκτειρόν με,
ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Εἰχὼν λογισμόν, τῷ κακῶν μὴ ἀνανεύοντα,
ἀναισθητῷ ὁ ἀσυνείδητος· τὴν πώρωσίν
μου, Ἰησοῦ λύσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ε"θετο ὑμᾶς, ὥσπερ λίθους ἐναυγάζοντας, θεογνωσίαν θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θεῖους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι, δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἢ νεκρώσασα τῷ τόκῳ σε, τὴν ζῶσαν Κόρη, ἀμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κύκλω τῷ Θεοῦ, παρεσῶτες Ἀρχιεράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς, λαμπρυσμένοι, τὴν ποιμνὴν ὑμῶν φρουρήσατε.

Λύτρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἱκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παρασάται, τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μύρον μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκί, τὸν τὰ εὐώδη, ἀναβρύοντα χαρίσματα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
» κατώκησας· ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον,
» ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον
» διάσωσον.

Τροπάρια.

Ηλιακὸν φῶς τῆς μετανοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι, ἐν σκότει τῶν ἀμαρτημάτων, Χριστέ φωτὸς χορηγέ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτὸν βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων φαῦλη συνηθεία· διόρθωσόν με Χριστέ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο Δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ρώμη τῇ σῇ δυνατοῦς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ινα φωναῖς εὐχαρίστοις πάντοτε, Πανάμωμε δοξάζω σε, ψυχῆς μου διώξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτὶ, τὰ φοβερά λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς, τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι ὑμῖν τῆς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε καὶ πειρασμῶν, καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Ενίας δεσποτικῆς δεήθητε, τῆς ὑμᾶς μελωδικῶς ἀνυμνῶντας, ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριὴλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ο ἔμψυχος τοῦ Δεσπότης θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἢ πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στεναγμὸν μοι παράσχε, ὡς ποτὲ τῷ Τελῶνῃ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην Χριστέ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἔλκη τῶν κακῶν με· καὶ βοῶντά με οἵκτειρον: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λησαῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας, καὶ κατάνυξον ψάλλοντα: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ενεκρώθητε Κόσμω, καὶ νεκρὸν ζωφόρον Χριστὸν γενόμενον, ἠρνήσασθε οὐδόλως, γενηαῖοι Ἀθλοφόροι, ἐναθλῶντες καὶ ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μίαν φύσιν Τριάδος, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὁμολογοῦντες σοφοί, πολὺθεον ἀπάτην, εἰδῶλων Ἀθλοφόροι, διελύσατε ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτωτε, ἀπάντων προστασίαν τῶν καταπονημένων, καὶ βοώντων δεικνύει σε: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὑμῖν δεδῶρηται, ὁ πάντων Εὐεργέτης· οὗ

νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διασώσατε ψάλλουσιν·
Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ παντεπόπῃ, δυναμούμενοι πάντα
τῆς γῆς τὰ πέρατα, τρανῶς περισκοπεῖτε,
καὶ πάντας τῆς ἐν πίστει, περισώζετε ψάλλον-
τας· Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε σὲ νῦν
κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους, ἐκ-
φεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζοντες·
Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
» τῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπαχθέντα, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ
Λόγε, ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα
πᾶσί τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδης, ἀλλὰ
πρὸ τοῦ τέλους, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον.

Τῶν πταισμάτων, ἀφίσταμαι οὐδόλως, καὶ
βοῶ σοι, τὸ Ἠμαρτόν ὁ τάλας, ἐπιστρο-
φὴν οὐδέ ποτε ποιούμενος· Κύριε οἰκτίρμον,
τὴν πεπωρωμένην, κατάνυξον ψυχὴν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ γενναῖοι, Κυρίῃ Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων,
τοῖς ρείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ρύ-
ποις οὐ κατεμολύνθησαν· ὅθεν στεφανόροι, με-
τὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύουσιν ἀπαύστως.

Νευρωθέντες, ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βα-
σάνων τὸν ὄγκον οἱ γενναῖοι, τῆς εὐσεβείας
Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ
τοῦ Δεσπότου, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ισχυμένων βεβαίως ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων,
ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με
ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαρετωμένην,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνωδοὺς τῆς ἀφρά-
στου, καὶ ἀρρήτου σου δόξης προσδέχου,
σὲ νῦν δυσωποῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν μόνε Ἀγαθὲ δυσωπῆσας, σρατιαῖς
τῶν Ἀγγέλων προσδέχε, σὲ τῶν ἀνυμνῶν-
των Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις σου ἀστραπαῖς Θεομήτορ, τῆς
πιστῶς μελωδοῦντας φαιδρύναις, καὶ σὲ
ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως πάλαι Πόρνην ἐν κλαυθμῷ, προσπεσῆσάν
σοι Χριστὲ ἐκαθάρισας, ὡς ἐδικαίωσας,
Τελώνην Λόγε μόνον στενάξαντα, ὡς προσεδέξω
Μανασσῆν, ὡς Δαυὶδ ἠλέησας, μετανόησαντα,
οὕτω δέξαι με, καὶ σῶσον φιλάνθρωπε.

Στέναξον, δάκρυσον ψυχὴ· τῶν προτέρων σου
σφαλμάτων ἀπόστηθι· καὶ τῷ γινώσκοντι,
τὰ κρύφια σου φανερώς πρόσπεσον, καὶ ἀνα-
βόησον θερμῶς· Ἠμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν με
οἰκτερον, ἔχων σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ηθλησαν οἱ θροῦνοι, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρ-
τερώτατα, καὶ τὴν ἀσαλευτον, νῦν Βασι-
λείαν κλῆρον εἰλήφασιν, καὶ Παραδείσῃ τῆς τρυ-
φῆς, μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν πρεσβείαις
Χριστὲ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσον.

Φωστῆρες τὴν ἀνατολὴν, τὴν ἀνέσπερον φω-
τίσαντες ὥφθητε, καὶ τὴν ἐσπέραν σοφοί,
τῆς ἀθείας ἀπεμειώσατε, καὶ δαδουχίαις ἱεραῖς,
πάντας καταυγάζετε, τῆς τὴν φωσφόρον ὑμῶν,
Ἀθλοφόροι ἐορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου
τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς
ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανόιας
μοι αὐγὴν, κατὰπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου
πυρός, μεσιτείαις σου αἰεὶ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χορείας Ἀσωμάτων, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι'
ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων
Ἀγγέλοις Χριστὲ τὴν πόλιν σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἀγγελοι προστάται,
παρὰ Θεῷ δυσωποῦντες δωρήσασθε, ταῖς
προσιτοῦσι τῇ σκέπῃ ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρὸς τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημέ-
νοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν ἥλιον, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πε-
πραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἐννοίαν
ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνε-

χόμενος, πρὸς σέ καταφεύγω τὸν φιάνθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸς τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου ἀέσωκέ σε, παρεύου εἰς εἰρήνην. **Μαρτυρικόν.**

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χεραυβὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, ταῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνώμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μηήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὡς περ τοῦ Ἀηστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσαν πάντας μόνε. Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ιάσαι Χριστέ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε Ἰατρὲ, ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων· καὶ κατακύξεως ρείθραις με ἀπαπλύνεις, ὅλον καθάρισον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Θρόνον τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες Θεαρχίας, Θρόνοι Χεραυβὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρωμάτων Ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναλαμπουσι. **Μαρτυρικόν.**

Ζέσσει τῆς Χριστοῦ, πυραύμενοι ἀγάπης, ἀφλεκτοὶ πυρὸς, διέμειναν ἐν μέσῳ, αἱ Ἀθληταὶ πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσεθείας, δείξα χάριτι. **Δόξα.**

Ο Τριαὶς ἀπλή, Μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρὸς, σοὺς δούλους τοῦ ἀσθέστου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σέ ποτε, προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρὸς, δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτωτε, Λόγος ἀερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΕΣΠΕΡᾳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὴν ψυχὴν ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὑπὸ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῇ καταπτώσει, βαρυνομένη; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότε πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἵτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσθέστου τάλαινα, γένῃ ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητὴς καὶ Θεὸς ἡμῶν· τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, δίδου γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διάρθρωσιν, τῶν αὐτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσθέστου ρῦσαί με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ολον τὸν βίον ἠγάλωσα, καὶ τὴν ζωὴν μου αἰσchrῶς, καὶ αἰσώτως Φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν· ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτὴρ μου, ὡς περ τὸν Ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἀγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς κηυσίας σε, Χριστέ καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὁμοία.

Τῆς στερευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προδρόμε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θείος τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρώμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφους, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ινα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοῦ τὰ θείον ὄνομα, τὸ φαῖδρον χαριτώνυμε, μὴ ἀφισταίνου ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου θεῖε Προδρόμε· ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διαπαντός, σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ολος ὑπάρχεις ἡδύτης, καὶ γλυκασμοῦ θείκου. πεπλησμένος Ἀοίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σε, καταγλυκαίνων τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν κακώσεων, καὶ ἀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτράμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ κα-
θάρων, οἰκητήριον Ἀχραντε· χαῖρε θείον
ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε· τὸ θεότευκτον,
χαῖρε παλάτιον· θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα·
θάλαμος ἑμψυχος, Θεῷ θεία τράπεζα, καὶ κι-
βωτὴ, καὶ κατοικητήριον, τῷ θείῳ Πνεύματος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἀγγελοι ἀ-
παύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπί-
πτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἱλασθητί
μοι, καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμα-
σι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶ-
σα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἱλασθητί
μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολ-
λῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑ-
πάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Ομματα εὐσπλαγγνῶ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν
ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου
δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοί, ἔχ ὑπάρχει σω-
τηρία· διὰ τῆτο δέομαι· Ὁμματα εὐσπλαγγνῶ
Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ως ἡ Πόρνη προσπίπτωσοι, ἵνα λάβω τὴν
ἀφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρ-
δίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκεί-
νην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς μοι
ἱλασμόν ἀμαρτιῶν· ὡς αὕτη γὰρ κραυγάζω σοι·
Αὐτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως,
καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί·
Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου
χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλι-
βομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ,
καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοῶ·
ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ, τοῖς μὴ πράξασιν
ἔλεος. Διὸ φεῖσαί με Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρ-
χεις ἀναμάρτητος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαρόν, καὶ μω-
ρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχὴ· πεινώσιν
ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιῶς
ἐλαίῳ, τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μά-
την φρόνει, μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ
μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρη-
στότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης
ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς
ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶ-
να, τὸν θείον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ
πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔρ-
γων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ
συνέχομαι· Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτῇ με σῶσον
τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου· ἀμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ
βοηθός, καὶ καθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχὴ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπάνῃς, ἀ-
νάστηθι ποτὲ, πρὸς μετάνοιαν βλέπον,
κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους· μήπως θρηνησῇς
ἐκεῖ ἀνόνητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τῷ Δε-
σπότης δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης
δίκασον σαυτὴν, καὶ φεύξῃ δίκην ἐνδικόν.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυ-
ρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηρ-
γῆσατε διὰ τῆς πίστεως, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν λαμ-
πάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης
συνεισῆλθετε, εἰς τὸν ἑράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὡ-
φθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοηθεῖα, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου,
φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοή-
θει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφρσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ίηχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐ-
» τοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν
» Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς Λυτρω-
» τῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν με τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χρι-
στὲ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ εἰς
σκηνώματά σε, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι,
χρεῶν με λύουσιν.

Λῦσον Λόγε τῶν κακῶν με, τῶν αἰμέτρων τε
δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ,
ταῖς δικαίαις τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κα-
τάπαυσιν, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Μαρτυρικά.

Ηῤῥη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῶν Μαρτύρων σε
Χριστὲ ἡ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς·
καὶ γὰρ διηθληκότες, τοῖς ὑπερφυέσι σου χαρί-
σμασιν, ἐμεγαλύνθησαν.

Ρ᾿αντισμῷ θείων αἱμάτων, τῶν ἁγίων Ἀ-
θλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον, τῷ δυσμενεῖ φε-
ρόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιασθῇ τὰ ἐπίγεια,
Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδοὺς,
καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἀμαρτίαν
ἀπόσρεψον τρίβου, ἵνα σὲ ὕμνω τὴν πυλῦμνη-
ταν, καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ ἐκτιναίξαντι ἐν Θαλάσσει.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν
με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δε-
σπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν,
καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πίστευσε τιμῶντος.

Ως τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με
παθῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σω-
τηρίας, θεία σου ἐντεύξει.

Τῆς τυραννοῦσης με ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ
σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ ἐ-
λευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐχειρο-
μένην, Δαιμόνων καταγιῖδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἁγνή Μητὲρ τῆς ἀληθείας, κλυδω-
μιζόμενον δεικῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνε-
χῶς βυθιζόμενον· καὶ ἔθνον με Σεμνή πρὸς
σωτηρίας, τὸν εὐδὸν λιμένα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ῡερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
» ἐχθροῦς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Ρύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν,
ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρᾳ
φοβερᾷ καταξίωσον, Χριστέ με ὡς ὑπεράγαθος.
Ισχυσε δόλῳ θανατῶσαί με ὁ Βελιάρ, τῷ κέν-
τρῳ Λόγε τῆς ἀμαρτίας· ἀλλ' αὐτός με ζωφό-
φοις ἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως, ἐπεφώνουν οἱ Ἀθλοφόροι,
ἀθλοῦντες, μή τις ἀποσρατεύσῃ· ὁ Δεσπό-
της βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτά-
τῳ νοῖ.

Τοὺς ὑπερτίμους λίθους πάντες τῆς Ἐκ-
κλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσε-
βείας, τὴς τῆς πλάνης καθαιρέτας, ἐν ἁσμασι,
τιμῶμεν πισοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερράγμενων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτω-
θέντα ἔγειρον ἐκ βόθρου τῶν κακῶν μου,
καὶ ἐδραίωσον Δέσποινα, ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ
Θεοῦ ἐνταλῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ομβρησον κάμοι, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν
ποταμῷ, τὴν ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς εὐ-
σπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν αἰπάντων, Πρό-
δρομε Μάρτυς ἀξιάλας.

Περιστατικαῖς, συγχύσει τοῦ βίου, πάντοτε
τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ
τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος· σπεῦ-
σαν βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Εν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν
ἡμερινόν, λαμπτήρα σε τοῦ Κόσμου· θεο-
μακάρισε Πρόδρομε φώτισάν μου, τὰ τῆς καρ-
δίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον αἴγνή, Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς
τὸ ἐκ φωτός, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς
μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὕμνω σε
τὴν πανύμνητον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σε καὶ ἐφοβήθην,
» ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ Θεός ὢν αἰδίδιος, ἐκ τῆς
» Παρθένου προήλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ συγ-
» καταβάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ε'πλάνησε γεύσει με, τῆς ἀμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἀγαθὲ πόρρῳ ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὁδοῖσι κατὰ βρωμα αὐτῆ, εἰργάσατο μόνε Σωτῆρ· σπεῦσον ἐξελεῖσθαι με.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφια μου αὐτὸς γινώσκεις· ἡμαρτηκότα πολλὰ τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς οἴκτιρμοῖς μόνε Σωτῆρ, καὶ μετανοίας μοι καιρὸν, δίδου καθαρτήριον.

Μαρτυρικά.

Ὡς κύμασι Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κιβερνήσει Χριστοῦ πρὸς λημένας ἤχθητε, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτῆ νίκης σεφάνοις ἀληθῶς, κατακλειῖζόμενοι.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπόρον κατεβαίετε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς ἐκαστοστεύοντα ἐκ Θεοῦ, ἄσταχυν Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· πλήρωσον πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθόν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'μαυτὸν ἀποκλαιόμαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἀγίε· σῶσον, οἴκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ε'ν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὖροιμι συλλήπτωρα σὲ Μακάριε, τὴν ψυχὴν μὲ ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου καταυγάζοντα.

Βαπτίζόμενον κλύδωνι, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» **Τ**ὸ φωτόδοτα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσης, καὶ δώρησαι
» μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Τροπάρια.

Ο' Πόρνην καθάρισας τῇ προσταξεί σου, Δημιουργέ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθῆς ἀμαρτίας ὡς μόνος Ἐλεήμων, καθάρισον, καὶ στολαῖς ἐξαστραπτούσαις ὡραίαν, ἀπέργασαι δέομαι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας τῶν πολλῶν μὲ, ἀμαρτημάτων Χριστέ ὁ Θεός, ἀνεμποδίξως βαδίζειν εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σε, ὅπως λυθεῖς τῆς σαρκός, εἰς καταπαίσεις ἀγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Υ'φάναντες ἐκ πόνων ἑαυτοῖς, ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως, τὰ ἄνω κατοικοῦσι, βασιλεία ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ρ'έόντων τὰ ἐστῶτα ἀντηλλάξασθε, θεοφρόνως Πανεύφημοι· στενοχωρία γὰρ πόνων ποικίλων σισχεθέντες, πρὸς πλατυσμόν ἀληθῆ, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Α'γία Θεοτόκε ἡ τὸν ἅγιον, Λόγον ἀποτεκῆσα σαρκί, ἀναπαυόμενον μόνον ἐν πασι τοῖς Ἀγίοις, ἀγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, αἰεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ε'ν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἐνδοξε Πρόδρομε, λύχνος ὢν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Περιστατοιμένόν με, καὶ ἐπηρείαις Δαιμόνων κλονούμενον, στήριξόν με ἐν πέτρᾳ, θείων θελημάτων ἀοίδιμε.

Ε'ν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίσασθαι, εὖροιμί σε προστατήν, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπερτέρα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ αἰετάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς τὸν Προφήτην ἐρρίσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μέ τῶν
» πταισμάτων μου ῥῦσαι ὡς φιάνθρωπος, καὶ
» κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευίτας, πειθήσαντας, τῷ θείῳ κηρύγματι Χριστέ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὡς ὁ Τελώνης σεναζώ, ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος Χριστέ πλημμελήμασι· Βοηθείας μοι χεῖρα δὸς καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίαις τῶν ἄλλων αὐγάζετε, πάντα τὸν περίγειον Κό-

σμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος, εὐρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον γεραίρετε πάντοτε, ἐνθόδοι τούτου ταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Η μανναδόχος σε σταίμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνισε· Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως, ἐπομβρίζοντα πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ κήτει συσχεθεῖς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάνους καρδίας μου κραυγάζω σοι Πρόδρομε· Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Αΐνη μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον Σοφὲ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενος.

Ψυχὴ μου μετανόησον θερμῶς· ἡ κρίσις ἐφύστηκεν· ἀνάνηψον κράζουσα· Ἰησοῦ μου ὁ Θεός, σύ με οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** δι' Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Οτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεῖς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπου πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιουντά με.

Υπεραρθεῖς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτώμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει ὁ δυσμενής. Λόγε Θεοῦ μὴ παρίδης με.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἀγία τε, ἐπολιτογραφήθη ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα.

Εθελουσίως πάθος ὑπελθόντες γενναῖοι, ἀθανασίας πρόξενον ρεῖθρα τῶν ἱαμάτων, ἀναπηγάζετε, βροτῶν πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ αἰτίαν τίκεις τοῦ παντός τὸν αἴτιον, ὑπερβολὴ χρηστότητος, βροτὸν γεγεννημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἀγνή μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ο ταῖς ὁδοῖς Κυρίου ἐτοιμάσας, ταῖς πρὸς Θεὸν κατεύθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κήρυξ φωτὸς φώτισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζέσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σέ, ἀδιστακτῶ ψυχῇ.

Στείρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν, εὐκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Η ἐκλεκτὴ Ἀμναῖς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ, φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν.

Ὤδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγαζὼν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ, » ὁ τιθεῖς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ » συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει » σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ Κτίσις, » ὡς Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσία ψυχῇ, καὶ πῶς ταύτας αἶρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὀμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἡχρεῖωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνῃς· σπεῦσον πορευθῆναι, διὰ μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε, ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθὲ· ποίοις οὖν ὁμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικά.

Υφαπτίσας ἐσθέσατε, πολυθεῖας σοφοί, Ἀθληταὶ καμίνοὺς καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα δι' ἀγάπην, τοῦ πεποιηκότος· ὅθεν τὸν χειμάρρουν τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Υπερέβητε Ἅγιοι, τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ ταῖς βασιάνους, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι, χειρὰς τε καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας, νῦν καταξιούσθε, ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλω με, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίου, μετανοίας βῶθ, ἴθυνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας ἐσκοτισμένος, αἰεὶ τῇ ῥαθυμίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Τὸν αἶροντα, ἀμαρτίας τοῦ Κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βα-

πιστά, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχὴν μου.

Εμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ἠύλισθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ· διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ελάφρυνον, τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμέ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστὰ, καὶ ἄτρωτόν με δείξον, τῆς τούτων κακουργίας. Θεοτοκίον.

Η ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον κατανύξεως πόμα, ποτίζεσά με νῦν, ἀνάξειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν κακῶν μου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ινα καὶ γὼ σωζόμενος, εὐχαρίστως σε Χριστέ, μεγαλύνω, βλέπον εἰς ἐμέ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξιόμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐτάς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ως τὸν Ἀηστὴν εὐγνώμονα, ἀναπέμψαντα φωνὴν, ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ὥκτειρας Πόρνην δακρύσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαυὶδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμέ ἐλέησον τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θιέμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ ταῖς αὐγαῖς, τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ κατα φωτίζοντες, πάντων ταῖς καρδίαις.

Η ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν· πᾶσα πόλις τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῇ, θαυμαίων παραδόξων· ὅς ὕμνολογήσωμεν, ὡς κοινούς προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε, ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς, προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὕμνουντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως τῇ σῇ μεσιτείᾳ.

Κανὼν τῆ Προδρόμου.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Μέλλων τῷ φρικτῷ σου παρίστασθαι Λόγε θρόνῳ, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰς-

πράττεσθαι εὐθύνας, ποῖαν εὖρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φεῖσαί μου.

Η φωνὴ τοῦ Λόγου κατεύθυνον ταῖς φωναῖς μου, πρὸς Θεὸν σοφὲ Βαπτιστὰ, καὶ ῥῦσαί με κακίας, τῶν Δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα καταχρέος μακαρίζω σε.

Θρέψον με Χριστοῦ ἐντολῶν τροφῇ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφῆτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε ἀγνή καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβεραῆς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· διό μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δακρύα μοι δὲς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτησθέντα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: **Ἡ πίσις σε σέσωκέ σε, πορεύε εἰς εἰρήνην.**

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, ταῖς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύσατε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προσρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἄγνη βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ἀηστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, ἐκ ἂν ὁ ἥλιος ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δὺν ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀθῆν, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τῷ δὲ κηφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεταί, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτῷ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τοπρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἐνδύμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παριζαμένη τῷ σταυρῷ δακρυρρόουσα, ἔλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν· οὐ γέγω, ὁρῶσά σε ἐν σταυ-

ρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγαῖζουσιν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἑδέμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἀδάμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθοράν κατώλισθεν· ἡμεῖς δὲ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζοῦμεθα, καὶ θεοῦμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, αἰδίου τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κρίζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Δὲ ἐγκρατείας τῶν παθῶν ταῖς πυριφλέκταις, ἀποτεφρώσαντες μορφαῖς καὶ ταῖς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, ταῖς νόσους, ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ Κτίστη Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Η ἄσπιλος Ἀμναὶς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἶρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ἀνευ τῶν Σταυροθεοτοκίων.

Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυροτύπως πληξασα, καὶ δαελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας· προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ως ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος ἀπέσαξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὁλοσχερῶς ἀνασέλλοντα, καὶ τὴν αἵμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλ-

λωπιζόμενοι, καλλοποιῶ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότη, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ Θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ρώμη τῇ Θεῇ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὡραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθ' ὧσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν: Οἱμοὶ Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σε, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἢ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέησίς ἐστιν ὁ γδοή τῇ Παρθένῳ. Ἰωσήφ.
Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλῆνται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιζῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνόν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀναδείξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατχνόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεικτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γενένης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, καλᾶσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκταις δεήσεις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** στερεώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανούς
« ἐν συνεσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων ἐ-
« δραῖσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν
« σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
« μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο στερεώσας ἔρανόν, καὶ γῆν ὁ Θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Σταυρῷ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρὸς, προσκῶψας ἐθανατώθη, σὺν ταῖς δαίμοσιν αὐτῷ ταῖς κακίαις

γοῖς· καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἡ Κτίσις, τῆς εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων, οἱ Θεῖοι, καὶ γενναῖοι Ἀθληταὶ διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσητε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν, Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοὶ· ὅθεν τοὺς ἀνυποίτους, πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Η πολυῦμνητος Ἀμναῖς, τὸν Ἀρνα Θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξαῖσά σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατὰ κράτος, ὅλος γεγέννημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμούς ἀνενδότης, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενήθσω με, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Επουράνιαι Τάξεις, λειτουργικὰ Πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον· τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με Θεῖας, ὡς συμπαθὴς Ἀχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπῃς ἀσπλάγχνης γὰρ, ἀσυμπαθεῖς κτημένον, μετανόας τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**ὺ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
« σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
« τρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
« ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
« Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
« νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, αὐτὸ ὑπέστη, πάλας ὁ Πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργός, ἦρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἐκυσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγῃς νυττόμενος.

Εστη σταυρός, καὶ πλάιη πᾶσα κατέπεσεν· ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνα-

θέντος, καὶ ὁ Ἀδάμ, θείας ἀφθαρσίας, κατα-
βολὴν ἐπενδύσατο· ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτι-
σθέντος ἡλίου, ἐπὶ ξύλου Χριστὲ σαυρωμένου σου.
Μαρτυρικὰ.

Νεοσφαγῇ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες, τῷ
τυθέντι, Λόγῳ προσηνέχθητε, ταῖς τῶν
αἱμάτων ἐπιρροαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας,
ξηράναντες θεία χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων,
ἐπομβρίαις θαυματίων, ἀναστέλλοντες πάντοτε
ἐνδοχοί.

Τῆξιν μελῶν, πάντων ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ
ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτό-
μενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἁρ-
μονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλέσης, ἡξιώ-
σθητε δόξης, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.
Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς, Μόσχον ἢ ἄμεμπτος Δάμαλις,
κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον, ἐ-
βόα ἀλαλαγμῷ, πῶς σέ παρανόμων, δῆμος οὐ-
δόλως ὠκτείρησεν, αὐτὸν ὠκτεριηκότα, ἀλλὰ
σκέψει δολία θανατώσαι ἀδίκως προείλετο;
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρὸν, ἀμαρτιῶν μὲ χειρόγραφον, θεία
λόγχη, Πάναγνε διάρρηξον, τῇ κεντησάσῃ
θείαν πλευράν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σῆ Παρ-
θένης θελήσαντος· καὶ βίβλωμε γραφῆναι, σωζο-
μένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεῷ μακρυνόμενον.

Ἰνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα
θείῳ, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ
σε τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε
μεγαλύνασαν, μεγάλως ἀμαρτῶντα, καὶ δεινῶς
συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξιώσον.

Νόμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμηνται φύσεως· ὑπὲρ
φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας· διὸ σε πίστει
ἐκδυσωπῶ· Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην
Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεῷ μακρυν-
θέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβεύαις σου.

Ο δυσμενῆς, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν
ψυχὴν μὲ, ὅλην ἐτραυματίσε, καὶ κατεμό-
λυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ
ἀπεπλάinhσε, Παρθένη τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο
βοῶ σοι· Ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπου σε τὸ
» **Ἰ**φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ ἀλλό-
» **τ**ρον σκότος τὸν δείλαιον; Ἀλλ' ἐπίστρεψόν με,
» καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς
» μου κατευθύνον δέομαι. Τροπάρια.

Ἰνα τῆς ἐνηδόου, γεύσεως λυτρώσης με χο-
λῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θέλων, καὶ νε-

κρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τὸ πάθος,
γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ ξύλου· ὕμνῳ
σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχὴν μου, Λόγε τοῖς παθή-
μασι καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθες,
τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος· καὶ οὐ φέ-
ρει ταῦτα, ἄψυχος γῆ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ
κλονεῖται ὕμνουσά σε.

Μαρτυρικὰ.

Ο ραιώθητε θείοις, Μάρτυρες παθήμασι καλ-
λωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς
πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα Λόγον, μο-
νογενῇ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ συν-
δοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρήμενα κα-
τεκληρώσασθε, ἐν ἐπιθρανίοις, αὐλιζόμενοι
θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θεία, θεοποιέ-
μενοι αὐλῶς, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες.
Σταυροθεοτοκίον.

Ξέγον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε πῶς
ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ
ξύλου ὑψούμενος ὑπνώσας; τῆς ὑπνοῦντας μέλ-
λων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν; Προσκυνῶ σου
Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν αἰμακάριστον νῦν μα-
καρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κά-
τω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνῃ, ἐν
γυναιξὶν Εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ
ἀνάνκλησις.

Διαμένειν με σῶσον, μὴ περιτρεπόμενον στά-
σεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ
Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυναμώσόν με,
τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας
ρύσάμενον.

Ο τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσιν
ἐλέους ἄβυσσον, ἐν σταυρῷ κενώσας,
τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν
κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαι, διὰ τῆς
Θεοτόκου ἀξιώσον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» **Α**ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βι-
» αῖως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταῖαν, χεῖρά μοι ἔκτενον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» ὃ Κυβερνήτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάρια.

Υμνησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ
ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ σταυροῦ σε Λόγε
καθαρῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδάμ ὁ πληγω-

Θεῖς, Σῶτερ ἰάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρρα ἐξωστράνισται.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σαυ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν πιζῶν, καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικὰ.

Ωφθητε Θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἄνθρωποι παῖσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθρώπων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν Θεῖαν, ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων ἀβλαβεῖς διεμείνατε· καὶ τελέσαντες καλῶς, δρόμον τὸν ἐνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ, τῇ ἑρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὠραῖον ἀπεκύησα καλλεῖ, ὑπὲρ υἱὸς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, καλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ηλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμαν Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμαίτων Χριστὲ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Η ἀγεώργητος γῆ, τὸν Γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ Θεῖας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολαίς, τὰς πρὸς Θεὸν ὀδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας Ἀειπαρθένε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶν πατέ· διὰ τοῦτο αἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔφαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Επλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαῦματα, καὶ τραυματίων ἡνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος·

ὕμνῳ σε Λόγε, κραυγάζων Μακρόθυμε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωρύχθης τὰς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἤλαις Χριστὲ σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελωδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ.

Χορείαν στησώμεθα, ὕμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀριθμουμένους, καὶ τὰ ἐπίγεια, φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων λαμπρότησιν, ἀγιασθέντες κατεσκηνώσατε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἀγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἄδυτος ἥλιος, πῶς ἔδυσ ξύλῳ Λόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος ἐβόα, καὶ βλέπων ἔση τοῦ δρόμου ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων σου πάσχοντος Δέσποτα; Ὑμνολογῶ, προσκυνῶ τὸ θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὕμνῳ σε αἰεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μὲ, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἡ πῦρ τεκῆσα Παρθένε τὸ ἄσπεκτον, ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Ἀγνή Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμαστώσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Εμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα, τοὺς ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἵ κτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεός, καὶ πολυέλεος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέτθης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-

» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
» αἰῶνας. Τροπάρια.

Ρίζης Χριστὸν ἐβλάστησας, Ἰησοῦν σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἀκάνθαν, Ἀδάμ παραβάσεως, σέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλῳ δὲ παγείς, τὴν ἐκ τῆ ξύλης ἰάσω, βλαστήσασαν κατάραν, καὶ τῆς μέλποντος σῶζεις: λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας βροτὸς καὶ τῷ σταυρῷ ὠμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ὄξος ποτιζόμενος· ὅθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι Λόγε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικόν.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀνηλεῶς ὀπτῶμενοι, θηρσὶν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ βοῶντες: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, οἱ τοὺς ὠμοτάτους δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβεῖαν ποιήσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ, ζησώμεθα βοῶντες: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Οδυνηρῶς στεναζούσα, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχχνων συνοχὴν μὴ φέρουσα, σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής; πάντως θείλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερώσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχὴν μου ἰάσαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πρᾶϋνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Ἀηστὴς κραυγάζω σοι, Μνήστητί μου Φιλάνθρωπε· κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι, Ἡμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος· μετανοῶντα δέξαι με τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύ-

ρων, Ὀσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβεῖαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδούντων: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὥφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σθ
» γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν. Τροπάρια.

Ἰάτρευσάς μου Δέσποτα τὰς πληγαίς, πληγώδεις καὶ αἱμάξας τὰς χεῖράς σου· καὶ πρὸς ὁδοὺς, βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθός, κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεῖς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, οὓς πάλαι οἱ Γενάρχαι, βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὁρθώθη ὀρθωθέντος σου ἐν σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτώμα μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχύς, ἅπαντα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς, πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται, αἷματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾶς προχεομένῳ· διό σε Πανοικτίρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ, διελύσατε ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἷς περ ὑπεμείνατε καρτερῶς, τοῦτον συνεποδίσσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσὶν, αἰσχύνῃς πεπλησμένον, καὶ γέλῳ τοῖς ὀρώσι, χάριτι θείᾳ χρηματίσαντα.

Ἡ γῆ τῇ καταθέσει τῶν ἱερῶν, τῶν Μαρτύρων λειψάνων ἡγίασται, καὶ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταῦτα ἐνθέως κέκνηται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπαίστως ἰωμένην, καὶ λώβην τῶν Δαιμόνων, ἐκκρουομένην θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικάς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, σὲ ἐν τῷ νῦν, πάθει ἐκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καθυφίστασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχχνα καὶ τὴν ψυχὴν, ὀδύνῃς ἐπληρώθην, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με αἰεὶ, Δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἀγνή Ἀειπάρθενε.

νου, καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν Κόσμῳ, ὡς εὐωδία ἀνέδειξας· πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῇ χάριτι· ἧ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτιρμῶν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζει.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δούς αὐτῷ θαυμαμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπιπτόντων καὶ αἰτήντων, τέττε αἰεὶ τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γέ μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς γεναγμούς Θεοσύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά, ὁμοια.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σὲ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις· ξίφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένους, διὰ σὲ τὸν κλιναντα οὐρανὸς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα· ἐταπείνωθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμνύμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὐσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ ὁδηγοὺς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθηταῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτὴς ἔν βοήσωμεν: Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὅμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμῶν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ Κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θάρρουντες αἰεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὦφθητε λαμπροὶ Χριστοῦ Αὐτόπται, διαπαντὸς πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πωλυθείας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδασχῶν· διό με, τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτὶ, τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, θεοφόροι Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιὸν πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὦφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν, ἀποσοβοῦντες δαμονικὴν, καὶ πάντας, καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ· πρὸς οὓς

πάντες βοήσωμεν: Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ Θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωοῦντες τοὺς λογικοὺς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίσει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τῷ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπαδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὤφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τὴς προσρέχοντάς σοι πεισῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροσιχίς:

Χορὸς με σῶζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραῖν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμήν, ζοφώδη

καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τριβους ὁδήγησον.

Ο γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι Θεοὶ τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται καθὼ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, πρόερχεται σῶζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφους.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροσιχίς:

Σοὶ Νικόλαε ὄγδοον πρέπει μέλος. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυναμέων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτούμεν σε, παντὸς πειρατηρίας χαλεπῆς, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Ο σὲ προστατὴν πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν: Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύοντας, Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Ισχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας σε, τοῦς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγchonία παραίδος, λυτρώμενος τῆς τέτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τῆς ἐν αἰνέσει κράζοντας: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἀνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βωόντων πάντοτε: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἰ τὸ σερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθει, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμήν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῖ Θεοῦ ἑλ-
λαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ελκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας με παύσατε, ὡς ἰατροί, θεία χειρουργία, τῷ Σωτῆρος Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σωσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ινα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς κατ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμούς, δυσωποῦμέν σε.

Ολον με τοῖς πάθεσι περιστατούμενον Ἀγίε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἀμαρτιῶν Ἀγνή αἵτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, χαλεπῶν περιστασέων.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ωραιώθητε Ἐνδοξοί, θείαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτίσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Ζαῖης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσης ταραῖξαντες, τῆς πολυθείας ἵπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων με τὴν ἄδυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις θεραπεύσατε. Θεοτοκίον.

Ισορρογὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὦφθης ὑπερέχουσα, ποτημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Απὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων· σπεῦσον Ἀγίε βοῇ μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Εμαυτὸν ἀποκλαίωμαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος· τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Ο τοὺς τρεῖς λυτρώσάμενος, Παῖτερ νεανίας, τεθναῖναι μέλλοντας, πάσης ῥῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἀχραντε οὐράνια ἐνδυναμῶσον, τῆς ψυχῆς μου, καὶ κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε: Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλάτος ἰθύνετε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, Θεόπται πάσης ἐκλυτρώσασθε, αἰτίμου πράξεως δέομαι.

Ως πάθη τοῦ Σωτῆρος, μιμήμενοι Ἀποστόλοι, πάσαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς με διώξατε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ἰώμενον, τὰς νόσους πάντα γνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δυναμῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Ἱεράρχα, τηρεῖν τὰ προσταγмата, Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ο Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐωδίας θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς ἐφημοῦντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σε, Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα, καθικετεύων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωῆρρύτων ἀνάπλεως, οὔσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ αἰπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς με συντρίψατε εἰδῶλα, καὶ δείξατε Θεῷ ναόν, τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οἱ πέτρα τῇ ἀρράγει δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι Θεόπται, τὸν τὴν ἐμὴν, ἐπὶ ψάμμον καρδίαν, φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· συρρέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ δεινῶς με χερμαίζουν.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας, ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ μισήτον, διὰ πλῆθος κακίας, ἀποδειχθέντα φίλοι.

συνδήσατε, τοῦ στέργοντος ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, ὡς εὐωδὲς σε ὁσφράδιον Κόρη ὁ Ποιητής, ἐξ ὠραίων κοιλάδων, τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμενος ὤκησε, τὴν μήτραν σου καὶ σαρκωθείς, εὐωδίας τὸν Κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παραδείσος ἡ καρδιά σου ὦφθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτὴν ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιῆσαι οἰκῆτάρης, Νικόλαε πάντα ἡμᾶς, τοὺς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Ρᾠδύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ, ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνία συνέχομαι. Οἰκτερήσόν με ὁ Θεός, Νικολάου πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνός.

Εξαιφνης ἐπερχομένης μοι Μάικαρ, καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ πληθύν, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με ἐάσης βροῶ ἀπροστάτευτον· ἀλλ' οἰκτερον ὡς συμπαθὴς, βοηθείας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοκίον.

Παλαίτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερυθίμ, ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ Σεραφίμ ὑπὲρ νῦν χρηματίσασα· ἐντεῦθεν σε πᾶσα πνοή, ὡς Μητέρα δοξαῖζει τῷ Κτίσαντος.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νῦξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὁμίχλη ἁμαρτίας· φῶς τοῦ Κόσμου σοφοί, Ἀπόστολοι δειχθέντες, νῦν καταυγαῖσαι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Αλλο σερῶμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, Θεηγόροι ὑμῶν σκέπη.

Πύρινοι ἄνθρωποι ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλητοῦ, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὗτος προβλέπει Δανιὴλ σε, ἀχειράτμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατὰ-

νυξὸν ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εβλυσας ρεῖθρα διδαγμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς, πλουσίως καταρδεύων, ἱεουργε Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ισχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς πλάνης, ἀφνίσαι· διό, πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἰδῶλα, ἐμπαθῇ μείωσον, Πάτερ.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα· ὃν δυσώπει Ἀγνή, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ῥοδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθῃσι, τὴν ψυχὴν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀόραγεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταί, τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὐδαίμονες, οἱ αἰεὶ μελωδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οτι παιδραὶ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὦφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιὸν τοῦ Πλαστοουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις, τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν, ψυχὴν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἀγνή εὐπρεπεστάτως, λαμπρῶσαι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένος Θεόφρον, ὦ Ἱεράρχα, ταῖς φωτοδόλοις ἀκτίσι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἐδόξας, τὸν Κύριον.

Ο ἑρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπισασία φρικῶδει σθ, Ἱερομύσα Νικόλαε, πάσης θανατηφόρου, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Σαλευομένους Δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς διασώζων, πρεσβείαις σου Ἄγιε. Θεοτοκίον.

Ικετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τῆς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σθ
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι. Τροπάρια.

Λεόντων ψυχοφθόρων σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου ταῖς αἰτάκτους, κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ ὑποτάξατε.

Ωραῖον παρὰ πάντας υἱούς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν Κόσμῳ κηρύξαντες, Λόγον Θεοῦ, πόδας ὠραιώθητε ἀγαθοῦς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωὴν· διὸ παραττομένην, πάθει τὴν ψυχὴν μου, ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὀλικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν· διὸ θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας, Θεομακάριστοι Ἀπόστρλοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν αἰεί, κολαφίζόντων Ἀχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, σωζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως ῥύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λitanευόντων, ῥύσαι με πάσης κακίας Νικόλαε, τῶν ὀρωμένων παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς ὑρανίαις, νῦν χοροσασίας, παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Η κρίσις ἐπὶ θύραις· πρόσεχε ψυχὴ μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναβόησον: Ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτός οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεί δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σθ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, ἑρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνησθήτι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὡς περ τοῦ Ἀηστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας, ἀνακειμένους ἡγείρατε, καὶ ἐνθέου, ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Σπείραντες Χριστῷ, τὸν Λόγον Θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν, καρδίας ταῖς ἀκάρπες, καρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε. Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτοὺς, γυμνάσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἐχώρησαν γενναίως, καὶ οὐ-

ρανόθεν ἱμάτιον σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περιβαλόντο.

Δόξα.

Νέκρωσον σεπτὴ, Τριαῖς ἡ παναγία, πάθῃ τὰ δεινὰ, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱεσίσαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβίς, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θείου· χαῖρε Προφητῶν, σφραγὶς καὶ Ἀποστόλων, τὸ περιήχημα Ἀχραντε Θεοτόκε, δι' ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Ἀγγελὸς σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κατέκρινεν ἀνόμω, Ἰησοῦ μου σταυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίστην τοῦ παντός Κόσμου· καὶ ὀρώσα τὸ τάλμῃμα, ἡ γῆ ἐσείετο ἅπασα, πάντων Ποιητὴν σε, δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρτας ἅπαντες, λυτρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος, ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῇ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν ταῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ, τὰ θεία παθήματα.

Ιάτρευσας Φιλάνθρωπε πληγαῖς ἡμῶν, πληγείς ταῖς χαῖρας· πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν Κύριε, σωτηρίου κατευθύνας πάντας, πόδας σου ἐρυχθεῖς ἐπὶ ξαυροῦ· αὖς παλαί ὁ πρωτόπλαστας, ἐν Παραδείσῳ, ἰδὼν κατεκρύπτετο.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ταῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε τὸ σκηπτρον Δαυὶδ· χαῖρε πύλη οὐράνης· χαῖρε βῆτε ἀφλεκτε· χαῖρε ὅρος κατὰ σκιον· χαῖρε λυχνία· χαῖρε Πανάχραντε· χαῖρε ἡ σταῖνος· χαῖρε παλάτιον· χαῖρε πανάμωμα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε λαβίς· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε τοῦ Κόσμου ἐλπίς.

Αμαρτιῶν μετὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῷ, ὑπεράνω ὑψούμενα, κεφαλῆς παντίζεν με, κατεπαίγουσι Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτεινόν μοι, χεῖρα ὡς Πέτρῳ πρὶν, βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα με, σῶσον, ἀδήγησον, μετανοίας δέομαι, Μήτηρ Θεῶ, ἄχραντε πανάμωμε, ἐλπίς τοῦ Κόσμου παντός.

Εσκατισμένος τοῖς πᾶσι, τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, εἰς κρημνὸν ἀπογνώσεως, σπεύδω

ὁ ταλαίπωρος, ἐμπεσεῖν· σύ με οἴκτειρον, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· λάμψον μοι φέγγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἐφοδήγησον, εἰς ὁδοὺς εὐθείας με, παρακαλῶ, Πάναγνε καὶ δέομαι· Μὴ ὑπερίδῃς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε ξαυρῷ, κρεμαίμενον ἐθελουσίως, κατανοοῦσά σε τὴν δυναστείαν, λύπη συνείχετο Χριστέ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Τέκνον μή με λήψῃς τὴν τεκοῦσάν σε· δός μοι λόγον Υἱέ μου· μή με σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Υψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Επάγης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου ταῖς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ορώσά σε ξαυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, Οἶμοι! ἐκραύγαζε· πῶς ταῖς ὀδύνας φέρεις, γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὁμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμαίμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεῖς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, ἡδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀδὴν, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλῳ κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα, ἐβόας: Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου, δι' ἧς, ἐζώσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλάγχχνον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδαμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλάγχχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάδει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας· ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλάγχχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτὴς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα παλαὶ ἡ Ἀμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν σταυρῷ· ὃν ὁρῶσα νεκρέμενον, δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὀψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη· σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατὰκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικά.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλαίμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων.

Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατὰπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμναῖς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα: Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁράσαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῶ σε τὴν φρικτὴν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει.

Ἀμὴν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρύς διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλασούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιότητι Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδοξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἑδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα· Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἄπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεικὴ δύνασται· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Μαρτυρικά.

Ηνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἐναντι τῶν ἐχθρῶν, σὲ τὸν Βασιλεύοντα, ὁμολογεῖν τῆς Κτίσεως, προφέρειν τε βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς δόξης, ἔτυχον ἅπαντες, τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ραντίσματι θειοργῷ, τοῦ σεπτῆ σε αἵματος, οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, τὴν λύτρωσιν εὐράμενοι, τὰ αἵματα ἐαυτῶν, ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως τυραννήμενοι, σπονδὰς προσφέρειν πᾶσι, Δαίμοσι ψυχοφθόροις· ὅθεν σεπτὰ θύματα, σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ος ἐβλεψέ σε σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ Ἀμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε: Τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀντα-

πέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνῇ, καὶ μακρόθυμῃ, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Ἀρματηλαίτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννῆτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰῶδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, αἰτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρὶ σε σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσει διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**άβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
» τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἑκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μέλانا κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνη Σωτὴρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Απλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπη Σταυρὸν τὸν τίμιον· ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυπῶντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, τῶν Δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατῶντες, οἱ Ἀθλοφόροι πάθη εἰκονίζον, πολυτρόποις πάθεσιν ὀμιλῶντες, τῷ ἔκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη θανατώσαντος, καὶ τὴν ζωὴν, τῷ Κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Ανεπισρόφως, τῷ μαρτυρίῳ ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις, θείας εὐφρανόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ μέσον ἀνόντων, τὸν μόνον νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; Ἡ Θεοτόκος θρήνοις ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νενεκρωμένον με τὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον, οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεογεννῆτορ πανάμωμε.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν πληρώσαντα, θηγορίας, μόνῃ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Απειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράδως, ἐν γαστρὶ σε συλλαβῆσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομήτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γνωσκόμεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σε Παραδείσος, Σῶτερ ἀνεώχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, εἰσωκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς κυπαρίσσον, τὴν ἀγάπην τε, ὡσεὶ πεύκην περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώωσας, Σῶτερ τοὺς ἀνθρώπους, νεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἀμαρτίαν ἐπεισαΐξαντα.

Μαρτυρικά.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι εἰς θεῖοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἐπουρανίου ἐχηματίσαν.

Ὡραιώθητε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὡραίῳ εὐαρεστήσαντες· ἐλαμπρύνθητε τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ Κόρη πανάμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Μετά Θεόν, σὲ προσασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεῶ ἐχρημάτισας, τῇ ποιητῇ καὶ δημιουργῇ, καὶ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ δοξάσαντος.

Ως ἐκ φυλῆς, τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μέιναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὄφρυν, τῶν ἀθετούντων κατὰβαλε, τῆς εἰκότος, Κόρη τὴν προσκύνῃσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαιδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω** τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας, τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς, ἐνδύσαι ἐφιέμενος, ἀπεκδυθῆς καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστέ τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτό σου, τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αἶμα πλευρᾶς ἀποστάξαν, σωτηριώδους σαφῶς, τὸν Κόσμον ἀπεκάθηρεν, ἐπιβώμια τε αἵματα καταπαῦσαν, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, τῆς βρώσεως ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγαγεν, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αἱ Μάρτυρες οἱ ἐκδοξαί, θείῳ αἱματί σου σημειωθέντες, τὴν κωλύουσαν τοπρίν, διήλθοσαν ρομφαίαν σαφῶς, καὶ ἐσκήνωσαν, γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ως θαυμαστός σὺ ὑπάρχεις, ἐν τοῖς Ἀγίοις Χριστέ, τοῖς πίσει σε παθήσασι! διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεία, ἱαμάτων ποτα-

μοὺς, ἐν τῷ Κόσμῳ ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας Παρθένε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμᾶς, ἰάτρευσας κυήσασα, τὸν Σωτῆρα ἱατρὸν τε τῶν ὅλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τραυματισθέντα Ἀχραντε, τὸν παρέχοντα, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Απειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ωραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Αληθῇ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε πάν-
αγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σῆς τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ἑστίαις, θελήτικαῖς, αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προσασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**οτίθ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
» ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάξασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριτημέρῳ Ἐγέρσει, τὸν Κόσμον
» φωτίσαντος.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου, ἐκβλαστήσασαν ξύλῳ πληγὴν ἱάσατο· ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων, μόνος δίκαιος ληστῶν κρεμάμενος, ἑαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα, εἰς χάος ἀπέρριψε.

Τὸ τόξον Χριστὸς ἐκτείνας, τοῦ θείου καὶ πανσέπτου Σταυροῦ ἑρρίψας, κατὰ τοῦ παλαμναίου τοὺς ἦλους σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὀργίλον καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν

ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας, Οἰκτίρμον ἐζώωσας. Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ρεύσαντα ρεῖθρα, σωμάτων ἐξ ἁγίων Ἀθλητῶν ἔσβησαν πᾶσαν, τῆς εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας ταῖς σεπταῖς, αὐλάκας ἠρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλάσανειν ἔπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θείᾳ χάριτι.

Υφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου, εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὀπηνίκα ἐνύλῳ πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικασῶν, ψήφῳ ἐδίδοντο, καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ σεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τὴν σὴν διήλθε, καρδίαν καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἀχραντε Κόρη, ἠπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευράν, ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα, ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν θρηνοῦσα μητρικῶς τοῦτον ἐμεγαλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Επῆλθε τὸ παντεργόν, ἐπὶ σέ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ως ἐμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξιλέωσαι νῦν, ἡμῖν ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**"κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβῆς,
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
» δυσφημίας θροσυγῆς· ὅμως τρεῖς Παῖδας ἐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμιον·
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
» συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πα-
»τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Οτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ τὴν σαυρῆ, καθάπερ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀ-

πέσαξας μυζικόν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε, Θεὸν καὶ Κτίστην ἐκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταύρωσιν ἠνεγκας Χριστέ μου Ἰησοῦ, τὴν ἐπονείδιστον, παύων τὰ βροτῶν, πάντα ὀνειδῆ καὶ σεναγμούς· χολῆς ἐγεύσω πικρίαν ἄπασαν, ἐξαίρων κακίας· ἐπλήγης ἡμῶν, πληγὰς Οἰκτίρμον ψυχικαῖς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Πόνοις τὴν ἄπονον γενναῖοι Ἀθληταί, ζωὴν ἐκτήσασθε· ὅθεν τοὺς ἡμῶν, πόρους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ ὕψους ἐνδοξοί, ἰᾶσθαι τὰ πάθη καὶ πνεύματα, ἀπαδιώκειν καὶ πιζῶν προΐξασθαι, καὶ σώζειν τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττοντες, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναλαβόντα δίχα φθορᾶς· καὶ μιμηταὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι, ὄντως πυρὸς καί κωσιν ὑπέστητε, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι ὁρῶσα σέ Υἱέ, ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι ψυχὴν, λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευράν· ἡ Θεοτόκος ἐβόα κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνη Δέσποινα· ἦν ἐπαξίως πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυτὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ ἁγνῇ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογῶντες Θεόν, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ,

σέ Θεοτόκον φρονούντες κραυγάζομεν· Εὐλο-
γητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σέ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάν-
τες δοξάζομεν· διὰ σοῦ γάρ ὁ Πλάστης,
τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευ-
σε· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν·
Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψῆτε τὸ πᾶσι ζῶν
» παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εὐλογεῖτε ξύλον, δι' οὗ πᾶσα ἠφάνισται, ἡ
ἐν Ἑδέμ δολία ἀρὰ φυεῖσα, βρώσει πο-
νηρᾷ τοῦ ξύλου· καὶ Χρισὸς ὑψοῦται ὁ ὑπερ-
γαθός, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθέλουσίως, αἰ-
ρετιζάμενος δι' εὐσπλαγχνίαν.

Ιερῶς ἐδήλου, ἐναλλάξ ὁ αἰοίδιμος, ἐπευλογῶν
ἐγγόνους ποτὲ τὸν τύπον, τοῦ ἡγιασμένου
ξύλου· δι' οὗ εὐλογία πᾶσι δεδώρηται, τοῖς κα-
τηραμένοις, κακίστῃ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὁ-
λισθήσασιν κακῶν εἰς βλάβη.

Ανορθοῦται ἅπαν, τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα,
σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ σί-
φος, πίπτει πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ τὰ διεσῶ-
τα ἔνωσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται τὸ κρά-
τος τῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφὴν αἰδιόρρευστον,
καὶ φωταυγὴ σκηνώματα νῦν κληροῦσθε,
θεοὶ Ἀθληταὶ Κυρίῃ, καὶ ταῖς οὐρανίαις σκη-
νοῦσθε Τάξεσι, καὶ τῶν αἰοδίων ἐλπίδων ὑ-
μῶν τὸ πέρας, νῦν κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Η ὑμῶν ἀνδρία, ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμψε, φωτοει-
δεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πᾶσαν, τὴν τῷ
Διαβόλου πλάνην, θεῖκῃ δυνάμει ἐναπημαύρω-
σε, καὶ πιστῶν καρδίας Μάρτυρες εὐσεβοφρό-
νων, ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νθητὴν νεφέλην, καὶ σκητὴν ἀγιάσματος,
θρόνον Θεοῦ καὶ πύλιν φωτὸς λυχνίαν,
καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου, αἱ πισταὶ σε πάντες
κατονομάζομεν, Πάναγνε Παρθένε τοῦ πάντα
τεκτενναμένου, Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Ἑπταπλάσιως καίμινον.

Φωτὸς αἰδύτης γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε,
ταῖς τῆς παρθενίας, καλλωναῖς ἀεραπτε-

σα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε
ἀληθῆ, καθομολογῶντας ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρὶ συννοῦ-
μενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῶ βε-
λήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γε-
γέννηκας, σάρκα γεγονότα δι' ἡμᾶς τῆς ἀνθρώ-
πους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονούμεθ',
Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ιερωτέρα πέφνηας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς
ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν
τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον,
ἐκ Παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς
οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστά-
σει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς
πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοδόλοις
δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμ-
παντα, ἡ ἀπειρογάμῳς ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα, ἀ-
νάστησον βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα-
» τήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ
» παγγενῆς, κατὰρα διαλέλυται, τοῦ βλαστῶ
» τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνά-
» μεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ιερωτάτως σε ὑψοῦντες, Οἰκτίρμον προσκυ-
νοῦμέν σου λόγχην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν, τὸν
σπόγγον, τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέν-
τας καὶ ποσὶν, ἀγίους ἡλούς Δέσποτα· δι' ὧν
εὖρομεν τελείαν ἄφεσιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ,
διαγωγῆς ἡξιώθημεν.

Ωπὼς αἰδίκως κατεκρίθης, παγῆναι δικαιο-
τάτε, μόνε πάντων Βασιλεῦ, ἐν ξύλῳ σταυ-
ρούμενος, τοῦ δικαιοῦσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς
πίστει τὰ παθήματα, τὰ ἐκούσια καὶ τὴν οἰ-
κονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, καὶ σὲ
αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, προθύμως οἱ
Πανεύφημοι ἠνεγκαν, τοὺς αἰκισμοὺς, τὸν
βίαν θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν, τῆς σπα-
ραγμῶν, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον, τῷ πρὸς
Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι· διὰ στεφανηφόροι,
ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Η ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, γλυκύτης
ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, πάντων ἡμῶν τὰς εὐ-

χὰς ὡς εὐσπλαγχνός πλήρωσον, ἀμαρτημάτων λύσιν τῶν πολλῶν, παρέχων καὶ ταπείνωσιν, τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν, Χριστέ Θεέ τῶν ὅλων, ὁ δὲ ἡμᾶς ὀφθεῖς ἄνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωτοειδὴς παστὰς ὠράθης, Παρθένε τοῦ οἰκίσαντος σοῦ τὴν ἀφθόρον νηδύν, καὶ πάθος μακάριον, καθυπομείναντος ἐθελοντί, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος· ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτίσας, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ριφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν, ἡξίωσας πατρίδα· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παρὰσχου μοι κλυδῶνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραῦνους, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράκιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων με τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτήρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου φιλάνθρωπε.

Ο ἐν Ἐδέμ Παράδεισος ποτὲ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληιτὴν· οὐ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας,

τὴν κατ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμῶς, τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφὶμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν· Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· Δυναμεις, ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέψατα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτήρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

ΕτεINAS Χριστέ, παλάμας ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πονηρὰς, ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, παρεδειγματίσας σώσας τῆς τούτων βλάβης, τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγῃ κεντηθεὶς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ, ἔβλυσας ἡμῖν, κρουνούς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει· ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Νεκρώσιμον.

Ξενοὶ τῶν τῆς γῆς, δεικνύμενοι ἡδέων, ξέναις ἑαυτοῦς, ἐξέδωκαν βασάνοις, οἱ Ἀθληταὶ τραυματίσαντες τὸν Βελίαν, τοῖς ἑαυτῶν ἀγίαις τραύμασι.

Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, ἀναρχὸν ἀρχήν, πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων, αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκί, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμείαντος καὶ Παρθένας, λύπη συνείχετα δακρύνουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγαλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις· ξίφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σέ τὸν κλίναντα οὐρανούς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σέ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά προσόμοια Κατανυκτικά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὡμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενὰ, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψης με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παραίσχου, ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων, καρπὸν καλόν, καὶ ἀξιωθήσωμαι, τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε, εὐσπλαγχνε Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην ἐμέ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ ἐκάστην Φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψης τοῦ σοῦ προσώπου με, μηδὲ παιδεύσης, τῇ σῇ δικαίᾳ ὀργῇ· ἡμαρτον, ἡμαρτον, ὡς οὐδεὶς σοι ἕτερος, ὁμολογῶ· οἰκτεiron καὶ σῶσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Οταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλεὺς τῆ παντός, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστῶτων φόβῳ σοι, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων σε, καὶ παραστῇ σοι, ἡ φύσις ἅπασα, κριθησομένη, ἡ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρὸς σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν, ῥῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανестράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελ-

θὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε, Μητέρα ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προσταῖ, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ο θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

XX

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως· ταῖς ψυχικαῖς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε· τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Δεῖ ἐγκρατείας τῶν παθῶν ταῖς πυριπλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφαῖς καὶ ταῖς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, ταῖς νόσους, ἀποδῶκεν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὅντως

Θαῦμα παραδόξον! ὅτι ὅστέα γυμναί, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσάν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἔτερα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως, νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους, ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσῃται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιαλλάκτος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα. Ὁμοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ Δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις, ἐορταζόντων καὶ ἐν τρυφῇ, αἰλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἁκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Οὐ βάθῃ σοφίας φιλάνθρωπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργε, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπράσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτάκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία. Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίης, ὃ ἡ ἀκροστιχίς:

Τῆς Ὀκταήχου τῆς νέας θείον τέλος.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδοξάσται. Τροπάρια.

Τίμιοι μαργαρίται, ὦφθητε, τὸν στέφανον παιδρύνοντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀσλοφάροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ηστράψαν τῶν δογματίων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Οταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τε ποιῆσαι Δικαιοσύνην, ἀκατακρίτους Λόγε, τὴς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέρχασαι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορὸς σε ἐπισταίμενος, σὲ ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θνήσκουσι πιστοῖς, ὅγδοον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρῶν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας, ὑπερβάντων Χριστὲ Σωτὴρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σθ, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ης ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κερτημένοι διαγωγὴν, μετὰδος πλησίως τοῖς σοῖς δούλοις, ὅς προσελάβῃ Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καὶ ὑπόξασιν τῇ ἐκ σθ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν Ἄδην, θεία δυνάμει καταργήσαντα.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**στερεώσας Λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σθ
• Κύριε.

Τροπάρια.

Τὰς μυσταὶς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερόντα τῇ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Ανανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον, θείαι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Η τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, τῆς Ἀσκητῆς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἀγίοις σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, παίησον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ο μνηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς παλαιοῦ προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι, συμβασιλεύετε.

Ο νεκρὸς ἐκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου, τούτους αὐλίζεσθαι.

Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλόανθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομήτορ ἄχραντε, μόνῃ πανύμνητε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ Θεομακάριστοι, τὴν ὑλῶδη πλάνην κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης τῆς σῆς ποιήσον.

Η τοῦ θείου ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, οὓς περ μετέστησας, Ὑπεράγαθε οἰκέτας σε, ἐν σκηναῖς Ἀγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἀνευθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ινα τὴν σὴν, Δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδοτίδος, ἐν

οὐρανοῖς τύχῃσι φαίδρῳς, ἅπασαν βασιάνων, πείραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστέ μελωδοῦντες· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Πολλαὶ μοναὶ, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασιν, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτας οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταστάντας, εὐσεβῶς σοὶ βοῶντας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλόανθρωπε.

Ισος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὥφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδὸς· ἥς τῆς μεταστάντας, ἀξίωσον ὡς φιλόανθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετῃσιαν δωρέμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν ὕψιόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε,
» καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εφ' ἑκτον πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, αἰεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς Δαίμονας.

Αγιοι Θεῷ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἀμαρτημάτων, δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν αἱ Ὁσiai, καὶ Μάρτυρες, τῶν ἐν ἐλπίσιν, ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἐλὼν, τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλόανθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Επαύσας Ἀγνή, προπατόρων τὸ κατὰ κριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιοῦσαντα, σαρκὶ Χριστὸν τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἀγίων, ἐνθα ἦχος τερπνὸς ἐορτάζοντος, τῆς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθὴ ζωὴν οἰκτεῖρας, καταξίωσον μόνε Φιλόανθρωπε.

Οπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παρρησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παρεστᾶναι εὐδόκησον Εὐσπλαγχνε.

Ιλασμός ἡμῖν ὥφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατὰτάξον. Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ιχῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας αἰεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν Δαιμόνων, τὴν πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θείος κατάλογος, στερρόως ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταί, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τῆς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σε νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοῦ θειάποντός σου σκηνώσον.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς αὐλοῖς αὐγαῖς, αὐτῇ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

• Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σε τὰς ψυχὰς, τρώδεντες οἱ ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι, αἰδίου δόξης, καὶ γλυκειάς σου μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δε-

σμώτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος· ἧς τοὺς μεταστάντας, Εὐεργέτα καταξιώσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ Ἀδὲ τοὺς δούλους σου, ἀπάλλαξον Ἀγαθὲ· ὡς μόνος γὰρ εὐσπλαγχνος, ἀφείλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε. Θεοτοκίον.

Ο φύσει Δημιουργός, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σε· ὁ πλήρης καθὼ Θεός, κενῆται Πανάμωμος· ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ὁδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων φορτία σκορπίσατε, καὶ βωῶντας Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ομβρῶ τῶν ἱερῶν αἱμάτων, αἵρέσεων πῦρ ἐναπесθέσατε, καὶ φλογὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον· Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ κατάλογος Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδοξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, κινδύνων ρῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ ἀνάπαυσον, παρορῶντα ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγχνε μόνε Σωτήρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ολὴ ὡς καθαρά καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον· αὐτὸν γοῦν ἐκδυσώπει καθάραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ, πίσει προστρέχοντα.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ολος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ, ἐνούμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς Θεῆας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν, δωρούμενος βοῶσιν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλῆσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς, κραυγάζειν σοι καὶ μελπειν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν, βλυσταίνων τοῖς βοῶσιν: Εὐλογημένος Πάναγγε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
» σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν ἡλάνῃ, καταπα-
» τοῦντες ὑπέφαλλον: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
» ρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναὺς εἰδώλων καθεῖλετε ἀθλῦντες, καὶ ἑαυ-
τῆς, τῆς Τριάδος, Θεῆς ναὺς ἐδομήσασθε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σὺ Χριστέ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι
» Ὅσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος συναγάλλονται,
» σοῦ τὸ κάλλος ὀρώντες, τὸ Θεῖον τρανώτερον.

Ιερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σὺ, καὶ Γυ-
» ναικῶν αἰοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων
» τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἐξ
» ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συν-
» τήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα
» Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ε'πιφανεῖσα Παρθέने, τῆς ψυχῆς με, τὰ σκο-
» τεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλα-
» σον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Μουσικῶν ὀργάνων.

Ε'πιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔ-
» λαβον στεφάνους, οἱ Μάρτυρες οἱ ἀλη-
» θεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύτως: Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβάς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς
» μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωα-
» ρικῇ, παλάμῃ, καὶ παρέσχες, τοῖς δούλοις σου
» τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν Οἰ-
» κτίρμον.

Ως πηγὴ ζωῆς τῆς αἰδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρ-
» χων ὁ χειμάρρους, τοὺς δούλους σου τοὺς

εὐσεβῶς, πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξιώσον ὑμνεῖν
» σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθέने Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα
» τοῖς ἀνθρώποις, γεννίσασα σωματικῶς,
» περισῶζε τοὺς πίσει, ὑμνοῦντάς σε τὸν τόκον,
» καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυναμειν, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιστάντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κρι-
» τηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ
» κατακρίνοντας, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατη-
» μένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους, δικαιοσύνης
» κομιζόμενοι.

Ωφθητε ὡς οἶακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁλ-
» καδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ἰθύναντες, εἰς λι-
» μένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποι-
» μένες μακάριοι: διὰ τοῦτο, ὡς κυβερνήτας ὑ-
» μᾶς σέβομεν.

Στίφος ἱκετεύει σε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν
» Ὁσίων, σύλλογος Δικαίων Κύριε, ἀθλη-
» σάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν
» ἀσκήσει φιλάνθρωπε, δυσωπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρ-
» μούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Η'ς κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου,
» ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς
» ἐκδημήσαντας τῷ ματαίῳ βίῃ, μετασχεῖν κατα-
» ξίωσον, Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σὺ.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς
» ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, ταῖς
» ἐντεῦξαις τῶν δούλων σου, καὶ ταῖς πρὸς Θεὸν
» ἡμῶν πορείαις κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦ-
» σα πολιτεύεσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εχόντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον
» ἰσχὺν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε, τὸ τῶν
» Τυράννων ἄθεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας
» ἑβρανῶν, σαφῶς ἠξιώθητε, καταλαμπόμενοι, τῆς
» Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται Ἄδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτὸν
» σοῦ φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς
» ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθευδοντας: ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς

ἀγαθός, τὸς μεταχωρήσαντας, πρὸς σέ τὸν εὐ-
σπλαγγνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Οἷος εἰ Σῶτερ γλυκασμός, ὅλος εἰ ἐπιθυ-
μία καὶ ἔφεσις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος
ὑπάρχεις κἄλλος ἀμήχανον· τοὺς μεταστάντας
οὖν πρὸς σέ, τῆς σῆς ὠραιότητος, τρυφᾶν εὐδό-
κησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χρι-
στὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρω-
πον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μο-
νογενῇ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον,
πάσης τῆς Κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς με-
γαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Ἀλληλουῖα· ψαλλομένου,

Στιχηρὰ Μαρτυρικά· Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, ταῖς βασάνους
τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ
Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον Βασιλέων· καὶ
παλιν, μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις, ἐνερ-
γεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε,
ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε, τῷ
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαν-
τες τὴν πλάνην τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίως τῆς ζωῆς· τυ-
ράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰ-
κιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑ-
μῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσ-
βεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι κα-
λῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλί-
σαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται, εὐσθενεῖς ἀνεδεί-
χθητε, ταῖς τυράννοις, ἀνδρείως ἀντικατέστητε,
καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νι-
κηταὶ γεγόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσ-
βεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Αμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ
κόλασις· βρυγμός ὀδόντων καὶ κλαυθμός
ἀπαρακλήτος, γέεννα πυρός, καὶ σκότος ἐξώ-
τερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέρ-
γητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο
πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες: Δέσποτα
Χριστέ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου
ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου
προσρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτη-
ρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαί μοι.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰῶνων, Νεκρώσιμα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βα-
φαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἵμα-
τώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὺ αἵματι· καὶ
νῦν σε πίστει καθικετεύομεν: Τοῖς πρωτοτό-
κοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου,
τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοι-
τήσαντας, πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Γερarchήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυ-
τὸν, προσφοράν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ,
τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τοὺς
μεταστάντας οὖν ὡς φιλόανθρωπος, ἐν τῇ τῶν
ζώντων χώρα κατὰταξον, ἐνθα οἱ χεῖμαρροι,
τῆς τρυφῆς προχέονται, ἐνθα πηγαί, τῆς αἰδιό-
τητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν
ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ
πρὸς βίον ἕτερον, μετακίζεις τοὺς δούλους σου·
οὓς προσελάβου τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ ὑδά-
των τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν
Ἀγίων Κύριε, ἐνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως,
καὶ τῆς αἰνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμέ
τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς
ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τοὺς ἐκ τῆ βίβ
μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς
ὠραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμ-
πρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ
καὶ Θεόν, μητρικῇ παρρήσίᾳ σου, ἐκ-
τενῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου,
ἐνθα χορεία ἡ ἀκατάληκτος, εὐφραυνομένων
καὶ εὐφημούντων σε, ἐνθα λαμπρότητες, αἱ
δικιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἡχος ἐορταζόντος,
Θεογεννήτρια.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτῆρ τοῦ Κόσμου,
ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,
καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς
οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς, στερρώως προσομιλοῦντες,
τραύμασιν ὑμῶν, ἀγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυ-

ματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν Δαι-
μόνων θεία χάριτι.

Οἱ Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, στίφος
Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς
οὐρανόου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὕς ἐπαξίως
μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάν-
τας, τάξον ὁ Θεός, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων,
καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θεο-
πρεπῶς ὑμνολογούντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα μία φύσις, σὺ
εἷ ὁ Θεός, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ
προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκα-
ταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

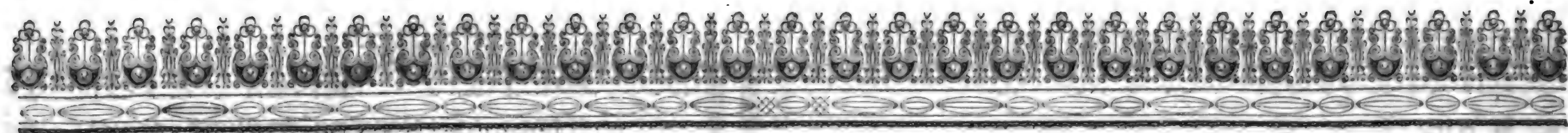
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα,
πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις,
ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτούμενη, καὶ φω-
τισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλ. δ'. Ἦχος.

Ἦχων σφραγὶς, Τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
Ὡς ἐν σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
Ἀνευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ᾠμάτων,
Ἦχων κορωνίς, ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσεις,
Ἄκρον σε φωνῆς δὲ σε καλῶ, καὶ τέλος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΘΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ μὲν Ἑωθινὰ, ποίημα Λέοντος Βασιλέως τοῦ σοφοῦ· τὰ δὲ Ἑξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μαθόμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρεῖττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΘΘΙΝΟΝ Α'.

Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγαμένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιακονίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γάρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταῦταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν

τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστέ συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναίξι καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΘΘΙΝΟΝ Β'.

Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναίξι, καὶ διαπορημέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετῆ, ὥραθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεκρίας, καταστέλλων τὸν θάρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κηρυξίν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὀψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπισκίτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη ταῖς εἰς ἄγρον ἀπιοῦσι· Μύσαις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἐνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ο ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας,

σε Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζεῖν ἅπαντας ἐμβιβαίον, ἐν τρίβοις προσαγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Γ'.

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάνας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινύσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπύοντος, ἔγερσιν διδασχῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δρᾶν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθέν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγγόμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντίσταλγων, ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ. Ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς Κυριακῆς σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόσειλον τοῦ βοᾶν σοι: Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Δ'.

Ἦχος δ'.

Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χριστέ, ἄλλοι τὸ σῶμα οὐχ εὗρεθι, τὸ ποθόμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορούμεναι, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι καθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὰν τὰ θαύμασια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Η ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχὰι καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὥφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, καταβῆναι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὧν ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις Ἀδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ε'.

Ἦχος πλ. α'.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὁθονίαις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν; Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπα, συμπορευόμενος ὡμίλει, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὠνειδίζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἦδη τρανῶς ἐκήρυττον σου τὴν Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Σ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἴ κατ' ἐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον ἡμῶν ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσεις· εὐθύς δὲ πρὸς οὐραῖον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παρακλήτον ἐπηγγείλω. Ὑπέρβας Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ο Ποιητῆς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σὰρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένε· καὶ γαῖρ' φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν, με-

τά τόκον· ὅθεν πιζῶς σε πάντες, ἀνευφημῶμεν
κραζόντες· Χαῖρε Δέσποινα· Κόσμου.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Σ'.

Ἦχος πλ. β'.

Η ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους
Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν
ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς,
δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν
τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας ταῖς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι,
τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδασχῶν ἀνα-
μνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τῶν νοῦν, τοῦ συγκέναι
ταῖς Γραφαῖς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελί-
αν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς,
διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὰ σὺν αὐτοῖς προσκυ-
νοῦμέν σε, Κύριε δάξασα.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Οτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰποῦ-
σης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέ-
τρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα·
ἔτρεχαν δὲ οἱ δύο, καὶ εὗραν τὰ ὀθόνια, ἔνδον
κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὸ σουδαρίον
χωρὶς τούτων· διὰ παλιν ἠσύχασαν, τὸν Χρι-
στὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγαλὰ καὶ παραδόξα, δι' ἐμὲ κατεργάσω,
Χριστέ μου Πολυέλεε· ἐκ Παρθένου γάρ· Κό-
ρης, ἐτέχης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατε-
δέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ,
καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τῇ θανάτου.
Δάξασα Χριστὲ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ· δυναίμει.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ζ'.

Ἦχος βαρύς.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρῶ· καὶ τί πρὸς τὸ μνη-
μεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα.
ταῖς φρεσίν· ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζῆτεῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθηταῖς,
πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνά-
στασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς
περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ
ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδό-
την Χριστόν.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνη-
μείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν

ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ
τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ
τοῦτον γνωῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἡκου-
σε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι,
εἰπέ ταῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα,
διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν
ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· ταῦτον οὖν
ἐκδυσώπει, αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πίστευσεν, προσκυ-
νούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυ-
τρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σε νῦν καταφεύ-
γομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Η'.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάλιστα χεῖνται
θερμῶς· ἰδοὺ γάρ κατηξίωται, καὶ διδα-
σκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὀφείας τῆς σῆς ὡς
Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀ-
σθενής· διὰ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσφαῦσαί
σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς
σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς
τὸν πατρῶον κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα.
Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου,
Δέσποτα Κύριε.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύ-
ματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας· οἷς δε-
σμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀκαρτίαις εἰρηκαῖς· καὶ
ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ
ὑπέδειξας καὶ ταῖς χεῖρας· Μεθ' οὗ βοῶμεν·
Κύριε, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἑδρεύσας, ἀναστάντα ἐκ τά-
φου, τριήμερον Θεόνυμφε, παναγία Παρθένε,
ἄπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ,
ὅτε κατεῖδες πένοντα· καὶ χαρὰς ἐμπλησθεῖ-
σα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τὸ
τὸν ὕμνους. Διὰ τοὺς Θεοτάκων σε, νῦν κηρύτ-
τοντας σωζε.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Θ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ος ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀφίας
Σαββάτων, ἐφίστασαι ταῖς φίλοις Χριστέ,
καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ
εἰσοδῶ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνά-

στασιν· ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθηταίς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἐνεῖμας ἀφέσεως ὁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν σὺ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πτασμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιεριαδὸς θαλασσα, σὶν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις παλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προσάξει, ἐν δεξιῶς χαλάσαντες, πληθὺς εἰλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων.

Θεοτοκίον.

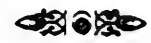
Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτην πρὸς τοῦτον· κληρὸς γὰρ σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ἦχος πλ. β'.

Μετά τὴν εἰς Ἄδου καθόδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιῶς τὰ

δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δειπνὸν ξείον ἑτοίμον ἐν γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σὺ τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντριφῆσαι φιλαίνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

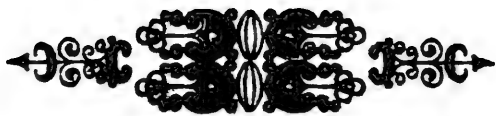
Μετά τὴν θείαν ἔγερσιν, τρεῖς τῷ Πέτρῳ: Φιλεῖς με; πιθόμενος ὁ Κίριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται Ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην: οὗτος δὲ τίς; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σέ φιλε Πέτρε; Θεοτοκίον.

Ωφρεβρὸν μυστῆριον! ὦ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς ἔν μὴ ἀνυμνήσει σὺ, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σοι, τὴν Ἀνάστασιν λόγε, καὶ τὴν ἀγνώστῃ, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἡς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Φανερών ἑαυτὸν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες: Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητῆ ἐπυνθάνετο. Ὡς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμήνην σου διαφυλάττε, ἐκ λύκων λιμαιομένων αὐτήν.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ,

Υαλλόμενοι ἐν ταῖς νηυσίμοις ἡμέραις, ὅτε ἐστὶν Ἀλληλούϊα.

ΗΧΟΣ Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτῃ Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισαγίον ἀναπέμποντες αἶνον: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ε'ξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοπόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Β'.

Α"κτιζε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι Ἀγαθὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριάς: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάζωμεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Α'θρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστῃ αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κραιῶμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι Ἀγαθὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Υ'μνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίως βοῶμέν σοι: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ γνωρισθεῖς, σὺν

Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ ΠΛ. Β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Παριζάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξισταμένα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάζωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ ΒΑΡΥΣ.

Οὕψιστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δείξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ ΠΛ. Δ'.

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν ταῖς καρδίαις ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι

τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

Η Χ Ο Σ Α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδὶον ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ ΠΛ Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ ΠΛ Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατὰ πεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδὶον.

Η Χ Ο Σ ΒΑΡΥΣ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατὰ πεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Η Χ Ο Σ ΠΛ Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοὶ προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἅμα τὰ Ἐξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμῶν, καὶ τῷ πυρὸς τῷ ἀσθέει. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σύμου προσάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὁδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τῷ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιάνθρωπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοηθήσόν μοι ἐν τάχει.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίσεως, Σταυρὸν τὸν Δεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σε εὐφημοῦμεν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταδέντα καὶ νεκρωθέντα, ὡς περ μήτηρ ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα: Τί τοῦτο τὸ παραδο-

ξον; ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ παθῆναι ἠέσχου;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η δωδεκάς ἡ ἀγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ πλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολαῷ, καὶ Ἰεροφάνη Μυριέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, πανύμνητε Θεότοκε, μετὰ δακρύων βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας: Ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου κευθμώνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὥραότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκαῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι! γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον, ὁμοιον.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστασία, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασιάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλα-
βες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν
ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηται· αὐ-
τὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ἑβρανοῖς εὐλογημένη,
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς
τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε
τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ
αἰκὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν
Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐ-
σεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ἑβρανοῖς εὐλογημένη,
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς
τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε
τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ
αἰκὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν
Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐ-
σεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη,
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ
Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν
ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς
ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελ-
θόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς
διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ
αἰκὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν
Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπα-
θείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον
εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν
δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖ-
ρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀ-
σωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγε-
λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σου
Θεοτόκε αἰετάρθηνε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σε-
σαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάν-
τες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτός νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα
ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνα-
τος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-
χαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
γοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας,
ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σου
Θεοτόκε αἰετάρθηνε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σε-
σαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάν-
τες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτός νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα
ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θά-
νατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες
δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας,
ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ
ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐ-
τὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγε-
λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχη, Ἀλληλουῖα, ἐν οἷῳ δὴποτε

Ἦχω, λέγονται ταῦτα, Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱε-
ράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ
ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι
δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου,
καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον·
εἴδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος,
καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγ-
γελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς με-
γαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ
ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γα-

βριήλ καταπλαγείς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσεταίην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵναστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵναστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, αἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσιν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵναστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, αἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεχόμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσιν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

XX

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες: Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτουμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βαίτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπῆσα μὴ καύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὰ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτούμεν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ καύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε ταῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάλτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Εἰς ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη τῶν ὕρανων πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οτι ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλῃσαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχῃτι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπαρθένε.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ θαιρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνῃ πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπαύεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οτι ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθησιν δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυ-

γάζοντάς·σαι ἐκτενώς: Ἀντιτάχῃτι αἰσχροῖς
καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε
ἀειπαύρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σε Θεοχαρίτωτα, τῶν
εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ
τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπᾶνται, διὰ
τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν
καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολο-
γοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τει-
χος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ· χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιτὸν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνοῦντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

.....

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ, προσηγορία
πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ
τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν·
οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ'
οὕτως ἔλεγεν: Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό
μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβι-
κὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις
σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθέ-
νε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστα-
σίαν αἰτοῦμεν: Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστά-
τευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν,

ρύσθῃναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς,
μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχιμμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβά-
νει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτεε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ
τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκω-
μένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ
ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρ-
τιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αἴγια Δέσποινα ἀγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μη-
τηρ, ἡ τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορρήτως
τεκοῦσα, ἰκέτεε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκά-
στοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς, λυ-
τρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτη-
μάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνὴ, Παρθένε Θεο-
μήτορ σὺ ἡξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν
ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτεε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ
τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμέ-
νον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ
ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν
ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρ-
μηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε·

χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλι-
βομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσ-
βείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά,
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θωροῦσα, ἡ Τε-
κοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλ-
λεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγ-
χνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρω-
σιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν
Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ
πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξα-
ζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε,
τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρω-
σαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξαζώμεν τὸν πανάγιον
τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσ-
βείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά,
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θωροῦσα, ἡ Τε-
κοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλ-
λεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγ-
χνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρω-
σιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν
Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ
πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξα-
ζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σάβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας
ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλάσας τῇ χειρί
σου· δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον,
δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσ-
βείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά,
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ἦχος β'. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὶ τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρα-
» τῶν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ,
» τὴν παμμέχθρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Τροπάρια.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον,
τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, ἵνα
μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετα-
νοίας μοι πύλας φιλόνητο, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ
προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτῆρ
μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χει-
ρὸς τοῦ δολίου Βελιάρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν
καὶ παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, μοί-
ρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἁ-
λυντῶν οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς
πρεσβείαις σε λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δό-
ξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς Πίστειος στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός
» ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εἰσακούσον φιλόνητο, Ἰησοῦ μου, τοῦ δέλου σου βοῶν-
τος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδί-
κης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύ-
τατε πολυέλεε.

ὑπόδεξαι τὸν δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν
δάκρυσιν Ἰησοῦ μου· καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανο-
οῦντα, καὶ τῆς γέννησέ με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυ-
κύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἑδα-
πανῆσα Ἰησοῦ μου· δέομαι Ἰησοῦ με μὴ ἀπορρίψης,
ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ
διάσωσον. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἐκέλευε ῥυθῆναι με
τῆς γέννησέ, ἡ μόνη προστασία τῶν ἐλπιζομένων,

Θεοχαρίτωσι, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς
ἀγῆρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Σωτῆρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτῆρ μου Ἰη-
σοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, καὶ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ
πολυέλεε· σῶσον, οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὤκτει-
ρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόνητος.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λῆλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρόσβις, οὐκ Ἄγγελος,
» ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σαρκαρμένος, καὶ ἑσώσας ὁ
» λον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δο-
» νάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Θεράπευσον Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ
μου δέομαι, καὶ τῆς χειρὸς με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου
εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελιάρ, καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε· Ἰησοῦ μου
σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη σου, Ἰησοῦ μα-
κρόθυμε, καὶ Βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτιν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ
ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δέομενος· Ἰησοῦ μου
σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθι-
στεύετε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει καιμένων, ἡ σωτηρία τῶν
» ἀπεγνωσμένων Χριστέ Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω
» Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης· φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλ-
» λον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τροπάρια.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀ-
πεγνωσμένης ψυχῆς μου Σωτῆρ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς
κολάσεως ῥύσαι, καὶ γέννησέ με κραυγάζοντα· Σῶσον Ἰη-
σοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, κατα-
βεβλημένος ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοήθειάς
μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα· Σῶσον Ἰη-
σοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νουν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβῶ σοι: Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνωσίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεοκυῆτορ, τοῦτον ἐκ-
δυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μοναστάς
καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι κρίζοντας: Πλήν σου
προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνία-
» στον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄδυσσον:
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ιησοῦ μου Χριστέ Πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με
Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με
ἐξάρπασον.

Ιησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ
ταλαίπωρος, ὃ Ἰησοῦ φιλεῖνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με
διάσωσον.

Ιησοῦ μου, καὶ Πόρνην καὶ Ἀσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν
καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθει, καὶ Λη-
στον, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν τὸν Χριστὸν μου κηῆσασα, Ἀχραντε Παρθένε, ἡ
μόνη ἀμόλυντος, μεμαλυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου
ἐσώσω νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῆς ψυχῆς μου
φώτισον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ Δευυγεί σου
λαμπρότητι, ἵνα ὑμῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δαυὶδ λατρευομένης, οἱ
» τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν ἀθεωτάτου προστάγ-
» ματε: μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλ-
» λον: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τῆ αἰῶνος, ὃ Ἰη-
σοῦ μου, ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ ὁ τάλαις καὶ ἄσωτος· ὅθεν
Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Μελεῶδούντά με οἰκτεῖρον, Εὐλο-
γητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὃ
Ἰησοῦ μου καὶ κυδέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὖ-
θιον, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμων, μελεῶδῶ σοι σωζόμενος:
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλαις, ὃ Ἰη-
σοῦ μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψεύσαμην ὁ ἄθλιος· ὅ-
θεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν
μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει Παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου
πταίσματα, πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σω-
ζόμενος: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῆσασα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ
» συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβα-
» λόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σε Ἰησοῦ μου δυσωπῶ: Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐ-
λυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ ἐγὼ Ἰη-
σοῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ῥερυπωμένην
ψυχὴν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς, ἄλογος
ὤφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὃ Ἰησοῦ μου,

οἰκτρῶς, ὁ τάλαις Σῶτερ ἀφωμοίωμαι: ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς
ἀλογίας ῥύσαι.

Περιπεσὼν ὃ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπειγυμνω-
θῆν, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν Δεοφάντων νῦν,
καὶ κεῖμαι μῶλοφι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπί-
χει καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τῶτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύ-
νων σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀ-
πείρανδρε Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία ἤκουτα
» καινευργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα
» δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην,
τὸν Ἀσωτον, οἰκτίρμων Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερ-
βέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰη-
σοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας πάντας, πρὸ
νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος,
Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς·
ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ
τύχῳ τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε,
Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιόις προβάτοις σου Χριστέ,
Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐδάστασας μόνη, ἀπείρανδρε
Παρθένε Μαρίαμ, τοῦτον ἀγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σε
καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρα-
σμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς Συμηδιά, Ἰησοῦ ἡ κάθα-
ρσις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε· Ἰησοῦ σῶσόν με,
Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, Ἰησοῦ με παντοδύναμε, μὴ καταλίπης
με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον· καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πά-
σης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰη-
σοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ
φιλεῖνθρωπε.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μα-
κρόθυμε, Ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα· Ἰησοῦ
σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, Ἰησοῦ μου πολυέλεε, χειρὸς
ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τῆς τῶν
παγίδων με, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτης,
Σωτῆρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιόις συναρίθμησον,
Ἰησοῦ προβάτοις με.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου
καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰη-
σοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε,
τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβεῖαις
τῆς Τακούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σου, Πρεφη-
τῶν τε πάντων, Σωτῆρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ
Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ πανάγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία
Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις
γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύ-
ματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος,
πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν
σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πι-
στῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοστηρίκτου Μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους·

Ἦχος πλ. δ'. Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διεδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτιαν,
» μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνέβρα: Τῷ
» Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω,
σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρ-
θένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἔμπι-
πλῶσαί με τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ,
τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτήρα τεκῶσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
σὲν με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνα-
τείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Σείας,
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σὲ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ,
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
» σίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
» μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεν-
νήτορ Παρθένε· σύ με κυβερνήσον, πρὸς τὸν λιμένα
σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυ-
μίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε,
τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύ-
νασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεο-
μακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιαις, καὶ νοσηροῖς πάθεισιν, ἐξεταζομένη
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελ-
λιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι:
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκουσα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον,
» κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦ-
σα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων Θεονύμφε.

Εὐσπλαχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς πα-
ράσχου μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτήρα
πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀποκαύοντες Πάναγγι, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαρι-
στήριον, ἀναμίλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντες σε
Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀ-
κράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πά-
σης ἐκλυτρούμεθα. Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-
» σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Εμπλήσον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννη-
σασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν
τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν
ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ
φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ
θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰάσαι Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς
σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου πα-
ράσχου μοι. Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη,
» καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς
» Ἰωνᾶς: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς εἰσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσωπήσον, τὸν Κύριόν σου καὶ
Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφα-
λεσάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον,
καὶ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαν-
τός· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελεῖ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη,
καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν
ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εἰς κλίνην, νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι· καὶ ἔκ ἐστιν ἱασις
τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτήρα τοῦ Κόσμου,
καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σὲ δέομαι τῆς ἀγα-
θῆς: Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς
τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεή-
σεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἱ,
Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
» βυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα
» τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων
» ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σωτὴρ οἰκονομήσα-
σθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατέκνησας, τῷ Κό-
σμῳ, ἣν προστατὴν ἀνείδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἀγνή ἀσώ-
πησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμά-
των, τοὺς ἐν πίστει κραυγαζόντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυή-
σασα, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετάνοιας,
τοῖς κραυγαζουσιν ἐδείξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ὑπὲρ ἐπίσαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταδιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Απὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πελεμούντων, καὶ μισούντων με Κέρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνδ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλυνῶ, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχῇ μου ἐπλήσθη,
» καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς
» Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἱατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχυνὴν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλεύους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν αἰννασθόντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἀπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Εκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὡς περ μέλισσαι κηρίον Παρθένη, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχῶσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμῃ σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχαρτε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς κρεββαίαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶν-
» τες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὐσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενεῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένη, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀνηλπισμένων.

Ολὴ ψυχὴ καὶ διανεία, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σε θαυμάτων!

Βλέπον ἰλέψ ὁμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ἔρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάπτῳ, πυρὶ,
» τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
» σαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλεύους σου Παρθένη, μὴ παρίδης Σεμνὴ ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονημένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Εν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύκαις χαράν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχυνὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην, καὶ προστατὴν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε Θεῖα καὶ μανναδόχε στάμνη· χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ, λαμπρᾷ ἀσθεστε· χαῖρε τῶν παρθένων, δόξα, καὶ μητέρων, ὠραίωμα καὶ κλέος.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
» τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωμα-
» τικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν
» οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφυγῶ ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω ληπτόν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοήθον; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχώμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θάρρῳν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γιραίρω τὸ ἄμμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, αἷς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἐπὶ μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ὁ ἐφεξῆς Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου· φέρει δὲ ἀκροστιχίδα:

Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ· καὶ
» ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
» ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἐμφυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ἡ μίγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπαφώνει σοι: Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον, δὲ τῆς τῆς Προμάτορος, ἀρὰ λυθθήσεται.

Αδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένη Θεόνυμφε, τῷ Ἄδῃ ἡ νύμφη· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλαιὸν τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον. χαῖρε ἡ τέσσα· τὸ ὁσφράδιον, τὸ πάντων Βασιλείως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωσα.

Αγνείας θησαυρίσμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ μὲν ἐξανίστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθο-
» νος πηγή, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
» στερέωσον· καὶ ἐν τῇ Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
» ἀξίωσον. Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν Δεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σα-
φῶς, χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγή ἀκίνωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς
πιστοῖς· χαῖρε ἀμναῖς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν
αἶροντα, Κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν
ἰλαστήριον.

Ορθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χρι-
στὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα,
καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μο-
χλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συν-
τρίψασα· χαῖρε ἡ Δεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νε-
» φέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρά-
» τῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
» Χριστῇ τῇ δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε·
χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖ-
ρε λυχνία καὶ στάμνε Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ
τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ιλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντα ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέ-
φυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου παντας, πρὸς ζωὴν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ
νηδὺ· Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύ-
λη πορφύραν Δεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον
βάθος ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένη κραυγάζοντες, τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαρσίκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ
ἱερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάν-
» των Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦ-
» σί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυ-
σμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε,
ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ
Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Ισχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τότε ἀ-
γιασματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἄδου, νυμφὼν ἐλόφω-
τε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν
πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἐμψυχε
Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον,
οὗ ὁ γλυκασμός ζωοποιεῖ, πίστει πῦρ μετέχοντας, καὶ
φθορᾷ ὑποκύφαντας.

Ρωννύμενοι σθίνει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε
πόλις τοῦ παμβασιλείως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα,
περὶ ἧς λαλᾶνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος
ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἄχραντε· κό-
χλος ἡ τὸν Δεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε
πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακα-
ριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες εορτὴν εἰ
» θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
» τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων
Δεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιή-
χημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σοῦ ἡ ὁρόσος ἀπίσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύ-
σασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἐνδρσοος,
ὃν Γεδεὼν Παρθένη προειδάσατο.

Ιδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενεῶν θαλασ-
τεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων,
καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυ-
γάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφω-
τε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν
» Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατή-
» σαντες, χαίροντες ἑσπαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέ-
» ρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοη-
τοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ
γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα,
τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ
ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσα-
σα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν
κληρονομοῦμεν.

Ρήτορεύουσα, οὐ σθίνει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι
σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βα-
σιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέτευς, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι,
τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ
ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέτευς, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου,
καταγράψαι Θεοτόκε.

Ικετεύομεν, οἱ δούλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας
ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει,
βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν αλώ-
σεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργού-
» μενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐδά-
στασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα,
τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τέ-
κου σου· Παῖδες προσκύνισαν, τεῦτο ἐμφανέστατα,
μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία
Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώτων ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύ-
σθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκό-

παι παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιῶνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαοὶ οἱ ἄλαοι, πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων αερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένη, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Η Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχέ-
» **Α**νος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις· γεραίρου-
» σα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
» Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Γνα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γένόμενοι, τῆς αἰδίου, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς αλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς,

διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγου Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὸν ἄνω ζῶν τὸν ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκδοήσωμεν· Χαῖρε Κόσμος Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σε κενωθὲν εἰσδεχάμενον.

Η περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκνήσασα, χαῖρε αἰνιάρ-
» **Δ**ενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλη-
» τῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων Σεῖον
» ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡ-
» μῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδω-
» σωπούσαν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ
» μέγα, ἔλεος Σελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΩ ΔΕ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

